A Burghers sculp.

A Burghers sculp.

D. Fleming Trin Coll Cant

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

ΕΙΣ ΑΥΤΗΝ

ΠΑΛΑΙΩΝ ΣΧΟΛΙΑ,

ΚΑΙ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ.

DIONYSII
ORBIS DESCRIPTIO,

CUM

VETERUM SCHOLIIS,

ET

EUSTATHII COMMENTARIIS.

Lat in Capsula Disposita Studio Thomæ Smith
Scholæ Westmonasteriensis Archididascali.

ACCEDIT

PERIEGESIS PRISCIANI,

CUM NOTIS

ANDREÆ PAPII.

OXONIÆ,
E THEATRO SHELDONIANO,
An. MDCXCVII.

Proftant apud S. SMITH & B. WALFORD
Bibliopolas Londinenſes.

2431:13

Cambridge University Library
on deposit from
The Grammar School of King Edward VI
Bury St. Edmunds

CONTENTA IN HAC EDITIONE.

Quædam de Dionyſio, ex Ger. Joan. Voſſio.
Textus Dionyſii, ad Exemplar H. Stephani Pariſienſe, A. D. MDLXXVII.
Interpretatio H. Stephani, textui Græco ſubjuncta.
Gloſſæ interlineares duorum codicum MSS Dionyſii, nunquam antea editæ.
Paraphraſis veteris Scholiaſtæ, ex codice MS nunc primum eruta.
Euſtathii Commentarius, cum duobus codicibus MSS collatus & emendatus.
Variantes lectiones hujus Periegeſeos, ex Editione H. Stephani, codicibus MSS ſex, aliiſque impreſſis, collectæ.
Notæ in Dionyſium & Euſtathium.
Supplementum lacunæ in commentariis Euſtathii, ex codice MS Bibliothecæ Claromontanæ.
Enumeratio Editionum, & MSS codicum Dionyſii & Euſtathii.
Periegeſis Priſciani, cum notis A. Papii, & variis lectionibus ex duobus codicibus MSS.
Index vocabulorum omnium, quæ in Dionyſio reperiuntur.
Index auctorum, qui in commentariis Euſtathii citantur.
Quinque Tabulæ Geographicæ de novo delineatæ, & Dionyſio ac Euſtathio accommodatæ.

DE

DE DIONYSIO, EX GER. JOAN. VOSSIO DE HISTORICIS GRAECIS.

AD hæc etiam tempora [Auguſti] referri debet Dionyſius ille, cujus περιήγησις hodieque extat: quod opus ἱερεῖον καλῶσιν οἱ παλαιοὶ ut ait [a] Euſtathius ſcholiaſtes. Idem vixiſſe ait [b] οὐκ ἐπὶ τῶν πατέρων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀνάκτων, atque hoc ipſum de ſe ſcribere dicit. Signat vero locum iſtum;

[c] Ἐκ Διὸς Αὐσονίης ἀεὶ μέγα χειρωσαμένοιο.

Et imprimis verſus iſtos;

[d] Ῥώμῃ τιμήσασα, ἐμῶν μέγαν εἶκον ἀνάκτων,
Μητέρα πασάων πολίων, ἀφνειὸν ἔδεθλον.

Ubi [e] Euſtathius monet, cum Dionyſius dicit ἐμῶν ἀνάκτων, ſatis oſtendere, non ſub conſulibus ſe iſta ſcribere, ſed ſub imperatoribus. Quod verum eſt. Sed, quo ſub imperatore, minus liquet. Antoninorum temporibus vixiſſe, cenſet Barthius adverſ. lib. LVIII. cap. v. Atque eos per [f] ἄνακτας

a In epiſtola commentariis ſuis præfixa. b Ibid. & in commentario ad v. CCCL. c DIONYS. v. LXXVIII. d DIONYSIUS v. CCCLV. e Comment. in v. CCCL. f V. CCCLV. Eum verſum de CAIO & LUCIO CAESS. ab Auguſto adoptatis intelligit H. VALESIUS in annot. ad AM. MARCELLIN. lib. XXIII. & F. HENRIORIS in Cenotaph. Piſan. CAII & LUCII CAESS. At JOS. SCALIGER SEVERUM patrem, CARACALLAM & GETAM filios intelligit, ut mox dicetur.

intelligendos putat. Severi temporibus clarvisse, dicit Salmasius in Solinum. Imo & Scaliger Eusebianis animadversionibus ad annum MMCCXV. ubi per suos ἀναχτας intelligere ait Severum cum filiis Geta & Caracalla: quos ipsos per *triplicem imperii virtutem* signat Tertullianus. Sed si, quia ἄναχτες dicit, plures designantur; quid prohibet, ut Divos fratres, M. Aurelium & L. Verum, intelligamus? At multo ante vixisse putat Eustathius, nempe sub Nerone; imo Augusto, juxta quosdam: cujus etiam mentionem eidem facere videtur, cum, postquam de Parthorum ferocia dixisset, addit,

[g] Αὐσονίᾳ βασιλῆϊ ἐπιπρήνιον ἀχωχή.

Sane consules numquam ἄναχτες vocasset. Quod vero Parthos, Ausonii domini hasta coactos, ferociam ait deposuisse, id optime convenire Augusto, ostendunt ista verba [h] Tranquilli; *Parthi quoque & Armeniam vindicanti facile cesserunt: & signa militaria, quæ M. Crasso, & M. Antonio, ademerant, reposcenti reddiderunt; obsidesque insuper obtulerunt: denique, pluribus quondam de regno concertantibus, non nisi ab ipso electum comprobaverunt.* Quod siquis, quia [i] Eustathius, dubitare videtur, num sub Nerone, an sub Augusto vixerit, eo & ipse ambigat, sub utro floruerit: at omnem scrupulum tollit, illis temporibus proximus, Plinius Secundus. Ex quo etiam patriam discimus fuisse Alexandriam, non illam Ægypti, aut Syriæ; sed oppidum Susianæ ad sinum Arabicum, inter Tigrim, & Eulæum fluvium; quod, ut sæpe nomen mu-

[g] DIONYS. v. MLII. [h] In AUGUSTO cap. XXI. [i] Comm. in v. CCCL.

tarit,

tarit, idem Plinius refert. Adſcribam ea ſolum verba, quibus ſub Auguſto claruiſſe, atque Alexandriæ Suſianæ natum eſſe, cognoſcimus. Locus eſt lib. VI. Nat. Hiſt. cap. XXVII. ubi cum de eo Suſianæ [k] oppido egiſſet, ſubjungit iſta; *Hoc in loco genitum eſſe Dionyſium, terrarum orbis recentiſſimum auctorem, conſtat; quem ad commentanda omnia in Orientem præmiſit Divus Auguſtus, ituro in Armeniam, ad Parthicas Arabicaſque res, majore filio.* Quare omnino inanis eſt conjectura Suidæ, cum Dionyſium, ſi vulgata lectio vera eſt, Byzantium fuiſſe arbitratur, propter ea, quæ de fluvio Rheba canit. Sunt vero hæc;

[l] Ἀγχι δὲ Βιθυνοὶ λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσι,
Ῥήβας ἔνθ' ἐκατὸν ἐπιπρεσίησι ῥέεθρον,
Ῥήβας, ὃς Πόντοιο κυανώσσαμάτοιϛιν ὀδεύει,
Ῥήβας, ὃ κάλλιϛον ἐπὶ χθονὶ σύρεται ὕδωρ.

Quæ ſic vertit vetus interpres, Rufus Avienus;

——Propter Bithynia glebam
Exerit. hic late Rhebas extenditur amnis,
Rhebas, cyanei qui disjicit æquora Ponti,
Rhebas, argento ſimilem qui porrigit undam.

Nimirum putavit Suidas, niſi Rhebas patrium ſolum interluiſſet, numquam illuſtri adeo elogio fuiſſe dignaturum. Nondum diſputo, quam validum hoc ſit argumentum. Illud ſolum dico, & Dionyſii, & *Interpretis verba, ſatis oſtendere, Rhebam eſſe Bithyniæ flumen. Atque idem liquet ex ſcholiaſte [m] Euſtathio: imo ex Plinio etiam lib. VI. Nat hiſt. cap. I. Ῥηβᾶιον vocat Apollonius in † II.

[k] Sc. Charace ſeu Alexandria. FESTI AVIENI. [m] Comment. in v. [l] DIONYS. v. DCCXCIII. * RUFI DCCXCIII. † V. DCCXCI.

Αργοναυτ. Hodie vero à Græcis *Ribas* nominatur: ut cognoſcimus ex doctiſſimo [n] P. Gillio; qui loca hæc ipſe luſtravit. Sed ſi Rhebas Bithyniæ eſt fluvius, ut iſta oſtendunt; quomodo Suidas ex eo, quod Dionyſius tantopere laudet Rhebam, colligit, eum fuiſſe Byzantinum? Sic enim ſcribit; Υπολαμβάνω, ὅτι Διονύσιος ὁ περιηγητὴς Βυζάντιος ἦν, ἀφὸ τοῦ ποταμοῦ Ῥήβα. Equidem, quod ſentio, dicam. Puto, Suidæ locum corruptum eſſe, proque Βυζάντιος legendum eſſe Βιθυνὸς. Hæc omnino, judicio meo, vera lectio eſt. Nec propterea perſuadere mihi poſſum, Bithynum fuiſſe. Nihil enim argumento illo infirmius. Nam potuit egregiam adeo ejus fluminis laudem dare auribus Bithynorum, quod aliquamdiu jucunde apud eos vixiſſet, aut alia de cauſſa. Utut eſt, Plinii verbis omnis de patria ſcrupulus tollitur. Nam quin idem ſit Dionyſius, de quo Plinius loquitur, & iſte, quem habemus, dubitari non poteſt propter ea, quæ in laudem Auguſti dicit, ut vidimus. Euſtathius tamen hoc, quod de patria Dionyſii dicebamus, ignoraſſe videtur. Nam nullam Alexandriæ mentionem facit, dicere contentus, eſſe genere [o] Afrum. Quod falſum eſſe contenderem, niſi ſemper ſcriptores ἐναντιοφανεῖς conciliare mallem, modo id fieri poſſit. Fortaſſe autem Dionyſius oriundus quidem ex Africa fuit: ſed ortus erat in Suſiana.

Porro ex [p] Euſtathio diſcimus, alia etiam huic Dionyſio tribui ſolere; ut λιθιακὰ, ἐρυθιακὰ, καὶ

[n] Lib. III. de Boſporo Thracio, cap. I. [o] Vide epiſtolam & comm. EUSTATHII in v. XII. ut & Paraphraſin ad v. IX. [p] In epiſtola.

βασα-

βασαρικὰ. Ac idem λιθιακὰ quidem Dionyſii hujus eſſe agnoſcit, propter ſimilem ſtylum: ὀρνιθιακὰ vero à doctioribus tribui dicit Dionyſio Philadelphenſi, qui διὰ λέξεως ἀκυρολογίαν διάκειτο vocabatur. βασαρικὰ autem, quia ſtylum habeant incultum, eo indigna eſſe viſa ait, quæ Dionyſii hujus crederentur; ſed potius adſcribenda eſſe Dionyſio Samio. βασαρικῶν Dionyſii meminit etiam [9] Stephanus in Ethnicis aliquoties. βασαρικὰ autem eadem eſſe, ac διονυσιακὰ, etiam Suidas auctor eſt in Σωτηριχος; quem ejuſdem tituli, atque argumenti, opus condidiſſe ſub Diocletiano, auctor eſt ibidem. Appellatio eſt ex eo, quia βασάραι, αἱ βάκχαι. Cæterum præter hunc Dionyſium περιηγητὴν, quem habemus, fuere etiam alii ejus nominis, qui ſimiliter περιηγηταὶ ſcripſerint. Unus Mileſius fuit, qui Herodoto ipſo antiquior eſt. Alter, utrum Samius, an Rhodius fuerit, non ſatis conſtat. Rhodium vocat Tertullianus libro de anima cap. XLVI. At Samium diſertim appellat Euſtathius; ut paullo ante vidimus. Credo, cum in Samo eſſet natus, nihilominus Rhodius dicebatur, quia Rhodi habitaret, atque ibi ſacerdos eſſet Solis, qui Rhodi imprimis colebatur, eo quod in inſula hac numquam ita nubilum ſit cœlum, quin luce ſolis perfundatur; ut Solinus dicit cap. XXVII. De hoc Dionyſio ita Suidas; Διονύσιος Μιλήσιος, Ῥόδιος, ἢ Σάμιος ἱερικός. ὃν δὲ ἱερεὺς τῆς ἐκεῖσε ἱερᾶς τῆς Ἡλίου. ἱστορίας τοπικὰς [lege τοπικῆς] βιβλία ιζ'. οἰκισμοῦ περιήγησιν. ἱστορίας παιδευτικῆς βιβλία ι'. Ex hoc Dio-

9 In v. Βάλυγγα, Γάζος, Δαφνοῦς, Κάσπιος, Ὠδης, &c.

nyſio cenſeo eſſe verſus iſtos, quos Jo. Tzetzes Chil. XII. Hiſtor. CCCCL. in Dionyſii περιηγησι legi ſcribit;

Τῆς γάρ τοι Φιλότητος Ἀμαζονίδων ἐφύοντο,
Τῷ ποτε δὴ μίχθησαν ἐπ' ἀνδράσι Σαυρομάτῃσι.

Nam in ea quidem Dionyſii περιηγησι, quam habemus, verſus hos nullus invenio; ſed iſtos,

——— [r] Ἐκ γὰρ ἐκείνης
Ἰφθίμης Φιλότητος Ἀμαζονίδων ἐφύοντο,
Τῷ ποτε Σαυρομάτῃσιν ἐπ' ἀνδράσιν μίχθησαν.

Quemadmodum vero præter Dionyſium Alexandrinum duo fuiſſe [r] Dionyſii exiſtimantur, quorum uterque περιηγησιν ſcripſerat: ita præter Dionyſium iſtum περιηγητῶ fuere duo Dionyſii, qui Alexandrini non minus vocarentur, ſed περιηγησιν ſcripſiſſe nuſquam, quod ſcio, dicantur. Eorum unus eſt Dionyſius, cognomento Thrax, qui ſub Pompeio Magno docuit; ut ſuperius oſtendebamus. Alter fuit Dionyſius, Glauci filius, diſcipulus Chæremonis philoſophi, cui etiam Alexandriæ ſucceſſit, præceptor vero Parthenii Grammatici. Vixit is à Neronis temporibus uſque ad Trajanum; præfuit bibliothecis; fuit ab epiſtolis, & à reſponſis; & legationes varias obiit. Auctor Suidas.

[r] DIONYS. V. DCLIV. [ſ] Vide MEURSII notas in HELLADII Chreſtomath.

EX

EX

GER. JOAN. VOSSIO DE POETIS GRAECIS.

AUgusti, vel saltem Tiberii temporibus vixerit Dionysius Alexandrinus, cujus hodie habemus περιήγησιν. De eo sic in vita ejus anonymus scholiastes hactenus ineditus; [a] Διονύσιος ὁ περιηγητὴς γεγονὼς ὑὸς Διονυσίου Αλεξανδρέως. Γέγονε δὲ ἐπὶ τῶ Ρωμαίων κρείττονα μὴ Αὔγουστον Καίσαρα, ἢ ἐπὶ αὐτόν. Diximus de eo pluribus in Græcorum Historicorum Historia lib. II. cap. III. ubi de Augusto Plinii verbis firmavimus. in quo si fallimur, proximum esse, ut dicam vixisse sub divis fratribus, M. Aurelio, & L. Vero: ut hos ipsos intellexerit, cum Romam vocat magnam domum suorum dominorum, sive, ut Græce apud eum est, [b] ἀνάκτων. Quomodo consules numquam vocasset. Igitur intelligit imperatores. Sed quos signet, non satis paret. Josephus Scaliger in animadversionibus Eusebianis ad an. MMCCXV. per ἄνακτας signari censet Severum cum filiis, Geta & Caracalla; quos ipsos per *triplicem potestatem* intellexit Tertullia-

a Verba his similia habentur in fine codicis MS LAUD. Διονύσιος ὁ περιηγητὴς γέγονε ὑὸς Διονυσίου Αλεξανδρέως· γέγονε δὲ ἐπὶ τῶ Ρωμαίων κρείττονα μὴ Αὔγουστον Καίσαρα, ἢ ἐπὶ αὐτόν. φέρεται δὲ αὐτοῦ καὶ ἄλλα συγγράμματα, λυδιακὰ, ἰρωδιακὰ, βασσαρικά. τοῦτο δὲ λέγεται εἶναι τὸ γράψαν αὐτὸν πάππον, καὶ τὰ λυδιακά. &c, Ο γὰρ Διονύσιος ὅτε ἐγράφη γράψας Νέρωνα τῶν Ρωμαίων βασιλέα. b DIONYS. v. CCCLV.

nus,

nus, libro de Pallio. Sed cauſſæ nihil video, cur tam ſero vixiſſe credamus, contra veterum omnium opinionem. Nec neceſſe cenſeo, ut per ἄναχτας intelligamus Cæſares; cum poſſit ſignaſſe principes imperii Romani: & fortaſſe cum Auguſto Antonium, nondum hoſtem. Sed ſi omnino capere placet de iis, qui Cæſares dicerentur, non de Severo & filiis interpretabor, verum divis fratribus, quos dixi. Nam non Severi demum, ac liberorum temporibus claruiſſe arguit, quod antiquior ſit Oppiano, qui Severi ætate floruit. Hoc liquet ex Tzetzæ, vel alterius inedita paraphraſi Oppiani ἰξευτικῶν, ſive de aucupio librorum, quæ ſic deſinunt; Τοσαῦτά μοι, κραταιὲ βασιλεῦ, περὶ τῆς βίου καὶ τῆς ἄγρας τῶν ὀρνίθων εἰρῆσθαι εἴρηται. Διονύσιος δὲ ἀυτὰ παρὰ τῆς τῶν Λητῦς Ἀπόλλωνος διδαχθῆναί φησι. *Hæc, optime Imperator, de vita & captura avium, habui dicere. Dionyſius vero ait, homines ea eſſe edoctos ab Apolline, Latonæ filio.* ubi vix alium putem intelligi, quam Dionyſium antea memoratum nobis. Quamquam Euſtathius tradat ὀρνιθιακὰ, quidem à quibuſdam Dionyſii τῦ περιηγητῦ, ab aliis vero Dionyſii Philadelphenſis exiſtimari.

David. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Flemming.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

Ἀρχόμενος γοῦν τῆς ἐμῆς πάσης ᾠδῆς,
Καὶ πλαγίους, πολλούς τε, καὶ ἀνδρῶν ἀγέλας Φῦλα,
Διῃρημένα ἐνναετῆρι Βαθυρρόᾳ. ἐν δὲ ἑκάστῳ
Πόλεις ἔχθουσι, καὶ πᾶσι ἀπείρετος, ἐκφάνσεις.
Οὐ μὴν πᾶσαν διάπλων ἐξερέομαι, ἀλλὰ διαμφὶς
Εὐρυτίην βεβαῖα θεὸς ἠελίοιο κελεύθους·
Σφενδόνης εἰοικυῖα. μίαν δὲ ἑ κάπτει ἑῷον
Ἀνθρώπων τελέουσαν ἐπ' ἠπείροισι δάσασθαι·
Πρώτην μὲν ἐν Λιβύῃσι, μετὰ δὲ Εὐρώπην, Ἀσίην τε.

1 INcipiens terram & lacum mare canere, a & fluvios, urbesque, & hominum nationes quæ præ multitudine nix discerni possunt, 3 mentionem faciam oceani profunde fluentis. illo enim 4 tota tellus, tamquam insula immensa & interminata, est cincta. 5 non tamen tota prorsus rotundum circuitum habens. sed utrimque 6 latior, vergens ad solis vias: 7 fundæ similis. Una autem ipsa quamvis sit, 8 homines tres in continentes partiti sunt: 9 primum quidem Libyam, deinde vero Europam, Asiamque.

Ἀρχόμενος] ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ποιούμενος. α. Εὐρίαν] πλατεῖαν. α. β. Λιμνῖτ.] ἀπὸ τοιούτου λίμνης τοῦ ὀνόματος. α. Ἀκέστ.] διὰ τὸ πολλὴν πλάνησιν ἔχειν. β. ἀμύστου. β. Φῦλα] γένη. α. β. Ἀπὸ] τοῦ. α. Ἀπειρέτ.] ἀπείρητος. α. ἐκφάνσ.] ἐκφάνσεις. α. Οὐ μὴν] οὐ βούλ. α. Διαμφὶς] ἀπὸ τοῦ ἀμφότερα τὰ μέρη. α. διαμφοτερωθεν. β. Εὐρυτίην] ἐκείνην τὴν. α. εὐρυτάτην. β. Σφένδ.] ὑπερβολὴν. β. Δάσασθαι] μερίσασθαι. α. μερίσεσθαι. β.

Τὰ μὲν τῶν ὑδάτων ἐκ τῆς μίσης θαλάσσης ἀναδίδοται. καὶ τὰς πηγὰς, ἐκ τῆς μίσης θαλάσσης τὰ πλείω ἐκδίδοται. ἐκ δὲ τῆς ἐκτὸς θαλάσσης, μικρὰ ἐκδίδοται. καὶ ἐκ

Αλλ' ἤτοι Λιβύη μὲν ἀπ' Εὐρώπης ἔχει ὅρον
Λοξὸν ἐπὶ Γαδείροις, Γάδειρα δὲ σῆμα Νείλου·
Ἐνθα βορηΐοτατος πέλεται μυχὸς Αἰγύπτοιο,
Καὶ τέμενος Κανώβοιο περίσκιον Ἀμυκλαίοιο.
Εὐρώπην δ' Ἀσίης Τάναϊς μέσον ὁρίζει·
(Οἳ ῥά θ' ἑλιασσόμενος ζείης ἀπὸ Σαυροματάων,
Σύρεται ἐς Σκυθίην τε καὶ ἐς Μαιώτιδα λίμνην)
Πρὸς βορέην· νότιον δὲ μεσόγειον Ἑλλήσποντος·
Σῆμα δὲ παντρέπεται νοτιώτερον ἐς ῥόμβον Νείλου·
Ἄλλοι δ' ἠπείροισι μέγα χθόνα νοσφίζουσιν.

10 Sed certe Libya quidem ab Europa habet terminum 11 obliquum in lineis, Gadeis & os [ostia] Nili: 12 ubi maxime borealis est recessus Ægypti. 13 & fanum percelebre Amyclæi Canobi. 14 Europam autem ab Asia Tanais in medio disterminat: 15 (qui quidem volvens se per terram Sauromatarum, 16 trahitur in Scythiam & in Mæotidem paludem) 17 versus boream. australis autem disterminatio [terminus medius] Hellespontus: 18 sed limes est ultra porrectus magis australis versus os [usque ad os] Nili. 19 Alii autem continentibus terram separant.

Ἀπ' Εὐρώπης] πρῶτον τῆς Εὐρώπης. β. τῶ Λακεδαιμονίῳ. μ. Ος] ὃς πὶ Τάναϊς. μ. Μεσόγειον] ἤτοι τὸ μέσον. ο. Νοσφίζουσι] διαιροῦσι. μ.

Τέμενος] ὁ ναὸς. α. Ἀμυκλαίοιο] ἤτοι τὸ μέσον. ο. Ἀσίης Τάναϊς μέσον ὁρίζει] ὅτι τὸ μέσον μέρος ἀφορίζει (ὡς πὶ δὲ συστρεφόμενος τῶν Σαυροματῶν τῶν γῆν, σύρεται δὲ πρὸς Σκυθίαν καὶ ἐπὶ τὴν Μαιώτιδα λίμνην) πρὸς βορρᾶν ὡς μέχρι τῆ Εὐξείνου πόντου καὶ βορέα καὶ τὸ νότιον· τὸ δὲ νότιον μέρος Ἑλλήσποντος ἐπὶ. σῆμα δὲ. ὁ ἐπὶ Δάκρυσι μέρη, ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν τὴν πόλιν. Ἄλλοι δὲ πολλοὶ τῆς ἱστορίας τὸν γῆν ὅτι Δάκρυσι μέρη. Ἐλλήσποντος δὲ πολλὴν ὅτι Δάκρυσι μέρη τὸ οὖρος· ἤτοι πλάτος. Ἀσίαν δὲ. ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν ἀπὸ τῆ λίχε) ὁ ὑγρασία. Ἡρακλῆος δὲ τὸν πολλὴν, ἐπὶ ἐπὶ ἔχειν φέρειν τὰ χρύσεα μῆλα Ἡρακλῆς πέζος δίον τὸν Ἀτλάντος ὅπως

Ἰσθμὸς ἄνω τέτατ' τῆς ὑπερτάτης Ἀσίδος αἴης,
Κασπίης τε μεσηγὺ καὶ Εὐξείνοιο θαλάσσης·
Κεῖνον δ' Εὐρώπης Ἀσίης θ' ὅρον ὑγρὸν ἄξασπε.
Ἀλλοι δ' αὖ μακρὸς καὶ ἀδίσφατος ἐς νότον ἕρπει,
Ἀραβικὸν κόλπον καὶ Αἰγυπτίοιο μεσηγύ·
Ὃς ῥά τε νοσφίζει Λιβύην Ἀσητιδος αἴης.
Τοῖα μὲν ἀμφ' ἤρωσι βροτοὶ διεφημίζαντο.
Πάντη δ' ἀκαμάτη φέρεται ῥοὴ ὠκεανοῖο,
Εἷς μὲν ἐὼν, πολλῆσι δ' ἐπωνυμίῃσι δέδρωε.
Ἥτοι ὁ μὲν Λοκρῶιο παρ' ἐσχατιὴν ζεφύροιο,
Ἄτλας ἐσπερίη κικλήσκεται· αὐτὰρ ὕπερθεν

10 Isthmus ſurſum porrectus eſt quidam ſupremus Aſiaticæ terræ, 21 Caſpium inter & Euxinum mare. 22 illum autem Europæ Aſiæque terminum dixerunt. 23 alius vero longus & immenſus in auſtrum ſerpit, 24 Arabicum ſinum & Ægyptum inter: 25 qui quidem ſeparat Lybiam ab Aſiatica terra. 26 Talia ſane de termi-nis mortales vulgarunt. 27 Circumquaque porro infatigati fertur fluxus oceani. 28 unus quidem, ſed multis cognominibus inſtructus. 29 Nempe qui eſt ad Locri extremitatem zephyri, 30 Atlas [Atlanticus] & occiduus nuncupatur. verum deſuper

Ἄνω τέτατ'] ὑπερτέτα. α. Μεσηγὺ] μεθοξύ. α. Ὀρον] ὀρόθετον β. Ἠδάξασθ'] ἄπτ. α. ὀκάλεσσε. β. Ἀθίσφατος] πολύς. α. β. Ἕρπει] διέρχε'. α. κλίνει. β. Μεσηγὺ] ἀναμεταξύ. β. Ἀμφ' οὔροισι] ἐξὶ τ' ὀρόθετον. α. Διεφημίζαντο] ἄπτ. α. β. Ο] Γᾶς. β. Ὑπερθεν] ὑπερώιον. α.

τε αὐτῷ καὶ τῷ Ἀσίαν διαιροῦσι, οἷς Ἀμαζονίδες ἦσαν αἱ σὺν μεγαλοκτόνοις ἦσαν τῇ Διὶ μάχῃ, καίπερ ἐπὶ δίκῃ οὐκ Διὸς ἐπιόντες. ἰσθμὸς τέ ἐστιν ὑπέρτατος, ἀπὸ δ' ὑπέρτατος, ὑπέρτατος δ' ἐστὶ τῆς Ἀσίδος γῆς, ἀναμεταξὺ δ' Εὐξείνης πελάγους καὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης. ἰσθμὸς δὲ λέγε] ἡ γὰρ γῆ μεθόξυ δύο θαλασσῶν. σκάλλουσι δὲ τὸ ἰσθμὸν τῆς Ἀσίας καὶ τὸ Εὐρώπης ὅροι ἄμφω. ἀλλοι δὲ πάλιν ἰσθμὸς μὲν ἀρχὴ καὶ μέσας ἐπὶ τὸ νότον συρίτην, ἐπὶ δ' Ἀραβικὸν κόλπον, καὶ μεταξὺ τῆς Λιβύης· ὃς τὴν δὴ λόγῳ τῆς Ἀσίης τῷ Λιβύῃ χωρίζει. ἰδιαίτατα δ' αὖ τὸ ὄρος τῆς γῆς οἱ ἄνθρωποι διαιροῦσι. κατακρύπτει δὲ ὁ ἀκεανὸς, ὃ ἐὼν ὁ πολὺς, ἀκάματον ὁ ῥοῦς φέρεται· ὃς μὲ ὑπάρχει, πολλοῖς δὲ ἐπωνυμίαις ἠρμοσμένος. ὁ δὲ Εὐξεινος ποντος, Ἀξεινος σκαλεῖται, ἀφ' τὸ ὑπὸ λεγόντων εἰς αὐτὸν ξενικὰ μηδενὸς σκαῖα πεφυκέναι, ὃς τ' ἐνὼν Εὔξεινος νῦν σκάλλεται κατὰ ἀντίφρασιν· ἢ, ὡς τινές φασι, Ἡρακλῆς σκαλὰν σκάλλει τὰς λησταῖς. φιλεξένους τινὰς κατῳκίσατο. ἔ ἔστι μὲν, ὁ ἀκατανὸς, παρὰ τὸν ἐχόμενον τῷ Λοκρῶι ζεφύρου, ἔστι τε ὀνομαῦ, ἢ χαλλον τῷ Ἰταλικῷ, (καὶ γὰρ εἰσὶν οἱ Ἰταλίαι Ἑσπεροφύλαι Λοκροὶ) Ἄτλας κικλῆται ἑσπέριος· ὑπερθεν δὲ πρὸ

Πρὸς βορέην, ἵνα παῖδες ἀρήμονα κερματίσωσιν,
Πόντον μὲν καλέουσι πεπηγότα τε, Κρόνιόν τε
Ἄλλοι δ' αὖ Ἑ νεκρὸν ἐφημίσαν, ἔνθ' ἀφανεῖς
Ἠελίῳ. Θεσσῆα δὲ καὶ ἄλλα τὰ δὲ Φάσιν,
Αἰεὶ ἢ σκιερῇσι παχυνόμενα ἐν νεφέλῃσιν.
Αὐτὰρ ὅτι πρώτιστα Φαέθοντα ἀνθρώποισιν,
Ἠῶον καλέουσι καὶ ἑῷον διὰ μὲν ἠελίοιο.
Ἀγχι δ' Ἐρυθραίοισι τε καὶ Αἰθίοψιν καλέουσι,
Πρὸς νότον εἰσῆκε δὲ πόλος αὐτοκέλευθος χθονὸς αὐλὼν
Ἐκτετραμμένος, μαλεροῖσι πεπαλυμένος ἠελίοιο.
Οὕτως ἀκλινὴς ἀειδέλφοιο γαίης ἀπέδασσε,

31 ad boream, ubi pubes Marte furenti um Arimasporum, 32 pontum ipsum vocant congelatumque Saturnium: 33 sed alii mortuum quoque dixerunt, propter debilem 34 solem. tardius enim super mare hoc lucet, 35 semper autem tenebricosus crassescit in nubibus. 36 At ubi primum apparet hominibus, 37 eum vocant atque Indicum fluctum matris: 38 prope autem roboremque ac Aethiopum appellant. 39 ad austrum: ubi certe multos non habitatæ terræ tractus 40 extentus est, servidis ictus solibus. 41 sic oceanus circumcurrit certum universum.

Ἀρειμανίων] πολεμικῶν. α. Μὲν] αὐτὸν. α. τοῦτο. β. Δὲ] πολλα. α. β. Νικέτ.] λέγ. τὰ ψυχρὰ ὑπὸ. α. Ἐφήμισαν] ἐφίλεσαν. β. Ἔνθ'] ἐκεῖ. α. Τὰ] πολλὰ. α. β. Φάσιν] φασὶ. α. λάμπει. β. Παχυνόμενα] παχέα γίνη). α. Αὐτὰρ ὅτι] ὅτι δὲ. α. Φαέθοντα] φάος] ἀναβολὴ. α. λάμπει ὁ ἥλιος. β. Ἀγχι] πλησίον. α. Δὲ] Δύ. α. Οὗτος] τοῦτον τὸ πέρας. α. Περιδρόμει] περικύκλωσε. α.

πρὸς βορέην, ὅπου οἱ παῖδες τὸ πολεμικὸν Ἀρειμανίων, (οἵπερ εἰσὶν ἰδιῶται) Κρόνιον καὶ πεπηγότα πόντον, ὅπερ κέλευσιν· ἄλλοι δὲ τὸ νεκρὸν Κρόνιον. λέγ. τὰ ψυχρὰ ὑπὸ πάντα, ὡς πηγνυμένου αὐτοῦ. καὶ νεκρὸν ὅτι. λέγ. τὸ ἀσθενὲς τοῦ ἡλίου βορειότερον γάρ, ἀπὸ τοῦ βορέου ἡ ἠόλησις, ὑπερθέσιν τῆς ἁλμώδους οὐσίας φασίν, διὰ πάντων ἀεὶ τῶν κρυερῶν πνεόντων καὶ συνιόντων. ἀεὶ δὲ τὰ πολλὰ τοῦτα, Δασγραγοι, Τυβαρηνοὶ, Λιβυκοὶ, Μυκηναῖοι, Αἰγύπτιοι, Παμφύλιοι, Ἰνδοὶ, Νόται, Σκύπποδες, Μῆλαι Κάλπαι, Εὔξεινος πόντος, Κασπία, Σκυθικὰ, γλυκέα γίνεται. ὅσοις τὸ αὐτὸ συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις, τὸ πρὸς τὸ μέρος; ἔχουσι δὲ Ἰνδικὸν τὸ κῦμα ὑπὲρ πάσας θαλάσσας κεῖται, τοῦτο τὸ μέσον οἰκοῦσι τοῦ ὠκεανοῦ· ἡμεῖς δὲ τὸ πρὸς νότου κλίμα. Ἐρυθραῖοι δὲ καὶ Αἰθίοπες καλοῦσιν· ὅτι ὁ πολὺς γῆς ἀοίκητος ὑπόκειται τοῖς ἡμετέροις, ἔχει τὸ μεσημβρινὸν, κλιμακοῦται κλίσι πρὸς τὸ πρὸς νότου μέρος. Ἐρυθραῖοι δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἔθνος οἰκοῦσι Αἰθίοπες· ὡς περικαῦμα μεγάλον ἀπαρτᾶ γῆς ἀοίκητον. ὅτι [γῆς ἀοίκητος] περιτρέχει ὁ ὠκεανὸς πᾶσαν τὴν γῆν

ἡμῶν

Τόσσης ἐών, ἓ ποσα μετ' ἀνδράσιν ἐνομαὶ ἔλκων.
Κόλπος δ' ὕδατι ἓ ὑπὸ ἀπείρονι ἐκδαὶ βάλλων
Εἰς ἅλας ἐντὸς μὲν πλέονας, πόντῳ δὲ μείζονας.
Ἔστι μὲν πρώτιστος, ὃς ἐκτὸς ἅλα πίπτει,
Συρόμβιος Κρόνῳ ἔσω Παμφυλίδος ἄκρης.
Δεύτερος αὖτ' ὄλεθρος μὲν, ἀπὸ περιφρίσσοντος ἅλμαν,
Ὃς τ' ἀπικιδνάμβιος Κρονίης ἅλιος ἐκ βορέαο,
Καπύῃ αὖπτ' ἀνέμοιο ὑπαιγίζοντι θαλάσσῃ,
Ἔστι ἓ γειτονίην ἑτέροις διαφημίζοντα.
Τῶν δ' ἄλλων, οἵτ' ἐσὶν ἀπὸ νοτίης ἁλὸς ἄμφω,
Εἷς μὲν ἀνύτερθε ἐσι, τὸ Περσικὸν εἶδμα πρόχοιο,
Αὐτὰρ Καπύῃ πτερομειδὴς ἀμφιτέτηκε.
Ἄλλος δ' Ἀράβιος κυμαίνεται ἐγγύθι κόλπος,

---

ta tantus, & talis inter homines nomina trahens. 43 finus autem hinc inde eructat interfum mittens 44 in mare: parvos quidem plures, quatuor vero maximos. 45 scilicet primus, qui occiduum mare pingit, 46 tractus e Libya intra Pamphylicam terram. 47 secundus autem, exiguus quidem, sed pótissimus aliorum. 48 qui separatus a Cronio [Saturnio] mari, a boreo, 49 Caspio profundum fluentum intromittit mari; 50 quod etiam Hyrcanium alii nuncuparunt. 51 At aliorum [finuum] qui sunt ab australi mari ambo, 52 unus quidem superior est, Persicum fluctum profundens, 53 contra Caspium versus mare: 54 alter vero Arabicus fluctus juxta finat,

---

Τόσσ- ἰών] Τοσοῦτος ὅτι. α. Μετὰ] σὺν. α. Ἑλκων] πέμπ. α. Ὑπὸ] ἐπὶ. α. β. Η̃ς] ᾗ δι'. α. Περὶ ἣν] ἐπὶ τὴν κλίσιν. α. Συρόμβ-] ἀρχαῖον. α. Ετω] μεταξύ. α. Αὖτ'] πάλιν. α. Ἀπὸ] δι'. α. β. Ἀποκιδνάμβ-] ἀπορριπτοῦσα, ἢ μηχανῶσα. α. Αἰσι] χαίνει. α. Ἐπιπρόϊσαν] πέμπει. α. β. Ἑτέροις] ἔθνεσι πολλ. α. Διαφημίζοντα] ὑπάρχοντα. α. Τῶν δ' ἄλλων] πολλῶν β.

ἡλίκος ὑπάρχει, ἓ τοσοῦτος ὢν τοῖς ἀνθρώποις ὀνόματα ἔχων. κόλπος δὲ ὕδατι κεκλυσμένος ἐκδαὶ βάλλει εἰς τὴν θάλασσαν· ἔνθεν μὲν ἅλας πλείονας, πόντῳ δὲ μείζονας. ἓ ἔστιν πρῶτος μὲν, ὁ ἐκτὸς ἅλα πίπτων· Συρόμβιος Κρόνῳ ἔσω Παμφυλίδος ἄκρης. δεύτερος δὲ ὄλεθρος μὲν, ὁ ἀπὸ περιφρίσσοντος ἅλμαν· ὃς τ' ἀπικιδνάμβιος Κρονίης ἅλιος ἐκ βορέαο· Καπύῃ δὲ ἀνέμοιο ὑπαιγίζοντι θαλάσσῃ· ἓ ἔστιν γειτονίην ἑτέροις διαφημίζοντα. τῶν δὲ ἄλλων, οἵτ' ἐσὶν ἀπὸ νοτίης ἁλὸς ἄμφω· ὁ μὲν ἀνύτερθε ἐσὶ, τὸ Περσικὸν εἶδμα πρόχοιο· Αὐτὰρ Καπύῃ πτερομειδὴς ἀμφιτέτηκε· ἄλλος δὲ Ἀράβιος κυμαίνεται ἐγγύθι κόλπος,

Εἰζέσας πόντου νοτιώτερον ὁλκὸν ἑλίσσων.
Τόσσοι μὲν κέλσαι βαθυνώμονα οἰκεανοῖο
Οἱ μείζους· ἄλλαι δέ τ' ἀπ' ἄφρεσι γαίασι.
Νῦν δ' ἀλὸς ἐσπερίης ἐρέω πόρον, ἤ τ' ἐπὶ πάσας
Ηπείρους λοξοῖσιν ὑπερφέρεται πελάγεσσιν·
Ἄλλοτι μὲν νήσοισι παρεύραμον, ἄλλοτι δ' αὖτε
Ἠ ὀρέων ἠ πίζαν ὑποζύξασα πολήων.
Τμεῖς δ', ὦ μοῦσαι, σκολιὰς ἐπέπιτνε κελεύθους,
Ἀρξάμεναι σὺν κεῖθεν ἀφ' ἑσπέρα οἰκεανοῖο.
Ἐνθά τε κὴ γῆλαι τεὸν πέρασιν Ἡρακλῆος
Ἐσσῖν (μέγα θαῦμα) παρ' ἐσχατιῇσι Γάδειρα,
Μακρὸν ὑπὸ πτηνὸν παλυωπέρων Ἀτλάντων.

55 Euxino ponto magis auſtralem ſulcum volvens. 56 tot quidem ſinus procelloſi oceani 57 majores: verum alii etiam innumeri ſunt. 58 Nunc autem maris occidui referam meatum, quod ad omnes 59 continentes tortuoſis convertitur pelagis: 60 alias quidem inſulis circumfluum, alias vero 61 aut montium aut oram ſubradens urbium. 62 Vos vero, o muſæ, difficiles referte vias, 63 auſpicatæ ordine ab occiduo oceano. 64 ubi etiam columnæ in finibus Herculis 65 ſtant (ingens miraculum) ad extremas Gades. 66 alto ſub monte [montis cacumine] longe lateque diſperſorum Atlantum.

Ολκὸν] τὸ πόντ. α. τὸ κῦμα. β. Εσπερίης] ἡ δυτικὴς. α. Αλλοτι μὲν] ποτὶ. α. Αλλοτι δ'] ποτὶ. α. Αὖτε] πάλιν. α. Πίζαν] τὴν βάσιν. α. Υποζύξασα] ὑποτείχουσα. α. Σκολιὰς] τὰς διηρημμένας. α. Μακρὸν ὑπὸ πτηνὸν] ὅτι, ὑπὸ τὸν μεγάλων ἄξονα, τὸ ἰξοχιλὸν. α.

Εἰζέσας πόντου νοτιώτερον] τὸ βόρειον συφήσιν. Θοῶτις δὲ ὁ βαθυνώμων οἰκεανὸς οἱ μάζονες οἵσι κέλσαι· ἄλλοι ἢ πάλιν ἄπιεσι τὸ πολοὶ μεγάνυσιν. ἀρκίοις δὲ τῆς ἑσπερίας ἁλὸς λέγω, ἢ τε ἐπὶ πάσας τὰς ἠπείρους. ὃ μὲν ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν. λοξοῖσι πελάγεσσι ἀντιφέρεται, τουτέστι διήκουσιν· ἄλλοτε μὲν τοῖς νέοις ὄροις. ἄλλοτε ἢ τοῖς ἑσπερίοις ἀκταῖς, ἐξοίσεται, τουτέστι κυκλοτερεῖς. ἄλλοτε ἢ ὀρέων ἢ τὸ τὴν πάλαι κάτω μάζαν ὑποζύσασα διήκουσα. ὑμεῖς δὲ, ὦ μοῦσαι, ὡς σκολιὰς ἐλθὼν, οὕτως ὡς ἀνύσητε κὴ ὁ κατ' ἀρχὰς

ἄπει

ἐπὶ πολὺ διακόπτει, ὅταν τὸ νότιος ἢ τὸ ἀνατολικὸν μέρος, Ατλαντικὸν (ἢ τὸ Ατλάντιον, ἢ τὸ ἀνοικοῦν) πρὸν δὲ ἴσως ὁ ἀφροδόλη, οἷον ἀφρώδη, ὁ δὲ Ατλας ὄρος ὂν ἐφ' τῷ Λιβύῃ κὴ κεῖται ἐμβολὴν ἢ ἠπείρου, ἀφ' τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος, κὴ Ατλαντικὸν πέλαγος ἐξ αὐτοῦ

ἄπει

Ηχί τι καὶ χάλκειος ἐς οὐρανὸν ἔδραμε κίων,
Ηλίβατος, πυκιναῖσι καλυπτόμενος νεφέεσσι.
Πόντος μὲν πρώτιστος Ἰβηρικὸς ἀρχομένοισιν
Εγκέχυται, ὃς πέρ τε καὶ Εὐρώπης πέλει ἀρχή,
Καὶ Λιβύης· μέσσος γὰρ ἑλίσσεται ἀμφοτέρῃσιν.
Στῆλαι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα θοὰ καλέονται κέεσθαι,
Ἡ μὲν ἐπ' Εὐρώπην, ἡ δ' ἐς Λιβύην ὁρόωσα.
Τὸν δ' μετακέχυται Γαλάτης ῥόος, ἔνθά τε γαῖα
Μασσαλίη τετάνυται, ὀπίσσοθεν ὄρμον ἔχουσα.
Ἐξείης δ' ὀπὶ τοῖσι Λιγυστὶς ἔλκεται ἄλμη.

67 ubi etiam æneа in cœlum excurrit columna, 68 excelsa, densis operta nubibus. 69 Pontus quidem primus Ibericus incipientibus 70 infunditur, qui & Europæ est initium 71 & Libyæ. nam medius volvitur ambarum. 72 Columnæ autem hic & illic ad latera sitæ sunt; 73 una quidem ad Europam, altera vero ad Libyam spectans. 74 Illum autem excipit Gallaticus gurges: ibique terra 75 Massilia extensa est, rotundum [curvum] portum habens. 76 deinceps post hos Ligusticum trahitur salum.

Χάλκε⊙·] χαλκῆς. α. Ελήμας] θλήσεν. α. Πυκιναῖσι] σκιερῶσι. α. Καλυπτόμενος⊙·] σκεπόμενος⊙·. α. Πόν⊙·] κόλπ⊙·. α. Αρχομένοισι] ἀρχομένοις ὑμῖν. α. Αμφοτέρῃσιν] τῶν γαιῶν, τῆς Λιβύης καὶ τῆς Εὐρώπης. α. Μισσαλίη τετάνυται] μισσαλιωτῶσιν. α. Εὐρ⊙·] ὅτι β. Τετάνυται] ἐξατείνεται. α. Εξείης] μὴ ζωῆται. α.

ὅτι καὶ ὁ στρὸς ἀπὸ ἀλλαχοῦ ἐς τὸ ὑπερ-
ὼ ὑψηλὸς κίων, πυκνοῖς δὲ ἐγκυ-
ῆσι νέφεσι κεκαλυμμένος⊙·, τὸ δὲ ἀπὸ-
μενοι. κοινοπαθῶς.

——— ἔχει δέ τι κίονας αὐτὸς
Μακρὸς, αἳ γαῖάν τε καὶ ὑψόθεν
ἀμφὶς ἔχουσι.

ρχεται ἡ περιηγήσεις ἀπὸ τῆ λίγη-
ου πόρος αὐτὴ τοῦτο γὰρ συνυπ-
άτεται. ὁμοίως μὲν οὖν ὁ Ἰβηρικὸς
βηρίχεται πάντη, ὡς τε καὶ τῆς Εὐ-
ώπης καὶ τῆς Λιβύης ὑπάρχειν ἀρχή.
γὰρ ἀναμεταξὺ χαίνει συρίπτων.
δὲ Ηρακλειωτικὴν φέλαν ὑπερ τοὺς
λυκρίους αὐτῶν ἐπέκεινα, ἡ μὲν ἐπὶ
Λιβύῃ, ἡ δὲ ἐπὶ τῆν Εὐρώ-
τὴ δὲ ἐρῆσα, κοινῆ κοινῆ. οἱ

ὧν Ἰβηρικὸς ἄποικος ἱδρύσθη ὑπὸ τῆς
Εὐρώπης. μετὰ τοῦτον ἡ Ἰβηρικὴ
δὲ κόλπον ἀμφέχεται ἡ Γαλατικὴ
κὸς ῥοῦς, ταυτίσιν ἡ Γαλατικὴ χάλασσα,
ἣν κατοικοῦσι Κελτογαλάται· (οἱ γὰρ
οὐ Ασίᾳ Γαλάται ἐπωνύμῳ ἄποικοί εἰσι,
ὥσπερ καὶ οἱ ἐν Ασίᾳ Ἴβηρες) ὑπὸ πάσῃ καὶ
ἡ Μασσαλία γῆ ἐκπίπτουσα περιφερῆ λαχοῦσα
τὸ ὅρμιον. ὑπὸ τούτοις δὲ τοῖς κόλποις ἱδρῦται καὶ τὸ
Λιγυστικὸν πέλαγος ἕλκεται, ὃ ἐστιν ἡ Λιγυστικὴ χάλασσα συρίπτα.
(Λιγυστικὸν δὲ λέγεται ὑπὸ Λιγύων τῶ⊙·, Αλλοίων⊙· ἀδελφοῦ,
ὃν ἱστοροῦσι Ηρακλέα κακολογήσαι ἀπόντα ὑπὸ τοῦ Γηρυόνου βοῦς)

ὅτι

Ενθ' ἀπαλῶν ἀῖῤῥης ἀπ' ἠπείροιο πέμπτης,
Ἐκ Διὸς Αὐσονίης ἀὴ μάλα πουλυμόντιος,
Αρξάμενος βορέαθεν ἔπι λιγυκὼν ὄπα πόντου,
Η ῥά τε Σικελικῆς ὄπιθεν παφλάσδεος ἀΐζων.
Εξείης δ' ὄπιθεν Κύμης ἀμύητος ἀλωρὴ ὕδωρ.
Τῇ δ' ἔπι Σαρδόνιος μακρώρεος ἀχθῆ πόντος.
Τὸν δὲ μετ' ἀμφίπλοος Τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης
Ἠιόσι πὰρ κείνῃσι κέκευθε κεῖθι ἀνάσσων
Κυρτὸς Ἀπεννίνοιο Σικελὸς ῥόος ἀντία νάρδην

77 Ubi Italorum filii in continente habitant, 78 a Jove Ausonii semper longeque late dominantur, 79 ortu a boreâ introrsum usque ad Leucopetram. 80 quæ quidem Siciliæ ad ipsum fixa est, 81 diceps mari in Corsicam emittat dallam a- quam: 82 post hanc autem Sardonium murmurat intus mare. 83 Hoc iuxta exeipit Tyrrheni [Thusci] unda maris, 84 maritus autem: at deinceps ad eamdem solis, & obliquum occumbitur Siculus portus: eorum infra

Νέμονται] κρίνουσι. α. Κοιρανέοντες] ἄρχοντες. α. βασιλεύοντες. β. Ἀρξάμενος βορέηθεν] ἀρχὴν ποιούμενος ἀπὸ τῆ βορέου. α. Εξείης] ἐφεξῆς. α. Κύμης] τόπου. α. Αλωὴ ὕδωρ] ὅτου τὸ λιγυρὸν πέλαγος. α. Τῇ] τῇ Κύμῃ. α. Μορμύρεται] ἠχεῖ ἀνακεκραγὸς. α. [Τὸν] μετὰ τοῦτο τὸν πόντον. β. Ἠιόσι] δὲ α. β. Ρόος] ὁ ῥοῦς. α. Εναρδην] ἐπικλινῶς. α.

ὅτι οἱ τῶν Ιταλῶν υἱοὶ ἀπαντες ἐπὶ πολὺ ἐπὶ τῆς ἠπείρου οἰκοῦσιν, μέχρι δεῦρο τῆς Λευκοπέτρας. τὸ αὐτὸ δὲ τοῦτο ἀκρωτήριόν ἐστι τῆς Σικελίας. ἀπὸ δὲ βορέου πνεύσαντος ἐπὶ πολὺ ἡ λιγυρὰ κατὰ τὸ Σικελικὸν πέλαγος. ἐκφερομένη δὲ, τὸν ἐκεῖσε Σικελικὸν κόλπον ποιεῖ. ἐξῆς δὲ μετὰ τὴν Κύμην ἡ μεσόγειος Σικελίας ἠιὼν ὕδωρ ἐστὶ, καὶ ἡ λίμνη ἡ παρὰ τὴν Μισηνὸν, ἣν ἐπὶ θαλάσσης ὄντος τοῦ ὕδατος ἐκεῖσε ἐκβάλλουσιν οἱ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν ῥέοντες ποταμοί. ἐπὶ δὲ τούτοις, ἀπὸ Λιπάρας τῆς Αἰολίδος, ἡ Σαρδόνιος θάλασσα, ἣν καὶ Τυρρηνικὴν καλοῦσιν οἱ Ρωμαῖοι. ἔστι δὲ καὶ Σαρδὼ νῆσος ἐν αὐτῇ. ἐξῆς δὲ τοῦτο τὸ πέλαγος τὸ Λιγυστικὸν ἐπὶ πολὺ ἐκτείνεται, ἕως τῶν Αλπεων ὀρῶν. ἐξῆς δὲ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος, ἐπὶ τὸν Σικελικὸν κόλπον ἐκτείνεται. ἐν δὲ τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει ἐστὶν ἡ Σικελία, ἐν ἀριστερᾷ τοῦ πλέοντος ἐκ τῆς Ιταλίας. ἔστι δὲ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ Πελωρίου ἄκρου τῆς Σικελίας μέχρι τοῦ Πάχυνος ἀκρωτηρίου, ἐπὶ τὸν νότον ἀνατείνον, ἐπὶ σταδίους ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατόν. ἀπὸ δὲ τοῦ Πάχυνος ἐπὶ τὸν Λιλύβαιον, ἐπὶ τὸν δυσμικὸν ἀνεμον ἀνατείνον, ἐπὶ σταδίους τριακοσίους καὶ ἑξήκοντα. ἀπὸ δὲ τοῦ Λιλυβαίου ἐπὶ τὸν Πελωρίαν, ἐπὶ τὸν βορέαν ἀνεμον ἀνατείνον, ἐπὶ σταδίους τριακοσίους καὶ ἑξήκοντα. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τοῦ Πελωρίου καὶ τοῦ Λιλυβαίου ἐστὶν ἡ Μοτύη πόλις. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τοῦ Λιλυβαίου καὶ τοῦ Πάχυνος ἐστὶν ἡ Λιλύβαιον πόλις. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τοῦ Πάχυνος καὶ τοῦ Πελωρίου ἐστὶν ἡ Ταυρομένιον πόλις. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τοῦ Πελωρίου καὶ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου ἐστὶν ἡ Μύλαι πόλις. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου καὶ τοῦ Πάχυνος ἐστὶν ἡ Μεσσήνη πόλις. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου καὶ τοῦ Πελωρίου ἐστὶν ἡ Ρήγιον πόλις. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τοῦ Ρηγίου καὶ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου ἐστὶν ἡ Κατάνη πόλις. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου καὶ τοῦ Πελωρίου ἐστὶν ἡ Νάξος πόλις. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου καὶ τοῦ Πελωρίου ἐστὶν ἡ Ταυρομένιον πόλις. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τοῦ Πελωρίου καὶ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου ἐστὶν ἡ Μύλαι πόλις. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου καὶ τοῦ Πάχυνος ἐστὶν ἡ Μεσσήνη πόλις. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου καὶ τοῦ Πελωρίου ἐστὶν ἡ Ρήγιον πόλις. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τοῦ Ρηγίου καὶ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου ἐστὶν ἡ Κατάνη πόλις. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου καὶ τοῦ Πελωρίου ἐστὶν ἡ Νάξος πόλις.

Εγκάχυτη Ϲ μίχρι πολυκλύϲτιο Παχυνου,
Καὶ Κρήτης ἄκρης (ἥτ' ἐϲ ἅλα πολὺ νένδικε,
Πάρ θ' ἱερὴν Γόρτυνα, καὶ ἠπειρώτιδα Φαιϲὼν,
Προπλεύϲ, κεμῶν ἀναχαζόμενα πάρλευν·
Τὼνικά μιν καὶ κεῖθ' ἐφημίξαντο μέτωπον)
Ναὶ μὴν καὶ τετένυϲται Ιηπυγίην ἐπὶ γαῖαν.
Κεῖθεν δ' εὐρυθεῖϲα Ιηπύγιη Αδριὰϲ ἅλμη
Πρὸϲ βορέην· αὖθις δὲ πρὸϲ ἑϲπέριον μυχὸν ἔρπει,
Ηντι καὶ Ιονίην ϲεναιέμεν ηὐδάϲαντο.
Διοϲὰϲ δ' ἠπείρους ἀπερύγε). ἐϲ μὲν ἰόντι

86 infuſus eſt, etiam uſque ad Pachynum qui multis undis abluitur, 87 atque Cretæum promontorium (quod in mare valde prominet, 88 & juxta ſacram Gortynam, ac mediterraneam Phæſtum, 89 pronum, arietis affimilans caput. 90 eoque ipſum etiam arietis vulgo dixerunt frontem) 91 quinetiam expanſus eſt Iapygiam ad terram. 92 Inde vero dilatatum protenditur Adrium ſalum 93 ad boream: ſed rurſum ad occiduum receſſum ſerpit, 94 quod etiam Ionium accolæ dixerunt. 95 duas vero continentes eruſtat. intranti quidem

Μίχρι] ἴως. α. Ακρης] Δυπκῶ Κρήτης. α. Κρήστης ἄκρης] ἴως ἠλειτήτ. β. Φαιϲὼν] πλὴν. α. Ιηπυγίην] Καλαθρεκλέ. α. Τετένυϲται] ϲκκήχ). α. Περιναιέται] οἱ κύκλῳ κεβικῶντες. α. Ηὐδάϲαντο] ὀνόμαϲαν. α. Απερύγεται] ϲεχῶ. β. Ες μὲν ἰόντι] τῷ ἀνίτη. β.

ϲεκήχυται τὸ Σαρδόνιον πέλαγος, (ὅπερ διαιρεῖ τὴν Σικελικὴν θάλαϲϲαν) καὶ μίχρι δὲ πολυκλύϲτου Παχυνου, (ὅπερ ἐϲὶ τὸ ἀκρωτήριον τῆϲ Σικελίαϲ) καὶ τῆϲ Κρητικῆϲ ἄκρηϲ ἥτις καὶ αὐτὴ Κρήτη προπολὺ ὡϲ πρὸϲ θάλαϲϲαν τετύχει, πλησίον τε τοῦ ἱεροῦ Γόρτυνα, καὶ τὸν ὑπόκατω ἠπείρου κεκλιμένον Φαιϲῶνα ϲεναιέμενα, καὶ τὸ κεῖθεν κυρτωμένον κεφαλὲν. τὸ γὰρ προέχον ἐϲτὶ παραπλήϲιον κριοῦ κεφαλῇ καὶ μετώπῳ· αὐταὶ γὰρ αἱ ἐφεξῆϲ λέγονται. τάττει χαίρει, καὶ ἀλλὰ τὸν κεῖθεν καὶ τὸν ὑπόκατω τῶν ὀνόματων, μόνον ἅπαν ξυνάπτων κεῖθεν ἀλλήλοιϲ καὶ γὰρ πανταχοῦ, ὅ ἐϲτ' ἐπέκεινα, τὸ Σικελικὸν πέλαγοϲ ἐπὶ τὸ Ιηπυγίαν γῆν. Ιηπυγίην δὲ τὴν Ιηπύγων φαϲὶν, (ἀπ' Ιηπύγου τινὸϲ) οἱπερ ἐϲτὶ καὶ μέροϲ Καλαβρίαϲ. ἐκεῖθεν πλατυνθῆναι ἐκτέτακται, ὅ ἐϲτ ϲυρεῖ). ὁ Αδριὰϲ ἅλμη αὖθις βαθεῖα, πάλιν δὲ ἐπὶ τὸ ἑϲπέριον ϲύρει μυχὸν. μυχὸν δὲ τὸ ἐϲχάτιον λέγει τόπον. τὸ δὲ πλατυνθῆναι, ὅ πρὸϲ τὸ ἀνάμεϲον, καὶ γὰρ πολὺ ἅπαν πλατύτερόν ἐϲτι, ἀπὸ μὲν τοῦ μυχοῦ καὶ τοῦ ἑπομένου μέρουϲ πάντα, ὃ καὶ Αδριάδα οἱ ἀρχαῖοι καὶ Ιονίαν ἅπαν λέγουϲι Ιονὶϲ ἴϲωϲ, ἐξ οὗ καὶ πόλιν ἀρχαῖόν φαϲιν εἶναι ὁμώνυμον ὁ αὐτὸϲ δὲ Ιόνιον Αδριάϲ· ἡνὶϲ μὲν γὰρ Ιόνιον Αδριάϲ· ἐϲ δυοῖν δὲ ἐκτέταται, τριῶν δὲ ὄντων τῆϲ γῆϲ ἡμῶν ἀνεχομένη

Δεξιτερὴ κατὰ χεῖρα φαείνεται Ἰλλυρὶς αἶα,
Δαλματίη δ' ἐφύπερθεν, Ἐυναλίων πέδον ἀνδρῶν.
Σκιρὴ δ' Αὐσονίων ταναπίπλατος ἄστεπες ἰσθμὸς,
Πελυπινὴς, τριοσῆσι περίδρομος ἀμφιτείπτης,
Τυρσηνὴ, Σικελὴ τε, καὶ Ἀδριάδι παλήθουσα.
Ἡ μία δ' εἰς ἄνεμον τικμαίρεται ὀλκὸν ἑκάστη·
Τυρσηνὴ ζέφυρον, Σικελὴ νότον, Ἀδριὰς εὖρον.
Αὐτὰρ ὑπαὶ Σικελῆς χθονὸς ἕλκεται οἶδμα κορύσσων
Πόντος ἔσω Λιβύης, νοτίην ὀλὶ Σύρλιν ἑλίσσων
Τὴν ἑτέρην, ἣν πὰρ τε καὶ εὐρυτέρην καλέπουσιν·
Ἄλλη δ', ἥ τις ἀφαυρὸν ἔχει πόρον ἔνδον ἐοῦσα,

96 dextram ad manum cernitur Illyris terra, 97 Dalmatia vero ſupra [ultra,] Martiorum ſolum virorum. 98 ad lævam vero Auſoniorum expanditur immenſus iſthmus, 99 longe porrectus, tribus circumfluus maribus, 100 Tyrrheno, [Thuſco,] Siculo, atque Adrio adventante. 101 unumquodque autem in ventum dirigit tractum: 102 Tyrrhenum in zephyrum, Siculum notum, Adrium eurum. 103 Potro ſupra Siculam terram trahitur undam attollens 104 pontus intra Libyam, auſtralem in Syrtim volvens 105 alteram, quam quidem & latiorem vocant. 106 altera vero, parvum habens ſinum, quæ intus eſt,

Σκιρὴ] ἀερτερᾶ. α. Περιδρομὴς] κυκλοτερὴς. α. Τικμαίρεται] νέμει, φαίνει. α. Ὀλκὸν] ῥεῦμα. β. Νοτίην ὑπὸ Σύρτιν] ἴσα γὰρ καὶ ἑτέρα Σύρτις ὑπὸ τὴ δυτικὴ μέρη. β. Σύρτιν] ἔστι Σύρτις ἡ μεγάλη, καὶ ἡ μικρά. α. Εὐρυτέρην] πλατυτέρην. α. Ἀφαυρὸν] πολὺ. α. Ἐὸν] ὑπάρχον. α.

μὲν μὲν ἴσον κατὰ τὸν δεξιὸν χῶρον, ὃ ἐστι κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος, φαίνεται ἡ Ἰλλυρικὴ γῆ· ἡ δὲ Δαλματία, ἥ Ἐυναλίων πέδον ἀνδρῶν, ἀπὸ δὲ πολεμικωτάτων ἀνδρῶν ἡ χώρα ὑπάρχει· τὸ δὲ Ἰλλυρὶς γῆς. τὸ δὲ φαίνεται, κατὰ κοινῶ. ὃ δὲ τῇ σκιᾷ, δηλονότι χειρὶ, Ῥωμαίων ὁ ἄπλιθος ἰσθμὸς καὶ πολυπλὴς πυρεπίπλατος, οἱονὰ ἀπλήρωτος, ἢ ἐκπολὺ ὑπερπεμφθὲ γῆ πλησίον), (ἐκ ὅτι δὲ ἡ στενὴ Ἰταλία ἐστὶν [ἰσθμὸς λέγεται,] ἀλλ' ὅτι τὸ εἰκάμπτον αὐτῆς ὄρειον στενὸν ἐστι) ὑπὸ τερῶν θαλασσῶν περιέδρομος ὢσα, τ' τε Τυρσηνῆς, καὶ Σικελικῆς καὶ τ' πλησίον, ὅ ἐστι τῆς πόλεως, Ἀδριάδος. ἐκρὴ δὲ αὐτὴν ὡς ἄπαρτον τὸ ῥῆμα πεποίηκε), οἱονὰ πλησίοι, καὶ τῶ κυμαινόδη κίνησιν ἴσχει· καὶ ἡ μὲν μία, δηλονότι ἡ Τυρσηνὴ, νέμει ἐπὶ ζέφυρον· ἡ δὲ Σικελικὴ τ' ἄρμον καὶ τῶ ὁλκῶ ἴσχει ἐπὶ νότον· ἡ Ἀδριὰς δὲ, ἐπὶ τ' εὖρον. ὑπαὶρόντα δὲ τ' Σικελίας χῆς, ὁ ἀκατάλικπος Λιβύης ἴσα πόντος τὸ κῦμα κορύσσων καὶ αὖξων ἑλκεῖ) ἔσω τῶ ἑτέρα Σύρτιν, τυτίσι τῶν μειζόνων, τῶ νοτίαν, συρίφει, ἣν πὰρ καὶ μείζονα λίγυσιν· ἄλλη ἀφαυρὴν, ἥτις σμικρὴν, ἔχει τ' πόρον ἐνδυπωτέρω τ[χάντα, (ὡς ἐνδον ἔσα

Τηλόθεν ἐρχομένῳ δέχεται πλημμυρίδα πόντος.
Ὡς οἱ μὲν βοόωσιν ἑλισσόμενοι δύο κόλποι.
Ἐκ δ' ὀρέων Σικελῶν, Κρήτης ἀναπέπταται οἶδμα
Μακρὸν ἐπ' ἀντολίην, Σαλμωνίδος ἄχρι καρήνου,
Ἣν Κρήτης ἐνέπουσιν ἐώιον ἔμμεναι ἄκρην.
Δοιαὶ δ' ἐξείης πεσσέρωι φέρουσι θάλασσαι,
Ἰσμαρικῇ πνοιῇσιν ἐλαυνόμεναι βορέαο,
Ὀρθὸν φυσιόωντες, ἐπεὶ κατανάντια κεῖνται.
Ναῦται μὲν πρώτιον, Φαρίην ἅλα κικλήσκουσιν,
Τέκτηνα ἐς πρηῶνα πιτυοφυέα Κασίοιο·
Σιδονίην δ' ἑτέρην, ὅθι τείνεται ἐς μυχὰ γαίης

107 eminus advenientem ſuſcipit æſtum maris. 108 ita quidem reboant vorticoſi hi duo ſinus. 109 E montibus autem Siculis Cretæ expanditur [porrigitur] unda 110 longe in ortum, Salmonium uſque ad promontorium, 111 quod dicunt orientale Cretæ eſſe promontorium. 112 At deinceps duo ulterius intumeſcunt maria, 113 Iſmarici flatibus agitata borea, 114 recta ſpirantis, quandoquidem e regione ſita ſunt. 115 Nautæ autem primum, Pharium mare appellant, 116 quod in ultimum jugum porrigitur Caſii: 117 Sidonium vero alterum, ubi extenditur in ſeceſſum terræ,

Τηλόθεν] μακρόθεν. β. Ανακέπταται] μεγάλη. α. Ἄχρι] ἕως. β. Καρήνου] ἐξοχῆς. α. Πρώτιον] ἔμπροσθεν. α. Ἰσμαρικῇ βορείῳ] τῶν Μάκρων λέγει Θρᾳκικόν. α. Φυσιόωντες] βορέου. α. Τετυοφυέα] ἐξαπλωμένου. α.

ἄνεμος αὐτὴν ἀφ' ἑσπέρης τὴν δύσιν) καὶ τὴν πλημμυρίδα δ' πόντος, ὁ ἐστι τὸ Σαρδῶον καὶ δ' Τυρρηνικὸν, πόρρωθεν ἐρχομένου δέχεται. ὕτω μὲ ὅτι (ὅ, τι τῆς μεγάλης Σύρτεως καὶ τῆς μικρᾶς διαλείπει) οἱ κόλποι συμφιβάλλουσι βοῶσι. ὑπὸ δ' τ' Σικελικῶν ὀρέων (οἱονεὶ τῆς πλείστου ὀπὸ Σικελίας, ἀφ' τὸ μακρὸν φαίνεται τὸ τῆς Σικελίας ὄρος) τὸ μακρὸν τῆς Κρήτης ἐπὶ τὸν ἀνατολικὸν ἀφορᾷ) πέλαγος μέχρι τῆς Σαλμωνίδος ἄκρας, ἣν τινα Σαλμωνίδος ἄκραν, ὅ ἐστιν ἀκρωτήριον, ἀνατολικώτερον τῶν τὴν Κρήτην λέγουσιν ἄνεμον. ὁ δ' κρῖος, δυτικώτερον, δύο δ' ἰφιξῆς ἐφεξῆς πνεόντων πνεύσαντα, ἅ ἐστιν αὔξει) ὁ πέλαγος ὑπὸ ταῦς δ' Θρᾳκικῆς βορέᾳ ἐλαυνόμενα πρὸς, ὀρθὸν φυσιῶντες αὐτὰ, ἐπειδὴ ἐξεναντίας κεῖται αὐτῶν. τὸ δ' Ἰσμαρικὸν, ἀπὸ δ' Θρᾳκικῆς· ἡ δ' Ἰσμαρος πόλις ἐστὶ Θρᾳκική, ἐξ ἧς καὶ τὸ· ——— ὁ δ' Ἰσμαρος ἀμφιβόειος. τὸν δ' θάλασσαν πρώτιον ἐφεξῆς Φαρίην κικλῆσι, ἀπὸ τῆς ἐχάτης ἐξοχῆς ὀκτωσταδίου δ' Κασίου (πρηῶνα δὲ ὕψωμα, τῆς ἐχάτης λέγουσιν ἐξοχῆς. τὸ δ' Κάσιον τῆς Συρίας ὀκτασταδίων ἐστὶ μέχρι τῆ Πηλουσίου· τὸ δ' Πηλούσιον, ὡς τῆ Σαρωνικῆ λιμένι) τῆς δ' ἑτέρην δ' Σιδονίαν, ὅπου ὁ ἰσθμὸς κόλπος ὁ ἀπείρων συμβάλλοις ἐπὶ τὸ βορέᾳ ὡς μυχὰ γαίης, ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῆς ἐξοχῆς τῆς γῆς, ἣ ἐπὶ τῆς

Ἰσσῦ ἄχρις πόλιος, Κιλίκων χώρην ἀδαμώσων,
Ἰσσικὸς ἑλκόμενος βορέιον ἔπι, κόλπος ἀπείρων.
Οὐ μὴν πολὺν ἄνδιχθεν ἰσάθρομος· ἄγχι γὰρ ἤδη
Ταῦληγος δνοφερῆς Κιλίκων ὑποπαύεται αἴης·
Τῆμος δὴ ζάφυρον ἑρπύλιον ἐπειρύσσας ἄλμιλον.
Ὡς ἢ δερκάων βλοσυρωπὸς ἑλίσσεται ἀγκύλος ἕρπων,
Νωθὴς, τῷ δ' ὑπὸ πᾶσι βαρύνεται ὄρεος ἄκρη
Ἐρχομένῳ· τὰς κεῖνος ἑλίσσεται εἰν ἁλὶ κόλπος
Νήχυτος, ὧθι κε ἔνθα βαρυώμενος ἐσχατόωσι.
Τὴν μὲν δὴ ἐσχατιὴ Παμφύλιοι ἀμφιέπουσι,
Ὅσσον ὑπερβαίνουσι Χελιδονίων ὑπὸ νήσων.

118 Iſſum ad uſque urbem, Cilicum regionem prætereans. 119 Iſſicus, qui trahitur boream verſus, ſinus immenſus. 120 Non tamen multum procul æqualem curſum habet. jam enim prope 121 Cilicum terram ceſſat, flexu atro; 122 tum ad zephyrum converſam eructat undam. 123 Ut autem draco horrendus viſu volutatur flexuoſus ſupens, 124 tardus, ſub hoc autem eorum gravatur montis jugum 125 incedente; ſic ille volvitur in mari ſinus 126 diffuſus, hinc & illinc gravatus gurgitibus. 127 Hujus quidem ad gurgitem Pamphylii habitant, 128 quantum progreditur Chelidonias ad inſulas.

Ἄχρις] ἕως. β. Πολὺν] πολύ. α. μακρᾶς. β. Ἄγχι] πλησίον. α. Διοφερῆ] ὡς ζοφερῆ. α. Τῆμος] ἐκεῖσε. α. Ἐπειρύσσατο] λεπτύνει. α. Ἀγκύλος] τορτυλός. α. Ἐσθ' ὅτε] ἔνθα κάκεῖσε. α. Περιχεῖται] περιδύεται. α. Ὅσσον] ἐπίσης. α. ὑπὸ πίσης. β.

πόρρω μάχρι ἐ Ἰσσοῦ πόλεως, τὸν δὲ Κιλίκιον χόλπον περιφερόμενον διήκοντα. (μήκει δ αὐτὸν ἄπο πόλεως, ἀφ' ἧς τὸ μὲν ὑποπεπόηται αὐτῷ ἔπειτα) ὑ πόρρωθεν δὲ κῦ τὸ ἄπω μέρη ὧν ἰσόθρομος, ἐδὲ δόλῳ ἐπὶ τὸ βαθέα χωρῶν, ἀλλ' ἐπὶ πολὺ τῶς ἀνακλίτους ἐπ' εὐθείας φερόμενος· πλησίον δὲ τῆ ἀνοφερῆ ὕπαληγι, τῆ κυμαινόλῃ μιλακίᾳ, οἱονεὶ τῆ μαλακίᾳ αὐτοῦ συμφορᾷ, τῶς δὲ Κιλίκων χῶς ὑποπαύει. (κὸ γὰρ ὕπαληγα, συμφορὰ λέγει) ἐπειδὴ ἔπειτα τῆ Κιλικίᾳ ἐπιβάλλει, πάλιν ἐπὶ θάτερα ἀναχωρῶ, (διὸ κὸν κρὸν τὸν ὄρους ἀπεικάζεται αὐτὸν, ἐπὶ μὴ κατ' ὀλὺ φέρεται) ἐπὶ δ ζέφυρον, δηλονότι ἐπὶ τὸν Κιλικίου, τὸν συμφορᾷ πεπαύεται· ἀπέχει δὲ τοῦ Δάλασσαν. κυδώνιος δ βορέας κῆ ἀγκύλος συμβάλλων δρόμοις ἐναντιωτικοῖς ὀρθαλμοὺς ἔχει συμφοράς), ὑπὸ τούτῳ ἡ δηλονότι ἐρρύβην, ἢ δ' ὄρος ἄκρον πᾶσι βαρύνεται ὕπνῳ κῆ σκάπτοι· ὁ Ἰσσικὸς κόλπος ὑπὸ πᾶς σκέπεται βαρυώμενος· πολύχρηστα δ τῆ δηλονότι ἔνθα κἀκεῖθεν συμβάντα. ἐπὶ τούτοις μ πᾶσι σκέπει, δ Ἰσσικὸς κόλπος, οἱ Παμφύλιοι κατοικοῦσι, ὅσ ὑπ' Χελιδονίων νήσων Παμφυλίαι· αἱ κεῖσ ἀπὸ Μελανθίας, κ Γάγης, ἡ Καρύδιλοι.

ἐπὶ

Σῆμα δ' ἔχει ζεφύρου Πατηρηΐδα τηλόθεν ἀκρίην.
Φαίζεο δ' ἐκ καίνης πλεκτὴν μεθ' ὁδὸν ἐπ' ἄρκτους,
Αἰγαίης πόντοιο βιαιοτέρην ὅταν ἔνδοθί τε κῦμα
Ῥηγνύμενον νήσοισι παραῤῥέμῃ Σποράδεσσιν.
Οὐ γὰρ ἐπὶ καίνῃ ἐναλίγκιον κύματ' ὀφέλλει
Τηΐοθι μορμύρων ἕτερος πόρος ἀμφιτελίσσας.
Οὖρον δ' ἐς Τένεδον τετμημένος ἐκπρομολεῖ,
Ἰμβρον ἔχων ἑτέρωθεν· ὅθεν στρὸς ἄρχεται αὐλών,
Συρομένου βορέαο· Προποντίδος ἔνδοθι πόντος.
Τῆς δ' ὑπὲρ ἄκριτα φῦλα τετμένος ἀσίδος αἴης

129 terminum autem habet zephyri Patareum eminus promontorium. 130 Considera [contemplare] vero ex illo [sinu] conversus rursus ad septemtriones, 131 Ægæi ponti vastum gurgitem: ubi etiam fluctus 132 fractus insulas circumfremit Sporadas. 133 neque enim aliquis illi similes fluctus excitat 134 profunde murmurans alius gurges maris. 135 limitem vero in Tenedum terminat extremum, 136 Imbrum habens altera ex parte, unde arctum exit fretum, 137 quod trahitur boream versus. Propontidem intra totam. 138 Hanc autem supra innumeræ gentes panduntur Asiaticæ terræ

Τηλόθεν] μακρῶς. α β. Φαίζειο] σκέπτει, ἀθρεῖ. α. Καίνης] τῆς σκοπῆς κώλπου. α. β. Τετμημένος] συναφὴς. α. Ῥηγνύμενον] ῥηγμῶν. α. Παραῤῥέμῃ] ἐχθ. α. β. Σποράδεσσιν] τοῖς κυμβίοις δίκην ἀστερῶν. α. Τῆς] κόλπου. α. Μορμύρων] κυμάτων. α. Οὖρον] χειμερινὸν, α. Τετμημένος] Αἰγαίου πόντου β. Εἰς Τένεδον ἐκπεσοῦσι] ὅτε ἡ Τηΐδος ἐκάτης. α. Συρομένου] φερομένου. α. Φῦλα] γένη. α. Τετμένος] ἐξαπλῶσα. α.

ἐστὶ ἡ πλοῦς ἄχρας τῆ Πατάρων (ἡ Λυκίων τῆ Καρίᾳ διείργει ἀκρωτήριον τῆ γῆς ἐστι πλάτωσι στενῶς) ὁ ἱστιοπλοῦς κόλπος, ὃς ἀπὸ τῆ ζεφύρου, ἐστὶ πλοῦς δόσι, πλέοντι τὸ Πάταρα ἐχεῖ τῆ νότου· ἢ Σιδυμοῦς πελάγους. ἐξ οὗπερ ὢν, ἢ Ἰασικῆ κόλπος ἢ Παμφυλίας, πάλιν ἐπὶ τὸ ἀρκτικὸν μέρη συνήφεν. βλέπει δ' ἀκρωτήριον (ἀπέχον σταδίους ὁ λόγος) τῆ ἢ Δίγαίου πελάγους τὸ πόρου, ὅπου τὸ εὖρος Αἰμάρμαρίδος νήσου πολὺ πως ἔχει ἀπὸ πλῶ. ἐνθυμοῦ δὲ χαὶ τὸ ὄρμου κύρματα τῆ Αἰγαίου οὐσίου πολλάχοι ἔσπερ πόρος τῆς χαλάστης αὖξει ἐς ὕψος ἀναγόμενον. τῆ κτυπῶν, τῆ ἀναβράζον. ἢ ἡ ὅδος, ὁ ἐστὶ ἐκτὸς μέρη, αὐτὴ τὸ Αἰγαίου λέγεται ἐς τὸ ἐκπλοῦς Τένεδον, ἀπὸ τῶν ἴσους Τενέδου, πλὸ ἐμβολαι ἐς τὸ ἔσπερ μέρη ἔχον· ἐπὶ ἕως. λοιπὸ τῆς Τενέδου, ὁ ἐκπλοῦς αὐλὼν οὐκ βαθὺς συρόμενον ἐστὶ τῆς Προποντίδος ἀπόπτου ἔχοντος, τοῦτος δὲ, Προποντὶς, ὃς τὸ νότια μέρη ἄπαντα φῦλα πεπίστας, οἰκεῖ τὸ πολὺ ἔθνη ἐπιστήτων ἄπτερα τῆ γῆ ἀπὸ ἔθνη τῆς Ἀσίας. ὃς γὰρ

Πρὸς νότον· ἠπείρου γὰρ ἐπὶ πλατὺς ἔρχεται ἰσθμός.
Τῇ δ' ἔπι, Θρηϊκίης ζόμα Βοσπόρου, ὃν πάρος Ἰὼ
Ἥρης ἐννεσίῃσιν ἐνήξατο πόρτις ἐοῦσα.
Στεινότατος δὴ κεῖνος ἁπάντων ἔπλετο πορθμὸς
Τῶν ἄλλων, οἵ τ' εἰσὶ πολυκλύστοιο θαλάσσης·
Κυανέας ὅθι μῦθος ἀναιδείας ἐν ἀλὶ πέτρας
Πλαζομένας, καναχῇσιν ἐπ' ἀλλήλῃσι φέρεσθαι.
Ἐκ τῆ δ' οἰηκόεντος ἀφαντόπλοα ἐκλύει Πόντος,
Πολλὸς ἐών, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀντολίης μυχὸν ἕρπων.
Τῷ δ' ἤτοι λοξαὶ μὲν ἐπιστροχάουσι κέλευθοι
Αἰεί, πρὸς βορέην τι καὶ ἀντολίην ὁρόωσαι,

139 ad auſtrum. continentis enim latus ſuccedit tractus. 140 Hanc item poſt, Thracii oſtium Boſpori, quem olim Io 141 Junonis impulſu tranavit, juvenca quum eſſet. 142 anguſtiſſimum fane illud omnium eſt fretum 143 aliorum quæ ſunt undoſi maris. 144 Cyaneas ubi fama eſt impudentes in mari cautes 145 vagantes, cum ſtrepitu [ſonitu] in ſe mutuo incurrere [illidi.] 146 Ex eo autem [Boſpori ore] apertus panditur prope Pontus, 147 qui eſt vaſtus, & longe in orientis receſſum ſerpit. 148 Hujus autem obliquæ quidem procurrunt viæ 149 ſemper, ad boream & orientem ſpectantes:

Γὰρ] ὅπ. β. Πάρος] ὑπερθύν. α. Ἰὼ] ὅπι ὁ Ἰών. α. Ἐνέσσι] ἐπιλάτ. α. Πόρτις] δάμαλις. α. β. Εὖσα] ὑπάρχουσα. β. Ἔπλετο] ὑπῆρχεν. β. Πολυκλύστοιο] πολυπορθμήτου. β. Μῦθος] λίγυς. α. Πλαζομένας] κινυμένας. α. Καναχῇσιν] μετὰ ἤχου. α. Ἐπιστροχάουσι] ἐπέρχονται. α.

πλατύτερος ὁ ἰσθμὸς ὑπὸ τῶν ὄπισθεν, ὃ ὑπὸ ὑπὸ τῶν γῆν, ἐπέρχεται. ἐπὶ πόντῳ δὲ, δηλονότι τῇ Προποντίδι, τοῦ Θρηκικοῦ Βοσπόρου ἐστὶ τὸ στόμα· ὃν ποτε ποτὲ, βόσπορον, ἢ Ἰὼ τῇ βυθῇ τῆς Ἥρης, ὡς περ αὐτὸς ζηλοτυπηθῆσα, ἐς βοῦν μεταβληθεῖσα ἐνήξατο· ἤτοι διολύμενον. ἀκόλουθος δὲ ὁ ἐν τῇ Βοσπόρῳ καὶ ἀκμιαιτάτῳ Χαλκηδόνος καὶ Βυζαντίου πορθμός. ἢ Κιμμέριά καὶ τοῦ Ἀσπρου λιμνάζων, στεινότης ὑπαίθρα ἐξεῖ πρὸς Κυανέας πέτρας ὑπὲρ τῶν ἄλλων, δηλονότι πόρθμων, (εἰ πού ἐστι καὶ ἄλλοι Εὐξείνου καὶ Σικελίας) ὅπερ ὁ μῦθος· ἐν τῇ θαλάσσῃ τῶν σμικρὰς πλανωμένας πέτρας μὴ κύρσαι πολλῶν ἐς ἀλλήλας φέρεσθαι φάσιν. ὁ τοῦτο δὲ ἀναιρεῖ βόσπορος, δηλονότι τοῦ Βοσπόρου, παρεκπίπτοντος τοῖς ἀνέμοις πόντου, πολὺς ὑπάρχων, καὶ εὖρος ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς τὸ ἡμίσεσι μέρος. τοῦτο δὲ, τὸ Πόντου, ἀεὶ μὲν καὶ λίγνυται λοξαὶ αἱ ἐπιστροχάουσι, ὡς ἐς τὴν ἀνατολικὴ μέρη ποιούμεναι τὸν φοβόν, τὸν δὲ ἀπάγνυμεν αὐτῶν ἐς τὸ βόρειον. Μίσται δὲ

Μέσαι δ' ἔνθα κ' ἔνθα δύω ἀνέχυσι κολῶναι·
Ἡ μὲν, ὑπαρκτίη, τὴν τι κλείουσι Καράμβιν·
Ἡ δὲ, βορειοτέρη, γαίης ὑπὲρ Εὐρωπίης,
Τὴν ῥα τεθηπότες κριὸς καλέουσι μέτωπον.
Αἱ τ' ἄμφω ζωνίασιν ἑκατέρωθεν· ὁ μὲν ἐέσσαι
Εγκύθεν, ἀλλ' ὅσσον ὀλκὰς ὅτε τρίτον ἦμαρ ἀνύσσῃ.
Ἐκ δ' δ' ἂν κ' πόντον ἴδοις διθάλασσον ἐόντα,
Τόρνῳ ἐειδόμενον τεθηγότι ἄμματι τόξα.
Αλλ' εἴη νεύρης σημήια, δεξιὰ Πόντου,
Ιθὺ Διαχεαφθέντα· μέση δέ τις ἐστὶ Κάραμβις
Γραμμῆς ἐκτὸς ἐέσσα, κ' ἐς βορέην ὁρόωσα.
Σῆμα δ' ἔχει κεράων σκαιὸς πρὸ, ὅς τ' ὀπὶ δεξιτὸν

150 media vero hinc & inde duo eminent promontoria. 151 alterum quidem, ſuperauſtrale, quod vocant Carambin: 152 alterum autem magis boreale, terram ſuper Europeam, 153 quod quidem accolæ arietis vocant frontem. 154 quæ ambo coeunt adverſa: quum tamen non ſint 155 vicina, ſed quantum [itineris] navis intra tertium diem conficeret. 156 Ex hoc vero & Pontum videas bimarem, 157 ambitu [ſuo] ſimilem curvi nexui [funi] arcus. 158 Verum fuerint nervi ſimulacra dexteræ partes Ponti. 159 recta linea delineatæ: at media eſt Carambis 160 quæ extra lineam eſt, & in boream ſpectat. 161 Simulacrum autem [imaginem] cornuum habet ſiniſtra pars alvei, quæ ad duplicem

Ἀνέχυσι] ὑψοῦσιν. α. Κολῶναι] ἐξοχαί. α. Τὴν ῥα] τὴν τὴν δὴ. β. Περικτίονες] οἱ ἐπιχώριοι. β. Αἱ τ' ἄμφω] κολῶναι. β. Μὲν] μέσ. α. Διθάλασσον] ἐν τῇ αὐτῇ τάσει τῆς κόλπου ἔνθα κ' ἔνθα. α. Ἀμμιγη] χωνίφ. α. Ἐκτὸς] ἔξω. β. Πρὸ] κόλπου. α.

δ' ἔνθα κ' ἔνθα δύω ἀνέχυσι κολῶναι, (διλοῖσιν δύο ὑψηλοὶ μισόζυστοι τόποι κ' ἐξέχυσιν· κ' δεκᾶ πεπι, ἐν τῇ αὐτοῦ ὑψηλαὶ τάσει ἐ ἐξηχήσεν χθονὸς τὸ διάστασιν) ἡ μὲν ὡς ἐσὶ νοτιν, ἵν' πεπ κ' Καράμβιον κολοῦσιν· ἡ δὲ ἐσὶ βαθὺν ἴγκυτ') ὑπὲρ Εὐρωπίης γαίης, ἵν' πεπ οἱ ἐπιχώριοι κριὸν καλοῦσι μέτωπον. αἳ πιτες, ἄκρας, ἐσπέρας ἐς ἀλλήλας συνίσχουσιν· ὑδαμῶς ὅσην πλατὸν ἀπέχουσιν, ἀλλὰ ὀπίσσω ἐπὶ ὀλκάδι, ὅ ἐσι ναῦς, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἰδοῦσαι. ἴδοις ἂν κ' διθάλασσον ὑπάρχοντα τὸν Πόντον, ἰσοκύκλῳ τόρνῳ, ἤγουν ἐξεφιεράκυκλοτερῶς ὁμοιούμενον τόξῳ. ἄμμιγη δὲ τῷ τόξῳ ἐξεφρασικῶς, τῷ τόξῳ. τὸ δὲ ὅμοιον αὐτῷ, διάστημα τῶν περιφερῶν τόξου τῷ τόρνῳ ὁπλίσαν τὸν Πόντον ὁμοιούμενον. ἐξεπὸ δὲ, ἐξεφερῶς. κ' ἄμμιγη, κυρίως τῇ νεύρᾳ. Αλλὰ χωρὶς νεύρης σημεῖα, πόντα τὰ δεξιὰ κατ' διθάλασσα Διαχεαφθέντα· μέση δὲ τ' Διαστάσεως αὐτῆς ἐξωθεν ἔσα, κ' ἐπὶ τ' βορέην ὁρῶσα, ὑπάρχει ἡ Κάραμβις· ὁ δ' περιτρὸς πόρος (δύο ἐ γὰρ εἰσι μικροὶ κόλποι) κεφαλὴν ἔχει σημεῖον ἔσις, πρὸ,

Εἰλεῖται φρεφάλιγξα, βιᾷ καρήατα ἰσιχνῶς.
Τῇ γὰρ ἀπὸ βορέω Μαιώτιδος ὕδατα λίμνης
Εγκάρσιον τῇ μὲν πέρι Σκύθαι ἀμφινέμονται,
Ανδρες ἀπειρέσιοι· καλέουσι δὲ μητέρα Πόντου.
Εκ τῆς γὰρ Πόντοιο τὸ μυχίον ἕλκεται ὕδωρ,
Ορθὸν Κιμμερίης διὰ Βοσπόρου· ἠπείρου πολλοὶ
Κιμμέριοι ναίουσιν, ὑπὸ ψυχρῷ πολὶ Ταύρου.
Τοίη μὲν μορφὴ κυανανγέος ἀμφιτελίσσης.
Νῦν δέ τοι ἠπείρου μυθήσομαι εἶδος ἀπάσης,
Οφρα κεν εἰσιδόων περ ἔχοις εὐφρασίην ὑποπλοΐ·
Εκ δ' ἂν γεραροῦ τε καὶ αἰδοιέστερος ἔῃς,

162 sinuatur flexum, [curvaturam,] arcus cornibus similis. 163 Cujus etiam ad boream [borealem partem] Mæotidis aquæ paludis 164 infusæ sunt. hanc quidem circum Scythæ utrimque habitant, 165 viri innumeri. vocant autem matrem Ponti. 166 ex hac enim Ponti immensa trahitur aqua, 167 recta Cimmerium per Bosporum: apud quem multi 168 Cimmerii habitant, subter frigido pede Tauri. 169 talis quidem forma [est] cærulei maris. 170 Nunc autem tibi continentis eloquar faciem universe, 171 ut quamquam non conspicatus, habeas speciem [imaginem] ejus facilem intellectu; [comprehensu] 172 ex hoc autem honorabilis & magis reverendus esse possis,

Ελκεται] φέρεται. α. Κυανανγέος] μιλαίνης. α. Οὐκ ἰσιδὼν] οὐ τετμημένος. β. Αἰδοιέστερος] Αἰδῆ ἄξιος. β.

πόρος, ἐπὶ τὸν δυτικὸν συρεφλὼ κίρκου τύπον ὁμοίμβρος· συμφίρει· ὕπτιος, πέρας, ἡ ἐπὶ τὴν Μαιώτιδα λίμνην ὁδὸς ἡ βαθεῖα τὰ ὕδατα παραπέμπει· ἐπὶ ταύτῃ μὲν οἱ Σκύθαι, πολλοὶ ἡ ἄπειροι ἄνδρες, κατοικοῦσι κυκλόθεν ἡ ταύτῃ, δηλονότι τὴν Μαιώτιδα λίμνην, ἡ μητέρα Πόντου. ὁπὸ ταύτης ἡ δὲ διὰ τοῦ Κιμμερίου Βοσπόρου τὸ πολὺ κρὶ ἄπειρον ὕδωρ τοῦ Πόντου ἀγεῖται. Παρὰ τοὺς, Κιμμερίους Βοσπόρου, πολλοὶ Κιμμέριοι κατοικοῦσιν, ὑπὸ τὴν ψυχρὰν αὐδὴ τὴν Ταύρου, τουτέστι ὡς τὸ ἐχαῖον ἡ κρυσταλλοῦ μέρος τὸ ὑψηλὸ Ταύρου. πλεῖστοι ἡ γάρ εἰσι οἱ Κιμμέριοι ἐπὶ τὸν διπλοῦν τοῦτον τόπον, ἔ ἐστι τὸ Ταύρου· ἰδρίμβρον ἡ λέγεται τὸ κατ' αὐτὸ διαιροῦντα τὴν Εὐρώπης τὴν Ασίαν. ψυχρὸν δὲ, ἐπεὶ ὑψηλόν, καὶ γὰρ ὑψηλόν, πρόσθεν εἶπε. πολὺ δὲ πλέον, τὸ κρίνον μέρος· ἔστι γὰρ.

——— πόλυς ἰδῆς,

ἀντὶ τοῦ ἰσχυρὸν μέρος ἐ κρίνει τῆς ἰδῆς. τουτέστι μὲν ὁ μορφὴ τῆς μιλαινιζούσης θαλάσσης· κυανῆ γὰρ, τὸ μοίλαν φαμὲν ἀρχαίως ἡ ἀπαίρης τῆς γῆς τὸν τροφὸν λέγω, ὅπως ὑφηγήσηται ὑποπλοῦν, τουτέστιν εὐθυπλοῦν καὶ λιπουσόπλουν γνῶναι, φησὶ γὰρ καὶ ἰδὼν, ἴσχει. οὐ τοίνυν γε, ἔ φέλεται τι τῆς ἠπείρου τὸ σχῆμα ἡ τὸ μέγεθος, ἀνδρὶ

Ανδρὶ παρ' ἀγνώστοισι πφαυσκόμενον· τὸ ἕπαρσε.
Ητοι μὲν Λιβύη πεζωνυμίη, ἐς νότον ἕρπει,
Ες νότον ἀντολίην τε, τραπεζίῃ εἴδος ὁμοίη,
Αρξαμένη πρώτιστα Γαδειράων, ἠχὶ παρ' ἄκρη
Εἰς μυχὸν ἐξανθοῦσα τιταρτεμὲς ὠκεανοῖο·
Οὖρον δ' Αρραβίης παραμαίρεται ἄγχι θαλάσσης
Εὐρύτερον· τῶθι γαῖαν κελεσσῶν Αἰθιοπήων
Τῶν ἑτέρων, τ' ἄγχι τιταίνεται ὄθμια Ερεμβῶν.
Παρθαλέη δέ μιν ἄνδρες ὀπιπλείουσιν ὁμοίην.
Η γὰρ ἀνηρή τε καὶ αὐχμήεσσα τέτυκται,
Τῇ καὶ τῇ κυανέῃσι κατέστικται φολίδεσσιν.

173 homine coram imperito edifferens ſingula. 174 Nempe Libya quidem extenta ad auſtrum ſerpit, 175 ad auſtrum & ortum, menſulæ forma ſimilis; 176 orſa primum a Gadibus, ubi quidem extrema 177 in receſſum acuminata porrigitur oceani: 178 limitem vero. Arabicum terminat prope mare, 179 latiorem. ubi terra nigrorum Æthiopum 180 alterorum, quos juxta porrigitur ſolum Eremborum. 181 Pelli pantherinæ autem ipſam homines perhibent ſimilem. 182 arida enim & ſqualida eſt, 183 hinc & inde nigris diſtincta ſquamis.

Πιφαυσκόμενον] διηγούμενον. α. Τὰ] πρῶτα. β. Ητοι μὲν Λιβύη] ἀπ' ἐσπέρης ἄρχεται ὁ ποιητὴς διηγεῖσθαι περὶτῆς Λιβύης. β. Τετανυσμένη] ἐξαπλωμένη. α. Ερπει] βαδίζει. α. Αρξαμένη] Διαρχομένη. α. Αρξαμένη] αὐτῆς Ερυθρᾶς. α. Τετραμέρεται] στρεφομένη. α. Γαῖαν] ὑπάρχη. α. Τεταίνεται] ἐκτείνεται. β. Οὖδας Ερεμβῶν] ὁ γῆ Μαύρων. α. Μίν] αὐτὴν. α. β. Η] ὅτι. α. β. Διψαρὴ] ἄνυδρος. Τῇ καὶ τῇ] ὅτι καὶ ὅτι. β. Κατέστικται] πεποικιλμένη. α.

ἀνδρὶ παρ' ἀγνώστοισι, οἱονεὶ παρ' ἀπιστήμοσι ἀνδρί. (ἢ μᾶλλον μηδὲν ἀΐδητ' ἀγνώστοισι ἦ, τῷ ἀπίστῳ τὸ ἀπιστήμοσι τὸ μηδὲν ἀΐδητ σημαίνει) ἵνα τὸ πεφασκόμενον, αὐτὸ δ' διηγούμενον, γένηται ἕπας, ἢ πιθανόμενον, τουτέστιν εἰδὸς τὸ ὑποκείμενον ἄκος. Καὶ ὁ μὲν Λιβύη ἐκπεπλεόμενος ἐπὶ τὸ νότον παράπλοῦ φησὶ δ' ἐπὶ τὸν νότιον ἀνατολὰς, (τὸ γὰρ ἐπὶ τὸν νότιον ἀνατολὰ, ἀντὶ τοῦ βαίνει ὁμοίως) τὸ ἐπὶ τὸ δύσεως πάλιν ὕπνος, ὁμοίως τὸ παραπλησίως κατὰ τὸ ἄδος τραπεζίῃ, ὃ ἐστι σχῆμα γεωμετρικὸν, (καὶ γὰρ τετράπλευρον, ὡς φησιν Εὐκλείδης, τραπέζιον καλεῖσθαι) ἐσόπερον δὲ τῶ Γαδείρων ἀρξαμένη, ὅπου ὁ ἄκρος τῶν Λιβύης τὸ τῆς Γαδείρας ἐξανθοῦσα εἰσάπαν) μίσχος δ' εὐθύτερον μέρος ἀκεανοῦ, ἢ ᾗ πλατύτερον αὐτῆς ὁρᾶται πλησίον τὸ βρεττανίας ἠλάσσης, ὅπου δ' ἄκρον Αἰθίοπων ἐστὶ ὁ γῆ· ὧν ἔνιοι, Αἰθίοπων, τὴ ὁ δ' Ερεμβῶν γῆ ἐγγὺς ἐστι. λέγ δ' τὸ πολύχροον τὴ ποικίλον αὐτῶν. οἱ γοητικώτατοι ἄνδρες σκᾶσι ὁμοίαν παρδαλῇ κολὴν· φύσει τὴ ὄντως, τὴ κατέχρη· κατασκευαστὴ, ἵνα καλῶσι ταῖς μελαίναις φολίδεσι κατεστικτ. κατέστικται δ' ἀ-

Αλλ' ἤτοι πυμάτῳ μὲν ἐπὶ γλωχῖνα νέμον)
Αγχοῦ σηλάων, Μαυρουσίδος ἔθνεα χαίρης.
Τοῖς δ' ἔπι δὴ, Νομάδων ἐπιδημίοι) ἄπειτα φῦλα,
Ενθα Μασυησύλιοί τε καὶ ἀγρόνομοι Μασυλῆες
Βόσκον) σὺν ποιμῆσιν ἀν' ἤπειρόν τε Ϲ ὖλιν,
Μαιόμενοι βιότοιο κακλεὺ Ϲ ἀεικέα θήρευ.
Οὐ γὰρ γαιομόροιο τομὴν ἐδάησαν ἀρότρου,
Καινοις δ' οὔ ποτε πρηνὴς ἀκόντιτο ὀλκὸς ἀμαίξης,
Οὐ βοῶν μυκηθμὸς ἐς αὔλιον ἐρχομένοιων.
Αλλ' αὔτως, ἅτε θῆρες, ἀνὰ δρύα βεκηλέοντες
Νηίδες ἀσπαχύων, Ϲ ἀπαδύεες ἀμήτου.

184 Verum extremum quidem ad angulum habitant 185 prope columnas [Herculis] Mauritanæ gentes terræ. 186 Post has autem, Nomadum longe lateque disperſæ ſunt infinitæ nationes, 187 ubi Maſæſyliique & in agris degentes Maſylenſes 188 paſcuntur cum liberis per continentem & ſilvam, 189 quærentes victus miſeram & fœdam venationem [quærentes victum miſera & fœda venatione.] 190 non enim terram findentis ſulcationem noverunt aratri, 191 illis item numquam jucundus auditur tractus plauſtri, 192 neque boum mugitus ad ſtabulum redeuntium. 193 ſed paſſim, more ferarum, per ſilvas paſcuntur, 194 inſcii ſpicarum, & ignari meſſis.

Πυμάτῳ] πυλάτῃσιν. α. Γλωχῖνα] γωνίαν, ἤτοι τὸ ἐξοχὴν. α. β. Αγχοῦ] πλησίον. α. β. Φῦλα] γένη. β. Ηπειρον] τὸν γλῶ. β. Μαιόμενοι] ψηλαφώμενοι. α. ζητοῦντες. β. Τιερσὸς] ὁ ἐπιχαρὴς. β. Απ] κηλὶ. α. ἄπαιρε. β. Δρύα] δρυμούς. α. Βεκηλέοντες] συρίφους). α. Νήϊδες] ἐπειρήμονες. α.

πιν αὐτὸν, τὸ πολύχροον καὶ τὸ ποικίλον αὐτῆς δηλῶν. ἢ ἵ μεταφορὰ λαὸν τὸ πεφοβλίωσ. Αμφορεῦ ἵ καὶ πολύχρωτ ἢ γῆ ἐστ τ Λιβύης, καὶ ποικίλλεται ταῖς λεκάναι ὑπὸ τ ξηρασίας· καὶ ζαῖ ἐστ μιλάγγαι, καὶ ψαμμώδης, καὶ αἰγιαλώδης. ἀπὸ ἐπὶ μ τὸν ἐχάτιν γωνίαν δ τῆς κατλιβύρ οἰκίσε σχήματος τ Λιβύης γῆς, ἐγγὺς τ φιλῶν, οἱ Μαυρούσιοι κατοικοῦσι. ἐπὶ τούτοις ἵ, τ Νομάδων τὰ πολλὰ ἴδια παρέκειν) ὅπου οἱ Μασυησύλιοι, καὶ οἱ ἀγρόνομοι Μασυλῆις σὺν τοῖς ποιμέσιν αὐτῶν κατοικοῦσι· κατά τι τὴν ἤπειρον οὐσίαν καὶ ὕλλιν, τὸν ἀσχετὸν καὶ κακλεῆ τ ζωῆς αὐτῶν θήρευ ζητοῦσι. ἢ γὰρ τοῦ γλῶ γεμούσης ἀρότρου τομὴν ἔμαθον, τουτέστι σὺν ἔμπειροι δ ἀροτριᾶν οὐκῶν γεωλόγουσ· οὐκόνοις ἵ ἀδαμῶν τῆς ἀμαξης ὁ πρηνὴς ὁλκὸς, ὅ ἐστ ὄχ, ἀκόντισ· ἐπὶ ὁ μυκηθμὸς τῶν βοῶν ἐς τὸν ἔπαυλιν ἐρχομένων. ἀλλ' αὔτως, μετὰ θῆρες, ἐπὶ τὰ δρυοφόρα πεδία κατοικοῦσι, καὶ ἀκροδᾶς τῶν θήρευ ὅτις περδύοντας.

ἐπὶ

Τεῖς δ' ἔπι Καρχηδὼν πλυήεσσιν ἀμπέχει ὄρμον,
Καρχηδών, Διβύων μὲν, ἀτὰρ πρότερον Φοινίκων·
Καρχηδὼν, ἣν μῦθος ὑπὲκ βοὸς μετρηθῆναι.
Ἐξείης δ' ἐπὶ Σύρτις ἀκαμάτοιο ὁλκὸν ἐλίσσει
Βαιοτέρη. μετὰ τὴν δὲ πρὸς αὖγας ἔρχεται ἄλλη
Ἄπειτος, εὐρυτέρῃσι βαρυωδίῃ προχοῇσιν·
Ἔνθα κορυσσομένης Τυρσηνίδος ἀμφιτελίτης,
Ἄλλοτε μὲν πλημμυρὶς ἐγείρει, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἀμπωτὶς ξηρῇσιν ὑπερχομένη ψαμάθοισι.
Τάων δ' ἀμφοτέρων μεσάτη πόλις ἐστήρικται,
Ἣν ῥά τε κικλήσκουσι Νέην πόλιν· ἧς ὑπὲρ αἶαν

195 Post hos autem Carthago perjucundum continet portum; 196 Carthago, Afrorum quidem, prius vero Phœnicum: 197 Carthago, quam fama eſt ſub bove [tergore bovis] dimenſam fuiſſe. 198 Deinceps autem Syrtis rapide fluentem tractum volvit 199 minor. poſt hanc ad ortum venit alia 200 immenſa, amplioribus onerata gurgitibus: 201 ubi intumeſcente Tyrrheno mari, 202 interdum quidem inundatio excitatur, interdum vero rurſus 203 reciprocatio [receſſus æſtus] ſiccas currit ſuper arenas. 204 Harum autem ambarum in medio urbs ſtabilita eſt, 205 quam appellant Novam urbem; cujus ultra terram

Πολυήεσσιν] ὀχυρῆ. α. Ἀμπέχει] ἔχει. α. Ὄρμον] Ὁρισμὸν. β. Καρχηδὼν] ἐπαναλήψις. α. Πρότερον] πρίν. α. Ἐξείης] ἰφιξῆς. α. Ἀκαμάτοιο] μέγαν. α. Ὁλκὸν] ἕλκει. α. β. Ἑλίσσει] συρίφει. α. β. Ἀπειτος] πολλά. α. Προχοῇσιν] ὑποχύσεσι. α. Αὖτε] πάλιν. β. Ἣν ῥα] ἣν τινα δή. β. Κικλήσκουσι] οἱ Ἕλληνες. α.

ἐπὶ τούτοις ἡ, ἡ Καρχηδὼν ἡ πρότερον μὲν ὑπὸ τῶν Φοινίκων, νῦν δὲ τῶν Διβύων. λέγεται δὲ ἡ μυθολογία ῥηθῆναι βοὸς μετρηθῆναι. ἡ γὰρ Διδὼ παρὰ τῶν βασιλέως τῆς Λιβύης Ἰάρβαντος ἐπιδιωχθεῖσα, ἀφ' οὗ μὲν ἄλλα τ' ἄνδρα αὐτῆς παρὰ Πυγμαλίωνος φονεύσαντα, ὃς ἐγαμήθη αὐτῆς, ἐξέπεσε αὐτὴ ἀγρεῦσαι χωρίον, ἧ κρυσίνην ὅσον ἐπιλαμβάνῃ μιᾶς βοός. τυχοῦσα δὲ τῆς αἰτήσεως ἐκ λαβοῦσα ῥιπὴν, ἣν σμικρὰ διχοδομήσασα διέσπειρε αὐτὴν, ἐξ τοῦ γῆν ἐλαβεν, ἧ κτίσασα τὸν τῆς χώρας ὀλκὸν ἔσχεν. ὁλκὸν συ-

ρίφει. μετὰ ταῦτα ἡ ἄλλη ἀπλήρωτος ἧ πολὺς ταῖς ἐκρυτίσεσι προχωᾶς ἧ μείζοσιν ὡς ὑπὸ βάρους βαρυνομένη προχωᾶς αὐχαῖς, ὅτοι ἀπὸ ἀπαθλίας, σύρτεις. διὸ τῆ ἐκπίπτει δὲ τὸν ἀρχαῖον πλυσμὸν τῆ Τυρσηνικῆ πελάγους, ἧ τῆ θαλάσσης αἴξομένης, ἄλλοτε μὲ πλημμυρὶς ἀνίσταται, ἄλλοτε ἡ ταῖς ἐκρυτίσεσι ψάμμοις ἡ ἀναῤῥίφησις ἧ ἀναχώρησις ὑπερέχει. ὡς φαίνοιτ' αὐτὸν ὑποχωροῦσαν. μεσάτη δ' ἀμφοτέρων, ἀπὸ τῶ μέσου τῶν ἀμφοτέρων τόπων, μικρὰ πόλις ἵσταται, Νεάπολις καλ' Ἑλλήνες καλοῦσιν ἰφ'

Λωτοφάγοι ναίουσι, φιλόξενοι ἀνθρωποι·
Ἐνθά κ' ἀποβλήσῃς ἁλὸς ἀμβατὸν ἦλθεν Ὀδυσσεύς.
Κεῖνοι δ' οὐ σφίσι χῶρον ἐπηπύστιον ἔμμεν ἄριστα
Ἀνδρῶν ἀθρήσαις δυσφθιμένων Νασαμώνων,
Οὓς Διὸς οὐκ ἀλέεινε ἀπώλεσεν Αὐσονὶς αἰχμή.
Ἀσβύσται δ' ἔτι τοῖσι μεταιπόροι ἐνέσθωσι,
Καὶ τέμενος Λιβυκοῖο θεοῦ, ψαμάθῳ ὑπὸ πολλῇ,
Κυρβάσιοι τ' εὔιπποι, Ἀμαλληίων ἥρως ἀνδρῶν.
Ἄγχι δ', Μαρμαρίδαι περιναιόμενοι Αἰγύπτοιο,
Γαιτυλοί τ' ἐφύπερθε, καὶ ἀγχίγυοι Νίγρητες.
Ἐξείης δ' ἐπὶ τοῖς, φαμίσται, ὧν ὑπὲρ αἶαν
Ναίουσιν Γαράμαντες ἀπείρονες· ἐν δὲ μυχοῖσι

206 Lotophagi habitant, hospitales qui sunt natura: 207 quo olim variis instructus consiliis errans venit Ulysses. 208 illam autem rursus circa regionem deserta domicilia 209 hominum videas interemtorum Nasamonum. 210 quos Jovem non curantes perdidit Ausonia hasta. 211 Asbystæ autem post hos mediterranei sunt, 212 atque delubrum Libyci dei, arena sub multa. 213 Cyreneque bonos habens equos, [equites] Amycleorum [Spartanorum] genus hominum. 214 juxta autem Marmaridæ vergentes ad Ægyptum, 215 Gætuli item desuper, & vicini Nigretes. 216 deinceps vero post hos Phaurusii. quorum supra terram 217 habitant Garamantes innumeri: in secessibus autem

Λωτοφάγοι] ἰδιϖ. α. Γιγαῶσι] γιγαντικ. α. Ἐνθά] ἐκεῖ. α. ὅπτ β. Αἰολίμνης] ὁ ποικιλόστολ. ἤτοι σφης. α. Αὐσονὶς] ἡ Ῥωμαϊκ. β. τῦ, ϕῦ τύπτ. α. Προπεδιάσῃς] πλησιόχωροι. α. Αἶαν] γῆν. α.

ῆς, ὑπερκύρτ αὐτῆς, οἱ Λωτοφάγοι κρηθικῶσι, φιλόξενοι. ἐκεῖσε δ' ἔσσυτο πλανόμενος· ὃ δὲ κ. ἀποβλήσῃς ἐκ σωτικὸ, βυλλάβῳ Ὀδυσσεὺς ἐλθ. ἐβδ τ' εἶσι ϛ ἐκεῖσε κ' ϖ Νασαμώνων ἀνδρῶν ἴδ οἰκέσῃσθε ϑάσσ' ἀφνειόθυμοι· ὃς ἔσασ μὰ φρονέοντας τῷ Διΐ, ἡ ϖ Ῥωμαίων αἰχμὰ ἀπώλεσε· ἔστι δ' ἐρικ Ῥωμαίων πολεμιστάτερος κ' ἐνθένδε, ὃς κ' τῷ βασιλέως αὐτῦ, ὑπὸ Σκιπίωνι, ἀναιρεῖσθαι, μὰ φίροντες πλὰ ὄπλων, ἐφυτῦς ἀνῆλε, ἐπὶ τῆσι ϛ οἱ Ἀρ-

χεγόνοι. α. Ἐνθ] ἐκεῖ. α. ὅπτ β. ὁ ἀλιϖ. α. Ἀθρήσῃς] ἴδῃς. ϑαύ. Αἰχμὴ] ἀκύ. α. Ἐπὶ ἷσι] ἀπὸ τῦ, κρθικῶσιν. α. Ἀγχίγυοι] ἀπὸ τῦ, κρθικῶσιν. α.

χῆσι, ἢ ἐπ μέσοι ϖ Αἰσύτ πάσης ἢ μέσοι γῆς ἴσχοντες, ὑπάρχοντ ϵ ὑπὸ τῇ πολ ψάμμᾳ ϖ Λιβυκῦ ἥῦ τ' πλήθ., τοῦτο τ' ϖ Ἀμμωνος ἥῦ ἱερῦ· ἢ ὁ οἴκησις Κυρήνῃ, ὅτ τ' τῶν Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν ἐπ γέν. πλυτοι· ϛ ϖ Αἰγίτῃ κ' οἱ Μακρυκεφάλῳ ϖσοπόδησις ἀπὸ ὑπερκύρτ ϛ πλυτοι γάϱ κρθικῶσιν ὅτι οἱ Γαιτυλοι. Νίγρητες ϛ ὅτιν αὐτοὶ, λὸ τίνου Νίγρητες. ἰρικῶς δ' ἐπὶ τούτοις ἀπὸ οἱ Φαυρήσιοι· ὑπὲρ ὧν κ' οἱ Γαραμάντιες πολλοὶ κ' ἄπειρο, κρθικῶσιν.

Βόσκονθ' ἡπείροιο πανύστατοι Αἰθιοπῆες,
Αὐτῷ ἐπ' ὠκεανῷ, πυμάτης δ' ἔχε τέμπεα Κίρνης.
Τῶν πάρος αἰθαλέων Βλεμύων ἀνέχουσι κολῶναι,
Ἐνθεν ποτίπτυιο κατέρχεται ὕδατα Νείλου,
Ὃς θήτει Λιβύηθεν ἐπ' ἀντιπόλου πολὺς ἔρπων,
Σίρμις ὑπ' Αἰθιόπων κικλήσκει· οἱ δὲ Συήνης
Ἐναέτην τρεφθέντι μετ' ὄνομα Νεῖλον ἔθεντο.
Κεῖθεν δ' ἐς βορέην τετανυσμένος ἄλλυδις ἄλλος
Ἑπτὰ διὰ στομάτων εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
Τάσσι πανὶν λιπαρὴν πέδον Αἰγύπτοιο.

218 pascuntur continentis omnium extremi Æthiopes, 219 ipsum ad oceanum, ultimæ prope tempe [loca amœna] Cernæ. 220 Quos ante perustorum Blemyum eminent jugâ, 221 unde pinguissimi descendunt aquæ Nili, 222 qui quidem e Libya ortum versus spatiosus serpens, 223 Siris ab Æthiopibus vocatur: at Syenes 224 incolæ conversò nomarunt nomen Nilum. [conversum aliam in partem nomine mutato appellarunt Nilum.] 225 illinc vero in boream extensus alibi alius 226 septem per ostia voluctus in mare delabitur, 227 aquis pinguefaciens fertile solum Ægypti.

Τίμπεα] ὄρη. α. Κίρνης] τῆς λίμνης. β. Ἀνέχουσι] ὑψοῦσι. α. Κολῶναι] ἐξοχαί. α. Ἐρπων] ἀπὸ τοῦ συμβάλλω. α. Ἐθεντο] ἔθηκαν. α. μετωνόμασαν. β. Ἄλλυδις] ἀλλαχοῦ, ἀμοῦ. α. Πίπτει] βάλλει. α.

κυβικῶσιν. οὐ δὲ τῶν οὐδεμίαν μέρη τῆς ἠπείρου παύουσιν, ὅ ἐστι ἔχουσι, οἱ Αἰθίοπες κυβικῶσιν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ὠκεανοῦ τὰ κολώνεια ὄρεα (τίμπεα δὲ καὶ τὰ κολώνεια λέγει) καὶ τῆς ἠπείρου Κίρνης. ἡ δὲ Κίρνη λέγεται ὑπὸ Αἰθιόπων. παρὰ δὲ τὰ ὄρεα εὐγενεμβάλλει, αἰθαλίων βλεμύων, ὀλιγίστων Μαύρων ἰθνῶν, γειτόνων Αἰθιόπων. ἐξέχουσι τὰ ὄρη, ὑψοῦσι ὑψηλοὶ ποιοῦσι· κολώνας δὲ λέγουσι τὰ ὄρη καὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους. ἀπ' ἐκείνου, τοῦ ἀντιπόδου καὶ ἀντιμερεύοντος Νείλου τὰ ὕδατα κατέρχεται. (λιπαρώτατον δὲ πάντων ὄντα τὸν Αἰγύπτιον γῆν λιπαρωτάτην ποιεῖ, ὡς ἂν ἐγγένηται τῆς Λιβύης ἔνερθε ἔφησι αὐτὸν) ὃς τὴν ἀεὶ τῆς Αἰγύπτου πολὺς κατηρχόμενος, Σίρις ἐπὶ τῶν Αἰθιόπων καλεῖται, ἀφ' οὗ ἀναχεόμενος αὐτὸν ὑπὸ καὶ πλημμυρεῖν, ὅπως ἐπιβολὴ τοῦ ὕατος, τοιοῦτο τῷ κοινῷ, γίνεται. Σίρις δὲ λίγεται ὁ ὕλαθρ, παρὰ τὸ σειρίον ἢ λάμπον. οἱ δὲ ἐπαίτιον τῆς Συήνης, ὅτι οἱ κατοικοῦντες τὸ τῆς Συήνης, μεταστρέψαντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Νεῖλον ἔθεντο. Ἀπὸ τούτου δή, ἀεὶ τῶν Βλεμύων ἀπὸ ἀλλοίου, ἐπὶ τὰ βόρεια μέρη ἄκλητ. ἀκαμπὲς, ἀκατεπιμέρου δ' ἐπαμφοῖν οἷονεὶ ἀφ' ἑλῶν ἢ ἀβαθῶν τοιοῦτον, ὃ καὶ ἀεὶ πάντων, Ἡρακλεωτικὸν, Μενδήσιον, Πηλουσιακὸν, Κανωβικὸν, Θερμουθιακὸν, Ἑρμοπολίτην ἐκ τοῦ ἁλμυροῦ. τοῦ λιπαροῦ γὰρ τοῖς ὕδασι τῆς Αἰγύπτου

Οὐ γάρ τις πατρίων ἐναλίγκιος ἔπλετο Νείλῳ,
Οὔτ' ἰλὺν βαλέειν, ὅτι χθονὸς ὄλβον ἀέξει·
Ος ῥά τε Λιβύλλῃ δοτὸν μέρος Ἀσίδος αἴης,
Ἐς Λίβα μὲν Λιβύλλῃ, ἐς δ' αὐγὰς, Ἀσίδα γαῖαν.
Τῷ πάρα ναιετάουσιν ἀριπρεπέων γένος ἀνδρῶν,
Οἳ πρῶτοι βιότοιο διεκρήναντο κελεύθους,
Πρῶτοι δ' ἰμερόεντος ἐπειρήσαντο ἀρότρου,
Καὶ πόρον ἰθυτάτης ὑπὲρ αὔλακος ἀπλώσαντο.
Πρῶτοι δ' γραμμῇσι πέλον διεμετρήσαντο,
Θυμῷ φρενοτάμνοισι λοξὸν δρόμον ἠελίοιο.
Τῶν δέ κεν αὐδήσαιμι καὶ αὐτὴς πείρατα γαίης,
Καὶ μορφὴν ἠμὲν γὰρ ὁλίζονος ἔμμορε τιμῆς.

228 non enim quiſquam fluviorum par eſt Nilo, 229 neque ad limum projiciendum, neque ad ſoli felicitatem [fertilitatem] augendam : 230 qui certe & Libyam dirimit Aſiatica ab ora, 231 in Libem [Africum] quidem, Libyam : in ortum vero, Aſiaticam terram. 232 Hunc accolunt præclarorum genus hominum. 233 qui primi vitæ diſtinxerunt vias, 234 primi item optabile experti ſunt aratrum, 235 atque ſemen ſuper rectiſſimum ſulcum poſuerunt. 236 primi etiam lineis cœlum dimenſi ſunt, 237 animo contemplati obliquum curſum ſolis. 238 horum autem eloquar & ipſius fines terræ, 239 & formam ; ſi quidem non parvum adepta eſt honorem.

Ποταμῶν] ἄλλων ἁλυσίτ. α. Ἐναλίγκιος] ὑπάρχῃ. α. Αἴξει] αὐξάνῃ. α. Ἀποτέμνῃ] χωρίζει, διαιρῇ. α. Αὐγὰς] ἕω, ὅτου τὸν ἀνατολικόν. α. Τῷ] Νείλῳ. α. Ἀριπρεπέων] εὐδόξων. α. Ἐπειρήσαντο] πᾶσαν ἔλκουσι. α. Αὔλακος] αὔλακα, ἡ ἀροτριωμένη γῆ. α. Γραμμῇσι] Δημιτρίοις. α. Θυμοτάμνοισι] νοήσαντες. α. Διεμετρήσαντο] πλησ. α. Ὁλίζονος] Αἰολικῶς. α.

πατέων. ἀνάμωλος γὰρ τις τῷ Νείλῳ οὐκ ἔστι πατρίων ὅμοιος καὶ παραπλήσιος τυγχάνει, (ἐκ τῆς τοῦ μήκους διαλογίας, ἀλλὰ κρατεῖ τῶν αὔξεσι καὶ τῶν ἀρδεύσει) ὅτι οὔτε τὸ βάθος τοῦ ἰλυὸς, ταῦτα οὔτε τὸ συρφετῶδη χρῶμα ἐπὶ τῶν ἠλάσσων ἢ ἐπὶ τῶν γῶν βάλλει, ἅτε πάλιν τὸ πλάτος οἰκείας τῆς γῆς αὐξάνει· ὃς τις δὲ ἀποτέμνει καὶ δίδωσι τῇ Ἀσίδος γῆς τῇ Λιβύλλῃ· ἢ ἀπ' ἧς τινι καὶ τὸ πλησίον ἢ δίκλιον ἀνάρρει, Αἰγυπτίων, τὸ γένος καθαιρεῖται· οἱ τινες καὶ πρῶτοι τὸ βίον ὡδὸν διεκρίναντο, ἢ ἐς τῶν πολλῶν ὕστερον· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπιζητήσαντο ἄλλως [τῇ ἀρότρῳ] λέπαιρον ἐπεπόνθασι, καὶ ὑπάρχουσι τὰ ἰθυτάτης αὔλακος τὸ πόρου ἁπλώσαντο, ὡσαύτως δὲ ταῖς γραμμῇσι, εἶναι τῆς κύκλοις, τὸν ὁρμὴν διεμέτρησαν, τῷ νοΐ ἢ τῇ ψυχῇ αὐτῶν ἐπισκόπουσι καὶ βλαδοτάμνουσι τὸν ὦ τοῦ ζωδιακὸν λοξὸν δρόμον τοῦ ἡλίου, Αἰθίοπων, καὶ αὐτῶν γῆς τὰ πείρατα καὶ τὸ μορφὴν λέξομαι.

ὁλ

240 Οὐδὲ μὴν ὀλίγη μέγεθος πέλει. ἀλλά τις ἄλλων
Εὔβοτος, εὐλείμων τε, καὶ ἀγλαὰ πάντα φέρουσι.
Σχῆμα μὲν ἂν τριόδῃσιν ὅτι πλαδαρῇσι βεβήκει,
Εὐρὺ μὲν ἀμφ' ἀκπὰς βορεήπιδας. οἷσι δὲ ἐπ' ἠῶ,
Ελκόμενον καὶ μέσχα βαθυκρήμνοιο Συήνης,
245 Οὔρεσιν ἀμφοτέροισι παθεισκέπεσιν ἐρυμνὸν,
Τῶν μέσα καλλιρόοιο κατέρχεται ὕδατα Νείλου.
Καὶ τ' μὲν πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν·
Η μὲν ὅσοι Θήβῃσιν ἐρικυδέα ναιετάουσι,
Θήβῃσιν ὠγυγίῃσιν, ἑκατόμπυλον, ἔνθα γεγῶνὼς
250 Μέμνων ἀντέλλουσιν εἰὼ ἀσπάζεται Ἠῶ·
Οσσοι θ' ἑπτάπολιν μεσόπλιν ἤπειρον ἔχουσιν,

240 Neque etiam exigua, quod ad magnitudinem attinet: verum una inter alias 241 bene paſcuis inſtructa & pratis, & eximia omnia producens. 242 Figura igitur tria ſuper latera fixa eſt. 243 Iata quidem ad littora borealia, aeuta [arcta] vero ad auroram, 244 quæ trahitur etiam uſque ad habentem alta montium præcipitia Syenem, 245 montibus duobus undique tegentibus munita, 246 quos inter pulcriſſui deſcendunt aquæ Nili. 247 atque hanc quidem multi & opulenti homines tenent, 248 & qui Thebas percelebres inhabitant, 249 Thebas priſcas centum portas habentes: ubi reſonans 250 Memnon exorientem ſuam ſalutat Auroram, 251 & qui ſeptem urbes habentem mediam continentem tenent,

Μὴν] μηλώ. α. Εὔβοτος] καλὴς νομὴς ἔχουσα, τὸ τροφίμη. α. Αγλαὰ] λαμπρά. α. Ελκόμενον] τὸ χῶμα. α. Οὔρεσιν] ἰσχυρ. α. Ερυμνὸν] τεῖχος, ὑψηλὸν α. Ολβιοι] πλούσιοι. α. Εχουσιν] κατοικοῦσι. α. Γεγωνὼς] ὑπάρχων. α. Επτάπολιν ἤπειρον] τὴν Αρκαδίαν λέγ. α.

ὐδὲ μὴν ὀλίζων, ἤγουν μικρὰς, καὶ αὐτὴ πρὸς ἴσην· ἀλλ' ὐδὲ κατὰ τὸ μέγεθος ὑπάρχει πάλιν ὀλίγη· ἀλλά τις ἐστὶ καὶ αὐτὴ τῶν ἄλλων εὐβοτος ἤγουν εὐλάμων, οἱονεὶ εὔτροφος· ἢ καλὴς λειμῶνας ἔχουσα, τυπτει πεφυδίσας, καὶ ἀγλαὰ πάντα φέρουσι. τὸ μὲν σχῆμα τῆς Αἰγύπτου ἐστὶ τετρασὶν πλαγίοις βέβηκε, οἷον μὲ πὶς βορεήπιδας ἄκπας, ἀπὸ δὲ ἀνατολῆς ἔως δύσεως μέρη, πλατὺ· ἐπὶ δὲ τῶν ἀνατολῶν, ὀξύ· ἢ μέχρι τῶν βαθῶν κρημνῶν ἰχνῶσι, τυπτει ὑψηλῶν, Συήνης, ἀμφοτέρωσε ὄρεσι, τῶν τε Λιβυκῶν καὶ Αἰθιοπικῶν, κύκλῳ ἀσφαλῶς πεπειρασμένον. βαθυκρήμνου δὲ ἐστι, ἀφ' ὧν πίνει, ὁρίων δηλονότι, τὸ ὕδωρ ὁ Νείλος μέσον κατέρχεται. καὶ πολλοὶ μὲ, τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ὀλβιοι ἄνδρες ἰχνῶσιν. ὅσοι μὲ θεῷ τῷ μεγαλόδοξον Θήβῃσιν κρίνουσιν τῷ ἐνιαυτῷ πύλας ἔχουσιν· (ὠγυγίαν δ, τῶν ἀρχαίων φησὶν) ἔστι καὶ ὁ Μέμνων, τῶν οἰκείαν μητέρα ἠῶ, ἤ ἐστι τὴν ἡμέραν, (καὶ γὰρ ἀνθρώπις τῆς ἴσης ἀφ' ἑνὸς μηχανῆς ἴσης φωνῆν, ὡς ἂν τὴν ἰδίαν μητέρα σεβασμιωτάτην) ἀσπάζεται καὶ ὅσοι τὴν μεσόπλιν ἑπτάπολιν ἤπειρον

Ηδ' ὅσοι νεμιῆσιν ἐπ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης
Παῤῥαλίδιν ναίουσι ἔσω Σερβωνίδ' ἅλμης.
Τῆς πρὸς μὲν ζεφύροιο, Μακηδόνιον πεδίοθεν,
Ἔνθα Σινωπίτιο Διὸς μεγάλοιο μέλαθρον,
Χρυσῷ τιμήεντι κεκασμένον. οὐκ ἂν ἔπειτα
Νῆας ἐν ἀνθρώποισι θεώτερον ἄλλαν ἴδοιο,
Οὐδὲ μὲν ἀφνειὴν ἑτέρην πόλιν· ἦχι περ ἄκρης
Φαίνονται σκοπιαὶ Παλληνίδ' Εἰδοθέης.
Τῶν δ' μετ' ἀντολίηνδε πόδα Κασιώτιδα πέτρην

252 & qui uda ad littora maris 253 maritimam incolunt. usque ad Serbonium ſalum [lacum.] 254 Porro hujus a zephyro [ad zephyrum] Macedonicum oppidum eſt, 255 ubi Sinopitæ Jovis magni templum, 256 auro pretioſo ornatum. haud facile illo 257 templum inter homines divinius aliud videre queas, 258 neque fane neque opulentam aliam urbem: ubi ſummæ 259 cernuntur ſpeculæ Palenidis Idothex. 260 Hanc vero poſt, orientem verſus; ad Caſium montem

Ἅλμης] λίμνης. β. Μίλωθρον] ἱερὸν, οἴκημα. α. Οὐκ ἂν] ἀ μλό. α. Θεώτερον] θειότερον. α. Σκοπιαὶ] Φάρ@ ἐ Δτήφαρ@. β. Παλλανίδος] τῆς Μακεδονικῆς. α.

ἤπειρον ἴσχυσε· ἐστὶ πόλις ἡ λίγνυς τὸ Ἀρχελάου, ἀφ' ἧς τὸν πυρραιθέα τῆ Νείλῳ πόλις, ὃν μὲ ἀφεστῶτ' ἴδῃ, Μίμφιν, Διόσπολιν, Μέμφιν, Καπνιφάκτην μικρὸν, Καπνιφάκτην μέγαν, Σενῆν, ὃν δεξιὸν ἡ τὸν Βουκόλου. τὸ ὅτι δὲ ἐξ τὸ νότου μέρους αἱ γαλάξιαι τὸν Αἰγυπτιακὸν πόρον εἰσὶν ὧδε· ἡ Σερβωνὶς λίμνη. πότερα δ' ἐξ ζέφυρον, τὸ Μακεδονικὸν πέλαγος ἴσασι, σαφέστατα ἐστὶ τὸ Ἀλεξάνδρειαν πόλις· ὅτι δ' Σινωπίτης μεγάλου Διὸς τὸ οἰκήματα πρόκειται χρυσῷ κεκοσμημένα ἐστί. Σινωπίτης ἡ Διὸς τὸ οἰκήματος. λόγῳ Σινωπίτης δ' πάντα ἄγει ἀπὸ ἡλίου τὸ ἄγαλμα, ὅτι δ' Μεμφίτης· Σαράπιδος ἡ ἀφ' ὅτου ἐστὶν ὁ Μεμφίτης δ' Σαραπιακὸς ἱερεύς, ὅτι Διός. ἀληθῶς ἂν εἰκότως μνημονεύσειεν ἄλλου τὸ τοῦ ἀνθρώπους θεώτερ, ὅτι πλουσιώτερα ἄλλα πόλιν. ὅτι αἱ μακρὰ σκοπαὶ φαίνεται] (ὅτι φάρ@ καὶ ἀστέρες@ αὐτοῖς, ᾧ ὃς ἐν πίθ@ Οσίριδος) τῆς Εἰδοθέας Παλληνίδος, ἡ ἐστὶ τὸ Μακεδονίας προμηθέως· Παλληνὶς ἡ, τῆς Μακεδονίας. τὸ ἡ Εἰδοθέους, τῆς Εἰδοθέας δ' Πρωτέως θυγατρός. ᾗ δὲ ὁ Περσεὺς Αἰγύπτ@ ἐν, ᾗ ἀπῆλθε ἐς Θρᾴκην· (ἦχι ἡ ἰὼν ἐστὶ πολύθεον. τύτῳ Ἡρακλῆς ἐφάνη) πυραμίδας ἡ τ' Ποσειδῶνα, ἀφ' ἧ ἐδόκουν τῆς γῆς ἅλης ᾗ ἅπασι τὸ Φάρου τὸ νῆσον, (ἡ Εἰδοθέα δ' θυγάτηρ αὐτῷ ἐν) ᾗ ὅτι χαλᾷ ἀφ' ἐν πίσσα. ὅτι πλατεῖ, ὡς δείκνυσι. μ@ πρότερον, δηλοῖν τὸ Αἰγαίου, ἐπὶ τὸ ἀπηλιώτου, πρὸ τὸ Καστάνδα πέτρου, τὴν ὅτε κρηπῖδα πόλις.

τῶν

Πηλῆος πολίεθρον ἐπώνυμοι ἄνδρες ἔχουσιν
Ἔξοχα ναυτιλίης διδαηθέντες. ἡ μὲν ὁπίσσω
Ἀκτὴ ὃ Λιβύστιν ἀρίθμιος· ἣ ἤδη ἐς αἰγιαλὸς
Ἐσπερίου Νείλοιο τανυσθέντος ἵκηται ἄκρην.
Ἄλλοι δ' ἄλλοι πολίεσσι· πάν δὲ χθόνα ναιετάουσιν·
Οἱ μὲν ἐπ' Ὠκεανῷ, οἱ δ' ἠπείρου ἀνὰ μέσσας·
Οἱ δ' ἀμφ' εὐρείης Τριτωνίδος ὕδατα λίμνης,
Ἤ τι μέση Λιβύης ἀμφίλεκτον εὐρέα πόντον.
Τοίη μὲν Λιβύης μορφὴ κ' σχῆμα τέτυκται.
Εἰ δὲ κ' Εὐρώπης ἐθέλεις τύπον, ὅττι τε κεῖνος·
Αὐτὴ μὲν Λιβύης μυχὸς πέλε, ἀλλὰ μετ' ἄρκτους
Ἑσπερίας, κ' τῆς ἐπ' ἀνταλίην πάλιν ἔρπε,

261 Pelei oppidum cognomina homines tenent 262 egregie navigationis periti. non tamen illi 263 homines inter Arctos numerandi [numarari:] siquidem ad orientem 264 septem ostia habentis Nili sitam sortiti sunt urbem. 265 alii item plurimi hanc terram incolunt; 266 alii quidem ad occasum: alii vero consistentes per medias: 267 ac alii circum latæ Tritonidis aquas paludis, 268 quæ quidem media Libyæ circumvolvit latum situm. 269 talis certe Libyæ forma & figura est. 270 quod si etiam Europæ desideres formam, non te celabo. 271 idem sane Libyæ situs est [eadem figura] versa ad septemtriones 272 versa est: & talis ad orientem rursus serpit,

Πηλῆος πολίεθρον] τὸ Πηλήιον ἱερόν. a. Διδαηθέντες] εἰδότες ἔμπειροι. a. Ἀρίθμιος] σταθμίμενος. a. Ἑσπερίου] ἑσπερινοῦ. a. Ἐσχατιὴν] ἔσχατον ἔμπειρος. a. Νομάδες] κατοικοῦντες. a. Ἐπ' ἀκτῆς] ἐπὶ τῆς. a. Ἠπ] ἢ Τριτωνίς. a. Ἀμφίλεκτον] φίλον. a. Μορφὴ] ἀρχὴ a. Σχῆμα] ὄψις. a. Οἵη δὲ] Ἰσοῖος, ἀπὸ δ' αὐτοῦ. a. Τυπωθὲς] γνῶμις. a. Ἑσπ] βαθέως. a.

Ἡ Πηλέως πόλις ἐκάλουν, ἀπὸ τοῦ ἡρωϊκοῦ Πηλέως, ὃς ἦν Αἰόλου υἱὸς, ἢ ἀπὸ τοῦ Λιβύης υἱοῦ ἄνδρες ἐμβιβάσαντες, ἔδειξαν τὴν ναυτικὴν μεγαλοψυχίαν. ἐδιδάχθησαν δὲ μάλιστα οἱ Λιβύης ἐπιόντες τῶν Περσῶν ἀπὸ τῶν Δαναϊκῶν χρόνων τῶν ἀπὸ Αἰγύπτου· ἀπὸ δὲ οἱ ἐκεῖθεν ἦσαν, εἰσὶ τὴν ἀκουσμένην πόλιν, ἣ ἐκβολαὶ τοῦ Νείλου λέγουσι. Ἄλλοι δὲ πολλοὶ ἐν τῷ γλῶ κεῖνται· (ὡς φησὶ δὲ ὁ ἱστορήσας τὰ μέρη τῆς Λιβύης ἐν τῇ φησὶ Δημοκλῆς, ἀπὸ τῆ Δημ-

σήκοντα ὡς μεσόζωνα τὴν ἄκρην) οἱ δὲ ἐπὶ τῷ ὠκεανῷ· οἱ δὲ, ἀπὸ μέσης τῆς ἠπείρου, ὁ ἐστὶ ἀπὸ μέσου τοῦ γῆς· οἱ δὲ περὶ τὴν μεγάλην τῆς Τριτωνίδος λίμνην· ἢ τὸ μέσον τῆς Λιβύης τὸ πόντιον, ἢ τὸν αὐτὸν αἰγιαλὸν, ἀμφίλεκτον, οἱονεὶ ἀδιάκριτον. τοιοῦτον Λιβύης ἡ μορφὴ καὶ τὸ σχῆμα ἐστι. Ἐὰν δὲ τῆς Εὐρώπης ὁ τύπος καὶ τὸ ἐστὶ τῆς Λιβύης, ἀπὸ ὅπου μὲν ἐστὶ τὸ ἀκρωτήριον μέρη ἀντίκρυς), (ὡς βεβαιοῦσιν ἄλλοι αὐτόθεν) καὶ αὐτὴ ἡ βάρβαρος ἀκτὴ πρὸς ἑσπέραν), καὶ ἐπὶ τὸν ἀνατολικὸν πόλον εὐθεῖα

Οἷός τ' ἠὲ νότης Λιβύης ἅλις πέρμα βέβηκεν.
Ἀμφὼ δ' ἶσον ἔχουσιν ἐπ' Ἀσίδα νείατον ἴχνος·
Ἡ μὲν γὰρ πρὸς βορέην, ἡ δ' ἐς νότον· εἰ δέ κε θείης
Ταύτας ἀμφοτέρας χεῖρας μίαν, ἢ κεν ἅλιπτο
Σχῆμα πίλοι κώνῳ παλύρῃς ἶσον ἀμφοτέρησιν·
Οἶξυ μὲν ἐσπερίῃ, πλατὺ δ' ἀντολίῃ ὑπὸ μέσην.
Τὼ νεκά μοι τοιῆτον ἰδὼν πέρι ἀμφοτεράων
Ἠπείρων, ῥέα πέρμα κιχήσεαι Εὐρωπέης.
Τῆς ἤτοι πυμάτῳ μὲν ὑπὸ γλωχῖνα νέμον᾽).
Ἀγχοῦ σηλάων, μεγαθύμων ἔθνος Ἰβήρων,
Μηκρὸς ἐπ' ἠπείροιο τετραμμένον, ἠχι βορείῃ
Ὠκεανὸς κέχυ᾽) ψυχρὸς ῥόος· ἔνθα Βρεταννοὶ,

273 qualis etiam auſtralis Libyæ ad limitem tendit. 274 ambæ autem æquale habent ad Aſiam ultimum veſtigium: 275 hæc quidem ad boream, illa vero ad auſtrum: quod ſi feceris 276 ex his ambabus terram unam, certe in univerſum 277 figura fuerit coni, lateribus æqualis ambobus: 278 acuta quidem, occidua, lata vero ortum ſub medium. 279 idcirco mihi talem conſpicatus tractum ambarum 280 continentium, facile fines invenies Europæ. 281 cujus videlicet extremo ſub angulo habitant 282 prope columnas, magnanimorum gens Iberorum. 283 in longitudinem continentis verſa: ubi borealis 284 oceani diffuſum eſt frigidum fluentum: ubi Britanni

Οἷός] ὁ ῥυθμός. α. Ἡ μὲ] ἤτοι ἡ Εὐρώπη. α. Ἡ δὲ] ἤτοι ἡ Λιβύη. α. Ἐπισσὼ] ὁλόκλ. α. Κώνῳ] φοβίλῃ. α. Τύπῳ] ἀπὸ τύπ. α. Ὑπὸ γλωχῖνα] ὑπὸ ἰξοχολ. α. Τετραμμένον] ἐκτεταμένον.

σύρεται, οἷον καὶ τῆς Λιβύης ἐπὶ τὸ νότιον μέρος· τὸ πίλος ἐστὶ. ἀμφότερα δὲ, δηλονότι αἱ ἀκτῖνες τῆς τε Ἀσίας καὶ Λιβύης, καὶ τὸ ἔσχατον αὐτῶν ἴχνη, οἱονεὶ τὰ πίλη, ἴσα ἔχουσι, τυπτόντι ἐπ' ἴσης λάκτιλαρῦντι· ἡ μὲν ἐπὶς τὸ βορέαν, ἡ δὲ ἐπὶς τὸ νότον. ἐπὶ δὲ τὰς ἀμφοτέρας τοῦτο τὰς ἐσχατιὰς, τῆς τε Ἀσίας καὶ Εὐρώπης, καὶ μίαν φάναι γῆν, ὅτους ἂν ἐπὶ τούτοις τὸ ὑμισφαῖον χῆμα κώνῳ ὑπάρχῃ, ὡς ἀμφοτέρων ἴσων τῶν πλαγίων ὄντων. ἐπὶ γὰρ τὸ δυτικὸν, ὄψει τὸ ὀξὺ, ὅτι λιβὺη καὶ Εὐρώπη ἐς τὰς ἀμφοτέρας πλαγίας δύο σωσίψους κώνῳ ἀπεικάζει· τὸ δὲ πλατὺ ἐπὶ τὴν δύσιν, τὸ δὲ πλατὺ ἐπὶ τὸ μέσον ἀνατολῆς, ὃ ἐστι ἐπὶ τὸ μεσημβρινόν. τοῦτο χαίρει ἂν τῶν ἀμφοτέρων ἰδὼν τὸ τέρας, ἡμεῖς καὶ Λιβύης καὶ τῆς Εὐρώπης πεπλατύνθαι τὸ πίλος. ὃς τὸν Εὐρώπης, κατὰ πλεῖ ἐχάτην γωνίαν, πλησίον τῶν στηλῶν, ἐπὶ τὸ πετραμμένον μέρος, τῶν μεγαλοψύχων Ἰβήρων τὸ ἔθνη κρυβικοῦσι, ὅπου τοῦ βορέου ὠκεανοῦ ὁ ψυχρὸς ῥοῦς κέχυται· ὅπου οἱ Βρεταννοὶ, καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη

285 Λευκά τε φῦλα νέμονται ἀρειμανίων Γερμανῶν,
Ἑρκυνίης δρυμοῖο θοὸν διαθρώσκοντες ὀρόγκους.
Ἤπειρον κείνην ἰκέλιον ἐπέπυστο βοείῃ.
Τοῖς δ' ἔπι, Πυρήνηφιν ὄρος κὴ δῶματα Κελτῶν,
Ἀγχοῦθι πηγαίων καλλιρρόου Ἠριδανοῖο·
290 Οὔ ποτ' ἀλὶ σχεχοῆσιν ἐρημαίῃσιν ἀπὸ νύκτα
Ἠλιάδες κώκυσαν, ὀδυρόμεναι Φαέθοντα.
Κεῖθι δὲ Κελτῶν παῖδες ὑφήμνιοι αἰγείροισι
Δάκρυ ἀμέργοντες χρυσοειδέος ἠλέκτροιο.
Τόνδε μετ' ἐκείνης, Τυρσηνίδος ἤθεα γαίης.

285 albæque gentes habitant Martiorum Germanorum, 286 Hercyniæ filvæ prætersalientes montes [montium juga.] 287 continentem illam similem esse ferunt corio bubulo. 288 post hos autem, Pyrenæus mons & domicilia Celtarum, 289 prope fontes pulcriflui Eridani: 290 cujus olim juxta fluenta tacitam per noctem 291 Heliades fleverunt, lugentes Phaethontem. 292 illic item Celtarum filii fedentes sub alnis 293 lacrimam colligunt aureo colore fulgentis electri. 294 at post hunc deinceps Hetruscæ sedes terræ.

Φῦλα] γένη. α. Νέμονται] κρίνουσι. β. Ἀρειμανίων] πολεμικῶν. α. Ἰκέλιον] ὁμοίαν κατὰ τὸ χρῶμα. α. Ἐπέπυστο] λέγεται. β. Βοείῃ] ἀφ' τὸ ἄνισον, ὡ τὸ μίζα. α. Κελτῶν] τῶν κελτῶς φθεγγομ. α. Ἐρημαίῃσι] σκοτεινῇσ. α. Κώκυσαν] ἴκλαυσαν. β. Ὀδυρόμεναι] κλαίουσ. α. Ὑφήμνιοι] ὑπακροδρυοι. α. Ἀμέργοντες] ἀποσπῶσι. α. Ἠλέκτροιο] τὸ διάκρυσμα τῆς αἰγείρου λίθος] ἤλεκτρον. ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαφρῶν, ὡς ἡ ρόγγαινα, ἄχυρον δὲ τὸ ξύλον ἔλεγε. α.

ἴδιον παρικπίπτομεν ἐφ' ἑκάστοις κρίνουσι, ἐπὶ τὰς ὄγκους, ἤγουν ἐπὶ τὰς ἄκρας, διαλογὴν ἐπὶ τὰς ἐξοχὰς τῶν ὀρῶν, μίσχει δ' Ἑρκυνίης δρυμοῦ. ἐφ' ὃν ἐπὶ τὸ Ἑρκύνιον. τὸν δὲ γῆν ἐπείνην τὸ χρῶμα κὴ τὸ λᾶαν, βοείῃ λέγουσι ὁμοίαν. τὸ δὲ περιπτίπτοντες, κυρίως σημαίνει. τὸ παρεπτίπτοντες, οἱονεὶ τὸ ἐξεπτίπτοντες κὴ ἐπιπλεονάζοντος μίσχει δ' Ἑρκυνίης δρυμοῦ, ὡς τῶν συνοίκησιν αὐτῶν ἐχόντες ἐπὶ τὰς ὀρόγκους, ἅ ἐστιν ἐπὶ τὰς ἄκρας. ἐπὶ τούτοις δὲ ἐπὶ τὸ Πυρηναῖον ὄρος, κὴ τὰ οἰκήματα τῶν Κελτῶν, πλησίον δὲ πηγῶν Ἠριδανοῦ ἐφ' ἃ ποτὲ καὶ σπουδαῖος κατὰ τὴν ἔρημον νύκτα αἱ Ἠλιάδες ἐθρήνησαν κλαίουσαι τὸν Φαέθοντα. κὴ γὰρ ἦτος ἐξ Ἠλιου κὴ Ῥόδης γένετο. μυθεύεται γὰρ ὅτι, ὅτι κατὰ τὸν δ' πατρὸς Ἠλίου κατευδὰς ὁ Φαέθων ἐλάσειν τὸ ἅρμα, ἀπεκτόπησεν αὐτὸν φόβος, ἵνα μὴ τὴν γῆν κατακαύσῃ· ὀργισθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς ὑπεραύξησεν αὐτὸν, κὴ κατεπέκλησεν ὡς τὸ Ἠριδανόν. αἱ γὰρ ἀδελφαὶ αὐτῷ κλαίουσιν αὐτὸν, μεταβληθῆναι αὐτὰς εἰς αἴγειρος, κὴ τὸ κρύσταλλον πηγὴ αὐτῶν δάκρυον πάγου), ἢ ποιᾶ τὴν ἤλεκτρον. ἐπεὶ δὲ οἱ τῶν Κελτῶν παῖδες ἐπὶ ταῖς αἰγείροις καθεζόμενοι, χρυσοειδῆ ἠλέκτρου τὰ δάκρυα σφέλκουσι. μετὰ ταῦτα δὲ, ἐφεξῆς ἡ τῶν Τυρσηνίδος ὑπάρχει γῆ. τὸ δὲ ἤθεα γαίης

Τῆς δὲ πρὸς ἀρκτίην ἀναφαίνει Ἄλπιος ἀρχὴ,
Τῆς ἀφ' ὑπερτάτης κατερεύγεται ὕδατα Ῥήνου,
Τρηχύτιον πολὺ χῶμα βορειάδος ἀμφιτελέσσης.
Ῥήνῳ δ' ἐξείης ὀπιτέλλεται ἠπόρος Ἴστρος,
Ἴστρος ἐς ἀντολίην τετραμμένος, ἄγχι θαλάσσης
Εὐξείνου, τόθι πᾶσιν ἐρυγόμενα ὕδατα ἄχλυν,
Πεντηκοντάρεις ἀνέχουσιν ἑλισσόμενοι περὶ Πεύκην.
Τῷ μὲν πρὸς βορέαο πεπυκασμένα φῦλα νέμουν
Πολλὰ μάλ' ἐξείης, Μαιώτιδες ἠδὲ στόμα λίμνης,
Γερμανοὶ, Σαμάται τε, Γέται θ' ἅμα, Βαστέρναί τε·
Δακῶν τ' ἄπειτος αἶα, καὶ ἀλυσπήτου Ἀλανοὶ,
Ταῦροί θ' οἳ ναίουσιν Ἀχιλλῆος δρόμον αἰπύν,
Στεινὸν ὁμῶς δολιχόν τε, καὶ αὐτῆς ἐς στόμα λίμνης.

295 atque hujus ad orientem apparet Alpis principium, 296 cujus per medium devolvuntur fluminа Rheni, 297 extremum ad fluentum borealis maris. 298 post Rhenum autem exoritur immenſus Iſter, 299 Iſter in orientem converſus, prope ſtare 300 Euxinum, ubi omnem ejectas undas ſpumam, 301 quinquefluis oſtiis labens circum Peucen. 302 Hujus quidem ad boream [borealem partem] porrectæ gentes habitant 303 multæ valde, ordine, Mæotidis uſque ad oſtium paludis, 304 Germani, Samatæque, Getæque ſimul, Baſtarnæque: 305 & Dacorum immenſa tellus, & ſtrenui Alani, 306 Taurique qui habitant Achillis curſum adiru difficilem, 307 anguſtum ſimul longumque atque ipſius uſque ad oſtium paludis.

Κατανύεται] κατατείνει. α. Ῥήνου] ἐκχέεται. α. Ἴστρος] μίγας. α. Ἴστρος ἐφ'] ἀφ' οὗ μίγιστος. α. Περὶ Πεύκην] χέρσῳ, παρὰ Δάκιλλ. α. Ἀλανοὶ] ἱππεῖς. α. β.

γαίῃ ἀποφερομένας, ἀπὸ δὲ γῆς ἀφ' ἑαυτῶν ἡ Ἄλπιος ἀρχὴ, ὅπερ ἐν ἴσῃ τῇ Ἰταλίᾳ ὑπερεμέρησε. ἐπὶ ᾗ τὸ μέσον αὐτῆς, ἀλλοῖον τῆς Τυρρηνίδος γῆς, σχίζῃ. ἐ ἐν δίσχῃ), καὶ ἐδωδὴ ἡ Ῥήνε πεπωκώς. ἀφ' οὗ τὸ ἐς ἑῷον μέρος ἡ βορέη ἀπωθεῖ ἐς ἑσπέρην ἐπὶ τὸ Ῥήνε ἐπιπλοῦν) ἡ παρακαθίζει) μέγας Ἴστρος, ὃς ἐκ τῶν ὀρέων ἀπὸ Δανούβεως, ἐπὶ τὸν ἀνάντεα ἐφορμᾶται, πλανίζει δ' Εὐξείνου πόντου. ὁ ἐν ἄλλῃ, ὅπου τῷ ὕδατος τὸν ἄκρατον ἄχλυν ἐρεύγεται, οἱονεὶ τὸ λεπτότατον τοῦ ὕδατος, ἃ τὸ ὕδωρ, ἐν ᾧ αὐτῇ βάσι(πᾶς πολυπόροις αὐτοῦ στόμασι συμφέρεται δὲ τὸν Πεύκελον, ὃ περ ἐπὶ πόντος αὐτὸ κλυβάβε· ἐπὶ δ' ὁ Ἴστρ· ἐπεὶ ᾗ τὸ βέρεσι τότε μέρ· παρὰ λίαν ἡ πάντ ἐφαπλώθρα κίχῃ) ἡ ἔστι ἴσως δ' φέρεσις τῶν Μαιώτιδος λίμνης· Γερμανοὶ, Σαρμάται, Γέται θ' ὁμοῦ, καὶ Βαστέρναι, καὶ ἡ τ' Δακῶν πολὺ καὶ ἀκλήρωτος γῆ, καὶ οἱ δυστύχεες Ἀλανοὶ, καὶ οἱ Ταῦροι, οἳ περ ἐπὶ δ' δρόμον τοῦ Ἀχιλλέος δρόμον, πολὺ ὁμοῦ καὶ μακρὸν, καὶ ἐπ' αὐτῆς τὸ στόμα τῆς λίμνης. Ἀχιλλέως δ' δρόμος, ὁ αἰπὺς ἀμπ-

Τῶν δ' ὕπερ ἑκτίται) πολυΐππων φῦλον Ἀλανῶν.
Ἐσθλοὶ Μελάγχλαινοί τε, ἑ ἀνέρες ἱππημολγοὶ,
Νευροί θ', Ἱππάποδές τε, Γελωνοί τ', ἠδ' Ἀγαθύρσοι·
Ἠχι Βορυσθένος πεπαμὲ πλαυσμῶνι ὕδωρ
Μίσγει) Εὐξείνῳ, κραὺ πεπαροίθε μετώπου,
Ὀρθὸν ὅλη γραμμῇ, κατιναιετᾶσι Κυανέῃσι.
Κεῖθι ἀ Ἀλθήσκοιο ἑ ὕδασι Παντικάπιο
Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσσι λιγύβγχα μορμύρουσι.
Τῶν δὲ πρὸ πεζοὶ, πεπηγότες ἐγγύθι πόντου,

308 ſuper hos autem porrecta eſt equis abundantium gens Alanorum: 309 ubi Melanchlænique, & homines qui equos mulgent, 310 Neurique Hippopodeſque, Gelonique, atque Agathyrſi. 311 ubi Boryſthenis fluvii extenſa aqua 312 miſcetur Euxino, 313 recta ad lineam, e regione Cyanearum [petrarum.] 314 illic quoque Aldeſci & Panticapæ aquæ 315 Ripæis in montibus ſeparatim murmurant. 316 horum item juxta gurgites, glaciale prope mare,

Ἐκτίται] κίχονται. α. Πολυΐππων] τῶν ἱππίων πολλοὺς ἵππους α. Κυανέῃσι] μελαινῶν πετρῶν. α. Κεῖθι] ὅπου, ἤτοι ἐν τῷ Εὐξείνῳ. α. ὁλῇθι. β. Ὕδασι] ὑπάρχουσι. α. Διαύδουσι] καχλαζουσιν. β. Μορμύρουσι] βλύζουσι α. ἀπορρέουσι. β. Τῶν] ποταμῶν. α. Προχοῇσι] ῥύσεσι. α.

ἀγκωδῶναι ὁλκάδι· λόγ τοίας δὲ αἰτίας τῆς ἐδ Ἰφιγενείας ποτὲ ἐν τῇ Αὐλίδι μεμάσης σφαγιασθῆναι τῇ Ἀρτέμιδι, ἀπήρτισεν αὐτὴν ἡ Ἀρτεμις, καὶ ἔπεμψεν εἰς Σκυθίαν· ἐκεῖ ὡς περιφθείσης αὐτῆς, ἀφιδρυθῆ περὶ τὸ Ἀχιλλεῖ, καὶ ἰδιάζῃ μέχρι τοῦ νῦν τόπε, ὅθεν ἐκλήθη Ἀχιλλέως λόγ τοῦ ὁρμοῦ. Ὑπερκεῖται δὲ τούτου ἐκτίται τῶ πολυΐππων Ἀλανῶν τὸ ἔθνος, ὅπου οἱ Μελάγχλαινοι, καὶ οἱ τὺς ἵππους ἀμέλγοντες ἄνδρες. Μελαγχλαίνους δὲ τὸ ἔθνος οὐκέτι ἀνόμασεν, ἢ λόγ τῆς ἐσθῆτος, ἢ λόγ τῆς τροφῆς, ἢ λόγ τῆς χρόας. καὶ οἱ ἱπποπόδες Νόμαδες, ἔχουσι καχλᾶ· ἢ οἱ ἰσχυρὸς πόδας ἵππους τε, καὶ οἱ Γελωνοί, καὶ οἱ Ἀγαθύρσοι· ὅπου δὲ Βορυσθένης ποταμὸς τὸ ὀκεανῷ ὕδωρ ἴμασθαι τῷ κραὺ μετώπου τῦ Εὐξείνου μίσγοντος, ὡς χαμηλῆς ὑπὸ ὀχθῃ ἐξιόντος τῦ Κυανέου, ἤτοι Συμπληγάδων τε πετρῶν. Βορυσθένης δ', ποταμὸς παρὰ Πόντον ὀφθὲ καὶ οἱ Ποντικοὶ, οἱ Βορυσθενῖται λέγονται, ὡς Μίλησίου διαμένοντος ὁ Βορυσθένης. ἐκλήθη δ' καὶ τῷ Ἀλλάνου, καὶ τῷ Παντικάπου τὸ ὕδατος ἐν τοῖς Ῥιπαίοις ὄρεσι κεκραμένῳ ἀπ' ἀμφοῖν ἀναφερόμενον. τὸ δ' Ῥιπαῖον ἐν ὄρεσιν, ἀντὶ τῦ ὑπὲρ τὸ Εὔξεινος ὄρη ἃ πρὸς ἄρκτον τῶ Σκυθίας. Ἀγαθύρσους δ' Γέλωνος ὡς Ἡρακλέους, ἀδελφοὺς Ἀγαθύρσου, ἐξ ὧν καὶ τὸ ἔθνος ἐκλήφασι τὸν ὀνομάσαν. παρὰ δ' Ῥιπαίοις ὀρέσιν τοῖς ἀκρωτήρσι, πλησίον τῦ πεπηγότος Κρυσὶν ἀκτασῦ, τῦς πικρῦς ὕπνου

Ηδυφαὴς ἤλεκτρος ἀέξεται, οἷά τις αὐγὴ
Μείης ἐρχομένης· ἀδάμαντά τε πεμφαίνοντα
Εγγύθεν ἀθρήσας ὑπὸ ψυχροῖς Αγαθύρσοις.
Ιστρω μὲν τοσοί δε βορειότεροι γεγάασι.
Πρὸς ἠῶ νότον Γέρραι, καὶ Νωρικὶ ἄστυ ἐρυμνά.
Παννόνιοι, Μυσοί τε βορειότεροι Θρηίκων,
Αὐτοί τε Θρῆικες, ἀπείρονα γαῖαν ἔχοντες.
Οἱ μὲν, ὅτι πολυρῆσι Προποντίδος ἀμφιτερέτης,
Οἱ δ' ὑπὲρ Ελλήσποντον ἀγάρροον, οἱ δ' ὑπὲρ αὐτῆς
Αἰγαίης βαθὺ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Ενθα μελισσοδόποιο κατὰ σκοπιὰς Παλλήνης

317 jucundo nitore lucens electrum naſcitur, velut quidam ſplendor 318 lunæ ineuntis: adamantemque pellucentem 319 in propinquo videas ſub frigidis Agathyrſis. 320 Iſtri ſane tot [populi] magis boreales ſunt. 321 ad auſtrum autem, Gerræ, & Noricæ urbes munitæ: 322 Pannonii, Myſique magis boreales Thracibus, 323 ipſique Thraces immenſam terram habentes. 324 Hi quidem ad latera Propontici maris, 325 illi vero ſuper Helleſpontum citifluum, reliqui autem ſuper ipſius 326 Ægæi profundam undam multiſoni maris 327 ubi apes educantis in montibus [ſcopulis] Pallenæ

Ηλεκτρος· αἴξιτυι] ὁ ἤλεκτρος· ἧδ αὕτη αὔξεται, ὅταν ἡ σελήνη αὔξηται. α. Οἷα] ὥσπερ. β. Αδάμαντα] τὸν λίθον. α. Εγγύθεν] πλησίον. β. Αθρήσας] γνόησας. α. Αγαθύρσοις] ἴθνεσι. α. Ιστρω] τῷ ποταμῷ. α. Γεγάασι] ὑπάρχουσι. α. Εσμιὰ] ὀχυρά. α. Παννόνιοι] ἔθνος. α. Μυσοί] οἱ Βυλγαροί. α. Οἱ μὲν] καθικνοῦνται. α. Προποντίδος] ἐξοχάς. α. Αγαθύρσοις] ἄγαν ψυχροῖς. α. Πολυφλοίσβοιο] πολυτυφοῦς. α. ἠχηπνῆς. β. Σκοπιὰς] ἐξοχάς. α.

κτην κυλικοβρῆς θαλάσσης, ὁ ὑδυφανὴς, ὁ ἐστὶ ὁ ἠδύσμα, καὶ κυλλὸν ἔχουσι τὸν λαμπηδόνα αὐξάνεται ἤλεκτρος, καθάπερ τὴν αὐγὴν τῆς σελήνης ἀρχομένης. ὑπὸ δὲ τοῖς ψυχροῖς Αγαθύρσοις (ἄντερ ἐστὶ ἔθνη) πάνυ λάμποντα τὰ ἀδάμαντα ἴδοις πλησίον. Ὅ μὲν Ιστρω τοσοῦτοι βορειότεροι, τὸ δὲν εὐρωλιχθίνων, ἀστί. πρὸς δὲ τὸ νότον οἱ Γέρραι, καὶ τὸ Νωρικίου τὸ ἀσφαλῶς πολισμένοι, διὸ καὶ ἀσφαλῶς καὶ ἰσχυρὰ πόλις. τὸ δὲ, Νωρικίου, ἔνομα ἐστὶ χώρας· οἱ Παννόνιοι, & Βυλγαροὶ βορειότεροι τῶν Θρακῶν· & αὐτοὶ οἱ Θρᾶκες, πολλὸ καὶ ἄπειροι γῆν ἔχοντες. οἱ μὲν ὑπὲ τοῦ πολυρρῆς τὸ Προποντίδος θαλάσσης· οἱ δὲ ὑπὲρ τὸ ἔχουσι τοχὰ ῥεύματα ἔχοντα τὸ Ελλήσποντον· οἱ δὲ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ βαθὺ κύμα τὸ, ἤγουν μεγάλα, ἰχνύοντος Αἰγαίης θαλάσσης. ὅπου καθὸ τὰς σκοπιὰς, ὅ ἐστὶ τὰς ὑψηλὰς τόπους, τῆς μελισσοδόπου Παλλάνης, ὅ περ ἐστὶ Θρακικῶν ὄρος, ὁ κυλὸς λίθος ἀστέρος

φύεται ἀςέρ· καλὸς λίθος, οἷά τις ἀςὴρ
Μαρμαίρων, λυχνίς τε πυρὸς φλογὶ πάμπαν ὁμοίη.
Ἶστρον μὲν ποταμὸν τόσοι περιναιετάουσι.
Φοίζεο δ' Εὐρώπης λοιπὴν πόρον, ὅς τ' ἐπὶ τελσὶν
Ἑσπερίην κρηπῖδα θεοῖς ἠῶ τε μὲν, Ἰβήρων,
Τὼ δὲ, Πανελλήνων, τὸ δ' ἑῶθεν Αὐσονίων.
Ἀλλ' ἤτοι πυμάτη μὲν ἀγαυῶν ἔσχε Ἰβήρων,
Γείτων Ὠκεανοῖο πρὸς ἑσπέρης. ἐν δὲ οἱ ἄκρη
Στηλάων Ἀλύβη κεῖται μία. τὸ δ' ὑπένερθε
Ταρτησσὸς χαρίεσσα, ῥυηφενέων πίδον ἀνδρῶν,
Κεμψοί θ' οἳ ναίουσιν ὑπὲκ πόδα Πυρήναιον.

328 naſcitur afterius pulcer lapis, ceu quædam ſtella 329 ſplendens, & lychnis flammæ ignis omnino ſimilis. 330 Iſtrum quidem fluvium tot [populi] circumaccolunt. 331 conſidera autem Europæ reliquum tractum, qui in triplicem 332 extentus eſt crepidinem ad orientem: unam quidem, Iberorum: 333 alteram vero, Græcorum: aliam autem, fortium Auſoniorum. 334 verum ultima quidem illuſtrium eſt Iberorum, 335 vicina oceano ab occaſu: in ea autem promontorium 336 columnarum [Herculis] Alyba ſita eſt una: hancque ſubter 337 Tarteſſus amœna, divitiis affluentium ſolum hominum, 338 Cempſique, qui degunt ſub pede Pyrenæo [Pyrenæorum montium.]

Φύεται] ἀνακόλαπτόν φ. Οἷα] κηδό. φ. Πάμπαν] παντελῶς, κατα-πολύ. φ. Φοίζεο] σκόπει, Δίφιλε. φ. Ἐκτέπαται] ἐξήπλωται. φ. Ἀγαυῶν] λαμπρῶν. φ. Οἱ] αὐτῆ. φ.

ἀστέρος φαίνεται, ὥσπερ λάμπων ἀστὴρ, καὶ ὁ λυχνίτης ὅμοιος καὶ παραπλήσιος τῇ φλογὶ τοῦ πυρός· καὶ γὰρ φασιν αὐτὸν φῶς ἔχειν σιληνιακὸν, συμφύεσθαί τι αὐτῇ ἐξ αὐγέων, ἀφ' ἧς καὶ σιλβωτίλον αὐτὸν καλεῖσθαι. περὶ μὲν τὸν Ἴστρον ποταμὸν τοσοῦτοι ἴδρυνται καθάπερ· Δίφιλος δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἴδρυται, τὸ μέγεθος αὐτῆς εἰπών. τὸ δὲ λοιπὸν πόρον τῆς Εὐρώπης καλοῦς Δίφιλος βάλεται· ὃς τῆς, δηλονότι πρός, ἐκ τελευτῶν πλόους ἐστὶς ἀνατολὰς ἐσχηματισμένον τὸ πρὸς δυσμὰς, καὶ ἐπὶ τὰ ἑῷα ἐκτέταται. κρηπῖδα δὲ λέγει, μίσγων τι ὑφαρμόττον, ἢ τὸ βάσιν· τὸν μὲν τῶν Ἰβήρων, τὸν δὲ τῶν Ἑλλήνων, τὸν δὲ τῶν Αὐσονίων Ῥωμαίων. ἀπὸ δὲ ἑσπέρας μὲν τὸ λαμπρότατον Ἰβήρων, ἡ γνησίως καὶ πλησιάζουσα τῇ ἑσπερίᾳ ἀνατολῇ. ὅπου ἐν τῇ ἄκρᾳ αὐτῶν τὸ Ἡρακλειωτικὸν στηλῶν μία ἐστὶ δὲ Ἀλύβη τοὔνομα καλουμένη. ταύτης ὑπερθέν ἡ χαρίεσσα (ὅ ἐστι δύναμαι) Ταρτησσὸς, τὸ πλουσίων καὶ ῥύδην τὸ πλῆθος ἔχοντων ἀνδρῶν ἡ χώρα· οἱ Κεμψοὶ, οἱ πρὸς ἐπὶ τὸ ποδὸς Πυρηναίου ὄρους κατοικοῦσιν, ἀκρωρίαν λέγει τὴν βορέαν ἀνατολὴν καὶ σκιδνάμενος, δηλονότι τὸ Πυρηναῖον ὄρος, ὃς τὸν κατ' ἀκρωτήριον καὶ διεξέρχονται Κελτοὶ καὶ Ἰβηρες. μέσην

Μέσση δ' ἀμφοτέρων εὐρυπόρεια) Αὐσονὶς αἶα
Πελυτενὴς· ἡ μὲν τε μέσσ' ἔρχ. ἄνδιχα τέμνει
Ορθὸν, ὅτ' ἐκ ριθμοῖς ἰθυμιδέων, (οὐκ ἂν ἐκεῖνο
Ἰδρις μωμήσαιτο σοφῆς ὑπερέχοις Ἀθήνης)
Ο ῥά τε κικλήσκουσιν Ἀπέννινον. ἐκ δ' ἑσπερίης
Ἀλπ. ἀρχόμενον Σικελὴν ὅλην περιμήδεα λήγει.
Πόλλα δέ οἱ φῦλ' ἀμφὶς· πὰ τοι ῥέα πάντ' ἀγορεύσω,
Ἀρξάμενος. πελάγεσς ζεφυρίπδος ἐκ βορέαο.
Τυῤῥηνοὶ μὲν πρῶτ', ἐπὶ δὲ σφίσι Φῦλα Πελασγῶν,
Οἵ ποτε Κυλλήνηθεν ἐφ' ἑσπερίην ἅλα βάντες,
Αὐσόθι νήσσαντο σὺν ἀνδράσι Τυῤῥηνοῖσι.
Τοῖς δ' ἔπι, μέρμερον ἔθνος ἀγαυῶν ἐκ Δαναῶν,

339 Media autem ambarum panditur Ausonia tellus, 340 longa extenta: quam quidem medium mons bifariam secat 341 rectus, velut ab amussi directus. (non illum 342 pericus reprehendere posset docte minister Palladis) 343 quem Apenninum vocant. e septemtrionali vero 344 Alpi incipiens. Siculo in fretum definit. 345 multæ autem illi gentes utrimque sunt: quas tibi facile omnes recensebo, 346 orsus a latere occidentali a bore. 347 Tyrrheni quidem primum, post hos autem gentes Pelasgorum, 348 qui quondam e Cyllene in occiduum mare profecti, 349 illic habitarunt cum viris Tyrrhenis. 350 post hos autem, fagax gens illustrium est Latinorum,

Αὐσονὶς αἶα] Ιταλία. α. Ανδιχα τέμνει] διχῶς κόπτει. α. Αφ'] ἀφὸ. β. Μωμήσαιτο] σκώψει. α. Αθήνης] ἔρ. α. Περιμήδεα] περίμοις, ἢ βλάπτα· μέση δὲ ἡ γραῦς. α. Λήγει] τελευτᾷ. β. Δημοσθ.] ἔπω. α. Νήσσαντο] κατέπαυσαν. β. Μέμμερον] πολεμικὸν. α.

σει ἡ ἀμφοτέρων, γραῦς τοῦτο Ιδέ-
ρων. ἡ ἡ Παπιηλίων, παρακέιται
ἢ ἐπὶ πολὺ ἐκτεθραμμένη ἡ Ρωμαίων
γῆ. ἡ πρῶτον μὲν μέσον λαμβάνουσι
ὄρθιον ἔρ. κηλῶσι, ὑπὸ τείχους ὁ-
θωμένῳ (ἕλμασι δὲ ὀπίσω, τὸ ὄρος,
σόφ., ὑπερίμεον, ἀνὴρ, τῆς σοφῆς
Αθήνας ὑπερέχοις, ἢ ὑπὲρ τὴν ἰσχύος
μέμψαιτο) ἢ περὶ κηλῶσι Απέννινον·
λόφοι δὲ ἡ βορέας ἡλάσσεται ὁ Αλ-
πικ. ἀρχόμενον. ὑπὸ τῶν Σικελικῶν
πυθμένα λήγει. πολλὰ δὲ αὖθι αὐτοῖ
ὑπάρχουσιν ἔθνη. ἃ πάντα ἐπιτρέπειν τῇ
ἀληθείᾳ πάντα κρίνειν, λόφοι ἡ ζη-
φυρίπδος πλάσεις, ἔνθι ἡ δυσπὸς
Αὐσονίης ἄκρον ἡ βορέα ἀκτέρου.
Πρῶτον μὲν ἄκρα οἱ Τυῤῥηνοί, μετ'
αὐτοὺς ἡ τὰ ἔθνη ἡ Πελασγῶν οἳ
ποτὲ νοτὶ λόφοι ἡ Κυλλήνης ὑπὸ τὸν
ἑσπερίον ἡλάσσαν ἀνοδίτης, σὺ-
πουδὸν κατοικέοντες (ἡ δὲ Κυλλήνη ὄρ.
ὑπὸ Αρκαδίας) σὺν τοῖς Τυῤῥη-
νοῖς ἀνδράσι. ὑπὸ τούτοις πάλιν τὸ
μεγάλωνες πανδὰς τοῖς ὁπωπίοις, σπερ-
χὸν ἡ λαμεσσόπιον Λατίνων τὸ ἔθνος
(πλησίον γὰρ ἄκρα ἡ Τυῤῥηνῶν)

ἐπίκρατον

Γαῖαν ναιετάοντες ἐπήρατον· ἧς Θύμβρις μέσσης
Θύμβρις ἑλισσόμενος καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει,
Θύμβρις εὐρρείτης πολλῶν βασιλεύτατος ἄλλων,
Θύμβρις ὃς ἱμερτὴν ἀντιτέμνεται ἄνδιχα Ρώμην,
Ρώμην τιμήεσσαν, ἐμῶν μέγαν οἶκον ἀνάκτων,
Μητέρα πασάων πολίων, ἀφνειὸν ἔδεθλον.
Τὴν δ' ἔπι, Καμπανῶν λιπαρὸν πέδον· ἦχι μέλαθρον
Ἀγνῆς Παρθενόπης, στιχύων βεβριθὸς ἀμάλλαις·
Παρθενόπης, ἣν πόντος ἑοῖς ὑπεδέξατο κόλποις.

351 terram incolentes amabilem; quam per mediam 352 Thymbris tractus limpidum fluentum in mare mittit: 353 Thymbris pulcrifluus, fluviorum maxime regalis aliorum, 354 Thymbris qui amabilem secat duas in partes Romam, 355 Romam honorabilem, meorum magnam domum principum [dominorum,] 356 matrem omnium urbium, opulentam sedem. 357 post hanc autem, Campanorum pingue solum: ubi domicilium 358 casta Parthenopes. spicarum onustum manipulis: 359 Parthenopes, quam pontus suis susceperit sinibus.

Θύμβρις] ποταμὸς ἐκ τῆς Καμπανίας. α. Ἀνδιχα] δίχα. α. Μίλαθρον] οἴκημα. α. Βεβριθὼς] γέμων. α. Ἀμάλλαις] ἀγκάλαις. α.

ἐπίσχων τὴν κλῆσιν γλῶ κραδικῶσι. τὸ δὲ μίεμιρον, ἀντὶ τοῦ πολεμικόν. ἐφ' ἧς γῆς, ἐπὶ τὸ μέσον ὁ Θύμβρις συμφόρβδην τε καθαρὸν αὐτοῦ ῥοῦν ἐς τὴν θάλασσαν βάλλει· Θύμβρις ἰυβράτης, ἢ τὸ ἄκρον ποταμῶν βασιλικώτατος· (τὸ δὲ ἰυβράτης, ἀντὶ τοῦ μεγάλα καθαρὸν ῥόμβα ἔχων) ὃς τε τὴν ἱστορικὴν τὴ πρώην Ρώμην εἰς δύο διχοτέμνει, τῶν ἰμῶν βασιλέων τὸ μέγα οἶκον, τὴν μητέρα πασῶν τῶ πολίων, τὸ πλέσιον ὄλβιος. *Αρκάδες δὲ, οἱ Πελασγοί. σὺν πολλῷ γὰρ Εὐανδρῶ ἐλθόμβρῳ, ἐκφορέντα μετοίκους πεζόμβρῳ θεσπίσμασι, λαὸν τε τυπώσαντα σὺν ὅπλοις τὴ ἐλθὼν φῦναι τὴν Τυβρίωνα, λέβητα σᾶσι πᾶσι ὀχαρωσάμβρῳ, οὗ ὦ φῦναι. λὸν Πάλαντα δὲ ὃ Εὐάνδρα παῖδες σὺν λόγῳ Πελάσγον ὄντι οἱ Ρωμαῖοι τὸν ὀχυρώματος τύπον κρατοφορῶν τῶ ἐνὸς λ' καὶ τῶ ν' Παλάντα φασιν. ἐπὶ τούτῳ δὲ, δηλονότι τὴν Ρώμαν, ἡ τῶν Καμπανῶν ἐστι λιπαρὰ γῆ· (Καμπανοὶ δὲ λέγονται ὅτι πάρ λὸν τόπον οὗ ὦ τὴν οἴκησιν ἔσχασι, ἢ λὸν κόμπον πιὸς) ὅπου τῆς ἀγνῆς Παρθενόπης τὸ ὑπὸ τῶν ἀσταχύων βιοβριθὲς ἐστι μέλαθρον, (Παρθενόπη δὲ λέγεται. Ἀλῶ τὸ πολλοῖς ὑποπεσοῦσαν ἀνδράσι φυλάξαι τὴν παρθενίαν) ὃν πόντος τοῖς ἰδίοις κόλποις ἐδέξατο. μυθεύεται γὰρ ὑπὸ μίας τῶν Σειρήνων ἡ Παρθενόπη ἁλοῦσα, ἐπειδὴ μὴ ἴσχυσι Ἀλῶ τῆς ἁλός. κἀν τῶ μέλλῃ σώσας τὸν ἐκ Οδυσσέως καταβιβλέξαι, ἢ σῶσαν αὐτὸν ἀπατῆσαι, ἑαυτὴν πορπάλοσιν αὐτῶν, ἐκστῶν κατακρήμνισεν * λὸν τ' Φρυγίας· κἀ γὰρ ἐφθάσατο ὑπὸ Μετόχε, ἐς τὴν Καμπανίαν ἀφῖξθαι, & σῶσαι ἀντιμῦσα ὡς ἰδίας τεῖχας.

Πρὸς ἦ νότον, μάλα πολλὸν ὑπὲρ Σειρηνίδα πέτρην,
Φαίνονται ῥοχοαὶ Πευκεντίνης Σιλάριοι.
Ἀγχι ἦ Λευκανοὶ καὶ Βρέντιοι ἄνδρες ἔασι,
Τοσσάτιον ναίοντες ὅσον λευκὴν ὄλεσε πέτρην.
Κεῖθεν δ' ἐς βορέην Ζεφύρου ῥοὴν φαίνεται ἄκρη.
Τὴν δ' ὑπὸ Λοκροὶ ἔασιν, ὅσοι πρότεροι ἐτέτυκτο
Ἠλθεν ἐπ' Αὐσονίην, σφετέρης μιχθέντες ἀνάσσαις·
Τῶν καὶ νῦν ἠθεῖ ἐστὶν ὅλη πρόχοῃσιν Ἀληκτος.
Τοὺς δὲ μεθ' ἑξείης Μεταπόντιοι. ἐγγύθι δὲ σφῶν
Ἰμερτὸν πολίεθρον εὐστεφάνοιο Κρότωνος,
Ναιόμενον χαρίεντος ἐπ' Αἰσάρου πρόχῃσιν·

360 ceterum ad auſtrum, valde multum ultra Sireniam petram, 361 apparent fluenta Peucentini Silari. 362 prope vero Leucani & Brentii [Brutii] viri ſunt, 363 tantum incolentes quantum ad Leucopetram. 364 illinc vero ad boream Zephyrium apparet promontorium: 365 ſub hoc vero Locri ſunt, qui prioribus annis 366 venerunt in Auſoniam, quum rem habuiſſent cum ſuis dominabus: 367 quorum etiam hodie genus eſt ad fluenta Alecis. 368 poſt hos autem deinceps Metapontii: prope autem ipſos 369 optabile oppidum bene coronatæ [bonis mœnibus munitæ] Crotonis. 370 quod incolitur amœni apud Æſari fluenta:

Περιχραὶ] αἱ ῥοαί. α. Εασι] ὑπάρχουσι. α. β. Αὐσονίην] Ἰταλίαν. α. Μιχθέντες] συνοικισθέντες. α. Ἀληκτος] τὴν πατρῴδ. α. Αἰσάρου] ποταμοῦ. α.

ἐς δὲ τὸ νότιον μέρος, ὑπὸ τῷ ἀκρωτηρίῳ στενοῦται, καὶ ὡς πύλαιμον τὸ διαπλοῦν ἐξειλήφασιν, ἀκρώτηριόν ἐστι οἱ διακόσιοι αὐτῶν ἱππεῖς οἰκοῦσι, φυλαξίνεις σὺν ταῖς ἰδίαις διακοσίαις ὑπὸ Ἰταλίαν ὑπὸ Λευκείδος ἔφυγον τὴν Ἐπικηριδος. μετὰ τούτους ἐστὶν ἐφεξῆς, τοὺς Λοκροὺς δηλονότι, καὶ οἱ μὲν πόντου ἄνω κατοικοῦσι· ἐγγὺς δ' αὐτῶν τὸ ἐπιφανέστατον πολίεθρον κροτωνιάτιδος, ἄγαν ἐπιφανὲς καὶ κατοικημένη πόλις, ἣ πολυστέφανος Κρότωνος, ἐπὶ χαλίοις Αἰσάρου ταῖς ῥοχαῖς. πολυστέφανος δ' ἐπὶ Κρότωνος, ὅτι πολλοὶ Κρότωνιακὴν τὴν ἱερὸν ἀγῶνας νικήσαντες ἐστεφανώθησαν. λέγεται δὲ τὸ μὴ ζῶον, ὁ κρότων, ἐξότου τὸ

Ενθά κεν αἰπὺ ἴδοιο Λακινιάδος δόμον Ηρης.
Εςι δέ τι καὶ κεῖθι, Διὸς μέγα χωσαμένοιο
Δειλαίη Σύβαρις ναέτας ςενάχουσα πεσόντας,
Μηναμένης ὑπὲρ αἶσαν ἐπ' Αλφειῷ γεράεσσι.
Σαυνῖτας δ' ἐπὶ τοῖσι μέσην χθόνα ναιετάουσι,
Καὶ Μαρσῶν δια φῦλα. Τάρας δ' ἀλὸς ἐγγύθι κεῖται,
Ην ποτ' Αμυκλαίων ἐπολίσατο καρτερὸς Αρης.
Εξείης δ' ἐπὶ τοῖσι, Καλαβρίδος ἤθεα γαίης,
Φῦλά τ' Ιηπύγων τριανυσμένα μέσφ' Υρίοιο

371 ubi excelſam videas Laciniæ ædem Junonis. 372 eſt autem etiam ibi Jove valde irato 373 infelix Sybaris incolas gemens interemtos, 374 qui inſanierunt ſupra modum ob Alphei præmia. 375 Saunitæ [Samnites] vero poſt hos mediterraneam terram occupant, 376 & Marſorum veloces gentes. Tarentum vero prope mare jacet, 377 quod olim Amyclæorum [Lacedæmoniorum] condidit fortis Mars. 378 at deinceps poſt hos, Calabricæ ſedes terræ, 379 genteſque Iapygum extentæ uſque ad Hyrium

Ιδοιο] ἴδοις. α. Σύβαρις] ὄνομα τόπ. α. Ναέτας] τὰς ἐγκατοίκους. α. Στενάχουσα] στενάζουσα. α. Γεράεσσι] ἀναλήμασι. α. Τάρας] ὄνομα πόλεως. α. Καλαβρίδος ἤθεα γαίης] ὅτι, ὁ Καλαβρικὸς χώρος. α.

τὸ δ' ὄνομα κύριον, βαρύτονον. ὀνόμα-ςι δ' τὸ μέγαν ἢ τὸ ὑψηλὸν, τ' Λακινιάδος Ηρης, ὅ ἐςι τ' Σικελικῆς, τὸ οἰκημα φάσκ. τὸ δ' Λακίνιον ὄρ-ος ἐκ Κρότων-, πόλις δ' τ' Σικελίας. Δίσκερ- δ' ὀλίγη, λιμὴ Λίσκιρα καλούμ. καὶ γὰρ ὕτος κρημνώδεις ἔλαφρ-, ὀλίγη ὢν ἀπαφίησι αὐτὸν καὶ δ' πλάγιος, καὶ ἀπαιτίζη· λιμὴ τέτ-ν ὀλίγη Λίσκερ- πάντ-. Υπάρχ δ' κάκεῖ ὁ λιμὴ δ' Διὸς μεγάλου ὀργίλο δίξαμβος ἀθλία ἐ πλαίσκερ- Σύβαρις τὰς ὁ αὐτὸ κρωβικῶδως πεσόντας κλαίουσι, ἀφ' τὸ ἐπὶ τοῖς ἀναλήμασι, ὑπὲρ τὸ δίκαιον, τ' Αλφειῷ μοιχῶσ αἰχρῶς. ἱσορᾶται δ' γὰρ ὕπ ποτ' τὸ ἀναλήμασι Συβαρέται τ' Αλφειῷ κυκλοφόρτες, αἰχρῶς αὐτὸ χρωσάμενοι· ἰδοῦλοσαν, ὕτως δ' ἐκ ἔχαβον τροφῆς ἱλάσαντες, τὰς ὑπ-τας μετ' αὐτῶν ὀρχᾶς ἐδίδαξαν· δ' δὲ Κροτωνιάται ὡς αὐτὰς σωκόψαντες πόλεμον, αὐλὰς ἐς τὸν μάχλον ἄγον· οἱ δ' τ' Συβαριτῶν ἵππ-τὰς αὐλὰς ἀκόντ-ας ἐς ὄρχησιν, ὡς ἐξ ἴθυς, ἐτρόπ-σαν, δ' τὰς ἰδίας δικαίως κατέκλειν· οἱ δ' Κροτωνιάται πατάξαντες αὐτὰς ἀπέλυν, δ' ἔρημος χώρ-ν ὁ χώρος. ἐπὶ τέτοις δὲ οἱ Σαυνῖται τὸν μέσον [χῶν] κρωβικῶδ· δ' τ' Μαρσῶν τυχὸν ἴθυ· ὑπερέκοψαν δ' τ' Συβαρέων κᾶν·) οἱ Μαρσοὶ, οἱ δ' Σαυνῖται πόλιν δ' Σιλικέλ-ν ὀνομαζ ὑπερέκοψαν. ὁ δ' Τάρας πλησίον τ' Ιαλάσσης κεῖ·) ἦν δὲ ποτε, Τάραντος πόλις, ὁ ἰσχυρὸς Αρης, ἄγων ὁ πόλεμος, τ' Αμυκλαίων ἐπῆρχ-ν. Εφεξῆς δὲ ἐπὶ τ-τοις, δ' τὰ τ' Καλαβρίδος ἤθεα γαίης, ἀπὸ δ' Καλαβρία ὑπέρχ γῆ· δὲ τὰ ἔθνη τ' Ιηπύγων μέχρι τ-

Παῤῥαλίας Υελίη, τόθι σύριτις Ἀδριὰς ἅλμη
Πόντον ἐς ἀγχίπορον Ἀκυλήϊον ἔνθα νέασιν
Ἀσυ Τεγεαιάων, μυχάτοις ὑπὸ πίεσι πόντε.
Τόσσα μὲν Αὐσονίην περιδόσκιται ἔθνεα γαῖαν.
Κεῖθεν δ' εἰς αὐγὰς ἑρπὴν περιδρασύριτις ἅλμη,
Οἶνας ὑποζύξασα Λιβυρνίδας, ἀμφί τ' ἐρυμνὰ
Τλλείων χθόνα πᾶσαν ὅση περιδρακέλιτις ἰσθμῷ,
Βυλιμέων τ' ἀκτὰς. ἐπὶ δ' ἄσπετον ὅλκὸν ἄγουσα
Ιλλυρικὸν περὶ χέρσον ἑλίσσεται, ἄχρι κολώνης,
Οὐρέων τ' ἠλιβάτων, τὰ Κεραύνια κικλήσκουσι.
Κεῖνον δ' ἂν περὶ κόλπον ἴδοις ἐρικυδέα τύμβον,
Τύμβον ὃν Ἁρμονίης Κάδμοιό τε φῆμις ἐνίσπῃ.

380 maritimam: Hyrium, ubi trahitur Adrium ſalum 381 mare in finitimum Aquileenſe: uti condita eſt 382 urbs Tegeſtræorum, intimis in finibus maris. 383 tot quidem Auſoniam circum depaſcuntur gentes terram. 384 Inde autem ad auroram converſum circumvolvitur ſalum, 385 littora ſubradens Liburnica, circumque firmam 386 Hylleorum terram omnem quæcumque adjacet iſthmo, 387 Bulimeorumque littora. poſt vero, immenſum tractum ducens 388 Illyricam circum terram volvitur, uſque ad jugum, 389 montesque excelſos, quos Ceraunios vocant. 390 Illum autem circa ſinum videas inſignem tumulum, 391 tumulum quem Harmoniæ Cadmique fama dicit.

Παρραλίας] περὶ Ἠϊ. ὑποσύρει]. α. Υποξύσας] ὑπολιπωλθήσ. α. Ερυμνὰ] ὑψηλὰ. α. Περιδρακέλιτις] πλησιάζει. α. Ολκὸν] ῥοῦμα. α. Κολπωι] περὶφερεῖ, χῶρον. α. Ερικυδέα] ἐπίδοξον. α. Αρμονίης Κάδμοιό τε] ὁ Κάδμος καὶ ἡ Αρμονία τὸν Θηβῶν οἰκιστὴν ἔτι ἡ ποιὴν γαμήσαντες ὡς ἔφ Κιρκαίαν ὄρη ἀπῆλθον, καὶ κἀκεῖ ἡ μὲν κύων ἐλάβοντ, καὶ οἱ οἰκιστὴν ἐκεῖσε τύμβον ἐδείμαντο κρηπιδώσαντ. α.

παρραλίας τ' Υελίη· (ἡ δὲ Υελία πόλις ἐστὶ κειμένη ἄνω ἐπὶ Ἀδρίας θαλάσσης) ἔνθα ἡ Ἀδριὰς θάλασσα ἐπὶ τὸ κοῖλον ἔστι κατὰ τὴν Ἀκυλήϊον, (ἡ δὲ Ἀκυλεία, πόλις ἐστὶν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον μέρος τῆ Ἀδρίας) κἀ ἡ τ Τεγεαίων πόλις ἐπὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις μέρεσι, ἃ τοῖς κύμασι, τὰ πάντ. ὑποτέμνει δὲ τὴν τ Ρωμαίων γῆν πρὸς ἑσπέραν ἰόντα. ἡ δὲ, Λιβυρνίδων νηῶν φησὶν, ὡς αὐτὴν τὴν θάλασσαν ἀπεργάζεται, τ Λιβυρνίδων νηῶν τὰς εἰσκλείς ὑποζύσασα τῆ ἰσχυρᾷ, ἃ τὴν ὑψηλὴν, τ Υλλέων ἄκρους γῆς, ὅσους τὸ ἰσθμὸ πλησίον ἐπέκεινα, καὶ βίς ἀκρὰς τ Βυλιμέων ἀπέγουσα, καὶ ἀπλήρωτον τὸν Ιλλυρικὸν γῆς ἐφειλίσσεται ἕως τῆς κολώνης, ἡ τ ὑψηλὸν ὄρεσιν, ἃ πρὸς κολώνη Κεραύνια, λέγ τὸ πλῆθος τ ἐκεῖσε κειμένων ὀρεσιν. ἐφ' ᾧ δὲ τ κόλπου εἰκότως ἰδοὶς ἂν τὸν τ μεγαλοδόξου τύμβου ἐκεῖνον ἐφείστηκ, ὃν ἡ τ Κάδμου καὶ τ Αρμονίας λέγη φήμη. ἐνίσπει

Κεῖθι γὰρ εἰς ὀφίων σκολιὸν γένος ἠλλάξαντο,
Ὅππότ' ἀπ' Ἰσμηνοῖο λιπὼν μετὰ γῆρας ἵκηται.
Ἐνθὲ σφιν πέρας ἄλλο θεοὶ θέσαν· ἀμφὶ γὰρ αἶαν
Κείνην ἀμφοτέρωθεν ἐρηρέδαται δύο πέτραι,
Αἵ τ' ἄμφω πειρῶσι δονεύμεναι, εὖτέ τις ἀρχὴ
Γίγνηται ξυναέτῃσι κυλινδομένοιο κακοῖο.
Πρὸς ἢ νότου, μᾶλα πολλὸν ὑπὲρ Θρῄκης ἐρεβώλης,
Ὠρείκιόν θ' ὑπὲρ αἶαν, ἐρήρεται Ἑλλάδος ἀρχὴ,
Πολλὸν ἀνερχομένη, δολιῇ ζωθεῖσα θαλάσσῃ,
Αἰγαίῃ, Σικελῇ τ'. ἄνεμον δέ τοι ἔλλαχε ἑκάστη·
Ἑσπέριον Σικελὴ, τὸν τε ζέφυρον καλέουσιν,

392 illic enim in ſerpentum flexuoſum genus mutati ſunt, 393 quando ab Iſmeno opulentam poſt ſenectam migrarunt. 394 ubi ipſis prodigium aliud dii fecerunt: circa namque terram 395 illam utrimque ſita ſunt duo ſaxa: 396 quæ ambo concurrunt agitata [concuſſa,] quum aliquod principium 397 eſt incolis mali quod advolvitur [appropinquat ipſis.] 398 Ceterum ad auſtrum, longe ſupra Thraciam feracem, 399 Oriciamque ſuper terram, ſitum eſt Græciæ initium. 400 multum adſcendens, duplici cinctum mari. 401 Ægæo. Siculoque. ventum autem ſortitum eſt utrumque: 402 occiduum Siculum, quem zephyrum appellant:

Ηλάξαντο] μετημέψαντο. α. Λιπὼν] μέγα. α. Ἰσμηνοῖο] ὕπτιε ἕλλην. α. Αἵ τ' ἄμφω] αἱ δύο ὁμῦ. α. Δονεύμεναι] ὑπερκυκλούμεναι. α Εὖτε] ὁπόταν. α. Κυλινδομένοιο] ὑπερχομένου. α. Ἐρήρεται] ὑπηρεμίζεται. α. Ζωθεῖσα] περιφερηχθεῖσα. α.

ὑπῆρε γὰρ ἐς τὸ σκολιὸν ὀφίων τὸ γένος ἀλλαχθῆναι, ἤγουν ἐς ὄφεις μεταβληθῆναι, ὁπότε ἂν ἀπὸ Ἰσμηνοῦ πατρικοῦ (ὅτε περ ἐπὶ βασιλέως τοῦ Θηβῶν) ἐπὶ τὸ λιπαρὸν γῆρας παραγένωνται, τουτέστιν ὅτε γηράσωσι, καὶ ὑπολάβωσι λιπαρῆ βίον. καὶ ἐπιμελῶς ἀξιοῦσθαι. μετὰ δὲ τὸ Θήβας ἀπαλλαγῆναι, τότε ὁ Κάδμος καὶ ὁ γαμετὴ αὐτοῦ Ἁρμονία μεταβληθῆναι εἰς ὄφεις, διὰ τὸ δὲ Ἄρεως φονεῦσαι τὸ ὄφιν, ὃς τοὺς ἑταίρους Κάδμου ἀπῶλε, τὸν τ' ἀρίδηλον, ἓ τ' ἄδιον λέγεται. σαφῶς αὐτοῖς οἱ θεοὶ σημεῖα ἅμα ἄδηκαν· εἶδε γὰρ τὸν γλῆ σαφῶς δύο πέτρας ἑστηκυίας, καὶ ὑπερπιπτούσας ἀπ' ἀλλήλων τινὰς πέτρας, τὴν Αἰγαίαν ἓ τὴν Σικελὴν· ἄνεμον δ' ἔλαχεν ἑκάστη· ἡ μὲν Σικελὴ τὸν ἑσπέριον, ὃν καὶ ζέφυρον καλοῦσι·

Αἰγαίῃ δ' εὗρον. Πέλοπος δ' ἐπὶ νῆσον ὀπηδεῖ,
Εἰδομένῃ πλατάνοιο μυχοζώνῃσι πετήλῳ.
Ἀκρῳ μὲν γὰρ ἔοικεν ἐερχομένῳ στενὸς ἰσθμὸς,
Πρὸς βορέην, ἧ κοινὸν ἐφ' Ἑλλάδος ἴχνιον ἐρείδων·
Φύλλῳ δ' ἤπειρος πεδανήτῳ πεμέτρῳ,
Κόλποις εἰναλίοις ἐσταμένη ἐνθα καὶ ἔνθα.
Τῆς πρὸς μὲν ζεφύροιο, Τριφυλλίδος ἤθεα ναίεις,
Ἐυθ' ἐρατεινόπεπλος πολυμῶν Ἀλφειὸς ὀδεύει,
Σχιζόμενος πρόχοῇσι Μεσηνίδ' Εὐρώτεω·
Οἵ τ' ἄμφω Ἀσήθην ἀναβλύζουσι ῥεέθρα,
Καὶ ὁ μὲν Ἠλείων, ὁ δ' Ἀμυκλαίων χθόνα τέμνει.

403 Ægæum vero, eurum. Pelopis autem insula consequitur, 404 similis platani mutis caudam imitanti [in acumen desinenti] folio. 405 Summitati [periolo] enim similis est constrictus angustus isthmus, 406 ad boream, atque commune in Græciam vestigium figens: 407 folio vero continens circumflexuoso in ambitu, 408 sinibus marinis circumdata hinc inde. 409 cujus quidem ad zephyrum, Triphyllidis sedes terræ. 410 ubi amœnissimus fluviorum Alpheus iter facit, 411 divisus fluentis a Mesenio Eurota: 412 qui ambo ab Asea emittunt fluenta. 413 atque hic quidem Eleorum, ille vero Amyclæorum terram secat.

Μυκεζόντῃ] μύκητι λέγοντι φύλλῳ, ἤτοι τῷ λεπτῷ· ὡς ἐξῆς λέγει. α. Εἰρχόμενον] συγκλειόμενον. α. Φύλλῳ] ἔοικεν. α. Ἐσταμένη] κυκλουμένη, ἢ στεφομένη. α. Τῆς] Πελοποννήσου. α. Προχοῇσι] ῥεύμασι. α. Τέμνει] κόπτει. α.

λεῖται· ἡ ἧ Αἰγαίῳ τὸ ὄνομα. ἡ ἧ Πέλοπος τὸ πέλαγος. ἦν ἡ Πελοπόννησος, ἐπικλυσθεῖσα, ὁμοιουμένη τῷ Πλατάνου τῷ μυκεζόντι φύλλῳ· (μυκεζόντι ἧ, τῷ λεπτύνοντι κατὰ τὸ ἄκρον, μυκήτης γὰρ ἴλιγξι τὰς λίγκας, ἢ κατὰ τὸν ἀκρον, ἢ ὡς τὸ ἄκρον στενὸν ὂν ὅμως τύπτει) ἢ ὡς ἐοικὸς μὲν τὸ βάθος μέρει ὁ ἰσθμὸς στενόμενον τῷ ἀποπεφυκότι κλάδῳ τῷ φύλλῳ εἶναι, ἢ ἐπὶ ἐπικλινὲς βάσιν ἐπιφέρεσθαι τῷ Πελοποννήσου ἡ ἧ ἀξιόπιστος γὰρ τοῦ ἀποδόντος, ὃ ἐπὶ τοῦ ἀφεστῶτος φύλλου τοῖς γαλαπαγέσι τόποις ὕλῃ καὶ ὑπὸ ἐστεφανωμένη ὑπάρχει. ἐν ἀρχῇ μὲν τοῦ βύσσου τοῦτος ἡ γῆς ἐστὶν ἡ Τεμφυλὶς γῆ· τὸ ἧ Τριφυλίδος ἤλικα πέλας κατὰ ἀφίκεσθαι, ἀπὸ δ' ἡ Τριφυλὶς Τεμφυλὶς ἧ λέγεται. ἀφ' οὗ τὸ λοιπὸν τριῶν ἰθνῶν οἰκουμένων, τῶν τε Ἐπειῶν, καὶ Ἠλείων, καὶ Μινυῶν. ὅτε δ' ἐπεφυκότος τοῦ πεπλοῦ ὁ Ἀλφειὸς ἐδόκει, πᾶς ἀφικνεῖσθαι, οἷονεὶ πᾶς ἀφίκοιτο χιζόμενος δ' Μεσσήνῃ Εὐρώτα. ὁ ἧ Μεσσήνη τὸ πρὸς ἑσπέρας τοῦ Λακωνικοῦ ἤπειρος. ἀκρ' ὁ μὲν Διονύσιος ἅπας σημαίνει τὸν Μεσσηνικὸν καὶ τὸν Λακωνικὸν, ἐξ οὗ καὶ Μεσσήνιον τὸ Εὐρώτου φυσίν. οἱ πάντες ἀμφότεροι κεκομμοί, δηλονότι ὅπου Ἀλφειὸς καὶ Εὐρώτας, τὰ κοινὰ ῥεύματα αὐτῶν ἀπολλύμενα· ἀκρ' ὁ μὲν Ἀλφειὸς τὸ Ἠλείων τὸν γλῶ ἐπέχει· ὁ ἧ

Εὐρώτας

Καδδὲ μέσην νῆσον, κοίλαν χθόνα ναιετάουσιν
Ἀρκάδες Ἀπιδανῆες ὑπὸ σκοπιὴν Ερυμάνθου,
Ἐνθα Μέλας, ὅθι Κρᾶθις, ἵνα ῥέει ὑγρὸς Ἰάων,
Ἠχι καὶ ὠγύγιος μηκυώτερα ὕδασι Λάδων.
Ἀγχοῦ δὲ Ἀργείων ἄρουσις, ἠδὲ γαῖα Λακώνων
Ἡ μὲν ἐς ἀντολίην, ἡ δ' ἐς νότον εἰσορόωσα.
Δοιαὶ δ' ἴσθμια νῶτα περιβρομέουσι θάλασσαι,
Ἥ τ' Ἐφύρης ἀντικρὺ ποτὶ ζόφον, ἤ τε πρὸς αὐγὰς
Ἐλκομένη, τὴν μὲν τε Σαρωνίδα κικλήσκουσι.
Νέρθε γεμὶν ἰσθμοῖο πρὸς αὐγὰς Ἀττικὴν ἔδας,

414 in media autem insula, cavam [intra valles sitam] terram inhabitant 415 Arcades Apidanenses, sub celso jugo Erymanthi, 416 ubi Melas, ubi Crathis, ubi fluit liquidus Ison, 417 ubi etiam priscus porrigitur aquis Ladon. 418 prope vero Argivorum aratio [arva] & terra Laconum: 419 hæc quidem in orientem, illa vero in austrum spectans. 420 duo autem isthmium dorsum circumfremunt maria, 421 quodque contra Ephyrem [Corinthum] versus occasum, quodque ad ortum 422 extenditur; quod quidem & Saronicum vocant. 423 infra autem isthmum ad orientem Attica tellus est,

Ὑπὸ σκοπιὴν] ὑπὸ τὸ ὕψος. α. Μέλας, Κρᾶθις, Ἰάων] Πεζομεθ. α. Ἰσμ] ὕσμ. α. Μακυώτερα] ἐξακτείνει. α. Ἡ δ'] ἤτοι Λακεδαιμονία. α. Εἰσορόωσα] βλέπουσα. α. Δοιαὶ] δισσαί. α. Περιβρομέουσι] ἠχοῦσι. α. β. Νέρθε] ὑποθεν, ἀπωτέρω. α. Οὖδας] ἔδαφος. α.

Εὐρώπης ἡ Ἀμυκλαίων τιμὴν τὴν γῆν. φησὶ δὲ τὴν μίσην νῆσον, ἐπὶ τὴν γῆν κοίλην, ὃ ἐστιν ἐπὶ τὴν κυρτὴν, (τὸ γὰρ κυρτὸν ὕπερ κοῖλον ὀνόμασεν, μίσην δὲ ὡς μεσόγαιον) κρηνιώδη, ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν τάσιν τὴν Ἐρυμάνθου (ὄπερ ἐστὶν ὄρος) οἱ Ἀπιδανῆς Ἀρκάδες. Ἀπιδανῆς δὲ οἱ Ἀρκάδες καλέσθησαν, ἀπὸ Ἀπιδάνου τινὸς ἐπιχωρίου. ὑπὸ δὲ τὸν Πελοποννησιακὸν ὄφιν ἐχλευάζων τὸν αὐχένα, ἐλθὼν εἰς τὸ ὀπίσω ἐλαθέσθαι καὶ ἐπὶ κακῷ κεῖσθαι. ἄλλοι δὲ πάλιν ἐπέρως λέγουσιν· ὡς ἄνυδρον ὄντα αὐτὸν Ἄπιδα κληθῆναι. Δέδε τὸ μὲν ἐχθὲς πίδακι, τουτέστι πηγαῖς· πίδυξ γὰρ ἡ μικρὰ πηγὴ λέγεται). βελτίων δὲ τὰ ὕστερον, ἐπιφέρει τὸ καίριον· πολὺς γὰρ πολεμὸς περιπλέκει τὸ αὐτῷ. Ἀργεῖοι δὲ λίγνυται πάλιν ἀπὸ Ἀργείου. ὅτι ὁ Μέλας, καὶ ὁ Κρᾶθις, καὶ ὁ ὑγρὸς Ἰάων, καὶ ὠγύγιος, ὃ ἐστιν ὁ ἀρχαῖος, Λάδων τοῖς ὕδασι πλατύνεται. Δέδε δὲ τὸ μίσην τῆς πεπαμένης ἅπτεται μηκυώτερα πλησίον δὲ Ἀργείων ὑπάρχει ἄρουσις, καὶ ἡ τῶν Λακωνικῶν γῆ. ἐ ἐ ἐπὶ τὰ νότον ἀρῶσα. νότον δὲ, τὴν δύσιν φησί. ἀφὶ δὲ τὰ ἴσθμια νῶτα, ἤτοι τοὺς, δύο θαλάσσας κτυπῶσι, ἥ τε Κορινθία, ἡ Σαρωνική· ἣ τὴς Κορινθίας, ἐξιοῦσαν τὴς Ἐφύρης πόλεως ἀφὶς τὴν δύσιν ἀπὸ τῆ Λεχαίου, ὃ ἐστι πόλεως· ἥ τε Σαρωνική, συμβάλη ἐπὶ ἀφὶς ἀνατολὰς· καὶ ποτὶ τὴν μὲν Σαρωνίδα κολῶσι, Δέδε τὸ δὲ κυπτὸν Σάρωνα ὡς αὐτῇ κρημνιώδη ὄναγ. Ἐμφερῶδες δὲ τῷ ἰσθμῷ ὡς φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος ὁ Δηλικὸ

ἐπ

Τῷ Ἀξῷ, θεσπεσίῃσι φέρεται ῥόος Ἰλισσοῦ,
Ἔνθεν ἑ Βορέης ποτὲ ἁρπάσσαι Ὠρείθυιαν.
Τῷ δ' ἔπι, Βοιωτῶν τε πέδον, καὶ Λοκρὶς ἄρουρα·
Θεσσαλίη δ' ἐπὶ τοῖσι, Μακηδονίης τε πόληες.
Ταῖς δ' ὑπερφαίνουσι κορυφαὶ χιονώδεες Αἵμου
Ὀρηϊκύμου· ὃ δ' ἄλλα ποτὶ ῥιπὴν ζεφύροιο
Δωδώνης ἤπειρος ἀπείριτος ἐκπίνυσται.
Τῆς δ' ὕπερ, ἐς ἥτοιν εἶσιν ὑπὸ σκοπιὴν Ἀρακιώθου,
Ἀνδρῶν Αἰτωλῶν πεδίον μέγα· ὃ δὲ Ἀξὸς μέσσην
Σύριγ') ὁλκὴν ἄγων Ἀχελωΐδος ἀργυροδίνης,
Τριναχίης ἐπὶ πόντον ἑλισσόμβδος, Ἀξὸς μέσσων
Νήσων, ἃς καλέουσιν Ἐχινάδας ἦσιν ὁμάρων

424 per quam divini fertur fluxus Iliſſi, 425 unde etiam Boreas quondam rapuit Orithyiam. 426 poſt hunc, Bœotorumque ſolum, & Locris tellus. 427 Theſſalia vero poſt hos, Macedoniæque urbes. 428 poſt has autem apparent vertices nivoſi Æmi 429 Thracii: hujus e regione, ad flatum zephyri, 430 Dodonæ regio immenſa extenta eſt. 431 hanc autem ſuper, in auſtrum vergit, ſub ſpeculam [jugum celſum] Aracynthi, 432 hominum Ætolorum planities magna: quam per mediam 433 labitur, tractum [agmen aquarum] agens Achelöus argenteos vortices habens, 434 Trinaciæ [Siciliæ] in mare ſe evolvens, per medias 435 inſulas quas vocant Echinadas: quas vicinorum

Τῷ] ἤτοι τῷ ὕδωρ. α. Θεσπεσίῃσι] μεγάλῃ· διότι ἐξ ἐκείνου πίνουσι οἱ Ἀθηναῖοι. α. Ἀνήρπασεν] ἀνείλκυσεν. α. Ὠρείθυιαν] γυναῖκα. α. Τῷ] Ἰλισσῷ. α. Βοιωτῶν πέδον] ἤτοι οἱ Θηβαῖοι. α. Ῥηϊκύμου] ὀρεινοῦ, πολλὰ α. Ἀπείριτος] πολλή. α. Ὁλκὸν] τὸ ῥεῦμα. α. Τριναχίης] Σικελίας. α. Ἑλισσόμβδος] συστροφόμενος. α. Ὁμάρων] γειτόνων. α.

ἐστι γῆ, ὅ ἐστι. αἱ Ἀθῆναι δὲ ὕδωρ πίνουσι, τῆς Πλάκης. ὕστερον Μακεδονία, ἀπὸ Κορινθιακῆ ἑλλοντι κόλπῳ, ὁ Ἰλισσὸς Μακεδόνος, ἢ Αἰακοῦ· ἐκλήθη δὲ πρότερον καταῤῥέοντα πεδίῳ· ὅτε καὶ ὁ Βορέας Πελλήνεια. ὕστερον τριῶν, ἢ Δυδώνης, ἁρπάσαι (ὃς ὢν βασιλεὺς Θρᾴκης, ἐμυθεύθη ὁ μεγάλη Ἀπολλὼν ἀνδρῶν ἐκ γῆ ἐπὶ τῷ σκοπιᾷ, ὅ ἐστι ἐπὶ Ὠρείθυιαν. ἐπὶ τούτῳ δὲ ὁ Ἀρακιώθου· ὅτε ἐστι ὑψηλὸν τόπου [Ἀρακιώθου· ὅτε ἐστι Βοιωτοῖς, καὶ Λοκρῶν ἐστι ἀροτριαζομένη γῆ. Αἰτωλίας ὄρεσι πεπόνηται. δὲ ὕπνος, ἐπὶ τούτοις δὲ Θρᾳκικῆ χιονώδεις ὄρεσι, μέσον ὁ ἀργυροδίνης, ἄγων ὁ Αἵμου (ἐπὶ ἐστι ὄρεσι) φασὶν) σκοπιαί. ἐξαπατᾷς δὲ ζεφύρου ἀπὸ λιβὸς λαμπρὸς συνῳκισμένα ἐλκων, ἃ πάντων δωδώνης τῆς Δωδώνης ἐκπίπτει γῆ. ὁ συνῳκισμένα. Ἀχελῶος Δηϊανείρα γὰρ Μακεδονία, ἀπὸ Ἡρακλέους, τῆ Διὸς καὶ * Ἀξὸς δὲ μέσον πάσαι, ἃς καλέουσι Ἐχινάδες· ἐχινάδες δὲ λέγονται, ἢ ὅτι πολλαὶ εἰσὶ τὸ αὐτοῦ ἴχθυι, ἢ ἀπὸ

Ἐχίνου

Ἐστὶ δ' ἄλλοθι ἄλλα κεφαλληνέων πολίεθρα.
Τῶν δὴ ἐπὶ φωκὶς ἄρχει πρὸς ἀντολίην τε καὶ ἠῶ,
Ἐλικωνίην βορέην δὲ, κατὰ γόμα θερμοπυλάων,
Παρνησσὸς νιφόεντος ὑπὸ πτυχὶ· τὴν δὲ μέσσης
Κηφισσὸς μεγάλα χεύματα κατηρόιδμοι κελαρύζει.
Τῶν πέλας, Πυθῶνος ὑγρὸν πέδον, ἠχὶ δράκοντος
Δελφύσης περιπέσσει θεῖον τρηχείῃ) ὀλκὸς,
Ὀλκὸς ἀπειρεσίων ὀπιφέλεσιν φολίδεσσι,
Νηῷ ἐν ἰμερτῷ· ἔθι πολλάκις αὐτὸς Ἀπόλλων,
Ἢ ἐκ Μιλήτου ἢ ἐκ Κλάρου ἄρτι βεβηκὼς,
Ἰσταμένου χρυσῆς ἀπολύει) ἄμματα φαρέτρης.

436 ſequuntur alibi alia Cephallenum oppida. 437 poſt hunc autem Phocæa tellus ad ortum & auſtrum, 438 quæ porrigitur boream verſus, ad fauces Thermopylarum. 439 Parnaſſi nivoſi ſub cacumine [declivitate.] quam per mediam 440 Cephiſi vallum fluentum deſcendens reſonat. 441 apud quem, Pythonis nidoroſum ſolum, ubi draconis 442 delphynes tripodibus dei adjacet ſpira, 443 ſpira innumeris inhorreſcens ſquamis, 444 templo in amabili: ubi ſæpe ipſe Apollo, 445 aut e Mileto aut e Claro quum recens advenit, 446 ſubſiſtens aureæ ſolvit vinculum pharetræ.

Ὑπὸ] ὑπαὶ τὸν. α. Πυχὶ] πυδὶ. α. Κλαρόζει] ἠχῇ. α. Παρακλίνει] παρακλίνει. α. Ὀλκὸς] μόχθος. α. Ὀλκὸς] συριφὴ. α. Ἰμερτῷ] ἱμερτοῦ. α. Μιλήτου] τῆς πλειστ. α. Κλάρου] τῆς νήσου. α. Ἀπολύει] ἀπολύῃσι. α. Ἄμματα] τὸ πλῆκτρον, ἢ δισμὸν, τὸ χαλκοῦν. α.

Ἐχίνου πόλις, ἡ μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ πατρέων. ἀφ' οὗ εἰς τὸ ἰόνιον ὄρος, ἡ τὸ γλαυκίζοντον ὄμβρου ἄλσος πόλιν ἔχον, ἣ ἐστὶ πάλαι, ἣ καφαλληνῶν ὑπακουόντων. ἐπὶ τούτοις ἡ τοῦ θεοῦ συναγωγὴ ἐπὶ τὸ φωκικὸν ἔθνος ἡ ἀποβλέπει· ἡ ἐπὶ βοιωτοὺς ἀποβλέπουσι· ἐπὶ τῷ ἄκρῳ τὸ χαλκωδὲς Παρνασσὸν, ὑπὸ τὸ ἄκρον τὸ Θερμοπυλῶν. πρόσω δὲ, τοῦ ἱδρυτοῦ ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου ἀκρῳ ἡ Φωκίδι· οἱ δὲ ἐπὶ τούτοις γουνοῦσι, τὸ μέγα ῥεῦμα τὸ Κηφισσοῦ ἀπορρέοντα ἐκ λοκρίδος τοῦ ὄπους, Κηφισιὰς, ἡ πλημμυρίδα ἔχον πολὺ ἡ τὸ Πυθικὸν ὕδωρ, (ἢ ἐν πόλει) ὑπὸ ἡ αὐτοκλυστὸν τῆς ὀλφοῦσης ἀφ-

ροῦς (ὀλοφώεις ἢ δράκοντος ὄπιν, ἀπὸ δ' ἀρτεμικὸν· ὡς κ. ὁ σειρὴς

λὶς κύκλῳ· ἄπιν· ὁ γὰρ ἄρτεμις γίνεται ἐκ ἔχῃ) πυθὼ δὴ τῷ πέδῳ τοῦ· οὐ ἰμερτοῦ κέλευ). ὁλκὸς ἀπειρεσίοισιν ὀπιφέλεσιν φολίδεσσι, τουτέστι πυκνοῖς δ' ῥωγμοῖς δὴ τοῖσδε οὐ τοῦ ἐπηυμένου τοῦ σεσηγὸς) τοῖς πολλοῖς κατασίγμασι πεπυκασμένῳ· ὁλκὸς· ὁλκὸς δ' ἡ τὸ ὑγρὸν λάχῃ δ' ἁπάντησις, ἢ δὲ ἄκμὴ τοῖς τηχυγράμμοις τὸ ὅλον εὐῶμα ἐπικορύσσουσι. ὅτε πολλάκις αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων, οὐ τοῦ νεῷ ἀλλοίου, ἢ δὲ ἐκ Μιλήτου ἢ δὲ ἐκ Κλάρου ἄρτι ἀπελθὼν, ἱσταμένῳ δ' χρυσῆς φαρέτρης τὸ ἄμμα ἀπολύῃ). τουτέστι τὸ σκίπασμα

Αλλ' ὁ μὲν ἰλήκοι· σὺ δέ μοι Διὸς ὕπνε μῆσαι
Νήσων πασάων ἱερὸν στίχον, αἵ τ' ἐνὶ πόντῳ
Ἀνθρώποις ναίουσι, πτερομμάσιν ἄλλυδις ἄλλαι.
Ἠτοι μὲν κατὰ μέσσον ὑφαντείλιον εἰλέαν,
Ἑσπερίοισιν Γάδειρα φαείνεται ἀνθρώποισι,
Νῆσος ἐπ' ἀμφιρύτης, ὅθι πέρμασιν ὠκεανοῖο
Ἐνθάδε φοινίκων ἀνδρῶν φῦλον ἐναίειν,
Ἀζόμενοι μεγάλοιο Διὸς γόνον Ἡρακλῆα.
Καὶ τὴ μὲν ναετῆρες, ὅθι πρώτιστον ἀνθρώπων
Κλῃζομένην Κοίλωσιν, ἐφημίζαντο Γάδειρα.
Νήσοι δ' ἐχέης Γυμνήσιαι, ἀγχι δὲ Βοῦσις,

447 Verum hic quidem propitius [mihi] esto: tu autem mihi Jovis [filia] musa, dic 448 insularum omnium sacram viam, quæ in mari 449 ab hominibus habitantur, conversæ alio aliæ. 450 nempe in medio occiduarum columnarum, 451 extremæ Gades apparent hominibus, 452 insula in circumfluo, in finibus oceani. 453 ibi Phœnicum hominum genus inhabitant, 454 venerantes magni Jovis filium Herculem. 455 atque hanc quidem incolæ, ætate priorum [priscorum] hominum 456 dictam Cotinusam, vocarunt Gades. 457 Insulæ autem deinceps Gymnesiæ [Baleares:] prope vero Busus,

Πόρον] ῥοῦμβ. α. Τετραμμάδας] βλίτυρας. α. Ἀμαχὸς] ἀμαχῶ. α. Ἠὼς μέ] ἀπ' οὐτῶδι ἄρχῃ) ὁ πρώτης ἀναγνώσ τὰς ὑστερ. β. Ῥαιζέλιον] ἀλλοῖον δυσκῶν. α. Ἀμφιρύτης] ἀμφιτετράφθαι ῥοῦμβος. α. Φοινίκων ἀνδρῶν γόνον] χρῆμα ἀσαφὲς τὸ σημαινόμενον Φοίνικας. α. Ἀζόμενοι] σέβοντες. α. Γόνον] υἱόν. α. Ναετῆρες] ὅτοι οἱ ἐγχώριοι. α. Ἐφημίζαντο] ἀνόμασαν. α.

τὸ Φοινίκων λαμβάνει. τὸ δὲ στιχὸν ἐπὶ τοῦτον ἦκε πολλάκις αὐτὸς ὁ Ἀπολλώνιος ἀπόδος ἐπὶ τὸ πλῆθος ἐμβόλου τῆς κώπης νοῶν δὲ τὰς Μελίτας ἢ τὰς Κλάρας φησὶν ἢ Φοίνικας. Ἀλλ' ὅτις μοι, ὁ Ἀπόλλων, ἐλήκοι, τοῦτο συγχώρησον· σὺ δὲ μοι πασῶν τῶν νήσων, αἳ τοῖς τῷ πόντῳ ἄλλαι ἀλλαχοῦ ὑπάρχουσι κατοικοῦσαι, τὴν πατρῴαν τοῖς ἀνθρώποις οἰκῶν), ὦ μοῦσα, τὸ μίγμα πρῶτ' ἄσπ. πρῶτα τὸ μέσον τὸ πέρμα, ἀντὶ τοῦ ἀπείρονα σταλῶν· ἐπὶ τοῖς πέρασι τῆ ὠκεανῆ ἢ τοῖς παρὰ χὴ ὠκεανοῦ ῥεύσασι τοῖς ἐγκυ-

κλίοις τῆ Γαλλικῆ τοῖς ἀνθρώποις (ἢ τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις) φαίνεται· ἀλλὰ τὸ Φοινίκων ἀντὶ τοῦ φοινικοπόδων. τὸ μεγάλου Διὸς τοῦ γόνου τὸ Ἡρακλέα σημαίνει. τὸ καλοῦσι δέ, τοῦ ἔσται πρὸς τὸ ὄνομα ἀποδιδόντος κρίσεως· ἀπὸ Κοτινούσης ἀνομάσθαι, ὅτερον Φοίνικες Γάδειρα ἐκάλεσαν, οἱονεὶ γῆς ἀζομένης· ἀντὶ ἠγαπημένης γῆς. ἄλλως δὲ ὁ περίπλους λέγει· τὸ νότιον δὲ ἐπὶ τὸ ἀνατολικὸν μέρος ὁ περίπλους. Κοίλωσιν δὲ τὴν κοιλὴν χώραν ὁ ἀρχέλαος λέγει). αἱ δὲ Γυμνήσιαι νῆσοι ἔφασαν ἀπὸ τοῦ γυμνοῦ δὲ αὐτῶν

Σαρδώ τ' εὐρυπόρη, καὶ ἀπείρονες εἰν ἁλὶ Κύρνοι,
Ἣν ῥά τε Κορσίδαι Φῶτες Ἀτυχθόνιοι καλέουσιν.
Τλῆ δ' ἀμφιλαφὴς ἔ πης τόσον ὄσσον ὀκέσαι.
Τοὺς δὲ μετ', Αἰόλιαι νῆσοι εὐερρεμέες εἰν ἁλὶ νῆσοι,
Αἰόλου Ἱπποτάδαο, φιλοξείνου βασιλῆος,
Αἰόλιαι, ἃς ἵκετο μετ' ἀνδράσιν ἵλαχε δῶρα,
Κοιρανίδαι ἀνέμων κλονεόντων θ' ἱσταμένων τε.
Ἑπτὰ δέ οἱ παῖ γ' εἰσιν, ἐπώνυμοι ἀνδράσι πλωτῆς,
Οὕνεκα μέσσον ἔχουσι περίπλομον ἀμφιέλικτον.
Τρινακίη δ' ἐπὶ τῆσιν, ὑπὸ πόδα Αὐσονίηων

Sardiniaque lætissima. & immensa in mari Cyrnus, 459 quam quidem Corsicam viri indigenæ appellant. 460 nemoribus autem abundans nulla adeo ut illa. 461 hanc autem post, Æoli sunt quæ circumiri possunt [rotundum circuitum habentes] in mari insulæ. 462 Æoli Hippotadæ, hospitalis regis, 463 Æoli, qui miranda inter homines sortitus est munera, 464 imperium ventorum turbantium [tumultuantium] quiescentiumque. 465 septem autem ei illæ sunt, cognominatæ ab hominibus Plotæ [navigabiles,] 466 eo quod mediam circumnavigationem habent circumflexam. 467 Trinacia [Sicilia] autem post has, super solum Ausoniorum

Κορσίδαι] ἀσφαλίδ. α. Ἀμφιλαφὴς] χωρίσιος, ὑγιὴς. α. Περίπλομοι] κυκλοπορῆς. α. Αἰόλιαι] ἐπισαφοῦς. α. Κλονεόντων] κινεμβόντ. α. Οἱ] τῶν Αἰόλ. α. Αὐσονίων] τῶν Ῥωμαίων. α.

αὐτῶν ἐστι ἡ Βῶσος ἢ ὁ πλατὺς Σαρδώ, (λέγεται δὲ Σαρδὼ ἀπὸ Σαρδίνου, οὗ Ἡρακλεῖος) καὶ ἡ ἐπίσημος καὶ καλὴ οὐ τῇ θαλάσσῃ Κύρνος· ἐν ταύτῃ καὶ Κορσίδαι, ἔθνος πολεμικὸν, ἀφ' ὧν τὸ πολλὰς κορυφὰς ἔχειν ἐχούσης ἴχνη ὁρᾶν, οἱ κατοικοῦντες οὐ τῇ γῇ ἄνδρες πολέμιοι. μεσόπλους δὲ καὶ πολὺ, ὅση τῇ Κύρνῳ ἐπικεῖται ὕλη, εὐδαίμων ἐστὶν ἀπὸ τούτου. μετὰ ταύτην δὲ ἀφ' οὗ ἐπέκεινα ἐστὶν, Αἰόλου, πανσκιὴς εὐερρεμὴς ὕσσα οὐ τῇ θαλάσσῃ ἀπὸ νότου, τοῦ φιλοξένου βασιλέως· ὃς τοῖς, Ἱπποτάδης βασιλεὺς, ἔφασκε, ἄγαν ἀνικρυτὸς, ὥστε ἐπὶ πᾶσι ἀνδράσιν ἀπὸ τοῦ ἀνέμου πάσης ἀπηώνους, τόν βασιλέα καὶ τὸν ἔχοντα τὴν ἀνίμων τῶν τε παραπεμπόντων, ἔχειν τὸ πολίτευμα, καὶ ἱστορῶν ἴλαδὸν. καὶ ἦν ὕπερ πολυχρόνιος καὶ παλαιότατος ἠκούετο ἀστοῖσιν ἀνέμους ἐκπέμπειν, καὶ ἵστα ἀστῶν ἐξωρᾶν· διὸ καὶ τιμίως αὐτὸν μόνον ἀνέμων ὧνπερ λέγομεν. ὃς δὲ τὰ ἐπὶ δεξιὰ τῆς Ῥάχεως ἔκλυεν, τῶν ἀστῶν ἐμβήναι κελευσάντων ὡς Καπήκοος.

——— Τύχοις ἄπυ,

λοιπὸν

——— Ἰκαρίην Αἰολίδαο.

αἱ ἐπὶ δὲ ἀπὸ ταύτης Αἰόλιαι καὶ φαινόμεναι, ἐφ' αἷς διέχουσι πλοίμους νῆσοι· δύο μέσσον ἔχουσι, εἰσὶ δὲ πλησίον ἀλλήλων ἀξιονάκλυβροι. ἀνόμασται, ἀπὸ Διὸς αὐτῶν. Στρογγύλη, Εὐώνυμοι, Διδύμη, Φοινικοῦσσα, Ἐρασσοῦσα, ἡ μὲν Ἡφαίστου, καὶ Λιπάρα. ἐπὶ ταύταις ἡ ἡ Τριναχρία·

Ἐκπίπτειν, πλεῦρῆσιν ὅτι τε χεῖμα ἐσηκῖα.
Ἄκρα δὲ οἱ, Πάχυνός τε, Πέλωρός τε, Λιλύβη τε.
Ἀλλ' ἤτοι Λιλύβη μὲν ὅτι μάλα ζῳφόρος ἐστὶν
Εἰσανέχει, Πάχυνος δ' αὖτε νότοιο μάλιστα,
Ἠμὶ πρὸς ἑσπερίην, ἐς Αὐσονίην ἐρόωσι.
Τῆς μὲν πρὸς βορέαο λίην ταύτῃσι πέλαγος
Στεινή τε, σκολιή τε, καὶ ἀργεπὲς ἠχῖ θαλάσσης
Συρομένη, μακρῇσι τεθόρμεται· ἀσπερχὲς ἐστὶν,
Ἀονίοι τμηθεῖσι πελυγλώχινι σιδήρῳ.
Πρὸς δὲ νότου Λιβυκός τε πόρος, καὶ Σιρτίδος ἀρχὴ
Τῆς ἑτέρης· ἑτέρῃσι δ' ἐν ἴδμοσι πορθμὸς ἔασι,
Εὐρείαι· τὰ πρόσθε δύω νησίδες ἔασι,

468 extenta est. latera super tria stant. 469 promontoria vero ei, Pachynusque, Peloriusque, Lilybeque. 470 sed enim Lilybe quidem ad flatum zephyri 471 prominet, Pachynus vero ad orientem, ceterum ad austri [septemtrionem] 472 ventosa Peloris, in Ausoniam spectans. 473 hujus quidem ad boream perniciosa nautis via, 474 angustaque & obliqua, & intractabilis [cujus improbitas vel fervitia inhiberi nequit] ubi mare 475 tractum longos fremit circa scopulos, 476 Aonio scissum multa cuspidea habente ferro. 477 ad austrum autem & Libycus [Libyci maris] meatus, & Syrtidis initium est 478 alterius alteram vero videas, ulterius ubi trajeceris, 479 occidentalem; quam ante. duæ parvæ insulæ sunt,

Ἐκπίπτειν] ἐξέπλωσιν. α. Ὑπὸ χεῖμα] χάφιται, ὕσαι ἀρχαῖ. α. Ὀφρύσι] βλίσπει. α. Ἀονίῳ] Βοιωτίῳ. α. Πελυγλώχινι] πελωρίῳ. α. Πειρόσι] περάσιν. α.

Τερπικέραν ζ αὐτὴν ἄπο, ἀφ' ὧ περίοικοι εἶναι τὴν Σικελίαν. ἄνεφ ζ αὐτὴ, ἢ τὴ Πάχυνον, ἢ ἡ Πελωρὶς καὶ ἡ Λιλύβη. ἀπ' ἣ μὲν Λιλύβη ἐστὶ τὸ μεσημβρινὸν τῆς ζιφόρου, ὃ ἐστ ὑπὸ τὸν ἀρχτον, ὃ τὸν ἀνατολὴν χειμερινὴν ἀνατείνει· ἡ ζ Πάχυνος, ὅση αὐτῆς ἐστὶ πρὸς ἄρκτους ἄγουσα τὴν ἀκρωτήριον μέρη, ἡ ἐπιπλὴς Πελωρὶς, ἐστὶ πρὸς Αὐσονίαν χῆν ἐρῶσα. ἡ ταύτης δὲ ἡ Σικελὶς ἐλαχίστη, ἡ τὴν Πελωρίδα, ἡ οὐδὲ ὅση ἡ Λιλύβη ἐλάχιστα ζ ἐλάττων ἐστὶ τῶν καυσίων, ἐστὶ γὰρ σκολιὰ καὶ ἄπορος καὶ πολὺ ἔστιν ἡ ἐπλάκωσα χειμερία πολὺ χειμερία πε-

ριοχάτη πολλάκις. (ἁπλῶς ζ, ἡ πέλαγος ὅσον ἐν πολλῷ τῷ σφυρηλατῷ καὶ κυρτῷ τοῦ χαλκοῦ ἐστὶ τὸ μεταξὺ τῶν πλευρῶν, οἷον λίστας τις ὤν) τὴ πελυγλώχινι σιδήρῳ Ἀονίου τμηθῆναι, φησὶν, τῷ τεμόντι τὸ Πορθμεῖον. Λιμὴν δὲ τίνας Βοιωτίας, ὡς ἦ ἡ Πορθμὸς ἐκεῖθεν. ἀχὼς δ' ἐστὶν ὁ Δωρικὸς ἐπὶ πόρου, ἀπὸ τῶν Λιβύων, ἐν ἡ ἀρχὴ τῆς ἑτέρας, ἤγουν τῆς μεσημβρινῆς. Σόρμιδος ἐστὶ τὸ ἀμφοτέρωθεν περαίας, ἀφ' ἑκατέρου, οἷον τὸν μικρὸν, φησὶν Εὔστροφος ἐν πόρῳ δύο μικροῖς ἐστὶ νησίδες, ἢ τὰ

Μῶνυχος

Μλῶνγξ τε Κέρκινναι, Λιβυστικὸν ὅρμον ἔχουσαι.
Αλλ' ἐπὶ δεξιὰ σκαιὸν πέρα ἀμφιτέτηκε
Εἰσπλάσης δυσὶ νηοῖς, Ἰηπυγίαν ἐπὶ γαῖαν,
Δηρὸς Ἰφθίμου Διομήδεος αὐτίκα νῆσον,
Ἐνθ' ἥρως ἀφίκηται, χαλεψαμένης Ἀφροδίτης,
Οππότε τελλίσσωσι μετοικίαθεν ἔθνεα Ἰδήρων,
Ἧς ἀλόχῳ βαλέσι κακοφράδος Αἰγιαλείης.
Ἐξείης δ' ἀπορον πέλας αὐχένα Ἰκετίδαο,
Ἀψύρτου νήσων ἀναφαίνεται ἄσπετος ὄλκος,
Τὰς ποτε Κόλχων υἷες ἀπέδραμον, εὖτ' ἐμόγησαν
Ἰχνεα μαιεύοντες ἀλήτιδος Αἴητης.
Ἐξείης δ' ἐπὶ τῆσι Λιβυρνίδες ἐρρίζωνται.

480 Meninx & Cercinna, Libyſticum portum habentes. 481 verum quum Adriatici ſiniſtrum alveum maris 482 intraveris in navi, Iapygiam in cetram, 483 invenies ſortis Diomedis confeſtim inſulam, 484 quo heros venit, infenſa Venere, 485 quando peroptatorum adiit gentem Iberorum, 486 ſuæ uxoris conſilio malevolæ Ægialeæ. 487 deinceps autem, maris ad ortum Ionii, 488 Absyrti inſularum apparet immenſus tractus. 489 quas olim Colchorum filii meuſtarunt, quando defeſſi fuerunt 490 veſtigia indagantes vagabundæ Æetinæ. 491 deinceps autem poſt has Liburnicæ ſitæ ſunt.

Εἰσπλάσης] ἐσελθης. α. Δύσι] μάθης. α. Διομήδεος νῆσον] ἥτις πάλ Διομήδειον. α. Αφίκηται] κατέλαβε. α. Μετοικίαθεν] ὅλθη. α. Καμφρᾶς] δόλια φρονέσης. α. Ολκὸς] πόρος, πέλαγος. α. Εὖτ'] ὁπηνίκα. α. Εμόγησαν] ἐπλανήθησαν. α. οἰκοπλανῶντο. β. Μαιεύοντες] ζητοῦντες. α. Ἐρριζωνται] ἱδρυνται. α.

Μλῶνγξ τε Κέρκιννα. ὡς δ' Αἰόλιος τὸν ὅρμον ἔφατο, ἤγουν τὸν λιμένα τὸν πρόσω αὐτοῦ κεῖσθαι τοῦ Λιβυστικοῦ ὄντα. ἀλλ' ὁπόταν μὲν πρὸς ἑσπέραν τὴν Ἰαπυγίαν γῆν αἴρῃ τὸ ἀριστερὸν πόρῳ ὁ Διομήδης ἀπολαύσῃ ἡλάσσων, παραθὰς ἀφορᾷ τὴν ἰχνοκλάστην Διομήδους τὸν νῆσον· ὅπου ὁ ἀμείνων οἰκήσων ἐστὶν, ὃν Αφροδίτης αὐτῷ ἐχεμυθούσης, παρεγένθ' ὁπόταν τοῖς βελοῖς τοῖς κατ' ἐκ αὐτὸν ἡ ἀλίβροτος Φρονίμου γυναικὸς αὐτοῦ Αἰγιαλείης ἐπὶ τῷ τῶν συλλυπουμένων ἔθνεσι ἐδόκησε. ῥαν σπερχομένῳ. ὁ δὲ ἀναδρόμῳ τῷ ἐπιμόνῳ ὀλκῷ τῷ Αψυρτίδων νήσων. τούτων αἱ Αψυρτίδες νῆσοι. ἀφιεῖς ὅτι ἐκ τοῦ ἐπιπολῆ δ' ἀλίς, μετὰ τὸν Διομήδειον νῆσον ἀλλοτίαν παραλαμβάνεται δὲ ἀδήλου μέχρις οὗ ἀπαντᾷ τὰς Αψυρτίδας νήσους. ἃς πως ποτ' οἱ ἥρ. Κόλχοι ἐπίδημοι, ὅτε ἐπ κατοῦλλοι, τῆς τῶν ἀλλήρων Αἰήτου. ἐπὶ δ', πλανώτου Αἰήτου ἰχνηλάτης. Μηδείας. δὲ ἴχνη ψηλαφῶντες ἐμόγησαν. ἐφεξῆς ἐπὶ ταύτῃσι αἱ Λιβυρνίδες νῆσοι ἐρίζωνται.

Πρὸς ἧ νότον μ᾽ δρομὰς Κεραύνια νὴ ἄνεμος
Νησοί τε Φαίνοντες πεφυκάσιν ἀμβρασίαιν,
Καὶ λιπαρὴ Κέρκυρα, Φίλαν πόδα Αλκινόοιο.
Τῇ δ᾽ ὑπὲρ Νηρυτίης Ἰθάκης ἔδος ἀγχιάλοιο,
Νήσων τ᾽ ἀλλάων, ἅστυ τ᾽ ἀνὰ Καλυδῶνος ἐρώων
Δίπτης ἀγχόρυμβ᾽ Αχελωΐδος ἀμφὶς ἐλίσσει.
Πολλὰ δ᾽ ὑπ᾽ Αμβισσὸν βορέαι πρὸς ἐρεύγεται,
Αἰγιλά τ᾽ ἠδὲ Κύθηρα, Καλαύρειά τε ἠγεχάρη
Καρπαθίη τε θοὴ ἐτέρωθι, καὶ ζάθεον. ὑγρὴ δ᾽ αὐτῆς
Κρήτη τιμήεσσα, Διὸς μεγάλοιο τιθήνη,
Πολλὴ τε λιπαρή τε ἧ εὔδενδρος. ἧς ὕπερ Ἰδης,

492 verum ad austrum poſt ſaltus Ceraunios navi curtenti 493 inſulæ apparebunt, ex ulteriori loco, Ambracicarum, 494 atque pinguis Corcyra, earum ſolum Alcinoi. 495 poſt hanc autem, Nericiæ Ithacæ ſedes ſita eſt. 496 inſularumque aliarum, quotquot e Chalcide labens 497 voticibus argenteis Achelous circumdat. 498 multæ vero Amblſii [Cretæ] magis boreales [ſeptemtrionales] conſpiciuntur, 499 Ægylaque atque Cythera, Galauriaque aſpera; 500 Carpathus item alia in parte ad occaſum. prope autem ipſam ſita Creta honorata, Jovis magni nutrix, 502 magnaque pinguiſque, & bona paſcua habens, quam ſuper Ida,

Δρυμὸς] μεσαυλόπορος. α. Θοίνη] ψιχόνη. α. β. Πιερικὴν] αὐτὸς ἀναπλάσ. α. μακρόχθ. β. Λιτμαῖ] λαμπτά. α. Κεφαλὴν] ἧ ἐγκ. α. Ἠδὲ] ἰδὲ, ἀπὸ τοῦ ἐγὼ, φιλοῦμαι β. Ποτὲ] πρὸ ἧ. ἀπὸ τοῦ ἀφὴ. β. Σχεδὸν] φλοιὸν β.

ἀνὸν. αὐτὸς ἧ νότου πεφυσημένη νοτὶ, ἀπὸ τοῦ μὴ νοτὶ πεφυσημένη. ἀπὸ τοῦ δρυμὸς Κεραύνια πολέμιον, ἢ Αφροδισιάδιον ἢ ἀπὸ φωνῆς), (δρυμὸς ἧ Κεραύνιος λέγουσι ἄρα) ᾗ ὁ λιμπαρὸς Κέρκυρα, ἀπὸ Φαιακίας πεφυσημένη. ἢ αὐτοφιλόπονον πόδα ἐστὶ ἢ αὐτοφιλόπονον τοῦ Αλκινόου γῆ. ἀπὸ ἧ ταύτης. ἀπὸ δὲ Νηρικίου Ἰθάκης ἐστὶ ἧ. (τὸ ἧ Νηρικίου Ἰθάκης, λέγει τοῦτο·

——— Νήσων ἀπείρων πολ.)
ἢ ἄλλων, Ἰλλυρίων ἢ Ἐχινάδων νήσων, ἐκβάλλει λέγει τὸν Αχελῶον (ἔστι ἢ πόλις Αἰτωλίας) πολὺ χαμηλότερος συμφορᾶς ὁ Αχελῶος πολυμυθεῖται ἀμφὶς ἐλίσσει, ἤγουν σύρει αὐτὸν φέρει γὰρ ὁ ἐκ Βορέου ἐπὶ τὸν Κύπρον καὶ ἐπὶ τὸν Αἰγαῖον. ἐξηγεῖται ἧ τὸ Αλκμήνιον· γῆν εἰσπνεῖ ἐπὶ τὰ δεξιὰ ἀπὸ ἧ νότου ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη λέγει τὸν Αμπρακικὸν φαίνονται πεφυσημένα τὰ τῆς Αἰγύπτου, τὰ Κύθηρα, τὴν ἠγεχάρη Καλαύρειαν ἢ τὰ ἑξῆς μέχρι τῆς ἀνατολῆς ἀπὸ δεξιᾶς ἀπὸ ἧ νότου ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη τοῦ Κάρπαθος φαίνονται ὑγρὰ ἧ αὐτῆς ἡ πρὸς Κρήτη, τὸ μεγάλου Διὸς ἡ τροφὸς, πολλὴ δὲ λιπαρὴ τὸ εὐθύτονος ἧ ἐστὶ πᾶν. Κρήτη ὑπερέχουσα ἡ

Ιδη

Ιδὴ παλιπλόκαμον ὑπὸ δρυὶ τηλεθόωσαν·
Καὶ Ψ τὴ μάλα θεσπεσίην. ἄντα δὲ πίζης
Αἰγυπτίης Ῥόδος ἐστὶν, Ἰηλυσίων πίδον ἀνδρῶν.
Τὴν δὴ μὲν, πλατέλλῃ δὲ χιλιοέτιες χαλάσσας
Τρὶς νήσοι, μιχάλης Παπρημίδ@ ὑδρηλὴ ἄκρης.
Κυπρίην δ' ἐς αἰγιαλὸν Παμφυλίδ' ὑδρηλὸν κόλπον
Κλύζει, ὑπὲρ πόντου ἄσυ Διωναίης Ἀφροδίτης.
Ἀγχὶ δὲ Φοινίκης Ἀραδος, μεγάλῳ ἐνὶ πόντῳ.
Πρὸς δὲ Σκιαδος κορυφὴς, ὑφ' ὑπερθὲν Ἀβάντων,
Φαίνεται Σαλαμὶς τε, καὶ Αἰγίνης πολύδρυος.
Θρηϊκὸς δὲ λὶς ἐστὶ βαθὺς πίζ@ Αἰγαίοιο.

503 Ida pulcricomis sub quercubus cernam virentem: 504 atque hanc quidem magnitudo ingens. ex adverso autem ora 505 Cypriæ Rhodus est, Ialysiorum solum hominum. 506 hanc quam post, orientem versus, Chelidoniæ insulæ 507 tres insulæ, magnum Paetarum inter promontorium. 508 Cyprus autem ortum versus Pamphylium intra sinum 509 alluitur, amabilis urbe Dionæa Veneris. 510 juxta vero Phœnicem Aradus, valde in mari. 511 at vero ante Sunium vertice [promontorium] supra Abantas. 512 apparent Salamisque & Æginæ oppidum. 513 admiranda autem quidem est profunda gurges Ægæi.

Πεπλόκαμον] μάλα. μ. Δρυσὶ] ἀπαρά. β. Πίζης Αἰγυπτίης] Αἰγυπτιακὴς ῥόδε. π. βάθος] φάλλει. μ. Κλύζουσι] σφυγγόντη. α. Διωναίης] τῆς λεγομένης τῦ Διὸς. α. Ἀγχὶ] πλησίον. δ. Συνιᾶσι] Σκιάδι, ἀκρωτήριον Λεπίης. α. Ἀβάντων] Εὐρωπίων. α.

Ἰλη τοίνυν πᾶσι τοῖς ἀνατολικοῖς ἔθνεσι πολὺ ἐν ἀμπώτοις ἔστι τὸ μεταξὺ τῶν ἀκτῶν καὶ τῶν ὑποβρυχίων, οἷονεὶ πέδιον ἐξ ὑδάτων ἀνεστὸς, ἢ ὑφαλὲς μᾶλλον, ἢ ὑφαλὲς μᾶλλον. ἐνταῦθα] τῆς Λιγυστίης γάρ, ἡ Ῥόδος ἐστὶ τῶν Ἰηλυσίων ἀνδρῶν τὸ ἔθνος. ἀποκρύπτει δ' ἡ τῆς Ῥόδε μὲν τὸ, Ἰηλυσίων αὐτὴν ἐκβρύσει· ἡ δὲ Ἰηλυσία πόλις ἐστὶ Ῥόδε μὲν τὸ, ἐκεῖ ἀπέχει, ἀπὸ τῦ χερρονήσε τὸ ἀνδρῶν. ἐδυτήσιος] καλεῖται ἡ Ἰηλυσία ἐν Ὁμήρῳ.

Δηΐφοβ' Ἰηλυσίοιο τε ———

μέτα τοῦτο δὲ Ἰηλυσίη τῶν Ἰηλυσίων (ὁ ἐστι τῶν Ῥοδίων) αἱ Καλλιδίαι νῆσοι· καὶ τῶν ἀπεναντίον χαλάσσαι· καὶ τῶν ἐδυτήσιος μεγάλαι Παπρημίδες ἄκρης Φοινίκης. ἐν δὲ Κύπρῳ, ἔστι Κιτιεῖς ὀφθῆναι ἱερὸν Ἀφροδίτης, ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. ἐν δὲ Σαλαμῖνι, ἐστὶ ἡ Αἴγινα πόλις πολύδρυος. ἐν δὲ Θρηϊκῷ ἐστὶ τὸ βαθὺ πίζ@ Αἰγαίοιο.

Ἐντὸς ἔχων ἑκατὸν δὲ περιρρεῖται [illegible]
Ὅσσον ἐπὶ ξυνωπὸν ὕδωρ Ἀμμωνιάδος [illegible]
Σηπὸς ὑπὸ κρηνὸς Ἀδύδος ἑκατόνυδρον ὄρυμα [illegible]
Εὐρώπης θ' ἱερὸν μὲν λαιὸν ἔχει νεύμα [illegible]ιὸς,
Ὑγρὰ δὲ δεξιτερὴ Ἀσίης ὑπὸ δεξιὰ κεῖται [illegible]
Μηκὸς ἐπ' ἀγκτήοιο πτερύγεσσι βορέαο [illegible]
Εὐρώπης δ' ἦτοι μὲν Ἀβαντίδες ἔμπλεοι [illegible]ς,
Σπουδῇ δ' ἐφράσσατο, ὃ ἀπὸ Πέπαρ[illegible]
Ἔνθεν δὲ Ἄθω[illegible]ος, ἱερὸν πόδα Ἠ[illegible]
Πίσσῃ δ' ὀφρυόεσσα Θάσος, Δημήτερος ἄ[illegible]
Ἰμβρίης, Θρηϊκίη τε Σάμος, Κορυβάντιον ἄ[illegible]

514 intus habent utrinque infinitam seriem insularum; 515 usque ad aream unam Arbianinensis Helles, 516 Sestus ubi & Abydus oppositum [ex adverso] sitionem posuerunt. 517 Europæ autem [insulæ] ea quidem hera sub sera manus 518 ingredienti deinceps: illa vero ad dextram sita sunt, 519 in longitudinem septemtrionalis portus bores. 520 Petro Europæ quidem Abantis est macra, 521 Scepsiique vertex, & Cassia Peparethos, 522 & de Lemnus, asperam solum, 523 cum, 524 patebit, [aperta ei vel ostendit] prælataque Thasus. Cereri fœta fertilis; 524 Imbros Thraciaque Samus, Corybantiæ civitas

Ἀπειρίτων] πλείονα. Ἔχων] ἐντὸς. 513 Αἰ] ἐπέχουσι. 514 Ὀ[illegible]μάδος] ὄνομα. κ. Μήκης] τῆς Δημητρίου. Τυπωθήσεται] ὑπολαμβάνει. Ἐρασινὸς] πολλαχοῦ. 516 Πίσσῃ τε] ἐξελαύνει. 517

ρον πλῆθος, ἐξ ἐκπτώσεως τῆς μιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἐπὶ τοῦ Αἰγαίου ἐπὶ τοῦ Ἀβαντικοῦ. Ἔστιν οὖν ἡ ἀπὸ τοῦ ἑσπερίου πλάτος ἐπὶ τὸ ἑῷον ἀπὸ τοῦ Ἀβαντικοῦ ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἐπὶ τὸν Ἀβυδηνὸν καὶ τὸν Ἀβυδηνὸν

525 Αἱ δ' ἀσὶς πρώτιστα αἶσαν λάχον, ἀμφὶς ἰοῦσι
Δῆλαν ἑκυκλώσαντο, καὶ ἄγνυμα Κυκλάδες εἰσὶ·
Ῥύσιο δ' Ἀπόλλωνι χορὰς ἀγάγοντο ἄπασαι,
Ἀρχομένῃ γλυκερὴν νέον ἔαρος, εὖτ' ἐς ὄρεσσιν
Ἀνθρώπων ἀπάνευθε νύες λιγύφθογγοι ἀηδών.
530 Νῆσοι δ' ἐξείης Σποράδες περιπεμφιδόωσιν,
Οἷον ὅτ' ἀμφέλιον δ' ἤρος ἔδυσαν ἄστρα,
Τηλὲ νέφη κραιπνοῖο βιησιμβρότου βορέαο.
Ταῖς δ' ἔπι, νῆσοι ἔασιν Ἰωνίδες· ἔνθα δὲ Καῦνος,
Καὶ Σάμος ἱμερόεσσα, Πελασγίδος ἕδρανον Ἥρης,
535 Καὶ Χίος, ἠλιβάτῳ Πελλαίῃ ὑπὸ πίζῃ.

527 quæ vero Aſiæ primam partem ſortitæ ſunt, circumeuntes 526 Deli lum circumdederunt. & nomine Cyclades ſunt. 527 gratulatoria vero ſacra Apollini choreas ducunt univerſæ, 528 incunte dulci recens [primum] vere, quando in montibus 529 ab hominibus procul parit dulciſona luſcinia. 530 inſulæ autem deinceps Sporades undique micant, 531 ceu quando innubilem per aëra cernuntur ſidera, 532 humidas nubes velox ubi diſpulit boreas. 533 has autem poſt, inſulæ ſunt Ioniæ: ubi Caunus, 534 & Samus amœna, Pelaſgica ſedes Junonis, 535 & Chios altiſſimi Pellenæi ſub pede.

Αἱ] αἱ ἦσαι. α. Ἀμφὶς] ἀμφιεισιόντων. α. Ῥύσιο] ῥύσιον. α. Ἀπόλλωνι] πάλιν. α. χορὰς. β. Σποράδες] αἱ Σποράδες ἤτοι νῆσοι αἱ μετὰ τὰς Κυκλάδας ἃς τῷ πόντῳ σπεῖραι κυκλοῦσιν. ὀνόματα· ἡ Λευκάλαια, ἡ Ἀμοργὸς, ἡ Πάρος, ἡ Ἀντιπάρος, ἡ Τῆλος, ἡ Θήρα, ἡ Ἀνάφη, ἡ Δῆλος, ἡ Μῆλος, ᾗ. α. Οἷοι] ὥσπερ. α. Ἀμφίλιον] τῷ χειμῶνι. α. Βιησιμβρότου] σκεπτικῶτέρως. α. Ἔασι] ὑπάρχουσι. α. β. Ὑπὸ πίζῃ] ὄρος πόντου, ἀπὸ γῆς. α.

πλαδὸς μυείρων. Αἱ δὲ σποράδες ἀπὸ τῶν μείζων τῆς Ἀσίας ἤλπισαν αὐτὰς ὅτι κύκλῳ ἀφεῖχνουν * ῥύσιον δὲ τὴν Ἀπόλλωνι, ὁ τὴν χαρμοσύνην καὶ χορὸν καὶ ᾠδὴν, ὡσεὶ ὑγιαίνειν καὶ χαίρειν ἀπάγειν, τῷ ὑπηνέμιον τὸν νέον ἀπάγειν, τῷ ὑπηνέμιον [ἔαρος.] ἀνθρώπων δὲ ἀπὸ ἄστεως ἢ κώμης ἀπάνευθε ἀηδὼν δὲ ἀπὸ τῶν ἀηδόνων λεγόμενα καὶ ἀπὸ τῶν ἀηδόνων ἀπὸ τῶν ἀηδόνων ἀπὸ τῶν ἀηδόνων

Κεῖθεν δ' Αἰολίδων ἀναφαίνεται ὄρεα νήσων,
Λέσβου τ' εὐρυχόροιο, καὶ ἱμερτῆς Τενέδοιο.
Κεῖθι Μέλας ἑλικτὸς κόλπος ἐφ' Ελλήσποντον ἴησιν,
Αφρὸν ἐρεμνήμενος· βορέλιον δ' ὄλλυσι πολλὸν ἰόντι
Πέπλον ὑπὸ καὶ ἔνθα καὶ ἔνθα Προποντίδος οἶδμα θαλάσσης.
Εστι δέ τις καὶ σκαιὸν ὑπὲρ πόρον Εὐξείνοιο
Αντα Βορυσθενέος πολυώνυμος ἐν ἁλὶ νῆσος
Ηρώων Λεύκειλον μιν ἐπωνυμίλιν καλέουσιν,
Οὕνεκά οἱ τὰ πάρεστι κιγώπετα λευκὰ τέτυκται.
Κεῖθι δ' Αχιλλῆος τε ἑ ἡρώων φάτις ἄλλων
Ψυχὰς εἰλίσσεσθαι ἐρημαίας ἀνὰ βήσσας.

536 inde Æolidum [Æolicarum] apparent montes insularum, 537 Lesbique spatiosæ, & amœnæ Tenedi. 538 illic Melasque sinus ad Hellespontum vadit, 539 spumam eructans: at in boream longe tendenti 540 expanditur [aperitur] hinc & inde Propontidis unda maris. 541 est vero quædam sinistrum super meatum Euxini. 542 ex adverso Borysthenis, magni nominis [celebris] in mari insula 543 heroum: Leucen [albam] ipsam cognomine vocant, 544 quoniam ei quæ insunt animalia, alba sunt. 545 illic item Achillis & heroum fama est aliorum 546 animas versari desertas per valles.

Ἀναφαίνεται] ἀμυδρῶς ἀναφαίνεται. α. Οἶδμα] κῦμα. α. Πολυώνυμος] μεγαλώνυμος, πολυώνυμος. α. Τίτυκται] κρατεῖται. α. Φάτις] φήμη, λόγος ἄλλων. α. Βήσσας] βαθείας τόπους. α.

ἡ ✠ Αἰολίδων νήσων τῶν ὄρη φαίνεται, καὶ τῆς πλατείας χώρας ἐχούσης Λέσβου, καὶ τῆς ἐπηνυμένης Τενέδου, εὐκαίρως πάλιν καὶ αὖθις Κύζικον ὁ Μέλας κόλπος ὕστι κυλιόμενος· ἐπὶ δ' Ελλήσποντον ἴησιν· ἐπὶ δὲ Βορέου πόντου ἐπὶ δὲ Βοσπόρου, τὸ αὐτὸ μέρος, ὅ ἐστι εὐξείνου ἢ φύσεως, ἐπὶ Προποντίδος θαλάσσης, τουτέστι ἐπὶ τὸν Προποντίδα θαλάσσαν, ἔνθα καὶ ἔνθα περιτίνεται. Υπάρχει δ' ἐν τῷ εὐξείνῳ πόντῳ νῆσος ἐν τῷ ἀντία τοῦ Βορυσθένους ποταμοῦ, ὑπερκειμένη τῆς Εὐξείνου πόντου κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος. σκαιὸν δὲ τὸ ἀριστερὸν λέγεται, καθάπερ καὶ ὁ ποιητής·

—— σκαιῶν δὲ πεφρίκασι πολέμοι·

τὸ δὲ μεγαλώνυμος νῆσος, ἀφ' οὗ τοὺς οἰκοῦντας οἰκεῖν οἰκίζειν λέγεται ἄνθρωπος. Λεύκειλον δ' ἐπικαλεῖν αὐτὴν λέγουσι, διότι τὰ οὐ αὐτῇ κινούμενα, ὅ ἐστι ψυχία, ἢ μᾶλλον ἀκίνητα ἔρχεται, λευκὰ ὑπάρχουσι· (λέγουσι δὲ πολίται οἰκεῖν αὐτὴν πελαργοὶ· λευκότερα δὲ, ὑπὲρ πάντα, τοῦτ' ἔστι τὰ ὄρνεα) ἔχει φησὶ καὶ τὸν ἱπποκρατικὸν τάφον ἐξ αὐτῶν. οἰκεῖν λέγουσι καὶ τῶν Αχιλλέως, καὶ ✠ ἄλλων ἡμιθέων ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς κρατεῖσθαι καὶ βόσκεσθαι ἐν τοῖς θαμφύτοις τόποις ἀναπτόμενα

τῶν

Τῆτη δ' ἀρίστοισι Διὸς πάρα δῶρον ὀπηδεῖ,
Αὐτ' ἀρετῆς. ἀρετὴ γὰρ ἀκήρατον ἔλλαχε τιμήν.
Κιμμέριον δ' ἄρα τοι Δι᾽ Βόσπορον εὐθὺς ἰόντι
Ἄλλη ἀπειρεσίη νῆσος πέλει, ἣ ῥά τε λίμνης
Ἐνδοθι δεξιτερῆ Μαιώτιδος ἐσχατιάων·
Ἧς ἔπι φαναγόρη τε Ϛ εὔκτιτος Ἑρμώνασσα,
Ἐνθά τε ναιετάουσιν Ἰωνίδος ἔκγονοι αἵης.
Αἵδε μὲν ἀνθρώποισιν ἀγακλέες ἐν ἁλὶ νήσοι.
Ἄλλα δ' ὑπεκθορὼν ἔτι δηρὸν ἐς ἠῶ πεφάνωντα·
Τάων δ' ἂν τοι ἔπειτα ἐγὼ θέσιν ἐξενέπω μι,
Ὁππόθι τε ἀνέμοιο τόδε σφυρὸν ἔστιν ἐκάστη.
Ἤτοι μὲν ναίουσι βοοτρόφον ἀμφ' Ἐρύθειαν
Ἀτλαντὶς πρὸς χεῦμα ἰηδέες Αἰθιοπῆες,

547 hoc vero optimates a Jove donum ſequitur, 548 pro virtute. virtus enim immortalem ſortita eſt honorem. 549 Cimmerium vero tibi per Boſporum recta euntí 550 alia immenſa inſula eſt, quæ quidem paludem 551 intra (ad dextram) Mæotidem ſita eſt. 552 quam ſuper Phænagoraque & bene conſtructa Hermonaſſa, 553 ubi habitant qui Ionica ſunt oriundi a terra. 554 hæ quidem hominibus vàlde nobiles in mari inſulæ. 555 at aliæ oceani in fluentu cinctæ ſunt: 556 harum autem manifeſtum ego ſitum eloquar, 557 & cujuſnam venti ad plantam [pedem] ſit quælibet. 558 nempe habitant boum nutricem circum Erytheam, 559 Atlantis circa undam [Atlanticum ad mare] pietatem in deos colentes Æthiopes,

Τῆτη] τὴ Δήμητρι σώσῃ τὰς ψυχάς. α. Ἀκήρατον ἔλλαχε τιμήν] τιμὴν ἐπιμοιρᾶν ἐπίσης. α. Ἀπειρεσίη] μεγάλη. α. πλάσῃ. β. Αἵδε δὲ μὲν] λύσις, συμπλήρωσις. α. Ἐσπάνσεται] ἐξελιχθήσονται. α. Τάων] Ἰωνικῶν. α. Πιείσμοι] Δήμητρι, μεγάλῃ. α. Σφυρὸν] ἄκρον. α. Βοοτρόφον] βοτικὴν θη. α. Θιοδῆες] σεβόμενοι. α.

τοῦτο δὲ δῶρον παρὰ τῆ Διὸς ταῖς ἀρίσταις ψυχαῖς ἐπιγράφεται. ἀφθάρτω γὰρ ἡ ἀρετὰ πάσης καὶ ἀκηράτου ἔτυχεν. ἄλλη δὲ πόλει ἄπειρος καὶ μεγίστη νῆσος ὑπάρχει ἰδιώτοις σι τῆ ἐκ θαλάσσης ὁρμᾶσθαι, ἐπὶ τὸ Κιμμέριον Βόσπορον, ἥτις δ' ἐστὶν τῆς Μαιώτιδος λίμνης κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος ἐσπλεόμενον ἐπ' ἐφ' ἧς πόντος λίμνης, ἡ τε Φαναγόρεια, καὶ ἡ καλῶς οἰκισμένη Ἑρμώνασσα, ἔνθα οἱ ἀπὸ τῆς Ἰωνίδος γῆς ἀπόγονοι κατοικοῦσιν. αὗται μὲν μεγαλόδοξοι ἐν τῆ θαλάσσῃ τῆς ἀνθρώποις ὑπάρχουσι νῆσοι. ἕτεραι δὲ πάλιν πόρρω τοῦ ἰοῦ τῆ ὠκεανῆ, ὅ ἐστι πόρρω τὴ ὠκεανὸν, ὑπάρχουσιν. ὧν πάσαι ἐγὼ δὲ τὰς εὐθέλω καὶ φανερὰς ἐρῶ· ὧδε λέξομαι, καὶ ὁποῖ᾽ ἀνέμῳ παράκειται ἑκάστη αὐτῶν. περὶ μὲν τῶν βοοτρόφων Ἐρυθείων, καὶ τὸ ῥεῦμα τῆ Ἀτλαντὶς κοῦσιν οἱ ἰηδέες Αἰθίοπες, τὰ

Μακροβίων ἰῆες ἀμύμονες, οἵ ποθ' ἵκοντο
Γηρυόνος μετὰ πότμον ἀγλαὸν ἔρος. αὐτὰρ ὑπ' ἄκρῳ
Ἰερῷ, ἣν ἐνέπουσι κάρη ἔμεν Εὐρωπείης,
Νῆσοί θ' Ἑσπερίδες, τόθι καστιτέροιο ῥέεθρα,
Ἀφνειοὶ ναίουσιν ἀγαυῶν παῖδες Ἰβήρων.
Ἄλλαι δ' ὠκεανοῖο κατὰ βορεάδας ἀκτὰς
Δίοσαι νῆσοι ἔασι Βρεττανίδες, ἀντία Ῥιπέων·
Κεῖθι γὰρ ὑστάτην ἀπερεύγεται εἰς ἅλα δίνην.
Τάων τοι μέγεθος περιώσιον· οὐδέ τις ἄλλη
Νήσοις ἐν πάσῃσι Βριταννίσιν ἰσοφαρίζει.
Ἀγχι δὲ, νησιάδων ἕτερος πόρος, εἶθι γυναῖκες
Ἀνδρῶν ἀντιπέρηθεν ἀγαυῶν Ἀμνιτάων

560 Macrobiorum filii inculpati, qui olim advenerunt 561 Geryonis post mortem ſuperbi. at ſub promontorio 562 Sacro, quod perhibent caput eſſe Europæ, 563 inſuliſque Heſperidibus [occiduis] ubi ſtanni origo, 564 divites habitant illuſtrium liberi Iberorum. 565 aliæ autem oceani ad borealia littora 566 duæ inſulæ ſunt Britannicæ, contra Rhenum. 567 illic enim extremum eructat in mare vorticem. 568 harum ſane magnitudo immenſa: neque ulla alia 569 inſulas inter omnes Britannicis æquatur. [æqualis eſt.] 570 juxta autem, parvarum inſularum alius tractus, quo uxores 571 hominum ex ulteriore ora illuſtriũ Amnitarum

Ἰκοντο] ἦλθον. β. Ἀγήνορος] ἀνθρωποῦ. α. Κάρη] κεφαλὴ. α. Γιγάνθη] γενεά. α. Βορεωπίδες] Ἀπλῶς. α. Ἀπερέγεται] κυῦται. α.

μακροβίων ἄψορροι ἡροί· οἵ ἵκοντο ποτε, μετὰ τὸ ἡίματον τῦ ἀγλαΐσμ, ὃ ἐν τῷ ὠκεάνῳ, καὶ ὑπερφάνη, ἃ ἀλαζόσι, ὡς τῇ ἀνδρείᾳ ὑπερέχοντες, τῦ Γηρυόνι εἶναι ἄκεσιν. ζῶσι γὰρ αὐτῦ, ἀείκελοι ὧν ἡ νῆσος δι' αὐτῦ. τὸ δὲ βυτίζουσι Εὐρώπειαν, ἀφ' ἧς ὑπὸ τῦ Ἡρακλέους ληφθείσης τῦ Γηρυόνι βῦς· καὶ τὸ ἡνιόχειον Αἰθιοπῆς, ἢ ἀφ' τὸ μακροβίους ἀρῆαι τὺς ὑπερορίους, ἢ ὅτι ἐπιχωριάζουν αὐτοῖς, ὡς ἡνιοχῆς, τὸ ἄλλων ἀφ' τῶν ἀριστῶν· ἄδικοι γάρ εἰσιν οἱ τῆς ἐπωνυμίας Αἰθίοπες. ὑπὸ δὲ Ἰβηρῶν ἄκεσιν, ὧν λέγεται ἀφ' Εὐρώπης εἶναι ἀρχῶν, καὶ τὺς Ἑσπερίδας νήσους, ὅτι γενῆται ὁ ἡρακλέης, τῶν λαμπροτάτων ἐστὶ Ἰβήρων τὸ πλεῖστον κράτιμα. ἄλλαι δὲ ἐπὶ τὰ βόρεια μᾶλλον τῦ ὠκεανῦ δύο νῆσοι ἐξαιρεταὶ δ' Ῥιπαῖαι ὑπάρχουσιν· εἶναι γὰρ τὸ ἰχνάτιον αὐτῦ συμφορὰ τῶν ὑδάτων εἰς τὸν ἅλκασμον, δηλοῖ δ' Ῥιπαῖος, ἀπερέγεται. τούτων ἀξιόλογοι, ἥτις πολὺ, ἡ πρώτη, μεγάλη. καὶ ἀδιαλείπτως ἐς ἄκρα τὸ πνεῦμα τῶν νήσων ἐξικνέεται. πλείστη δὲ, τῶν νησιάδων, ἔχουσι τῶν μικρῶν νήσων τῶν Καστιτερίδων λεγομένων, ἔτι ἐς πρ ὅπου αἱ γυναῖκες τῶν Ἀμνιτῶν ἀντιπέρην, ἃ ἴσην ἐξανατείνας, ἡμιμόρια κρῶ τὸ νέμον τὸ ἱερὸ

Ορνύμθυας τελέυσι κατὰ νόμον ἱερὰ Βάκχῳ,
Σπψάμθυας κισσοῖο μελαμφύλλοιο κορύμθοις,
Εννύχιαι· παπαιγὴς ἢ λιγύθροος ὄρνυτο ἠχή.
Οὐχ ὅτω Θρήικες ἐπ' ἠόσιν Ἀξιοθίοιο
Βιστονίδες καλέουσιν ἐρεθόρομον Εἰραφιώτην,
Οὐδ' ὅτω αὖ περὶ μελανθήλῳ ἀνὰ Γάγγῃ
Ινδοὶ κῶμον ἄγουσιν ἐρεθομένῃ Διονύσῳ,
Ως κεῖνον κατὰ χῶρον ἀυλίζουσι γυναῖκες.
Πολλὸν δὲ προτέρωσε θαμὰ ὁδὸν ὠκεανοῖο,
Νῆσόν κεν Θούλην ὑπερηΐ νηὶ περήσης·
Ενθα μὲν ἠελίοιο βεβηκότος ἐς πόλον ἄρκτων,

372 profectæ persgunt juxta ritum ſacra Baccho, 373 redimitæ hederæ nigra folia habentis corymbis, 374 nocturnæ: ſtrepitus autem tinnulus [ſtridulus] excitatur ſonitus. 375 non ſic Thracii juxta ripas Abſinthi 376 Biſtonides [Threïſſæ] inclamant multifremum Iraphiotem, [Bacchum.] 377 neque ſic cum liberis nigros habentem vortices circa Gangem 378 Indi commeſſationem agitant valde ſtrepero Dionyſo. 379 ſicut illo in loco evant [clamant evan] mulieres. 380 multam autem ulterius ubi ſecueris viam oceani, 381 in inſulam Thulen bene ædificata nave trajicies: 382 ubi quidem ſole progreſſo ad polum urſarum. [ſeptemtrionum,]

Τιλέυσιν ἱερὰ] ἱερπίζυσι. β. Σπψάμθυας] κρυμοδῶσιν. α. Λιγύθροος] ἠδύφωνος, ἐξῆς. α. Βιστονίδες] αἱ Θρακικαὶ γυναῖκες. α. Καλέυσι] ὑμνοῦσι. α. Ερεθόρομον] μεγαλόκηρον. α. Εἰραφιώτην] ἢ Διόνυσον. α. Κῶμον] ἑορτήν. α. Αυλιζουσι] ὑμνοῦσι ἢ Διόνυσον. α. Αρκτων] βορέου. β.

ἱερὰ τῷ Διονύσῳ πλεῖσι, ἢ μελαμφύλλοις κισσῷ τοῖς κορύμθοις, τυτέσι τοῖς κλάδοις, νυκτερινὴ ψυθάμθυας ἡ ἢ λιγυρόθροος· ἠχὼ δὲ τὸ τυμπάνων ἠλιόεσσα, ἢ δὲ κυμθάλων ἀτραπίδες κὴ ἠχητικὴ, διεγήρατος· ἡδυμελὴς γὰρ ὅταν τοῖς αἰχμαλοῖς τῶ βακχικῶ Διονύσῳ αἱ Βιστονίδες ἢ ἐρεθόρομον Εἰραφιώτην καλῶσι. Βιστονίδας δὲ λέγυσι τὰς Θρακικάς. τὸ δὲ ἐρεθόρομον, ἀπὸ τῶ ἐν τοῖς μυστηρίοις αὐτῶ μέγαν ἄγειν χειμῶνα· λαὶ γὰρ δὴ ἔφη ἐπιπλεῖν μεθύοντας γίγνεσθαι, κὴ δὲ βρασμὸν, τὸν ἄγειν ἀφρώδεσθαι· Εἰραφιώτης ἢ, ἀπὸ τὸ ἠέρα φθύειν αὐτὸν τῷ μαχῇ τῶ Διός· ἢ ὅτι πόλεως Εἰραφίας κυλεμβήσης ἄνεως. ὁδὲ ὅτω σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν κατὰ τὸν μιλανθήλῳ Γάγγῃ, ἄνεν τὸν μελαίνας συντροφὰς ἔχοντας Γάγγῃ, τῷ μεγαλόκηρῳ Διονύσῳ τὸν κῶμον οἱ Ινδοὶ ἄγυσι, ὡς ἐκεῖνον κατὰ τὸν Ινδὸν χῶρον αὐτῷ αἱ γυναῖκες τῶν Αμειτῶν τὸ, ὑοὶ ὑὸν Βάκχῳ λέγυσιν,

——ὁ ἢ φρενὶ φίλαθ' ἑκάστῳ·

ὅτω ἢ ὅμοιος, ὡς τὸ Διονυσιακὸν πλέμθον. πολλὸν ἢ ὁδὸν ὑκεανοῦ ἐπὶ τὰ ἑσπερώθεν μέρη τῶ Βριτανῶν ἀνάλυθι, ἄπερ ἀπὸ τὸ βορέα, ἐπὶ τὸν Θούλην νῆσον τῇ κυλὰς ἐρεκθάσῃ τὸ διατμήσας· ὁπόταν μὲ τῷ ἡλίῳ ἀφ' ὃς τὸ ἀρκτικὸν μέρος θῇ τὸ ἐπίπεδον ἢ ἡμερῶν

Ημαθ' ὁμῶ κ' νύκλας ἀειφανὲς ὀκκέχυται πῦρ.
Λεξοτέρη γὰρ τῆμος ὑπερίφεται φροφάλιγγι,
Ακτῖνων ἰθεῖαν ὅτι κλίσιν ἐρχομένοιο,
Μέσφ' ὅτι κυανέης νοτίου ὁδὸν αὖτις ἐλάσσῃ.
Αλλ' ὁπόταν Σκυθικῆιο βαθυὺ ῥόον ὠκεανοῖο
Νηὶ πάμῃς, πρὸς δεξιτερὸν ἢ πρὸς ἠῶον ἄλλα κάμψῃς,
Χρυσείην τοι νῆσον ἄγει πόρος, ἔνθα κ' αὖτε
Αντολίη καθαρσῆιο φαείνεται ἠελίοιο.
Κεῖθεν ἢ φριφθεὶς νοτίης προπάροιθε κελεύνης,
Ἄψῳ κε Κωλιάδος μεγάλην ἐπὶ νῆσον ἵκηαι,
Μητέρα Ταπροβάνην Ασιηνέων ἐλεφάντων.
Ης ὕπερ, ἠερανίησιν ἀειρόμενος φροφάδεσσι

583 interdiu ſimul ac noctu ſemper conſpicuum effundit ſuum lumen. 584 obliquiore namque tunc verſatur converſione. 585 radiis directam ad inclinationem venientibus, 586 donec ad atros [Æthiopas] auſtralem viam rurſus confecerit. 587 verum quum Scythici profundum gurgitem oceani 588 navi ſulcaveris, atque ulterius ad mare eôum deflexeris, 589 Auream tibi inſulam adducit tractus, [via,] ubi etiam ipſius 590 ortus puri cernitur ſolis. 591 inde autem converſus auſtrale ante promontorium, 592 illico Coliadis [Veneris] magnam ad inſulam pervenies, 593 matrem Taprobanam in Aſia genitorum elephantorum. 594 quam ſupra cœleſtibus ſublatus converſionibus

Λεξοτέρη φροφάλιγγι] συφοφῆ ἐξυπέρχ. α. Τῆμος] τότε, ἐκᾶ. α. Κλίσιν] πτῶσιν. α. Μέσφ'] μέχρι. α. ὁ ἥλιος. α. Κάμψῃς] τὸν ταῶν. α. Ἀειρόμενος] ὑψούμενος. α. β.

ἐπὶ δ' τὸλλον βιῶσιμος, ὡς τι ἡμέρας κ' νύκτας τὸ ἀκλαμπὲς αὐτοῦ φῶς ἐκκέχυ). τῆνικαῦτα δὲ λεξοτέρη φροφάλιγγι ὑπερφέρ), ἀπὶ δ' ὁ ἥλιος τὸν λεξότερον φαίν), ἀλλοῖον κρὸ τ' ὀρίζοντα ἐκκλινόμενος, ὅτι κ' μέρος ἀειφανὲς ἐν τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ κρατ' ἀνάτειναν τ' ἀκτῖνα αὐτῷ ἐγχρίψῃ ὡς βαρυτέρην ὕπαν τὸν μελλουσῶν αὐτὸν ἀφιστήσ), κ' ὡς αὐτὸν ἰφορᾷ κρὸ ὅλου τ' κύκλου, ἵνα ὅτε ἴλθῃ ἐπὶ τὸν τοῦ νότου μέρη κραδιαῖος πόλιν ἰνδὸς κ' Αἰθιοπες. νότου δ' μέρος λέγεται τὸ ἡμικύκλιον, ὁ' ᾧ οἱ Αἰθιοπες κραδιαῖοι· τὸ δ' ἀντικάμπιον ὑπερφ' ἐπὶ βορέου, ὁ' ᾧ κ' χιὼ ὁ ὑπαύτιος ἀμίργ. ἀλλ' ὑπόταν πέρα δ' Σκυθικῆ ὠκεανοῦ, ἐπὶ τὸν Σκυθικὸν ὠκεανὸν, τῇ τοῦ περάσῃς, ὡς τὴν ἀποδῶσι θ' ἐπὶ τὸν ἰῶνα βαλάσσιον κόλπον, ἐπὶ τὸν Χρυσῆν νῆσον ὁ πόρ· σοι, ὅ ἐστ' ὁ πορεύσῃ, ἄγῃ. οὐδὲν δ' κραδιαῖος ἥλιος ὁ ἀνατέλλει φαεινὸς), οὐδ' ὅμοιος ἢ φαφὸς ἢ νοτίας ἡμισφαίου κλίνος, ἐπὶ τὸν Ταπροβάνην, μεγάλην νῆσον ἢ Κωλιάδος, ὅτι ἢ Αφροδίτης, πικροβόσης, τὸν μητέρα δ' ἐλεφάντων δ' ἐξ Ασίας τὸ γένος ἐχόντων. ὑπὲρ ἧς, Ταπροβάνης, ἀειρόμενος

595 Δινεῖται κατὰ κύκλον ἐν αἰθέρι καρκίνος αἰθών.
Αὐτὴ δ' εὐρυτάτη μέγεθος πέλει· ἀμφὶ δὲ πάντη
Κήτεα θῖνες ἔχουσιν, Ἐρυθραίη βοτὰ πόντου,
Οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἐοικότα· τῇ δ' ὑπὲρ ἄκρων
Τέτρηχεν νώτων πεπιμήκεες ὄλεθος ἀκάνθης.
600 Δυσμενέων τε πεῖραι, ἑλιτόμβιοι ἀμφὶ πόντῳ,
Κεῖνοις ἀντιάσασαν ἀλώμβιοι. ἡ γὰρ ἐρωὴ
Λυγροῖς ἐν γομάτοισιν ἐπεὶ μέγα χάσμα τέτυκται.
Πολλάκις δ' ἂν κὴ νῆα σὺν αὐτῇσ ἀνδράσι νηὸς
Κεῖνα καταβρώξειε πελάσσα. πῆσι γὰρ ἀλιτρὸς
605 Εἰν ἁλὶ κὴ χαίῃ κακὰ δῆκατο μυρία δαίμων.
Ἐξι δέ τι πρότερω, Καρμανίδος ἔκτοθεν ἄκρης,

595 versatur in orbem in æthere cancer ardens. 596 ipſa autem amplifſima, quod ad magnitudinem attinet. circa eam autem undique 597 cete littora habent. Erythræi [rubri] pecora maris, 598 montibus altiſſimis ſimilia. ſuper horum autem ſumma 599 inhorreſcit dorſi prælongus tractus ſpinæ. 600 hoſtium uti-que filii agitati per mare. 601 illis occurrant errantes. non enim effugium 602 exitioſis in faucibus: ſiquidem ingens riſtus [hiatus] exiſtit. 603 Sæpenumero autem etiam navem cum ipſis hominibus navis, 604 illa abſorbuerint monſtra. etenim ſceleratis 605 in mari & terra mala infinita conſtituit deus. 606 eſt autem tibi ulterius, Carmaniæ extra promontorium,

Οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν] λόγῳ δὲ βαίνων τῇ ἅλιος οὐδὲν. α. Πεπιμήκεες] μάκρας. α. Ἑλιτόμβιοι] συντριφόμβιοι. β. Ἐρυθ] ἐρυθρᾶ. α. Καρμανίδος] χάφιτης, Καρμανίδος. α.

αἰνῆται οὐ τῇ ὑφηνίῳ κύκλῳ ἡ λέγουσι· καρκίνῳ· ἀναφίεται, ὡς ἐπαναλάζοιθ δ' ἥλιε οὐδὲν λέγ τὸ αὐτῆς μέγεθος· κὴ γὰρ πλατεῖά ἐστι ἡ Τατρυβάνη κρατὶ τὸ μέγεθος. πεπλάζκῃ γὰρ οἱ ἀεὶ αὐτὰ αἰχμαλοὶ δ' Ἐρυθραὶ πάντα τὰ βοῦβ, τυγχάν τ' Ἐρυθρᾶς θαλάσσης τὰ θρέμματα, οἱονὶ τὰ κῆτη, ἴχθυς, τοῖς ὑψηλοῖς, ἢ τοῖς μεγάλοις ὄρεσιν ἀφομοιούμβια, ἀσπερ ζόμβα· ὑπὲρ ἂν πάση κρατὶ ἢ ἄκρων ἄμων, ἀλλοίη κρατὶ τῶν ἄμων, ὁ ἀβιμανάλος δ' ἀκάνθης ἀλκὴ, ὄγκῳ ἡ πολὺ κὴ ὑπιμάκης τ' ἀκάνθης ἀβεπλοκὴ, ἀστε δ' ἄκανθα, πεπλήκτηται. τῇ δ' δυσμενῶν κὴ ἀθλίων ἀνδρῶν οἱ πάλαι εἶβ τ' πόντῳ πλατόμβιοι, αὐτῆς ὑπολαμβάνουσι· ὑδαμῶς γὰρ ἀφυγὴ, ἢ ὑπερχώσης τῆς χαλκοῦς οὐσίους γόμφοι χθόνεται· διὸ μέγα χάσμα τῆ γόμφοι αὐτῷ ἐν. Πολλάκις δὲ τὰ τέγοντα οὐδὲν, ὄγκῳ τὸ Ἐρυθραῖα κῆτη, σὺν τοῖς ἀνδράσι οὐδένοις τοῖς τοῦ, κὴ ναῦν κρατέοντα. κὴ γὰρ τοῖς ἀμφοτέροις ὁ θεὸς κακοπαχῦ, κὴ οὐ τῇ γῇ, κὴ οὐ τῇ θαλάσσῃ μυρία κακὰ ἐπέθεσεν. Ὑπάρχει δὲ σοι ἐπὶ τὰ ἐμφανῆ μέρη τῆς Καρμανίδος ἔξωθεν ἄκρης (ἐν τῶν Πειρῶν νῆσος ὕστερ κολπέρη,)

Ὠγυγίη·

Ὄγυγες· ὧθι τε τύμβος Ἐρυθρείης βασιλῆος.
Ἐκ τοῦ δ' αὖ περόωσα ἐπὶ ζόφον Περσίδος ἄλμης,
Ὀρμηθεὶς βορέαο, δι' Ἰκαρον εἰσαφίκνευ·
Ἰκαρον εἰναλίην, ὅθι Ταυροπόλοιο θεοῖο
Βωμοὶ κνισήεντες ἀθέσφατα κεκλόνται.
Τόσσας μὲν νήσους ἐπιχθὼ ῥόος ὠκεανοῖο
Εὐρυτέρας ἔπραθε δέ τ' ἀπείρονας ἠπείρους·
Αἱ μὲν, ἐπὶ πρόχοῃσι Λιβυστίδος ἀμφιτέκνης·
Αἱ δ', Ἀσίης· αἱ δ' αὖτε πρὸς πλόον Εὐρωπίης.
Ἄλλαι δ' ἄλλοθι νῆσοι ἀπείρονες, αἱ μὲν, ὑπ' ἀνδρῶν
Ναιόμεναι, ἠδ' νηυσὶν ἐπήρετμον ὄρμον ἔχουσαι·
Αἱ δὲ, βαθυκρήμνοιό τε κὴ ὑπὸ ναύτῃσιν ἐνίμῳ
Τῶν ὑ ῥηϊδίην μοι ἐκπατέειν ὄνομα πασέων.

607 Ogygii: ubi tumulus Erythræi regis. 608 ex hac autem tralicies ad fretum Perfici sali, 609 proficiscens horam versus, atque Icarum pervenies; 610 Icarum maricimam, ubi sub Tauropoles dea [Diana] 611 are nidore abundantes acerbum fumum habent. 612 tot quidem insulas obtinet gurges oceani 613 majores: aliæ autem innumeræ sunt; 614 partim quidem in finem Libyci maris: 615 partim vero Asiæ: quædam etiam circa plagam Europæ. 616 aliæ autem alibi insulæ infinitæ, partim ab hominibus 617 habitatæ, atque navibus operabilem stationem [portum] habentes: 628 partim aliæ habentes præcipitia, & minime navis opportunæ. 619 quarum non facile mihi referre nomen omnium.

Ὀρμηθεὶς] κινηθὲς. α. Εἰσαφίκνευ] ἵλθοις. α. Γεγάασι] ὑπάρχουσ. α. Εὐρυπόρης] γεγαῶτες. α. Ἀπείρονα] ἀμίτρητα. α. Ὀρμοὺ] πλοῦσια. α.

Ὄγυγες· ἵνα ὁ τύμβος τοῦ Ἐρυθραίου βασιλέως, ἀφ' οὗ ὁ Ἐρυθρὸς ὁ Περσικὸς ἐκλήθη. ὁ δὲ πόντος ἦν περάσῃς τὴν ἐπὶ τὸ σκότος τῆς Περσίδος θαλάσσης, κρυπτὸν τὸν βορέαν γάλα (ὃ ἐστι δὲ βίαιος) ὁρμηθείς, εἰς ἐπὶ τὴν θαλασσίαν ἵκρον ἀπεκλίνου ἴσον τῷ Ταυροπόλῳ θεᾷ, ἤγουν τῇ Ἀρτέμιδι, οἱ κνισώσεις βωμοὶ ἀδιεξίτου πρακτὸν ἔχουσι, καυσίμου ἀποτόμου, ὅθεν σπουδῇ θηλυπόλου αὐτόκτιστοι, ἢ μᾶλλον ἄνωθεν ὑπαυλισθῆναι, ἵνα ἡ νῆσος ἀπέβλεπεν τῇ Ταυροπόλῳ, ὅτου Ταυροπόλους, ὅτου πολυθρήτου πόλεως, ἡνιόχῳ δὲ πλατυπόρου, ἢ μείζονι, νέους ὁ ἰὼν ἢ ἀκμαιοῦ ὑγρὸ ἄλλαι ἢ ἄνεμοι πρὸ σπουδῆς γεγάασιν αἱ μὲν, ἐπὶ πρὸς ἀσπερχοῦς τῆς Λιβυστίδος θαλάσσης· αἱ δὲ, ἐπὶ τῆς Ἀσίης· αἱ δὲ, ἐπὶ τὸν πλόον τῆς Εὐρώπης. ἄλλαι δὲ ἀλλαχοῦ πολλαί· μὲν ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν κατοικούμεναι, καὶ πρὸς ναυσὶν ὑπήρετμον ὁρμὴν ἔχουσαι· ἢ κρημνὸν πλοῦσιν, ἢ οὐδὲν ἴχνευσι· αἱ δὲ, βαθυκρήμνοιό τε, καὶ πρὸς ἀνδρῶν ἀνοίκητοι· ὧν ἀπειρῶν ἐστὶν μοι εἰπεῖν τὰ ὀνόματα ἑκάστων ἐξαρκὲς τὸ ἐμὸν μέρος. ὁ δὲ ῥυθμὸς

Σχῆμα δέ τι Ασίης, ῥυσμὸς πέλει ἀμφιπεράων
Ηπείρων, ἑτέρωθεν ἀλίγκιον ἔιδεϊ κώνῳ,
Ελκομένων κατὰ βαιὸν ἐπ' ἀντολίης μυχὰ πόντου.
Ενθά τε κῆλα Θηβαγενέος Διονύσου
Εστᾶσιν πυμάτιον σφιν ἀπὸ ῥόον ὠκεανοῖο,
Ινδῶν ὑστατίοισιν ἐν ἤθεσιν· ἔνθά τε Γάγγης
Λευκὸν ὕδωρ Νυσαῖον ὑπὸ ταλαπεμῶνα κυλίνδει.
Αλλ' οὐκ ἂν τόσσον μέγεθος πέλοι Ασίδος αἴης,
Οὐδ' ἅπαν εἶδος ἔοικεν ἀλίγκιον· ἐν γὰρ ἐκείναις
Ηπείροις εἰς πάντας ἀπείρετος ἠγεμονεύει·
Εν δ' Ασίῃ πολὺς ὠκεανός. τελοσσὰς γὰρ ἑλίσσων
Κόλπους κυμαίνοντας ἐρεύγεται ἔνθοθι βάλλων,

610 porro figura Aſiæ, tractus eſt ambarum 611 continentium, ab altera parte ſimilis imagini coni, 612 quæ porrigitur paulatim ad orientis receſſum totius. 613 ubi etiam columnæ Thebis geniti Dionyſi 614 ſtant, extremi juxta gurgitem oceani, 615 Indorum ultimis in montibus: ubi Ganges 616 candidam [limpidam] aquam Nyſſæam ad planitiem littoralem volvit. 617 verum non tanta magnitudo fuerit Aſiæ terræ. 618 neque tota ſpecies videtur ſimilis. quippe in illis 619 continentibus unum mare immenſum dominatur: 630 at in Aſia vaſtus oceanus. tres enim volutans 631 ſinus fluctuantes eructat, introrſum mittens,

Ἀντολίης] μιπαπλασμός. α. Κυλίνδει] φίρει· χάφιτι κυλ, κυλίει. α. Κυμαινούσας] πεφαντομένους. α.

τὴ ἀμφιπείρων γαιῶν, τυπίοι ἡ ἴκελα σις ἡ ἀπεικασθὴ τὴ τῆ Εὐρώπης καὶ Λιβύης, ὁ αὐτὸς τὸ μὴν τῆ Ασίᾳ ὀρθίτη κατὰ τὸ ὄπερθ ἐλκόμενος, δηλοῖοι τὸ σύκατοιον. ἐ γὰρ τὴ Ασίας ὄρος ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν ἕλκει). ἢ ἢ ἐπίκειται δύο ἀπάρμασι ἀπὸ τὴν δύσιν· ἄκμιον δὲ ἐπὶ τὸ χῆμα τριβιλοειδὲς κατὰ μικρὸν μὲ ἐχόμενον ἀπὸ τὴν ἰσθμίαν καὶ δοκεῖ ἀποκλίνεσθαι. ἐπὶ δὲ τὴ εὐθυτέρου μέρη τὴ τὰ ἀνατολὴς, καὶ τὴ Ασίας πλατυνόμενον. ὅπου δὲ Θηβαγενοῦς Διονύσου αἱ κῆλαι, οἱονὶ δὲ ἐν Θέσῃ χλωμῷ, ἀεὶ τὴ ἔχειν τὸ ὀκεανοῦ ῥοῦν ἱσταμένου, τὸ τοῖς ἐχάτοις ἤρεμι τῶν Ινδῶν. (ὡς ὅπ ἢ πλέον ἴσχε ὁ ὠκεανὸς· πᾶι γάρ, ἢ γε ὁ ὠκεανὸς κυκλοτερὴς ἐσι· ὁποῖα γὰρ ὁ ἀρχὴ αὐτῶ, τοιοῦτον καὶ τὸ τέλος· ἀλ' ὅτι ἀπὸ τὸ τὸ χώρας ἔχεται ἀπολιλῦφθαι ἐ τὸ ὠκεανὸν, κῆμίκρ καὶ μίσον λέγει) ὠκεανῶ, ὅπα μίσοι ἐσί πες τόπος) ὅπου ὁ Γάγγης Νυσσαῖον λευκὸν ὕδωρ. ἔγει τὸ ὑπὸ Νύσσης κατερχόμενον, ἐπὶ τὸ πλατυμῶνα κυλίει. ἀλ' οὐδαμῶς ὅσσον ὑπερχὴ τὸ μέγεθος τῆς Ασίας γῆς, ὡς ἀπὸ Λιβύλιω καὶ Εὐρώπης· οὐδὲ κατὰ τὸ εἶδος ἅπαν ὅμοιον κάμπεφυλάσσει· καὶ γὰρ ἐν ὑπείροις πᾶσι ὑπείροις, ἅπειρος καὶ πολὺ μέγα μεγέθει διήκουσα· ἐν ἢ τῇ Ασίᾳ, πολλὰς ὠκεανὸς, κυκλούμενος ὁ, ἢ ἐσι κύμασι ἴσχοῦσι, κόλπους ἐκβάλλει βάλλων, συφίων, ἐρεύγει), (τὸ ἢ ἐρεύγει),

Περσικὸν, Υρκάνιόν τι, καὶ Ἀραβίον βαθυδίνεα·
Τὸς δύο μὲν, νοτίους· τὸ δὲ ἐς βορέην ὁρόωντα,
Ἐς βορέην ὁρόωντα, καὶ ἐς Λίβα γείτονα πόντου
Εὐξείνου· τὸν φῶτες ἀπείρετοι ἀμφινέμονται.
Μέσσην δ' ἀμφοτέρων χθονὸς ἄντετος ἰσθμὸς ὀρίζει
Τῇ καὶ τῇ μακροῖσι τιταινόμενος πεδίοισι.
Μέσσα γεμίει πόντου Ἀσίης ὄρος ἀμφιδέδηκεν,
Ἀρξάμενον γείης Παμφυλίδος, ἄχρι καὶ Ἰνδῶν·
Ἄλλοτε μὲν λοξόν τι ℭ ἀγκύλον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἴχνεσιν ἐρθότερον· Ταῦρον δέ ἑ κικλήσκουσιν,
Οὕνεκα πυρροφανές τι καὶ ὀξυκάρηνον ὀδεύει,
Οὔρεσιν ἐκπεδίοισι πολυχθὲς ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἐκ δ' ἀπειρέσιοι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέουσιν,

632 Persicum, Hyrcanium, & Arabicum profundos habentem vorticés: 633 duos quidem, australes; alium vero ad boream spectantem, 634 ad boream spectantem, & ad Libem [Africum] vicinum ponto 635 Euxino: ubi homines innumeri circumhabitant. 636 medium vero amborum terræ immensus isthmus finit, 637 hinc & inde longis porrectus campis. 638 medium vero totius Asiæ mons circuit, 639 orsus a terra Pamphylia, ad Indos etiam usque; 640 interdum quidem obliquus & curvus, interdum vero rursus 641 vestigiis [incessu suo] rectior: Taurum vero ipsum nominant, 642 eo quod tauro similis, & acutum caput habens incedit, 643 montibus spatiosis multifidus hinc inde. 644 ex quo innumeri amnes cum strepitu fluunt:

Ὀρόωντα] βλέποντα. α. Φῶτες ἀπείρετοι] ἤτοι οἱ Υρκάνιοι. α. Ἀσίης] πολλὸς. α. Ἐκπεδίοισι] μακροπόροις. α. Πολυχθὲς] ἀς πολὺ μέρη διαχεόμενος. α. Καναχηδὰ] μὴ ἦχον. α.

ἀπὸ δ' ὀνομάζει) τὸν τε Περσικὸν, καὶ Υρκάνιον, καὶ τὸ βαθυδίνεα Ἀραβίον, ἀπὸ δὲ βαθείας συνεφὰς ἔχοντα τὰς δύο, νοτίους τὸ δὲ ἄλλον, ἐπὶ τὸ βορέαν ὁρώντα, καὶ ἐπὶ τὸ Λίβα τὸ γείτονα δὲ Εὐξείνου πόντου· εἶτ' ὡς πᾶσι, Εὐξείνου, ἐλλείπει καὶ Υρκάνιον, πολλοὶ κεχωρίκασι ἄνδρες. Ἀμφοτέρων δ' εἶπεν, τὸ μὲν τὸ δύο, ἀπείρετοι μέσοι μέσοι λέγοντες, ἵνα μὴ κάκεῖνο ὡς πολὺ μέρη τοῖς πέλοις συγχυκήσῃ· ὡς τὸ μέσην δ' ἄπαντες τὸ Ἀσίης ὄρος ἐξωρίκασιν ὑπὸ τὸ Παμφυλίδος γῆς ἀρξάμενον, μέχρι καὶ Ἰνδῶν· ἄλλοτε μὲν λοξὸν καὶ ἀγκύλον, ἄλλοτε δ' ὀρθότερον ἰχνῶν· Ταῦρον δὲ καλοῦσι, διὰ ταυροφανές τι καὶ ὀξυφανές, ἤτοι ὀξυκέφαλος, καὶ ὅτι τὸ λοφῶδες ἐς ὕψος, ἐς δ πολυχθὲς, ὁ ἐν πολυμερίοις, ἐς τὸ ἐξαχθὲν αὐτῷ κέρασι τοῦτο μιμοῦνται, ὅθεν καὶ κάκεῖνοι τοῖς ὀστεοπαθέσι ὅρισαι, ὅτι τύχῃ. ἐλλείπει τὸ ὄρος, πολλοὶ καὶ ἄπειροι ποταμοὶ ἐχθικῶν ῥέοντι,

οἱ

Οἱ μὲν πρὸς βορέαν, οἱ δ' ἐς νότον, οἱ δ' ὅτι ῥιπὴν
Εὗρῃ καὶ ζεφύροιο. τίς ἂν πάντ' ἀνύματ' ἔπῃσι;
Οὐ μὲν ἐπωνυμίαν μίαν ἔλλαχεν, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ
Οὔνομ' ἔχει τροφάλιγγα. τὰ δ' ἂν κείνοισι μέλοιτο
Ἀνδράσιν, οἳ κατὰ χῶρον ὁμέζεσθαι οἶκον ἔθεντο.
Νῦν γε μὲν ἔθνεα πάντα διίξομαι, ἔσθ' ἀφίδηλα
Ἐναίειν· μέσσῃ δ' ἰθυπάτων ἴχνι' ἄγοιεν.
Ἧται μὲν λίμνης Μαιώτιδος ἄγχι νέμονται
Αὐτὰρ Μαιῶται τε καὶ ἔθνεα Σαυροματάων,
Εὐθὺν ἐναλίης ἠῶ Ἄρεος. ἐκ δὲ κείνης
Ἰφθίμης φιλότητος Ἀμαζονίδων ἐβλάστησε,
Τλὴν πάρος Σαυρομάτῃσιν ἐπ' ἀνθρώποισι μίγῆναι,
Πλαγχθεῖσαι πάτρηθεν, ὑπὸ στυγερὴ Θερμώδοντος·

645 hi quidem ad boream, illi vero ad auſtrum, quidam item ad impetum [flatum] 646 euri & zephyri. quis omnia nomina retulerit? 647 nec certe cognomentum unicum adeptus eſt, verum in unoquoque 648 nomen habet anfractu. [flexu.] hæc autem illis curæ ſint 649 hominibus, qui in loco illo vicinam domum poſuere. 650 nunc quidem gentes omnes percurram, quotquot celebres 651 incolunt. muſæ vero rectiſſimum veſtigium ducant. 652 nempe paludem Mæotidem prope habitant 653 ipſi Mæotæque & gentes Sauromatarum, 654 ſtrenuum bellicoſi genus Martis. nam ex illo 655 forti concubitu Amazonidum geniti ſunt, 656 quo olim Sauromatis cum viris mixtæ ſunt, 657 vagatæ e patria, procul a Thermodonte:

Σπεοφάλιγγι] τροφῆ. α. Διίξομαι] ἀφηγήσομαι. α. Ἰφθίμης] τῆς ἰσχυρᾶς. α. Φιλότητος] τ' μίξεως. α. Πλαγχθεῖσαι] πλανηθεῖσαι. α.

οἱ μὲν πρὸς τ βοῤῥᾶν, οἱ δὲ ἐπὶ τλὴ ἠῶ τὸ ἠμιλιὼ τῦ ζεφύρε. τίς ἂν πάντων τὰ ὀνόματα εἴπῃ; ὀλιγωνὸς γὰρ μίαν ἐπωνυμίαν ὁ Ταύρ@ ἔλαχεν· ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ τῦ τόπῳ ἔνι, ὁ τ ἐρέπτει, κὴ τ ὄνομα ἔχ. ἃ πᾶσι σπείσοις ὁ φροντὶς ἐγένετο τὰ οἰκήσεσθαι τοῖς ἀνθρώποις, οἳ πᾶς κατὰ χῶρον ὁμόσε τλὸ οἶκον κατεκτήσαντο· ἀμέσως δ, ἀντὶ τῦ πλησίον. Δεῖπον δὲ διίξω κὴ παραβήσομαι λέξιν τὰ ἔθνη ἅπαντα, ὅσα ἀξιόλογα κὴ φανερὰ κατὰ τλὸ οἰκεμενικὸν οἶκον. αἱ δ μοῦσαι τλὸ κατ' εὐθεῖαν ὁδὸν ἡγησάσθωσαν ἡμῖν. πλησίον μὲν τ Μαιώτιδος λίμνης αὐτοὶ οἱ Μαιῶται οἰκῦσι, κὴ τὸ ἀγχοῦ χώρ@ τῦ πολεμικωτάτου Ἄρεως, τὰ ἔθνη τ Σαυροματῶν. κ δὴ ἐξ ἐκείνης τῆς συμμιξίας τλὼ γένεσιν ἔλαχον, ἣν ποτε κατ' ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τοῖς Σαυρομάταις [αἱ Ἀμαζονίδες] ἐμίγησαν, πάρω τὴν οἰκείας αὐτῶν πατρίδος κὰ τῦ Θερμωδόντ@ ποταμῦ πλαγχθεῖσαι· ἐπλανήθησαν δ αὖται, ὑπὸ στυ-

Τὥνεκα καὶ παῖδες μεγαλήτορες ἐξεγένοντο,
Τλῆμον ναιετάοντες ἀπειρεσίην· ἧς ἀλὰ μέσσης
Συρόμενος Τάναϊς Μαιώτιδος εἰς μυχὰ πίπτει,
Ος τε Ϲ Εὐρώπην ἀποτέμνεται Ἀσίδος αἴης·
Ες δύσιν, Εὐρώπην· ἐς δ' αὖτε, Ἀσίδα γαῖαν.
Τῶ δ' ἤτοι πηγαὶ μὲν ἐν ἤρεσι Καυκασίοισι
Τηλόθι μορμύρεσιν· ὁ δ' ἅλατὸς ἔνθα καὶ ἔνθα
Εστυμφὴς Σκυθικοῖσιν ὑπερχόμενος πεδίοισι.
Τῶ δ' ἂν κυμαίνοντος ἀπειρεσίην ἐκ βορέαο,
Πηγετὸν ἀθρήσας ὀπὸ κρυμοῖο πεφύκει.
Σχέτλιοι οἳ τῇδε κεῖνον ἐνοίκια Φῶτες ἔχουσιν·
Αἰεί σφιν ψυχρή τε χιὼν, κρυμός τε δυσαὴς·
Καὶ δέ κεν ἐξ ἀνέμων ὁππόταν πολεῖσιν κρυόεν ἔλθῃ,
Ἡ ἵπποις θνήσκοντας ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιο,

658 quare etiam liberi magnanimi nati sunt, 659 silvam incolentes immensam: quam per mediam 660 volutus Tanais Maeotidis in sinum labitur; 661 qui etiamnum Europam abscindit [secernit] ab Asia terra: 662 ad occasum, Europam: ad ortum autem, Asiam terram. 663 hujus sane fontes quidem in montibus Caucasiis 654 procul murmurant: vastus autem hinc inde 665 concitus [rapide fluens] Scythicos currit super campos. 666 hoc porro æstuante immensum in modum a borea, 667 glaciem videres præ frigore concretam. 668 miseri qui circa illum domicilia homines habent: 669 perpetuo illis frigida nix, geluque pernicioſe flans. [cum pernicioso flatu conjunctum.] 670 et quum e ventis plurimum frigus venerit, 671 aut equos morientes ante oculos cernas.

Τὥνεκα] ἀλλ᾽ τοῦτο. α. Μιγαλήτορες] ἰκμενοί. α. Ης] γῆς. δλλοι. α. Μαιώτιδος] τ᾽ λίμνης. α. Μορμύρεσιν] ἀκολούθως. α. Τῶ δ' ἂν] Ϲ Ταναΐδης. α. Σχέτλιοι] λύπης ἄξιοι. α.

Ελλάδι ἐοικυῖαν λέγει, ἃ ὑπ᾽ φόβου γίνεται Ηρακλέα· τότε γὰρ καὶ τὴν μεγαλόψυχον παῖδας· καὶ ἰκμενοὶ ἐξ αὐτῶν ἐγένοντο, ἐπὶ τῶν ἄκρων καὶ πολλῶν ἐνδιαίτους γῆν. ἐκ τῶν Εὐρώπην ἀπὸ τῶν Ἀσίας γῆς ἀφορίζει· ἐπὶ τῶν ἄκρων, τῶν Εὐρώπην· ἐπὶ δ᾽ τὰς αὐγὰς τῶν Ασίδα γῆν. τότε δή, ὃ Ταναΐδης ποταμὸς, καὶ ἡ ἐντὸς ἐν τοῖς Καυκασίοις πίπτων ἀναπορίζεται, ἃ ἐστι ἀναπίπτει), ὅρια· ὅτις δ᾽ ἐστὶν ὑμᾶς, ὁ Τάναϊς, ἐπὶ τοῖς Σκυθικοῖς ὀρεσιν ἀπὸ τῶν ἐπιτηδ. ἄκρων δ᾽ τότε καὶ πολλὰ δὲ ἐστὶ βαθὺ κυμαίνοντος, ὥστε ἐλίσσεσθαι παχεῖαι δὲ ἐστὶ καὶ ἐρινὺ παχέα. χιτλιασμῶ δ᾽ ἄξιοι εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι, οἵ τινες ἐκεῖ τ᾽ τότε ἐκεῖνον τὸν οἶκον ἔχουσι· ἀεὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς ψυχρὰ ἡ χιὼν, καὶ ὁ δυσαὴς κρυμός. καὶ δὲ ὁπόταν ἐκ τ᾽ ἀνέμων πρὸς ἐπίλθῃ ἢ ἵπποις ἐκτείνεσθαι ὁρῶσι αὐτῶν,

Ἠὲ ἓ ἡμιόνους, ἢ ἀγραύλων ῥῆα οἰῶν.
Οὐ γὰ μὺν ἅδ' αὐτοὶ κεν ἀπήμαντοι τελέθοιεν
Ἀνέρες, οἳ κεύθουσιν ὑπαὶ ῥιπῆσι μύουσιν·
Ἀλλὰ γὰ ἠλάσκουσιν, ὑπαζόμενοι ἀπήνας,
Χώρλυ εἰς ἑτέρλυ· λείπουσι δ' ἀγαθὰν ἀϊτὰν
Χειμερίοις, οἵ τέ σφι κακὴν θυόντες ἀέλλὴν,
Γαῖάν τε κλονέουσι καὶ ἄρεα πευκήεντα.
Τόσσοι μὺν ποταμὸν Τάναϊν ἐνναετάουσι.
Σαυρομάται δ' ἐπίκουροι ἐπασσύτεροι γεγαῶτες
Σιγδοὶ, Κιμμέριοί τε, καὶ οἱ πέλας Εὐξείνοιο
Κερκέτιοί τ', Ὀρίται τε, καὶ ἀλκήεντες Ἀχαιοί·
Τοὺς ποτ' ἀπὸ Ξάνθοιο καὶ Ἰδαίης Σιμόεντος

672 aut etiam mulos, aut in agro ſtabulantium genus ovium. 673 neque etiam ipſi illæſi eſſe poſſent 674 homines, qui illis ſub ſtatibus manerent: 675 verum fugiunt, junctis plauſtris, 676 regionem in aliam: linquunt autem terram ventis 677 hybernis, qui etiam improba furentes [ruentes] procella, 678 terramque agitant & montes piniferos. 679 tot ſane fluvium Tanaïn accolunt. 680 Sauromatæ vero excipiunt qui magis conferti ſunt [denſi] 681 Sindi, Cimmeriique, & qui prope Euxinum 682 Cercetiique, Oretæque, & ſtrenui Achæi; 683 quos olim a Xantho & Idæo Simoente [a Troja]

Ἠλάσκουσι,] πλανῶνται. α. Ἀπήνας] φυσαῖντις. α. Αἰθὴρ] πνεῦμα. α. Ἐπίκουροι] ἀμαζεῖς. α. Σφὶ] αὐτοῖς. α. Θύοντος] πνέοντα. α. Κερκέτιοί τε] καὶ Νύδια ἔθνη. α. Ἰδαίης] Τρωϊκῆς. α.

ἢ ἡμιόνους, ἢ τὸ γένος τῶν εὐ ἀγρῶν αὐλιζομένων σφάσσουσιν. τάδε ὑπερβάλλει κρέα τῶν τῆδε ἐκύων ἁλῶσαι βυλόμενον. ἄπτει, αὐλιζομένων σφάσσει· ὑδὲ γὰ κρέα ὡς αὐτὰ, μὴ πικρὰ χειμερίων χθαμαλῶν, ἐπίσταται· ὡς φησι Ἡσίοδος,

——— πάσι δ' ὕπνος
Οὐκ ἐπιτυμβὶς τεύχει αὐτῶν, ὃ δ' ἀλήσων
ἄγαν ἀνέχεται
Ἰς ἀέρα βαρέα. ———

ὑδαμῶς μὰ ὑδ' αὐτοὶ σῶοι γ' ἀλλαξῶσι οἱ ἄνδρες ὑπαρχόμενοι, οἵπερ ὑπὸ πᾶσι ἐρχόμενοι. ἢ φορεῖς, τ' ἀτίμων ἐκείνων μόνον· ἀπὸ ἀτίμου ὑποζύξαντες ἐς ἑτέρου χώρου φάγωσι κομιλάσαντι δὲ τοὺς χειμερίους ἀνόμους ἐκείνου τοῦ γένους, οἱ πᾶσι αὖ κρεῶ τρεφῶ ὁμοίοισι, τοῦ τε γένους ἄπαυστοι ἐκείνου, καὶ τὰ ψυχόντα, ἄγουσι τὰ ὑψηλὰ, ἔρη κλονοῦσι. ὅσῶτοι μὲν ὑπὲρ τ' Ταναϊν ποταμὸν κνθιζόυσιν. οἱ ἓ Σιγδοὶ καὶ οἱ Κιμμέριοι πυκνοὶ ἐκ σωιχῆς ὁπῆσι τῶν Σαυρομάτων ἐπέχουσι, οἵ τε πλησίον τ' Εὐξείνου λιμένος οἰκέῦσι, φημὶ, Κερκέται μὲ καὶ Ὀρίται, ἓ ἰχυοφάγοι Ἑλλάνες (ὑπὸ γὰ οἱ Ἑλλάνες μετὰ τὴν ἐκ Ἄλκεως ἐς τ' Εὔξεινον φύσιν πίτ-βιν) οὓς πρὸς ποτ ἀπὸ τοῦ Ξάνθου καὶ τοῦ Ἰδαίου Σιμόεντος, οἱ

Πνοιαὶ νοσφίσαντο νότιόν τε καὶ βορέαο,
Ἑσπομένους μὴ δῆθεν Ἀρηϊάδῃ βασιλῆϊ.
Τοῖς δ' ἄπναυστήσιν ὁμήγεριν αἶαν ἔχοντες
Ἡνίοχοι, Ζύγιοί τε Πελασγίδος ἔκγονοι αἴης.
Πὰρ δὲ μυχὸν Πόντοιο, μὴ χθόνα Τυνδαριδάων,
Κόλχοι ναυστάσσι, μετήλυδες Αἰγύπτιοι,
Καυκάσου ἔγγυς ἐόντες, ὃς Ὑρκάνιον ὄρεϊ πόντου
Οὐρεσιν ἠλιβάτοισιν ἀέξεται· ἔνθά τε Φᾶσις
Κίρκαίῃ κατὰ νῶτον ἑλισσόμενος πεδίοιο,
Εὐξείνου ποτὶ χεῦμα ἰὼν ἐπερύζῃ ἄχηλε,
Ἀφρὸν ἀμυδὸν τεκτῆνα ἀπὸ ὄρεος Ἀρμενίοιο.
Τῷ δὲ τε καὶ ἀντιόλλου βορέου τ' Ἰσθμὸς ἰήλου

684 flatus abduxerunt austrique & aquilonis, 685 sequentes ad bellum Martia fortitudine præditum [vel, a Marte oriundum; vel, Martis filium] regem. 686 post hos autem habitant vicinam terram tenentes 687 Heniochi, Zygiique Pelasgica oriundi terra. 688 ad recessum autem intimum Ponti, post terram Tyndaridarum, 689 Colchi habitant, advenæ Ægypti, [qui eo commigrarunt ex Ægypto,] 690 prope Caucasum qui sunt. qui Hyrcanium prope mare 691 montibus altissimis excrescit. ubi Phasis 692 Circæi per dorsum [planitiem] se volvens campi, 693 Euxini ad undam rapidam eructat spumam, 694 incipiens primum e monte Armenio. 695 hujus autem versus orientem boreamque adjacet isthmus.

Μετὰ δῆθεν] ἐς μάχλον. α. Ὁμήγεριν] πλησίχωρον. α. Μετήλυδες] μετανάσσης. α. Οὔρεσιν] ἐξοχωῖς. α. Ποτὶ χεῦμα] ὡσὶ βοῦμα. α.

Ἢ βαθὺν κόλπον τόνδε ἀπέκτισαν, ἢ ἀπεχθόμενοι, τῷ πολιμικωτάτῳ Ἀρηϊάδῃ καὶ Μηλίῃ μὴ ἐπὶ Τρώϊας πολεμεῖν ἀναλθήσαντες. Ἀρηϊάδῃ γὰρ, τῷ πολεμικωτάτῳ ἐκείνῃ ὄντι λὰν Πέλοπος ἐπισάμενοί τε Οἰνομάου ἴαχε τὸ γένος, καὶ Μηλίωνα δὲ Οἰνομάου παῖς ἐὼν τὸν Ἄρεως Ἀρηϊάδῃ ἐκ λοιποῦ, Ἀρηϊάδην τὸν πολεμικώτατον ἐπὶ Ἄρεως. ἐπὶ τε θοῖς ἦ, τοῖς Ἕλλησι κυβερνῆσαι μᾶλλον ἤπειρόν τε οἱ τὴν Ἠϊόχην, καὶ οἱ Ζύγιοι, εἴπερ ἄρα ἔκγονοι τῆς Πελασγίδος ἦσαν. Ἠϊόχην δὲ λέγουσιν, ἐπειδὴ Γάμπρῃ φασὶ τοὺς ἵππους ναυσὶν ἐκπλεύσαι τὴν Ἀρχωναύτου, ἐπ' ἀκτῆς τινος ἐκβᾶσαν τὰς ἡνίοχον τὰς ἑαυτῆς ὀνομάσαι τὴν πόλιν καὶ Διοσκούρους ἐν, ὅπως λευκόπωλοι πόλις, ἀφ' ὧν δὲ αὐτῇ. μὴ χθόνα Τυνδαριδῶν, παρὰ τὸ εἰσέπλευσαν πόντου τοῦ Πόντου, ἐπὶ γῆν τὴν Τυνδαριδῶν, οἱ τὴν Διοσκούρων λέγουσι. Κόλχοι μέντοι, ὅτι καθίσαν, πλησίον τὴν Καυκάσου ὑπέρχοντες ὄρους· ὅθεν Καύκασος αὐτοῖς ὁ Φᾶσις· ὃς καὶ ἐπὶ τούτου τοῦ Κιρκαίου πεδίου συμφέρεται, καὶ τὸ Εὔξεινον ἔκχεων, ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸ Εὐξείνου τὸ ἀχηδὲς καὶ χαρτὸν αὐτοῦ, ἀπερύζει· λοιπὸν τοῦ Ἀρμενίου ὄρους τὸ ἀπὸ τοῦ ἀφεμένου. Περὶ δὲ τὸν ἰσθμὸν τοῦτον καὶ τὸ βαθὺν ὁ ἰσθμὸς

πῆς

ἰσθμὸς Κασπίης τε Ϛ Εὐξείνοιο θαλάσσης.
Τῶ δ' ὑπανασπάσσει ἐωθινὸν ἔθνος Ἰβήρων,
Οἵ ποτε Πυρῤῥιὴν ἐπ' ἀντιλίην ἀφίκοντο,
Ἀνδράσιν Τρηχαίοισιν ἀπειθέα δῆριν ἔχοντες.
Καὶ Καμαριτάων φῦλον μέγα, τοί ποτε Βάκχον
Ἰνδῶν ἐκ πολέμοιο δεδεγμένοι ἐξείνισαν,
Καὶ μιῇ Ἀλωάων ἱερὸν χορὸν ἐστήσαντο,
Ζώματα Ϛ νεβρίδας ὑπὲρ ἰγδηδὸν βαλόντες,
Εὐοῖ Βάκχε λέγοντες· ὁ δὲ φρενὶ φίλατο δαίμων
Κείνων ἀνθρώπων ἠμὲν Ϛ ἤθεα γαίης.
Τοῖς δ' ἔπι Κασπίη κυμαίνεται ἀμφιτελὴς·
Ῥεῖα δέ τοι κἠτὼν δὲ καταπρὸ ψαύσαι θαλάσσαν,

696 isthmus [discrimen] Caſpiique & Euxini maris. 697 in eo autem habitant orientalis gens Iberorum, 698 qui olim e Pyrene ad orientem venerunt, 699 cum hominibus Hyrcaniis implacabile bellum committentes. 700 etiam Camaritarum natio magna, qui quondam Bacchum 701 Indorum e bello recipientes, hoſpitio exceperunt, 702 atque cum Bacchidibus ſacram choream duxerunt, 703 cingula [balteos] & hinnulorum pelles pectoribus injicientes, 704 evoë Bacche, clamantes: ipſe autem animo amplexatus eſt deus 705 illorum hominum nationem, & ſedes [domicilia] illius terræ. 706 poſt hos vero Caſpium fluctuat mare: 707 facile autem tibi & hoc deſcripſerim mare.

Ἀφίκοντο] ἦλθον. α. Ἀπειθέα] μιαιφόνον. α. β. Δῆριν] μάχην. α. β. Νεβρίδας] δέρματα νεβρῶν, ἃ ἱλάφων. α. Φίλατο] ἐφίλησεν. α. Κυμαίνεται] ταραττόμενος. α.

τῆς Κασπίας θαλάσσης καὶ τῆς Εὐξείνου ἐπίκειται. ἐπὶ τούτῳ δὲ τῷ ἰσθμῷ, τὸ ἀπηλιωτικὸν ἔθνος κατοικοῦσι τῶν Ἰβήρων· οἵ ποτε ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν παρεβλήθησαν, τοῖς Τραχωνίοις ἀνδράσι μαχόμενοι ἀπράκτοις συμβάλλοντες. λέγεται δ' ὅτι καὶ τῶν Ἰβήρων ἐπὶ θάτερα τοῦ ἰσθμοῦ ἀποικίαι κατῳκίσθησαν, ἀπὸ Ἰβήρων ὡς ἔοικε τοῦτο ὀνομασθεῖσαι. οἱ δὲ Καμαρῖται ἐνθένδε ἀπὸ τῶν Ἰνδῶν ἀναστάντες γεγόνασι. Καὶ τὸ μέχρι ἔθνος τῶν Καμαρειτῶν, οὓς ποτε τὸν Διόνυσον ἐκ τοῦ πολέμου τῶν Ἰνδῶν ἀποστρεφόμενοι ἐξενοδόχησαν. (μέχρι δὲ Καμαρειτῶν ἴθνος ἐστὶ, ἀφ' οὗ τὸ Κασπίου ἄντικρυς αὐτοὺς) καὶ ἱερὸν χορὸν, ὃ ἐν μέλει, μιᾷ Βακχῶν ἔστησαν, ζώμασι καὶ νεβρίδας ἐπὶ τοῖς στήθεσιν αὐτῶν βαλόντες, καὶ τὸ εὐοῖ, εὐοῖ, λέγοντες· ὅτος δὲ ὁ θεὸς, ταύτῃ ὁ Διόνυσος, ταῖς ἑαυτοῦ φρεσὶ καὶ τὸν γλυκὺν ἀνθρώπων οἶκτον περὶ τοὺς ἀνθρώπους τούτους ἐσχήκει. τὸ δὲ ἤθεα γαίης, ἀντὶ τοῦ τὴν γῆν. Ἐπὶ τούτοις δὲ, τοῖς Καμαρείταις, ἡ Κασπίου κυμαίνεται ἰκανῶς ἐξ εὐχῆς ἐστὶ πλεῖν τὸν θαλάσσαν ἀβρόχῳ ποδὶ,

ἐπι-

Οὐ μὴν ἰδὼν ἀπάνευθε πόρες, ὃ νηῒ περήσας·
Οὐ γάρ μοι βίοτος ἐπὶ μελαναύκων ὀπὶ νηῶν·
Οὐδέ μοι ἐμπορίη πατρώιος, ἀλλ' ὀπὶ Γάγγην
Ἐρχομαι, (ὅσα τε πολλοὶ Ἐρυθραίῃ ἁλὶ πόντῳ,
Ψυχῆς οὐκ ἀλέγοντες, ἵν' ἄσπετον ὄλβον ἕλωνται)
Οὐδὲ μὴν Τρηκανίοις ὀπιμίσγομαι, ἀλλ' ἐρεθίζω
Καυκασίας κνημῖδας Ἐρυθραίων τ' Ἀριλυῶν·
Ἀλλά με μουσάων φορέει νόος, αἴ τε δίδυμαι
Νόσφιν ἀλημοσύνης πολλὰ μετερήσαντα,
Οὔρεά τ' ἤπειρόν τε καὶ ἀθερίην ὁδὸν ἄστρων.
Ἀλλ' ἔτι τοι ὀχῆμα πεῖσρομον ἀμφιέλικ[τον
Πάσης Κασπίης μεγάλης ἁλός. οὐκ ἂν ἐκείνην

708 qui tamen non vidi procul meatus, [sinus ejus,] neque navi eo trajecti. 709 non enim mihi vita est in atris [atra pice oblitis] navibus: 710 neque mihi mercatura est paterna; neque ad Gangem 711 proficiscor, (ut multi rubrum per mare, 712 de vita non solliciti, quo immensas divitias consequantur) 713 nec cum Hyrcaniis commercium mihi est. neque vestigo 714 saltus, qui in pede Caucasi, rubeorumque Arianorum: 715 verum me musarum agitat [impellit] mens, quæ quidem possunt 716 absque vagatione magnum mare metiri, 717 montesque & continentem & æthereum cursum siderum. 718 verum fuerit sane forma rotunda, undique sinuosa, 719 totius Caspii magni maris. non illud

Ἀπάνευθε] λάσιον κοῖλον. β. Βίοτ.] ἀλγεινόν. α. Οἷα] ὥστε. α. Ψυχῆς οὐκ ἀλέγοντες] ὃ δηλοῖ τὴν ζωὴν ὡς φορτιζόντες. α. Ἐρίσαν] ἐριδίσω. α. Κνημῖδας] ἀκρωρίας τὴν ἰσχὺν ὃ ἔχει. α. Φορέει] ἐνεγκεῖ καὶ κινῆ. α. Μετρήσαντα] ἐξηκόντας. α. Ἀμφιέλικ[τον] κυκλοτερές. α.

ἀνδράσιν ἄπλοιν ἀπηχισμένων χωρῶν πρὸς ἀληθινὴν θαλάσσαν, ἀλλ' μὴ κοῖλον περαίνει· ἀλλ' ὃ ἐμοὶ βιοῦντες βίοτ. ὑπάρξει, ἀλλ' πατρικὴ μοι ἐστὶ ἐμπορία. ἀλλ' ἐπὶ τὸ Γάγγην πορεύομαι, (ἅπαν πολλοὶ ἀλὲ τὴν Ἐρυθρὴν πόντον περαίνοντες, ἵνα τὸν πολὺν πλοῦτον λάβωσι, τὴν ψυχὴν αὐτῶν ὡς φορτιζόντων) ἀλλ' ἀλλ' οὐδὲ τοῖς Τρηκανίοις ἐπιμίσγομαι, ἀλλ' πρὸς κνημῖδας τῶν Καυκάσου, καὶ τῶν Ἐρυθραίων Ἀριλυῶν, ἅπερ ἐπὶ ἴδιος ὧδε τῶν Ἐρυθρὰν [θάλασσαν,] πλανᾶσθαι μετ' ἀλλ' ὁ τῶν μουσῶν ἵμερος φορέει, τοῦτος αἱ μοῦσαι μὲ ἄγουσι καὶ φέρουσι· αἵ πᾶσι, μόναι, χωρὶς πλανήσεως καὶ κακοπαθείας πάσας τὸν κόσμον διελθοῦσαι καὶ ὄρη καὶ τὸν αἰθέρα καὶ ἀστέρων μετρήσασθαι δύνανται. Ἀλλὰ τῆς μὲν Κασπίας μεγάλης θαλάσσης ὃ σχῆμα εὐκύκλωτον ἂν εἴη ἀμφιλίκιθον, ὅτου πανταχῆ τὰ ἐσχατιαὶ ὁμοῖαι, τοῦτο εὐκυκλοτερὲς ὑπάρχειν καὶ ὅτι μὴ ἀσπερχὲς αὐτὸν λύπῃ ἄπαν (ὁ δὲ Πτολεμαῖος, σφοδρὸν ἐοικότως.) δίδωσι ζ ὅτι ὁ κόσμος ὅλος τῶν κοσμικῶν, μεταξὺ ἐπὶ τοῦ ἐφεστῶτος ὁ Ἀρχύτας, καὶ φησι, θαλασσῶν ἂν οὕτω

ἐπὶ

Νῆι περήσας τρηχύτης ὅλῃ κύκλα σιλβώσης·
Τόσσος γὰρ πόρος ἐστὶν ἀμείλιχος. ἀψ δὴ μετ' ἄρκτους
Ελκομένη, σκοτίης ὑπομίσγεται ὠκεανοῖο.
Η δὴ πολλὰ μὲν ἄλλα μετ' ἀθρόα θαύματ' ἀέζει,
Φύει δὲ κρύσταλλον, ὅλῃ περόωσαν ἴασιν,
Εχθρὸν Ερεβίνθοις, καὶ ἄλλοις ἀβλώσιν.
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὅσα μὲν πέρι Φῦλα νέμονται,
Αρξάμενος πολιῆς ζαφορίτιδος ὀκριόεσσα.
Πρῶτοι μὲν Σκύθαι εἰσιν, ὅσοι Κρονίης ἁλὸς ἄγχι
Παῤῥαλίῃ ναίουσιν αἰεὶ ζόμα Καστίδος ἅλμης.
Οὗτοι δ' ἐξότης, ὅλῃ δὲ αὐτῆς Κάσπιοι ἄνδρες·
Αλβανοί τ' ἐπὶ τοῖσιν Αρήιοι, οἵ θ' ὑπὲρ αἶαν

720 navi trajeceris tertiæ ad orbes lunæ. 721 tantus namque trajectus eſt immanis. retro autem ad ſeptemtriones 722 protractus, gurgitibus commiſceatur oceani. 723 quod certe multa quidem alia inter homines miracula producit, 724 gignit autem cryſtallum, atque æërei coloris iaſpim, 725 infectam Empuſis, & aliis ſpectris. 726 omnes autem tibi referam quotquot ipſum gentes circumhabitant. 727 orſus a latere occiduo a borea. 728 Primi quidem Scythæ ſunt. qui Saturnium prope mare 729 maritimam oram incolunt ad oſtium Caſpii maris. 730 Unni autem deinceps; poſt ipſos autem Caſpii viri. 731 Albanique poſt hos Martii, quique ſuper terram

Τρηχύτης ὑπὶ κύκλα σιλβώσης] ἀβιοφρασιῶς, ὑπὶ τῆς μιλώσας. α. Πόρ⊙] ὁ πλοῦτος. α. Ελκομένη] Φερομένη. α. Αίξει] φέρει. α. Φύει] γίνεται. β. Φῦλα] γένη. β.

ὑπὶ τῆς κύκλας τῆς σιλβώσης, τυτέστιν ὑπὶ τῆς μιλώσας, περάσης· τοιοῦτος γὰρ ὁ πολυπλεκὴς, οἱονεὶ δυσπέρατος, ὁ πόρ⊙ οὗτ⊙. ἀς τὰπίδιον ζ ὑπὶ τὰ ἄρκτια μέρη ὑλκόμενος, πῶς σκοτίζεται τῷ ὠκεανῷ ἀναμιγνύμενος· ὅτως γὰρ ἴσω ὀξὺ τὸ ὑπὶ ϑ ὠκεανὸν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἡνίοχ⊙, περιφερές. ἤτοι, Τρηγενία, ὦ τοῦτ ἀπόρρητα μὲν πολλὰ ϑαύματα αὔξει, ἀναλλοίωτον δὲ τὸ κρύσταλλον, καὶ τὰ ὑπερίσταται ἴασιν, (ὑπερίστασι δὲ λίγα τῶν πανταχοῦ) τὰ ἰχθῦσι ὅμοια ἐμπύσης, καὶ τοῖς ϑνήμασιν. ἐμπύστια δὲ ὑπὶ ϑνημάτων αὖθ τῶν Ενύπτου, ἃ λεγόμενα Οτοσκελίς. Από δὲ τ πολυόχθ⊙ ζιφυρίτιδ⊙ ϑ βιβῆαι ἀρξάμεν⊙, ὅπερ ὁ αὐτὸ τῇ Τρηγενίᾳ κρβικῶσι ἴδιον ἄπασιν οἱ λίξαι. καὶ σκῦθαι μὲν Σκύθαι ὑπερέχουσι, ὁπόσοι κρὸ τῶν παρκλίαν κρβικῶν πλησίον τῆς Κρηνίας ϑαλάσσης· ἀνὰ γάμ⊙ τῆς Κασπίας ϑαλάσσης. Οἱ δὲ Οὖνοι ὑπερξεῖς ὑπ' αὐτοὺς δ', τοῖς Οὔνοις, οἱ Κάσπιοι· ὑπὶ πάντας δὲ οἱ πολεμικώτατοι Αλβανοὶ, καὶ τῶν ὑπερμέτρων αὐτῶν τρηχῶν γῆν κρβι-

Τηλεθόωσαν ναίουσι Καδούσιοι. ἄγχι δὲ Μάρδοι,
Τρκάνιοι, Τάπυροί τ' ἐπὶ δὲ σφίσιν ὀλκὰς ἑλίσσῃ
Μάρδος, Δερκεβίων τε καὶ ἀφνειῶν πόμα Βάκτρων·
Ἀμφοτέρων γὰρ μέσος ἐς Τρκανίην ἅλα βάλλει.
Αὐτὰρ ἥτοι Βάκτροι μὲν ἐπ' ἠπείροιο νέμονται
Χώρην εὐρυτέρην, κνημοῖς ὑπὸ Παρνησσοῖο,
Δερκέβιοι δὲ, ἑτέρωθεν ἐφ' ὕδασι Καπίοισι.
Τοὺς δὲ μετ', αὐτολίην δὲ, πέρην κελάδοντος Ἀράξῃ
Μασσαγέται ναίουσι, βίων ῥυτῆρες ὀϊστῶν·
Ἄνέρες, οἷς μήτ' αὐτὸς ἐγὼ, μήθ' ὅς τις ἑταῖρος
Ἐμπλάσσῃ. μάλα γάρ τε κακοξεινότεροι ἄλλων.
Οὐ γὰρ σφὶν σίτοιο μελίφρονός ἐστιν ἐδωδὴ,

732 asperam habitant Cadusii. prope autem Mardi, 733 Hyrcaniique, Tapyrique. post autem ipsos tractum finuat 734 Mardus. Dercebiorumque & divitum potus Bactrorum, 735 amborum namque medius in Hyrcanium mare effunditur. 736 sed nimirum Bactri quidem in continente possident [incolunt] 737 regionem latiorem, sub jugis Parnassi, 738 Dercebii autem altera ex parte ad undas Caspias. 739 hos vero post, orientem versus, trans resonantem [frementem] Araxem 740 Massagetæ degunt, velocium emissores sagittarum: 741 viri, quibus nec egomet, neque quisquis est sodalis 742 appropinquet. multo namque inhospitaliores sunt aliis. 743 neque enim ipsis suavis frumenti est cibus,

Πόμα] πόσις. α. Νίμβονται] βόσκονται. α. Κνημοῖς] τοῖς δυσιτικοῖς ἢ κατωτικοῖς. α. Ετέρωθι] κατὰ τὸ ἀντικρυ μέρος τῦ ποταμοῦ. α. Ρυτῆρες] ἐμπείροι. α. Κακοξεινότεροι] κυκλόφιλοι. α. Μελίφρονος] γλυκυπότε. α.

χῶτης Καδούσιοι· πλησίον δ' Μάρδοι, καὶ Τρκάνιοι. καὶ Ἄπυροι. ἐπ' αὐτοῖς δ' τῦ σεσοβολκὼς αὐτὸ συρίσῃ ὁ ποταμὸς Τρκανίας Μάρδος, τε καὶ Δερκεβίων καὶ πλουσιωτάτων Βάκτρων τὸ πόκρ. ἀμφοτέρων γὰρ διεξέρχεται, τε καὶ Βακτρίων, ἃς τῶν Τρκανίαν θαλάσσαν βάλλει. ἀλλὰ οἱ μὲν Βάκτροι ἐπὶ τῶν εὐρυτέρων χώρων τῶν ὑπὸ κνήμας τῦ Παρνασσῦ· ἀπὸ δὲ τῦ ὕπερθ μέρους, δηλονότι τῦ Τρκανίας τὸ δέξιον, ἐπὶ τοῖς Καπίοις ὕδασιν οἱ Δερκέβιοι. ἐφ' ἑκάτερα τῶν ἀντικρὺ ἀντικλὺ ἐπὶ τῦ ὑγροῦ Ἀράξῃ οἱ Μασσαγέται [νάσιν.] ῥυτῆρες δὲ οἱ ἔξοχοι λέγονται, καὶ οἱ φύλακες, παρὰ τὸ ῥύεσθ τὴν φύλακα αὐτῶν. ὁ δὲ φυλάττων ἢ ῥύεται. ἐφ' οἷς καὶ Μασσαγέτης μήτε αὐτὸς ἐγὼ ἐμπλάσσομαι, μήτε τῶν πλησιάσαντα, μήτε ἄλλος ὅς τις φίλος· λίαν γὰρ κακοξενώτεροι τῶν ἄλλων εἰσὶν. ἀνάμεσα γὰρ ἐστὶ αὐτῶν ἡ σφῶν ἄρτος τὸ μελίφρονος σῖτος καὶ γλυκὺ εὐώδης σῖτος, τῦτον μέτα

ἀλλ'

Οὐδὲ μὴν ἀδλ' οἶνο· μεταδήμιος· ἀλλὰ γὰ ἵππων
Αἵματι μίσγοντες λόγχον γάλα, δαῖτα τίθενται.
Τοῖς δ' ἔπι πρὸς βορέαν Χωρασμιοι· οἷς ἔπι γαῖα
Συγδιάς, ἧς μέσον ἐλίσσεται ἱερὸς Ὦξος,
Ὅς τε λιπὼν Ημωδὸν ὄρος, μέσ Καστίδα βάλλ.
Τὸν μέτ', ὅτι πρόχοῃσιν Ιαξάρτιο νέμονται
Τόξα Σάκαι φορέοντες, ἃ μηκέτις ἄλλος ἐλέγχοι
Τοξότης. ἃ γὰρ σφι θέμις ἀνεμώλια βάλλειν.
Καὶ Τόχαροι, φρύγοί τε καὶ ἔθνεα βάρβαρα Σηρῶν,
Οἵ τε βόας μὴν ἀναίνονται καὶ ἴφια μῆλα,
Ἀλλὰ ἢ ξαίνοντες ἐρήμης ἄνθεα γαίης,

744 neque ſane vinum indigenum. [populare.] ſed equorum 745 ſanguini miſcentes candidum lac. epulas apponunt. 746 hos autem poſt ad boream Chorasmii: poſt quos terra 747 Sugdiana, cujus per medium volvitur ſacer Oxus, 748 qui linquens Emodum montem. in Caſpium [mare] labitur. 749 quem poſt, ad fluenta Iaxartæ degunt 750 arcus Sacæ geſtantes, quos nemo alius improbaverit 751 ſagittarius. non enim ipſis fas eſt in caſſum jaculari. 752 et Tochari, Phrurique; & gentes barbaræ Serum, 753 qui boves quidem aſpernantur, & pingues oves; 754 varios autem depectentes deſertæ flores terræ,

Μιξολήμιο·] ἰμφύλιο·. α. Δαῖτα] τροφὴν. α. Φορέοντες] κρατοῦντες. α. Ελέγχοι] ψέγοι. α. Θέμις] δίκαιον. β. Ανεμώλια] μάταια. α. Βάλλειν] πλήττειν. α. Βάρβαρα] ἄγνωτα. α.

ἀλλ' ἀδὲ ὁ ὦ τῇ δημοσίᾳ πανήμε·
νο· οἶνο·· ἀλλὰ τῇ λόγκῃ [γάλακτι] τὸ τῶν ἵππων αἷμα μιγνύουσι, τὸν οἰνοχόον αὐτοῦ θέμενοι· γάλα δὲ ἅπα λόγκον, ἀλλ' τὸ ὁ ὁμοῖον λευκαῖς· καὶ γὰ ἔχ ἀ·
ρῶπα σκιά. Ἐπὶ τούτοις μὲν, τοῖς Μασσαγέταις, αὐτόπτου γενόμενος ἀπ, φῶς τὰ βίβλια μέρη οἱ Χωρασμιοι· ἐφ' οἷς πατ, ὁ Συγδιὰς ἐπὶ γᾶ· δ' ἐς πό· Συγδιάδος κατὰ τὸ μέσον αὐτὸν ὁ Ὦξο· πεταμὸς ἐκρέοντας. ὅτι τὸ παρὰ τὸν Διοσόρου κάμπτου φλὸς Ημωδὸν ὄρο· κατιλλιπὸν, ἐπὶ τὸν Καστίου καπίρχοντα. μετὰ τοῦτ δὲ τὸν Ὦξον, ἐπὶ πᾶς φο·
ρεῖς κατοικοῦσι τῶ Ιαξάρτᾳ οἱ Σάκαι τόξα φέροντες. ἀφ' τὸ πολεμικὸν ἄνωθ' ἅπα· ἃ πρὸς τόξα, ἀνδυμῶς τις ἄλλο· τοξότης ἀπολίγχοις. τοῦτο δὲ ἅπα, τὸ ἀκριβὲς καὶ ἐδ·
ταγὲς αὐτῶν δᾶξαι βυλόμε·ο· καὶ γὰ ἐδαμῶς ἐσὶ αὐτοῖς ἥμις ἢ τὸ ἀναμόλια, ἅπα, ὡς ἐπιζαμίᾳ ἔ·
σης τῆς λοσσχίας· γινάτῳ καὶ γὰ ἐζαμιοῦτο οἱ λοσσχάοντες. ὑ·
πέκχωρι καὶ Τόχαροι, καὶ οἱ Φρύγες, καὶ ὁ βάρβαρος ἔθνη τῶν Σηρῶν, οἵ τινες τοὺς βόας, καὶ τὰ λιπαρόπωλα σφόδρα ἀπεχέσιν. ἀφ' τὸ μὲν γαλακτοῦν αὐτοὶ τὸ τυρόπωλα ἄνθη τὰ ἐρήμης γῆς ξαίνοντες ἐμφύ·

Εἵματα τύχοιτ' πολυδαίδαλα, τιμήεντα,
Εἰδώλημα χροιῆ λειμωνίδος ἄνθεσι πίκτ'
Κάνοις ἔτι κεν ἔρεξεν ἀραχνάων ἐρίσσιν.
Ἄλλοι δὲ Σκύθαι εἰσὶ ἱππηχέμοι, οἵ τε νέμονται
Ἐσχατιάς· τοῖς δὲ σφι δυσείλυμος ὀκτέσσεται χθών,
Χειμερίοις ἀνέμοισι λελειμμένη, ἠδὲ χαλάζαις.
Τόσσοι μὲν Φῶτες τοῖ Κάσπια κύματ' ἔασι.
Φᾶσίδος δ' ἐκ Κόλχων ἐς θάσσονος ἐς δύσιν ἤδη,
Εὐξείνου τοῖ χεῖλος, ὀπιπλαδὸν ἔθνεα Πόντου,
Ἀχερ Θρηικίης ἤματος, τοῖ δὲ Χαλκὶς ἄρουρα.
Βίζηρές τοι πρῶτα, καὶ ἀγχόθι Φῦλα Βιχείρων·

735 vestes faciunt varii artificii, pretiosas; 756 similes colore pratensis floribus herbæ 757 illis nequaquam opus araneorum certaverit. 758 alii item Scythæ sunt numerosi, qui possident 759 extremitates: circum vero ipsos tellus quam venti infestant, est porrecta, 760 hybernis ventis objecta, atque grandinibus. 761 tot quidem gentes circum Caspias undas sunt. 762 Observa autem a Colchis & Phaside ad occasum jam, 763 Euxini juxta labrum, [littus,] turmatim [catervatim] gentes Ponti, 764 usque ad Thracium ostium, ubi Chalcis tellus. 765 Byzeres tibi primum, ac prope [illos,] gentes Bechirum;

Πολυδαίδαλα] πολυποίκιλα. α. ἱμάντας. α. Ἐρίσσιν] ἐξισοῖν. ω. κατὰ ὁμοι. β. Λελειμμένη] γεγράφται, κεκλιμένη. α. Φᾶσίδος] ὁμοιόθημα. α. Κάνοις] Δυσείλυμος] κακὰς ἀνέμους ἔχουσα. α. Βίζηρες] κατὰ πῶξιν. α.

πολυδαίδαλα, οἱονεὶ ποικίλα καὶ πολλὰ ποικίλματα, ἱμάτια κατὰ χροιὰν καὶ ποικίλματα ἐν ταῖς ἀνθούσαις χόαις τοῖς ἄνθεσι καθομοιάζοντα· (οὐ γὰρ λήσουσι ποικίλοι τὸν χροιὸν τυγχάνοντ. Δεῖ γὰρ ἀκούειν καὶ ποικίλοι ἢ βοτανῶν) οὐδὲν ὑδὲ τὸ ἢ ἀραχνῶν ἴσχυν φιλοτεχνήσαιτ. ἔ ἴσω ἐξαπίσω. οἱ δὲ Σκῦθαι πολλοὶ ἱππηχέμοι δὲ, τὸ ἡμέρας ἐπιγεγραφότες τοῖς πολεμίοις δ' ἱππεῖσ. ἄλλοι δὲ πυνθάνομαι καὶ σπανίως Σκύθαι εἶναι, οἱ πρὸς κρύσταν μὲν ἔχοιεν μέγα πλῆθος ἢ σπάνιοι ἀνθρώπων, καὶ ἀναγκαίοις ἀμφίοις καὶ ταῖς χαλάζαις ὁ παρέχειν. ἀνθρώπων ἄπειρον αὐτὸν, ὡς μὴ ἄνεμον ἔχοντα, καὶ τοῖς ἀνέμοις καὶ τοῖς χιόσιν ἄπαντ, οὐδιδιρίβιλον, ἤ ἐν ἀκίνητον. ἔφατο δ' ἀνάγκη δὲ Κάσπια κύματα κρύσταλλον. Διαλαμβάνουσιν ἢ πολλοὶ ἄχρι λίπ ἢ Κόλχων ἐς ὃ Φᾶσιδος (ἢ ἐν τούτοις) ἐπὶ τὸν ἤδη ἐδῶ τὸ χεῖλο δ' Εὐξείνου ἐπὶ Λιβύης πεπαμένοι τὰ ἴδια τῶ Πόντου ἄχερ τὸ Θρηικῆ ἤματος· ἀντίπερα ἢ ἢ Κόλχοι πεπαμένοι· ἐπὶ τὸν Κιμμέριον ἰσθμὸν, καὶ μεταβαίνουσι ἢ Λιβύης τὴν ἤπειρον φασὶ, καὶ Χαλκὶς ἢ ἄρουρα, ὅπου ἡ Χαλκὶς ἐστὶ, ἔνθα καὶ χαλκῶν Χαλκιδών. Πρῶτοι δὲ ἀπαντῶσι οἱ Βίζηρες, [καὶ ἀγχοῦ οἱ Βίχειρες.]

Με-

Μάκρωνες, φιλυρές τε, καὶ οἱ μόσσυνας ἔχουσι
Δυσμενέστατοι. τοῖ δ' ἄγχι πολύρρηνες Τιβαρηνοί.
Τοῖς δ' ἔπι, ἣ Χάλυβας ναιετάουσι καὶ ἀσπετα χαλκὸν
Ναίουσιν. μογερῇ δὲ διαπρύσιοι ἔριδι σιδήρου,
Οἵ ῥα βαρυγδούποιο ἐπ' ἄκμονος ἰσχανόωντες,
Οὔποτε παυόμενοι καμάτῳ καὶ οἰζύϊ αἰνῇ.
Τὰς δ' μέτ', Ἀσσυρίης πεδίοιο χθονὸς ἐκτεταμένης,
Ἐν δ' Ἀμαζονίδεσσι πὰρ ὄρεος Ἀρμενίοιο
Λάμπει ὕδωρ πεδόθεν Ἐνυάλιος Θερμώδων,
Ὃς ῥα τ' ἀλωομένην Ἀσωπίδα δέκτο Σινώπην,
Καί μιν ἀναγκαίην σφετέρῃ παρενάσσατο χώρῃ,

766 Macrones. Philyresque, & qui tutres habent 767 ligneas. hos vero juxta, pecore abundantes Tibareni. 768 post hos autem, etiam Chalybes duram & sevam terram 769 habitant, laboriosa edocti fabricam ferri; 770 qui quidem gravifonas [gravifremas] ad incudes stantes, 771 numquam cessant a labore & ærumna gravi. 772 hos autem post, Assyriæ aggestio [aggregatio] terræ extenta est. 773 ubi Amazonidibus e monte Armenio 774 albam [limpidam] aquam immittit bellicosus Thermodon, 775 qui quondam errabundam Asopi filiam excepit Sinopen, 776 atque ipsam mœstam ibi collocavit in regione.

Σπφιλία] σχολ. α. Ἀπιὼν] ἀγείμα. α. μοχθηρόν. β. Μογερῇ] χαμαρῦ. α. Βαρυγδούποιο] βαρυηχέσ. α. Οἰζύϊ Θ-] κακοπαθέσ. α. Ἐκτεταμένης] ἐξετλω). α. Περίσση] ἰσοδάκ(. α. Ἀπιχθόνιον] λυπηρόν. α.

Μάκρωνες, ἤγουν οἱ Φίλυρες, ἢ οἱ τοὺς τῶν οἴκων ξυλίνους ἔχοντες. δυσμενέστατοι δ', αὐτὸ δὲ ξυλίνους, οὐ πάνυ πλουσίους ὄντας· οἱ πολυβοϊκόλους δ', ἀπὸ τοῦ πολλὰ ἀγροῦ ἄγοντας· ἐπὶ τούτοις δ' οἱ Χάλυβες τὸν ἀμυτικώτατον καὶ σκληρὸν γῆν κατοικοῦντες, ὃ μαλερὸν σίδηρον, ὃ ἐν μεταλλεύῃ, τὴ ἔχουσι μεμαθηκότες· οἱ τοὺς δὲ τῶν τοὺς βαρυκτύπους πρὸς σφῦρας ἐπὶ τοῖς ἄκμοσι ἑστηκότες, διὰ τὸ ζαλαπενεῖας, καὶ δ' χαλκοῦ κεκμηκότα ἐάσαντες). Μετὰ τούτους, τοὺς Χάλυβας, ἐπὶ τῷ Ἀσσυρίῳ χῶν ἡ ἀθροισις δ' Ἄλυος ἐκπεπόνηται. (λέγει δ' τε τὸν Θερμώδοντος καὶ Παφλαγονίαν) ἀθροισιν γάρ φησιν ἐκεῖθεν, ἡνίκα ὁ κτισμὸς τὸ χαρτῶδες ἐπφιερμηνεῦσι λαοῦσιν). εἶτεν (ἢ τὸ ἐπὶ δ' ἔπι) τοῖς Δμαζόσι, λέει τὸν Ἀρμενίῳ ὄρως τε θερμὸν ὕδωρ ὁ πολεμικώτατος Θερμώδων ἀθροίσας ὃς ἐν τοῖς πεδί. Θερμώδοντ, τὴν Ἀσωπίδα Σινώπην, ἅτις τὸν ἡνιοχέα πατρικὸν τὴν Σινώπην πλανωμένην ἰδίᾳ κατοικισμῷ καὶ δ' Ἀσωπὸν, ὃν τ' Διὸς ὁ Σινώπη ἐρᾶσθαι ἀπεκάλεσεν, (μεθ' ὃν καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Ἄλυον πόρον) πρὸς ἱλαρίδα αὐτὴν τὴν πληρώσασαν αἰτήσασα, κατ' ἐπαγγελίαν μισθὸν δ' συμπόσιος. (τὸν δ' ἡνιοχέα Ἀσωπὸν) ἐπειδὴ δ' βαλόμενοι σπουδῶν αὐτὸ ἐπάσσαντο, ἐπαίσατο πλανᾶσθαι αὐτὸν· ἰδίᾳ δ' αὐτὸν ὁ Θερμώδων κλυδώνιος δ' Διὸς.

Ζηνὸς ἐφημοσύνησιν. ὁ γὰρ φιλότητος ἐρεννῆς
Ἱμερόεσσαν, πάτρης ἀπανώσφιστον ὁμοκλὴν
Ἐκ ῥ' ἕο πολλάσασθαι ἐπώνυμον ἄνδρες ἔχουσι.
Κεῖνος δ' ἂν πλατέοιο μετ' ἀμφιδόμους ὀχθας
Τέμνοις κρυστάλλου καθαρὸν λίθον, εἰά τε πάχνην
Χειμερίην δήεις ἢ κὲ ὑδατόεσσαν ἔασιν.
Ἱερὸς δ' ἐξείης καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει.
Τῷ δ' ὑπομορμύρουσι ῥοαὶ Ἅλυος πεπαμοῖο,
Ἑλκόμεναι βορέην δε, Καραμβίδος ἐγγύθεν ἄκρης,
Ἀρξάμεναι τεταγὼν ἀπ' ὄρεος Ἀρμενίοιο.
Παφλαγόνες δ' ὅτι τοῖσιν ἐπ' ἠϊόνεσσι νέμονται.

777 Jovis imperio. hic enim concubitus jucundi 778 cupidus, a patria abduxit invitam. 779 a qua etiam urbem cognominatam homines habent. 780 illius autem fluvii circa frigidas ripas 781 fecabis crystalli nitidum lapidem, veluti gladiem 782 hybernam: invenies vero & cœruleam iisdem. 783 Iris autem deinceps limpidas aquas in mare mittit. 784 post hunc vero murmurant fluenta Halyis fluvii. 785 quæ trahuntur boream versus. Carambim prope promontorium, 786 exorta primum e monte Armenio. 787 Paphlagones autem post hos ad littora habitant,

Ἐφημοσύνησιν] ὁρισμοῖς. a. Ἐρεννῆς] ἐρεμνῆς. a. Ἱμερόεσσαν] κρυστάλλου. a. Οὐκ ἰθέλουσι] μὴ βουλόμενοι. a. Τέμνοις] κόψοις. β.

ἡ αὐτὸν θλίψασθαι χρὴ καὶ κατακλάσαι τοῖς σὺν Διὸς ἴτης καὶ τῆς ἐμῆς, ἐ Ζεὺς, τῆς ἐπιχώρου καὶ κοινῆς φιλίας αὐτῆς ἐπιμόνως ἡ χρῆσθαι, καὶ ἵνα μὲ γίλασσον πόλιν τὴν ἰδίαν προτείλῃ ἐγκλητον· οὐ γὰρ ἐστὶν καὶ ἡ πόλις ἐκτοπίσιμον ἔχειν. λίγεται δὲ ἡ ἴτυς, ἐπὶ λίθῳ γονιμῷ Θερμώδοντι ἀκόλουθα αὐτὴ Σινώπῃ. Λέγε τὸ εἶναι ἐγκλίδιον τῶν Σινώπτων, ἐγὼ κτίσην πόλιν. Ἀπ' ἐκείνης δ' ἂν, ὃ Θερμώδοντος πόλεμος, ἀεὶ τοῖς κρυμώδεις ἔχουσι τὸ ὑγιαῖν [λίθον] ὃ κρυστάλλου, καθάπερ χιόνεον τι χάλαζαν, τὴν ἀκτῖνα. πάχνη δ' ἐστὶ ὁ παχύτερος ἀὴρ, ἃ ἐ ὃ ὕδατος πῆξις. ὕδατι δὲ χρὴ τὸ † στραζόνων ἔασιν ὑ-

† Legitur, στραπίζουσιν.

δατόεσσαν. τὸ γὰρ στραπιάζουσι λίγεται, ὡς ἐκραίσασαν, τῶν σκοτεινῶν τὸ ὑ λαμπρὸν ἐκπίπτειν τῶν λαμπρῶν φόνῳ δ' λίθου παρέχεται, ἃ ἴασιν· ἡ λίθος ἐστὶν ἐκ ἐ ἰβ' πολυτίμων λίθων· ὧν κὲ τὰ ὀνόματα [σιδήριον, θηκύζουσι, σμύριγγος, ἀκρῆκ, κιττοφαγῶν, ἴασπις λιγδαῖος, ἀχάτης, ἀμολιγνος, χρυσόλιθος, βηρύλλιος, ὀνυχίτης.] ὁ ἱερὸς πεπαμὸς ἐς τὸν μάλιστα βαθὺ ἐκ τούτου ἐπὶ ἑ Ἅλυος πεπαμοῦ ἐκ ἀκόπτεται, καθάπερ ὁ Καραμβίδος ἄκρης ἐκ ἡ ἐ βαθεῖαν ἐλαφρὰν· ἀλλ' ἐκ τῆ Ἀρμενίῳ ὄρους, ἀφ' ἧς ἐκλύσῃ, τῷ ἀρχῷ ἔχουσι. ἐκ ἐστὶς ἡ ἐκ τοῖς αἰγιαλοῖς τῶν πεπαμῶν, κατοικοῦσι οἱ Παφλαγόνες,

ἡ

Καὶ Μαριανδυνῶν ἱερὸν πέδον· ἔνθ' ἐνέπουσιν
Οὐδαίῳ Κρονίδαο μέγαν κώπα χαλκεόφωνον,
Χερσὶν ἀνικήθμονα μεγαλόφρονος Ἡρακλῆος,
Δεινὸν ὑπὸ στομάτων βαλέειν σιαλώδεα χυλόν·
Τὸν μὲν ἐδέξατο γαῖα, κ) ἀνδράσι πῆμ' ἐφύτευσεν.
Ἀγχι δὲ Βιθυνοὶ λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσι,
Ῥῆσας ἔνθ' ἐρατεινὸν ὀπιπεύουσι ῥεέθρον,
Ῥῆσας, ὃς Πόντοιο θοὸν στόμα τοσσον ὀδεύει,
Ῥῆσας, ὃ κάλλιστον ἐπὶ χθονὶ σύρεται ὕδωρ.
Τόσσοι μὲν Πόντοιο παρακτίται ἄνδρες ἔασι·
Κεῖνα δέ τοι Σκυθίης προσελεγμένα φῦλα πελάσθω.
Νῦν δ' αὖ παράλιον Ἀσίης περιον ἐξερέουσι,

788 & Mariandynorum divinum ſolum: ubi perhibent, 789 terreſtris Saturnii ingentem canem, æneam vocem habentem, 790 manibus extractum magnanimi Herculis, 791 tetrum e faucibus projeciſſe ſaliva ſimilem ſuccum: 792 quem quidem [ſuccum] recepit terra, & hominibus noxam procreavit. 793 prope autem Bithyni pinguem terram incolunt, 794 Rhebas quo amabile immittit fluentum, 795 Rhebas, qui Ponti [Euxini] juxta oſtia incedit, 796 Rhebas, cujus pulcerrima ſuper terram trahitur unda. 797 tot quidem Ponti accolæ homines ſunt. 798 illæ autem Scythiæ ante memoratæ gentes ſunto. 799 Nunc vero maritimam Aſiæ tractum eloquar,

Πέδον] ἔδαφος. α. Ἐνέπουσιν] λέγουσι. α. Χαλκεόφωνον] πεφθόφωνον. α. Ἀνικήθμονα] ἀκαφιρόβρον. α. Σιαλώδεα χυλὸν] σίαλον ὀχεῖ. α. Ἐπιπεύουσι] ἐπέχουσι. α. Περιελεγμένα] ἐπιπλέοντα. α.

ἡ τὸ δ' Μαριανδυνῶν ἱερὸν πέδον, ἀπὸ τῦ μέγα χαίρειν ἢ μεγάλα ἢ πολὺ χῆ. οἰκῶσι δ' ἰσχνεόφωνοι μέγαν κώπα ἢ ὕδαλίν Κρονίε, τοῦτο ἢ Πλούτωνος τῦ χθονίε Διός. (τ Κέρβερον ἐπεσφωνῦσιν) ὑπὸ τῶν χρεὼ τῦ μεγαλόφρονος Ἡρακλέος ἀπολεφθέντα, τ ἄνιον χαλὸν σιαλώδη λέγ τ ἰχῶρα αὐτῦ ἐπέλλειν φασὶ· ἢ τοῦτο μ τ ἰὸν ἀναπεμπόμενον ἀφρὸν, ὃ χῆ ἐδέξατο, κ) τοῖς Μαριανδυνοῖς ἀνθρώποις μεγάλων βλάβας ἐφύτευσε· λέγεται ἢ δὴ τῦ παλαιὸν ἐφύτευσε· λέγεται ἢ δὴ τῦ παλαιὸν ἐφύτευσε· λέγεται ἢ δὴ τῦ παλαιὸν

ὁμοῦ

Ος μέν τε πρὸς νότον ἶσιν, ἐφ' Ἑλλήσποντον ἐδείων,
Καὶ πρὸ μακρίστου νότοιο μέσην Αἰγαίην,
Μέσφ' αὐτῆς Συρίης τε καὶ Ἀραβίης ἐρατεινῆς.
Καλχιδέες μὲν πρῶτα θυρέων ἔσχατα ναίουσιν,
Οὐδὸς ἐς ἀντιπέρην Βυζάντιον εἰσορόωντες.
Βέβρυκες δ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ ὕστερα Μυσίδος αἴης,
Ἠχί περ ἰμερόεντα Κίου ποτίηται ῥεέθρα,
Τὴν ποτ' ἐπ' εὐρυχόῃσιν ὕλαν ἡρπάξατο νύμφη,
Οἰχομένου ἰφθίμοιο πολυφλοίσβοιο Ἡρακλῆος·
Εὖθυ δ' ἐφ' Ἑλλήσποντον ὑπερτέχει ἄκριτος ἀγκὼν
Βαιοτέρης Φρυγίης· ἑτέρη δέ τε δεύτατος αἶσα,

800 qui quidem in auſtrum abit, ad Helleſpontum tendens, 801 & ad longiſſimi auſtralem ſurgitem Ægæi, 802 uſque ad ipſam Syriamque & Arabiam amabilem. 803 Chalcidenſes quidem primum prope oſtium terram tenent, 804 ſolum in tranſverſum Byzantium ſpectantes. 807 Bebryces autem poſt hos, & montes Myſiæ terræ, 808 qua amœnas Cius projicit undas, 809 cujus olim juxta fluenta Hylam rapuit nympha, 808 ſtrenuum famulum ingentis Herculis. 809 inde in Helleſpontum procurrit immenſus flexus 810 minoris Phrygiæ: altera vero intus ſita eſt,

Ἐρυτειῆς] ἐπιζυμπληκτικὸς. α. Γαῖαν ἔχων] κυβιστικὸν. α. β. Ἀνατείλω] ἀνατολικὸν. α. β. Πρόϊσιν] ἰμοῦμαι. α. Προχοῆσιν] ῥοικὸς. α. Οἰχομένου ἡρπάσατο] θέλει πυκνὸν. α. Πλευρίην] ἰσχυρὸν. α.

ὅς τις δὲ ἐπὶ τὸ Ἑλλήσποντον ὁδεύων, καὶ ἐπὶ νότον παρεῖσιν. (βυλόμενος ἀφ' Ἡρακλείας ἄπιος εἰσάντων οἰκητὴς, ἢν ἀνατέλλῃ ἄπιος ἄριστα, ἰθμὸν, τὸ ἀκέλευθον λέγε ἀπιόντι· Νῶϊ δ' αὖ πυμάτιαι Λοίης πόρον ἰξυίσσομεν· καὶ λοιπόν.

Μέσφ' αὐτῆς Συρίης. ——

ὁ δ' αὐτὸς ἢ ἄλλος τοῦδε, ἀφ' οὗ αὐτὸς ἀνέβλεπε κρήμνιλον τὴ Πόντου) καὶ πρὸ μακρίστου νότοιο μέσην Αἰγαίην, ἀπὸ δ', καὶ ὡς ἐπὶ μέσην τὴν Αἰγαίου νότου ῥέει, μέχρι τῆς Συρίης αὐτῆς, καὶ τῆ ἐπιφανοῦς καὶ πολλῆς Ἀραβίας. Πρῶτον μὲν οἱ Χαλκηδόνιοι πλησίον τῆ γίγνονται, ὅ ἐστι τῆ στενῆ, τὸν γλῶ καὶ τὸ ἰδιαφθ. ἴχνη, τὸ Βυζάντιον κατὰ ἀντιπέρην ὁρῶντες. ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ Βίβρυκες, (οὗτοι δὲ οἱ Βιθυνοὶ) καὶ τὰ ὄρη τῆς Μυσίας γῆς. (Μυσίων ἢ τῶν μακρῶν Βιθυνίαν τὴν Κιανὴν λέγε. ἐστιν καὶ ὁμώνυμος αὐτῆς ἐν ναὶ κειμένῳ Ὀλύμπου) ὕστερα τὰ ἐπιζυμπληκτικὰ ῥοᾶθρα αὐτῆς ἐπιπίπτει ὁ Κίος· ἀφ' ἧ ποτὲ νύμφη ἀφαιρεθεῖσα ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἡρακλέους τὴ Ὕλαν ὁ πυρφόρος ἀνάρπασεν. Ἐκεῖνοι δὲ τῆς μακρᾶς ἠπείρου Φρυγίας ὁ πολὺς ἀγκὼν ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἐπιτείνει. ἀγκῶνα δὲ καλεῖ, ὡς ἐπὶ πλατυτέρου τὸν Αἰγαίου ἀκρήθρου. ἡ δὲ μακρὰ ἐπίκλην Φρυγία, (δύο γὰρ χαὶ ἀπ)

πλατυ-

Εὐρύτερη γεγαῶσα, πρὸ ὕδασι Σαγγαρίοιο.
Ἀλλ' ἤτοι μεγάλη μὲν ἐπ' ἀντολίῃσι τέτυγται,
Ἱππόβοτος, λιπαρή τε πρὸς ἑσπερίην δ' ἂν ἴδοιο
Τλῶν ἐπίρρου, ἡ κεῖται ὑπὸ ζαθέης πόδας Ἴδης,
Ἰλίου ἠνεμόεσσαν ὑπὸ σκοπιὴν ἔχουσα,
Ἰλιον, ἀγλαὸν ἄστυ παλαιγενέων ἡρώων,
Ἰλιον, ἣν ἐπόλισσε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων,
Ἰλιον, ἣν ἀλάπαξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
Ξάνθῳ ἐπ' εὐρὺ ῥέοντι καὶ Ἰδαίοις Σιμόεντι.
Τλῶν δὲ μέτ', Αἰολίδων πρωτοπτίστη, ἤθεα γαίης,
Αἰγαίης πρὸς κοῖλον, ὑπὲρ μέγαν Ἑλλήσποντον.
Τῇ δ' ὑπερκατέναισεν ἀγαυῶν παῖδες Ἰώνων,

811 latior quæ eſt, ad aquas Sangarii. 812 verum magna quidem ad ortum extenta eſt, 813 equorum altrix, pinguiſque, ad occaſum autem cernes 814 alteram, quæ ſita eſt ſubter divinæ pedes [radices] Idæ, 815 Trojam ventoſam [in loco edito ſitam] ſub lateribus habens, 816 Trojam, inſignem urbem veterum heroum, 817 Trojam, quam condiderunt Neptunus & Apollo, 818 Trojam, quam everterunt Minervaque & Juno; 819 ad Xanthum late fluentem, & Idæum Simoentem. 820 hanc autem poſt, Æoliæ expanſæ ſunt ſedes tertæ, 821 Ægæi juxta labrum, [littus,] ultra magnum Helleſpontum. 822 hanc autem poſt habitant illuſtrium liberi Ionum,

Τιτύνου] ἐξέπλωσαν. α. Ζαθέης] μεγάλης. β. Ἰλιον, ἣν ἐπόλισσε] Δάρδανος ὁ Διὸς καὶ Ἠλεκτρίδος ὡς τινές φασιν. α. Περκατέναισεν] ἐξέπλωσαν. α. Ἑπταπυλώσας] κυβιστῶν. α. β. Ἀγαυῶν] τῶν ἐνδόξων. β. Παῖδες Ἰώνων] ὅτι οἱ Σμυρναῖοι. α.

πλωτικὴν ῥοιζηθεὶς ὑπὸ τοῖς θάλασσαν τὴν πόλιν τὴν πάλαι γεγονυῖαν ἡμῖν αὐτῷ τῷ Σαγγαρίῳ κεῖται. Ἀλλ' ἡ μεγάλη, δηλονότι Φρυγία, ὑπὸ τὸν ἀνατολὰς οὐσαν· ὑπὸ δὲ τὴν ἑσπέραν ἡ πολυτρόφος καὶ πλουσία ὡς ἂν τὸ ἔδοις ὑπερον ἵππος· ἢ τὴν ὑπὸ τὰς ἄλσος Ἴδης κεῖται (ὑπὸ τὸν ὑπὸ τὸ ἐδ ὑπὸ τὸν Ξάνθον καὶ τὸν Ἴδης πεδιοχώρην Σιμόεντα, τὴν ἀπομίσγουσαν Ἰλιον, ὃ ἐστι τὸν ὑψηλὸν, τὴν κείμενον ὑπὸ τὸν πλείονες Τρωάδα, ὑπὸ τῶν πολλῶν αὐτῆς ἔχουσα, τὸ ἀγλαὸν ἄστυ, ὅτι τὸν κεκοσμη-

πόλει καὶ πάλαι γεγονότων ἡμῖν αὐτῷ· ὡς ὅτι Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων ἐπόλισαν, τοῦτο, πάλιν ἐπάνω καὶ ὕστερον, καὶ ὁ Ἥρα καὶ Ἀθηνᾶ ἀλάπαξαν, ὅτι ὑπὸ τῶν καὶ ἀφάνισαν. Μετὰ τοῦτον Ν. τὴν Φρυγίαν τὸν ὑπὸ τὸ Ξάνθῳ κειμένῳ καὶ τὸν Σιμόεντι Ἰδαίῳ, ὃ ἐν τῇ Ἴδῃ πλησιάζοντι. (ὅτε καὶ ὁ μεγάλη ὁ Σιμόεις πλησιάζει τῇ Ἴδῃ) τῆς Αἰολίδος γῆς πρωτοπτίστη ἀρχή, ὅτι τὸ ὁ Αἰολὶς γῆ, πρεσβύτατη, καὶ ἐξεῖ τὸν μέγαν Ἑλλήσποντον πρὸς τὸ κοῖλον τῆς Αἰγαίου.

Αγχίαλος γναῶτις, ὅθι χθονὸς ἧς ἀπὸ μέσσης
Μαίανδρος λιπαρῆσι κατέρχεται εἰς ἅλα δίνας.
Μιλήτῳ τε μέσην καὶ εὐηχέος Πελάμινος,
Τάων ἀμφοτέρωθεν ἐπὶ βαθυκαλπέϊ κόλπῳ
Παρράλιην Ἔφεσόν, μεγάλῳ πάλιν ἰσχανάασσε,
Ἔνθα δὴ πατὲ κῦμα Ἀμαζονίδες πτήσσοντο,
Πρέμνῳ ἐπὶ πλατέϊ, θέσφατον ἀνδράσι θαῦμα.
Μηονίη δ' ὅθι τῆσιν ἐπ' ἀντολίῃσι πέπυσται,
Τμώλῳ ὑπὸ νεμέσσητι, τόθεν Πακτωλὸς ὀδοῦσιν
Χρυσὸν ἁμᾶ ἄμμιγα ἐφελκόμενος κελαρύζει.
Τῷ δ' ἐν ὅθι πλατέῃσι καθύδατος ἔπρεε ῥεῖθρα
Κύκνων εἰναίοις λιγυρὴν ὄπα, τοί τε καθ' ὕδωρ

823 maritimi qui ſunt, in terra quam per mediam 824 Mæandrus pinguibus delabitur in mare vorticibus, 825 Miletum inter & ſpatioſam Prienam. 826 quibus ambabus magis borealem aſpicies 827 maritimam Epheſum, magnam urbem Dianæ, 828 ubi dea quondam ædem Amazonides ſtruxerunt, 829 in trunco [ſtipite] ulmi, immenſum hominibus miraculum. 830 Mæonia autem poſt has [urbes] ortum verſus porrecta eſt. 831 Tmolo ſub vencolo. unde Pactolus means 832 aurum cum vorticibus trahens ſuſurrat. 833 hujus autem ad latera ſedens veris tempore 834 olorum exaudires canorum vocem, qui in nemore

Τιτύχιος] κατὰ τὸ β. Περὶ ἀσπ. Πελάμινος] μέσα. α. Τμώλῳ] τῷ ὄρει. α. Ἡμιόπι] τῷ ὑψηλῷ. β. Καλαμαύζει] τὸ ἀπομιμεῖται τὴν ἀηδῆ ὑγρῶ. α.

* δ' ἧς πρὸς μέσης, ὁ Μαίανδρος (ὅς ἐστι ποταμὸς Μιλήτου) πᾶς λιπαρεῖς αὐτῷ συρροαῖς κατέρχεται εἰς τὰ ἅλα τὰ κατ' αὐτό, ἀναμεταξὺ τῆς Μιλήτου (ἣ ἐστι πόλις Ἰωνίας) καὶ τῆς πλατυτάτης Πριήνης. τούτων δὲ ἀμφοτέρωθεν γεμάτην, ὡς ἂν βαθὺν ὄντα μέσην τὸν μεγάλου πάλιν ἰσχναίνει τὸν Ἔφεσον. πολὺ δ' Ἀρτέμιδος ἀπωκισμένη ἡ Ἔφεσος ἐστί. τὴν δὲ ἀρχαίαν ἐν τῷ βάθει τῆς πόλεως οἱ Ἀμαζονίδες βωμὸν κατεσκεύασαν, πρὸς ἀνάθεσι θήρας ἐκείσε. πλάτος δὲ πτέλεας, ἡ πλάτος τῶν μίσων λεγόμενον πτέλεας καὶ δὴ καὶ μίσος λέγεται. Ἐστι δὲ καὶ ἄλλη πόλις Ἔφεσος, ἐκεῖσε κατοικισθεῖσα ἐκ τῆς παλαιᾶς, ἣ πάντα λέγεται ὡς ἐκ Ἐφεσίων ἐπὶ Κῦρον καὶ Περσῶν. ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος ἦν ἄντρον Θησέως κατεσκευασμένον Ἡρακλεῖ ἐπὶ τῇ Ἱππολύτης ζωστῆρος, ἰδίᾳ τῆς Ἀμαζόνος ἄρχει τῶν Λυδῶν καὶ Καρῶν καὶ Φρυγῶν, ἐπὶ τῷ βωμῷ τῷ Ἀρτεμιδος, τοξεῦσαι τὸν ἀφίσιον. Ἐπὶ τούτοις ὁ Μαιάνδριος καπνὸς ἐπὶ τὸν ἀναβολὰς, ὑπὸ τοῦ ὑπομίσου Τμώλου. ἀφ' ὧ καὶ ὁ Πακτωλὸς ἀναμεμιγμένος πᾶς συρροαῖς αὐτῷ ἁμοῦ ἄμμου ἐπισυρων ἐκεῖ. πεπαιδεῦσθαι δὲ λέξεις τὸ κελαρύζει· ἀμιμήσατο καὶ τὸ ἀπὸ τῆς φωνῆς ὄνομα χειροβρόμον ἔχον· σημαίνει δὲ τὸ ἠχεῖν. Ἐπὶ τούτοις δ' ἂν πᾶς πλουσίος, οἱανεὶ τὰς πλουσίας, ἐν τῇ ἐαρινῇ ὥρᾳ κρηνῶν, τὸν ἐξῆμον ἀμφὶ μουσικὴν ἀκούσαι φωνὴν τῶν κύκνων ἀκούσεται· οἱ πρὸς αὐλὸν·

Ενθα καὶ ἔνθα νέμονται ἀειρομένης ἐπὶ πίης.
Πολλοὶ γὰρ λειμῶνες ἐν Ασίδι τηλεθόωσιν,
Ἐρσήεντ' ἀμπέδιον Μαιάνδριον, ἔνθα Καϋστρὸ
Ὑδρηλὰ κελαδέοντος ὑπείρεται ἀγλαὸν ὕδωρ.
Οὐ μὰν ἐνθ' γυναῖκες ὀνόσσεται, αἵ ῥα θοὸν κεῖνο
Θεῖον ἔδος, χρυσοῖο κατ' ἰξύος ἄμμιγα βάλτοις
Ὀρχεῦνται, ἠΐτε ἑλικοβόμβυκα κύκλον,
Εὖτε Διωνύσοιο χοροστασίας τελέουσιν.
Σιὼ γὰρ παρθενικαὶ, νεοθηλέες ὅτε τε νιφετοὶ,
Σκαίρουσιν· τῆσιν δὲ περὶ στέρνοισι πέτονται
Ιμερτὲς δονέουσιν ἐπὶ σφίσι χιτῶνας.
Αλλὰ τὸ μὲν Λυδοῖσι μετ' ἀνθρώποισι μέλονται.
Πρὸς δ' ἅλα κεκλιμένην Λύκιοι χθόνα ναιετάουσι,
Ξάνθῳ ἐπ' ἀσχοίνοισιν, ἐυῤῥείταο πατρωοῦ.

835 hic & illic paſcuntur, creſcente in herba. 836 multa namque prata in Aſia virent. 837 præcipue verò in campo Mæandro; quo Cayſtri 838 placide ſtrepentis influit ſplendida aqua. 839 ne mulieres quidem vituperabis, quæ in illo 840 divino ſolo, aureo per lumbos [ilia] vinculo cinctæ 841 tripudiant, mirificum ſe flectentes circum orbem, 842 quando Bacchi choreas celebrant. 843 ſimul quoque virgines, recens ablactati velut hinnuli, 844 ſaltant, quibus circumſtrepentes venti, 845 elegantes agitant in pectoribus veſtes. 846 atque hæc quidem Lydoi apud homines curæ ſunt. 847 ad mare autem vergentem Lycii terram incolunt, 848 Xanthi ad fluenta, pulcriſui amnis;

Λύκιοι] κοσμηταὶ. α. Οικουσιν] μιμνουσαι δυναθῆς. α. Ιξύϊ ἄμμιγα] τῇ ἰσχίῳ τὸ χρυσίον, ἃ ἐστὶ περὶ τὸ ζώνην. α. Νιφετοὶ] ὕλαφοι. α. Δονέουσιν] περιάγουσι. α. Στέρνοισι] τοῖς στήθεσι. α. Κεκλιμένην] κεκλιμένα. α.

αἰσχομένῃς· ἐπὶ πᾶσι γοῦν τὸ ὕδωρ ὑπὸ κάλλους θαυμάζουσι· ἐπαινοῦσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, ὅτι τοὺς χοροὺς, ἃ Διονύσῳ σκιρτῶσιν. ἄμμιγα] ἀντὶ τοῦ ἁπτῶς. ἰξὺς γὰρ ἡ ἁφὴ τῶν μηρῶν, καθάπερ πίσσα σκιρτᾷ. ἐπὶ σφίσι] ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν στήθεσι πάντες ἴσχουσι. ἀλλὰ ταῦτα μὲ τοῖς Λυδοῖς ἀνθρώποις οὐ φροντίδι γίνεσθαι. Πρὸς δὲ τὴν θάλασσαν] κεκλιμένην γὰρ ἐπὶ ταῖς ἀσχοίναις ἡ χώρα ἐστὶν ὑγρὰ, ἰσθμὸν ἔχουσα Ξάνθου πατρῷου

Ενθα βαθυκρήμνοιο Φασήνεπαι ἄρεα Ταύρου,
Παμφύλων ἢ μέχρι· Κράγον δὲ ἑ Φημίζουσι.
Κεῖθι δ' ἀν' ἀνθρήσας ὑπερηερέλιον πολίεθρον
Ασπενδον, πιπτημοῖο πόδα ῥόον Εὐρυμέδοντος,
Ενθα συοκτόνοισι Διωναίῳ ἰλάσκονται.
Αλλαι δ' ἐξείης Παμφυλίδες εἰσὶ πόληες,
Κώρυκος, Πέργη τε, ἢ ἠεμόεσσα Φασηλις.
Τῶν ἢ πρὸς ἀντολίην, μεσσατίην χθόνα ναιετάουσιν
Ιδρίες ἐν πολέμοισι Δυκάονες ἀγκυλότοξοι.
Τοῖς δ' ἔπι, Πισιδέων λιπαρὸν πέδον· ἦχι πόληες,
Τερμισσὸς, Λύρβη τε, ἢ ἰῷ ἐπλίσσατο λαὸς
Πρὸν ποτ' Αμυκλαίων, μεγαλώνυμος ἐν χθονὶ Σέλγη.

849 ubi alta præcipitia habentis visuntur montes Tauri, 850 ad Pamphylios etiam usque: Cragum vero illum vulgo appellant. 851 illic etiam videre quèas quod supra mare est [maritimum] oppidum 852 Aspendum, fluminis juxta undas Eurymedontis, 853 ubi suum mactationibus Dionæam [Venerem] placant. 854 Aliæ autem deinceps Pamphylicæ sunt urbes. 855 Corycus, Pergaque, & ventosa [ventis exposita] Phaselis. 856 harum autem ad orientem, mediam terram habitant 857 periti in bellis Lycaones curvis arcubus utentes. [sagittarii.] 858 hos vero post, Pisidarum pinguis solum: ubi urbes. 859 Termissus, Lyrbaque, & quam condidit populus 860 olim aliquando Amyclæorum, [Spartanorum.] quæ est magni nominis in terra, Selga.

Διωναίῳ] τῷ Αφροδίτῃ. α. Ιλάσκονται] ἐξιλασκονται χάριν ἢ γενέσεως αὐτῆς, Δηλονότι· διὸ ἴσασι χθὶ αὐτὴν. α. Ημιόεσσα] ἡ ὁ τῷ ἀνέμῳ ἡμιβρέχουσα, ἡμιόμβρος· ὅσπ. α. Επολίσσαθ] ἵκπσι. α. Πρὸν] ποτέπροτ. α.

κωθικῶσπ οἱ Λύκιοι· ὅπω τῷ βαθέα ἔχοντος πρημνὰ Ταύρου τὰ ὄρη μέχρι τῆς Παμφυλίας ἔχοντα· Κράγον ἢ αὐτὸν καλοῦσι κ) λέγουσι. Εκεῖθεν δὲ πόλιν Ασπενδίνην κ) ῥέοντα παρὰ ἢ ἰὸν τὸ Εὐρυμέδοντος τὸ πτυκτὸν ὑπερέχοντα τ' ὄρεος τὸ πολίσθρον, τπτιν [πόλιν] τῷ ἄπω καλυμβάλλουσι Ασπενδεν· ὅπω τῷ Διωναίῳ τιμᾶς τ' αὐτῇ ἐξιλασκ.) σφαζαῖς. Αἱ ἑξῆς ἐφεξῆς Παμφυλίδες ὑπάρχουσι πόλεις, ὅπ τε Κώρυκος κ) ἡ Πέργη, κ) ἡ ἠεμόεσσα Φάσηλις. μ) τούτων ἑ, ἐπὶ τῷ ἀνατολῇ, μέσην γῆν, αὐτὴ δ' κατὰ μέσον τ' γῆς, κωθικῶσπ οἱ ὀ τῆς πολεμικὰς ἐπιτηδείους κ) ἐπιμαχικὰ τόξα ἔχοντες Λυκάονες. σώζεσθαι δὲ ὕδωρ τὸν Λυκάονες. Διὸ τὸ ἐπιτηδειότατον ἄναν αὐτὸν τ' ἄκρον ἐξαίρει ὀ τὸ κεφάλαια. Επὶ τούτοις δὲ, τ' Πισιδίαν ἡ λιπαρὰ γῆ, ἢ ἐστὶ ὁ πλουσία χώρα· ὅπω τῆς Πισιδίας αἱ πόλεις, ἥ τε Τερμισσὸς καὶ ἡ Λύρβη, καὶ ἡ Σίλγη· ἰῷ τινα, Σίλγιον, ἡ τῶν Αμυκλαίων, ὅτις τῶν Λακώνων, λαὸς κατοικισθέντας ἐπίστασ. λέγεται δὲ ὅτι μετῴκισαν Λάκωνες ἐς Πισιδίαν, καὶ ἔκτισαν Σίλγιον.

Εκεῖ-

Κεῖθεν δ' εἰς αὐγὰς, σκαλιὸν παρεστέμμεν᾽ οἶμον
Πολλὸν ἔσω βεβαῶτα πρὸ ἑσπερίοιο ἀμφιτερίτη,
Γείτονα Εὐξείνοιο πλυκλύστιο θαλάσσης.
Κεῖνός τοι Κιλίκων πρεσύρεται ἔθνεα κόλπος
Μακρὸς ἐπ᾽ ἀντολίην· Ἀσίης δ᾽ ξυνὰ καλεῦσι.
Καὶ τῷ μὲν πολέσιν ποταμῶν ἐπιμίσγεται ὕδωρ
Τηλόθεν ἐρχομένων, Πυραίμοιό τε, καὶ Πινάροιο,
Κύδνου τε σκαλιοῖο μέσην ἀνὰ Ταρσὸν ἰόντος,
Ταρσὸν ἐυκτιμένην, ὅθι δὴ ποτε Πήγασος ἵππος
Ταρσὸν ἀφεὶς, χώρῳ λίπεν ὄνομα, τῆμος ἀφ᾽ ἵππων
Ες Διὸς ἐκβλήθη πόσιν ἥρως Βελλεροφόντης.

861 inde autem in orientem, obliquum circumſecat tramitem 862 multum introgreſſum circumſluum mare, 863 vicinum Euxino undoſo æquori. 864 ille ſane Cilicum trahitur circum gentes ſinus 865 longus in orientem: Aſiæ vero anguſtias [fauces] vocant. 866 atque in hunc quidem multorum fluminum commiſcetur unda 867 procul venientium, Pyramique, & Pinari, 868 Cydnique flexuoſi [ſinuoſi] mediam per Tarſum euntis, 869 Tarſum bene ſtructam, ubi quondam Pegaſus equus, 870 ungula amiſſa, loco reliquit nomen, quando ex equo 871 ad Jovis [domicilium] proficiſcens decidit heros Bellerophon.

Περιήρετας] ἤτοι συμβολῶ συμφέρ. α. Σκαλιὸν] κομψὸν, α. Ἰόντος] ἰόντος, α. Ταρσὸν] πλεῖον πρὸς, α. τὸ πλατὺ τῶ ποδὸς. β. Τῆμος] ἐπιμίκρ. α.

Ἐκεῖθεν, δηλονότι τῆ Παμφυλίας, σκολιὸν, ὅτας σωτερομβρίου. ἐδὸν ἐς αὐγὰς ἐξετέμνεν] κατὰ πολὺ ἔσω ἐσβαίνοντα ὁ ἀδελφὸς [ἀμφιτερίτη] ἀμφιτερίτη ἢ κυρίως λίγει] ὁ θαλάσσιος αὐτὸν· λέγει μεῖζα Νικάνδρος ἕτω κολυμβήσας. ἐξ αὐτῆς ἢ τῶν ἐπιτυμβίων ἢ αἰλεπὶ ἔχοντ᾽ ἢ ὡς ἀμφὶ, ἢ περίτον πᾶσι τῆ κρημνῶν πασάμενα ἐκχέων λαχὼν· τῶν τελείων ἢ δ᾽ αἰξὶν ἴλασχεν τὸ ὕδωρ. * ἢ Ἀσίας ἢ τὸ ξυνὸ κολάσεις ὀνόμα. Καὶ τότε μὲ, τῶ λοιπῶ κόλπε, τῆ πᾶσιν πολέμοις ἀρχαῖον, τῶ τε Πυραίμε, ἢ τῶ Πινάρε, ἢ σκολιῶ Κύδνε, (σκολιῶ ἢ, τῶ κυτὸ τῶν φορῶν ἰσθμὸν σκολιὸν τῆ ὑδάτων, κοῖλ᾽ τῶν ῥείων τῶ πίνε) ἀφ᾽ οὗ μίσγει τὰς κοίλοις ῥοὰς κόλπε Ταρσῶ πεδίον· ὅπε καὶ ὁ Πήγασος ἵππος τὸ πλάτος τῶ ποδὸς (ἀλίγε) παρεὶς, ἀφῆκε τυπὸν τῶ ὄνομα, κοιλοῦς Ταρσὸς, ἐγκοιλίσιν. Μέθεπ γὰ μέλ τῆ Γοργόνος ἐμίγη τῶ Ποσειδῶνι. αὖθις ἀφὶ κόλπε Ἰφιλοτέκνε Ἀθήνας· ὁ ἢ Διὸς ἐκβλήθη Βελλεροφόντης τὰ ἐπιτάγματα τῶ Ἑρμῆ τὰ πλησμονὴ. ἢ τῶ ευνίκε τῶ Αἰδωνίκε, ἐπίσης αὐτὸν ἀπτεμένη αὐτῶ, ἢ ἐξέλθε ἀκ τῶ ἁμαρτῶ· αὐτὸς Πήγασος, ἀπ᾽ ἐκείνε ὁ Βελλεροφόντης ἐβίωσεν· ἀς τ᾽ ἔρχεσθ᾽ ἀπελθὼν, καὶ πρόσω χθὸς κατάγη, τυπὸν σωτερῶδες, ὡς τῶ ἵππε πλαμβυόμενος· διὸ ἢ τῆ γῆ, ὡς ἀφῆκε πατήσας

Κεῖθι δὲ καὶ πεδίον τὸ Ἀλήϊον, ἔ κατὰ νῶτα
Ἀνθρώπων ἀπίδοιθεν ἀλώμενος ἐνδιάασκε.
Πολλαὶ δ' ἐξείης Κιλίκων γεγάασι πόληες,
Λυρνησσός, Μαλλός τε, Ϛ Ἀγχιάλεια, Σόλοι τε
Αἱ μὲν ἐν ἠπείρῳ, αἱ δ' ἀντίης ἄγχι θαλάσσης.
Τῆς δ' ἔπι, Κομμαγηνὸν ἔδω, Συρίης τε πόληες
Οἶνόν τε πτερόεντα τεκμήρασθαι ἄμφι δὲ ἅλωες
Ες δύσιν ἑρπύσσαι πολιῆς ἀλὸς, ἄχρι κολώνης
Οὔρεϊ ἀγχιάλοιο βαθυκρήμνου Κασίοιο.
Ῥηϊδίως δ' ἂν τοι λοιπὸν πόρον αὐδήσαιμι.

872 illic etiamnum campus Aleius, cujus in dorso [in planicie] 873 ab hominibus seorsum oberrans versabatur. 874 multæ autem deinceps Cilicum sunt urbes, 875 Lyrnessus, Mallusque, atque Anchialia, Solique: 876 aliæ quidem in continente, aliæ vero ipsum prope mare. 877 post has autem, Commagenum solum, Syriæque oppida, 878 littore in inflexo longe protracta. circum namque tractus 879 in occasum conversus est cani maris, usque ad jugum 880 montis maritimi, alta habentis præcipitia Casii. 881 facile autem tibi reliquum cursum [reliquam peregrinationem] eloquar

Πεδίον τὸ Ἀλήϊον] χαλεπὸν τὸ λεγόμενον Ἀλήϊον λέγει δ' ἀλᾶσθαι τὸ πλανᾶσθαι· διὰ τοῦτο ἐπλανᾶτο ὁ Βελλεροφόντης. α. Ἀπίδοιθεν] πόρρω καὶ χωρὶς. α. Ἀλώμενος] πλανώμενος. α. Ἐνδιάασκε] διῆγεν. α. Ἐν ἠπείρῳ] ἐν τῇ ξηρᾷ γῇ. α. Πολιῆς ἁλὸς] τῆς λεπτῆς θαλάσσης. β.

πυκνότερος ἐκείνων, κατέλιπεν, ὅσον ὡς ἅπαξ πεφῦσαν καὶ Διονύσῳ πόλιν λέγουσι Φάσηλιν ἢ λέγει ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ αὐτὴ πανταχοῦ ἔκπεσε. πῶς δὲ λαὸς ὁ αὐτὸς μὴ ἐκπεσὼν μόνον ξενοδοκῶν. Ἐκεῖ δὲ ἴσως τὸ Ἀλήϊον πεδίον, ἐν ᾧ ὁ πατὴρ ἐμπεσὼν λέγεται.

Ἠϊόνα καὶ πεδίον τὸ Ἀλήϊον εἶφ' ἁλᾶσθαι,

ἰσχνότητα, ἢ ἀνισχνότητα. Πόλεσι δὲ τὴν Κιλικίαν ἰσχνὴν ὑπάρχειν πόλεις· ἢ τὸ Λυρνησσὸς, [καὶ Μαλλὸς,] ἐν ᾗ Ἀγχιάλεια, καὶ αἱ Σόλοι· αἱ μὲν, ἐπὶ τῶν γῆν· αἱ δὲ, πλησίον τῆς θαλάσσης. ἐπὶ πάσῃ δὲ, τὴν Κιλικίαν, ἀπὸ αἱ Κομμαγηνοί, (Κομμαγηνοὶ δὲ λέγονται, λαὸς χώρας ὑπὸ τὴν κιλικίαν,

Κόμμα· ἢ τις μὴ Κιλικίαν παροικεῖται τὴν Συρίαν) καὶ αἱ Συρίαι σατράπαι καὶ ἀδμήνιοι, οἷονεὶ ἀδμήνιοι καὶ πλατεῖαι καὶ εὐρύχωροι, κάτω ἐπὶ τὴν ἐρημίαν θαλάσσης. καὶ δὲ ἐπὶ τῶν δύο τρόπων τῆς πικρᾶς ἁλὸς ἁλᾶσθαι, ὅτου ἐν ἀσφάλτῳ καὶ ὁ κύκλος τῆς λεπτῆς θαλάσσης· μέχρι τὴν κολώνην (ὃ ἐστιν ὑψηλὸν ὄρος) ἐβαθυκρήμνου ἀγχιάλου ὄρους, τοῦτο πλησίον ἐστὶ τῆς θαλάσσης. Κασίου δὲ συμφύτου καὶ ἐνοικίου. λέγει] ὅτι Σόλεσι παροικοῦσι) ἄχρι Κασίου, ἢ ἐπὶ μεσημβρίαν πλησιάζων τῇ ἠῶϊ, καὶ ὡς ἐφ' ὕδατι ἡ θαλάσσα πλησιάζουσα πάλιν τῇ λοιπῇ θαλάσσῃ. Τὸν δὲ λοιπὸν πόρον τῆς γαίης τῆς Ἀσσυρίας ἐμοὶ μὲν τοι καὶ ἐγὼ ἐνίσπω μι.

Γαιάων Ἀσίης· ὁ δέ τοι λόγος ἐν φρεσὶν ἔστω,
Μηδ' ἀνέμοις φορέοιτο πεπνυμένων χάριες ἔργων.
Εἰ γάρ μοι σάφα τῶνδε κατεφράσσαο κήδθην,
Ἢ τάχα κεν ἄλλοισιν ὑπεκπρομάθως ἀοιδεύοις
Καὶ ποταμούς, πολίων τε θέσιν, καὶ ζώματα ἑκάστων.
Σχῆμα μὲν οὐκ ἂν πάντως σοὶ τηλοῦθεν τετυχθω,
Πεπλασμένον δαιδαλοῦσιν ἐπ' ἀνθρώπου πλοκίοισιν.
Οἶδα γὰρ ἐν περάτεσιν ἐμεῦ εἰπόντος ἀκούσας
Πᾶσαν ἔως Ἰνδῶν Ἀσίην ὄρος ἄνδιχα τέμνειν.
Κεῖνό τοι ἐν τηλοῦθεν ὑπερκύρσειεν τελέεσθαι·
Νεῖλος δ' ἑσπέριον τηλοῦ πόλον αὐτὰρ ἑῶον
Ἰνδικὸς ὠκεανός· νότιον δ' ἄλος οἶδμα Ἐρυθρῆς.

881 terrarum Aſiæ. verum hæc tibi verba in mente hæreant; 883 neque a ventis feratur elaboratorum gratia operum. 884 etenim ſi mihi plane hanc perceperis viam, [viæ deſcriptionem,] 885 profecto etiam aliis perite memorare poſſis 886 & fluvios, & urbium ſitum, & regionem unamquamque. 887 Figura igitur quatuor in lateribus eſto, 888 expanſa ſpatioſis in ortum campis. 889 ſcis enim te inter prima dicentem me audiſſe 890 totam uſque ad Indos Aſiam montem bifariam ſcindere. 891 ille [mons] tibi inter latera magis aquilonaris ſiat: 892 Nilus autem occidentale latus ſit: at orientale. 893 Indicus oceanus: auſtrale vero, maris undæ rubri.

Ἐπεκμάθως] σωστῶς. α. Πιστύσειστ] πίστα ἔρει. α. Τετύχθω] κεκατασκεύάσθω. α. Οἶδα] γινώσκει. α. Ἀνδιχα τέμνειν] δίχῶς χίζειν. α.

πειμι. ὅπερ δὲ σοι ὁ λόγος ἐν ταῖς φρεσὶν ὑπαρχέτω, καὶ ἡ χάρις τῶν πεπνυμένων τούτων ἔργων μὴ φέροιτο τοῖς ἀνέμοις, ἀπὸ τοῦ καὶ τῶν πεπνυμένων τούτων ἔργων τὴν χάριν, δηλονότι τῶν πεπνυμένων πεπραγμάτων ὠφέλιαν, τοῖς ἀνέμοις μὴ φέρῃς. καὶ γὰρ εἰ ἐμοὶ καλῶς καὶ σαφῶς πεποίηται τὸ ὅλον κατεμαθήτης, ἴσως σὺ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀπασιν ἐπεκμάθως ἀναγράψαις καὶ λέξεις τὰς τε πατρίδας, καὶ τὰ ὄρη· [τὰ πόλεις,] καὶ ἑκάστων γῆν. Κοίλη δὲ Συρία λέγεται τὰ πέρατα Ἀντιοχείας καὶ Ἀπαμείας. Ἀσσυρία δὲ, τὰ πέρατα Καππαδοκίας καὶ Μεσοποταμίας. Ἐστι δὲ οὖν, φησὶν, ὅπως καὶ ὁ λοιπὸς τῆς Ἀσίας τόπος, τετραπλάσιος τὸ αὐτὸ καὶ ἰσοσκελής. τοῖς μακρυτέροις καὶ ἐπιμήκεσι πλεύροις ἐκλαμβάνει καὶ ἑπτάμερος. Καὶ ἐν ἐπὶ τοῖς πλαγίοις ἑκατέρωθεν ἀκμαῖος ἐκτείνεται πρὸς ἀνατολὴν ἐπὶ τὸν ἀπηλιώτην τὸν Ἀσίαν τὸ ὄρος, δηλονότι ὁ Ταῦρος. ὀκτὼ βορειότερος τῶν πλευρῶν ὑπαρχέτω σοι ὁ Ταῦρος· ὁ δὲ Νεῖλος σοι ἐπὶ τὸ ἑσπέριον, ἤτοι τὸ δυτικὸν [πλεῦρον] τὸ ἓν, ὃν ὑπερκείτω σοι, καὶ κεκλίσθω τὸ ἓν ἴσον, ἤτοι ὃ ἀπηλιωτικώτερον, ὁ Ἰνδικὸς ὠκεανός· τὸ ἓν νότιον, τὸ κῦμα τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἀπὸ τοῦ Ἐρυθρὰ θαλάσσα.

Διπ-

Φράζεο δ' ὡς ὑπὸ πέζαν ἐπ' αὐχένας ἴξομαι ἤδη,
Ἀρξάμενος· Συρίηθεν, ὅθεν λίπον· οὐδ' ἂν ἔμοιγε
Μῦθον ἄτερ ψεύδεσθαι ἀνὴρ ὀπιμωμήσαιτο.
Ἀλλ' ἤτοι Συρίη μὲν ὑπείρια ἀλὸς ἐγγύθεν ἔρπει
Ἐς νότον, ἀντολίην τε, πολύπλοκον αἶαν ἔχουσα·
Ἣν Κοίλῃσιν ἐνίπτουσιν ἐπώνυμον, ἥνεκ' ἄρ' αὐτὴν
Μέσσῃ ἐν χθαμαλῇσι φέρων δύο πῶνες ἔχουσιν,
Ἑσπερίῃ Κασίοιο, καὶ ἠῴῃ Λιβάνοιο.
Καὶ τὴν μὲν πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν,
Οὐχ' ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι, ἀλλὰ διαμφίς·
Οἱ μὲν ἐπ' ἠπείρου, τοί περ Σύριοι καλέονται·
Οἱ δ' ἁλὸς ἐγγὺς ἐόντες, ἐπωνυμίῃ Φοίνικες,

894 observa autem quomodo sub ultimam oram [illius quadrilateri] in orientem perveniam jam, 895 orsus a Syria, unde reliqui: [digressus sum:] neque me, 896 sermo tamquam sit confictus, quisquam possit reprehendere. 897 sed nimirum Syria quidem super mare prope serpit 898 ad austrum, orientemque, urbibus abundantem terram: 899 quam Cavam perhibent cognomine, quandoquidem ipsam 900 medium ac depressam [humilem] montium duo cacumina cingunt, 901 occidentalis Casii, & orientalis Libani. 902 Et hanc quidem multique & divites homines tenent, 903 non simul habitantes cognomines, sed seorsum. 902 alii quidem super [in] continente, qui sane Syrii vocantur: 905 alii autem prope mare sunt cognomento Phœnices,

Φράζεο] σκέψαι, νόησον. α. Ἱξομαι] ἵξω. α. Λίπον] ἦ λόγῳ κατέλιπον. α. Ἐρπει] φέρει. α. Κοίλῃ] βαθυπέδῳ. α. Ἐνίπτουσι] καλοῦσι. α. Ἀνδρες ἔχουσι] ἄνδρωσι κέκτηνται. α.

Διαπρύσιον· ἢ ἀπίστῳ ἴσα τῷ γλῶ, ἡμᾶ ὁ τρόπος ἄρα ἢ ἐπὶ ὅσ ἀκούβολος παρηλθόσαμεν δόξ τῆς Συρίας, ἄλλη κρηπίδος. ἀρξάμενος· ἐλαμπρός δέ μοί τις κρήνης ψεύδηται ἀνὴρ ἀκριβολογήσ. Ἀλλ' ἡ μὲν ἠπείρῶν Συρίη πολύκολπος ὥσα ἔχουσα, ὃ ἐπὶ πόλεις πόλις ἔχουσα, ἐπὶ τῷ νοτίᾳ ἀκοβλῷ ἐγγὺς ἁλὸς ἔρπ, ἤτοι λόξ τῆς θαλάσσης, πλησίον ὡς ἤπειρος ἀκαρίφ). ὃν ἐπώνυμος λέγουσι Κοίλῃσι, διότι οἱ περιπλάκησ ἢ ἐξέχοντες τῇ ὀρῶν πέσοι μέσῃ ἢ χθαμαλῇ ἢ ὑποκειμένῃ αὐτῇ ἔχουσι, τῶ τε βλιαῖ Κατείᾳ καὶ τῷ ἀκοβολικῶ Λιβάνῳ. Καὶ τοῦτο μέ, τὴν Κοίλῃ, (τρῶς καὶ γάρ ἐστ, ἢ τε Φοινίκη, καὶ ἡ Παλαιστίνη, καὶ ἡ Κοίλη) πολλοὶ καὶ πλούσιοι ἄνδρες ἔχουσι· (οἱ τινες καὶ διάφοροι κοκλέντες) ἐχ ὁμῦ δ' ὡς ὁμώνυμοι ὄντες κατοικοῦσι, ἀλλὰ κεχωρισμένοι. οἱ μὲ ἐν τῇ ἠπείρῳ, οἱ τῶν Ἀρκαδικῶν κεκλήθασι· αὐτοὶ γὰρ καὶ Σύριοι λέγονται· οἱ δὲ πλησίον τῆς θαλάσσης, οἱ καὶ Φοινικικὴ κεκλήθασι,

ἐξ

Τῶν δ' ἀνδρῶν ἡγεῖς ἃ Ἐρυθραῖοι γενέσθαι,
Οἳ πρῶτοι πόντου ἐπειρήσαντο θαλάσσης,
Πρῶτοι δ' ἐμπορίης ἀλιδινέα ἐμήσαντο,
Καὶ βαθὺν ἀρχαίοις ἄστρον πόρον ἐφράσσαντο.
Οἵ τ' Ἰόπην, Ζέφυρον τε, Γάζαν, Ἐλαΐδα τ' ἐνέπουσι,
Καὶ Τύρον ἀγχιάλην, Βηρυτῆν τ' αἶαν ἐρατεινὴν,
Βύβλον τ' ἀγχίαλον, καὶ Σιδόνα ἀνθεμόεσσαν,
Ναυσιμόλην χαρίεντος ἐφ' ὕδασι Βοστρηνοῖο,
Καὶ Τρίπολιν λιπαρὴν, Ὀρθωσίδα τε, Μάραθόν τε,
Λαοδίκειαν θ' ἣ κείνην ἐπ' ἠϊόνος θαλάσσης,
Καὶ Ποσειδήϊα ἔργα, καὶ ἱερὰ τέμενα Δάφνης,

906 eorum hominum ex genere [ſtirpe] qui Erythræi [rubri maris accolæ] fuerunt, 907 qui primi navibus periculum fecerunt maris, 908 primi item mercaturam mariuagam excogitarunt. 909 atque profundam cœleſtium ſiderum viam deprehenderunt. [obſervarunt.] 910 qui Iopen, & Gazam, Elaïdemque incolunt. 911 & Tyrum vetuſtam, Berytique terram amœnam, 912 Byblumque maritimam, & Sidonem floridam, 913 habitatam venuſti ad fluenta Boſtreni, 914 & Tripolim pinguem, Orthoſidaque, Marathumque, 915 Laodicenque, quæ ſita eſt ad littora maris, 916 & Neptunis opera, & ſacra tempe Daphnes,

Ἐρυθρὸν] πρῶτον καὶ πρῶτοι. α. Ποσειδήϊα ἔργα] ἀντὶ τοῦ ὁ Ποσειδώνιος. β.

ἐξ οὗπερ ὁ ἡγεμὼν ὁ ἀνδρῶν, οἵπερ Ἐρυθραῖοι γεγόασι). (μίτρικοι γὰρ ἦσι οἱ Φοίνικες ὁ Ἐρυθραῖον λέγει)) οἱ πρῶτοι καὶ πρῶτοι ἀνθρώπων ἐπιχειρήσαντο ὁ θαλάσσης ἐρευνᾶν ὁ καὶ τὰς ἀλιδινὲς ἐμπορίας. ἄγαν δὲ σύμμετρα πολὺ ἴσχυσε θαλασσίοις ἐμπορίοις ἐπιτήδευμα μετάνοις. (ὁ μὲν Ὅμηρος ἀλιπόλλας θαλάσσας. οἱ δὲ ὕστερον τὸν μέσημβρινὸν τοῦτον ἐπιφανῆ). καὶ τὸν ἐν θαλάσσῃ πλόον ὁ ἀστέρων ὁδηγούμενοι ἐπεφράσαντο. Οἱ δὲ περὶ τὴν Ἰόπην, ὁ Γάζαν, καὶ τὴν Ἐλαΐδα κατοικοῦντες, καὶ τὴν ἀρχαίαν Τύρον, (ἀγχιάλου γὰρ, τὴν ἀρχαίαν λέγει) καὶ τὴν ἐπέκεινα καὶ πολλὰ τῆς Βηρυτῆ πόλεως καὶ τὴν ἀγχίαλον Βύβλον, (ἀγχίαλοι δ' πόλεις, τὴν πλησίον θαλάσσης ὄσαι· Βύβλος δ' ἡ λίγα) ὁ πόλις λόγου ἐστὶν θαυμαστῆς αὐτῆς, ἣ ὅτι τὰ ὁ αὐτῆ λόγου βιβλία διαφυλάττουσι· ἄστατος δ' ἡ ἐπὶ λόφου ὁ Αἰγύπτου ἡ Ἰσις πεφυγαδευμένη, ὁ αὖθις ὁ Ὄσιρις ἀνευρεῖσα, τὸ ἀξόανον ὁ κιβωτὸς αὐτοῦ, βυβλίνου λόγου τῆς ὁ τῆ Νάλῳ φασκόντος βύβλου. ἐξ ἧς καὶ τὸ Βύβλου αὐτοῦ ἀνόμασται) ὁ τὸν ἀληθέστατον, ὁ ἐπὶ τὸν ἄνω πολὺ ἴσχυσε, Σιδόνα, ἐπὶ τοῖς ὕδασι κατοικημένον τῷ χαρίεντι Βοστρηνῷ. (ὁ δ' Βοστρηνὸς ποταμὸς ἐστὶ ὁ Σιδόνος, ἀφ' ὁ καὶ Βόστρα ἡ πόλις λέγει)) ὁ τὸν λιπαρὸν, οἱονεὶ τὸν πίονα, Τρίπολιν, καὶ τὸν Ὀρθωσίδα, καὶ τὸν Μάραθον, καὶ τὸν Λαοδίκειαν, ἣ πρὸς τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς θαλάσσης κεῖται, ὁ τὰ Ποσειδήϊα ἔργα, ἀπὸ δὲ τῆς Ποσειδῶνος πόλεως κολυμβήθρου

Ηχί περ Αντιόχοιο ἐπώνυμος Αντιόχεια.
Αὐτὰρ ἐνὶ μέσῃσιν, Απαμείης πολίεθρον.
Τῆς ἦ τοὺς ἀντολίην καπεσύρῃ ὑγρὸς Ορόντης
Ασσυρίου, Αντιόχοιο μέσην διὰ γουνὸν ἐλίζων.
Πᾶσαι δέ τοι λιπαρή τε ἐυδότειρ ἔπλετο χώρη,
Μῆλά τε φερβέμεναι, καὶ δένδρεσι καρπὸν ἀέξειν.
Τῆς δ' ἂν ἴδοις τροπέρω, νοτιώτερον οἷμον ἰόντα,
Αραβικὸν κόλπου μύχατον πόρον, ὅς τε μεσηγὺ
Εἰλεῖται Συρίης τε καὶ Αραβίης ἐρατεινῆς,
Τυτθὸν ἐπ' ἀντολίην τετραμμένος, ἄχρι Σελαγῶν.
Κεῖθεν δ' ὀλβίστων Αραβίων ἀδινὰ κέλευθοι αἶα,

917 ubi quidem Antiochi de nomine dicta Antiochia. 918 Ceterum in mediis, [mediterraneis urbibus,] Apamea oppidum. 919 hujus autem ad ortum delabitur liquidus Orontes 920 immenſus, Antiochi mediam regionem dirimens. 921 porro tota pinguiſque & paſcua eſt regio, 922 oves ad paſcendas, & ad augendum arboribus fructum. 923 hanc autem videbis ultra, magis auſtralem viam petens, 924 Arabici ſinus intimum meatum [curſum,] qui inter 925 volvitur Syriamque & Arabiam amœnam, 926 paulum ad orientem converſus, uſque ad Selanos. 927 Inde vero ditiſſimorum Arabum adjacet terra,

Ενὶ] πιπτικῶς τὸ οἰ, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀθήναις. β. Μύζαβον] βαβύλωνα. α. Ερμιονῆς] πυθιονῆς. α. Ολβίσιον] πλουσίων. α.

μῆλα ὅτου, καὶ τὰ ἱερὰ τιμᾶται τῆς Δάφνης, (ἱερὸν γάρ ἐστι μεγάλα. καὶ τίμιον, τὰ σπόμενα κυλίει δὲ τὰ δύο ὄρη, καὶ τὰ σπόμενα τὰ δύο ὀρῶν· Δάφνῃ γὰρ, οἱ μὲν τὸν Αντιόχειαν λέγουσιν εἶναι τὴν Δάφνην, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Αντιοχείας) ὅτου καὶ ἱκανώτατοι τὸν Αντιόχειαν καὶ Αντιοχέας λέγεται. αὐτοῦσι δὲ, φασὶ, Αντιοχέας, ἀπὸ Αντίπατρος, μυσόμενοι δὲ τὰ ἀρχαῖα δύο πόλεων, Ποσειδῶνα καὶ Δάφνης. Εν δὲ ταῖς μέσαις, ἄγαλμα ἐν τῷ μέσῳ τὰ δύο τούτων πόλεων, τῆς τε Ποσειδῶνος καὶ Δάφνης, ὑπάρχει ἡ Απάμεια πόλις. ἐστὶ δὲ τὸν ἀνατολικὸν αὐτῆς, διείργει δ' Απάμειαν, πόλις ἐν χερσὶ Ορόντης ποταμούμενη, τὸν Αντίοχον τὸν γλῶ μέσῃ διέχουσα. ἄπεστι δὲ ἡ [χώρα] τὰ πεῖραι Συρίων πλούσια τε καὶ εὔδοτος ὑπάρχει, καὶ ἐσθὶ τὸ πρῶτον τὰ σῶματα, καὶ τὰ πρῶτον τῆς δένδρεσιν αὔξειν. Ταύτης δὲ, τῆς Συρίας, ἐν τῇς Αντιοχίας, ἐπὶ τὰ ἐσπέρας τὸ τέταρτον ἐδάφους τὸ Αραβικὸν κόλπου τὸ ἐσώτατον μῆκος· ὃς τε ἀναμεταξὺ τῆς Συρίας, [καὶ] τῆς ἐπιφανοῦς τὸ κοίλης Αραβίας συνέρπει ἐλίγον, ἐ μακρὸν, ἐπὶ τὸν ἀνατολὴν μᾶλλον τὸ Ελαιῶν. ἡ δὲ Ελαία πόλις ἐπὶ τὸ τὸν εὐδαίμονα τόπον τὸ Αραβικὸν κόλπου, κοίλοσυρίης δὲ οἱ οἰκήτορες Ελαῖται. Απ' οὐκῆσι δὲ, ἐπὶ τὸ Ελαιῶν ἐσὶν ἀνατολὰς, τὸ εὐδαιμόνων λιγομένων Αραβίων ἐπίκειται

γῆ,

Πολλὸν ἀνερχομένῃ, διοτρὴ ζωοθρέπτει θαλάσσῃ,
Περσίδι τ', Ἀραβίῃ τ' ἄνεμον δέ τοι ἔλλαχε ἑκάτη·
Ἀραβίη, ζέφυρον· Περσὶς δ', εὔροιο κελεύθους.
Πέζα δέ οἱ νοτίῃ πεφαμμένη ἀντολίην δε,
Κλύζετ' Ἐρυθραίοις ὑπὸ κύμασιν ὠκεανοῖο.
Καὶ τ' τοι θέσιας μυθήσομαι. ἔσχατα χαίρει
Πασσίων πολύολβα καὶ ἀγλαὰ φῦλα νέμοντα.
Ἄλλο δέ τοι καὶ θαῦμα μέγ' ἔσχεν ἔλλαχε σκείνη·
Αἰεὶ κηώεσσα θύοις ὑπὸ λαρὸν ὄδωδεν
Ἡ θύη, ἢ σμύρνης, ἢ εὐόδμοι καλάμοιο,
Ἡ καὶ θειοτάτοιο πεπαγνομένοι λιβάνοιο,
Ἡ κασίης. ἐτὸν γὰρ ἀνὰ χθόνα λύεται κείνῃ
Ζεὺς αὐτὸν Διόνυσον ἐυῤῥαφέϊ μηρῷ μητρὸ

928 multum adſcendens, duplici circumdata mari, 929 Perſicoque, Arabicoque. ventum autem ſortitum eſt [adeptum eſt] utrumque: 930 Arabicum, Zephyrum Perſicum vero euri vias. 931 limes autem illi auſtralis converſus ad orientem, 932 alluitur rubris fluctibus oceani. 933 etiam hujus tibi ſitus eloquar. eximie enim ipſum 934 inter omnes [alios] valde opulenti & inſignes populi colunt, 935 aliud quinetiam miraculum valde magnum obtigit illi: 936 ſemper fragrans aromatis, ſuaviter ſubolet 937 vel thus, vel myrrham, vel bene odoratum calamum, 938 aut etiam divinum matureſcens thus, 939 vel caſiam. revera enim in terra ſolvit illa 940 Jupiter ipſum Dionyſum [Bacchum] bene ſuto a femore:

Ἑλλαχ'] ἔτυχε. α. Κλύζεται] βρέχεται. α. Θειοτάτοιο] δ' ἀξιολόγου· οἱονεὶ θειοτάτου ὄντος. πρὸς τὸ πιστὸν, ὅτι μᾶλλον ἔπεσε τῇ θηΐ. α.

γῆ, καὶ πολὺ ἀνερχομένῃ, διοτρὴ θαλάσσῃ ζωοθρέπτῃ, ὁ ἐστι κατερχομένῃ τῇ Περσίδι καὶ Ἀραβίᾳ. ἐκύρησε δὲ αὐτῶν ἄνεμον ἑλαχεν ὁ Ἀραβίας, τὸν ζέφυρον· ὁ δὲ Περσὶς, τῶν εὔρων τὰς ὁδούς, ὅτι τὸ εὖρος. Ἡ δὲ πέζα, ὃ ἐστι ὁ ἰσθμὸς καὶ τὸ τέλος ἢ βάσις, αὐτῆ ἐστι νοτιωτέρα, ἀπὸ τῆ φορᾶς τὸ νότιον μέρος πεπραγμένη, ἐπὶ δὲ τῷ ἀνατολῷ ὑπὸ τοῖς Ἐρυθραίοις κύμασι τῆ ὠκεανῆ κλύζεται. Καὶ τούτοις δὲ, τοῖς Ἀραβίοις [φησὶς] μυθήσεσθαι· ἔχουσι καὶ γὰρ ὑπὲρ πάντων τῶν ἄλλων πολύπλουτα καὶ λαμπρὰ αὐτὰ αὐτῷ κρᾶσιν ἔθνη. ἐξοχώτατόν δὲ τὸ ἐξαίρετον πᾶσιν ἄλλο μίγα θυμίαμα ὑπὲρ πάντων τὰ ἄλλα. ἀπὸ γὰρ τῆ Ἀραβίας γῆ ἔλαχεν. ἀπὸ γὰρ τῆ Διονύσου δύσεως τὰ τεθυμιασμένα τοῖς θυμιάμασι καὶ ἀρώμασιν ὑπομνήματα καὶ καλὰ καὶ ὀσμὴ μυρίζει ἢ θύη, ἢ σμύρνης, ἢ τῶν δύσεως καλάμου, ἢ τῆ θείου καὶ θυμιατοῦ καὶ πεπηγότος, ἢ τῆς κασίας. ἐτὸν (τὸ ἀληθὲς) καὶ γὰρ κατὰ τὸν γῆν ἀπόλυσε αὐτὸν ὁ Διόνυσον ἀπὸ τῆ μηροῦ ὁ Ζεὺς ἔλυσε. λέγει τοῦτο

καὶ

Τῷ ϗ γληναμύῳ κηώδεα φύετο πάγλη.
Μῆλα ϗ ϗ τῆμος λασίοις ἐδαρώετο μαλλοῖς
Ἐν νομοῖ, αἰτομάτοις ϗ καπήρεον ὕδασι λίμνας.
Ορνιθες δ᾽ ἑτέρωθεν ἀοικήτων ἀπὸ νήσων
Ηλθον φύλλα φέροντες ἀκηρασίων κινναμώμων.
Αὐτὰρ ὁ μὲν πυρόεντα κατωμάδιον ἐπάυσε,
Κισσῷ δ᾽ ἱμερόεντι καλὰς ἔκτυψεν ἐθείρας,
Αχροχάλιξ δ᾽ οἶνῳ πλεκτὰς ἀπεπάσατο θύρσους
Μειδιόων, Ϲ πολλὸν ἐπ᾽ ἀνθράκεν ὄλβον ἔχοιε.
Τέγγεν ἐϋστεφέι νιῷ λιβάνῳ κομόωσαι ἄρουραι,
Οὔρεα ϗ χρυσῷ, πεπάμοι δ᾽ ἑτέρωθι θυηλαῖς.
Αὐτὰρ δ᾽ ἐσταότες μαλακὰ πόκα δῆμον ἔχουσι,

941 proinde nato odorata naſcebantur omnia. 942 oves quinetiam tunc denſis onerabantur velleribus 943 in paſcuis, ſubitis item delabebantur aquis lacus. 944 volucres inſuper aliunde non habitatis ab inſulis 945 veſ̃erunt, folia ferentes non vitiatorum [ſincerorum] cinamomorum. 946 at vero ille hinnuli pellem in humeros extendit, 947 & hedera jucunda pulcras ornavit comas, 948 ebrius autem vino implexos quaſſavit thyrſos, 949 blande ridens, & magnas hominibus illis divitias ſuperfudit. 950 quare ad hunc uſque diem thure gloriantur arva, 951 montes autem auro. flumina item alia ex parte odoramentis. [aromatibus.] 952 ipſi autem incolæ valde pinguem [opulentum] populum habent.

Κηώδεα] τὰ μυρίσματα. α. Φύετο] ἀνεβλάστησεν. α. Νιφόεντα] λήμασι μικροῖς ἰλιγφων. α. Καπηρεόν] ἐπάτων τῷ ὄμμ. α. Επάυσε] ἐξέπλωσεν. α. Εστυψε] ἀφ᾽ εφάπαν ἐκύκλωσε. α. Κομόωσι] θάλλουσι. α.

ϗ χροτοσπόρος (ἢ ϗ χροτοβόος) αὐτὸ διὰ τὸ ἅπασι τὴν τηγνιμασμένα ἐνδοῦναι. τὸν δ᾽ ϗ τὸ ἐφάπαξ τοῖς θνητοῖς μιμηθοῖς ἐν τῷ βιοτῷ ἐδαρύνοθ᾽ αὐτόχρωθι δ᾽ ὕδασι ϗ αἱ λίμναι κατῆρεον. λάσ δ᾽ ἦ ἐπίρων ϗ ἀοικήτων νήσων. ἤγουν ἦ ἀπὸ Ταπροβάνης, αἱ ὕστερον ὑπερεφάνθη ἀκηράσι Ϲ ἀφθάρτοις κιναμώμοις τὰ φύλλα φέρουσι. τὸ δὲ κατάμωμον ἀμείλη ὄμμοσι τὸ βλάπτον· ἐὰν δ᾽ ποι ἐφθαρμένον, κλαυθμηρίζει ὑφ᾽ ἡδονῆς ϗ ἐὰν ἀναπαύσῃς, λαπτείχῃ. Καὶ ἄντος μ. ὁ Διόνυσος, πυρόεντα ἐπαμφίεσε ἐπάυσε, τὸ δ᾽ ἐπιθυμητὸ κισσῷ ἓν κηλὰς ἔπλεξε τρόπος, τὰς δ᾽ πλεκτὰς θύρσους (οἱ περ ἀσὶν ὅπλα Διονυσικαὶ) ὁ ἀκροχάλιξ, οἱονὶ ὁ ἄκρος τοῦ οἴνου μεθύων ὑπογαλῶν ἀνίσφε, ϗ πολὺν πλοῦτον ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις ἔχων. τοῦτο χάριν ἄρτι ϗ ἐπὶ τῆ λιβάνῳ οἱ ἄνθρες κομῶσι σύσσοι, τῇ χρυσῷ τὰ ὄρη, (λέγεται μύπιδας χρυσῦ ἄντος εἶναι) οἱ δὲ ποταμοὶ ἑτέρωθι τοῖς θυμιάμασι, ἤτοι ἀπὸ ἑτέρου μέρους γῆς ἀρώμασι, πλέθουσι· ὅτι καὶ τοὺς πτωμοὺς θύουσι αὐτοῖ. αὐτοὶ ϗ οἱ χθονιακάντες λίαν ϗ πάνυ εὐσαρκοῦσι λαὸν ἔχοντες,

Χρυσείοις πτάλοισιν ἀγαλλόμενοι μαλακοῖσι.
Αλλ' ἤτοι πρῶτοι μὲν ὑπὲρ κλιτὺν Λιβάνοιο
Ἀφνειοὶ ναίουσιν ἐπωνυμίην Ναβαταῖοι.
Ἀγχι δὲ Χαβλάσιοί τε Ϛ Ἀγρέες· οἷς ἔπι γαῖα
Χατραμῖς ἐναίει, καπναντία Περσίδος αἴης.
Αὐτὰρ Ἐρυθραίης παλίρροον ναίουσι θαλάσσης
Μιναῖοί τε, Σάβαί τε, Ϛ ἀγχίγυοι Κλεπαβηνοί.
Τόσσα μὲν Ἀραβίην εὐρείαν φῦλα νέμοντα.
Ἀλλὰ δέ τοι Ϛ πάλοιγε· εὐρωδὴ χάρ ἐστι μαίεσθαι.
Τῆς δὲ πρὸς ἀκροτέρειαν, ὑπαὶ ῥιπὶ ζεφύροιο,

953 aureis vellibus gloriantes mollibus. 954 Verum enimvero primi quidem ultra declivitatem Libani 955 divites habitant cognomento Nabatæi. 956 prope autem Chablasique & Agrei: quos juxta tellus 957 Chatramitica incolitur, e regione Persicæ terræ. 958 ceterum rubri latus habitant maris 959 Minnæique, Sabæque, & vicini Cletabeni. 960 tot quidem Arabiam ingentes gentes tenent. 961 aliæ vero insuper & plurimæ: circumquaque enim est maxima. 962 hujus autem ad ulteriorem regionem, sub flatu zephyri,

Πίπλοισι] βλωτοῖσι. α. Ἀγαλλόμενοι] δύρεα πιόμενοι. α. Περιώσια] μεγάλα. α. Ῥιπὴν] ὁρμὴν. α.

ἴχνη, τοῖς χρυσοῖς καὶ μαλακοῖς πτίλοις ἀγαλλόμενα. Ἀλλὰ πρῶτοι μέν, ἐπὶ τῶν ἀνάκλισιν ἔχει Λιβάνου ὄρους, πλεῖστοι κατοικοῦσιν οἱ ἐπώνυμοι λεγόμενοι Ναβαταῖοι· κεκλῆνται δὲ καὶ Κλεπαβῆνοι· ὁ δὲ λόγος ἔστω σοὶ τὰ ἀριθμὰ ἄνω.

Καὶ ἡ τοῦ ῥητοῦ μνήμη σημαίνει. — τὸ γὰρ ὄρος ὁ Λίβανος τῶν τε Κοίλων Ἀσσυρίων καὶ τῶν διδυμάονος διορίζει ἀλλήλων. Πλησίον δὲ οἱ Χαυλάσιοι, οἱ τὴν Χάλδαμιν, ἥτις κεκλημένη γῆν κοιλαίνουσι, καὶ οἱ Ἀχρεῖς· ἀφ' οἷς ποτὲ οἱ Χατρημεῖς γῆν κοιλαίνονται, ἐξαναστάντες ἀπὸ Περσίδος γῆς. ὑφαιρεῖ πάλιν δὲ λόγῳ αὐτοὺς, διὰ τὸ αὐτὸς ὑπάρχειν.

— καπνανταίης Περσίδος αἴης.

ὁ Πέρσης ἐξ Ἀνδρομίδας γίνεται υἱὸς ὃ πάππος Κηφεὺς παρ' ἑαυτῷ τρέφων Πέρσην ἀνόμασε· πλεῖστόν τε ἐν κατοικίσας αὐτῷ τὴν τῶν Κηφήνων ἀρχὴν· Χαλδαίους δὲ ἐξάλλαττεν αὐτὸν τῶν χώρας Κηφῆνα, ἐπὶ λόγου ἀπαγόμενος, ἀπὸ λόγου ὡς τὸ τῶν Ἀργοναυτῶν ἔθνος, τὸ γεωπολοῦντας ἀρῶν, ἀνθρώπους ἐπέρους κεκτῆσθαι, τὸ Πέρσας ἀφ' ἑαυτῶν ὁνομάζειν· ἔχει δὲ ὧν Ἀχαιμενίδαι, παρ' ᾧ Ἀχαιμενίδαι οἱ Πέρσαι ἐκλήθησαν. οἱ δὲ Σάβαι διορίζονται ὑπὸ τῶν ἰσθμῶν. Ὑπὸ δὲ τὴν Ἐρυθρᾶς θαλάσσης τὸ πλάτος κοιλαίνουσι οἵ τε Μιναῖοι, Ϛ οἱ Σάβαι, τὸ ἀγχίγυοι, ὅ ἐστι γύτοις, Κλεπαβῆνοι. τετιμῶνται δὲ ὑπὸ τῶν Ἀραβίων ἐξαίσια τὸ ἀξιοῦσθαι κοιλαίνουσιν ἴδιον. καὶ ἅμα πλήσιον πάνυ καὶ χάρις ἐστὶ ἀξιοῦσθαι σφόδρα μικρὸν ὁ κοῦφον τὸ ἀξιοῦσθαι, αὐτὸ δ' ὑμᾶς ὠθεῖν. ἐν δ' ὕπνοις σφόδρα καὶ πάνυ ἐπὶ τὸ ὑμᾶς ὠθεῖν ἐστι μικρόν. Περὶ ἀνατολὴν αὐτῆς, ὑπὸ τὴν ἠῶ, ὁ ἐπὶ πολὺ, τῷ ζεφύρῳ, (ὅπου κατοικίσαντα λέγονται αὐτὴν)

Αυταρ ὀρεσκῴων ϖολυφαίνετη ὕδατα Ερεμβῶν,
Οἱ βίον ἐν πέτρῃσι κατωρυχέεσσιν ἔθεντο,
Γυμνοί, ἓ κτεάνων ἀπιδάεες. ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν
Ιδεα θαλπομένοισι μελαίνετη ἀναλέθει χρώς·
Αὔτως δ' οἷά τε θῆρες ἀλώμενοι, ἄλγε' ἔχουσιν.
Οὐχ ὡς ἀβροδίοιν Αράβων γήθει· ὁ γὰρ ἐν ὄλβῳ
Ισην μοῖραν ἅπασιν ἐπ' ἀνθρώποις ἔνειμε δαίμων.
Αὐτὰρ ὑπὲρ Λιβάνοιο, πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο,
Τῆς ἑτέρης Συρίης δολιχὴ μηκύνεται αἶα,
Ελκομένη κὴ μέχρις ἀλικλύστοιο Σινώπης.
Τῆς δ' ἤτοι μέσσης μὴ ἐπ' ἠπείροιο βαθείης

963 sterile monticolarum apparet solum Eremborum, 964 qui vitam [domicilia ad vitam transigendam] in petris suffossis [in terram depressis] posuerunt, 965 nudi, & possessionibus carentes. quinetiam ipsis 966 sudore [æstu] nigrum redditur aridum corpus: 967 temere vero more ferarum oberrantes, molestias habent. 968 non sicut delicate viventium Arabum genus. non enim in felicitate 969 æquam sortem [partem] omnibus hominibus attribuit deus. 970 at ultra Libanum, ad ortum solis, 971 alterius Syriæ longa producitur terra, 972 quæ protrahitur etiam usque ad Sinopen quæ mari alluitur. 973 atque hujus media quidem in continente vasta

Ορεσκῴων] ὀρειφοίτων. α. Αὔτως] μάτην. α. Θῆρες] ἄκρως ζῶσι. α. Αλγη] θλίψεις. α. λύπας. β. Αβροδίοιν] τρυφῶσιν. Ισην] ὁμοίαν. α. Μηκυνέται] μακρυνέται. α. μακρεύνεται. β. Ελκομένη] συρομένη. α. Αλικλύστοιο] ἡ ἀλὸς θαλάσσης βρυχμῶδης. α.

ἢ ὄρεσι λιθοτυμβώνων Ερεμβῶν τὸ λευκὸν ὕδωρ, αὐτὴ τῶ ἡ λυπρὸν κὴ ἀνιαρὸν κὴ φιτάλια γῆ, φαίνεται· (Ερεμβοὺς ἓ λέγε τὰς Τρωγλοδύτας Αραβας) οἳ πάντες τὸν βίον κὴ τὰ ζῶα αὐτῶν ἐν ταῖς κατωρυχίοις πέτραις, ἤτοι ταῖς σπηλαιώδεσι, εἰσὶ γὰρ σπήλαιοι ἐχόμενοι, ὕθεν τε, γυμνοὶ κὴ κτημάτων ἀπειροι ὄντες. ἐξελ αὐταῖς ἓ θαλπομένου τῦ ἡλίου τὸ κροῖζον τῶν αὐτῶν σῶμα μελαίνεται· μάτην δέ, αὔτως, καθάπερ θῆρες πλανώμενοι ἄλγη ἔχουσι. ἐχ' ὡς ἢ ἀβροδίων Αράβων τὸ γένος. ὠδὶ γὰρ ἐπὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ δαίμων τὴν ἴσην μοῖραν ἐπὶ ἅπασι γήθει, τυτέστι σὺν ἐπὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ θεὸς τὴν ἴσην μοῖραν ἐν τῇ διδυμοχίᾳ τῦ κλύτου ἔθηκεν. οἱ δὲ ἄλλοι Αραβες ὅσοι ἀβροδίοι, ὡς καὶ ὄντες αὐτοὶ ἐξελ τῶν αὐτῶν ἰδιάζει ἀνωτέρω. Υπερκεῖται δὲ τῦ Λιβάνου, (ἀνατολικὴ καὶ γὰρ πύλαι καὶ ἐσθ' Συρίων) ἐπὶ τὰς αὐγὰς τῦ ἡλίου, τῆς ἑτέρας Συρίας μακρὰ καὶ ἐπιμήκης ἐσθ' βαθεῖαν ὑπέτιπτεται γῆ, ἑλκομένη μέχρι καὶ τῆς ἀλικλύστου, ἢ ὑπὸ τῆ θαλάσσης κλυζομένης, Σινώπης· Συρίας δὲ λέγε ἑτέρας, τῆς τῶ Λασυρίας· αὕτη καὶ γὰρ πάλαι Συρία μεγάλη ἐλέγε. Ταύτης δὲ τῆς ὑψηλῆς ἢ τῆς βαθείας Λασυρίας ἤπειρος τὸ μέσον

οἱ

Καππαδόκαι ναίουσι, δαήμονες ἱπποσυράων·
Ἀσσύριοι δ' ἀλὸς ἄγχι, θοὸν ῥόμα Θερμωδόντος.
Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην, ὀρέων ὑπὸ πυμπαλοέντων,
Φαίνετ' ἀπειρεσίη πεδιὰς ῥόῳ Εὐφρήτεω·
Ὃς δή τοι πρῶτον μὲν ἀπ' ἄρεος Ἀρμηνίοιο
Μακρὸς ὀλισθάνων εἶσι, πάλιν δ' ἀγκῶνας ἑλίξας
Αὖτιν ἠελίοιο μέσην Βαβυλῶνα περήσας,
Περσίδος εἰς ἁλὸς οἶδμα ἁλὶ ἀπειρύτῃ ἄχνην
Τιγρητὶς συμφορέουσι Τηρηδόνος ἐγγὺς ὀδεύων.
Τὸν δὲ μέτ', εἰς αὐλῶνας, ἑπτημέων ὦκισος ἀπάντων
Τίγρις εὐρρείτης φέρεται, ῥόον ἶσον ἑλαύνων,
Τόσσον ἄνευθεν ἰὼν, ὅσσον ἑβδόμην ἦμαρ ὁδεύσας

974 Cappadoces habitant, periti equitationis. [artis equestris.] 975 Assyrii vero mare juxta, ad ostium Thermodontis. 976 hujus autem ad orientem, montibus ab excelsis, 977 cernitur immensi fluvii fluxus Euphratæ; 978 qui sane primum quidem e monte Armenio 979 longus in austrum progreditur; rursum vero anfractus [flexus] contorquens 980 contra solem, mediam Babylonem præterlapsus, 981 Persici in maris fluctum rapidam evomit spumam, 982 extremis fluentis Teredonem juxta means. 983 hunc autem post, in orientem, fluviorum celerrimus omnium 984 Tigris pulcritluus fertur, fluentum æquabile agens, 985 tantum procul [ab Euphrate] labens, quantum [viæ] septem diebus incedens

Καππαδόκαι] κραῖξέοντ. a. Ῥόος] ῥεῦμα. a. Θεὸν] πλησιόπλω. a. Ἀπειρύτῃ] ἐπείρ. a. Προχοῆσι] ἰοειδ. a. Ὁδεύων] διηνεμέρ. a. Ὁδόντος] ἐξεπατίσας. a. τὸ ὁδόντος ἐξεπᾶν in. β.

οἱ ἱππηλατῶσι τ' ἱππόσυρα· ἢ πολεμιόπλοισι ναίουσι Καππάδοκαι· οἱ ἢ Ἀσσύριοι, οἱ Ἀδιαβηνοὶ, πλησίον ἁλάσσας, παρὰ τὸ στόμα τ' Θερμώδοντος. ὁ ἢ Ἀρμενία, ἢ Μεσοποταμία, ἢ Μηδία, τὰ ὅλα τ' Ἀσσυρίας ἐστὶ, πρὸς ἢ μεγάλη πόλις ἐλήλυθ. Ἀπὸ ἢ τ' ὑψηλῶν ἢ τραχέων αὐτὴν ὁρᾶν, ὡς τὸ ἀπατηλὸν, τ' ἀπάρα Εὐφράτου, οἷονὶ μεγάλα, ὁ ἧς φαίνη· ὅς τε δὴ, Εὐφράτης. ὡσεὶ μὲ δὴ τ' Ἀρμενίου ὄρους μακρὸς ἐπὶ νότου πεδίον, πάλιν ἢ τὰς ἀγκῶνας συφίψας, ἑξακοσίας ἁλὶ παρὰ μέσην τ' Βαβυλῶν' περάσας, ἐπὶ τ' Περσίδος ἁλάσσης τ' χαρακτὸς ἢ ἀκτῶδες αὐτῷ ἀπειρύτατα, πᾶς ἐκάστοις ὡσαῦτ ἢ τῆς Τιγρήτος ἐγγὺς ὁδοῦ. ὁ ἢ Τιγρὴς πόλις ἐστὶ παράλλος. τὸ Ἀρμενίου ὄρ', ἢ ὅπ τὸ ὄρος ὀκάτου Ἀρμενίου λέγεται, ἢ ὅπ οὐ ἐκάστ' ἄρτι Ἀρμένιοι κρῆσιζουσιν. Μετὰ τοῦτ' δὲ, τ' Εὐφράτου, ἃς αὐχαῖς· ὃ ἐστ ἀναβλύς, (ἀναβλυσιάστρος ἢ χαίρ ἐστ) τ' πολυμῶν ἄλλα πολυπλόκ ἢ κρηνὰ ἴσχει ῥεῦμασι Τίγρις (ὃς ἢ λόπ δ' Νιφάτ' χθονίαν ὄρος) ἴσον ῥῦν ἰλαυνων φέρετ· (τὸ ἢ ἴσον ῥῦν, ἀπὸ δ' ἢ τ' ζώνης ὁμαλὸν) ποσοῦτον ἄπωθεν ἢ χωρὶς ἀναβλυσιάστρος ὑπάρχων λόπ Εὐφράτου,

Ἰφθιμος ἠδ κραιπνὸς ἀνὴρ αὐσταλέων ἀρότης.
Ἐστι δέ ἰης κατὰ μέσσα περίτροχος ὕδασι λίμνη,
Οὔνομα Θωνῖτις, ἧς ἔλκεται ἐς μυχὰ Τίγρις,
Δινώσας πολλὸν ἔνερθε· πάλιν δ' ἐφανῖτις ἀναχὼν
Ὀξύτερον πρῆσσι κάτω ῥόον. ὧκα δ' ὀπίσσω
Ἐν πᾶσιν ποταμοῖσι θοώτερον ἄλλον ἔδοιο.
Οὐτη δ' Εὐφρήτης ἠδ Τίγριος ὕδατα γαίης,
Τλιὺς δὲ φερεκτίνης μέσσην ποταμῶν ἐπέρησιν.
Οὐ μὴν τοι κρούνης γε νομὸς ἀνόσταλος βύτης,
Οὐδ' ὅς ἰὸς σιφλωτὰ κερουτικὰ Πᾶνα γεραίρων,
Μήλοις ἀγραύλοισιν ἐφάπτηται· ἀδὴ μὴν ὕλην
Παυσείλυ φυτοεργὸς ἀνὴρ ἀλιεμάτοιο καρπῶν.

986 robuſtus & celer conficere poteſt vitor. 987 eſt autem quaſdam in medio circumfluus undis palus, 988 nomine Thonitis, cujus trahitur in interna [penetralia] Tigris, 989 ſeſe condens ſubter. rurſum vero denuo emergens, 990 velociorem projicit infra [in inferiores regiones] undam. non illo 991 inter omnes fluvios velociorem alium conſpexeris. 992 quacumque vero Euphratem & Tigrim intra [inter] tellus eſt, 993 cum accolæ mediam amnium perhibent. 994 non certe illius paſcua vituperabit bubulcus, 995 vel quicumque fiſtula corneam habentem ungulam vel [acuticornem] Panem celebrans, 996 oves in agro ſibulantes ſequitur: neque ſane ſilvam 997 omnigenam fructuum vituperarit is qui operam ponit circa plantas.

Αὐσταλέος] πολυύδρος. α. Μυχὸν] τὸ ἐγκοῖλ. β. Δίνων] ὑποστρόφων. α. Ἐκπιὼν] ἀπὸ τῆ Τίγριδος. α. ἰδίως] ἡσύχως. α. Περιπίνεται] ἐγκυκλεῖται. α. Νομεὺς] ὁ τὰς προφὰς βοσκῶν. α. Πᾶνα] τὸ ἄγαλμ. α. Γεωργῶν] ὠφελῶν. α. Τλιὺς πυκνοῖλο κερκὼν] πυκνοῖο δένδρων ἢ λαχανίων γέμοι. α. Φυτοεργὸς] κηπουρός. α.

Εὐφρήτ. ἀπόστι ἐκ τῆ ἐκεῖ ὀμίχλης ἀδιακρίτω ἰσχυρὸς ἢ γοητικῶ ἀνήρ, ἢ τοῖς περὶ ὄψιν ἐφόλοις. Ὑπαγγ δὲ τὸν ποταμὸν τὸ μέσον ἀδίοπορος. ὁ δὲ κυκλοτερὴς, τοῖς ὕδασι λίμνη. τὸν μὲν Θωνῖτις κέκλησθαι. ἐφ' ὃς ἐρεῖ τ' ἀνάπλουν τινὰ ἢ λίμνας, κατὰ πολὺ ὡς ἂν βάθρῃσι ἐμπίπτῃ ὑπερκαλῶ ἡ Τίγρις σιμὴν· οὐ δυνάμ ἢ πάλιν ἀναζῆθ· ἀνατέλλει ὀξύτερον ἐπὶ πλησταὶς ἄνω τὸ κατωφερὲς τ' χωρίον ἀε δὶὸ τῆς λίμνης πεπιπτόμος σθένει εἰσω· ἀλμυρὸς δὲ ἐστὶν ὁ ποταμὸς ἀπὸ τῶν τοῖς πεπωκόσι κρατῆσαι ἀδύνατος. Ὅτι μεταξὺ ἐν γῇ ἢ Εὐφρήτ. ἢ Τίγριδ. πυθμὴν οἱ ἐδάφεσιν μεσοπόταμίαν καλοῦσι. διὸ ῥᾴστοι τὰς νομὰς ἐπάγειν ἢ γᾶς βυκόλοις οὔτε μίμψεσθε. διὸ ὅτι τ' κερουτικὸν Πᾶνα, ἄγειν τ' κέρκον ἐπὶ ὄγδοῃ ἐξάμηνον, (τοιοῦτος γὰρ ὁ Πὰν φασιν ζῷον) σὺν συρίγγ κεκοῦ τοῖς ἐν ἀκμῇ αὐλίζεσθαι ποιμέσι [ἐπικαλοῦσι.] ἀπὸ δὲ τῆ πυκνοῖο ὕλην, ὅ ἐστι τὸν πυκνὸν τ' δένδρων φυτείαν, ὁ φυτουργὸς τ' κηπεῖο ἀφιέσθαι, ἀπὸ τ'

Τοίη δὴ πείνης ἄρσις πέλει, ὃν μὲν ἀέξειν
Ποίλεν, ὃν ἦ νομὸς εὐανθέας, ὃν δὲ καὶ ἀνδρῶν
Φύτλην, καλλίσην τε καὶ ἀθανάτοισιν ὁμοίην.
Τῆς μὲν πρὸς βορέην, λιπαρὸν χθόνα ναιετάουσιν
Ἄνδρες Ἀρμενίοί τε, ἐπ' ἀγχιμάχοι Ματιηνοί,
Οὔρεσι κεκλιμένοι, ποταμὸν πρόπαν Εὐφρήτεα,
Πίονες, ἀφνειοί τε, καὶ Ἄρεϊ εὖ δεδαῶτες.
Πρὸς δὲ νότον, Βαβυλὼν, ἱερὴ πόλις· ἣν ῥά τε πᾶσαν
Τείχεσιν ἀρράγτοισι Σεμίραμις ἐξεφάνωσεν·
Αὐτὰρ ἐπ' ἀκροπόλοι μέγαν δόμον εἴσατο Βήλῳ,
Χρυσῷ τ' ἠδ' ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἀσκήσασα.

998 talis in illa aratio. [cultura,] ad producendum 999 herbam, & paſcua florida, atque etiam hominum 1000 ſtirpem, pulcerrimamque & immortalibus ſimilem. 1001 hujus quidem ad boream, pingue ſolum habitant 1002 homines Armenique, & cominus pugnantes Matiani, 1003 in montibus iſti, fluvium ante Euphratem, 1004 pingues, opulentique, & Martis bene gnari. 1005 auſtrum autem verſus, Babylon, ſacra urbs: quam quidem totam 1006 mœnibus infractis Semiramis coronavit: [circumdedit:] 1007 ceterum in arce urbis ingentem domum condidit Belo, 1008 auroque & ebore atque argento exornans.

Ποίλεν] βοσκῆσαι α. Πίονες] λιπαροί. α. Σεμίραμις] ἡ Δήμητρος, ἡ Ἀρτέμιδος. κ. Δόμον εἴσατο] εἶχον ἔκτισε. α. Βήλῳ] τῷ ἡλίῳ. Βῆλος, παρὰ τοῖς Ἕλλησι Κρόνος. κ. Ἀσκήσασα] κοσμήσασα. κ.

ἢ ἀπὸ τῆς, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ ἥρωος ἐπὶ τῇ γῇ σκήπτεσθαι ἢ ἄροσιν (λέγει ἢ καὶ τοῦτο, ἢ ἀπὸ τοῦ κάλλους καὶ τὸ μέγεθος, ἢ ἀπὸ τοῦ πάντα καὶ τὰ χρῆσθαι) ὃν καὶ τοῦ ἐδάφους μὲν τοῦ πάνυ καὶ εὐωδίαν ποιεῖ· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ τὰ ἀνθρώπων γένη ὁμοίως καὶ παραπλησίως τοῖς ἀθανάτοις γενέσθαι καὶ τὸ μεγέθος καὶ τὸ κάλλος. Ταῦτας μὲν ἀπὸ βορρᾶ, τῆς Μεσοποταμίας, ἐπὶ τοῖς ὄρεσι [ἐμφερόμενοι δὲ Εὐφράτῃ] κεκλιμένοι ἐπὶ τοῦ λιπαροῦ χῶρον κατοικοῦσιν οἱ Ἀρμένιοι ἄνδρες, καὶ οἱ ὃν χεῖρας μαχόμενοι Ματιηνοί, ὕπαφοι, καὶ πλούσιοι, καὶ τὰ τῶν πολέμων μεμαθηκότες. Πρὸς δὲ τὸ νότου, ἡ μεγάλη πόλις Βαβυλὼν, ἣν τοῖς ἀῤῥήκτοις, ἤτοι τοῖς χαλκοῖς ἢ ἰσχυροῖς, τείχεσιν ἡ Σεμίραμις ἐστεφάνωσε· (λέγεται δὲ χαλκοῦν εἶναι τὸ τεῖχος, ὃν καὶ παστοφόρια ἐκκεκρεῖσθαι τοῦ κοσμεῖν) ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκροπόλει τοῦ Βήλου, τοῦτον τοῦ βασιλέα, (ὅτου δὲ ὁ Βῆλος· ἐπὶ ὁ Ζεύς, ἢ ὁ ἥλιος τοῦ Διὸς, βασιλεὺς παρὰ Ἰουδαίοις) μέγαν δόμον εἰσποιεῖ· ἀπὸ τοῦ μέγαν καὶ ὃν ἐκκοσμεῖσθαι; ἢ ἰδρύσασθαι, τοῦ τε χρυσοῦ καὶ τοῦ ἐλέφαντος καὶ τοῦ ἀργύρου καὶ λαξεύσασι καὶ ἐπιμελησαμένη. σκευασάμενον δὲ τὸ βασιλέα, εἰς τὸ μέγαν δόμον ἔσω· ἵν' ἦ ἄτης, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκροπόλει τοῦ βασιλέως μᾶλλον ἐκκοσμήσει ἡ Σεμίραμις. καὶ

Καὶ τὸ τοι πεδίον τερεώσιον· ἔνθά τε πολλοὶ
Ακρόκομοι φοίνικες ἐπηρεφέες πτόωσι.
Ναὶ μὴν ἠδὲ χρυσοῖο φέρει χαμαίτερον ἄλλο,
Υγρῆς βηρύλλῳ γλαυκιὸν λίθον, ἢ τερὶ χῶρον
Φύσιν ἐν τερόλῃς, ὀφιήπιδος ἔνδοθι πέτρης.
Αὐτὰρ ὑπὲρ Βαβυλῶνος, ὅτι πνοιὴν βορέαο,
Κισσοὶ, Μεσαβάτην τε, Χαλωνῖτάς τε νέμουσι.
Αλλ' ὁπόσ' Αρμενίων ὀρέων τερόπροθεν ὀδύσσῃς
Εἰς αὐγὰς, τότ' ἔπειτα τὸ Μηδικὸν τέμπεα θήεις.
Τῶν μὲν πρὸς βορέην, ἐριθηλέα χῶρα ἔχουσι
Γηλοί τε, Μάρδοι τε, καὶ ἀνέρες Ατροπατηνοί.
Πρὸς δὲ νότον ναίουσιν ἀγαυῶν ἔθνεα Μήδων,
Κείνης τοι γενεῆς ἐρικυδέος ὀμφαλόεντες

1009 atque hujus quidem planities ingens: ibique multæ 1010 in ſummo comantes palmæ fornicatæ [quæ ramos in fornicis modum propendentes habent] naſcuntur. 1011 jam vero & auro fert plus gratiæ habens aliud, 1012 humidæ berylli glaucum lapidem, qui in loco illo 1013 naſcitur apud effluvia [torrentium,] ophiten intra lapidem. 1014 ceterum ſupra Babylonem, ad flatum boreæ, 1015 Ciſſi, Meſſabatæ, Chalonitæque habitant. 1016 verum quum Armenios montes ultra perrexeris 1017 in orientem, tunc deinde Medica tempe invenies. 1018 quorum quidem ad boream, valde florentem terram tenent 1019 Gelique, Mardique, & homines Atropateni. 1020 ad auſtrum autem habitant illuſtrium gentes Medorum, 1021 ex illa ſcilicet ſtirpe illuſtri prognati

Επηρεφέες] δικτῶς, πυκνοί. α. Πτόωσι] ἀνακλασῶνται. α. Χαμαίτερον] χθαμαλώτερον. α. Φύσιν] ἀνακλασίνη. α. Περόλῃς] τοῖς σφοδαίμοις τόποις. α. Ειλδῶ] ἴσωθεν. α. Νέμονται] κρίσικῶσι. α. Οπόσ'] ὁπηνίκα. α. Ορέων] βυτῶν. α. Προπάροιθεν] ἡμασθεν. α. Οδύσσῃς] ἀνατατήσῃς. α. Αὐγὰς] ἀνατολάς. α. Τέμπεα] πεὶ ὄρη. α. Δύσις] δύρσῃς. α. Εριθηλέα] ἄγαν θαλερά. α. Εχουσι] κατοικῶσι. α. Νέμονται] κρίσικῶσι. α. Αγαυῶν] λαμπρῶν. α. Γενεῆς] τῆς φυλῆς. α. Ερικυδέος] λίαν εὐδόξου. α.

πνοὴν τὸ πεδίον τερεώσιον, ἀντὶ δὲ
πολὺ δ μάλα. ὅπῃσι πολλοὶ φοίνικες
οἱ κρὸ τὸ ἄκρον ἡμῶνται ἀπὸ. Ὅπ

ξ δὲ Νίδρα * ἀλλήλοις μὲν καὶ δ χρυ-
σῦ χαμαίτερον ἄλλο * * * * * * * * *

Αἰῶπα

Αἰήταο θυγατρὸς, ἀμύμονος ἡρώϊνης.
Εὖτε γὰρ Ακταίοιο ϖαρὰ ῥόον Ιλισσοῖο
φάρμακ' ἐμήσατο λυγρὰ γόνῳ Πανδιονίδαο,
Αἶδοῖ μὲν χῶρον κεῖνον λίπεν, ἐς δὲ βαθεῖαν,
Πλαζομένη κατὰ ϕῶτας, ὁμώνυμον ἵκετο γαῖαν,
Οὐ μὲν ἐκὰς Κόλχων. Κόλχων γε μὲν αἶαν ἱκέσθαι
Οὔ οἱ ἔην. μείων γὰρ ἐὸν δείδιστο πατρός.
Τέκνεσιν εἰσέτι νῦν πολυϕάρμακοι ἄνδρες ἔασι
Χώρην ναιετάοντες ἀπαίρειτον, οἱ μὲν ἐπ' αὐτὰς
Πέτρας, αἳ ϕύσιν ἀϕιγγέα ναρκισσίτιν,
Οἱ δ' ἐκὰς ἐν λασίῃσι νενασμένοι ἐαμέσσι,
Πώεα καλὰ νέμοντες ἄδην βεβριθότα μαλλοῖς,
Τόσσον ἐπ' ἀντολίην πτεραμείβοι, ἄχρι πυλάων
Καστιάων, αἳ τ' εἰσὶ βαθυνομέος ὑπὸ πέτρας,
Κληῖδες γαίης Ασιήτιδος· ἦχι κέλευθος

1022 Æetæ filiæ, inculpatæ heroinæ. 1023 quum enim Actæi [Attici] juxta fluentum Iliſſi 1024 venena molita eſſet exitioſa filio Pandionidæ, [Pandionis,] 1025 pudore quidem locum illum reliquit; atque in vaſtam, 1026 oberrans per homines, cognominem venit terram, 1027 non quidem longe a Colchis. Colchorum tamen terram adire 1028 haud ei licebat. iram enim ſui pertimeſcebat patris. 1029 quamobrem in hunc uſque diem venefici homines ſunt 1030 regionem incolentes immenſam, alii quidem ad ipſas 1031 cautes, quæ gignunt obſcurum narciſſiten, 1032 alii vero procul in conſitis [gramineis] ſiti pratis, 1033 greges pulcros paſcentes, valde onerato velleribus, 1034 tantum in orientem verſi, uſque ad portas 1035 Caſpias, quæ ſunt profundis ſub rupibus, 1036 clauſtra terræ Aſianæ: qua via

Αἰήταο θυγατρὸς] ἤτοι τῆ Μηδείας, ὧν ἐδίωκεν ὁ Θησεύς. α. Αμύμονος] ἀψόγου. α. Εὖτε] ἡνίκα. α. Ακταίοιο] ἀκτιδῶν. α. Εμήσατο] ἐβασκάνθη. α. Γόνῳ Πανδιονίδαο] ἤτοι τῷ Θησεῖ Πανδίονος· ἦν γὰρ υἱὸς ὁ Θησεὺς, ὡς ὁ τὰ χαλκᾶ φέρουσαν ἐπιδόσεις ὁ Μήδ(α. α. Βαθεῖαν] τὴν ὑγρὰν. α. Πλαζομένη] πολυπορῦσα. α. Φῶτας] ἄνδρας. α. Ικετο] περιέσπασε. α. Εκὰς] μακρόθεν. α. Οἱ] αὐτῇ. α. Εῆ] ἐξὸν. α. Μῆνις] ὀργὴ. α. Εὖ] ἰδίᾳ. α. Δειδιστο] ἐφοβεῖτο. α. Τέκνεσιν] ἀϕ' ἑαυτῶν. α. Εἰσέτι νῦν] ἀεὶ πως. α. Εασι] ὑπάρχουσι. α. Ναιετάοντες] κατοικοῦντες. α. Απαίρειτον] πολλὴ τῇ ἄπειρον. α. Φύσιν] ἀναβλαστάσεσι. α. Αϕιγγέα] στερεὸν. α. Νενασμένοι] κατρυσμένοι. α. Εαμέσσι] ὑγροῖς τῇ πεδίοις τόποις. α. Πώεα] ποίμνια. α. Νέμοντες] βόσκοντες. α. Αδην] ἀνυσιλῶς. α. Βεβριθότα] κεκαθαρμένα. α. Κλῆιδες] ὀδοὶ. α.

Εκτίπτει· ἐς βορέλιον τε καὶ ἐς νότιον ἐρχομένοισιν,
Ἡ μὲν ἐς Τρηκανίους, ἡ δ' ἔρεα Περσίδος αἴης.
Αλλ' ἤτοι πυλέων μὲν ὑπαὶ πόδα Καστιάων
Παρθοὶ ναιετάουσιν Ἀρηΐοι, ἀγκυλότοξοι,
Παντοίῃ πολέμοιο δαήμονες. ἠ καὶ ἀρότρῳ
Αὔλακ' ἐπιτμήσουσι διαρρίζοντες ἀρούρας.
Οὐδὲ μὲν ἐν νήεσσιν ἅλα τμήξουσιν ἐρετμοῖς,
Οὐδὲ νομῷ φέρβουσι βοῶν γένος· ἐκ δὲ γενέθλης
Νηπίαχοι τάξεισι Ϲ ἱππόσυροι μέλονται.
Αἰεὶ δ' ἠχήεσσαν ἀνὰ χθόνα δῆτις ἀκοντῶν
Ἡ βελέων· πάντῃ δέ τ' ἀλληπόδων δρόμος ἵππων
Θωυήντων. ἠ καὶ σφι θέμις δόρπου πάσασθαι,
Πρὶν πολέμῳ μάχεσθαι κάρη ἱδρῶτι παδαῦσαι·
Φέρβονται δ' ἄρ' ἔπειτα δορικτήτῳ βιότῳ.
Αλλ' ἔμπης κατὰ δῆριν ἀμειμακέτους περ ἐόντας
Αὐσονίδ' βασιλῆος ἐπεπρήνιον ἀκωκή.

1037 extensa est & in boream & in auſtrum euntibus. 1038 illa quidem ad Hyrcanos, hæc vero ad montes ſerticæ terræ. 1039 at vero portarum quidem ſub pede [ora] Caſpiarum 1040 Parthi degunt Martii, curvis arcubus utentes. 1041 omnigeni belli periti. nec enim aratro 1042 ſulcum dirigunt, findentes arva, 1043 neque in navibus mare ſecant remis, 1044 nec item pabulo paſcunt boum genus: ſed a nativitate 1045 pueri arcubus & equitationibus dediti ſunt. 1046 ſemper autem ſtaeperam per terram ſtridor jaculorum, 1047 aut telorum: paſſim etiam alipedum curſus equorum 1048 ruentium. non enim aliter fas eſt cibum ſumere, 1049 quin prius ex belli laboribus caput ſudore perfuderint: 1050 vivunt autem prædis haſta parti alimenti. 1051 verumtamen præclio indomiti [inſuperabiles] quamvis eſſent. 1052 Auſonii regis manſuefecit cuſpis. [haſta.]

Εκτίπτει·] ἐξέπλαττε. α. Υπαὶ πόδα] ὑπὸ τὰ ἔχεθρα. α. Αρήϊοι] πολεμικοί. α. Δαήμονες] ἔμπειροι. ἐπιστήμονες. α. Τρηχὺν] χωρίζων. α. Ερετμοῖς] κωπηλατείοις. α. Νομῷ] βοσκῇ. α. Φέρβουσι] τρέφουσι. α. Νηπίαχοι] νεαροὶ. α. Ἱππόσυροι] ἱππηλάται. α. Μέλονται] ἀσχολοῦνται. α. Αἰὲν] ἀδιάπαυστος. α. Ἠχήεσσαν] ἠχηρὰν. α. Δῆτις] ἡ κίνησις. α. Ἀκόντων] τῶν ἀκοντιζόντων καὶ τῶν βαλλόντων. α. Ἀλληπόδων] τῶν πηδητικῶν. α. Θωυήντων] ὁρμωμένων. α. Θοῖσι] ὀξυτάτοις. α. Δόρπια] ἄριστα. α. Πάσασθαι] φαγεῖν. α. Πρὸ] πρότερον. α. Μάχεσθαι] πολεμεῖν. α. Παδαῦσαι] λούσασθαι. α. Φέρβονται] τρέφονται. α. Ἀρχηθεν δορικτήτου βιότου] ἐκ τῆς ἀρχαιοτάτης τῶν ἀνθρώπων. α. Αλλ' ἔμπης] ἀλλ' ὅμως. α. Δῆριν] τὴν μαχὴν. α. Ἀμειμακέτους] ἀκαθαπτήτους. α. Επεπρήνιον] ἐπιπάπτωσι. α. Ακωκὴ] ἡ ὀξύτης, ἢ ἡ αἰχμὴ. α.

Ιμερ@·]

Εἰ δὲ σὺ κῆ Πέρσαις ἰδέειν γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ,
Εὐφεσίδεως ἄν σοι κῆ τ' ἠΐθεος αὐδήσαιμι,
Καὶ πόρον εὐρυάων ποταμῶν, ἠπείρων τε κελεύθους.
Μῶνοι γὰρ τ' Ἀσίης βασιλεύτατον ἔθνος ἔχυσι,
Μῶνοι δὴ ἄφατον ὄλβον ἐν μεγάροισιν ἔθεντο,
Ὁππότε Μηονίην ἠδὲ Σαρδιας ἐξαλαπάξαν.
Χρύσειά τοι κείνων μὲν ὑπὸ ποσὶ τύχεα φωτῶν,
Χρύσεα δ' αὖθ' ἵπποισιν ὑπὸ στομάτεσι χαλινὰ,
Χρυσῷ δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἐκόσμησαντο πέδιλα·
Τόσσος γὰρ σφιν ὄλβος ἀπείρητος. ἀλλά τοι ἔστη
Περσὶς ὅλη μεγάλοισι τεθέδρομος ὄρεσι γαῖα,
Καασπίων πυλέων νοτιώτερον οἶμον ἔχουσα,
Ἐλκομένη δὲ μίσχει ὁμωνύμῳ ἀμφιτείτῃ.
Τρηχὺς δέ μιν ναίουσι διαπρὸ· οἱ μὲν, ὑπ' ἄρκτου,
Τοξοφόρων σκιεροῖσι παρήϊνται ὄρεσι Μήδων·
Οἱ δὲ, μεσημβρινοὶ οἱ δ' ἐς νότον, ἄχρι θαλάσσης.

1053 Sin autem te quoque Perſas noſcendi dulce deſiderium capit, 1054 perſpicue tibi etiam eorum gentem eloquar, 1055 atque curſum perennium fluminum montiumque vias. 1056 Soli enim Aſiæ florentiſſimam [parentiſſimam] regno gentem habent, 1057 ſoli item grandes divitias in domibus repoſuerunt. 1058 quando Maoniam & Sardias depopulati ſunt. 1059 aurea ſane illorum quidem in corpore arma hominum, 1060 aurea etiam equis in oribus frena, 1061 auro item circa pedes ornant calceamenta. 1062 tanta enim ipſis divitiæ ſunt immenſæ. Ceterum tibi ſit [propoſita ſit] 1063 Perſis tota magnis circumdata montibus terra, 1064 Caſpiis portis magis auſtralem viam habens, 1065 porrecta etiam uſque ad cognominem mare. 1066 trifariam autem ipſam habitant ſeparatim: hi quidem, ſub arctis, 1067 ſagittariorum umbroſis adjacentes montibus Medorum: 1068 illi vero, mediterranei: reliqui in auſtrum, uſq; ad mare.

Ἱμερ] ἐπιθυμία. a. Αἱρῇ] χρατῇ. a. Εὐφεσίδεως] φαιδρᾶς καὶ εὐφρόνως. a. Αὐδήσαιμι] ἄπαιμι. a. Ἀσίης] τῆ ἀλφαντινῆς κατοικουμένης. a. Μῶνοι] ὅτι οἱ Πέρσαι. a. Βασιλεύτατον] βασιλικώτατον. a. Ἄφατον ὄλβον] ἄπορον, ἀπεριόριστον πλοῦτον. a. Ἐν μεγάροισι] ἐν οἴκοις. a. Μηονίην] τὴν Λυδίαν. a. Ἐξαλάπαξαν] ἐπόρθησαν, ἐσύλησαν ὑπὸ τῆ Δαρείᾳ βασιλευούσῃ αὐτῶν. a. Κείνων] ὅτι τῶ συλλήβδην. a. Χρύ] τὸ χρυσᾶ. a. Τεύχεα] κυρίως σιδήρεια. a. Φωτῶν] ἀνθρώπων. a. Πέδιλα] ὑποδήματα. a. Ἔστη] ὑπάρχει. a. Περσὶς] γῆ Περσίς. a. Περίδρομος] κυκλοτερής. a. Οἶμον] ὁδὸν. a. Τρηχὺς] τραχὺς. a. Μίν] αὐτὴν. a. Διαπρὸ] κατ' εὐθείαν. a. Σκιεροῖσι] σκιώδεσι. a. Παρήϊνται] κατήφορα εἰσί. a.

Πρῶτα Σάβαι, μετὰ τέσσε Πασαργάδαι ἄγχι τε Τασκοὶ,
Ἄλλοι θ' οἱ ναίουσι Δρώσιχα Περσίδα γαῖαν.
Καὶ τοὶ μὲν πολέες πλαγιοι παρεπαίουσι,
Τῇ δὲ τῇ σκολιῇσιν ἐλαυνόμενοι ῥοχθοῖσι.
Χωρὶς μὲν Κόρος ἐστὶ μέγας, χωρὶς δὲ Χόασπις
Ἐλκων ὑγρὸν ὕδωρ, καθαρά τε ῥόεθρα Σύσων.
Τῶν δ' ἂν ὅτοι πλησίοισιν ἴδοις εὐρέσσιν Ἀχαιτίδι,
Κείμενον εἶα κύλινδρον ὅτοι χθονός· ὃν ῥ' ὑπὸ πέτρης
Χειμερίου ποταμοῖο κάτω σύρουσι χαράδραι.
Αἰεὶ δ' αὖ λιαροῖο γεγηθότες ἐξ ἀνέμοιο
Καρποὶ τηλεθάουσιν ἐπήτριμοι ἀλλήλοισι.
Φοιάζει δ' εἰς αὐχὰς λοιπὸν πόρον Ἀσίδος αἴης.
Ἐγγύθι γάρ τοι πίζα τελείτην ἠπείροιο.
Ἤτοι μὲν καθαρὸν χεῦμα τὸ Περσικὸν ὠκεανοῖο
Καρμανοὶ ναίουσιν, ὑπ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
Περσίδος οὐκ ἀπάνευθε, Δρώσιχα γαῖαν ἔχοντες,
Οἱ μὲν, ὑπηφάλιοι, τοὶ δ' ἔνδοθεν ἠπειρῶται.

1069 Primo Sabæ, poſt hos Paſargadæ: prope vero Taſci. 1070 aliique qui habitant in diverſis partibus Perſicam terram. 1071 atque hanc quidem multi amnes undique pinguefaciunt, 1072 huc atque illuc flexuoſis actis fluentis. 1073 ſeorſum quidem Corus eſt vaſtus, ſeorſum vero Choaſpis, 1074 trahens Indicam undam, præterfluens terram Suſorum. 1075 hujus autem in lateribus cernas pulcrum adſpectu Achaten, 1076 jacentem quaſi cylindrum ſuper terram: quem quidem e rupe 1077 hyberni fluminis [torrentis] abſtrahunt [detrahunt, deorſum trahunt] alvei. 1078 ſemper item placido læti [exhilarati] a vento 1079 fructus virent addenſati alii aliis. 1080 obſerva autem orientem verſus, reliquum iter Aſiaticæ terræ. 1081 prope enim ora finitur continentis. 1082 nempe ad undam Perſici oceani 1083 Carmani habitant, ſub ſole oriente, 1084 a Perſide haud procul, bifariam [diviſim] terram tenentes, 1085 alii quidem maritimi, alii vero intus mediterranei,

Δρώσιχα] δηχῶς. α. Περιπαίουσι] λιπαίνουσι. α. Σκολιῇσι] κυκεῶς. α. Ἐλαυνόμενοι] συρεφόμενοι. α. Προχοῇσι] ῥοχθώδεσι. α. Τῇ] τότε τῷ ποταμῷ. α. Ἰδοις] ἰδώσεις. α. Χαράδραι] τὰ λάκκα τῶν ποδαμῶν χειμάρρων χειλώματα. α. Λιαροῖο] ὁμαλοῦ. α. Τηλεθάουσι] λίαν θαλλουσι. α. Ἐπήτριμοι] συνεχῶς. α. Φοιάζει] σπάνιά, ἀραιοῦται. α. Αὐχὰς] ἀναβολάς. α. Πίζα] βάσις. α. Λειωτὸ] ἀναχεόμενον. α. Ἐμποτοι] κατακλυζόμ. α. Ὑπηφάλιοι] πλησίον τῇ ἁλός. α. Τοὶ δ' ἔνδοθεν] οἱ ὑ ἐπὶ τῇ γῇ. α.

Μυσα-

Τῶν ᾗ πρὸς ἀντολίην Γεδρωσῶν ἴλκεται αἶα,
Γύτων ὠκεανῷ μεγακήτεϊ, ὅστις πρὸς αὐγὰς
Ινδὸν παρ' ποταμὸν νότιοι Σκύθαι ἐναίουσιν,
Ος ῥά τ' Ερυθραίης καταναστίον εἶσι θαλάσσης,
Λαβρότατον ῥοιὴν ὠκιὼ ὀπὶ νότου ὀρθὸν ἐλαύνων,
Αρχάμῳ πεπεῶτ' ὀστὸ Καυκάσιε ἠνεμόεντος.
Διοτὰ δέ οἱ σῶματ' ἐστὶ, μέσῳ δ' ὑπὸ δέρμα νῆσον,
Νῆσιν τ' καλέουσιν ὑπιχθόνιοι Παπαληνίλῳ·
Κείνος τοι πολέων ὀστεμμενέων ἔθνεα φωτῶν.
Ηπειρ μὲν διώοντες ὀπὶ κλίσιν ἠελίοιο,
Ωρίτας τ', Αριβάς τε, λινοχλαίνους τ' Αραχώτας,
Σατραίδας θ', ὅσσοι τε ποδὶ κύκλῳ Παρπανισσῖο
Ζώουσ' ὁμῶς μάλα πάντες ἐπωνυμίῃ Αρείνες·
Οὐ χθόνα ναιετάουσιν ἐπήρατον, ἀλλ' ὑπὸ λεπτὴ
Ψάμμος πεπλήθυται, ἰδὲ ῥώπεσι δασέαν.
Αλλ' ἔμπης ζωῆσιν ἐπαρκέες ἀσὶ κέλονται.
Αλλον γὰρ σφιν ὄλβον ἀκήρατον αἶα νομίζει.
Πάντη γὰ λίθος ἐστὶν Ερυθρὸς κεραλίοιο,

1086 horum autem ad orientem Gedroſorum trahitur tellus. 1087 vicinus oceano vaſto, quibus ad ortum, 1088 Indum ad fluvium, auſtrales Scythæ habitant, 1089 qui quidem rubrum contra currit mare, 1090 impetuoſiſſimam [rapidiſſimam] undam celerem ad auſtrum recta propellens, 1091 ortus primum a Caucaſo ventoſo. [excelſo.] 1092 duo autem illi ora ſunt; in mediam vero incurrit inſulam. 1093 inſulam quam vocant incolæ Patalenam: 1094 ille ſane multorum dirimit gentes hominum. 1095 nempe cadentis ad inclinationem ſolis, 1096 Oritaſque, Aribaſque, & habentes lineas veſtes Arachotas, 1097 Satradaſque, quoſcumque etiam ad clivum [declinationem] Parpaniſi 1098 communiter ſimul univerſos cognomento Arianos, 1099 haud terram incolentes amabilem, verum ſubtus tenui 1100 arena oppletam, atque ſpinetis hiſpidam. [hirtam.] 1101 attamen victui ſufficientes [idoneæ] ſunt viz. 1102 aliam enim ipſis opulentiam immarceſcibilem [ſempiternam] terra profert. 1103 paſſim namque lapis eſt rubri coralii,

Μιχανέντ] μεγαλοπλάτυ. α. Οι] ποταμὸν δηλονότι. α. Εἶσι] πορεύεται. α. Λαβρότατον] δυνατώτατον. α. Ωκιὼ] ταχυὶ. α. Ελαύνων] σύρων. α. Ηπειρόντες] ὑψηλοτάτε. α. Διοτὰ] δύο. α. Οἱ] αὐτῇ. α. Κεῖνος] ποδηγός. α. Επὶ κλίσιν] ἐπὶ δύσιν. α. Λινοχλαίνους] ἐκ λίνου χλαίνας ἐχούσας. α. Πτερ] ἐξοχὴ. α. Ζωῇ] χρωτὸς. α. Ομῶς] ὁμοίως. α. Ρώπεσι] θάμνοις· ῥῶψ, ἄδος φρυγάνου. α. Κομίζει] φέρει. α.

Ωδί-

Πάντη δ' ἐκ πέτρηφιν ὑπὸ φλέβες ὠδίνουσι
Χρυσείης κυανῆς τε καλὴν πλάκα σαπφείροιο,
Τῆς ἀποτιμήσωνται, βιοτήσιον ὦνον ἔχουσι.
Πρὸς δ' αὐγὰς, Ἰνδῶν ἐρατεινὴ πίδακος αἶα
Πασσάλων πυμάτη, ὧθι χείλεσιν ὠκεανοῖο.
Ἠῶ μὲν τ' ἀνερχόμενος μιαίνων ἐπὶ ἔργα ἑ ἀνδρῶν
Ἠέλιος πεζώτησιν ὑπηφλέγει ἀκτίνεσσι.
Τῷ γαίης ναέται μὲν ὑπὸ χρόα κυανέουσι,
Θαμέσσιν λιπόωντες, ἐπιδρομάδας δ' ὑακίνθῳ
Πιστάπες φορέουσιν ἐπὶ κεφαλῆφιν ἐθείρας.
Τῶν δ' οἱ μὲν χρυσοῖο μεταλλεύουσι ῥηϊθλίου,
Ψάμμοιν ἐυγαμέλῃσι λαχαίνοντες μακέλῃσιν·
Οἱ δ' ἰητῆρες ὑφόωσι λινεργέας· οἱ δ' ἐλεφάντων
Ἀργοφέες περιδίνητας ὀστέρυσιν ὀδόντας·
Ἄλλοι δ' ἰχνεύουσιν ἐπὶ σπερχολῇσιν ἀναύρων
Ἢ πυρ βηρύλλου γλαυκὴν λίθον, ἢ ἀδάμαντος
Μαρμαίρειν', ἢ χλωρὰ θαλαζόεσσιν ἴασπις,

1104 passim item in rupibus subtus venæ pariunt 1105 aureæ cæruleæque pulcrum lapidem sapphiri, 1106 e qua defecantes, victuale [retum ad victum necessariarum] pretium habent. 1107 ortum autem versus, Indorum amœna expanditur terra 1108 omnium extrema, ad littora oceani. 1109 quam exoriens, divorum ad opera & hominum, 1110 sol primis accendit [illustrat] radiis. 1111 quare terræ habitatores quidem corpore subfusci sunt, 1112 mire pingues, [vel. nitidi tamquam ex pinguedine.] similesque hyacintho 1113 pinguissimas [multum unctas seu delibutas] gestant in capitibus comas. 1114 horum autem quidam auri scrutantur originem, [metalla,] 1115 arenam fodientes curvatis apte ligonibus: 1116 alii telas texunt lino elaboratas: alii elephantum 1117 candidos sectos radunt dentes: 1118 alii vestigant apud effluvia torrentium, 1119 aut beryllı glaucam gemmam, aut adamantem 1120 rèlucentem, aut viridi colore pellucentem iaspim.

Ὠδίνουσι] γεννῶσι. α. Ὦνον] ὠφέλιμον. α. Ἐρατεινὴ] ἐπηβολητὴ. α. Πίδακος] ἐπικεῖ. α. Πυμάτη] ἐσχάτη. α. Τῷ] ἤτοι ἀφ' οὗ τοῦτο. α. Νακέ] ἐγκάτοικοι. α. Ἐυδρόμοις] ὑγρεμβόλοις. α. Κεφαλῆφιν] κεφαλαῖς. α. Ἐθείρας] τρίχας. α. Μεταλλεύουσι] ἀνιχνεύουσι. α. Εὐγαμέλῃσι] κεκμηκόσι. α. Λαχαίνοντες] σκάπτοντες. α. Ἀργοφέες] λευκοὺς. α. Περιδίνητας] κυρτοὺς. α. Προβολῆσι] ἀρχαῖς. α. Ἀναύρων] ποταμῶν χειμάρρων. α. Μαρμαίρειν] λάμπειν. α. Διαυγάζεσθαι] λάμπεσθαι. α.

Ὑπ-

Η κ᾽ γλαυκιόωντα λίθον καθαροῖο τιτάζῃ,
Καὶ γλυκερῷ ἀμέθυσσον ὑπηρέμα πορφυρίσσειν.
Παντοίων γὰρ γαῖα μετ᾽ ἀνθράσιν ὄλβον ἀέξει,
Ἀενάοις ποταμοῖσι καπῄρυτος ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ναὶ μὴν καὶ λειμῶνες ἀεὶ κομόωσι πετήλοις.
Ἀλλοθι μὴν γὰρ κέγχρος ἀείρεται, ἄλλοθι δ᾽ αὖτε
Πλαγ πληθόωσιν Ἐρυθραίῃ καλάμοιο.
Φοιζέῃ δ᾽ ὥς τε ἄχνα καὶ ὡς ποταμὸς ἐνέπιμι,
Οὖρεά τ᾽ ἠμείψαντα, καὶ αὐτῆς ἔθνεα γαίης.
Ἠοῖ μὴν πισύρεσσιν ὑπὸ πλουρῇσιν ἄρηρε,
Παίσῃσι λοξῇσιν, ἀλιγκίη εἴδεϊ ῥόμβῳ.
Ἀλλά τοι ἐσπερίοις μὲν ὁμόρεται ὕδασιν Ἰνδὸς
Γαίῃσι δοτῆμεναι, νότιον δ᾽ ἀλὸς εἶδμα τ᾽ Ἐρυθρῆς·
Γάγγης δ᾽ εἰς αὐχὰς· ὁ δ᾽ ἦ Καύκασος ἐς πόλον ἄρκτων.
Καὶ τὰ μὲν πολλοί τι κ᾽ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν,
Οὐχ ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι, ἀλλὰ διχθὶς
Κεκριμένοι· ποταμὸν μὲν ἀπηρσίην πέλας Ἰνδὸν

1121 aut etiam glauco ſplendentem colore lapidem nitidi topazi, 1122 atque dulcem amethyſtum leviter [ſenſim] purpuraſcentem. 1123 omnigenas enim terra apud illos homines divitias producit, 1124 perennibus fluviis irrigua hinc inde. 1125 jam vero & prata aſſidue comata ſunt foliis. 1126 alibi enim milium creſcit, alibi autem 1127 ſilvæ vireſcunt calami Erythræi [originem habentis ex locis Erythræo (i. e. rubro) vicinis oceano ad quem India protenditur.] 1128 Attende [adverte] autem ut tibi figuram [formam Indiæ] utque fluvios referam, 1129 monteſque excelſos, & ipſius gentes terræ. 1130 nempe quattuor in lateribus ſtabilita eſt, [fixa eſt,] 1131 omnibus obliquis, ſimilis figuræ rhombi. 1132 ſed enim occidentalibus quidem conterminus aquis Indus 1133 terram abſcindit: ad auſtrum vero, maris fluctus rubri: 1134 Ganges autem ad orientem: verum Caucaſus ad polum urſarum. 1135 atque hanc quidem multique & beati [opulenti] homines tenent, 1136 non una habitantes cognomines, ſed diverſe 1137 ſeparati: fluvium quidem immenſum prope Indum

Ὑπηρέμα] ὑπόχως. α. Αἴξει] δίδησι. α. Ἀενάοις] διηνεκέσιν ὕσι. α. Λειμῶνες] κᾶπος. α. Πετήλοις] φύλλοις. α. Ἐρυθραίῃ] κοκκίνῃ. α. Φοιζέῃ] ἀφιεῖ. α. Πισύρεσσιν] τέσσαρσι. α. Ἀρηρε] ἥρμοσται. α. Ἀλιγκίη] ὁμοία. α. Ῥομβῳ] σχήματος τετραπλόκου παραλληλογράμου. α. Ἀπτηνίῃ] ἀφικνεῖται. α. Οἰδματος] κύματος. α. Ες πόλον ἄρκτων] ἐς τὸ ἀρκτῷον μέρος. α. Καὶ τὰ] ἅτε τοιοῦτον τὸ γένος. α. Ἅμα] ὁμοῦ. α. Ὁμώνυμοι] ὁμοχρόοι. α. Διχθὶς] ἀμφοτέρωθεν. α. Κεκριμένοι] ἀφωρισμένοι. α.

Δαρδανίδες, πόθι λοξὸν ὀπὸ σκοπέλων Ἀκεσίνης
Συρόμενον δέχεται πλατὺς ἠιόσιν Ὑδάσπης.
Τοῖς δ' ἔπι Ἑ Κώφης τελέθει ἔπαφος ἀργυρόδινος.
Τῶν ᾗ μέσοι ναίουσι Σάβαι καὶ Τοξίλοι ἄνδρες,
Σκύθροι δ' ἐξείης· ὅθι δὴ ἔπαφον ἄγχιστα Φῦλα
Πβυκαείων. μετὰ τοὺς δὲ, διωνύσοιο θεραπτῆρες
Γαργαρίδαι ναίουσιν, ὅθι χρυσοῖο ἠνέθλιψε
Δαιδαλέην Τμῶλος τε Φέρων, θεῖός τε Μίμαρσος,
Λαβρόπεται πετάμῳσιν· ὀπὸ ᾗ ἔρεβος Ημωδοῖο
Ορνύμενοι πτερύγεσσιν ἐπὶ Γαγγηίδα χώρην,
Πρὸς νότον ἑλκόμενοι ἔβρῳ τέρματα Κωλίδος αἴης.
Ἡ δ' ἔτι πρηνέεσσιν ἐπ' ὠκεανὸν βαθυκύμην,
Ηλίβατος, τραχυῶσι δυσίβατος οἰωνοῖσι·
Τῶνεκά μιν ᾗ φῶτες ὑπερβάσκουσιν Ἀορνιν.
Ἔστι δέ τις ἠπείρου εὐρείης ἔβρῳ Γαγγην
Χαρβ· τιμήεις τε ᾗ ἱερὸς, ὃν ποτε Βάκχος
Θυμαίνων ἐπάτησεν, ὅτ' ἠλάσατο μὲν ἄφραι
Ληναίων νεβρίδες ἐς ἀσπίδας, ἐς δὲ σίδηρον

1138 Dardanenſes, ubi flexuoſum [ſinuoſum] e rupibus Aceſinem 1139 delabentem excipit remigabilis navibus Hydaſpes. 1140 hos vero juxta & Cophes tertius ſequitur, cujus argentei [id eſt limpidi] ſunt vortices. 1141 horum autem [fluviorum] medii habitant Saba atque Toxili viri. 1142 Scodri vero deinceps, conſequuntur autem agreſtes gentes 1143 Peucanicorum. verum poſt illos, Bacchi cultores 1144 Gargaridæ habitant; ubi auri originem [materiam] 1145 pulcram Hypaniſque vehit, vaſtuſque Megarſus. 1146 rapidiſſimi fluviorum. e monte autem Emodo 1147 profecti promanant in Gangeticam regionem, 1148 ad auſtrum tracti ad fines Colidis terræ. 1149 hæc autem prominet in oceanum profundos habentem vorticeſ, 1150 arduus, veloces quam vix ingrediuntur aves: 1151 quare ipſum & homines cognominant Aornim. [avibus carentem.] 1152 eſt autem quidam mirandus pulchritudine prope Gangem 1153 locus honoratus ac ſacer, quem olim Bacchus 1154 iratus calcavit, quum mutarentur quidem molles. 1155 Mænadum nebrides in clypeos, in enſem vero

Εαστιν] ἀκεσινὴς α. Δαιδαλέην] πεκίλον. α. Ορνύμενοι] ἰσημάβρεοι. α. Τέρματα] τέλη. α. Κωλίδος] κόσμ. α. Περιβάσκουσιν] ἔ ἴκνεται. α. Βαθυκύμην] βαθυρρόθιον. α. Ηλίβατος] ὑψηλὸς. α. Δυσίβατος] ἀκρεῖος. ἀπροσπελὸς. α. Μὲν] αὐτὴ, τὸ ἔρεβ· ἀνοσίην. α. Αορνιν] ὃν ὄρνις οὐκ ἔστι ἢ ὀλίγοι] πίπτωζ. α. Θηεῖται] θαμβεῖται. α. Θυμαίνων] ὀργιζόμενος. α.

Μαι-

Θύρσοι μαιμώωντι, & εἰς ατέρμονα δρακόντων,
Ζωστῆρές θ' ἕλικές τε πολυγναμπὴς ἑλίνοιο,
Τῆμος ὅτ' ἀφραδίῃσι διὸς ἀτιμήσαντες ἑορτὴν
Τέκνα Νυσταίλου μὴν ἐφημίξαντο κέλευθον,
Κόσμῳ δ' ἐσσύμενοι σὺν ἰάσιν ὄργια πάντες.
Αὐτὰρ ὁπόσσοι φῦλα καλαύρων ὤλεσσιν Ινδῶν,
Ημιόδων ὀρέων ἐπιβήσιον, τ' ἐκὰς πέζαν
Ελκετον ἠφοιο μέγας ῥόθος ὠκεανοῖο.
Ενθα δύο φίλαι φῶτες πάρα πέρματα φαίης,
Καγχαλόων μὴ χεῦμα κατήλυθεν Ισμηνοῖο.
Τόσσοι μὴν κατὰ γαῖαν ὑπέρτεροι ἄνδρες ἔασιν.
Αλλοι δ' ἔνθα & ἔνθα κατ' ἠπείρους ἀλόωνται
Μυρίοι, ὥς οὐκ ἄν τις ἀριφραδέως ἀγορεύσοι
Θνητὸς ἐών. μοῦνοι δὲ θεοὶ ῥέα πάντα δικαίνουσι.
Αὐτοὶ γὰρ & πρῶτα θεμείλια τορνώσαντο,
Καὶ βαθὺν οἶμον ἔδειξαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης·
Αὐτοὶ δ' ἔμπεδα πάντα βίῳ διετεκμήραντο,

1156 thyrſi prorumperent, atque in ſpiram draconum, 1157 balteique & capreoli flexuoſæ vitis, 1158 tunc cum pia ſtultitia, dei deſpexerunt feſtum. 1159 quamobrem Nyſſæam quidem vulgo diſturnat viam, 1160 decore autem celebrarunt cum liberis orgia [ſacra] omnia. 1161 is vero, quando gentes nigrorum debellavit Indorum, 1162 Emodos montes adiit, quorum ſub radice 1163 volvitur orientalis ingens unda oceani. 1164 ubi duobus columnis poſitis in finibus terræ, 1165 exultans ad fluentum rediit Iſmeni. 1166 tot quidem per orbem ſummi [præcipui] populi ſunt. 1167 Alii autem hic & illic per continentes vagantur 1168 innumeri quos nemo perſpicue memorraverit 1169 mortalis qui ſit. ſoli autem dii facile omnia poſſunt. 1170 ipſi enim etiam prima fundamenta tornarunt, [rotundarunt terram, quæ eſt fundamentum aliarum rerum omnium.] 1171 atque profundum viam oſtenderunt immenſi maris: 1172 ipſi [inquam.] ſtabilia [firma] omnia vitæ ſignarunt.

Μαιμώωντι] αἰωνῶντι. α. Σπείρημα] συστροφὴ. α. Αφραδίῃσι] μωρίαις. α. Θεὸς] ἅτοι ὁ Διονύσου. α. Νυσταίλου] Διονυσιακὴν α. Οδὸν] ἢ μυσταγωγ. α. Καλαύρων] σκυτινῶν. α. Ωλεσσι] ἐφθειρ. α. Επιβήσιον] ὁ Διόνυσος. α. Ηφοιο] ὅτι ἡ ἀνατολὴ. α. Σπῆσις] ὑποχωρίζας. α. Τέρματα] πλατ. α. Καγχαλόων] χαίρων. α. Μετὰ χεῦμα κατήλυθεν Ισμήνοιο] ἀς τὰς Θήβας ἦλθεν. α. Υπέρτεροι] ἐξαίρετοι. α. Αλόωνται] πλανῶνται. α. Αριφραδέως] φανερῶς. α. Αγορεύσοι] ἀπὸ δυνήσεται. α. Θνητὸς ἐών] ἄνθρωπος ὑπάρχων. α. Ρίπ] ἀγαθὸν. Β. Οἶμον] ὁδὸν. α. Διατετμήσαντο] ἐπιμελήσαντο. α.

Ἀσπα λιγαιήεντες. ἐπληρώσαντο δ᾽ ἐπάκτῳ
Μοῖραν ἔχειν πόντοιο καὶ ἠπείροιο βαθείης.
Τῶν μὲν ἓ ἀλλοίην φύσιν ἔλαχε ἑκάστη.
Ἡ μὲν γὰρ λευκή τε καὶ ἀργιόεσσα τέτυκται,
Ἡ δὲ μελανοτέρη· ἡ δ᾽ ἀμφοτέρων λάχε μορφήν.
Ἄλλη δ᾽ Ἀσσυρίης ἐναλιγκίη ἄνθεϊ μίλτου,
Ἄλλαι δ᾽ ἀλλοῖαι. τὰς γὰρ μέγας ἐφράσσατο Ζεύς.
Οὕτως ἀνθρώποις ἑτεροίια πάντα τέτυκται.
Τμῖς δ᾽ ἠπειροί τε, καὶ εἰν ἁλὶ χαίρετε νήσοι,
Τό τε πρὶν ἀκεανοῖο, καὶ ἱερὰ χεύματα πόντου,
Καὶ πτελεοὶ, κρηῶαί τε, καὶ ὄρεα βησσήεντα.
Ἤδη γὰρ πάσης μὲν ἐπέδρεξαμεν οἶδμα θαλάσσης,
Ἤδη δ᾽ ἠπείρων σκολιὸν πόρον. ἀλλά μοι ὕμνων
Αὐτῶν ἐκ μακάρων ἀντάξιον εἴη ἀμοιβή.

1173 sidera dispertiti. tribuerunt autem unicuique 1174 partem habere maris, & continentis vastæ. 1175 quare etiam diversam formæ naturam sortita est quælibet. 1176 quædam enim albaque & candida [vel argillacea] est, 1177 quædam vero nigrior; quædam ambarum sortita est formam. 1178 at alia Assyriæ consimilis flori rubricæ, 1179 aliæ item diversæ. ita enim magnus decrevit Jupiter. 1180 sic hominibus disparia omnia facta sunt. 1181 Vos autem continentes, & quæ in mari estis valete insulæ, 1182 undæque oceani, & sacra fluenta ponti, [maris Mediterranei.] 1183 et fluvii. fonteisque, & montes saltuosi. [vel clivosi.] 1184 jam enim totius quidem percurri cursum maris, 1185 jam etiam continentium terrarum flexuosam [sinuosam] viam. at mihi carminum 1186 ipsis a divis esto digna remuneratio.

Διακρίναντες] λιγαιήεντες. α. Τῶν] λιγὰ τῶν. φ. Ρυσμὸν] ῥῖπος. α. Ἡ δ᾽ ἀμφοτέρων λάχε μορφὴν] ἔστι λάβαι καὶ μέλανος. α. Ἐναλιγκίη] ἐμφερὴς. α. Μίλτου] τ᾽ λιγαμάρης Σιναπικῆς κηκίτου. α. Ἐφράσσατο] ἐκρίνατο. α. Τέτυκται] κεκοσμήκασιν. α. Ἱερὰ] εὐθάσμια. α. Κρῆναι] πηγαῖ. α. Ἐπιδράμομεν] ἐπλέομεν, ἐπιγεσόμεθα. α.

ΤΕΛΟΣ.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ

ΕΙΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΝ.

Πρὸς τ᾽ πυκάδεσσιν δίκαις κίονα Ἰαόνιον, τ᾽ μὲν παῖδα τὸν τ᾽ Λίνεσσαν, τ᾽ ὧν τ᾽ [1] πυκάδεσσι σελασσι᾽, ἢ μεγάνα φρεναγενέα, κιονία δικάρπιον τ᾽ [2] Καμάστρεσσ᾽. Εἰσαθὲς ἀβρόπνοα δὲν νῦν Λίνεσσαν, ἢ μαίσσεις νῦν ἐπίφρων, τ᾽ ἢ ὕστερον μεγαύτας ἀρχεπολέων Θεσσαλονίκας, ὀλβοῦν δὲν πᾶσι Διονύσου τ᾽ εὐκηγετᾶ παρικάλασσι. μὴ ἴν ἀρσένιμον εἰς τὸ ἀθῆγμα· ἢ μὴ τὸ ἀρσένιμον, αὐτικὰ εἰ πεφιλόκαλα.

[3] Πολλὰν μὲ τοῖ σοφῶν ἀοιδὰν λύραι εἰπῶν, φῶλος ἰφανάτα γενεθλίων [4], καὶ τ᾽ ἰφανίδα [4] ὄλβ᾽ μεγάλων ἀοσσαταμάρε᾽, ἔριτι χρεπίδ᾽ λάβε᾽ ἐκατόναιδας καὶ ἐκαντὶ· ἢ πίσιμα ἔστ᾽ τὸ γλυκὺ μὲν ἀοίδων ὀπαόναιδαν, ἐκάντ᾽ λέχη· καὶ τὸν παρδίαν ἀνασπύσαισ᾽ ἐδέλει, ὃς ἂν [5] ἔχοι ἀναγκῶν [6] πρὸ᾽ τ᾽ ἐκόσιν φρενὸς ὁ ἄνδρασσι χάρπασε, φ᾽ τὰ τ᾽ ἰφανὲς ναφάδεσσι ἐμοὶ δὲ, ὃ πικάδεσσι, ἐβλησι· ἢ σοφάσσι, εἰ ἢ ἄρλεσι ἐκόλδε τ᾽ ἐν ἀσπρόσσι λόγαν, καὶ ὡς ἐκαλὰν [7] ἀκαδάλλεδς τὸ᾽ τ᾽ ἰφανάμασσι᾽, ἀλλ᾽ ἔστ᾽ κρ᾽ πάδες λάδεσ, ὧν ἔτας ἐγὼ κάλεσ πόγα, ἀλλ᾽ ἀκνυσίζω σοφὸς ἄσπρ᾽ ἔχειν ἐκρεῖῦ· πολὺ τὸ παράλοιπ. ἢ [8] πίνω᾽ ἂν ὀλπτερόπλυτ ἔστ, τ᾽ αἰνὰ ἐν ὠδαῖ ἐλύμπῳ βόσασσι· ὃς ἄλλως ἀκτάδεσσάς μοι τ᾽ ψυχάν, [9] καὶ᾽ μανδὰν δῆ ἄφρα ἂν ἐμοὶ βιλπτόν, ἢ μὴ καὶ σοι, θελητέν; ὁ πίνων ἔκαδεν λάδεσ ἐφ᾽ ὧν ἐφ᾽ κατέτευσε, ἀλλ᾽ τὸ τ᾽ [10] Δικᾶς χρῆμα καὶ τ᾽ καὶ᾽ ἐμᾶς ἔφρεν. Ἐμοὶ τέτα [11] κεκλήσαδαι᾽, καὶ τ᾽ κατ᾽ αὐτὸ μάχᾳ κραπῶσι, καὶ πέφυκεν τέσαδε· πάδες δ᾽ τ᾽ κατασκῆπτον ἄτεραν ἔβρα τ᾽ ἐσεφαμένον ἔχεσπε μα. καὶ τ᾽ κατάνδεσι ἀπασκάζειν. ἐλοκλίζομεν γὰ ὡς ἐν μακρᾶι πείσασι τὸ ἀθῆγμα, καὶ ἐκ ἂν ἐμμοίμενες ἀρτιδέσις ἐφ᾽ ὧς ὁ λόγος ἦν ἐν ἁμὶν· ἐνικὸν γὰ δ᾽ σὺν ἐν λόγως ἐδέλδαν. [12] ἐλοκλίζομεν᾽ τὸ μεγαλοπρὲς, τὰς τ᾽ παρδίας ἀσαλέσας εἰς τὲν ἀθῆγμ. καὶ τοῖσι τ᾽ ἔστ᾽ ἐδὲ τὰ μάζα ἐπάλτασσι σεμνακόμοις, ὧν ἔχον ἐμμεντὰ πείδειν ὡς ἄρα μέλον ἔστ᾽ σὺν ὕσῳ τ᾽ λαπάδεσσι· ἀλλ᾽ σε τ᾽ ἐν λόγοις ἦλε μάλα πεντέν ἀπαρδέρεθον, καὶ χρέος ἐλίμιζεν τέσσ᾽ σμικροπόσσι μαμάδαι. [13] ὕστ᾽ μεχανάδαι᾽ τὸ εἰς λόγοι μεμάδασσι, ὡς μαλὰ τὰ βραχύπνοσσ᾽ ἀσαφῶν κάτω τὸν πόλον τὸ· καὶ ὕσ᾽ σοι τοῦ τ᾽ σοφίας πάνυ ἔσσοι γλίχαδαι, ὡς μανδὶ τὸ ἐν λόγοις οὖ

1. Περσικαμὸν σιδασμὸν MS CANT. 2. Καμαδρὸ c. – περὶ MS ETON. 3. od. x. Olymp. 4. ἐπὶ μακρὸν ἀναβαλλομένῳ E. 5. ἔχῃ B. 6. πῇ conjectura H. STEPHANI. apud. PINDARUM. 7. ἀναλαλίθῃ τὰ τῦ ἰφανίμαδος c. 8. τί c. E. 9. ὡς c. B. 10. alludit RUSTAWIUS ad vocem λίθων judice H. STEPH. 11. καβακυκλίσασθαι c. E. & conjectura H. STEPH. 12. omittit c. 13. σὺ δὲ ὕστ᾽ κεκλήσθαι conjectura H. STEPH.

ῥήγματα

ψήγματα παρῃτέχειν, ὅσα μὴ πάνυ τιμᾶται πολλοῦ. ἀμέλει καὶ ἡμῖν ἐ
δόκει ἀφίναι, εἰ μὴ τὸ ὀφειλόμενον ἀπεδώσομεν, ὕδωρ [1] χρυσοκόλλα ἡμῖν
ψαφίζῃ. ἀναλίσκει δή σε τὸ σὸν ψυχῆς λογοθέτου, καὶ ἡμᾶς ἐγχρίπτως ὀφει-
λέτας ἐφευρηκὼς, βαρὺς [2] ἐμπίπτεις, καὶ μικρᾷ καὶ ἄγχουσι, καὶ ὃν ἀνίστη
φῆς, εἰ μὴ τὸ Νέον ὑπεστόμην· κἀκεῖ βραχὺ ἐλεῖνο καὶ μικρῷ πρὸς τιμή-
ματον, καὶ ὅσον ἂν ἀφιδεῖν, ἐ πάνυ τι ἐ μὴ λαθεῖν λελυπηκέ. σὺ δ' καὶ
τόκε ζήτησιν ἡμῖν ὀλιγόφωνε, καὶ ὕστα [3] γάνη· ἐ πλείονος. ἀλλὰ τῆτο μὲ
ὁ γλυκὺς [4] λυεικὸς· ἐκ ποιεῖν, ὃς ἐν λόγοις παμπλείστε ὤν, ἔτα δ'
καὶ ὀφελέτης ἔῃ μαθὼν, ὅτι τῷ ἀρχαίῳ καὶ τόκον ἡδίω προσκατέθηκε,
καὶ ἐ ὀφειλόμενον λόγον ἀπέδωκε, προσκατέθηκε καὶ πᾶ ἐπίδοκιμ, καὶ παν-
τέλως τόκον ὠνόμασεν. ἡμῖν δ' ὁ πάνυ ἐν εὐχερεῖ τὸ τοιῆτον ἔσαι. ἐ γὰρ ἐ
[5] ἐκεῖνό μοι ἐ λόγε, χρυσῆς καὶ ἡμῖν τὰς φλέβας εἰς ἀκριβείαν ὑπηνοίξῃ
μετάλλειας ἐκτοπίας, ἀλλὰ πάνυ τὰ ἐς λόγες πεπόμβα. ἀγαπητὸν ἂν εἰ
καὶ τὸ ἀρχαῖον ἐ ὀφειλῆς ἀπέσπασε ἡμῖν ἐγγενόμενος. τοίνυν ἔχεις ἰδὲ [6] σω-
φρονίσθ' καὶ σκιαμάχει μοι κεφαλὴ, εἰ ῥᾴ τό σοι πολύμβιον ὠκ ἔχω ἐπίτα
(ὅτι μηδὲ ἀκριβολογεῖν) τὸ χρέος· εἰ δ' ἔν ὕδατ αὐτὸς μὲ ἤδη πολλάκις ἀ-
πήτησας, ἡμεῖς δ' ἄρτι καταβαλλόμεθα. καὶ οἶδα μὲ ὅτι πολλοῖς τοι τὸ
ἀργύριον, ἀφ' τὸ μὴ μεγαλεῖον εἶναί τι, ἐ [7] πάντ' δόξει εὐέντυκτον.
ὠκ ὀλίγοι δὲ οἱ τὰ τοιᾶτα χαίρειν καὶ ἐρίνοι καὶ μεγαλοαρκεῖς. ἀλλ' ἡμεῖ
τὰ [8] ὑφ' ἑτέρε· πόθεν. κεῖνο δὲ ἔῃ δέον, ἕκαστον ὀλιγαχόθεν
ἀργύριόν τι, καλῶς ἐκεῖνο ἀφοχεύεσθαι· καὶ ὡς ὠκ ἂν ἔχοι ἑκάστης ὑφη-
δαι, κἂν μέγα [9] τυγχάνῃ· κἂν μικρὸν ᾖ. καὶ ἐ πυγάτα δὲ τοιότε καλῶ,
καὶ τὸ ταχθὲν δόγματος ὀλιγολόγως τε, ἔστι ἐγὼ ἐ ἄνδρα καὶ δεινὸν [10] αὐ-
τὸν· καὶ ἀσυδῆσον καὶ λυθὲν κωλύσομαι, πάζοντα, ὅ φασι, καὶ ἀσυδάζον.
οἶδας ὧν καὶ αὐτὸς ὅπως ὀλιγάξας ἔχεις τὰ κώλιξα ἐ δὲ Διονύσε θεωγή-
σασ ἀπέδοσέ σοι, ὅσα συμτελεῖν ἔχει πρὸς τὸ ἄλλω γνῶσιν, καὶ πρὸς
ἀνάπλεξιν δίκαια, καὶ πρὸς ἐκτροφέαν χαρᾶς, καὶ πρὸς ἐμπλείας συμπο-
γλιά. πρόσταγίσθαι δὲ τοῖς ἐκείνε καὶ εἴ τ τε ἄλλο προσκατέθηκε
χρεών, ἀφ' τὸ δὲ Διονύσε πάνυ ἐπιλυσικόν, καὶ ἐν τεκῷ θεωγήσεως κέ-
μενον. τῆτο δ' καὶ πανοικήσιον χρ' τὸ σοι δυμόρες· πᾶν μὲ ὅσον ὠκ αὐτόθεν
χρεὼν προχεεῖσθαι, ἀφέντες παρὰ τῇ Διονύσε βιβλίῳ κεῖσθαι ἀργὸν
καὶ ἀνάθυτον· ἄπαν δ' καὶ οὗ ἀγαθὸν εἰς χρῆσιν ἔῃ τοῖς καταλογάδην ἐπι-
βάλλυσι τῇ χαρᾷ, ἃ καὶ ἄλλοις τοῖς δὲ Διονύσε ζηλωτοῖς, ἀναγκήσαντες,
καὶ φιλοκάλοις ὁπλιζάμενοι· καὶ ὕστα σοφίας ἐκεῖθεν σοι κρατῆρα κερασάμενοι,

1. χρυσοκόλλα E. 2. ἐμπίπτεις E. 3. γάνη conjectura H. STEPH. 4. λυεικὸς ἐκεῖνο C. E. PINDARUS od. X. Olymp. 5. ἐκεῖνο C. E. 6. σωφρόνιτι C. 7. πάντ' C. E. 8. ὑπερόνων C. 9. τυγχάνοι C. 10. ἀσυδάζον C. E.

κατηρ-

1 καταπεπαυμένον· οἶσθα γὰρ συμφύλων τε κωλύμματος καὶ γήρως τὴν ἀργίαν τε. ἴδοι δ' ἂν καὶ μυσῶν ὡς ἀφ' ὑφιστάμου σοι τοῦτο παρεσκευάσθη, ὀξέως ἅπαν ποιητικῶς συλλεγόντος διαπεπόνηται· ὡς ἂν τοῦτό γε ἡ τέχνη τῷ ποιητῇ ἐνάμιλλοι φανοίμεθα Χείρωνι, ὃς μυσοῖς ἰξήκοσι ἡ ἡ Θέτιδι. μᾶλλον μὲν ἂν καὶ πολλῷ βέλτιον ἐκεῖνα ἀσκηθείημεν ἄν, ἅτε Ἰακοῦ ἀναγκαίοις μύσαις, καὶ δὴ Ἀχιλλεῖ ἁρμοδίοντες αὐτοῖς, μυρικίνῳ Θετικαῖῳ, πολλῷ ἡ ὠκύτητα ἀμείνονι πόδων, ὃ δὴ κἂν ὁ πυγὼν καὶ πολὺς ἔχοι ἀνδρῶπος· ἀνδρὶ δὲ τὰ πάντα καλῷ, καὶ ὃν ὅπως ὀλίῳ, βασιλικῷ τινὶ ἡ γένει φυλῇ, μεγαλοφυεῖ ἡ 2 ψυχικῷ", λογίῳ ἡ ὀπτικήσουσιν, λαμπρῷ τινὶ συμπαικτῶν ἡ ἀναδρομῶν". καὶ ἰδεῖν μὲν, κἀείνατ' ἀγαθιμά τι, 4 τὸ δ' ἐστὶν, ὁποῖον ἂν τις ἡ ἀνδρῶπ κατακλάσιν ἀνθρώπων. τοῦτό τε ἂν ὅπως ποιούμενοι κομψότερ ὃς βελομένῳ σοι, πᾶν εἴ τι νόσιμον ἡ ἡ Διονύσῳ 5 πούσιος", εἰς φιλοπονίαν βρύμια συσκαλλόμενοι. ἀφεσκεπτόμεθα δέ τι καὶ ὕλυμα ἐπιφέρειν Ἀφροδισιασμένοι, καὶ 6 εἰς ὅσον 7 ἂν λέγει ἐπιξεδμένοι ἀφ' τε συμμετρίαν, καὶ ὡς ἰῶ εὐκαιρεῖν. καὶ ὅπως ἡ βρύσιν ταύτῃ ὀπτικὸν ἀγαλλόμενοι, ἀφύοντες, καὶ τῶν πολυκαλῶν καρυκείαις ὀπτικοσμοῦντες· ὡς ἂν μὴ πάντη γλισχρὸν ἴδιν εἶη τὸ ἡ Λιβιδόσιας, ἰδεῖν ἀφεσκεπτόντες ἀπηκριβῶσι, καὶ ὃς μὲ ἡ τὸ Διονύσῳ ἀφεικήσιον ἐγκάδαι· (7 ἢν γὰρ ἂν" τὸ ἀφεῖγμα ἀφεικέγοι, καὶ φιλοπμία κεκὴ, καὶ φαῦλα ἀδξόσσια, καὶ μαχᾶς πνὸς γαμφηρίας ἀσυκείσις τε καὶ νόδδοις) αὐτοῖς δὲ τοῖς ἡ Διονύσου ἰμιβδόντες· καὶ τὰ μὲ ὡς ἐν παρεμβάσιοις λόγῳ μεταποιοῦντες, καὶ ὕπνον ἀναπύοντες, τὰ δ' καὶ αὐτοῖς ἔπεσιν ἐξαγγέλλοντες· εἴ τε δὲ τι καὶ ἀφεσκεπτόμεθα χρὴ, ὀπτιδόντες καὶ αὐτὸ, καὶ ὅπως τὸ λεπτὸν ἡ ἰσχνεῖας ὡς ἧς ἐπεῖν 8 συμμέτρως" ἀρμόζοντες, καὶ τὸ μικρὸν ἀσυκείμενον λῆμα μεγαῦνοντες. ἔχοιμι ἀφεκρεκτέον πάντη τὸ κατασκέβειν, ἔτ' ἐντεῦθεν τὸ ὀπτικαζεῖν πνεῦσόπνοια. ἀλλ' ἐν τούτῳ διαζεῖν ἔπεισι μοι ὡς ἂν ἐκ ἀφοβίαν τοῦ 9 παντοδάπου" σε ὕλλει φωτὶ τὸ ἀφεῖγμα πιστεῦσαι, ὅπ τι χρὴ τὸ ποξάμενόν σοι τετύχεσαι, καὶ ὅτι ὁ ἡ Διονύσου φιλῶν, ἔχοι ἂν ὁμοίως καὶ σοὶ αὐτὸ ἀφοπίσασθαι. κρὸς μὲ γὰρ ὁ Διονύσου, καὶ γλυκὺς ἄδειν, καὶ φιλέζειν γοργὸν, καὶ παντοῖος ἡ ἰσχνεῖαν, καὶ πολλῶν ἀνδρῶπων ἰδὼν ἄσεα, καὶ νόον γνοὺς ὀρθαλμοῦ καὶ τὸ διδυπλόῳ" μισῶν. ἔστ' γὰρ ὁ καὶ ὑμᾶς ὑπομνηματισμὸς τοῦ τούτου Διονύσου συμπεφῆναι ἀφεῖς ἂν ἀκριβοῦς φιλολόγος ἀκύειν γλίχεται. εἰτε γὰρ 11 τετυπτέρεσι" ὁ Διονύσου ὑμνοποιὸς

1. καταπεπαυμένον C. 2. σοφῷ ἡ τέχνῃ addunt c. E. 3. ἀρετὴν E. 4. τὰ E. 5. πεπαιγμένων C. E. 6. ἐκεῖ εἴ τι ἔτερον C. E. 7. ἢ γὰρ ἂν ἢν C E. 8. συμμέτρως E. 9. παντοίῳ E. 10. διδασκαλία C. E. & conjectura H. συγγνώμ. Respicit EUSTATHIUS ad veriam DIONYSII DCCXV.

ὀλιγοχρόνιον ἐλάλησέ ποτε, μεγαυχήμονα ὁ λόγος ἔοικε ἐπιξηραίζεται, πλατύνων τὰ κοῖλα, ἀφ' ἑαυτοῦ ἄρτι σφᾶς εἰσαγομένων ἀπόπτατε· εἴτε καὶ ἄλλος ἐκείνῳ μεῖς εἰσαγομένης λέγει, ἀλλὰ τὸ παρὸν ὑπομνῆμα, ἀφ' ἑαυτοῦς φιλαχροάμονας, πλείω λαλεῖ· καὶ οὐκ ἀναπληροῖ μὲν ὡς [1] ἀτελῆ εἰπόντα τὸν Διονύσιον, οἷς ἢ ἐκείνῳ ἐχρήσατο, πλατυκότερον ἐπιξήρανται, ὡς πρέπει λόγῳ πεζῷ, καὶ ὡς σφᾶς εἰπεῖν, ἐκμυζῶν τὸ ἐκείνε ἰσοείας [2] ἅπαν· εἰ τι νοῆσαι, μεγαπλησιάνει ἄλλος αὐτῷ, καὶ τὸ λιχθὲν ἐγκῶς, ἐξάγει ἀπεπότερον, καὶ τὸ μὲν ἀκροατῆ λίχνον ἐκθηράπευσε καὶ τὸ πολὺ ἢ μὲν πόνε παραμυθεῖται, ὡς ἂν ἄφρ ἑτέραθεν τοῦτο ἔμελλεν ἀναλέγεσθαι ἀκροώμενος, ὥσπερ ἐντεῦθεν ἔχει κτᾶσθαι, κατὰ τινα ὑπομνηματισμὸν, ὅσα γε ἦκεν [3] φεῦ· τὸ μέτειον. ἤδη δέ τε καὶ εἰς τὸ ἀναγκαῖον ἢ φεύγματος. Διονυσίῳ γὰρ ἐμέλησεν ὁλκὰς πλοῦ ἀπεγκόσιος γῆς, καὶ ἐντῶν ἐπιλύσεως. πόθεν ἢ ἃ τοῖς τόποις αἱ κλήσεις, ἢ τοῖς ἔθνεσιν, ἢ τίνα ἐπ' αὐτοῖς συμπώματα, ἃ πάνυ [4] τι ἑκασταχοῦ ἐκείνῳ ἐν λόγῳ δίδαι ἀδήλησεν. ἡμῖν ἢ εἰς ὅσον ὀλιγάλλει, συγγνωστῶς τοῖς ἢ Διονυσίε τὸ τοιοῦτον φυλαχθήσεται. καὶ τοῦτο μεγματόμενοι, ἃ πορδύμβα ἢ ἀπεγκοσίῳ, ὅτι τι ἢ [5] δῆθεν ἐλλειφθέντων ἃ λήθτως ἀναπληροῦμεν", ὡς καὶ ἀνύπω ἔραμεν, ἀλλὰ τῷ ἢ μετειῶς ἐπιλύσεως ἀνάγκης μεγμυθόμβα, ἀφ' τὸ λίχνον ἢ ἀκροάσεως. [6] εἰ γάρ τις" φιλομαθεῖν εἰθύς, εἶτα δὲ ἀκύσας ἢ [7] Διονυσίε γῆς Βοιωτῶν, καὶ Λοκρῶν, καὶ Θετταλῶν, καὶ Μακεδόνων ἐν δυσὶν ἔτεσι μνησαμβόμ μεῖς μόνον ὄνομα, καὶ μηδὲν τι πλέον ἐξισορήσαντος φεῦ αὐτῷ, οὐκ ἂν εἰς δέον λιχνεύσῃ πλατύτερον μαθεῖν τι φεῦ αὐτῷ; ποθήσει δ' ἂν ὁ [8] φιλομαθὴς", οἶμαι, καί τι φεῦ Μυσῶν ἀκύσει, ὡς δ' αὖτως καὶ φεῦ Βιθυνίαν. οὐκ ἀναπαύσει δ' αὐτὸν ὐδὲ τὸ ἢ Λυδίε, ὐδὲ μὲν τὸ ἢ Ἀσίας, ὅτ' ἦν Εὐράπης ὄνομα ψιλόν, εἰ μή τι καὶ φεῦ τούτων αἰτιολογήμονα γνώσεται. τὸ δ' ὅμοιον καὶ ὅτι ἄλλων ζητήσει χαρῶν· [9] ναὶ" μὴν τοὺς καὶ φεῦ πύλεων. τέτον δὲ ἢ πόδον τοῖς ἀκροατᾶς [10] ἀναπιμπλῶντες" ἡμεῖς, βραχύ τι φεῦ ἐκάσε ὅτι δέον εἰπόντες, ἀπελλαγησόμβα, οὐχ ὅσον εἰς φιλοπμίαν, ἀλλ' εἰς τὸ κοῖλον. καὶ Διονύσιῳ μὲν ἀρκεῖ ἢ ὅλης ὡς ἂν ὁπλαμδάντεται γῆς, ὡς ἐντεῦθεν αὐτῷ τετῆδαι, καὶ μηδὲ ἀμφιλαφῶς τὰ πολλὰ ἔχειν· τὸ δ' γράμμα τέτο ἀρυτῆραν αὐτῷ ὑπανοίγει, καὶ οἷαν ἀμφοτέραις ἔχειν πηὰ καθέδαι αὐτῆς· καὶ ἀφ' τοῦτο ἔχοι τάχα πλέον τι γλαφυρότητος. καὶ ἔστιν ὅτω δηπεῖν οἷ ἡμῖν τὸ κοῖλον. πᾶν τι γὰρ ἐντεῦθεν ἀράνισαι εἴ τι τῆς τε Διονυσίε κόλλιτον, καὶ ὀπισθεν ἀγαθὸν εἰς

1. ἀτελῶς C. E. 2. deeſt C. E. 3. πρὸ γάρ τις ἦν C. E. 7. v. CCCCXXVI. & v. ed. H. STEPH. male. 4. ἅ τι C. E. 5. δέον- DCCCV. 8. φιλομαθὴς C. E. 9. ἢ E. των ἐλλιφθέντων ἀναπληροῦμεν C. E. 6 ἢ 10. ἀναπιμπλάντες C. E.

χρῆσιν

χεῖσιν, ὅτι καὶ γνῶσιν· περισπᾶται δὲ μετείσιν καὶ εἴ τι τούτων ἐτέρωθεν ποθὲν σύμφορον εἴη, καὶ χρὴ συγγένειαν [1] σωτήριον". εἰ τοίνυν τὰ τοῦ ὑπομνήματος τούτου [2] συμφέρει τῇ Διονυσίῳ, εἰκότως ἂν ἔχοι καὶ τὸ τῆς οὐσίας κοινόν. ὅτου καὶ σαφὲς μὲν Ὁμήρῳ, ἀγαθὸς δὲ καὶ ὁ τὰ εἰς ἐκεῖνον λαλῶν· καὶ ἀμφοῖν κοινὸν, τὸ τοῦ κέρδους ἢ τοῦ τέλους καλόν. τὸ δὲ ὅμοιον καὶ ὅτι τῷ Διονυσίῳ καὶ τῷ ἄλλων σοφῶν. εἴη ἂν ἓν ἡμῖν τοῦτο τὸ δῶρον, ᾧ λιξιάμεθα τὸ σιὼ ἀξιοσέβαστον κορυφαῖ, ὁ Διονύσιος ἐκεῖνο ποιητὴς, ἀλλὰ λύσας τὸ μέτρον, καί σοι καταλογάδην τὰ πλείω λαλῶν· ὁ τετολμηρῶν, ἀλλὰ πατρύτερον ἑαυτὸν [3] ἀπαναλώσπων" οἷός ὃζι, καὶ ἐκ μετεικῆς συνθήκης εἰς πιζολογίαν ἀναλυόμενος τὰ πολλά· ὁ μόνον ᾄδων, ἀλλὰ καὶ λέγων, ὅτε τὰ τὰ φῶτα ἡμῖν ἐκ ἔχοι κυρεῖν· καὶ ὅπως ἀντὶ ἁπλῆ γινόμενος οἷ δίγλωσσος· ὁ [4] πάντως" μετέωρος, ἐδὲ ἐκ μετεικῆ τὰ πάντα [5] καλῶν χάματος", ἀλλ' ἔστιν ὅπη καὶ [6] βάδην" φεῖων· ἐδὲ ὑπὸ σκιωῖς μετεικῆς τὸ σύμπαν φθεγγόμενος, ἀλλὰ πολλὰ καὶ περσωτεῖα δίχα ποιητῆς ὁμιλῶν· ἐκ εἰς τὸ πᾶν ἑρμιωνέων κατίζων, εἴποι ἂν ἡ [7] Θηβαία λύρα, ἔχων δὲ ἤδη αὐτόθεν ἐν τοῖς κωείοις τὸ σαφὲς, ὑποβολέως ἀνενδεές. καί σοι ὡς ἐξ ἀγαθῆ λειμῶνος ἄνθη κομίζεται ταῦτα καλὰ, ἃ καὶ ὡς ἐκ φυτωλιᾶς ποικίλης τι καὶ καλῆς καρπὸς ἤδη πρόρμιος εὐγωνίᾳ. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ὡς ὀλίγη τις μεταλλείας ἢ παρ' ἑαυτῷ χρυσῆτην χρύσιλα ὁ Διονύσιος παραβάλλεται εἰς [8] καχαρίσιαν" ὀλίγιστον, σοὶ δὲ αὐτὸν χορηγεῖ ἢ χρυσὸν ἀκίβδηλον, καὶ χοὸς μηδὲν ὀπυσυρόμενον, ὀπικεκοσμημένον δὲ ἄλλως καὶ περιεπίτιμον ἔχοντα· ὁ γὰν φιλῶν [9] ἢ Διονύσιον", φιλοῖη ἂν καὶ τὸ παρὸν ὑπόμνημα, καὶ ἢ τῷ ἐν αὐτῷ ἀπομνημονευμάτων σοφείᾳ, καὶ εἰς κεῖνον ἂν ἐγχάροιτο αὐτὸν, καί τι καλὸν λογίζοιτο πολυσπούδετον. εἴη δ' ἂν καὶ σὺ μὲν φιλεῖς ἢ Διονύσιον, ἐκ ὑποσίγλις δὲ ἤδη τῷ ἡμετέραν λαλιὰν, ἀμφοτέρως ἂν εἴη σοι τὸ δῶρον φιλητὸν, ἀφ' τι ἢ Διονύσιον, ἀφ' τι ἢ Εὐαίδιον· ἤδη καὶ ὅτι τὸ ὀπταχθὲν πεποίηται. καὶ τοιαῦτα μὲ ἡμῖν τὰ ἐν ἔργῳ. περὶ δέ γε ἢ ἔργα ὀλίγα σοι περιθετέον πρὸ, δι' ὧν πῶ τι ἢ Διονυσίῳ ἀφιδίσιν [10] παρεμβάλλομεν" σοι, καὶ τὸ ἢ σκευήσιως πρᾶγμα [11] σημανοῦμεν". καὶ τί μὲ αὐτὴ δώσατα παρεσκευάμβα, τίς δὲ ἡ ἢ χαρακτῆρας περίθεσις.

Τίς δ' ἂν ἡ ἢ χαρακτῆρας [12] βάλοις", [13] ὃς εἴποι δ' ἄν τις ὅτῳ" τὰ σμικὰ ἢ σκευήσιως ὡς ἐν λόγῳ βραχεῖ ἐκτενεικότερον. [14] τὸ" ἢ ὑπ' ἡ-

1. σύμφορον C. E. 2. συμπρέπει E. STEPH. 3. ἐκπιδὼς καὶ editio R. STEPH. 4. πάντι τι C. E. 5. μετρὸν ἐχάματος C. E. 6. τῷ λόγῳ adduntur C. E. 7. PINDARUS od. 11. Olymp. 8. κατεργασίαν C. E. & conjectura H. 9. τὰ Διονυσίῳ E. 10. ἐκπιδίξομαι C. E. 11. γνώμαν σαφωνῦμεν adduntur C. E. 12. περίθεσις C. 13. καὶ εἴ τι δ' ἄλλο, περὶ τῷ ἔργῳ. τούτων κάμοι· σοφίσαιο δ' ἂν τις ὕτω τὰ περσίμια. ὕτω

ξαν ἐμπεσεῖσθαι, τοῖς μὲν ἐν περιωπαις λαλήσασιν, ὡς ἀδύνατον τὸ τῆς ἀρετῆς βιβλίῳ, πεπαικτικὸν τοῖς δὲ γλαφυρισμοῖς τῶν ἀκούσεσθαι, οἷς μέγεθος τιθέμενοι, καὶ ὡς ἐν ἀδύνατον ἀπολιλεῖφθαι, βιαιοτάτοις τῶν περιωπῶν, καὶ τιχνασμοῖς τῆς ἀδυνάτου δυνάμεως. ἢ γὰρ [1] ὕπνῳ μικρῷ ἐπιπλήξειν ὅσοι τῶν τ' οἰκουμένης πανταχοῦσε μεμελετήκασιν, ὀνυχαίῳ τε τάχει πρὶ ἀφεύκτων τῶν ἀπείρονα ἀφελεῖσθαι, καὶ τὸ [2] χρῆ γλῶ πληρώματος ἀπέλιπεν ὀπισθοβραχυτάτῳ, καὶ ὕπνῳ μικρῷ [3] ἀφεύκτῳ· ἐμπεσεῖσθαντες. ἢ δὲ πλήμματος κατάρξαι μὲν ἱστόρησε Ἀναξίμανδρος, Ἑκαταῖος δὲ μετ' [4] αὐτὸν τῷ αὐτῷ τόλμῃ ὀπλίσειν. μετὰ δὲ, Δημόκριτος μαθητὰ δυσμένων Θέλυπ· καὶ τέταρτος, Εὔδοξος. εἰ δὲ Καρχηδόνα νῦν βοᾷ μεταπεῖσαι ἀφ' ἁλώματος ὁ [5] Διονύσιος ἔχει, ὡς [6] χαιῶν τι δύπτοδεν ὃν εἰ" τελικαύτης πόλεως ἀλώσιμα κατεμεταπεδεύ, ἐξεργάζειν νῦν βύρσας τριήμικτη, τὸ δ' ἀμέσεντον οἰκουμένου τριακοσίῳ βραχυτάτῳ γενοχρεῖν, κἀλλα ἂν ἴσως πέπει ἁλώματος; ὅταν ἐν λέοντι τελμήσῃ ἡ φιλοσοφία, ὅταν μικρῶς ἐμφαντίζει τὰ μέγιστα, ὅπερ ἀ τ' γῆς μόνον τῷ σωματοφυῖ κατεπειγόμενα τοῦτον, ἔτι συναίρεσιν, εἰς βραχὺ καιροῦ συμπέσασα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τ' ὑφανὸν [7] σωμαχοῦντα" κατασμικρύνει, καὶ ὡς ἂν εἰκεῖν, κάγχρῳ πυρὸν ἐ τελικοῦτον. ἄλλα τε αὖτα περιωπὰ χρῆ τ' ἄνω τιθεῖσα, ἀδυναμίαν ἐμφαίνουσα σεσήματος, σεσαχθεῖσα δ' ὅμως εἰς δύναμιν καὶ αὐτὰ τεχνικῶς. καὶ τῷ ὕπνῳ τοιοῦτα τι ποιῶν αὖ τ' τοιοῦτο ὑραῖον, τῷ ἁπανῦ σφαῖραι, τῷ ὕπνῳ τὰ πάντα [8] σφίγματα", εἰς μικρὸν σφαιρικὸν ὄγκον, καὶ, ὡς ἂν εἴποι τις, καλχιαῖον, συνάγουσα, καὶ εἰς δύσιν σοφῷ [9] χαμαιλέοντος", καὶ ἀσπίλαντος, τοῖς βιαιοθύοις ἀπὸ χεῖρα πιθάσει· καὶ ὅσῳ ὁ μῦθος [9] τοῖς Θετταλοῖς" χαυνώσῃ φασὶ μαγγανεύειν, ἀπελαύνοντας τῇ σελήνῃ, καὶ ἄκοντι καταπάσας εἰς γλῶ, ταῦτὸ κατασχεθῶσιν αὐτοῖ, οὐχ ἑνὸς ἢ δυοῖν σῷ ὅσα πλάσται, ἀλλ' αὐτῷ ὅλῳ τῷ κατ' ὑρανὸν ἀστρικῶν σφαιρώμασι, αὐτοῖς ἄστροις, αὐτοῖς ζώοις, καὶ πᾶσι τοῖς ὑρανίοις κύκλοις καὶ τμήμασι, ἡμῖν [10] ἐκεῖνον" κεκλικόντες. καὶ Ζεὺς μὲν ὁ πρ' [11] Ὁμήρῳ, τοῖς αὖτοῖς Ὀλύμπου δώκοις ἐμφέρεσθαι αἰδέσθη, αὐτῷ γάμῳ, αὐτῷ δηλάσῃ τὰ κάτω μετασχηματίσαι βραδύτητι, αὐτὸς δ' μὰ ἂν ἐλκυδῶσαι κάτω ἀλαζονεύσῃται. ὁ μῦθος φιλοσόφῳ βεβαφθέντος ἀντιλαμβάνεται, καὶ τὸ [12] Ὅμηρος ἐλέγχει σεμνὸν· καὶ αὐτὸς ὑφανῷ κεκλικώσας ἐκεῖνον, ὑχ' ὑποταρτάριον ἢ αἰδέσιον τίθησιν (ὡς ἐκεῖνος πατέρα Κρόνον κάτω βαλὼν) ἀλλ' ὅθι χεῖρα τίθησι τοῖς ἀστροθέμοσι, καὶ ἄλλως τὰ τοιαῦτα

1. ὑ τάχε Σ. 2. φιεύκτου C. E. 3. ἰσῦ- C. Ba. 7. σοφίσμου E. 8. σφιγκτίσεως E. ρυ C. E. 4. ν. ΕΣΣΧΙΙ. 5. τῷ ὕπνῳ ἄν- 9. τοῖς Θετταλοῖς C. Ba. 10. ἐκεῖνον Le- βισον ὄν, εἶτερ C. E. 6. σίγκρη addunt gendium. 11. Iliad Θ. v. XXIV.

σοφοῖς

σαφῶς· καὶ ἀρανὸν τοῦτον τετυχασμένον, ὡς εἰπεῖν ὑπερφάνιον, ἐν αὐτῷ οἷά τινα κατόπτρῳ φαντάζει τοῖς βιολυμένοις τὰ τ' ἄνω κάτω κινήσεων· καὶ ἐστὶ μὲν ἐξὸν ἐκ τ' κάτω ἄνω πλησιάσαντας ἐφ φιλοσοφεῖν τὰ οὐράνια διάνοιαν, βιάζεται πως τύχη ἐ ὁρανὸν· καὶ καταπαύσας καὶ πανυσάσας, ὅτω πραίνει τὰ ἐ θεοδότων. ἃ καὶ ἄλλως μὰ ἔχων ἐν ὁρανῷ δόδυ ἐ ἀνθρωπον, ὁράνιον μὲ φανὲν ὄντα τι καὶ λογιζόμενον, σφὲ γλῶ ἦ ὅμως εἰλάμενον, κατάγει ἐ ὁρανὸν, καὶ σθένεσιν πόθεσιν, ὡς ἂν ὁ σφὲ γλῶ ἐκείνῳ ὄντα τὰ οὐράνια ἔχει κραλλιτυχεῖν. καὶ γίνεταί πε [1] οἷ" κόδοδος οὐρανῦ σφὲς τὰς χέρα, [2] σφσοφιστέον" ἤφ ὁ [3] Ησίοδος μῶδας αὐτὸν κατάγει σφὲς φιλόπατε γᾶς· καὶ μὰν καὶ σιμώτερον, τί τι ἄλλα ἦ, καὶ ὅτι ἐκεῖνον μὲ νύκτα ἐπάγει Ησίοδος λέγει, ἐπειδὰν κατόδον· ὁ ἦ οὐρανὸς ἔστ, ὃν ὁ ἐ μαθήσιος διανοία σφὲς τᾷ γᾷ πυεῖ, ὁ σάπτος ἐπάγει οἶδεν, ἀλλὰ γοῦσιν τυχαῖον φοσφορῆι. ἀλ' ἂν ἔπος τι ἐνταῦθα, ὀφόρει δ' ὁρανὸν νύξ, τὸ [4] Ομηρικόν· ἀλλ' ἐκεῖνο καὶ μάλιστα, ὡς ἄρα ὁρανὸν [5] ὑπερβέβηκε ἄστρα αἰθήρ. λαμπρὸν γὸ ἐντεῦθεν ἀπαυδριάζει μαθήσιος φῶς. ὁρανὸν μ ὧν τοῦνδι [6] Αρατος ἔχει ἂν σφαῖραν, καὶ ὅσοι κατ' ἐκεῖνον ποιητικῶς ἢ καὶ ἄλλως καταλογάδην τὸν τοῦτον κυλίσουν ὁρανὸν, μῶσί τινες οἷ, κἂ τὰς ἀδηλήμας, ἀστρονομήμονι, καὶ σφὲς [7] ἐναρμόδιον" ἐυθμίζοντες κίνησιν. Διονύσιος ἦ ὁ παῖς ἡμῖν ἐμιλῶν, τὰ σφὲ ἐ γᾷ καταγάζεται, καὶ σφὲ ταύτων ὡς μέσῳ σφαῖραν [8] ἔχει· τοιοῦμεν, πλεῖν λέγω νῦν [9] φερόμενον". καὶ τάχιον σύμπασαν ἐ εἰκυμβόλου σφαῖραν, ἄφ οἱ ἀρυλλάμενοι ἀστοὶ, δ' ὧν ὁ ἐ μάλα Ζεὺς τῶν ὑφ' ἥλιον κατοικόντων· καὶ ἐ ἀκρατεῖ ἑαυτῷ συμμετέχων, ἃ σωκράτης, καὶ πολῖν συμπεφύκασιν, Δαίδαλον· οἷα συμφερόμενον Ικαρον· καὶ ὅσα ἐνταῦθα τὰ ἐ πλόσιον ἀστρολῆ, καὶ πάντα πάντων ἀμφῶν ἀκήκοα, καὶ ἐκλελόγισται. μὰ τὸ ἦ ἄρα καὶ ὁ ἐ χθονὶ Ερμῆς πορεία, καὶ ὁ χειρῶν ἡδόδος, ἐν καθ' [10] Ομηρον ἔχων ἐκείνῳ πλησῖς [11] φερεκύδεια" τοῦ τε ἡφαιστᾶ τοῦ τε ὑγρὰν, ὁ ἐ φερόγιστος αὖτα ἐξὸν ἐδύ τι καὶ μόδαδος, καὶ ἃ ἀπὸ χεῖρα τοῦ τυχεῖτε χαρὶς, ὁ λεπτότατος ἐ φερόγλοι πόκιστ ὑφ' ὧν ὁ μεδεάπτων πολυγόνου ὠκεανοῦ καὶ χειραγωγοῦσα, καὶ πόσιν ἀμοκτὶ ἐ ὠκυμόλιον, ὡς τάχ πλεῖν φερεδύσας σφέσι, τοῦ τῷ ταύτου φερεδρομὸν, καὶ λόγῳ χειραγωγοῦντι καταμαθόν. καὶ ὅτι μὲ ἐνταῦθα ἐ χθόνιος ἂν τε Ερμῆς φαντάσεται. ὅτι μόνοι ἦ χεῖρε ὑπαισθὲ ὁ φερεγόμενον ἐ ὁρανὸν φερόδει, καὶ χαμαὶς ἄγλ, καὶ πόλος φέρει, καὶ ἀστέρας μετρεῖ, μονονχὶ φαίνειν τῷ ἄνω χεῖρι καὶ δακτύλῳ

1. αἰνειάδαι c. 2. σχοφιστέον c. 3. theogonia v. CLXXVI. 4. Odyss. L. 9. CCXCIV. 5. HOM. Iliad. Θ. v. DLIV. 6. phænom. v. XXIII. 7. ἐναρμόνιον c. 2. 8. ἔχω c. 2. 9. φέρομαι. 2. 10. Π. Ω. 11. φερεκύδεια c. 2.

καὶ ὑποδυικνὺς τὰ ἰκεῖ, κὴ ὅτω γῆς μὲ [1] ὑπανεπλάμενος", τὰ δ᾽ ὑράνια ἀνευγέμβως· τότε δὲ ὁ χθόνιος δεῖ Ερμῆς, ἀλλὰ (χ᾽ ἢ [2] ποικτὸν εἰπεῖν) ἢ αὐτὸν ἐν χερσὶν ἔχων ῥάβδον πίτνεται, χρυσὸν, ἀργύριόν τε, χρυσείοισι. καὶ τις ἂν εἴποι ἀφ᾽ ταῦτα [3] κομψότερον" ἢ ἡ ἀνευγπικὴ μεδόδου δυνάμιν, οἰκειότερον ἄφ᾽ δὲν ἢ καβ᾽ [4] Ομηρον Εειδος, τὰ μὲ ἀφῶτε ὀλίγιν κορύσσεδαι, ἀναδρῦσαν πάντας τὰ χάτω τε κὴ ἀδὲ γλῶ, αὐτὰρ ὕπειτα δὲν χθονὶ βαίνουσαν ὑρανῷ κάρη εἰσίζειν, ὑπονίχα τὰ κατ᾽ ὑρανὸν ὀπτεύλλει διακρῖναι ὁ ἀνευγέμβως. καὶ ὅτω μὲ ἂν ὡς ἐν ὀπτόμῳ σεμνολογήσῃ τὸ τὸ ἢ ἀνευγήσεως ἀγαδὸν, δ᾽χα τε ἢ μετ᾽ ὀλίγον ἐνδησομβύων. ἃ ἢ κὴ εἰσίτι χρὴ τῷ λόγῳ ἀφελαδεῖν, ταῦτά εἰσιν· ὅτι ὑρανοδάμονα μὲ Ερμοῦ Αρατος ἐντελὲς ὑποφήτης ὡς ἐν μέσῳ τοῖς εἰσαγομβύοις ἐμφελιλεκπαι, καλλιγραφῶν τὰ ἐν ὑρανῷ φαινόμβα· ἢ ἢ ἀεὶ γῆν ταχὺ τὸ πλεῖον λύοντος Ερμοῦ ὑποδρηκὴν ἀφὲς γε τὸ παρὲν Διονύσιον, ὃν ὁ νῦς ἢ μικῶν ἄγων, ὡς [5] αὐτὸς κομπάσει ἀφεῖδαι, πᾶσιν τῶν γὴν ποιεῖ ἀφεπολεῖν ἀπλανῶς. εἴληχε δὲ ἢ ἀνευγητὴ κλῆσιν, ἀφ᾽ τὸ ἀνευγεῖδαι, ὅαφ τῶν χῖ λεπτὸν δηλῶν ἀφήγησιν βάλεται· καὶδὸ καὶ ἢ ἑκτόρων πνὲς, [6] ὁ μὲ, ἀνεύγησά μοι τὰ ἐν ἄδυ, φησὶν· ὃ ἔδιν, ἔκδυ, ἀφὲς λεπτὸν ἀφηγέμβως". [7] ὁ δὲ ἀνεύγησιν ὕζιος ἢ ὁμοίας λέγῳ ἀφήγησιν. τὸ ἢ ἀνευγεῖδαι, καὶ ἀνευδύνειν λέγεται, ὡς ὅτε τις ἀνευδύσαι λέγῳ ἢ Πλωπόντησον. τὸ δ᾽ αὐτὸ ἔδιν εἰπεῖν, καὶ καταχάρισδαι, καὶ μνησῆναι. ὅτω γάρ τε καὶ αὐτὸς ὁ [8] Διονύσιος θαλασσάν τινα ἀρεῖ καταχάλεζ κὴ ἀναμνησῆσδαι. δεῖ δὲ εἰδέναι κὴ ὅτι πολλὰ σφῶ παλαιῶν ἀδὲ τὴν ἀκριβῆ [9] γεωγραφίαν" ἐπανδυκότων, ὃν μάλιστα ἢ ἄλλων Αλέξανδρος ἐκ ἢ σφῶ ἐμπειροτάτων, ὡς λέγεται, χρείας ἠκριβώσατο, δοθείσης αὐτῷ [10] ὑπὸ Ξενοκλέους τῶ χαλκούλακος, πάντοθεν ὁ Διονύσιος τὸ καλὸν ὠραίσατο, κὴ τὰ μακρὰ ἢ ἄλλων αὐτὸς ὀπτιμῶν, σωτομωτάτῳ ταύτῳ κὴ ἀκριβεστάτῳ γεωγραφίαν ἐξέδετο, εἰς ἐγχείριδον τοῖς βιλομβύοις εὐσύνοπτον, ὑδέν τι ἢ τοῖς γεωγράφοις καταλιπὼν ὀφειλομβύων. ἰσθείας τι γὸ παρεμπέσῃ τὸ ποίημα, φράζει δέ τε κὴ τόπων ἢ ἐθνῶν ἰδιότητας. χρεμαγωγεῖ ἢ κὴ πρὸ ἢ ἰσθείας ἀληδῆ, ὅπερ ἔδι γεωγραφίας ἀρετή. παρεναπίπτει δέ τε καὶ πνα [11] μαθηματικάτερον". κὴ ὅλως ἐδέν τι ἢ γεωγραφικῶν ἀγαδῶν ἀφῆκεν, ὃ μὴ γοῦμά τι τῇ αὐτῇ ποιήσει ταύτῃ [12] ἐνυπόδεικτον". ὀλιγόστιχον μὲ τὸ

1. ὑπερανεπλάμενος C. 2. HOMER. Iliad. Π. v. CCCXLV. & Odyss. K. v. CCLXXVII. 3. legi posset κομψότερον. H. STEPH. 4. Iliad Δ. v. CCCCXLII. 5. DIONYSIUS v. DCCXV. 6. LUCIANUS dialog. Menippi & Æaci. 7. HERMOGENES, ὁ δὲ τῷ κατὰ Κίτιον Δημαδίνῃ ἢ ὕβρωσ περιέγοντι ἐνώπιον, ἀκριβῶς ἴσασα διηγήμενος. 8. v. DCCVII. & v. DCCXVI. 9. ἡ γεωγραφίαν addunt C. E. 10. ἀπὸ C. E. 11. μαθηματικώτερον E. 12. ἐντέδεικται E.

ποίημα

πόιημα ἐκτιθειμένῳ, ἀκριβεστέρως ἢ πάντων ἀφάμενος τ καλῶν, καὶ ἀστρ-
ματικῶν πᾶν ἐν αὐτῷ τὸ τ γεωγραφίας καλὸν [1] ἐνθέμενος". τοιοῦτος ἢ ὢν
ὐκ ἐνεργίζεται τῷ τ γεωγράφῳ σφέσεσιν, ὐ μόνον ἀλλ᾽ ἢ σμικρότητα τ
βιβλίου, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἕρπα τινὰ καὶ ἄλλα γεωγράφοι εἰσὶν, ὧν ὐ πάνυ τι ἐνε-
γάνει αὐτός. σφὲς τοίνυν τὸ καθολικώτερον τῆς κλίσεως καὶ ἡμικάτερον
ἀνάγει ἑαυτόν· ὅπερ ἔζιν ἡ σφέλκησις. ἰσέον γὰρ ὅτι σφέοδος γῆς καὶ σφέλ-
κησις ταυτὸν νοῦσι, καὶ εἰς μίαν ἔννοιαν ἔρχον[2]. διὸ καὶ ὁ Αμαζὼν γεω-
γράφος συχνὰ σφὲ τὰς τοιαύτας λέξεις εἰλέῖται, ὐ μόνον γεωγραφίαν τῷ
ἑαυτῷ ὀπτήμιλιν ἀξιῶν καλεῖσθαι, ἀλλ᾽ ὐδὲ σφέλκησιν καὶ σφέοδον λέγεσθαι
ἀπαξιῶν. καὶ ὅπου μὲ σφέοδος γῆς, καὶ σφέλκησις, εἰς ἕνα κῆ πολυωνυμίαν
συνάγον[3] νεν· καὶ ὅσιν ὑπόμαλα γωνιὰ, ἔχοντα ὑφ᾽ ἑαυτὰ πλύ τι γεω-
γραφίας καὶ ἢ χωρογραφίας, ἤτοι τοπογραφίας. ὧν ὁ μὲ γεωγραφία τ καθόλε
διωρίας ἔχεται, καθά φασιν οἱ παλαιοὶ, ὡς ἰάν τις ὅλον τὸ ἀνεχφάληται
σῶμα. καὶ ὅτι γεωγραφία κατ᾽ ἐκείνες, μίμησις ἀλγεγραφῆς ἢ κατειλημμένης
ὅλε μέρες τ γῆς, μὲ τ ὡς ὁλόπλευ σωημμένων αὐτῆ. ὅλον δ᾽ φασιν αὐ-
τὴς, τὸ μίαν καὶ σωνεχῆ δεικνύειν τ ἐγνωσμένην γῆν, ὡς ἔχῃ φύσιός τι καὶ
θέσεως, μήκες μόνον σθ᾽ ἐν ὅλαις σφεγραφαῖς αὐτῆ [3] σωνημμένων". καὶ
τοιαύτη μὲ ἡ γεωγραφία, ἔργον ἔχυσα σφὲ τ γῆς ἁπάσης ὁλότητα καθα-
γήσθαι ὀλοχερέστερον, καὶ ὐ σφὲς λεπτὴν διιξόδωσιν. ἡ μήντοι χωρογραφία,
σκόπησις μόν ὅτι καὶ αὐτὴ καὶ σφέοδος γῆς, καθὰ καὶ ἡ γεωγραφία, πλὴν ὐχὶ
τ ὅλης, ἀλλὰ μέρες τινὸς αὐτῆς, καὶ, ὡς εἰπεῖν, χώρας, ἢ χωρῶν, ἢ χωρίων
τινῶν. διὸ ὧν ὐδὲ γεωγραφία λέγοι[4], ὅτοι τ γῆς ἁπάσης καθεγραφή· ἀλλὰ
χωρογραφία, τοῦτοι διαγραφὴ χώρας τινός. φασὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ σφὲ τ χωρο-
γραφίας, καὶ ὅτι τὸ χωρογραφικὸν πλῦ τ ὅλε μέρος ἔχεται σφεσόλης, τε-
τοῦτ᾽ τοῖς μερικοῖς ὁπεκάλλει, ἀπαντᾶσι τῇ γεωγραφίᾳ. ἡ μὲ γὰρ ὡς περ
ὑπόπλα σώματος τῇ ὅλῃ γῇ ὁπεκάλλη, ἡ ἢ χωρογραφία μέρει τινὶ τ γῆς
ὑπεχρέει, ὡς εἴ τις ἐξ ὅλε σώματός τ ὑπετμήθη, τὸ ὠτίον μόνον, ἢ
ἡμιλμόν, διαγράφει[4] αὐτό". ὅπου γὰρ ἡ μὲ γεωγραφία ὅλον τὸ τ γῆς ἐκπί-
πτει σῶμα, [5] ἢ" καθαγιομένη σφὲ τὰ σμικρότατα χωρογραφία ἢ ἡ σφὲ
λεπῶν [6] σωμάτων" γινομένη συναποχάρει καὶ τὰ [7] βραχύτατα", οἷ λιμέ-
ναι, κόλπες ἁπάσας, ἄκρας, χρόνας, πόλιν πᾶσαν, πόλεμὸν ἅπαλα, ὀδῶν
ἐκφορὰς, καὶ τοιαῦτα πολλά. ὐχ ὅτι ἡ καθαγίνη[3] σφὲ τὰ τοιαῦτα καὶ ἡ τ
γεωγραφίας τέχη, ἀλλ᾽ ὅτι ἀναγκαῖον, καὶ ὐκ ἐξ ἀνάγκης, οἷα τίνα ἔχυσα
τὸ καθόλε εἰπεῖν ἐν ὁλικαῖς σφεγραφαῖς. χωρογραφία ἢ εἰ μὴ καὶ τοῖς βρα-
χυτάτοις ἐπιξένοια, ὐκ ἂν ὐδὲ χωρογραφία λέγοιτο. τ τοίνυν γεωγραφίας

1. ἐκθέμενος E. 2. STRABO. lege ἀ-
μαζόνες. 3. συνηγμένων C. συνηχομένων E.
4. κύτα E. 5. ἡ E. 6. omittit C.
7. λεπίτατα C. E.

καὶ

καὶ χαιροχαρίας [1] ταῦτας· διαφορὰς ἐχέσθω, ὁ Διονύσιος χαιροχάρη μὴ ἔλλιν ἔχῃ κοινὸν, ἐγγίζει ἡ τοῦ γαιοχάρη, ἀετοχάρων ὁλοχρὼς τὸ ὠὸν πᾶσαν τὴν γλῶ, καὶ ἀετῶν ἐπιλευκικὸς κατὰ τινα ἀετοχαρῶν ἐλαίαν καὶ ὡς εἰπεῖν, γαιοχάρου ὃν σωματικώτερος, ὁ χάραξ ἢ χάρας ἀετοχάρος ἀετοδίδυμος, ἀλλ' ἐν ἐπαγγελίᾳ γαιοχαρίας τὸ ποικιλμάτιον βαθύμως τὸ ἀπὸ χείρας ἐκδίδυμον, καθάπερ ἐκ ἀετοχαιμῶν αὐτὸς ἀνακρίνεται, σκοπὸν [2] ἀετοχάλας· μίαν ἢ [3] αὐτὸς εὐσωμότερος ποιότητα, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τὸ, χαῖρε καὶ εὐφρὰ πάντον δείδειν· καὶ ὅτι

[4] Γαῖαν ὁμῶ καὶ πόντον ἐνὶ ζυγώσας ἀγωγῷ,

τοῦτο δὲ τὸ ἀεὶ Τιμοθέου τερατίας λογοποιεῖν. Ἐστι ἢ ὁ Διονύσιος ἐν καὶ ἢ παλαιῶν διανοίαις τοῖς ἐαδομένοις γλαφυρὸς, μεταδιώκων τὸ [5] ἀνδρεῖον, οἷά τις χαρεὺς ἀείσας, καὶ ἀναληθεύοντος ἀπὸ μὲ συμμετέχειν, φησὶ, χαφαῖς τὰ ἢ ὀνομάτων [6] εὐσώδοντα· ἀπὸ χαμαιτύπων δὲ, τὰς [7] ἀνθηρεστίας· ἢ λέξεων. πυκνὸς δὲ ὅτι καὶ ἢ συμπλοκὴ καὶ τῶν ἐπιπλοκῶν, συχνὰ καὶ τοιούτοις ἀλλὰ συρίττει [8] ἐναγκαλιζόμενος· χάμαι. ἐν δρυμοῖς δὲ, ὡς φασὶν τινες, πολλαχοῦ χρῶνται τὰ λέξει, [9] καὶ· μὴν καὶ ἀναπαύσεσι ἐπιμελοῦνται. ἔστι δὲ καὶ ἐνδιάθετα λαλεῖ· ἃ δὲ ποιεῖν διὰ χαρὰς ἐν ἀεικίνοις. παρασκευάζει δέ τι καὶ βασιλικὰ εὐφυῶς ἐγκάμια. καὶ γραμματικὴ δὲ [10] φιλοσοφία· ταυτὶν μὲ, ἀλλ' ἢ ἀετοχάρων ἀνέγκλιτον, εὐδόκιμα δ' ἐν ὁμοῦ χρόμμυον· ἀετὸς μέντοι τε ἄδειν, καὶ ἀλλ' λέκτης ποικιλλόβυον· καὶ μόθων χρῆσθαι [11] συμμέτρως· ὁ κατηγῶν, καὶ πλασμάτων χρόμβυον· πλανῶνται ὅπη τε [12] παρέχει· ἐμπλατυνόμενος καὶ ἁρράσιον, ἐπιτόλεκον δὲ γε καὶ ἐστεῖας· καὶ ἀλλ' πάντων ὅλως ἔχει τελῶν, καὶ ὡς ἀετοχάπαι, χθαμαζηλῶν ὑπὸ νόμῳ [13] γαιοχαρικῷ· ἀετὸς δὲ λέξεται· φιλοσοφῶν ἢ καὶ ἀετὸς μέλημα, ἐν οἷς ἀεὶ ἢ [14] Κρονίῳ ὠκυπτὸ διαλαμβάνει, καὶ τῆς ὑγιεμόνος νήσου τῆς [15] Θέλνης, καὶ τοῦ τόπου ἢ χαρίεντος [16] κλίματος· καί τε καὶ εἰς φύσιν ἀετοκύπλων, ὡς ὅτε ἢ ἢ [17] Τριγλυφῶν γὰρ τὸ πολύχρωμον αἰτιολογεῖ· ὅλη ἢ καὶ εἰς [18] θεολογίαν ἀνδραίνει, ἀετὸς αὐτῷ τῷ τόπῳ ἢ βιβλίῳ, ὑπνίκα τὰς ἢ ἀεὶ γὰρ διαφορὰς διορεῖ, μύσας ἢ κελεῖ μὲ, ὡς ποιητὴν ἔθος, οἷα δὲ φιλόσοφος, σύγγραμμα μετὰ ὄν. τάχα ἢ καὶ ἀλλὰ τὸ χαιροφιλέστερον, ἃ ἀετόπους αὐτοῖς Ὁμηρικὸς ἐπιλήθεται, ἐπ' εἰς αὐτὰς αὐτῆς τρίχας, [19] ἀναζήτησε· τῷ βασιλεῖ δὲ τὸ

λόγο·

1. ζωεύτας C. E. 2. ἀετοχάλας C. 3. ἑαυτῷ C. E. 4. eadem adfert EUSTATHIUS ad HOM. Odyss. Θ. v. CLXVI. 5. γλαφυρὸν C. 6. ἀσώδοντα C. 7. ἀνθρεστίας C. 8. ἀγκαλιζόμενος C. E. 9. τὰ C.E. 10. συφὶ C.E. 11. συμμετρίαις E. 12. παρέχει C. E. & editio R. STEPH. 13. χαιροχῷ C. 14. DIONYSIUS v. XXXII. 15. v. DLXXXI. 16 v. DXCV. 17. v. DCCCLXIII. 18. v. MCLXIX. &c. 19. ἀναζήτησε C.

λήγε· ἀλλ' ὅτι περὶ τῆς ἀναμαξίου τὸ σεσηγέναι λέγει, τότε δὲ αὐτὴν σεσηραυκέναι, ἐπιστητέον δὲ καὶ τὸ ἐν καταρχῇ εὐκενείας ὄζει. τὸ γὰρ σκοπὸν ἐξ ἀρχῆς αὐτῆς ἐκτίθεται τοῦ συγγράμματος, ἐν ὀλίγοις ἔπεσι μετ' ὀ πολὺ δ' ἂν τὸ χάσμον τὸ σεσηγέναι ἐκτίθη, γνῶναι αὐτὸ δεῖ λέγων τὰ ἀναγκαῖα, καὶ φιλοπαίδειαν μέδιν ἐκ τῶν μαθόντων εἰς ἄλλους ἐκ εἰδότας, καὶ πάλιν ὅτι ἐπεῖδεν τὸν φιλόσοφον σεσηγέναι. ὅτι δὲ καὶ εἰς ἄλλα πλείονα καὶ ἀναγκαῖα τὰ χρήσιμα τὰ ἀπὸ σεσηγέναι, δηλοῦσι οἱ πολλοὶ, λέγοντες ὅτι τὰ βασιλικὰ ἀ σεσήγασι, καὶ ὅτι τῶν συμβάντων τῇ πάντῃ ἐμπείρως, καὶ ὅτι στρατηγὸς μάλιστα καὶ βασιλεῦσαι σύμφορός ἐστι καὶ ἄλλα τοιοῦτα. ἱστέον δὲ καὶ ὅτι ἀπὸ τὰ πάντα χρήσιμον, Ἡρακλῆς καὶ Διονύσιος ἐκτήσαντο ἑαυτοῖς, ἢ τὰ κλιμάτων γνῶσιν σουδάζοντες· καὶ ὅτι καὶ Ἀλέξανδρος ἀπὸ τῶν ἱστοριῶν σπουδαίων ἐπεμελήσατο ἴσον ἑαυτῷ ἀγαθὸν, καὶ Σέσωστρις δέ φασιν ὁ Αἰγύπτιος πολλῷ σεσιδηρωδὴς γῆν, πλατεῖ τε λίθινα τοῖς σεσοφὸν, καὶ τὰ δὲ πτάκων ἀναγραφὰς ἐκ Αἰγυπτίων μόνον ἀλλὰ καὶ Σκυθῶν εἰς δῶμα μεταδοῦναι ἠξίωσεν. καὶ Πλάτων δέ φασι τὰ σεσήγματος ἐρᾶν, ἡ μάλιστ' ἂν Σικελίαν, ἀλλὰ καὶ ὅτ' Αἴγυπτον ἀπεδήμησεν, αἰτιώμενος, ἢ καὶ τὰ Ὁμήρου Ὀδύσσεια ὑπ' ἐκεῖνον τὰ ἄλλων, τὰ πολλὰ ἀνθρώπων ἰδεῖν ἔσται, καὶ νόμοι γνῶναι, καὶ ὅτι συμβήσεσθαι οἱ πολλοὶ ἐκ πολλῶν, τὰ σεσήγεσθαι, φιλόσοφον ὄντα καὶ τὰ χρῆμα καὶ βασιλικόν. ἐκ παύεται μὲ τὰ χρεὼ τὰ σεσήγεσθαι.

Περὶ τῆς γένους Διονυσίου, καὶ τὰ παρόντος αὐτοῦ ποιήματος.

[1] Διονύσιος δ', Κίζυς μὲ ἱστορεῖται τὸ γένος. [4] συγγράψαι δὲ καὶ ἄλλα βιβλία λέγεται, λιθικά τε καὶ ὀρνιθιακά, καὶ βασιλικά. ὧν τὰ μὲν λιθικὰ [2] ἐκείθησαν [3] ἴδια Διονυσίου καὶ αὐτά, ἀπὸ τὰ [5] χαρακτῆρος ὁμοιότητα· τὰ δὲ βασιλικὰ, ἀπὸ τὰ πραγμάτων ἃ ἄξια τούτου χρήσθαι, εἰς τὰ Σάμιον [6] ἀνωμόχθησαν Διονύσιον· τὰ δὲ ὀρνιθιακὰ εἰς ἄλλον τινὰ Φιλαδέλφια Διονύσιον, ὃν ἀπὸ λέξεων ἀκυρολογίαν, ἐπικαλοῦσι [7] Δημήτριον. τὸ δὲ περὶ ποίημα, ἱστορικὸν καλοῦσιν οἱ παλαιοὶ, συγκείμενον ἐκ τοπικῆς, καὶ σεσηγματικῆς, καὶ χερσικῆς, καὶ ἡμιπλαγικῆς· εἰς ἃ ἀναιρεῖσθαι τὴν ἱστορίαν φασὶν ἐκ μὲ τοπικῆς, ὅτι καὶ ὁ πᾶς ἐπιτάδια τὰ βιβλίου σκοπὸς, τόπων γῆς ἢ σεσήγησις. σεσηγματικὴ δέ, ἐν οἷς ἄλλα τέ τινα ἱστορεῖ, καὶ ἔθνων ἴδια ἐκτίθεται. χερσικὴ δέ, ὡς ὅτι κεφὼ μέμνηται καὶ ὃν αὐτὸς σεσῶν· ὅτι

1. πολλὰ c. E. 2. lege Δύνυσος. 3. ὁ δὲ κείθησαν c. E. 6. ἀνήχθησαν c. E. 7. ὑπὸ Δημήτριος c. E. 4. συγγράψαι c. E. 5. ἐπὶ κοινὸν c. E. & MS cod. H. STEPHANI.

πλαδὴ ἐκ ὄπη τ ὑπάπτων, ἀλλ' ὅπη τ [1] ἀνάπτων. χρωπλοκικῶ δ', οὗ ὅτι τὰς [2] Σαυρομάτας ἐξ Αμαζόνων εἶπε κατάγεσθαι, καὶ ἐκ θούλων τὰς ὀπιζηρείας [3] Λοκρούς. οἱ δ' αὐτοὶ πλαυοὶ ἐπαινοῦσι καὶ τὸ σφοῖμιον τ [4] παρθ. τος βιβλίῳ", ὡς τὰς ὀπιλλαλέσας ἔχον ἀρετάς. φασὶ γὰ ὅτι ἀρεταὶ σφυμίαν, σφειρικὴν, σφεσοχὴν, καὶ συμπάθειαν. ὧν ἡ μὲ σφειρικὴ τίλῳ ἔχει [5] τ' σφεικιδίαν τ τοῦ ἐξῆς λόγε σκοπὸν· ἡ δ σφεσοχὴ ὁλκηρίαν τ ἀκροατῆ, καὶ ὅλον ἕλ τ ἔργε ποιεῖ· ἡ δ συμπάθεια καὶ σφὸς ὁπαίκειαν καὶ σφὸς συγγνώμιν τοῦ λέγοντος σφειρᾶῖται τὰς ἀκροατάς. καὶ Διονύσιῳ ἦν (φασὶ) σκοπὸν τ βιβλίε ἐν σφυμίᾳ εἰπὼν, τὸ μέλλειν γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν πάντων ἀείδειν, σφεσοχὴν τε ἐποίησε, κινήσας τ τ ἀκροατῆ νῆν, ὡς ὅλη μεγάλη τῇ ὑποχέσει· ἢ μᾶλ δ' ἄλλα καὶ σφειρικὴ κεφαλαιώδη τ ὅλε βιβλίε τέτῳ τῷ τρόπῳ ἐξέθετο. ἐν δ' τῷ, ἀνδρῶν ἄκρατα φῦλα, συμπάθειαν ἐξεκαλέσατο καὶ ἐφελκύσατο, οἷα συγγνώμης τυγχάνοντα, εἴτε φυσικὴν ἀδυναῖ ἀεὶ τ τ ὕπα πολλῶν καὶ ἀκρίτων ὑφίστασθαι. πολὺ δ' τὸ σαφὲς ἀ παρῶσα τρόπος ἔχει, καὶ μᾶλλον καὶ τὸ εὐκρινὲς, ὡς σφοίμιον, ἢ μόνη ἀφ τ ἐπαγγελίαν, καθάπερ ἐφαμεν, καὶ τ συγχῶν συμπληρώσεων, ἀλλὰ καὶ ἀφ τ πυκνῶν σφεικάσεων. ὅπε γε καὶ [6] ῥητὸς [7] διδασκαλίας ὁ Διονύσιος ἐν πολλοῖς ἐπῄδεται δι' εὐκρίνειαν σφολέγων ὅτι τοῖος δὲ τὸ [8] διδασκάλιον [9] σφοχρίσεσθ. πολλαχῦ δ καὶ σφοίχει σφοκαλεῖται τ ἀκροατὴν, ὡς ἂν μὴ ἐξυπνιάζων αὐτὸς [10] νομίζῃ" σφυηχῆσθαι τῦτον [8] διδασκείνητα". πολὺ δ καὶ τὸ κάλλος ἔχει τὸ συγγραμμάτιον τῦτο, καὶ ὑδίνος ὅλως ἀμοιρῆ τ πολλῶν κοινικῶν χαλῶν τὸ μιχθὲν τ ποίησιν τῦτο σωμάτιον. εἰ δ' τινας ἔχει καὶ κῆρας βραχυτάτας, καθά πε σῶμα καλὸν δοκιμάς τινας ἡ σφοφανεῖς τοῖς πολλοῖς, ἃ λεληθότας παρεμπεφυκότας ἐκ ἐν καιρῷ, [10] ἀφ' ὧν ἤκιστα τὸ πολὺ τοῦ κάλλους ἀχεῖται, σκεπάσουσι οἱ σκέπαγοι, καὶ ἡ πάνυ φιλόκαλοι. ἡμεῖς γὰ, ἡ μῆαι τοῖς ἕλκεσιν ἐφιζάνουσι, μᾶλιστα δ', τ τ μικῶν λειμμῶνος τὸ κάλλιστον ἁπαλίζοντα.

1. v. CCCLV. 2. v. DCLIII. &c. 3. v. 11. STEPH. omittitur. 4. διδασκαλίαν E. CCCLXV. 5. ἐκδοὺς τὴν E. 6. ῥητὸς E. 7. τιμᾶι edit. 8. STEPH. 9. σύγκρισιν ἡ edidit STEPH. sed ἡ recte ab reliq. 10. ὑφ' C. E.

ET-

ORBIS TABULA
Secundum
DIONYSIUM.

ORBIS TABULA
Secundum
PTOLEMÆUM.

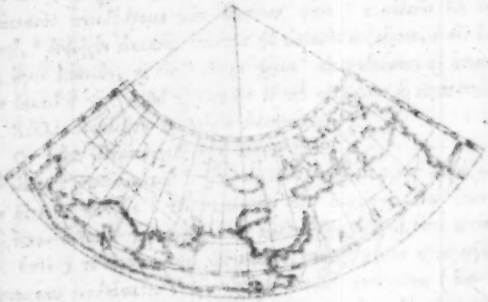

ORBIS TABULA
Secundum
DIONYSIUM.

ORBIS TABULA
Secundum
PTOLEMÆUM.

Steve. Sculpsit

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

ΤΟΥ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΔΙΟΝΤΣΙΟΝ ΤΟΝ ΠΕΡΙΗΓΗΤΗΝ.

Αρχὴ τῆ ἐκ τῆ χειμῶνι περικλυσμῶν, κ) λοιπῶν ὀπισθεν.

V. 1. Ἀρχόμ@ γαῖαν] Οτι τὸ τῆ ἀκεανοῦ ἐνταῦθα ἀρχόμενον ἐκ Πινδικ@ς ὁρμᾶται παρίξησι. [1] Πίνδικρ@ μὲ γὰ ἐν τῆ ἠπείρῳ ἀλλοφέρον τινὰ Κοείνδον, ἀρχομένζ) ὅτι, Ολυμπονίκων ἐπαινῶν οἶκον, γεώσομαι ὀλβίαν Κρεινδον· ὑφ᾽ ἧς ἀκλαλὴ ὁ οἶκος ἀκάχη), ὡς μίκ@ αὐτῆς. ὁ Διονύσι@ ἢ, μιμησάμεν@ ἐκεῖνον, ἐνταῦθά φησιν, ἀρχόμεν@ γαιάν τε κ) εὐρέα πόντον ἀείδειν, κ) ποταμὸς, κ) πόλεις, κ) ἀνδρῶν φῦλα, μήσομαι ὠκεανῆ βαθυζώνου· τῆ γὰρ ἅλλοτε κ) τὰ ἐν αὐτῇ ἀκεμνήστοις, κ) ἐν ᾧ πᾶσά ἐστιν ἡ γῆ. ὁμοίως ἂν ἄμφω ἐχρημάτισεν τὰ περιόιμα. τὸ ἢ ἐν τῆ ὠκεανῷ τῆ χθόνα πᾶσαν εἶ), παρεκτεῖνον ἄλλως φράζει λέγων, [2] Πάντη δ᾽ ἀκριμάτε φέρεται ἄπειρος ὠκεανοῖο. κ) [3] ὠκεανὸς περίδρομα γαῖαν ἄπασαν. τοῦτο ἢ σύμφωνόν ἐστι τῆ Ομηρικῇ τῆ, [4] ἀψορρόῳ ὠκεανῷ. πάντως γὰ ὠκεανὸς ἀψόρροος, ὁ εἰς ἑαυτὸν ὀρέων, ἤγουν ἐπανιών, κ) εἰς [5] κύκλ@ χθόνα [6] περιαγόμενος, κ) ὥσπερ ἐναπολείπων ἑαυτῷ τῆ γῆν. καθὰ κ) Ορφεὺς ἐν τῆ περὶ Διὸς κ) Ηρας φησὶ, λέγων,

Κύκλον ἀκαμάτης καλλιρρόου ὠκεανοῖο,
Ος γαῖαν ἅπηρσι πέριξ ἔχε ἀμφιβρότεις.

ὡς ἢ ὠκεανὸς περιελκόμενος ἢ γῆν, καθὰ κ) [7] Ερατοσθένης δοξάζει ὅ ζηλωτὴς ὢν ἐν πολλοῖς ὁ τὸ οἰκουμενικὸν τετρ. συνταγμάτιον ποιησάμενος. διὸ κ) ἐστεφανῶσθαι ἢ γῆν φασιν, ὅτι κύκλῳ περιελήφθαι, τῆ ὠκεανῆ, ἅτε νῆσον. ἐπεὶ ἢ τὸ ἐστεφανῶσθαι, ὑπομιμνήσκει τὸ περὶ κύκλ@ περιαγωγὴν ἀκριβῆ κ) περιφέρειαν ἰσοδιάστατον ἢ γῆν ὑπὸ ἢ ὠκεανῆ περιέχεσθαι (ὅσῳ ἐκ ἀλλοδὲς ἔχει, καθάπερ κ) [7] Ηρόδοτῳ δοκεῖ, λέγοντι μὴ ὑποδέχεσθαι τὸν λέγοντας κυκλοτερῆ τὴν γῆν ὡς ὑπὸ τόρνε) ἐπέχῃ περὶς διάθεσιν τὸ, ὃ μὴν

1. Olymp. od. XIII. 2. DIONYS. v. CCCXCIX. 3. κύκλῳ MS R. STEPH. 6. apud STRAB. lib. I. 7. Melpom. XXXVI. 2. XXVII. 3. DIONYS. v. XLI. 4. Il. Σ. v.

πᾶσα ἀφωρισμένη, ὅτοι δῆλον, σεσιδηρομένη, ἀλλὰ δηλαδὴ τρεμώσης, ὡς ἐν δόσει τα, δίκην σφενδόνης. ταυτὶ γὰρ τὸ ῥῆμα ἡ οἰκουμένη ἔχει, καθὰ καὶ [1] Ποσειδωνίῳ δοκεῖ. διὸ καὶ εἰς δύο κόσμους τέμνεται ἡ οἰκουμένη, ὡς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα ἐρεῖ ὁ [2] Διονύσιος· ὧν ὁ εἷς μέν, ὁ ἀνατελλῶν τε Ἀσίαν· εἷς δέ, ὁ ἐκ τε Εὐρώπης καὶ τε Λιβύης ἀπαρτιζόμενος. τε δὲ τοιούτοις οἰκουμενικὸς σφενδόνης τὰ ὀξύτερα μὲν πρὸς τε τῇ ἀνατολῇ εἰσι καὶ πρὸς τῇ δύσει, ἃ δὴ κελεύθους ἡλίου καλεῖ· τὰ αὐρύτερα δὲ πρός τε τῷ ἀρκτῴῳ [3] κέντρῳ μέρει, καὶ τῷ νατίῳ, ὡς τε τὰ δύο κόσμων ὁμοῦ κατὰ τὰς βάσεις ὄντων, τὸ μὲν κατὰ τὰς κορυφὰς ὀξύ, πρὸς ἕω [4] κέλευθοι· καὶ δυσμάς· τὸ δὲ κατὰ τὰς βάσεις εὐρύ, πρὸς νότον καὶ βορέαν.

4. Ἀτὲ νῆσος ἀπείριτος] Οἷα δή ὅτι νῆσον εἶπεν τὴν ἀπείρονα γῆν, εὐτελῶς καὶ σμικροπρεπέστερον, ἀπίσωσεν ἄλλως τὸ τε κλίσεως τραπεὶν, ἀλλὰ σφενδόνης ὀνομάσας σημεῖον, καὶ ἐπῆρεν εἰς ὕψος τὸ σχῆμα, οὐκ ἀπὸ νῆσον αὐτὴν εἶπεν, ἀλλὰ περιονομάσας ἀπείριτον, ὑπὲρ ταύτην τὴν ἀπείρονα· καὶ ὅτι ἀντιδιαστείλας αὐτὴν πρὸς τὰς ἄλλας νήσους, αἵτινες λοιπὸν τὸ μὲν ἄπειρον, οὐδαμοῦ λέγονται τυγχάνειν οὐδαμοῦ, [5] εὐσφόρους, φασὶ γὰρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ πᾶσα χθὼν, ἅτε νῆσον ἀπείριτος, ἐστράνου. δὴ δ' εἰδέναι ὅτι κατὰ δρότερα τὰ τε οἰκουμένης βόρεια, καὶ τὰ νότια, καθάπερ εἴρηται, ἀλλ' οἱ παλαιοὶ πενακοχάρει τὴν Εὐρώπης μὲν τῷ κατοικεῖσθαι εὐμεγέθη λέγοντες πλέον πρὸς βορέαν, ὡς ἂν ἔλοιεν ἐγγράφειν [6] εὐκρινῶς· τὴν δὲ αὐτὴν πολλὰ ἔδνη· τὴν δὲ Λιβύην ἀπειρίαν, ὡς ὑπερβάλλουσαν τῷ μεγέθει τὴν τε ἐντὸς αὐτῆς ἐδνῶν, ἀλλὰ τὸ πολὺ τε ἐπεῖ [8] ἀοίκητον· ἵνα μὴ [9] ἐγκεῖσθαι, φασὶ, τῷ πίνακι χωρίον ἀμέτρητον.

7. Σφενδόνη εἰσπίπτει] Σφενδόνη δὲ τὴν οἰκουμένην εἰκάζει ὁ Διονύσιος, ἢ τὴν [10] λιβυκὴν ὀργάνῳ, ἢ καὶ αὐτὴν τὴν σφενδόνην τὴν δακτυλικήν. εἰ δέ τις οἰκεῖα τοῦτο ἐξηγήσεται, ἀφαιρείσθω καὶ τε τὴν δακτυλίου σφενδόνης καὶ τὸ ὄνομα. ἔοικε γὰρ καὶ αὐτὴ τοιαύτη πάλαι ποτὲ οὖσα κατὰ τὸ ἀρχαῖον, ἐφ' ἑκάτερα μὲν φερωνύσθαι, ὅθι δακτύλῳ δὴ, καὶ ὁμοιότητα τε ὁμωνύμως προσβολὴν σφενδόνης, συνάγεσθαι εἰς ὀξύτερον. οἱ δὲ παλαιοὶ φασι καὶ κόσμον πηγὰ γυναικεῖον σφενδόνην καλεῖσθαι, ὅμοιον τῇ πλεκτῇ σφενδόνῃ ὄντα, πλατὺν μὲν κατὰ τὰ μέσα, τὰ δὲ πρὸς τῷ μετάπτῳ κάτοντα, ἐκ λεπτοτέ-

1. apud STRAB lib. II. 2. v. CCLXXVII. & v. DCXXI. 3. αὐτῷ C. E. 4. in editione sua DMITTER. in suis MSS repertum est. 5. hinc HESYCHIUS emendetur; Εὐδόκιον, εὔφορον, ἢ πρὸς δύσιν, ἢ πρὸς ἕω. lege εὐκελεύθιον. sic enim SUIDAS, PHAVORINUS, & EUST. in HOM. 6. ἀκριβῶς MS R. STEPH. 7. τὰ ὑπὲρ αὐτῆς ἴδη C. E. ἐπὶ τὴν E. 9. ἐγκεῖσθαι MS R. STEPH. & alteri lectioni præferendum est, judice H. STEPH. 10. hinc POLLUX corrigendus, onomast. lib. I. cap. X. sect. VI. σφενδόνη, λιθο, τόξ. lege λίθ τόξ.

ρων

μων ἡ ἡ ὑπόνομος οὗτος ἄκρον ὕδατος διαμένουσιν. ὧν ἡ, φασὶ, τὴ ὑπόδυσιν ἐποίησε τοῖς κατοικοῦσι, ἐπ' ἴσαντα τῇ ταυτὴ ὑφοδύνῃ, ἀφ' ὧ γεωλογίαν ἐδεήσαμεν τῇ παρεῖᾳ· καὶ ὑπὸν μὲ ἔχουσι τὸ πλησίστρα, τὸ δὲ ἐξύστρα ἡ ἡ διαφὼν, ὡς τὸ ὑμαγωγὸν.

Μίαν δὲ ἢ] Ὅτι ἡ ὕλαι γλῶ, κρίνῃ μίαν ἔσαν [1] φύσει", ἡ πανταχῆ, οἱ ἀκροατὴ τοιαῦτα ὑπ' ἀνάγκαι ἐλέγοντο. τοῦτο ἡ ἐκ ἡ [2] Ἡρόδοτος παραπίπτουσι, εἰπόντος ὅτι τῇ γῇ μιᾷ ὄσῃ τετράκοτα κάντα ἐνίαμα, ἐπωνυμίας ἔχοντα γωναικῶν. ὅτι ὁ Δανάου φυλομιθήσας ἐπὶ ἔσαν σκυλακῶν τὸ τοιαῦτα τοῦτα τρόμαται ἡ γῶν, φασὶ,

Πρῶτον μὲ Λυκίλιον, μὲ δ' Εὐριπίδην, Ἀθίλω τε.

Ἰσὸν ἡ ὅτι παραπίπτει ἡ ἄλλων ἡ Λυκίλιω ἀὴ πῶ ἀὴ ἐν τῶν ἐξῆς, ὁ καιρὸ τινα ἀναγκαῖον ἀπάγκαι, ἀλλὰ ὑΐα Λίβυς, φιλῶν τὸ οἰκία, ἀὴ ὅτω τὸ ἰαυτῶ ἴδιον· τῇ δ' λοιπῶν ἀφοσιώθησαν. ὁ τοίνυν [3] Ἀμασὶς γαμχρὸς ἔχ ὅπως ἀφικάδων ἔχοι, ἀλλὰς μετηχειρίσατο ἡ ἀκύπτιον, ἀφ' ἡ Εὐριπίδης ὑπεξάλυθεν, εἰς ἡ Λυκίλιω κατόκησεν.

II. Γάλθρά τι] Ὅτι πάντα Λιβύης, ἐπίσεσον μὲ, τὸ Γάλθρα, ἀεὶ ὧν ἐν [4] οἰκείᾳ" ἐκάθητο· ἐμὸν ἡ, τὸ Καπικιλὲν σῆμα ἡ Νείλω, ὡς ἐ μικρὸν ὄσον νησίον. ὅτι μὲ Ἐλκατὸν Φερήνιδος (κυβερνήτης ἡ ἄρισος Μιτιλάς ὁ Φερήτης, υἱὸς Οἰνήτω) [5] ἐξαυδήτης" ἀνίμω βοξᾷ οἱ ἀεὶ Μιτίλαιοι, ἐφοδήσουσι τῇ Ῥόδῳ, ὑπὸ κυβερνήτῃ ὄντες τῷ Ἀμασιλαίω Καπάδοκι. ἀφ' ἡ Ῥόδιοι ἡ Ἑλίνες κατασφαμένων (σκῶλα γὸ αὐτὸς μνῆμα ἐν ἐν τῇ Τενίᾳ κακῶν ἔκαδεν δ' αὐτοῦ) φοβηθὲ μὲ ἐκ ἡ Ῥόδου οἱ ἀμφὶ ἡ Μιτίλαιον, καπέγοντες ἡ εἰς Φοινίκαν, ὄσιν εἰς Αἴγυπτον. ἔ δὲ ἀκισάμβυοι τὰ σκάφη καμόντα τῇ δυχρονίᾳ ἡ πλῦ, ἐλάσσεσι χρόνοι πνέ. ἐν ᾧ Κάνωβος ἀνθόρυσε· ὃν δεῖμας ἐπτήμενος ὁ Μιτίλαιος σωνοικίζει πόλιν ὅλι τῷ μνήματι, τὸν ἀγχιποτάτης ἡ σῶμ ἀφαὶς μόνοι ἐκῶ, ἀὴ ἡ πόλις ἐπ' αὐτῷ Κάνωβος ὀνομάζοι· ἔνθα τε ἀὴ νῦσος τὸ Ελένου, τῇ Ελένῃ παρόνυμον. φασὶ ἡ ἡ Κάνωβον ταύτῃ Ἀλεξανδρείας ἀπέχειν σταδίους ἑκατὸν ἀὴ εἴκοσι, πλῆ ὀλύσσου. ἐν ἡ ἡ Κανώβῳ ἐκοίνα ἡ κυβερνήτης ἀὴ ἀπὸ ἐκεῖ τε φασόμενον, Κάνωβος ἐπονόμασεν, ἀφανὶς μὲ πῶς ἐν τῷ Ελληνικῷ κόλπῳ, ὑπὸ δὲ Ῥόδου ἀρχόμενος φαίνεσθαι· ἐς ἐν τῷ μεσογαιῶν, τέτον λέγεται ζῶσιν μέρος [6] ἀπέχειν". † ὁ ἡ τὸ ὄνομ χρῆσθαι φασὶν, ὅτι ὄδει μὲ Κάνωπον χρέων πλὼ πόλιν ἀφὸ ἡ π', χρᾶσθ' ἡ ὅμως ἀφὸ

1. omittit E. 2. Melpom. XLV. 3. STRABO. 4. οἰκείᾳ τόπῳ C. 2. & MS R. STEPH. quam lectionem approbat R. STEPH. vide comment. LXIV. 3. ἐξαυδήτης C. 6. ἰσπίχθ E. & MS R. STEPH. quam lectionem ulteri praefert R. STEPH. 7. STEPHANUS BYZANT. cujus verba; Κάνωπος ἀπὸ χρήσαντος τινὸς τῷ Β'.

τῆ βʹ. ὧν ἡ τῆ Κανάθου ἀνδρὸς. ἡ τὰ Κανάθα πόλεως, καὶ τὸ σῶμα Νείλου, ὡς οἰκεῖ, Κανάθιον ἐπονόμασεν, ὅτε, καὶ τὰ Διονύσιον, ὁ βορεώτατος ὢν τῆ Αἰγύπτου μυχὸς· ὡς φησὶ τῆ ἐκεῖ διαλάσης περιπλόου σχεδὸν τῆ Αἰγύπτου βορείων μερῶν. τοῦτο δέ τινες τὸ Κανάθιον σῶμα τῆ Νείλου καὶ Ἡράκλειον καλοῦσι φασὶ· λέγοντες ὅτι Ἡρακλῆς φέρων ἐξ ἐπιτυχοῦς Εὐρυδίκης τὰ χρύσεα μῆλα, καὶ δίλεν Λιβύλλη πᾶσαν ἐξερεῦσαι, ἦλθε καὶ εἰς τὰ τῆ Νείλου σώματα· καὶ δὴ κακῶσας ἀπ' αὐτῆ καὶ ἐν σχεδὸν σωμάτων, Ἡράκλειον τὸ Κανάθιον. διαδέχεται δέ φησι τὰς Αἰγυπτίους ἀπάσης βίας. Δησᾶς γὰρ εἰς Ἀμμωνα, ἵνα μεγαλοφρονῶν. καὶ ὅτω μόνος τινὲς, ὁ γὰρ [1] γεωγράφος διῆξε, τὸ μὲν Ἡράκλειον σῶμα ἱερὸν καὶ Ἡρακλέους ἔχειν ἱερόν· τὸ δὲ Κανάθιον, ἀρχαῖον ἔθος λέγων τῆ ἐν Αἰγύπτῳ Δέλτα. ἱμαρώνει δὲ ἐκεῖνος καὶ τροφὰν τὰς Κανάθους, ἐν οἷς λέγει τὰ Κανάθιον καὶ τὰ ἐκεῖ λαμπρίαν. ἔστι δὲ, ὡς ἱστορεῖ τινες, καὶ νῆσός τις Κάνωβος. φέρει δὲ τῆ χιλιοστάτης Κανώβου καὶ πάντως φέρει λέγων· ὅτι κατοικήθη ὁ Κάνωβος ὑπὸ τὰ αἰγιαλὰ ἀφεστηκότων αἰμαξοῖδι (ὅρων δὲ εἶδος ἡ αἰμαξοῖς, ἐκ ἔχουσι ἰδιότητα τὰ τὰ ἀλκὰν συνέχουσι ὀχεῖδι ἄκρωδες) ὅτις αἰμαξοῖς τῆ ὀκτακοσίοις, φασὶ, τῆ Κανώβου θλιβέσσης, τὰ αὐχένα δίκην ἐκτείνουσι. ὡς δὲ λῶ τῆ λοιπῆ ἄρκτου τῆ ἀνθρώπου, καὶ ἔδυσεν ἐκ τῆ δήγματος, ἡ Ελένη ἀφεπαδῶς χαῦσα καὶ τὸ θεῖον τὰ αἰμαξοῖδι συχνῶσα, ἔλεσε τὰ αὐτῆς ἄκρωδες, ἰδιοτρόπως ἰσχνοὺς ὅτι πολὺ, καὶ ἐξέλυσε τὰς ἀδὲ τῶν ῥάχεων ἀσυνδέτους, ἀμωμοφία ὅτω τὸ θεῖον καὶ τὸ ἐντοῦθεν κεκλασμένας τὰς ῥάχεις αἱ αἰμαξοῖδες εἰσί. καὶ ὅτω μὲν ὁ μῦθος αἰτιολογεῖ τὸ ἀδὲ τὰ αἰμαξοειδὲς φυσικὸν σύμπτωμα. ὁ δὲ λόγος πάσαι ἂν πᾶσι καὶ εἰς ἀνθρώπου σῶμα, ἐάν τις ὀρθὸν ὢν [2] τὰ κεφάλαι, ἔχῃ τι καὶ ἀδὲ τὰ χρῶτα τὰ ῥάχεων κακόν.

13. Καὶ τύμβος] Ὅτι τῶν Κάνωβον πόλιν ἀπεφράξαν, ὅτω φησὶ, τύμβος ἀδέκτυον Αμπελαίου Κανώβου. ἐστέον, αὐτὸ ὁ πόλις ὁ Κάνωβος. ὅτω καὶ κατωτέρω Δίλων εἰπεῖν ἐν μιᾷ λέξει, ἀκεανὸς, φασὶ ἀπεφράσσεσθαι, [3] ἀκεμάσθη [4] ῥέον· ἀκεανοῦ, ἤγουν αὐτὸς ὁ ἀκεανός. τύμβος δὲ Κανώβου, οἱονεὶ ἱερὸν, ὁ τόπος τῆ Κανώβου [5] ἰδιόκτητος.

14. Εὐράσιος δ' Ασίης] Ὅτι Εὐράσιος καὶ Ασίας νῆσοι μὲν μυσόεσσαι ὁ Ελλάνικος, [6] νοτιώτατον· ἢ ὁ Νείλος. ἀφεῖς βοῦλεται δὲ τῶν Εὐράσιον ἀείζει τὰ Ασίας ὁ Τανάϊς, ὃς ἐλιποῦσθαι. Δηλῶ τὰ τῆ Ζαμεγματῶν καὶ Σκυθῶν γῆς, εἰς τὰ Μαιῶτιν λίμνην καταφέρεται. ἰδιον δὲ ὅτι ὀχ ἁπλῶς τὰ ἀφεῖς βοῦλεται τοῦ Τανάϊδος [7] τῆ Εὐράσιον ἀφεσνέμεται, ἀλλὰ μόνα ὅσα

1. STRABO lib. XVII. 2. ἰλικίαν, ἰ- 3. ἠδιστῶς c. 2. 6. νοτιώτερον c. ut
χῃ c. 3. DIONYS. v. XXVII. 4. sic n. quidam DIONYSII mss exemplaria.
STEPH. sed ἴδιον c. & editio 2. STEPH. 7. † Εὐράσιος τεμνόμενος c. 2.

ἀφεῖς

σεῖς δύσιν [1] ἀπ' αὐτῆ ἀφορίζοντα. τὰ δὲ γε σεῖς αὐτὰς ἡ Ταναΐδος, τῇ Ἀσίᾳ σεσημαίνοντα. φασὶν [2] ὃν σεῖον, ὅτι ὁ Τάναϊς ἀντίμετρος [3] εἰς δύσιν, Εὐρώπην· εἰς δ' αὐτὰς, Ἀσίδα γαῖαν.

ὁ μὲν λέγει ὅτι ἀντίμετρος εἰς βορρᾶν μὲν, ἡ Εὐρώπη, ἐς δὲ νότον, τὴν Ἀσίαν. ὅθεν καὶ αὐτὸς τὸν [4] Μαιώτιν καὶ τὸν Σαυρομάτας Ἀσιανὸς ἱστορεῖ, δῆλον ὡς σεῖς δύσιν αὐτὸς ἀφορίζει ὁ Τάναϊς. ὃ τι δὲ ὡς ἐνταῦθα λέγει, ὁ Τάναϊς εἰς Σκυθίαν σύρεται βορείαν ὄντων· καὶ ἀλλαχοῦ δέ φησι, [5] Σκυθικοῦς ὀνομάζεσθαι πολλούς. οἱ δὲ Σκύθαι Ἀσιανοί εἰσι, καὶ ἡ Διονύσιον. ὥκουν ἀπᾶσι Εὐρωπῖται πάντα τὰ βόρεια τοῦ Ταναΐδος, ἀλλ' ὅσα σεῖς δύσιν [6] ἀπ' αὐτῆ ἀφίεται. ἴσίον δὲ ὅτι ὁ πεντημὺς ὄντες, ἀφ' τὸ πεντημύους ἔχειν Τάναϊς Ἕλλησι καλέσθαι, [7] Σίλεις, ὡς φασί τινες, ἀφ' τῆς παρακῶν βαρβάροις ἀνόμασεν. ὅτι δὲ καὶ ἄλλοι πεντημοὶ ἐν βαρβάροις ἔθνεσι ὦμοι [8] ἐξελλιμίζονται τῇ κλίσει, δῆλον. τοιοῦτος γὰρ καὶ ὁ Νεῖλος, καὶ ὁ Θερμώδων, καὶ ὁ Ἀράξης, καὶ ἄλλοι πολλοί. καὶ ὁ Ἡσιόδου δὲ ἀ βάρβαρον ὄνομα, καὶ [9] Ἡφαίστου, ἀλλὰ Ἑλληνικόν, φασὶν, ὡσὰ τινος ποιητοῦ. ἡ δὲ Ταναΐδος ἄλλοι μὲν φασι μὴ γονεΐζεσθαι τὰς πηγὰς, [10] Ἡσιόδου δὲ, ἐκ λίμνης μεγάλης αὐτὸν λέγει εἰς λίμνην ἔτι μείζονα ἡ Μαιῶτιν ἐκδιδόναι· λέγων ὅτι καὶ ὁ Μαιῶτις [11] ὁ πολὺ ἐλάττων ἡ πόντος ἐστὶ, λιγαμένη, φησὶ, καὶ [12] μίτρῃ ἡ Πόντου. κρείττων δὲ εἰδέναι χρὴ, ὅτι [13] Ἀξιμαῖος καὶ ἄλλον Τάναϊν ἱστορεῖ Σκυθικὸν, ὃν ὁ Ἀλέξανδρος ὀπτηνδιώνας ὀνομάσειεν.

16. Σύρεται] Ὅτι τὸ, σύρεται ὁ Τάναϊς εἰς Σκυθίαν, καὶ εἰς Μαιώτιδα λίμνην, καὶ τὸ, [14] συρόμενος Λιβύηθεν, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς ὅτι ὄρειον ἔφασαν σχοπιὸν, οἷα σὺν πεντημὺϊ [15] ὀρεσιφοῖτις" [16] πᾶς ἐλισσομένων". πάντων δὲ καὶ τὸ, [17] πόντος" ἀλκὸν ἐλίσσων. κυείων γὰρ ὀλκὸς τὸ [18] σῶμα" ἢ ὄρων.

19. Ἄλλοι δ' ἐπείρουσι] Ὅτι ὁ Διονύσιος μὲν τοὺς σεῖς ἠπείρους, ἡ Λιβύην, ἡ Εὐρώπην, καὶ ἡ Ἀσίαν, τὰ μέγιστα τῶν οἰκουμένης τμήματα, ὕδασιν ἀλλήλων νοσφίζει, τετῖσθαι χαρίζεται, καὶ ἀφορίζει· καὶ τοὺς [19] αὐτῆ ὄρους ἐξ ὑλάτων μεσολαβούντων γεωφύρας ποιεῖ, ἀφ' τὸ σημειωδίστερόν τι καὶ εὐχρηστέρην. ἄλλοι δὲ (οἷς οὐκ ἀρέσκεται αὐτὸς φαίνῃ), ἀφ' τὸ διοίσειν, καὶ

1. ὑπ' C. 2. γὰρ C. αὐτὸς R. 3. DIONYS. v. DCLXII. 4. DIONYS. v. DCLIII. 5. DIONYS. v. DCLXV. 6. ὑπ' C. 7. Σίλαι legendum, ut PLINIUS lib. VI. cap. VII. hiſt. nat. 8. ἐξελλιζόντα R. 9. Thal. CXV. 10. Melpom. LXXXVI. 11. μᾶλλον MS R. STEPH. 12. DIONYS. v. CLXV. 13. DIONYS. v. XLVI. 14. DIONYS. v. XLVI. 15. ὀρεσιφόιτις C. & MS R. STEPH. 16. σκιμπαιζομένων C. R. 17. πόντος legendum; vide DIONYS. v. LV. 18. MILLUS notter σῶμα edidit ex SUIDA in v. ὄλκος. & ſic forſan RUSTATHIUS ſcripſit: nil tamen mutandum contra R. & B. STEPH. & MSS C. R. 19. αὐτὴν C.

ἐκ σύμπαντος) τὰς τοιαύτας ὀφθὰς μοίρας ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχειν ἴσαις εὐθείαις περιεχούσας ἀλφαβητικῶς λέγοντες, οἷσπερ καὶ Εὐκλείδης ὕστερον ἐχρήσατο. ἔστι δὲ ἰδμὼν σὺν πολλοῖς ἄλλοις τόποις, καὶ ὁ ἀριστοφάνης ἐν τῷ Πειραιεῖ Κλεώνυμον, καὶ ὁ ἑρμῆς γὰρ ἐν Πίνδῳ, ἀ μεταξὺ Κύπρου καὶ Λιβύης. ἄλλοι δ' αὖθις ἰδμὼν μέγαν ἀ μεταξὺ [1] Ἀζανίας τε καὶ Λιβύης καὶ Αἰγύπτου, ὃν δὴ φασι Λιβύην καὶ Λιβύες. καὶ ὅρα ὅπου ἰδμὼν λεγομένην σταδίων καὶ κοπιόντων ἀ μεταξὺ δύο διαπλοῶν σὺν τόπῳ, αὐτὸς τῇ λέξει [2] παρηκολουθημένος, ἰδμὼν ἐντεῦθεν ἐνδημήσεις εἰσὶν τοῖς ὕστω ταπεινοῖς καὶ πολυτρόποις λιμέσι. ὃν σημεῖόν τοι ἰδμὼν τέτρατόν τε· καὶ τὸ, μακρὸν καὶ ἀδιόρατος ἐν νόνῳ ἴρηνε. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς δὲ ἐπάρχει τοιοῦτον [3] ἰδμὼν λέγει ἀ μεταξὺ ἀ Εὐξείνου πόντου καὶ ἀ Ἰονικοῦ κόλπου ἔστὸς ἄπαντα, φησὶ φῶλα πτηνότητι. ἐν τούτοις ἀ ἀνθρωπεύει ἀ τόμεως, καὶ ὅθεν ἀνθρωπολογεῖσθαι, λέγ' ἀ τότε, καὶ λέγ' ἀ, μακρὸν καὶ ἀδιόρατος, καὶ πλησίος, ὡ οἶδε μὲν ἀ κυρίως ἰδμὼν, πόσον δ' ὅμως [4] ἠοικότερον τῇ λέξει [5] καὶ ὅτι πάσης ἐπιπέζου ἀπλῶς, ὃν [6] μέσην ἀπείλαφεν ἀ ἐκπέρασθεν θάλασσα.

27. Ἀκεμέτου] Ὅτι ἀκίμητον τὸ ἀ ἀδιαντὸν ὄνος λέγει, λέγ' τὸ ἀ φοιτικῶν ἀνέκλειπτον. ὅτου δὲ καὶ μὴν ἀκίμητον, τὸ αὖ [7] ἐναργὲς [8] καὶ ἄσβεστον λέγεται.

28. Εἶς μὲ ἰὼν] Ὅτι ὡς φησὶν ὁ γῆ μία ἔστα εἰς πεντὰς ἠπείρους μερίζεται, ὅτου καὶ ὠκεανὸς εἷς ὢν, πολλαῖς ὀνομασίαις ὁμοιοῖται. κύκλῳ γὰρ ἀδιαλείπτως περὶ γῆν [9] ἀναχεόμενος, καὶ τὰ πέρατα κύπτα ἀ κόσμου. ὁ μὲ πρὸς ζέφυρον ἀπαντῶν, Ἄτλας ἐκπέριος λέγεται. ἴσχει ἐκπέριον πέλαγος, καὶ Ἀτλαντικόν. ὁ δὲ πρὸς βορέαν, πεπηγὼς λέγεται πόντος, καὶ Κρόνιος, καὶ νικρὸς, ὡς μετ' ὀλίγα [10] ἐρεθίσεται. ὁ δ' ἀ [11] ἀνατολὴν, ἔσπερ κεκλῆται καὶ Ἰνδικόν. ὁ δὲ πρὸς νότου, [12] Ἐρυθραῖος τε ὀνομάζεται καὶ Λιβυκόπος. σημειωτέον δὲ ὅτι ἐκ τῶν μέρος τι λέγει ἀ ὠκεανὸν, πόντον Κρόνιον, καὶ αὖθις, [13] Ἰνδικὸν [14] κῦμα· θαλάσσης καὶ ἐκ τῆς, [15] οἳ εἰσὶν ἀπὸ τοῦδε τοῦ λόγου καὶ, [16] σπιδόκμενος ἐκ [17] Κρονίης· ἄλλο, ὁ πεπαμὼν νοεῖ ἀ ὠκεανὸν, καὶ τὸν πολλὸν αὖθι πόντον. τὸ γὰρ πόντος, καὶ τὸ, κῦμα θαλάσσης, καὶ τὸ ἅλς, ἀμφὶ περιστάσεως πεπαμένης. [18] ἀκόλουθα δ' ἂν ὁ Διονύσιος νοεῖ τοῖς φησὶν, οἳ ἔξω θαλάσσαν χαλεῦσι ἀ ὠκεανόν.

1. Ἀζανίης C. 2. παρακεκολουθημένος C. 3. DIONYS. v. CCXXVIII. 4. ἠοικώτερον C. 5. καὶ ὅτι C. 6. μεσόγειον C. E. 7. ἐναργὲς C. E. 8. vide comment. in v. XXXII. 9. ἀναχεόμενος C. 10. ἐρεθίσεται E. 11. DIONYS. v. XXVIII. 12. ἐρυθραῖος E. 13. DIONYS. v. XXVIII. 14. DIONYS. v. XLVIII. 15. DIONYS. v. LV. 16. DIONYS. v. XLVIII. 17. Κρονίου E. 18. ἀκόλουθος E.

29. Λοκροῖο]

29. Λοκρῶν] Ὅτι ἐν οἷς φησὶ περὶ Διονυσίου ζέφυρος κωλύειν Λοκροὺς, καὶ αὖθις [1] Λοκροὶ ὀδοζεφύριοι, ἀντίθεσις γίνεται κλίσεων, ἢ μὲν ἐθνικὴ ὀνόματος ἀφωρισμένου πρὸς τὸ ζέφυρος ἄνεμος, ἢ δὲ ζεφύρα [2] αὖ πόλις· ὅπερ διὰ τοῦ Ρ. Λοκρῶν ἔδειξεν. Λοκροὺς μὲν γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ κωλύειν ὁ ζέφυρος, ὃ ὄζει Λοκρικός· καθάπερ καὶ Ἰσμαικὸς ὁ [3] βοῤῥᾶς ἐν τοῖς ἰάμβοις, ἀπὸ Ἴσμαρα πόλεως Θρᾳκικῆς, ἔνθα μάλιστα βοῤῥᾶς κατεῤῥήγνυται. Λοκροὶ δ' αὖθις ὀδοζεφύριοι λέγονται, ὡς πρὸς ἀνέμῳ ζεφύρῳ κείμενοι, ὃς πνεῖ δι' αὐτῆς. ὅτι δὲ καὶ ἄλλῳ λόγῳ ὀδοζεφύριος κωλύει τινὰς τῶν τοιούτων Λοκρούς, ἐν Νίσσῃ [4] τύπῳ ἐμάθομεν.

31. Ἀριμασπῶν] Οἱ ἔθνος Σκυθικὸν οἱ Ἀριμασποί· καὶ τούτως ἀπὸ μὲν ἀφεριμασίας ἢ ἀφεριμασίνης λέγει· [5] Αἰσχύλος δὲ μονῶπα φησὶν αὐτοὺς ὀνομάζει, διότι τοξικώτατοι ὄντες, ὀλιγώπουν δὲ ἕτερον ὀφθαλμὸν, ἀφ' οὗ πρὸς τὸν βολὴν εὔστοχον. καὶ τάχα ἀφ' οὗ ἄγαν ἐκ παίδων εἰς τοῦτο συνάσκησιν, ὡς καὶ οἱ παλαιοὶ λέγουσιν, εἰς βραχύτερον αὐτοῖς ὁ ἕτερος συνέστειλε) σῴζει ὀφθαλμόν. ὅτι δὲ τοιοῦτοι, ὡς εἰκὸς, ἐκ προσπαρζάντων ὁμοίων ἡμῖν πατέρων, καὶ τούτῳ γεγονόσι εἰκότως, σφόδρα τὸ πᾶσι εἰς ἐθνικὴν ἰδιότητα. ὃ γὰρ δή τις, φασὶν, ἄλλως ἢ φύσει ὧν τοιαῦτα ἡμῖν ἔθνος ἐξένισε. καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο Ἀριμασποὺς, καθά καὶ [6] Ἡρόδοτος δηλοῖ, ἐκ τοιούτου πάθους κεκλῆσθαι, ὡς ἂν εὐτελῶν μονόφθαλμοι. [7] ἀεὶ μὲν γὰρ τὸ ἓν, Σκυθικὸν, μανὸν δὲ, ὁ ὀφθαλμός. ἱστορεῖ δὲ [8] Ἡρόδοτος καὶ τὸν χρυσοφύλακας Γρύπας ἀνατρέφειν τοῖς Ἀριμασπῶν οἰκεῖν, τὸν δὲ ἀφορίσας, ὅτι ἀνατρέφειν αὐτῶν ἔθος διάκειται. λέγων καὶ ὅτι ὥσπερ εἰσί τινες ἀφόρισμοι, ὅτου καὶ ἀφορότοις. καὶ ὅτι ὁ Ἀλκαῖος ὁ ὑμνῳδὸς, ἀφορίζεσθαι λέγει· ὃς ἁλίν γε στεῖραν λέγει, καὶ ἡ ἔϊσον ἀπεφήνατο χεῖ πᾶσαν τὴν γλῶ.

32. Πεπηγότα τε] Ὅτι ὁ μὲν Ἀριμασπῶν ἀκεανὸς πεπηγός τε καλεῖται, καὶ Κρόνιος, καὶ νυκτός. καὶ ἀ τότε αἰτιολογία, ἵνεκα, φησὶν, ἀραιωθῇ ἁλίς, μὴ δυναμένη λεπτύνειν καὶ λύειν καὶ ἐξαιρεῖσθαι τὸ ἀναγκαῖον ὑγρόν. βράδιον γὰρ, φησὶν, ὕσαι τὴν ἅλα τὴν δὲ φασίνειν, ἀεὶ δὲ σκιαζούσης πεχαίης νεφέλαις ὁ ἅλιος, ἀφ' ἧς σῴζει νηῶν πύασσον. ψυχρὸς δὲν ὁ ἀὴρ ἀλλαδὴς ὁ τόπος, καὶ ἀφ' οὗτο κλίσεις [9] αὐτῇ συγγενεῖς τῇ ἄγαν ψυχρότητι. Κρόνιος δὲ καλεῖται, ἀφ' οὗ λόγου καὶ [10] ἀρχὴν ἢ [11] ἀστρα Κρόνου, ὡς εἰς ψύξιν πάσῃ), ψυχρὸς [12] κατ' [13] ἀποτελεσματικὸν· ἐκλαμβανό-

1. DIONYS. v. CCCLXV. 2. αὖθις C. 3. DIONYS. v. CXIII. 4. vide commen. in v. CCCLXV. 5. Prometh. vinct. v. DCCCIII. 6. Thal. CXVI. 7. ἄεμα γὰρ ἐν κεκλίνει Σκύθᾳ, αὖθι δὲ, ἢ ὀφθαλμόν. HERODOT. Melpom. XXVII. & XXXVI. 8. Melp. XIII. 9. αὐχεῖ C. E. 10. ἀρχὴν E. 11. Κρόνου E. 12. ὑπὸ C. E. 13. ἀποτελεσμάτων MS. R. STEPH. quam lectionem mavult R. STEPH.

ρθμος. διὸ καὶ τὸ ψυχρὸν αὐτῇ ἀνάκειται. ὁ δὲ μῦθος ἀπὸ τοῦ Κρόνου ἐκτεμὼν αἰδοῖα ἐκεῖ ῥίπτει. Φησὶ δέ γε [1] Απολλωνίῳ τῷ ποιητῇ οὕρεσι Κερνία λεγομένη θάλασσα, καὶ ὁ μυχὸς τῆς Ιονίας κόλπου· ἀπὸ νήσου τινὸς Κερνίας καλουμένης τοιαύτῃ κλῆσιν λαχούσης· ὡς καὶ ἀπὸ Ικάρου τινὸς νήσου, κατά τινας, τὸ Ικάριον [2] λεγόμενον πέλαγος.

34. Βραδὺ γὰρ] Οτι δὲ οἱ τοιοῦτοι παχυκεφάλοις τόποι πολὺ τὸ ψύχος ἔχουσι, δηλοῖ καὶ τὰ ἄνω τῆς Λειμακωῶν Ρισσῆς ὄρη, ἐξ ὧν ὁ ψυχρὸς βορρᾶς πνεῖ· ἔνθα χιὼν ὑδέποτε ὀπολείπει.

36. Αὐτὰρ ὅδι πεφόβηται] Οτι τῷ ἀναπολιῷ ἅπτεται φοβερράζει, ὅτι πεφόβηται [3] φασίνται" ἀνθρώποις ἥλιος. ὅποι ὅτε δύῃ ἡ ἀναπολή. ἔνθα καὶ ἡ ἠῶον καὶ ἡ Ινδικὴν εἶναί φησιν ὠκεανόν· ἠῶον μὲν λεγόμενον, ἀφ' οὗ τὸ ἐκεῖθεν ἀνατέλλοντος ἡλίου ἡ ἡμέρα γίνεται· ἢ καὶ ὡς ἓν ἀνθ' ἑνὸς εἰπεῖν, ἠῶον ἀντὶ τοῦ ἀνατολικόν. ἰαὼς γὰρ πολλάκις καὶ ἡ ἀναπολή. Ινδικὸν δέ, διὰ τοὺς παροικοῦντας Ινδούς. ἴσιον γὰρ ὅπ πολλοὶ κλίποι φαίνονται ὑπὸ ἑσπέραν, ἢ πόλεων, καὶ ὅλως ἐκ τῶν παροικούντων ἐπονομαζόμενοι· ὡς ὁ Τρικάνιος, ὡς ὁ Ιοπικὸς, ὡς ὁ [4] Αἰθιοπικὸς", καὶ ἄλλοι πολλοί.

38. Ερυθραῖόν τε] Οτι ὁ Ερυθραῖος πόντος, [5] καὶ ὁ" Αἰθιόπιος ἔπεξῆς δέ τῇ [6] Αἰγαιακῇ" κλίπει, ὃς ἀπὸ νοτίας θαλάσσης δέχεται δύσμα, καθὰ καὶ ὁ Περσικὸς, ὡς μετ' ὀλίγα [7] ἐμφήνεται". ἀλλὰ τοῦτο μὲν κεῖται Δικαίνυσον. ἕτεροι δέ, ἀπὸ [8] Αἰγαιακὸν" κλίπον καὶ ἀπὸ Ερυθραῖον ταυτίζοντες, ἱστοροῦσιν ὅπ ὁ Ερυθραῖος κόλπος ποταμοῦ δίκην ῥεύσας δέχεται καὶ μακρὸς, ἐπὶ πολλὰς πάνυ σταδίους, μέχρι τῆς τόματος, ἐφ' ἃ καὶ αὐτὸς πανταπασιν ὄντος. καλεῖται δὲ Ερυθραῖος, ἢ ὑπὸ τῶν [9] ὑπερκειμένων" τῇ ὕδατι μιλτώδους ἐρυθρᾶς γῆς, ἢ ἐκ τῶν ὑπερκειμένων τοιούτων ὀρέων· οἷς ἔοικεν [10] ἐρεσσέλλαν" ὁ ἥλιος ἐρυθρὰν φαντάζει τῇ θαλάσσῃ ἡ ὑπαύγειαν, ἀναπλήσας τὴν ὄψεως. φασὶν ὧν ὁ Φιλὼν τοῦ χρήσασθαι τὰ ἐνύπνια. [11] Ουράνιος [12] ἔστι" ὀνομαζόμενος, ὅτι τὰ παρακείμενα ὄρη θείως ἐρυθρά εἰσι καὶ πυρφυρᾶ· [13] καὶ ἐπὶ βάλλῃ εἰς αὐτὰ ὁ ἥλιος, καταπέμπει εἰς τὴν θάλασσαν ἃ αὐγὰ οἰκεῖαν ἐρυθράν· καὶ ὁμίχρω δὲ καταπλήττων τὰ ὀρέων εἰς θάλασσαν συμβέοντα, τοιαύτη, φασὶ, γίνεται ἡ θάλασσα τὴν χροιάν. τινὲς δὲ Ερυθρὰν εἶπον, διὰ τὸ πυρῶδες μάλιστα τοῦ ἡλίου τὸ ἐκεῖ κλίμα. διὸ, φασὶ, καὶ Αἰθίο-

1. Argonaut. lib. IV. v. CCCXXVII. & v. DX. 2. omittit E. 3. φαίνεται C.E. 4. Αἰθιοπικὸν. C. 5. ὁ καὶ E. 6. Αἰγαίῳ C.E. 7. ἐμφήνεται C. vide comm. in v. DCXXI. 8. Αἰγαῖον C.E. 9. ὑπερκείμενα E. 10. ἐρεσσέλλων E. 11. in Arabicorum lib. II. apud STEPH. BYZ. in v. Ερυθρά. 12. ἔστι C. 13. sequentia apud STEPH. BYZ. sic leguntur. καὶ ἐπὶ [lege καὶ ἐπεί. THO. de PINEDO] βάλλῃ εἰς αὐτὰ ὁ ἥλιος τὰ αὐγάς, καταπέμπει εἰς τὴν θάλασσαν συμβέοντα. καὶ ὁμίχρω δὲ καταπλήττων τῶν ὀρέων, κάτω συρρύπτων εἰς θάλασσαν, ὥστε γίνεσθαι ἡ θάλασσα ἐρυθρὰν τὴν χροιάν. rectius apud EUSTATHIUM leguntur hæc, judice H. STEPH.

πις

πης οἱ κατοικοῦντες λέγονται, ὡς κεκαυμένοι τ' ὄψιν. ὁ δὲ [1] μαγχάρης, τὸ ἐξ [2] ἁπάντων" ὀπτήμενον, ταῦτα χρᾶται δὲ τ' Ερυθρᾶς· Ερυθρὰ θάλασσα λέγε) ὑπὸ χερσίας ἐμφαινομένης κατ' ἀνάκλασιν, εἴτε ὑπὸ τ' ἰλὺν χ' κορυφοῦ ὄντος, εἴτε ὑπὸ τ' ὀρῶν ἐρυθραινομένων [3] ὑπὸ τ' καύσεως". οἱ δ', ὑπὸ πηγῆς πινο ὕδως εἰς τ' θάλασσαν [4] εἰσαγόσης" ἐρυθρὸς κ' μιλτώδης. οἱ δὲ, ὑπὸ Ερύθρα τινὸς, φασὶ πεπαυθέντος ὀπὸ χρόας εἰς πνα ἐκεῖ τόπον, ἀφ' ὑποφορίου οἰκησάντ' ὑπὸ λιμένης· κ' οἰκήσαντος ἐκεῖ, κ' ὀνομάσαντος τ' τόπον. πινὲς δ' κ' Περσέως ἔνεκον ὧν εἶ) τὸν τ' Ερύθραν. [5] Διονύσιο μὴν περὶ ὧν ἐμφαίνει ὑπὸ Ερυθραίου τινὸς βασιλέως τ' τόπον κληθῆναι ὃ κ' πάρον ἐκεῖ εἶ) λέγ. ὅτι δὲ τὸ μιλτώδης χρῶμα, ἐρευθὲς ὄζει, ὡς ἀναστόμου γέγραπται, δῆλον τῇ αἰσθήσει. ὅθεν κ' ὁ [6] ποιητὴς ἐμβάπτων τ' ναυσὶ τὰ πρόσωπα, μιλτοπαρήους αὐτὰς καλεῖ.

39. Χθονὸς αὐλὼν] Οτι πρὸς νότον πολὺς ἀοίκητος χθονὸς αὐλὼν, ἢ ἀγκὼν, ἐκτέταται, Θερμοῖς κεκαυμένος ἡλίοις· ὃς καλεῖται ἀφ' κεκαυμένων ζώων, ἔρημος οἰκήτων ὤσα, ἀφ' τὴν ἐκεῖ ἄγαν θερμότητα. Ισέον δὲ ὅτι ἐπὶ νοτίου κ' πρὸς τῇ βορείῳ ὠκεανῷ ἀοίκητον ὁμοίως εἶ) τόπον, ἀφ' τ' λίαν ψυχρότητα. διὸ κ' πρεσβύκης ἢ οἰκουμένη, ὡς [7] ἔφη), σφαιρότευτα) δίκην σφενδόνης, κ' ὐκ ἀκριβῶς ἐσφαίρωται), ὡς [8] καθαιρεθέντων" τ' ἐκατέρωθεν ἀοικήτων. ὅτι δ' κ' πρὸς βορρᾶν πολλὴ ὀδὸς γᾶ Νομάδων ἀοίκητος, ὡς ἔφη), διὰ [9] ψυχρότητα", δῆλον ἔσαι ἐν τοῖς ἑξῆς. Ισέον δὲ ὅτι τὰ τ' οἰκουμένης ἄκρα, τὰ παρακείμενα τῇ ἀφ' καῦμα ἢ ἀφ' ψύχος δυσκράτῳ κ' ἀοικήτῳ, δοκεῖ τοῖς σοφοῖς [10] ὑποτεύγματος", ἤγουν ἀποτυχίας εἶ) [11] τ' δυσκράτου", κ' ἐκπώσεις τινὰς, κ' ἐκπώματα. κ' δῆλόν φασι τοῦτο κ' ἐκ τ' βίων. καχεξίοις γάρ εἰσιν οἱ ἐν τοῖς τοιούτοις ἄκροις οἰκοῦντες, κ' [12] γυμνοὶ" τὰ πολλὰ, κ' νομάδες. κ' τὰ βοσκήματα δὲ αὐτοῖς μικρὰ, καὶ οἱ κύνες. πίσσα δ', φασὶ, κ' οἱ νοτιώτατοι Πυγμαῖοι ὑπὸ τ' τόπων μικροφυΐας [13] ὑπενάδησαν", κ' ἀνεπλάδησαν. ὧδεις γὰρ αὐτὲς ἰσχνακὼς ἐξηλέγξαι πίστεως ἄξιον. σημείωσαι δ' ὅτι ὁ Ἀβδ. Λιβανίῳ μόνον κ' Αἰλιανῷ πλουσιοπαθῶς οἱ ἥλιοι· ἰδοὺ γὰρ κ' Ἀβδ. Διονυσίῳ, ἐν τῇ μαλερῇς κεκαυμένῳ ἡλίοις. ἀλλ' ὁ μὲ Λιβάνιος ὅλῃ ἡμερῶν τὰς ἡλίους πάθησιν, ὅτι τε λέγ, τ' μιᾶσιν ὑπὸ πολλοῖς ἡλίοις ἀφυλαχθῆναι· οἱ δ' ἄλλοι τὰς [14] ὀσημέρας" τ' ἡλίε

1. STRABO lib. XVII. 2. πάντων C. 3. ἐκ τ' ἀποκαύσεως STRABO dicto loco. 4. εἰσαγούσης MS R. STEPH. & VOX uſitatior eſt, inquit H. STEPH. 5. v. DCVII. 6. HOMER. Iliad B. v. DCXXXVII. 7. vide comm. in v. VII. 8. ὑπαιρεθέντων E. 9. τὴ ψυχρὸ C. E. 10. ἀποτυγματος C. E. A. MATTHÆUS. & STRABO lib. XVII. unde hæc deſumta ſunt. 11. τῦ ἀκρότυ. E. 12. γυμνῆτες C. E. MS. R. STEPH. & STRABO lib. XVIII. apud quem eadem leguntur. 13. ὑπνοήσθησαν legendum ex STRABONE. 14. ὠσημέρας E.

λάμψεως ἡλίου φασίν. ἄλλως γὰρ μοναδικός ἐστιν ὁ ἥλιος, καὶ διὰ τοῦτο ὁ Δήλιος ἐν τῷ κλίνεσθαι, πλανᾶσθαι· ὡς ἀφ' ὅτε ἡ γῆ, κἂν αἱ χῶραι, γοῦν λέγουσι, ὡς μὴ ταῦτα φαίνοιτο· ὅτι ἡ ἅλς, κἂν τὰ [1] πλάγια· δηλάσεως ὁμοίως λεγομένης ἀκούσομεν.

41. Οὗτος ὠκεανός] Ὅτι εἰπὼν τέσσαρα πλάγια ἢ ὠκεανῆ, τὸ ἑσπέριον, Ατλαντικὸν· καὶ τὸ ἀρκτῷον, Κρήτιον· καὶ τὸ χ[ειμερινὸν] ἢ ὦον, Ινδικὸν· καὶ τὸ νότιον, [2] Αἰθιόπιον· καὶ ὅτι ταῖς τοῦ κόσμου τέσσαρσι κέντροις ἐπιξενθεὶς, ἐπάγει συμπληρωματικῶς ἅμα καὶ διαγραμματικῶς, ὅτι Οὗτος ὠκεανὸς ἀφελίδρομος γαῖαν ἅπασαν. ὡς ἤδη δείξας ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν περανῶν, ὡς [3] περιέρκειν". εἰ καί τινες τῶν παλαιῶν ἀντιλέγειν ἐβέλοντο, καθὰ καὶ [4] Ἡρόδοτος· ὃς οὐκ ἀποδείκνυται τὸν γεάφοντας ἢ ὠκεανὸν ἔχειν πέριξ ἢ γῆς.

45. Ητοι μὲν περάτιστος] Οτι ἢ ὠκεανὸν εἰς τέσσαρα δηλοῖ, ὡς [5] περιέρκειν, ἱστορεῖ καὶ τέσσαρας αὐτῷ κόλπους μείζους εἰς τὴν γῆν ἴσα ἀφορίζειν. ἕνα μὲν, ἢ τὴν ἑσπερίαν θάλασσαν πίπτουσα, ἢ ὑπὸ Γαδείρων ῥέουσα ἕως εἰς Παμφυλίαν, ὅπου καὶ ἡ Κύπρος· ἕτερον δὲ, τὸν ἐν τῇ βορείᾳ Κασπίαν θάλασσαν, τὸν καὶ Τρηκανίαν· τέταρτον δὲ, ὑπὸ νοτίας θαλάσσης, ἤτοι νοτίου ὠκεανοῦ, ἢ Περσικὸν κόλπον ἢ ἀντικρὺ κείμενον ἢ Κασπίας· καὶ τέταρτον, ἢ Αραβικὸν, ἀντικείμενον τῷ Εὐξείνῳ, ἐκ νότου καὶ αὐτὸν κεκλέμενον Αραβικὸν, ἀφ' τῆς αὐτόθι Αραβίας· ὡς καὶ ἡ [6] Περσικὴ τοῖς Πέρσαις παρονομάζεσθαι, καὶ τοῖς Τρηκανίοις καὶ Κασπίοις ἡ αὐτῷ παρόνομος θάλασσα· ἢ ἢ Τρηκάνιον κόλπον, ἢ καὶ Κάσπιον, ὀλίγον μὲν λέγει, ὡς περὶ ἐσπερίαν θάλασσαν, ἢ συεμβάλλει ὑπὸ Γαδείρων, ἕως καὶ εἰς Παμφυλίαν· τὴν δὲ ἄλλων ἢ [7] περιφερέστερον ἱστορεῖ, ἢ Περσικὴν θάλασσαν καὶ ἢ Ερυθρὰν. λέγει δὲ καὶ ὅτι μικρὸς μὲν κόλπος ὁ ὠκεανὸς πλέονας, ὡς ἢ περίπλους φρεῖ, καὶ ἀπηρτισμένος ἔνθα καὶ ἔνθεν ἀπερεύγει εἰς ἄλα ἑνδόθι βάλλων· (ἔστι θάλασσα ἴσον ἢ αἰχμηρὸν λάντελῶν) μείζονας ἢ τέσσαρας, ὃς καὶ περίπλους ἐξέδοτο, καθάπερ εἴρηκεν.

48. Οτ τ' ὑπεκδέχεται] Οτι ἢ Κασπίαν θάλασσαν Πτολεμαῖος μὲν λιμνοειδῆ ἀπεφήνατο, πλειοσθένειαν λέγει περὶ βαθέζεσι. συμφωνεῖ ἢ αὐτῷ καὶ [8] Ἡρόδοτος, ἐν οἷς λέγει ὅτι ἡ Κασπία ἐστὶν ἐφ' ἑαυτῆς, ἡ συμμίσγουσα τῇ [9] ἑκατέρᾳ" θαλάσσῃ. Διονυσίῳ μὲν οὖν δοκεῖ ἢ Κρονίας ἀλὸς αὐτῷ ὑπονοίδεσθαι ἐκ βορέου. λέγει γὰρ ἐν τοῖς ἑξῆς, ὅτι [10] ὀξὺ ἐπ' ἄρκτους ἐλ-

1. πάντ' ἀκεανὸν addunt C E. 2. Αἰθιοπικὸν C. 3. περιέρκειν E. DIONYS. v. IV. 4. Melp. VIII. 5. DIONYS. v. XXVIII. 6. θάλασσα addunt C E. 7. περιφερέστερον E. ut codd. aliqui DIONYSII. 8. Clio CCIII. 9. ἑτέρᾳ C. E. & magis placet H. STEPHANO. ITA HEROD. cujus hæc sunt verba, 10. DIONYS. v. DCCXXI.

κομβίνα

κμὴν σεσηραῦς ἐπημόσης) [1] τῇ ὠκεανῷ". καὶ ὅτι μὲν ἀληθοῦσιν αὐτὰ ἃ λέγουσι, συμφωνίαν τῇ τοιαύτῃ τῶν ἀρχαιοτάτων ἀληθείᾳ τετηρήμενοι, φασὶν ὅτι τάχα ἀφ' ὑπερβολῆς ἀδίκων ὁ Κρόνος ὠκεανὸν ἑαυτὸν ἐκπέμψαι, ἀναδῆσαι δὲ Τριτώνιον κόλπον. καὶ ὅτι συδόσιν καὶ ὁ λόγος ὁ λέγων δὲ Καστὰν κίαλον πηζούσιδα, καὶ ὁ εἰπὼν ἐκ δὲ Κρονίας δηλάσσης ἡμιπᾶδα αὐτοῦ.

58. Νῦν δ' ἀλλὰ ἑαυτείας] Ὅτι ἡ ἑαυτεία δηλαυσα ὕπνος ὄφι μεγάλα, καὶ ὡς αὐτός τε [2] ἐρεῖ, ἀπείρεσιος, ὡς τε ὄφι τὰς τρεῖς ἐκτέρας δὲ οἰκιμβίνος λαβοῖς ὀλοτρόφεται πυλάγεσσι, ἄλλοτε μὲν νήσοις ἀσίδρομος, ἄλλοτε δὲ ἡ ἱρὴν πλέαν ὑσσεύουσα, ἡ πόλιαν. καὶ ὅρα τὸ ὑσσεύουσα, ὡς ἐὰν εἴπῃ τις, ὑσσπείδουσα ἐν τῷ πυρεζέῳσι. καὶ ἔστι ἀρσία ἡ δὲ λάξιος τροπὴ, ὡς ὄφι ξυνομβίνα πολῶν.

62. Τμεῖς δ', ὦ μῦσαι] Ὅτι κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς δὲ τῆς θεογόνιας σποὺδ ἐπτημβίνος ὁ Διονύσιος, ὡς ἀσσείρη, καὶ ἅμα ἵνα καὶ φιλοσοφούμενος δόξῃ, καὶ τὸ κοινὸν ποιητικὸν ἐκκλίνῃ ἔθος, χαιρεκακήσειεν παῖδα τὰς μύσας, ὡς ποιητὴν ἑρέπον ὀλιγαλόσασθαι. καὶ ὅτι μὲν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς θεογόνιας. ἀφὸς μήτηρ αὐτῷ τὴν ἔργαν γενόμβνος, καὶ ὅτι ποιητὴς ὢν εὐδόμβνος, καὶ ὡς ἐκ ἄνδρ μισῶν, ἅτοι γνώσεως μεταδιδοὺς, ἀφελυστέα τὰ δὲ γῆς αὐτῷ, ἐννοκαλέμβνος, ἀσφαλῶς αὐτὰς δὲ θεογόνιας ἠκαμόνας καλεῖ· ὡς ἂν ἀρξάμβνοι, φασὶ, τοῦ καλοῦ [3] ἐνίπτου" τὰς σειρὰς καλεύδους. καὶ σημείωσαι ὅτι οὐ καὶ ἐν ἄδοις τὸ ἐνίπτου διπλασιάζει τὸ π', ἀλλ' ἐνπαῖδα κατὰ φύσιν δι' ἑνὸς ἐκφέρει π', καθὰ καὶ ἐν τοῖς [4] ἐξῆς.

64. Ἐνδυό τε καὶ σῆλαι] Ὅτι ἀεὶ τὰ Γάδιρα Ἡρακλέους ἐξῆν σῆλαι ἀφὸς τοῖς τέρμασι δὲ γῆς, μέγα θαῦμα, φασὶ δὲ αὐτὰς ὁ ἀνθρώπως [5] Ἡρακλέης, ὃ πόλεις ἐπανύμεις ἐκόνφ, ὃ καὶ λίμας ὀπονομαζομβνος αὐτῷ. ἐστ δὲ αὐτῷ, ὃ μὲ [6] Εὐρυσταία", Ἠλίστη καλειμβίνη βαφυσεκέως, Αλύβη δὲ καὶ Ἑλλάνες. ὃ δὲ Λίβυες, [7] χαὶ βαφυάφορ μὲ Λίβυνα καλειμβίνη, Ἑλλάνεσκαὶ δὲ Καυκασπεῖ. μέγα δὲ θαῦμα ὁ Διονύσιος φησὶν" αὐτὸς, ὃ ἀφὸ τὸ ὑψηλὸν ὄφι χαφ' ἑσσι, ἄφ τὰ ὕψος ὃ μεῖον ἑκατὸν, ὡς φασὶν, ἀχνῶν· ὃ ἀφὸ τὸ θαυμαστὸν δὲ ἄκρον ἐκεῖ δὲ Ἡρακλέους ἱλεύσεως. ἐκαλοῦντο δὲ ποτε καὶ Κρόνου σῆλαι, ὅτι καὶ σῆλαι Βελόφαι. ἀφὸ τὸ μέχρι δὲ τοῦτο ὅρον δίκαιον τὰ κατ' ἐκείνες. τὰ Γάδιρα δὲ, νῆσος πλησίον δὲ ὠκεανῦ, θεμιμένης, καὶ τὸ παλαιὸς, ὡς σὰ ταινία, τετίσθ καθάφ ὑφάσματος τριῶπας φαῦν καὶ μαμμαρυμένον· ὅφ' ἡμεῖς φασὶαν [8] φαιμὶν". λέγει δὲ καὶ Γάδιρα δηλωτέον.

1. legg. τῇ ὠκεανῦ. aut ut Bernhardy, τοῦ ὠκεανοῦ, conjectura B. Stephanii. 2. Dionys. v. LIX. &c. 3. ἐνίσσοντα C. 4. Dionys. v. cv. ἐξ ἀ. ἐσσομένοιτε. 5. omittit C. E. 6. omittit C. E. 7. καλεῖ-

καλεῖται ἡ ὕστερος οἰονεὶ γῆς ἀκρὰ, ὃ ἔστι πτέλεος, διὰ τὸ τὴ ἠπείρῳ εἶναι, τὴ ἐκατέρωθεν περιγιάσης τὴ ἰκεῖ ὀλιγοστάδιον παρῆμόν. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐκεῖ Γάδειρα. ὁ δὲ [1] γεωγράφος φησὶν ὅτι τὰς Ἡρακλείας παρ' [2] Ὁμήρῳ πλαγκτὰς πέτρας, καὶ τὰς Πορφυρέας συμπληγάδας τυγχάνειν τῇ μυθικῇ αὐτονομίᾳ μετάγων εἰς τὴ ἐν Γαδείροις παρῆμόν. καὶ ταύτας δὴ) σήλας ἐνόμισαν, ἃς ἡ Πίνδαρος καλεῖ πύλας Γαδειρίδας, διὰ τὴν τῆ παρῆμῷ γενότητα, εἰς ταύτας ὑστάτας ἐλθεῖν [3] φάσκων" τὴ Ἡρακλέα. ἄλλοι δέ, ὡς αὐτὸς ὁ γεωγράφος λέγει, σήλας Ἡρακλέους φασὶ λέγεσθαι τὰς ἐν τῷ χῷ Γάδειρα Ἡρακλείῳ, τυγχάνειν τὰς ἐν τῷ τῆ Ἡρακλέους τεμένει ὑκταπήχεις σήλας, ἐν αἷς ἀναγεγράφθαι τὸ ἀνάλωμα τὴ κατασκευῆς τῆ ἐκεῖ ἱερῶ. ἐφ' ἃς ἐλθόντες οἱ πλόοντες ἐπόνησαν ἀμφοτέρωθεν, ἐνταῦθα δὴ) τὸ τὴ γῆς καὶ τὴ θαλάσσης πέρας. ἔστι δὲ καὶ σήλας, [4] φησὶν", ὑπέλαβον τῷ Εὐριπίδῃ Κάλχαν, καὶ τὸ ἀντιπέμπον αὐτῇ ὄρος ἐκ Λιβύης, τῷ [5] Αβύλλῃ" ἢ [6] Αβύλικᾳ". ἄλλοι δὲ σήλας [7] ὠνόμασαν", τὰς πλησίον ἐκεῖ ἐκατέρωθεν νησίδας, ὧν τὴν ἑτέραν Ηρας ὀνομάζεσι νῆσον. καὶ ὁ φαίλων, φησὶ, τὰ τοιαῦτα νησίδια, ἀφ' τὸ εὐφεληκέναι, καὶ σημειώδεις, καὶ εὐβοείσιν, σήλαις εἰκάζοντας. ἐξοχλῶ γάρ τινα ἐμφαίνειν καὶ αὐτὰ οἷαν καὶ αἱ σῆλαι καὶ αἱ [8] σηλίδες". καὶ ἀφ' τέτο τὰ τοιαῦτα σῆλαι ἂν λέγοιντο.

66. Πολυωπείων Ατλάντων] Οτι ὁ Ατλας, ὁ χῖ βαρβάρως Δύεις, ὄρος μέγιστον ἀεὶ τὰ τὴ Λιβύης μεῖς δύσιν ἔχοντα. ἀφ' ἧ καὶ πέλαγος ὠκεάνιον τὸ Ατλαντικόν. ἀφ' δὲ τὸ πολὺ τῆ ὄρους μέγεθος, Ατλαντας αὐτὸ πολυωπεῖας ὁ Διονύσιος καλεῖ ποιητικῶ ζήτῳ· ὡς καὶ ὁ [9] ποιητὴς Μάλεια καὶ Μαλείας φησὶ, καὶ Κρήτιν καὶ Κρήτας, καὶ Αδλίλιν καὶ Αθήνας. καὶ τὸ πεῖσωπον δέ τε πλησίον δ' ἔμφασιν, [10] πεῖσωπα λέγων· καὶ τὸ τεῖχος· τάξε· καὶ τὸ ἅρμα, ὁμοίως ἅρματα. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράφας, ἔθνος Λιβυκὸν λέγει τὸς Ατλαντας. καὶ [11] Αξίτανὸς" δέ, ὡς φησιν, Ατάραντας ἱστορεῖ, καὶ μετ' ἐκείνης λέγει κεῖσθαι τὸς Ατλαντας, οἳ καὶ λέγονται μὴ βλέπειν ὀνείρως. ὠνόμασται δὲ τὸ ὄρος ἀπ' ἀνδρὸς ἰδιώτε Ατλαντος, πεῖσε δὲ ἐν τοῖς εἰς δὲ [12] Οδύσσειαν κόλλιον γέγραπται. ἐνταῦθα δέ, ὡς φησιν ὁ Διονύσιος, καὶ χάλκεις εἰς ὑρανὸν ἔδραμε κίων, ἀλίσκατος, πυκνοῖς κεφαλῆβόμβοις νεφέεσι. καὶ τάχα ὁ Διονύσιος ἐν τέτοις ἱστορικόν τινα διηρα-

1. STRABO lib. III. 2. Odyſſ. M. v. LXI. 3. λέγων C. E. STRABO, e quo hæc deſcripta ſunt. φάσκων. 4. φησὶν E. male. ſunt enim STRABONIS verba. 5. Αβύλλιν C. E. 6. Αβύλικαν C. E. 7. ὠνόμασαν E. 8. σηλίδες C. 9. HOMER. Odyſſ. Γ. v. CCLXXXVII. I. v. LXXX. & Ξ. v. CXCIX. v. CCCI. & Γ. v. CCCVII. H. v. LXXX. 10. HOMER. Iliad Σ. v. CCCCXIV. Λ. v. CCCLXX. E. v. CXCII. 11. Pixtis legendum. inquit CAR. HOLSTENIUS. ex STEPHANO BYZANT. in v. Ατλαντες. 12. EUSTATH. in Odyſſ. Δ. v, LII.

πείαν

σίαν [1] παρακαλεῖ· ἀπὸ μυθικῆς κινοφορείας τοῦ Ατλαντος. ὁ γὰρ τοι κίων ἔξω, ἔ φη, ὡς αὐτὸς λέγει, κορυφὴν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν, ἀλλὰ τὰ καλύπτοντα νέφη, [2] λέξει· ἂν τῷ πολλῷ δ' ὕψους ἕως εἰς τὸ αἰθέρα ἀνήκειν· καὶ ὅτως λέγοιτ' [3] ἂν ἔχειν· τὸ οὐρανὸν ὡς ἔοι· τότε τῷ ὄντι τὸν Ατλαντα τὸν ὄρος, οἷόν πα κινοφόρεον, ἔστι καὶ αὐτόχθονα κίονα, καὶ τὸ [4] Ηερόδοτον. πῆχυς δὲ ὑπαὐδᾶ ἀντὶ τοῦ χάλκεος κίων, χάλκεος ἄξων, [5] χρύσειον· ὡς ἐκεῖ τὸν πάχος δύκοντος τοῦ κοσμικοῦ ἄξονος, ὡς καὶ τοῦτο ἐν τῷ ἄλφα τοῦ Οδυσσείας γέγραπται. [6] Ηερόδοτος δὲ τωαῦτα φησὶ τότων λέγει, μὴ τοὺς [7] Γαράμαντας· ἔθνος δὲ δύο ἀνδρῶν οὐδὲ, [8] Ατλαντες, ἄνθρωποι ἀνώνυμοι τελέοι, κοινῶς μὲν λεγόμενοι [8] Ατλαντες, ἰνὶ δὲ ἐκείνῳ μὴ ἔχοντες κείμενον ὄνομα. λέγει δὲ καὶ ὅτι κατοικοῦντες [9] ὑπερδολλόντως τὴν ὕλην οἱ Ατλαντες, ἀλλὰ κατασκάπτουσι αὐτούς. καὶ ὅτι γενὸν καὶ κυκλοτερὲς τὸ τοῦτον ὄρος ὁ Ατλας, καὶ ὑψηλότατον, ὡς μὴ ἔλπειν δυνατὸν ἰδεῖν τὰς αὐτῆς κορυφὰς, καὶ μηδὲ νέφη αὐτὰς ποτὲ ἀπολείπειν. ὅθεν καὶ κίονα οὐρανὸν φασὶ οἱ [10] ὀπικώριοι, [11] ὅτι αὐτὸ καὶ ἐπώνυμον αὐτῷ τὸ ἔθνος οἱ Ατλαντες, ὅτι ἔμψυχον ὑδὲν σιτέμβοι, ὅτι ἐνύπνια ὁρῶντες. Ισίον δὲ ὅτι ὡς φ Ατλαντα κίονα ἔπομεν οὐρανὸν λέγοιδαι, ὅτου καὶ τὸν Αἴτνιον οὐρανίαν κίονα εἶναι ὁ [12] Πίνδαρος.

69. Πόντος μὲ ἀφίησος] Οτι ὁ Ικαρικὸς κόλπος Εὐρώπης ἐστὶν ἀρχὴ καὶ Λιδύης. μέσος γὰρ ὁρίσει εἰλεῖ ἀμφοτέρων, ἔ φησὶ πλάτεῖς καὶ αἱ τοῦ Ηρακλέους κίονες εἶναι. ὁ δὲ μετικλέγεται Γαλάτης ξένος, ὅτι τὸ Γαλατικὸν πέλαγος. ἀντὶ κτητικοῦ γὰρ εἴρηται· ὡς ἀφ καὶ [13] Αἰσχύλος Σκύλλῳ εἶμον λέγει τοῦ Σκυλλικόν. ὅρα δὲ ὅπως ἐν ὅλῳ τῷ παρόντι χωρίῳ εὐφυῶς καὶ ὀλιγόλογος τοῖς πλείοσις, ὅτου τοῖς ἰσοκαταλήκτοις ζήμασι συχνῶς χρῆται ὁ Διονύσιος, τῷ ὑπηιότητα καὶ ἀναπλοσιν τοῦ ἀδιαγνώστου ἀφηγήσεως ἀπλῶν τοῦ κάλλει, καὶ τῇ γοργότητι ἐν τοῦ λέγειν, πόντος Ικαρικὸς ἐγκίλλει καὶ, μέσος εἰλεῖσι καὶ, Λιγυστὶς ἔκλε ἄλμη· καὶ, ὅθι Κύρνον ἐρεύγεται ἁλμυρὸν ὕδωρ· καὶ, Σαρδόνιος μορμύρεται πόντος· καὶ, αὐρύεται Τυρσηνὶς θάλασσα· καὶ, κυρτὸς ὀδυκρίφεται Σικελὸς ῥόος· καὶ ἄλλα τοιαῦτα. σεμνὸν δὲ καὶ τῷ ἐν τοῖς ὀνόμασιν ὀδηχοῦσι καὶ πορμύρεται τοῦ ποιητοῦ, ἐν τοῦ, πόντος Ικαρικὸς, καὶ, Γαλάτης ξένος, καὶ, Λιγυστὶς ἄλμη, καὶ, Κύρνιον ἁλμυρὸν ὕδωρ, καὶ, Τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης. Ισίον δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ Γαλατῆς

1. παρακαλεῖ C. E. παρακαλεῖ conjectura STEPHANI. 2. λέξει E. 3. ἀνήκειν E. 4. Melpom. CLXXXIV. 5. λίγνον C. 6. Melpom. CLXXXIV. 7. ἡ Γαράμαντες addunt C. E. 8. apud HERODOTUM, unde hæc deſumta ſunt, judice SALMASIO, Ατερνιτες legi debet: ergo hic etiam Ατερνιτες legendum eſt. 9. ὑπερβάλλοντι legit HERODOTUS. 10. ὀπικόμοι C. E. 11. ὅτι αὐτὸ corrigit H. STEPH. 12. Pyth. od. I. 13. Prometh. vinct. v. 11.

ὀνομαζό-

ὀνομαζόμενον Γαλάτην ξύν, ὅτι ἡ Γαλατικὴ θάλασσα, Καππαδόκου περιρρέων. καὶ ὅτι λέγουσι ἤθονες ἀκράτου οἱ Γαλάται ἔθη. λέγει δὲ ὅτι καλεῖσθαι ἀπὸ Γαλάτου τινὸς υἱοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος.

75. Μασσαλία τετάνυσται] Ὅτι καὶ ἡ Μασσαλία Γαλατική ἐστι, [1] φησὶν [2] αὐτὸν φεύγοντος ἀπὸ Κύρου δουλείας. καὶ ὅτι ὅμορον ἔχει ἡ Μασσαλία διάφορον, ἤγουν ἀντιμαχόμενον, καμπύλον· ἢ ἔτι ἐχθρόν· οἱ ναυτιλλόμενοι. ἀχαδὲς γὰρ τῶν Μασσαλιωτῶν λιμένι ὁ Λαιστρυγών. τὸ δὲ διάφορος, καὶ παρ' [3] Ὁμήρῳ κεῖται, ὅτου λέγει ὅτι καὶ Ὀδυσσεὺς διάφορος ἦν ἀνθρώποις. φασὶ δὲ τὸν Μασσαλιῶν εὐδαιμονῆσαί ποτε ἀξίως τῆς ἀρχαιοπολίτου, καὶ ναυτικῷ παρασκευῇ. ἔστι δὲ ἡ μέση χώρα Μασσαλίας, ἀλλὰ καὶ πόλις Λιγύων ἀξία τις ἡ Κελτική, [4] ἐπιμελουμένη ὑπὸ τῆς μέσης, ἥ ἐστιν ἐκτὸς, Αἰολικῶν, καὶ ὑπό τινος ἀλίου. σφραγιδίων γὰρ, φασὶ, ὁ τῶν [5] Φωκίων [6] κυβερνήτης, καὶ ἰδὼν ἐκεῖ ἀλίαν, ἐκέκευστο μέσην, ἥ ἐστιν ἔσωθεν τὸ ὑπήκοον πεῖσμα· ἔθεν καὶ ἡ πόλις Μασσαλία, παρὰ τὸ μέσον, καὶ τὴν ἁλίαν.

76. Λιγυστὰς ἵλασσαι] Ὅτι μὲν τῶν Μασσαλιωτῶν οἱ Λίγυες, οὓς Λιγυστῖνας ὁ [7] Λυκόφρων καλεῖ. ὀνομάζονται δὲ ὕπνος ἀπὸ Λίγυος ἀνδρὸς, ὃν ὁ Ἡρακλῆς [8] ἐκώλυσεν [9] εἰς τὰς Γηρυόνου βοῦς ἀπιόντα. ὅτι καί φασιν οἱ μῦθοι ὡς ἐπίλυπος μὲν ὁ Ἡρακλῆς πᾶν ἀμυντήριον βέλος· ὁ δὲ πέμπει πρὸ Διὸς ἐπιμιμεῖται κἀκεῖνος ἀναγωγὸν πορφύριον, λίθον ἄνυδρον ὄντα, ἐξ οὗ καὶ ὁ λίθινος πίδαξ μεταξὺ Μασσαλίας καὶ [10] Ῥηγίου, μεσόν χειμαδιῶν λίθον, ὃν ὑπὸ κεφαλῆς σωμῶν, ἃ τηροῦσιν ἀπαδυμένων ἀξεσχεδιάσαι φασὶν οἱ σοφοί, καὶ ἐκ πλακώδους σωμηχίας κατακερμιστοῦσιν οἷς μικρὰ ὑμῖν ἀφέντες λιχῆνι ἃ θέλει. ζῶσι δὲ ὑπὸ θρεμμάτων οἱ Λίγυες τὸ πλέον, καὶ γάλακτος, καὶ κριθίνων πομάτων. ὅτου δὲ ὀρνιθῶσιν (ὡς ἱστορεῖ λέγει) ὧν τι ἐρίνεον ἐπαρτήσαντες, ἀναζέουσιν· οἷς πᾶσι ἄκρως χαίρει, ὡς πάντες τεθρύμμενοι. οἱ μέντοι παρὰ Τυρσηνοὺς [11] Λίγυες ὑπό τινος τοπικῆς Λίγυος ὀνομάζονται. Ἰσχίον δ' ὅτι ἔοικεν καὶ Καλχηδόνι τινὶ Λίγυι ἦν ἔποικοι τῆς Εὐρωπαίων. καὶ ἁλιεὺς ὁ [12] Λυκόφρων, ἱστορῶν ἐν τοῖς Κλίζης Κύπριον Λιγυστικὴν πόλιν. [12] Ἀριστοτέλης δὲ ἱστορεῖ φῦλ' Λιγύων τινὰς ἐπὶ πλού-

1. Φησὶν C. E. & sic restituit THO. de PINEDO e STRAB. lib. IV. & STEPH. BYZ. in v. Μασσαλία. 2. οἱ ix τῶν addunt C. E. & MS R. STEPH. 3. Odyss. A. v. CLXXVII. 4. quare STEPHANUM BYZ. in v. Μασσαλία. 5. Φωκίων C. E. & THO. de PINEDO. 6. Alex. v. MCCCLVI. 7. Ἰκάλιον C. E. 8. Ῥηγίνη E. & MS R. STEPH. 9. ARISTOT. lib. mirab. auscult. 10. Δίγυρι C. E. MS R. STEPH. & A. MATTHÆUS qui etiam Λίγυρα legunt pro Λίγυα. 11. deceptus est EUSTATH. vitioso LYCOPHRONIS codice, ALEX. v. MCCCLVI. Or ἐν Κύπρῳ Λιγυστίνων μοῖρα. lege Λιγυστίνων. ut STEPH. BYZ. in v. Κινύρα. 12. hist. animal. lib. I. cap. XV. ubi pro Δικαίαρχος GAZA recte Λιγύων restituit.

πλού-

καλέσαν φασὶ τινας λέγειν (ὁ τοιοῦτον αὐτὸν τῷ τοιούτῳ λόγῳ) ἀλλὰ τὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ ὑπερβολῆς ἐστὶ [1] πλευρᾶς.

78. Αἰσονίδης] Οτι τὴν Ἰταλὸν, ὡς πόλιν μεταρχοῦσαν, μίαν τοσαύτην λέγει, καὶ Αἰσονίδας, ὥσπερ Αἴσονας, ὑπονοήσει. καὶ σημείωσαι ὅτι τὸν αὐτὸν ἐθνικὸν λέγει Αἴσονας καὶ Ἰταλίδην. λέγονται δὲ Αἴσονες ἀπὸ Αἴσονος, ὃς ἦν πρῶτος ἐπὶ τοῦ πρὸ Ῥωμύλου βασιλεύσαντος ἐφεξῆς τῶν Ἰταλιωτῶν, Οὐλιτοῦ γεγονὼς ἐκ τῆς Κίρκης· ὁ, τοῦ δὲ τοῦ Ἰθακησίου [2] γράψαντος, ἐκ Καλυψοῦς ἡμιθείου τοῦ Ατλαντος· ἀφ' οὗ καὶ τὸ Σικελικὸν πέλαγος Αὐσόνιον ἐκάλουν ποτέ. λέγει δὲ αὐτὸν [3] ἀδελφὸν Λιγυστικοῦ [4] κάλπου, ἀφεψομένων ἀπὸ βορέου, καὶ λέγοντας ὅτου ἡ Λευκὰς πόντος, ἐκ τοῦ ἐν τοῖς ἔξω μυκήσου. ἄκρα δὲ ἦν αὕτη, ἐφ' ἧς ὕστερον ἱερεύοντες ἄκρας Λευκὰς πόντος κεκλημένας ἀπὸ χρόας, εἰς ὃν τελευτᾷ τὸ Ἀπούσιον ὄρος. ἀπὸ Ἰταλοῦ δὲ τοῦ [5] ὀνομάζουσι Ἰταλοὶ, οὐ μὴ Αἰσονὶς ἀπὸ Αἴσονος. Ισίων δέ φησιν ἀπὸ Αἴσονος παρήγαγον Αἰσονεῖς, ὡς μὴ Αἰδονεῖς, ὑπομονεῖς, καὶ πλουσιεῖς δὲ ῐ, ἀφὸ Δικτύλου οἰκέτου, Δυσνεῖς ἐξ οὗ τὸ Δυσνεῖον.

80. Σικελικὸν δὲ πορθμὸν] Οτι ὁ Σικελικὸς πορθμὸς, καθ' ὑπερβασμὸν ὁ παρονομίαν πορθμὸν κλῄει, λέγων ὅτι ὁ [6] Σικελικὸς πόντος Σικελικὸν δὲ πορθμὸν ἐξίζουσι. ἄλλως δέ γε πορθμὸν φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸν ἀνάπλουν, ὃ ἔξω τὸ ἀλυσιτελὲς πλοῦτον· ὁ καὶ τὸ ἀπὸ μικρᾶς πόλεως, ὡς ἀπὸ Εἰρετρίας, ἄνδρα Ἕλληνα πορθμὸν [7] κεκλῆσθαι, ἤγουν πόλιν Κρητικήν. καὶ τὸν Λάκωνα ᾗ, [8] Λακεδαιμόνιος παρονόμασε κεκλῆσθαι ἐν τοῖς ἔξω ὁ Διονύσιος, ὑποτάσσων δὲ ὅτου πολῖται ἀφὸ τοῦ ὑπαρχικοῦ σχῆμα, ἢ ᾗ ἢ μέρος ἀπέλιπεν ὕστερος λεκτικῶν.

82. Σαρδὼ δὲ] Οτι ὁ μὲν Σαρδὼ, ὁ τόπος, ὡς τὸ Σαπφὼ, ἀλλὰ καὶ Σαρδὼν Σαρδόνος, [9] ὡς σφηκόνος· ἐξ ἧς Σαρδόνος κάλπος, ὁ μᾶλλον Κύρνος. φασὶ δὲ Σαρδόνος καὶ Κύρνον ἐν ἰδίῳ [9] τόπῳ ἱστόρησαι. φασὶ δὲ μᾶλλον τὸ Λιγυστικὸν, καὶ καὶ Κύρνιον πέλαγος, τὸ φασὶ δὲ Κύρνον τόπον ἐνδοτέρω ὄντα τὸ Σαρδόνιον.

83. Τυρσηνίδος οἴδμα θαλάσσης] Οτι μᾶλλον ὁ Σαρδόνιον κάλπον, διὰ τὸ πολὺ τὸν ὁ Τυρρηνὸς, κεκλιμένον ὄντα, διὰ τὸ ἐξοικεῖσθαι αὐτῷ ἐφεξῆς βοᾶσθαι οἱ Τυρρηνοὶ, καθάπερ οἱ Γαλάται τῇ Γαλατικῇ, καὶ ὡ Λήγυσι τῇ Λιγυστικῇ· καὶ ἀφὸ τὸ τοὺς Τυρρηνοὺς πειράτας ποτὲ ἡμοιβαίως, αὐτόθι πωποῦσι τὰ λῃστήρια· ἐκαλοῦντο ᾗ ἐφεξῆς ἀλὸς, φασὶν, αἰθὰς κυρτὸς ὀδηγέρου ὁ Σικελικὸς ῥοῦς, μάλιστα ᾗ τὸ Παχυνὸν, ἀποσκιᾶ ἀκρωτηρίου Σικελικοῦ,

1. πλευρᾶς C. E. 2. STEPH. BYZ. Quæ adducit EUSTATHIUS, hodie apud STEPHANUM desiderantur. 3. περὶ C. E. 4. τόπου C. E. 5. Δευκὴ C. E. 6. φασὶ C. E. 7. legendum Ἀσίδα. 8. omittunt C. E. 9. vide, comment. in v. CCCCLVIII.

καὶ ἡ κατὰ τὸν Κρητικὸν κριὸν μεσόγαια. ἐξικνεῖται δ', φησί, καὶ μέχρι τῆς Ἰονίου κόλπου ὑπερφέρομος καὶ κυρτόμορος, ἕως καὶ ἐκεῖ. διὸ καὶ κυρτὸν αὐτὸν ὀνόμασεν, ὡς μὴ κατ' εὐθυωρίαν φερόμενα μέχρι τῆς Κρήτης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Ἰόνιον περικυροῦντα. σημαίνουσι δ' ὅτι νῦν μὲν ἕως τῆς Κρητικῆς μεσόγαια τὸ κριῦ περιέχει τὸ Σικελικὸν πέλαγος· [1] φερόμενα δ', ἄχρι καὶ Σαλμωνίδος αὐτὸ τῆς Κρητικῆς ἠϊόας ἄκρας φερόμενα. ἔνθά τις ὑπακούσειεν τοῦ λόγου διδοὺς ἑαυτὸν, οὗτος ἂν δίωνυμον τὸ Σικελικὸν πέλαγος, αὐτό τε τὸ Σικελικὸν καλούμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ Κρητικόν. φασὶ γὰρ ἐκεῖ ὁ Διονύσιος ἐν ἡμέραι [2] ἐπικαλύψεως, [3] ἐξ οὗ ὀρέων Σικελῶν Κρήτης ἀφανίζεσθαι οἷόν τε μακρὰν, Σαλμωνίδος ἄχρι καρπίου· ἃ λέγων ὅτι ἐκ τῆς μεσόγαιας τοῦ κριοῦ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, ἀλλ' ἐκ τῶν ὀρέων τῆς Σικελικῆς πόλεως. καὶ ἐπεὶ δυοῖν ὄντοιν πυθέσθαι τοῦ πελάγους τούτου, ἐντὸς μὲν Σικελικῆς, ἐντὸς δὲ Κρητικῆς, ποτὲ μὲν Σικελικὸν ἐκ τῆδε καλεῖται, ποτὲ δὲ ἐκ τοῦ ἑτέρου, Κρητικόν. εἰ δέ τις ἴσως τὸ, Ἐξ οὗ ὀρέων Σικελῶν, νοήσει ἀντὶ τοῦ, μετὰ τὰ ὄρη τὰ Σικελικὰ, τότε δυοῖν] δύο ἔτι πελάγη, ἰδίᾳ μὲν τὸ Σικελικὸν, ἕως τῆς μεσόγαιας τῆς κριοῦ, ἰδίᾳ δὲ ἐκεῖθεν τὸ Κρητικὸν, ἕως Σαλμωνίδος.

87. Κρίοιο ἄκρης] Οτι ἡ τῆς Κρήτης ἄκρα, ἣ τις εἰς ἄλα πολὺ νήσου κεῖται, ἣ καὶ τῆς Γόρτυνα, παραινάζει (τουτέστι παρημαίνει καὶ φαντάζει) μέσσον κριῦ τοῖς πόρρωθεν βλέπουσι. καὶ ἐντεῦθεν ἔχει τὴν κλῆσιν, ὀνομαζόμενα κριοῦ μέτωπον. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι δεῖ καὶ τὴν καὶ τὴν Εὔξεινον πόντον ἔτεον μέτωπον κριοῦ, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς [4] ἐρεῖ· ἀρκτικὸν ὄρος, διὸ καὶ τὴν καὶ κεῖνο αὐτὸν ὕπτιον καλούμενον. Ἰσέον δὲ ὅτι πολλάκις ἐκ πόντου τόπου πόρρωθεν ὁραμένων ζωϊκή τις φαντασία πίμπει καθ' ὁμοιότητα, δι' ἀπόπτου ὄψεως. καὶ ὅτι τοιοῦτόν τι πάσχων ὁ ὀφθαλμὸς καὶ τὴν καὶ τὴν Εὔξεινον καὶ τὴν Κρήτην, μέσσον φαντάζεται κριοῦ. καὶ ὁ κατὰ Νίσσιον δὲ μῦθος ὅτι πως θεραπεύει· φαιδρὸν πηγῶν ἀκρατήριον ἔστι. φεύγουσι, ἰσχὺς γυμνασίη σφετέρῳ τοῖς πόρρω ἀφικνεῖσθαι, ἐξ οὗ ὕδωρ ἀένναον καταρρεῖ, ὅσῳ ὁ μῦθος εἰς δάκρυον αὐτομάτιζει τὴν Νίσσην. ὁρῶμεν δὲ καὶ τοὺς τὰ χαμαικλῶ τὰ χείλη δεινοὺς, εἰς λεπτὸν μιμήματι, ἃ τοιούτων πηγῶν θείων ἀφεστῶτας, τοὺς ἀπὸ ὀρέων ἐκπυτοῦντας κορυφὰς, ὡς τὰ ὄψεως τοιαῦτά πνα φαντάζομενα καὶ πόρρωθεν.

88. Γόρτυνα] Οτι ἡ Γόρτυν καὶ Γόρτυνα λέγεται πεισυλλάβως, καὶ τὸ μὲ κλινόμενον Γόρτυνος, ὡς φόρκυνος· τὸ δὲ, Γορτύνης, ὡς λιαίνης. ἐφαλὸν δὲ αὐτὸν λέγει, ἢ ἁπλῶς ἀφ' οὗ τὸ ἐνδύξον· ἢ Ὁμηρικῶς ζώνῃ, ὡς καὶ [5] Ὁμήρου τὰς πόλεις ὕπτα καλοῦντος, ἀφ' οὗ φυλακτικὸν τῶν ἐν αὐτοῖς. κτῆσμα δὲ ἡ Γόρτυν

1. DIONYS. v. CX. 2. μιᾷ ἡμέραι 3. DIONYS. v. CIX. 4. DIONYS. v. CLIII. 5. Iliad A. v. CCCLXVI. MS R. STEPHAN.

Ταύρου

Γαίρας ἰκείνης τ̃ τῶν Φαίνικων Εὐρώπην ἁρπάσαντος, ὃς Κρήτης ἐν βασιλεύσας, μεγάλην τ̃ αὐτῆ πόλιν, καὶ τ̃ [1] γεωγράφων, εἰπόντα, πόλεις Κρήτης μέσης, Γόρτυνα, Κυδωνία, καὶ Κνωσόν. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι Γορτύνα λυτρεύει μ̃ Κνωσὸν καὶ [1] Φαίσαμον, καὶ ὅτι συμφέρουσί ποτε ἀλλήλαις, πάντας εἶχον ὑποκύκλους τοὺς ἐκεῖ.

Φαιστὸν] Οτι ἡ Φαιστὸς ἐν Διονύσιος ὑπερώτιδα λέγει, διέχει δὲ σταδίους μ̃ ὀκτὼ κ', Γόρτυνος ζ', ἐξηκοντα. κατοικίσθη δὲ ὑπὸ Γορτυνίων. ἐξ αὐτῆς ἦν Επιμενίδης ὁ ποιήσας δι' ἐπῶν καθαρμούς.

92. Κεῖται δ' εὐρυωδέστατα] Οτι ὁ Ιόνιος κόλπος μ̃ τ̃ Σικελικὸν εἰρήνη) σχεδὸν βαθέως, αἰδὶς ζ' χιλίων, σχεδὸν ἑκατὸν μυρίων ὄντα, ἀφορῶν σχεδὸν τ̃ εἰς τ̃ ἑσπερίαν θάλασσαν σχεδιαλλήλουν ἀκρωτήρι. Ισέον δὲ ὅτι ὁ μόνον Ιόνιος κόλπος καλεῖται, ἀλλὰ καὶ Αδρίας ὁ αὐτὸς λέγεται, καὶ Αδριὰς, καὶ Αδριατικὴ θάλασσα. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι τ̃ Ιόνιον μέρος τ̃ Αδρίου φασὶ λέγειν) δὲ Ιόνιος, ὡς καὶ πρὸ [2] Αυκόφρονι δηλοῖ καὶ πρὸ [3] Αἰσχύλῳ, ἀπὸ τ̃ Ἰοῦς. διήκουσα γὰρ ἐκείνη βοῦς ἠλωμένη κἀνταῦθα. οἱ δὲ φασιν ἀπὸ [4] Ιάσονος ἀνδρὸς Ιταλοῦ, ἢ ἀπὸ Ιονίου ἀνδρὸς Ιλλυρικοῦ. λέγεσι δέ τινες καὶ τὸν ὑπὸ Γάζης μέχρις Αἰγύπτου πόλαγος, Ιόνιον λέγεσθαι ἀμοίως, ἀπὸ τ̃ Ἰοῦς. καὶ τ̃ ἐκεῖ δὲ Γάζαν, [5] Ιόνιον" καλοῦσί τινες· ὅτε βοῦς ἦν ἐν ἀγάλματι τ̃ Ἰοῦς, ὅτοι τ̃ σιλήνης. Ἰὼ γὰρ ἡ σιλήνη, καὶ τ̃ τ̃ Αργείων Αἰόλικτον. τ̃ δὲ ἀνατέρω ξηθέντος [6] Ιάσονος" ὑὸς Αδρίας ἐτέρη), ἀφ' ἧς τὸ αὐτὸ πέλαγος καὶ Αδριατικὸν λέγεσθαι). ἄλλοι δὲ ὕπο φασίν. ἔστι Αδρία πόλις ὄλφανὸς, καὶ παρ' αὐτὴν κόλπος Αδρίας, καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος. ἀγαθὸν δὲ, φασὶ, βοσκήματα ἡ ἐκεῖ γῆ, ὡς τι καὶ δὶς τίκτειν [7] τ̃ ἐνιαυτὸν καὶ διδυμοτοκεῖν.

95. Ες μ̃ ἰόντι] Οτι εἰσόντι τ̃ Ιονίαν θάλασσαν, καὶ μ̃ τὰ σκαιὰ τ̃ Αὐσόνων κεῖται χώρα, δεξιτερὸν δὲ καὶ χεῖρα ἡ Ιλλυρὶς ἔχει γῆ, ὕπου παμπόλυν ὑπὸ Ιλλυριῶν ὑὸς [8] Κάδμου.

97. Δαλματῖν] Δαλματία δ' ἐφύπερθεν, ἣν καὶ λέγει Ενναλίων πόλιν ἀνδρῶν, ἀφ' τὸ μαχίμους εἶναι τοὺς ἐκεῖ. φασὶ δὲ καὶ τὸν Δαλματεῖς δι' ἀπειρεσίους σωρεῦσαι τ̃ χώρας ἀναδασμὸν, κατά τινα ἀναχρεὼν καὶ ὑπὸ νομίσεων χρῆσθαι, πολλὰν παύτην ἀφιλομένης τ̃ βίν κεδυλίαν. δηλοῖ δὲ τὸ ἔθνος λέγεται, καὶ Δαλμάται καὶ Δαλματεῖς· ἡ δὲ πόλις αὐτῶν, Δάλμιον, ἢ Δελμάνιον, ἢ Δέλμινον.

1. STRAB. lib. X. 2. Alex. v. DCXXXI. 3. Prometh. vinct. v. DCCCXXXIX. 4. lege ΙΑΣΟΝ. uc STEPHANUS BYZ. in v. Ἰόνιον. 5. Ἰόνιον STEPHANUS BYZ. in v. Γάζα. 6. lege Ἰάσονος. ut supra. 7. τ̃ ἐνιαυτὸν STEPH. BYZ. habet, in v. Αδρία. a quo EUSTATHIUS hæc accepit. in his verbis, τὰς αἶγας deesse putat THO. de PINEDO. quare ARISTOTELIS hist. animal. lib. IV. cap. XIX. 8. Κάδμου. habet STEPHAN. BYZANT. in v. Ιλλυρία.

98. Λασιτης ἰδμὴν] Οτι κῆ ἐντεῦθεν ὁ κῆ κοινὸν κυριολεξίαν ἰδμὴν ἔστιν ἡ αὖ τὰν Λύκιον ἢ πανήγυριν. ὁ δὲ ἑρμῆς] ἀλλ' ὁ τοῦτος ἰδμὴν, διὸ ἐπάγει, ὡς καὶ ἐν [1] τῶν αὐτῶ τόπω, διμερεύων, λέγων, παρεπίδημος ἄκοντος, πανοῦργος, κερασῶς δολάσσας ἀδελφεόν. καὶ οὐδὲν ἐπάγει ποίαις δολάσσας ἀδελφὸν ὁ τοῦτος ἰδμὼν. λέγει γὰρ ὅτι γαμεῖ, ἐν Τιφανῇ, Σικελῇ τε κῆ Λιβυκῇ πολίσσι. ἔστι οὖν ὅτι ἐμέτρει ἡ πόλις τοῦτο δολάσσας αὐτὸς τινα ἄτιμον τιμαόρητον ἢ ἀκλεᾶ, χαμαιπετῆ πόλιν κῆ γοργόπτολιν ὄντα, Τιφανὴν ζήνωνος, Σικελὰ τόπον, Λιβυκὰς οὖσαν φιλοπαιγμοσύνῃ ἐπὶ τύχῃ [2] ἰδδύναις τὰς τε αὐτοῦ δολάσσας, καὶ τὰς αὐτοῦ ἀτίμους, εἰς ἃς ἐμέτρει τὸ ἑαυτοῦ [3] παρεσύρη) ζεῦξαι. ὑποῖόν τι καὶ τόπον ἐπὶ τοῦτο, ὡς παρεγκεκλιται, κῆ ἐν τῷ, [4] Πρῶτον μὲν Λεύκιμμ, μὴ δ' Εὐρώταν, λείμακα τε, τὸν αὐτοῦ ἐπέχοντα ἐκεῖ ἐπὶ ὄντα συμπλοκάδι, ἐμείωσεν δ' ὅτι ἐντεῦθεν μὲν Τιξίδιον ἀμφοτέρων, ἀνατέλλει δὲ, [5] Τιξίδιον δολάσσαν εἶπεν, ἐν ἀμφοῖν χαταλήξιν.

103. Λιπαρὴ νῆσος] Οτι ἀεὶ τὰ τότε ἡ Σικελικῶν χθονὸς ὑπὸ πλάτος ἦσαν Λιβύης, νοτίαν Σύρτιν λέγουσιν, ἢ ἑσπέριον ἢ ἀφρικήν· ἐνταῦθα δὲ καὶ τοῦτο ἀντικεῖται τῶν ἀ ἐπὶ Σύρτις, ἀφωρισμὸν ἔχουσα πόλιν, ἣν Ὦτις μικρὸν ἔσω. ἢ τε, φησὶ, Τριπόλεως ἐρχομένοις λίχνου πλησιόπολις τοῦτο. ἀεὶ δὲ ἡ παύσις πλησιόπολις ἐν τοῖς μὴ παῦσι [6] ἐκδόσεσι. συμβαίνει δὲ ὅτι ἐνταῦθα ὁ αὐτηγενὴς τῇ νήσῳ αὐχὴν δεῖ ἐξ' ἑσπέρου ἔχόντων, εἶπεν νῆσον Σικελικῶν χθονὸς ἢ τοῦτο Σύρτιν ὑλώδη, πάντα δὲ τῶν πλησίον καὶ ἐν [7] τοῖς ἑσπερίοις. ὃς τε ἐκ δεῖ βορείων μὲν ἡ νῆσος αὐχένας τίθησ]. ἀλλ' τὸ ἔξαρμα τὸ ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ κῆ δεῖ ἢ πᾶσαν. διὸ δὲ δι' ἐκείνου ἐσήλυσιν ἢ εἰς ὕδας ἐξήρθαι, οἱ καὶ ἡμῶν ἀνὴρ ναυτικὸς. ὅτι ἢ κῆ δεῖ βορείων τίθεσι ἢ νῆσος, ἐκδυλόπολις ὄσα. ἐφεῖ ἐν τοῖς ἑξῆς, [8] βορειοτέρη γαῖος νῆσος Εἰρωπείης, τοῦτον αὐχὲ τὰ βόρεα ἢ Εὐρώπης.

108. Ὡς οἱ μὲν βοῶσιν] Οτι μέλλων ἐπὶ τὸ λόγο Σύρτεων μεταβαίνειν ὡς τὸ ἑξῆς ἀκόλουθον, χρωτὶ πολὺ χρῶτα συμπαραπαίζη, γοργῷ τε τῷ σμικρῷ, Ὡς οἱ μὲν βοῶσιν ἐκκλησίαν λεῶ κλητὴν. ἢ μὴ πᾶσα ἢ πολλαχοῦ ἀλλ' σμικρὸν χρῶτα ἐχρὰ τῶν [9] συμπορδόντων, ἵνα δυνάσται.

110. Σαλμωνίδος] Οτι ἡ Σαλμωνὶς, ἀφ' ἧς ἔδει ἄκρα ἡ Κρήτης· ἢ ἐφ' αὖ πάλιν ἄντικρυ ἄκρον αὐτῆς, τὸ τοῦ κριοῦ μέτωπον. ἀεὶ τοῦτο τὸ ἡ

1. DIONYS. v. XX. 2. ἰδδύνας a. β. γ. ἐκφυγόν malim, ut in HEC exemplari scriptum edidit, inquit, H. STEPH. 4. πρῶτα μὲν ν. 1. 5. DIONYS. v. LXXXIII. 6. vide comm. in v. CCCVIII. 7. DIONYS. v. CCCXVIII. & v. CCCI. 8. DIONYS. v. CCCII. 9. DIONYS. v. XXVI. & v. CXVI. &c.

Σαλμωνίδης, ὡς αὐτὸς φησι, κήρυκι, ὅτι ἀκροθίνιον, ἀναπέμπεται τὸ Κρητικὸν πέλαγος. μᾶλλον δ' ἔοικε καὶ αὐτὸ ἀφαιρεῖ τὸ ὕστι Σικανικὸν, ὅστι τῆ Κρητικὸν, καθὰ καὶ μικρὸν [1] ἄνω), πέλαγος· ὃ καθίξῆς ὁ Φαεὶς διάπλους· μᾶ' ἰδ, ὁ Σιδονίης τῆ δὲ ταύτη τριάκοντος ὁ ἀπὸ Κύπρου πλοῦς, ἤγουν ὁ Ισσικός. ἀπὸ δὲ τῆ μετ' ὀλίγον [2] λεκτέον).

112. Φαεῖσιν] Οτι τὸ φαεσιον κυρίως ὀθὶ διαλέκτου λέγε). φασὶ δ' ὅτι φαεσσιον ἤ τι Φαεὶς τῆ ὁ Σιδονία διάπλους, ἰσαυτόμβυλα πυρὸς Ιόμασσιν βοῆσῆ, ὑρθὸν φασίσσιον, ἐπεὶ κατ' ἐναντίας κεῖ) Ϝ βοῆσῆ. ἔστι Ν τὸ φαεσσιον, ἀντὶ Ϝ ὑρθόστομον, καὶ ὡς ὕψος ὑλέγοντα τῶν κύμασιν. ἐστιδὲν δ' τῆ ὁ φαεὶς, ὡς τῆ ὁ ποιητὴς, [3] μεγάλην φεσὶ χαυνῶδες, ὅτι τῆ [4] ἐπιπολαίου Ϝ κύμασιν. ὅτι Ν διάπλους λέξις τὸ φαεσιον, ἐν [5] τῶν Ϝ Ομήρου χάλλιον γέγραπται. ἀ δ' βοῆσῆ Ισμαρικὸν ὄνομα, ἀντὶ Ϝ Θρακικὸν, ὑπὸ Ισμάρου πόλεως Θρᾴκης. Ισέον δ' ὅτι πλὺ Φαείας παρὰ διάπλουν, ὅ τις μὲ τὸ Κρητικὸν ὄρος, ὡς [6] ἄρκτος πέλαγος, καὶ Παρθένιον πέλαγος ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ. τῆ ὅτι ὕστερ Σιδονία τῆ Ισσικὸς ὑπὸ Ισσοῦ πόλεως καὶ Σιδῶνος, ὕστις καὶ Φαεὶς ἀφ' ἀλεξανδρικῆ Φάρου, ἤ τις ὑπὸ [7] τίνος ἐν λιβικῆ κειμένῃ Αλεξανδρείας, πύργον ἀοίκητον μέγιστον, ἐπιτηρούντων τῶν κατοικούντων. ἀπὸ δ' ταύτης ἀ Φάρος ἔφη) ῥ' τῆ ἐν τῶν ἑπτὰ Ϝ [8] Θαύματων ἐριθμοῦντο. δ' καὶ ὅτι τῆ λέγε τὸς Αλεξανδρεῖς ἔλεμεν.

117. Σιδονίῃ] Οτι ὁ Διονύσιος πλὺ Σιδόνα κλίνων, ἀκολούθως [9] Ομήρῳ, ἐν τῆ, Σιδονία διάπλους, ἐπτοίνει μὲ τὸ ἀ ἀρχόμε δίχρονον, ἀεὶλλει δ' τὸ ὁ· τὸ μὲ ἀ ἄρχυσιν. ὁμοίως τῆ ἐν τῶν ἐξῆς, ἐν τῆ,

[10] Βύβλον τ' ἀρχαίαν, τῆ Σιδόνα ἀνδρομέδαν.

ὁ δ' ὕστερον τὸς ἴσως πικρίας ἀ Σιδῶν, τῆ α' μεγάλῳ παραλογισμίᾳ ἐφέρετο.

119. Ισσικὸς] Οτι ὁ ἀπὸ Ϝ Παμφυλίας χώρας διάπλους, ἀπὸ ὧν ὁ Κίλικος, ὁ μέχρι Παμφυλίου πλοῦς λέγε), τῆ ἐθνικὸν τοπικὸν κλῖσις, ὑπὸ Ϝ Ϝ Παμφύλων ἔθνους· ἀπὸ δὲ τῆ Ισσικὸς, ὑπὸ Ισσοῦ πόλεως κειμένῃ μεταξὺ Συρίας τῆ Κιλικίας, φασὶ γάρ τῆ ὁ Διονύσιος ὅτι ὁ Ισσικὸς πόλπος ἔλεγε) ὀθὶ βοῆσῆ, Ισσοῦ ἔχει πόλιν, Κιλίκων χώρας παρακείμεν.

1. vide cotem. in v. LXXXIII. 2. vide comment. in v. CXII. & v. CXIX. 3. HOMER. Odyff. Δ. v. CCCCII. 4. legendum videtur ἐπιπολάιου. EUSTATHIUS enim in HOMER. Il. Φ. v. CXXVI. φᾶσι exponit κυματώδη, ἀέρατον. at etymologici auctor φεῖσι reddit τὸ ἐπιπόλαιον τῶν κυμάτων. 5. vide EUSTATH. in HOM. Il. H. v. LXII. 6. vide comment. in v. CX. 7. πρὸς c. fic vocatur in comment. ſuper v. CCLIV. 8. EUSTATH. in HOM. Odyff. Δ. v. CCCLV. 9. Iliad. Z. v. CCXCI. 10. DIONYS. v. CMXII.

ταύτῃ ἡ ἡ πόλις [1] Ἀλέξανδρος ἀναμεσὴν ποιοῦσα, ὡς ἀ Δαρεῖον ἐκ νικῶσα, ἐφίλιστι Νικόπολιν. διὸ ὁ κλίνω, ὡς ὁ Διονύσιος λέγι, ἄγχι ἀ ὄρι Κιλίκων γῆς ἐλθὼν [2] εὐθύτερος, χῆ ἰσοδρομίαν ποιᾶ, κάτω ὑποπνευσάμενος, ἐκεῖθεν ὡς ἐκ ὑπαλλαγῆς [3] γενομένης, τυτίστιν ὡς ἐν καμπῆρι, τρεπόμενος ὅλι ζέφυρον ἐφεύγι ἄλμιλλον, ἐρέμα δὲ δύσι κάμπτων, ἡ ἐπιφόμενος, ἡ ἀφορῶν εἰς ἀ ζέφυρον.

121. Ταπαλγῆ] Σημείωσαι δὲ ὅτι ὑπαλλαγὴ ἡ μόνον, ὡς ἐνταῦθα, ὅτι καμπῆρ λέγι, ἀλλ' ἐστὶ ὅτε ἡ ὅτι ἀφορείας, ὅ ὅτι [4] καγγέλι· ὀνομάζεται δὲ ὅτε μὲ ὅτε ἡ ὑφηγίας, ἡ τὸ ζῶον, ἀλλὰ τὸ πλεκτὸν ὄργανον λεγόμενον ὅτε ἀφ' τὸ ἐκ τοιχῶν ὑείων εἰς πλῆθι συλλεγόμενα. δέρμα γὰρ ὅδε ἔσιν ἡ ὑπόμικτις λανθημένοι πνες αὐτῆς δρῖζι, ἡ ἀ μάκος [5] τοιχῶν κάρατος, ὡς ἂν ἔχοιν αὐτὰ ὅτε κινῆν ταδικέστερον, ἔνθεν τὰς μαστίγας καὶ ἐκαλεῖτο ὑπαλλαγὲ τὸ τοῦτο [6] μάστιγ ἐρμαλέον. καὶ ἄλλως δὲ ἡ ταιάτη ὑπαλλαγὲ, πλέγμα ἰῶ ἀπὸ ὑείων τοιχῶν. ἰσέον δ' ὅτι παρὰ [7] Θεοκέιτῳ ἡ ὑπαλλαγὲ εἴρι), χῆ ὅδι παρίσθε ὀρτὲς τεθειμένη, ἀφ' τὸ συλλεγέσθαι, ὡς εἰκὸς, ἀπὸ ὑφηγάδος πλέγματος. ἰσέον δ' ἡ ὅτι φεύγων μὲ ὑφηγὸς ἐλήλυθε τὸ [8] πλεκτὸς ὄργανον, ὑποῖον ἂν ἡ ἰῶ· ἐκεῖθεν δ' καὶ ὁ καμπὴρ τοῦ ἀγῶνος ὑπαλλαγὲ ὠνόμασεν, ἀφ' τὸ τὰς ἵππους ἐπὶ φυσικωτέρου ἡ πλουσιδς ἡ νύσσδς. ὅθεν ἡ νύσσα ὁ τοιοῦτος τόπος λέγι). ἐπεὶ δ' ἡ ἐκ φεύγε ὁρμὴ οἱ ἵπποι ταῦτα πάσχουσι, ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἀφορεία ὑπαλλαγὲ, ἤτοι ἡ ἡ νύσσα ἐλέγετο.

123. Ὡς δ' ἀράκων] Οτι οἱ καὶ εὐτελῶς καὶ μικροφυεῖς, ὅμως ὡς ἔζον ἰῶ ἐν [9] παρελαύσει, ἀράκοντ ἀ τοῦτον Ισικὸν εἰκάζει κόλπῳ λέγων ὅτι ἐκεῖνος ἐν αὐλῇ κόλπος ἐλίσσι), ὡς ἀράκων βλοσυρῶπὸς ἐλίσσι) ἀγκύλως ἄρπιν, τωθὲς, ὑφ' ᾧ πᾶσα βαρυύσται ὄρος ἄκρα ἐρεμνόφυ. τοῦτο δὲ λέγι, ἀφ' τὸ ἡ Ισικὸν κόλπον ἔνθα καὶ ἔνθα βαρυύμενον ἀ φεύγοντας ἐλίσσεσθαι δυσπόρατον καταμύνον, καὶ σολὺ τὸ κεκλασμένον, καὶ κατὰ τὰς ὄφεις καμπύλον ὄντα. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἀφ' μόνας τὰς καμπὰς ἀ Ισικὸς, ἀ ἀ ὄφεις ἕλικας παρελαύνει· καὶ ἀφ' τοῦτο ἔχει ἀσφαλῶς. ἄλλως γὰ σολὺ ἔχει τὸ τυπτόμενον, εἰ ὁ τοιοῦτος κόλπος ὑπὸ παρελθόντος ὄφεως. ἀράκοντ μὲ γὰ φεύγοντα παρελαύνει ἐκ πολέμου, ὑποτοῦ ἄπ' πάσης ἀ τελικώτατα παρελαθεῖν ἀπλῶς ἀράκοντα, καταβάλλει τὸ ἀ κόλπος μέγεθος. ὅρα δὲ ὅτι φασιρῶς ἐνταῦθα τὸ βλοσυρωπὸς δ' ἐπὶ σ' ἐκφέρει), ἁπλοῦν τὸ ἄγχιον ἡ ὑποστιγμένον ἀ βλέμματος.

1. κτισθεῖσα ἡ addit MS B. STEPH. B. STEPH. 3. ὑναμιᾷ E. 4. lege καγγέλι. atque ita scripsisse EUSTATHIUM existimat H. STEPH. 2. εὐθύφορος MS Cnῦ C. E.

126. Νήχυτος]

126. Νίκυτος] Οτι ὅταν τὸ α΄ ποτὶ μῦ γραφῇ, ποτὶ δὲ ὀπτεύνει, ὅπου καὶ τὸ πά. τὸ μὲν γὰρ πλησίον, ἐλέα δηλοῖ γράφειν· τὸ δὲ νίκυτος κόλπος, διαφυσίαν ἡ κύματος.

129. Σῆμα δ' ἔχει] Οτι ὁ Ισσικὸς κόλπος, ὁ καὶ Κύπριος, ὡς εἴρηται, ἀφ' ὧν ἡ γῆς ἡ Παμφυλίων ἔχει, διὸ καὶ Παμφύλιος λέγει. δήλωσε δὲ τὴν μέχρι ἡ Χελιδονίων νήσων, ἐφ' ὧν μὴ ταῦτα εἰρήσει. ἔχει δὲ τηλαυγέων σῆμα φησὶ ζάκυνθον, ἡ ὄρος Πατάρων ἄκραν, ἣ πρὸς δυσμαῖς [2] Λυκίας τε καὶ Καρίας. σῆμα δὲ, τὸ σημεῖον, ἤτοι τὸ πύραν, λέγει, καὶ λόγον φιλόσοφον. τὸ γὰρ σημεῖον, τυπίσιν ἡ στιγμὴ, πύραν δὲ γραμμῆς, ὡς καὶ ἐνταῦθα ἡ ἀκτὶς ἡ τηλαύγης τότε δηλοῖ σημεῖόν τι τὰ Πάταρα.

Πατάρεσσι] Ισέον δὲ ὅτι Πάταρα καλεῖται ὁ [3] τοῦτος τόπος, ἀπὸ Πατάρεως υἱοῦ Απόλλωνος, καὶ Λυκίας ἡ Ξάνθου· ἢ ἀπὸ ἡ πατάρας, ἡ δηλοῖ Ελλησὶ ἡ [4] κίστη, ἤτοι κιβωτόν. φασὶ γὰρ ὅτι πατάραν ἀνάθημα τῷ Απόλλωνι ἀνείχοσαι, [5] πίμπλαται, τινὲς ἐν χάλκῃ λύραι, καὶ τόξα καὶ βέλη, ἅπερ ἁρπάσας ἀπὸ τῶν παιδίσκης, καὶ ὑπολαβὼν εἰς θάλασσαν ἔβαλε ἡ Λυκιακὴν, καὶ τῇ ἰκεῖ Χερρονήσῳ ἐφεσπέρῳ. ὅθεν καὶ ἡ Χερρόνησος ἱερά τι ἀνεῖται τῷ Απόλλωνι, καὶ ἡ κλῆσιν ἀπὸ τοιαύτης πατάρας, ἤτοι κιβωτοῦ, ἐκάρδυνε. κρατεῖ δὲ ἀεὶ τότε καὶ τοιαύτη τις ἱστορία· Πάταρος καὶ Ξάνθου λῃσταὶ, παῖδες Λαπιθῶνος, βίον ἐκ ἡ πυρατεύειν ἀπηλθόντα ποτε μάθοι, κατέλυσαν ἡ ἡ ληστεύειν πλάσιν, καὶ τῇ Λυκίων γῇ ἐφεσπέρῳ τις, ᾤκησαν βεβαίως ἐκεῖ. καὶ ἀπὸ μὲν ἡ πρεσβυτέρου Ξάνθου ποταμὸς ἐκεῖ Ξάνθος ἐκλήθη, καὶ πόλις ὁμώνυμος· ἀπὸ δὲ τοῦ λοιποῦ ἐκλήθη τὰ Πάταρα.

132. Σποράδεσσιν] Οτι αἱ Σποράδες νῆσοι ἀεὶ τὸ Αἰγαῖον κεῖνται πέλαγος· ᾧ ὕδωρ ἔτερος, φησὶ, κόλπος θαλάσσης ὑψόθι μαιμώσῃσιν ἐναλίγκιος κύματ' ὀφέλλει. ἄπτον δὲ τότε φασὶ τὸ πλῆθος τῶν αὐτόθι νήσων, ἃς περιστοιχοῦντα συχνὰ τὰ κύματα, ἐπαναφέρει, καὶ τῇ συνδρομῇ βιαιότερον [6] κορυφούμενα, πολλὰ ἐγείρει ἡ κλύδωνα. δηλοῖ καὶ ὁ Διονύσιος φησὶν, ἔνθα κῦμα ξηνοῦμβον νήσοις ἀπεδέμενοι Σποράδεσσιν. ἀεὶ ὧν ἐρεῖ ἐν [7] τῇς ἑξῆς. Ισέον δὲ ὅτι ὃ μόνον πέλαγος Αἰγαῖον, ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ ἀεὶ ἡ Φοινίκη γλῶ ἱστορεῖται καλούμενον Αἰγαῖον ἐκεῖνο, παρὰ ἡ ἐκεῖ ἔχοντα Αἶγαν ποταμόν.

135. Οὖρεα δ' ἐς Τένεδον] Οτι ὁ τοῦ Αἰγαίου πέντε πλατὺς πόρος, ἀπὸ Πατάρων ἀρχόμενος, εἰς Τένεδον καὶ Ιμβρον φαίνῃ. ἐκεῖθεν ἡ γενὸς

1. κύμαΐος MS R. STEPH. 2. Κιλικίας C. γμαῖα legit SALMASIUS, apud STEPH. 3. ἡθοῦς C. E. 4. κίστη STEPH. BYZ. in v. Πάτερα, a quo hæc desumta. 5. πιμ- BYZ. 6. κυφιζόμενα C. E. 7. DIONYS. v. DXXI.

ἔχῃ

ἄρχῃ) αὐλὸν συρίσαντος σφῷν βαίνειν, ἵνα οἱ τὸν κριὸν ἀμῦναι τοῖσιν σφε ἢ πόνῳ ἐξέσῃ· ἀρ' ἢ κ' ἐνημελήσῃ; Πεισιστρ. κρεῖσσόν ἐστιν τὸν αὐλὸν συρίσαι, ἢ σφῷν ἀμφοτέροιν τοῦ λίχνου πλαπτοῦσθαι ἔστιν. συρίσω γάρ· ἢν δ' ὀπίσω αὐλαγεωλὶς ἴκηται ὁ Βλάσιππος. λύ· ἢ αὐλήσω· ὑπ' ἀ Πεισιστρ. ἢ σῦκα ἀπόλῃς λέγῃ), ἢ μᾶλ' ἀσχάλλων λύ· σῦκα πάντα, λιμαλέ ἢ Ἐξέσῃσι, ὃς κατ' ἐξοχὴν Πάππος λέγῃ), ὃς μετ' ἀλίγων [1] ἐφάνη). Αἰγαλέος ἢ πάλαγος, ὃς καὶ Θυκᾶς, λέγῃ), παρὰ τὰς ἐκ Βλέφαρ Αἴγας, πάντα ὕπνῳ κεκλιμένον, ἔνθα τὰς ἢ Ποσειδῶνος ἵππους ἀναπαύει ὁ [2] ποιητής. ὁ δὲ παρὰ Αἰγάσσῃ ἢ Ομηρικὰς, ὡς ἐν τῇ [3] Ιλιάδι γέγραπται.

138. Τὸν δ' ὕπερ ἄκαντα φῦλα] Οπ κ' ἐνταῦθα ἰδιμὸν τινα πάντα ἱστορῶ σκεπτόμενον ὑπό τι ἀ Πεισιστράτου κ' ἢ Αἰγαλέα πυλάγους, ὃς ἴδιος βέ παίμονος, ἀφ' οὗ πάντα φῦλα ἀ Αιτώλοι γὰρ ἀγκαλίζῃ· ἐν οἷς εἰσι κ' Αἰγαλεῖς κ' Ιαονες. Οπ ἢ ἱστὸν ἀφθονον κ' ἐνταῦθα ἔστι φῦλ' ἐστὶν πάντα πάντοτε, εἰσιν, ἀ δ' ὕπερ ἄκαντα φῦλα πτόνται ἀφ' πόνου. κ' ὁ αὐτὸς [4] ἀφείρει).

140. Σύκινα Βοιωτῶν] Οπ μᾶ ἢ Πρασιτόδικα τὰ ἢ Θρακικῶ Βοιωτοὶ σῦκα ἔλεν, ἤγαν ὁ Θρακικὸς Βίαττος, ἢ ὁ κ' Μύσιος· ἐν κ' ζοῦξαι ὁ Δικαίαρχος αὖεί τι τὸ ἱερὸν σῦκα, οἷς Θράκιλλα δίδον· βέβ' ὁ κ' οἱ Σκύθαι ἐπίρατοι, χαριόσας κ' ἢ Ισρον. ἢ δὲ ὁ Θρακικὸς τῶν Βίαττον οἱ μὲ φασιν ἢ κ' Χαλκιδόνα κ' Βυζάντιον εἶναι· (φασὶ γὰρ αὖεί τινες ὁ Αἰγαιεὺς, ὅτι ἐκαλέσθη ἀπὸ Χρυσόπολις, ἔνθα ἱερὰ νύκτα ἀφάσιος ἢ Βίαττος, κ' τὰ ἑξῆς) οἱ ἢ μάλιστα τὰ ἄνω Πόντῳ ἢ κεκλιμένα Ασίᾳσιν. τοῦτο ἢ Βίαττον ἐπῆξατο, φασὶ, πατὴ ἢ Ἰὼ βιωλαῖς Ηρας, δίμηλος ἔσα. διὸ κ' Βίαττος λέγῃ), οἱονεὶ βοὸς πόρις ἐκείνης ἢ αἰσχυλόγυος, αὖεί ὃς Αἰσχύλος ὕστερον φασὶ· συμβαίνει ὁ κ' Χαλκιδόνα κ' Βυζάντιον, ὁ ποτὲ Μύσιος, ἀλλὰ Μυσοὶ ἀπῳκίσθησαν ὕστερον ἢ Θράκης· ὕστερον ἢ, Βίαττος, ὅτε τῇ συμφορᾷ ἢ Ἰὼς, διὰ κ' μῆνιν Ηρας αἰσχυνθέσσα, οἷς τὰς χάρις τότως ἀφικέσθαι, κ' ταύτῃ ἀλητευούσαις οἱ μῦθοι ἐπείσατο. λέγῃ ἢ ὁ αὐτὸς κ' ὅτι κατὰ τύχας, ἐκ ὑπὸ τ' ἐκθέσιος βοὸς ὁ τοῦτος Βίαττος, ἀλλ' ὑπὸ τινος ἐτέρας ἀνθρωπίνης· ἢ τὶν, φασὶ, θρηκῶν ἐπικωμάζων, ἐμβάλλει ἀδίκως εἰς γλῶ δάκτυλον, κ' περαίτερω ἀδικεῖσθαι ἢ κατὰ Χαλκιδόνα κ' Βυζάντιον Βίαττον κ' ὅτω κεκλημένῳ [7] ἐκείνῳ γένει), κατὰ τινα διορθώσεις, ἤγαν μαντείας, ἢ τὴν ἀπελθόντα βοῦν ἡμέρᾳ τ' ἐκ τοιούτου. ὁ καὶ τοιούτοις ἐκείνου ἀπέφασίσαντο ἀφαιρῶν κ' μόνῳ, φασὶ, ἢ πόρι τότω ἔστιν βοὸς χαλκῆ,

1. vide comm. in v. CXLVI. 2. NOM. V. COCCII. 4. vide comment. in v. CIII. Il. N. v. XXI. &c. 3. EUSTATH. in Il. A. 5. χ ὁ ε. 6. Θρᾴκιος C. 7. ἰωνὶ E.

ὑσίῃ

ὑπὲρ τοῦτ' ἐχόντων τὸν Καλλιπόλεως ἱδρυθῆναι. καὶ τάχα ἐκ ταύτης καὶ τῆς ἐκεῖ τόπος καλεῖται Δάρκαιος, ἴσως γαῦ. Θρᾴκιος ἡ Βίαντος καλεῖται ὑπὸ τῶν περὶ δύσιν αὐτὸ οἰκούντων Θρᾳκῶν ἀπὸ τοῦ ἀντιπέρας τοῦ Μυσῶν ἔθνους, ὡς ἔφην, Μύσιος. ὁ δὲ Διονύσιος οὐδὲ τοῦτο λέγει, ἀλλὰ τὸν στενότατον δὴ ἐκεῖνον ἀπάντων ὃν περθμὸν ἦμεν ἄλλων, οἱ θαλάσσης εἰσὶ πολυπλόου. τετρακόσιοι γάρ τι καὶ τούτου Βυζαντιακοῦ σώματος εἶναί [1] φασι, καθὰ καὶ [2] Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. λέγει δὲ ὁ [3] γεωγράφος, ὅτι τὸν Βυζαντιακὸν σόμα, Θρήκιον Βόσπορον καλοῦσιν. ἔστι δὲ τετρακόσιοι. τοῦ μέντοι Ἑλλησπόντου τὸ στενότατον ἑπτακοσίων ὄσοι, οὗ τε τῶν Θρᾳκικῶν Χερρονήσων, καὶ [4] Σηστοῦ. ἑπτακόσιοι δέ, καὶ [5] γεωγράφοι, ὁμοίως καὶ τὸ [6] Σικελικὸν περθμὸν στενότατον. σημειωτέον δὲ ὅτι ἐκκέκοπται κατά τινα ἀξιόλογον τοπικὸν ὁ Θρᾴκιος Βόσπορος ὑπὸ Περινθίων, καὶ ἔστι βορειότερος μὲν αὐτὸς, νοτιωτέρα δὲ ἡ Προποντίς. Ἰσίου δὲ καὶ ὅτι ἀκριβέστερόν φασιν οἱ λέγοντες ἀπὸ Χαλκηδόνος μὲν τὸ στόμα τοῦ Πόντου ἕνδεκα καὶ τὸ μίλιον εἶναι, καὶ ὀκτὼ καὶ τεσσαράκοντα, ἀπὸ δὲ Διονυσίου, ἀπὸ Κυάνεαι πέτραι καὶ ὄθιν, ὡς αὐτός φησιν, ὀκτὼ μόνον καὶ τριάκοντα] ὁ Πόντος. δεῖ δὲ σκοπεῖν ὅπως ὁ Ἑλλήσποντος καὶ τῆς Προποντίδος εἰς ἓν τὸ συναμφότερον, ἃ μᾶλλον μὲν ὁ πλοῦς λέγεται, πολὺ ταῦτα βορειότερα ἐστίν. ἀρκτῶον μὲν ὁ στενὸς αὐλὼν τοῦ Ἑλλησπόντου μᾶλλον δέ, τῆς Προποντίδος ἔτι βορειότερον τὸ στόμα τοῦ Πόντου. ἴσχει γὰρ ἀκριβέστερον ταῦτα, ἀπὸ τῶν πυλαίων· ἐν οἷ μέντοι τὸ καὶ Σηστὸς καὶ Ἄβυδος, Ἑλλήσποντον εἶπον· οἱ δὲ καὶ ὅλην τὴν Προποντίδα. οἱ δὲ μέρος τι αὐτῆς τὸ ἐντὸς Πιθηκούσσης, ὅτου Ἡρακλείας, τοῦ Ἑλλησπόντου ἀπέχειμεν. οἱ δὲ καί τι τοῦ Αἰγαίου πελάγους τοῦ Ἑλλησπόντου ἀφορίζοντο· καθάπερ καὶ [7] Ὅμηρος, ὅσῳ καὶ πλεῖον ἐκεῖνος λέγει Ἑλλήσποντον, τούτοις δὲ μὴ φαινόμενος ἀκολουθεῖν ὁ Διονύσιος, ἐκ τοῦ διαιρεῖ τὸ μεταξὺ Αἰγαίου καὶ Εὐξείνου ὕδωρ, εἴς τε τὸ Ἑλλησποντιακὸν στενὸν αὐλῶνα, καὶ ὥστε Προποντίδος, καὶ ἀναπέμψαι ἐκ αὐτοῦ τοῦ Προποντίδα, καὶ εἰς τὸ μετ' αὐτοῦ Θράκην Βόσπορον. ἔστω δὴ νοεῖ καὶ [8] Ἡρόδοτος, λέγων τὸ Βόσπορον τετμῆσθαι ἐκ τοῦ Προποντίδος, αὐτοῦ δὲ καταδῦναι εἰς τὸ [9] Ἑλλήσποντον· μᾶλλον δὲ ἂν τὸ χώρημα τοῦ Αἰγαίου πελάγους. ὅρα δὲ ὅτι καλῶς ἀφορίζεται ὁ Διονύσιος ἀπαγγέλλων ὅλη μὲν περθμῷ τὸ, οἷ θαλάσσης εἰσὶ, ἀλλὰ τοὺς ἴσους τοιούτους διώδεσι περθμοὺς λέγεσθαι καὶ τοὺς ποταμούς. κατὰ γὰρ τοῦτο διώδου λέγεται τοῦ περθμοῦ καὶ ποταμοῦ, καὶ ταῦτα στενὸς ἂν πόρος μεταξὺ δύο γαιῶν· ὅλῃ αὐτὸς μὲν καλείσθω τὸ ποταμὸς λέγεσθαι, ὁ δὲ περθμὸς δείξεται

1. φασὶ R. recte. 2. Melpom. LXXXV. F. DCCCXXXII. 3. Melpom. LXXXV. 3. STRABO lib. VI. & lib. XII. 4. Ilinds. 6. κίγκλοι praegit. MS R. STEPHANI.

θαλάσσης ἔξω πόρος στενὸς, ἐκπίπτων [1] γᾶς· μεσολαβέρθρου. Ἰσίων δὲ ὅτι ἐξ Κιμμερίου Βόσπορος ὁ φέρει Χερσῶνα, ὁ καὶ Μαιωτικὸς ὃ τῶν πόντων ἐστὶν, εἴκοσι σταδίων, ἢ καὶ ὀλίγον πλέον. λέγει δὲ Βόσπορος μὲν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἰτίας καὶ ἐκεῖνος, ἐκ τοῦ Ἰὼς τοῦ βοὸς Κιμμερίου δὲ, ἀφ' οὗ παροικοῦσι ὁμώνυμοι ἔθνος, ὃ πολὺς λόγος, ὡς δὲ Ἀσίαν ἕως ὅτου κατεδραμόντος ἕως καὶ εἰς αὐτοῦ Βιθυνίαν. ἔστι δὲ Βόσπορος καὶ Ἰνδικός. καὶ φέρει τὸ Βυζάντιον δὲ κιμμέριον ὕστερον ἐκάλει, καὶ παρεγραμματισμένον μάλιστα καὶ τοῦ παρὰ τοῖς ἕπτα λεγομένου περιφοράν. Φασὶ ἐκεῖνον ὀφείλον καλεῖσθαι, ὡς φασιν οἱ παλαιοί. Φιλίππου γὰρ ἐν πολιορκίᾳ διορύξαντος εἰσοδον κρυπτὴν, ὅθεν οἱ ὀρύσσοντες ἔμελλον ἀφανῶς [2] ἐξαναδύειν· ἀφ' ὀρύγματος, ἃ Ἑκάτη φασὶ ὀρύξαι ἕως δᾷδας ἐκείθεν ὑφῆναι τοῖς πολίταις καὶ τοῦ πολιορκίαν ὕπω φυγόντας, φασὶ εἰ ἐγχέλεις τὸν πόρον ἐκλεῖσαι.

144. Κυανέας ὅδι μῦθος] Ὅτι φασὶ τὰ Θρᾴκιον Βόσπορον αἱ κυάνεαι πέτραι εἰσὶ, καὶ κυανοῦμεν ὕπω καλέμβαι· ἐξ ὧν ἀναχθέντων ὁ Εὔξεινος περιπέπλατται, πολὺς ὤν, καὶ πολὺ ὑπ' ἀνατολὰς μείζων [3] ὄρους, καὶ ὅρα τὸ ἀναχθέντων. Φερεκύδης δὲ ὄρους, ὡς ἀφ' οὗ τὸ στόμα τὰ Πόντου τὰς δὲ πέτρας ταύτας καὶ ἀναειδίας λέγει Ὁμηρικῶς ζῶντας, ὡς εἶναι ἀμφίλογα ἔοικε, ἐξ [4] Ὁμήρου λαβὼν τὸ ὀδίδητον. καὶ μῦθον εἶναι φασι, πλαζομένας ποτὲ αὐτὰς, ὅτου κινεμβίας ἀπύκτους, κατεσχεθῆν ὑπ' ἀλλήλαις φερομένας· εἰ καὶ ὕστερον, ὑπὸ τοῦ Ἀργοῦς παρέπλευσαν αὐτὰς, ἵστασθαι ἐφ' ἑνὸς. φασὶ δὲ [5] γεωγράφοι αὐτὰς ἐκεῖ πως ἕως τοῦ Πόντου δὲ δύο πόπλας τὸ μὲν, τῆς Εὐρώπης ἀφορίζειν, τὸ δὲ, τῆς Ἀσίας. [6] Πίνδαρος δὲ ἀφ' οὗ μυθικῶς εἶναι, καὶ ζῆν ταύτας τὰς πέτρας πολυμῆ λέγει καὶ ὑπερβάλλον τῇ σκληρότητι ζοστῆ, τεθῆναι φησὶν αὐτὰς ὑπονίσης. διῆλθε δὲ αὐτῆς ὁ Ἀργὼ, γεγραπται δὲ ἀφ' οὗ τούτων καὶ ἐν τῇ [7] Ὀδυσσείᾳ, ἐν τῷ ἀφ' οὗ Πλαγκτὰς λέγω. τὰς μὲν πλαζομένας, ὑφ' ὁ Διονύσιος ἱστοῦσιν φησι, δίδυμοι νᾶες ὑπ' δύναν καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς Ὁμηρικὰς, Πλαγκτὰς λεγόμενοι. καὶ καὶ [8] Ἡσίοδος ἱστορεῖ, λέγων ὑπὸ Πλαγκτὰς φερόμενον οἱ Ἕλληνες ἄλογον ἔθη αὐτὰς. εἰ καὶ ἐκλαφάσασθαι ἰδίως τὸ τοῦτον ὄνομα αἱ παρ' [9] Ὁμήρῳ Σικελικὴ Πλαγκτά.

146. Πόντος] Ὅτι Εὔξεινον, ἄπλων τε ὄντα, καὶ Ἄξεινον διὰ τὰς πάλαι ποτὲ καλύμβους, Εὔξεινον δὲ ὕστερον, κατὰ χρῆμα εὐφημισμοῦ, μετενή-

1. γᾶς C. 2. STEPH. BYZ. (cujus verba hæc ſunt ex v. Βόσπορος,) ἀναδῦναι legit. rectius noſter, judicibus MEURSIO, SALMASIO, & HOLSTENIO. 3. ὄρους C.E. 4. Iliad. N. v. CXXXIX. 5. STRABO lib. VII. 6. Pyth. od. IV. 7. EUSTATH. in HOMER. Odyſſ. M. v. LXI. 8. Melpom. LXXXV. 9. Odyſſ. M. v. V. λίσσω.

σιν. Αξεινον δ' ἐλέγετο (ταυτὴν δ' εἰκότως ὑποξεινον, κατὰ δὴ [1] Σαρο-
λιῶν) ὅ ἀφ' οὗ μὲν ἔχει πόσον καταγωλὰς, ὃ ἀφ' οὗ τοὺς ἀξεινοκτόνους Σκύ-
θας, ἀπεμίκτους βαρβάρους· οἱ καὶ ἐξενοδόκουν καὶ ἐπαρκοράγουν, καὶ ἀνδρώ-
ων χρείους ἐχεῶντο ἐκπόμασιν. ἔτεροι δέ φασιν Ἡρακλέα κεκαθαρκέναι
ὴ τῆδε, καὶ οὐκ Εὔξεινον μετασκευάσαι ἀπ' Ἀξεινου. ἄλλοι δ' εἰς Ἰωνας ἀ-
ήγαγε τὸ τοιοῦτον ἀείσευμα, οἱ πόλεις πολλὰς ἐν τῇ Θρᾳκίᾳ ᾠκισαν.

147. Πρῶτος ἰὼν] Ἰσίου δ' ὅτι τοῦς παλαιοῦς ὁ Εὔξεινος πόντος μέ-
γιστος ἁπάντων καθ' ἡμᾶς δι' ἀντιφερείας ἐδόκει· καὶ οἱ πλέοντες ἐκεῖ, ἐκτοπίζειν
ωμίζοντο, καθάπερ καὶ οἱ ἔξω τῶν στηλῶν, καθ' ἡμᾶς· καὶ ἄλλος τις ὡς ἐφ' ἑ-
αυτοῦ τοῦς τότε ἀναπλεύσαντας, καὶ εἰς αὐτὸν πλεῖν, ἐξωκειανίζειν ἐνομί-
ζετο. δὴ, καθὰ [2] φησὶ Θεόπομπος, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἰδίως Πόντος ἐλέγετο. καθὰ
καὶ ὁ [3] ποιητὴς αὐτὸν καλεῖ ἐν τῷδ', ἀλλὰ Πόντος καὶ, καλέουσι δὲ μιν
οἱ Πόντον καὶ, Πόντος τὸ μυείον ὕδωρ. ἀφ' οὗ τὸ κακόξεινον καὶ δύσπλουν
τοῦ, καὶ τὸ εἰς Πόντον ἀπιθεῖν, ὅμοιον ἰὼν πρὸ, εἰς μέγα κακόν· ὡς καὶ
οἱ παλαιοί φασιν. ὅπερ μάλιστ καὶ εἰς ἄρτι [4] κρατεῖ". [5] Ἡσίοδος δ' ἀξιοδιά-
βατον πόντον τὸν Εὔξεινον λέγει, καὶ πλαγίων ἁπάντων θαυμασιώτατον, ἴσο-
ν καὶ τὸ μῆκος αὐτοῦ καὶ τὸ πλάτος πόσων σταδίων ἔχει.

148. Τῶ δ' ἔστι λαξαὶ] Οτι αἱ τοῦ Εὐξείνε πέντε κέλευθοι λαξαὶ
πεφύκασιν ἀεί, φεύε βαρέω τι καὶ ἀνατολίω ἐρέωσαι. καὶ ὅτι φεὶ αὐτὸν
ὁ κολῶναι, ἤτοι ἄκραι καὶ ἐξοχαὶ, ἔνθα καὶ ἔνθα· ἢ μὲν, νοτιωτέρα ἡ Κά-
μβισις, [6] φεὶ δ' ἡ Παρθενίων γλῶ, φυλάπουσα μάλιστ καὶ νῦν ἡ ἀρχαιο-
τάτην ἡ κλίσιν· ἡ δὲ, βορειοτέρα, ἣ πε ἔχει τὸ ἔσ κρὶς μέτωπον, τὸ ἄλλο
ἀνατέρω ξεῖθεν, τὸ φεὶ πε τὰ Κιμμέρια. αἱ δὲ δύο αὖτις ἄκραι ὕπτιαι
κλίναις ἀντικείμεναι ὑπ' ἀλλ τι ἀπέχουσι, καὶ ὅτι πολὺ ἡ διάλασσα ἐσέ-
χουσι καὶ δέχεται μὲ ἀλλήλων ὅσον ἂν ἀλκὰς πλῶν ὅτι τείνοι ἦμαρ ἀπύση·
ἔχουσι δὲ καὶ ἄμφω συνίσασιν ἐναντίας, καθ' ὁμοιότητά τινα καὶ αὐτὰ σφ'
ἀπὸ λαξτῶν πετρῶν. ὡς ἐκ τούτε οἱονεὶ διάλασσον τοῖς [7] ἐκατέρωθεν πλέου-
σιν ἡ Εὔξεινον, κολυμβύνε ὡς ἔν τινι λιμενίσκῳ ἢ δυοῖ πύλαις
ἀκραῖς κεκλείναις ἡ ὁράσιος· ὧν τε καὶ τὰς ἐκ σφ' ἑώαν φεὶς τὰ ἑσπέρια
πλέοντας, καὶ τὰς ἐκ ἑσπέρας ὅτι τὰ ἕῳα, δύνειν εἰς αὐτὰς σωστε-
ρεῖσθαι πλὴν διάλασσαν· οἷα μὴ δίκημβύνε ἡ ὁράσιος αὐτοῖς ὑπερίκεινα.
πίπτει δὲ φεὶ τὸ μέσον ἔτ' ἀκρωτήρια ἠρώητο ὅτοί τε καὶ ἐκεῖνοι, τότε δὴ
κατεῖδε αὐτοῖς λιμενίσασθαι διάλασσαν, ὡς ἑκάτερα ὑπανοιχθεῖσα, μὴ

1. Oedip. tyran. v. ccv. 2. vide comment. in v. cxxxv. 3. DIONYS. v. CLXIII. v. CLXV. & v. CLXVI. 4. καὶ τοῦτο δὲ μὴ ὁ γραμματικὸς· νῦν δὲ ὁ ἀπὸ σφετέρε. τὸ ἐκ πολλοῦ Πόντε, ἔστιν ὅτε μὲν ἐπὶ τῆς, ἐκ πολλοῦ διάφορον. addit MS R. STEPH. 5. Melpom. LXXXV. 6. πρὸς R. 7. ἑκάτερον R. & πρὸς R.

λεκτεβρίαν πρὸς. Ἀφ' ὧ τὴν τῶν ἀκροτηρίων παιδιὰν ἀπὸ δὲ τοῦ Εὐξείνου τῆς πόλεως βλέποντι εἰς πελάγη ἅλα δοκῆι τὰ ἐκτεταμένα γαμφοῦν ἀγγυλισμῶ πορφυρῆ· καὶ σύτω τὸ ὕδωρ φαίνεται ἁλυόμιν διάκαυσα, καθά τι λέγει ὁ [1] Σοφοκλῆς. ἀφ' ταῦτα μὲ ὕπνος. ἡ δὲ παλαιὰ πόλις τότων ὕπνος φράζεσιν ὑπνοποιότητιν καὶ γοργότητιν· ὁ Ἐλλάπονες ἐκδίδωσι πρὸς ἄρκτον εἰς τὴν Περκοπίδα· ἡ δὲ, εἰς τὸν Εὔξεινον, ὃς διθάλασσός ἐστι ξύπον πνά. καὶ μέσον δὲ ἄκρας δύο [2] ἀφιστᾶσι, διέχουσι ἀλλήλων πρὸς διαμίλιος πεντακοσίους σταδίους, καὶ συμβάλλουσι τὰ μεταξὺ πρὸς, καὶ ποιῦσι δύο πελάγη μεγάλα.

152. Εὐρωπείης] Οπ ὧς ἀφ' Υ-ψικύλη Υ-ψικύλεια, Απάμη Απάμεια, Πιτιλίπη Πιτιλήπεια, Λαοδίκη Λαοδίκεια, ἐρήμη ἐρήμεια, κολώνη κολώνεια· ὕτω καὶ Εὐρώπη Εὐρώπεια. καὶ ἡ Εἰδοδίαν ἡ, Εἰδοδίεια· [3] αὐτὸς μετ' ὀλίγα ἐρεῖ. ὁ δὲ χρηματισμὸς [4] Ιώνων.

157. Τέρην εὐδόμυον] Οπ ἡ Εὔξεινος, ἣ λοξὰς ἔρδουσιν εἰς τὸν τὲς κελεύθους, πόλη ἀπέχει τετραβίβλῳ Σκυδικῷ. Σκυδικὴ ἡ πόξα, τὰ ἐκ χεράσων συκείμυα. καὶ νάρας μὲ ἔξ σημεῖα πόνοι τὰ τῶν εἰσπλοῶν δεξιὰ ἡ Πόντε, ὅτου τὰ νότια, οὐδὲ ἀφεχαράντα, τυτέστι παδέντα εἰς εὐθεῖαν χαμιμιλιῶ, καὶ ὑπερβάντα ἡ Κάραμβιν, ἐκεῖς πισῦσιν ἡ χαμμῆς, πλὴν ὃ πρὸς νότον, ἀλλ' εἰς βορέαν ὀφῶσιν· ἵνα μὴ σκολιὰ γλίσπι ἡ ἡ πόξα νευρὰ, φερόλεγόμυος καὶ ἡ καμπὴς ἡ Καράμβιος. τὰ δὲ ἡ Πόντε βύρεια, τὰ τῶν ἐκ Περκοπίδος εἰσπλόντι σκαιὰ, ἔχων ἀειρὰ, χῆμα ἔχῃν φασὶ ἡ ἡ πόξα δύο κεράτων· ἀφ' τὸ καὶ αὐτὰ ὁμοίως τῶς ἡ πόξα κέρασιν ὅτι ὅλον κυρτώδη τροφάλιγγα ἐκατέρωθεν ἡ μετόπε τὸ χρῦς. ἐσὲν δὲ ὅπ ὧς ὁ Εὔξεινος πρὸς πόξον εἴκασεν, ὕτω καὶ ἄλλοι τότοι πολλοὶ ἀφορῶσι εἰκάζοντα πρός τινας ὁμοιότητας, ὕτω γὰρ τὸν Αἴγυπτον, ἀλωπηκὸν τετράγωνον ἢ ἰσοεία φασίν. ἐντεῦθεν τὰ δύο ἡ πρῦς ἐπικείθησαι μέτωπα, τό,τε Κρητικὸν καὶ τὸ Ποντικόν. ὕτω τὸν Αλιξάνδρειαι εἰκάζωσι χλαμύδι τετρωπτῆ ἡ Ιταλίαν, κυσῶν ἡ Ιβηρίαν, βύρσι βοὸς ἡ Νάξον, ἀμπέλου φύλλῳ ἡ τὸ Πέλοπος, πλατάνι πετάλῳ ἡ Σαρδὼ, ἴχνει ἀνθρώπε ἡ Κύπρον, θορᾷ πρόσωπι ἡ Λιβύην, τετραγώνῳ σήματι. καὶ ἄλλα ἄλλως εἰκάζουσιν οἱ παλαιοί. Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ δοκοῦσι πόξα ἡ Εὔξεινον ἀπεφάζαν, ὕτω φασὶ, Τέρην εὐδόμυον ἀπεικῆ ἄμμασι πόξα. λέγε δὲ τέρετον τὸ τορνευτὸν· ὧς ἀφ' [5] Λυκόφρονα, ἐρίβολον τὸ τροχιλευτὸν. ἄμμα δὲ πόξα, ἡ συμβεσμὸν ἡ Σκυδικῆ πόξα. ἀπεικὲς δὲ, τὸ ἀπεικασμένον,

1. Antigone CMLXXVIII. 2. lege τεσσάρων. Apud STRAB. lib. II. hæc verba leguntur, & τεσσάρων IS. CASAUBONO placet. 3. DIONYS. v. CCLIX. 4. Ιών. addunt C. E. 5. Alex. v. LXXXIX. & v. DVI.

ἀπει-

ἀπὸ κεφαλῆς. πλέεσκε δ' τὸ ἐντεταμένον τόξον· ἵνα λέγῃ ἰσοπάλως τὸ τ' Εὐξείνου πόλεμον τόξῳ ὁ σκολιῷ, ἀλλὰ φαγγύλῳ ῥωμαλέῳ ἀφ' τοῦ τένοντος· ἀτειλὴν γὰρ ἡ τάσις τοῦ κέρατος εἰς κάμπην· καὶ ὕπνος ἀπὸ σκολιῆς γίνεται ἀτειλῆς κτλ. τοῦ τόξου. ὅτι δ' οὐ βολὴν ὀϊστευθῆ, τὸν εὐθύτερον τὸ τόξον γίνεσθαι κτλ. τοῦ τοξεύματος. τὸ δὲ σφυγὴς καὶ [2] ὀδὰξ ἀδύσῃ λέγεται.

163. Τῶν καὶ ἐκεῖ βορέαν] Ὅτι ἐκεῖ βορέαν Εὐξείνου ὁ Μαιώτης λίμνη, καὶ ὅτι Σκύθαι αὐτοῦ ἀμφινέμονται, καὶ εἰς αὐτὸν τερματοῦνται. φασὶν οὖν ὁ [3] Ἡρόδοτος, Τάναϊν ἀφεδάνῃ ἐκεῖ [4] Σκυθέν". ἔστιν δὲ καὶ οἱ Μαιῶται Σκυθικόν, πολυανθρωπότατόν τε καὶ ἄλυπον, ἄνδρες γεωργοὶ καὶ πολεμικοί. τοῦ δὲ παιστοῦ Μαιῶτου, μητέρα τοῦ Πόντου καλοῦσιν. ὅθεν καὶ τινὲς τῶν φασι λαχεῖν αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος. μᾶλα γὰρ ἡ τιθηνός. διὸ καὶ ὁ ἀνεψιὸς φασι, ἐξ αὐτῆς Πόντου τὰ μυεῖον ἕλκεται ὕδωρ, ὀρθὸν Κιμμερίου ἀφ' Βοσπόρου· περὶ ᾧ πολλοὶ Κιμμέριοι ναίουσιν, ὑπὸ ψυχροῦ πολὺ Ταύρου. φασὶ δέ τινες καὶ μὴ πολὺ ἐλάττονα εἶναι τοῦ Πόντου τοῦ αὐτοῦ μητέρα παντὸς Μαιώτιδα. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ Μαιῶτις λέγεται ἀφ' τοῦ ω, παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὡς ἀπὸ τοῦ μαιῶ, μαιώσω· καὶ μαιῶτις ἀφ' τοῦ ι, ὡς ἀπὸ τοῦ μαῖα. Ταΐεσιν δὲ λέγει ὄρεσι· ἄλλα παρὰ τὰ μὴ κατὰ ἐνδυσόμενον ἴδιον Ταΐεσιν· ἢ βέλεσιν ἢ τιμῆμα ἐκείνου τοῦ Ταύρου, ὑφ' ᾧ κάτωθεν οἱ Κιμμέριοι, τὸ Σκυθικὸν ἔθνος. ἔνθα καὶ ἡ Ταυρικὴ Χερρόνησος μαλάκη ὕσα, καὶ, ὡς φασί τινες, τῷ Παλοπονήσῳ ἰσοῖσα καὶ τὸ χῶμα καὶ τὸ μέγεθος, ἀχαιμένη συμπλοκὴ τοῦ σώματος τοῦ Μαιώτιδος. οἱ δὲ ἐντεῦθεν Σκύθαι, Ταυροσκύθαι λέγονται, ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Ταύρου ὄρους. ὅθεν οὐδὲ καὶ [5] Ἡρόδοτος, ἱστορῶν καὶ αὐτὸς ὄρη Ταυρικὰ Σκυθικά. ἐκεῖ δὲ Κιμμερίων ζήτει ἐν τοῖς εἰς τὸν [6] Ὀδυσσειαν. τὸ δὲ, ὑπὸ ψυχροῦ πολὺ Ταύρου, ἔχει τὴν ἀστεῖον καὶ αἰνιγματώδη, κτλ. πρὸς ὁμωνυμίαν φησὶ λέξεων.

170. Νῦν δέ τοι] Ὅτι τὸ τοῦ σεισιχθονος ἐντεῦθεν χρήσιμον ἐκπεσόμενον λέγει, ἐφ' οὗ τὸ τῆς ἀπείρου εἶδος, ὅρρα καὶ ὑπ' ἠπείρου, ἔχοις εὔρασιν ὁπωπήν, ἤγουν θεωρίαν· ἐκ δὲ τοῦδε, χαρᾶς τε καὶ αἰδοίεσιν εἶπε, τοῖς ἀγαθοῖσι τοῦδε πάντα τεθειγμένον. ὡς δὲ τοῦ σεισιχθονος τέλος, πρὸς τοῦ μαθητοῦ γοῦσιν, εἶτα καὶ πρὸς ἄλλοις ἀγαθοῦπτος ἀπ' αὐτοῦ διδασκαλίαν· τόπον δὲ τινὸς αὖθις πρὸς ἐκ τοῦ διδασκομένων πρὸς.

172. Αἰδοίεσιν] Ὁρα δὲ τὸ αἰδοίεσιν, ποιητικώτερον ὄν, καὶ τοῦ

1. HOMER. Iliad. Δ. v. CXXIV. pom. XXI. 4. Σκυθικὸν legit HERODOTUS. 3. Melpom. III. 5. Melpom. III. 6. Δ. v. XIV.

μάτερ χρήσιμον. καῖται δὲ ὁ λέξις καὶ παρὰ [1] Πινδάρῳ. ἐκεῖνος δὲ καὶ [2] ἀφροντίστερον λέγει, καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

175. Ες νότον ἀντολίαν τι τραπεζίῳ εἶδος ὁμοίαν] Οτι τὸ ☞ Λιβύης εἶδος ἄλλοι μὲν εἰς ὀρθογώνιόν τι καταχρέφει τέλγωνον· ὁ δὲ Διονύσιος φασιν αὐτὸ τραπεζίῳ ἐοικέναι ἡμικαὶ γραμμικῷ τετραπλεύρῳ, ἔχοντι τὴν ἄνω πλευρὰν ἐλάττονα ☞ ὑποτεινούσης, ὡς ὑπόκειται. καὶ γὰρ ☞ Λιβύης στενῆς μὲν ὀξυώμβατα τὰ πρὸς τοῖς Γαδείροις, τετάσι τὰ ἑσπέρια εὐρυῶν δὲ τὰ πρὸς ἕω, καὶ Αἰγυπίου. καὶ ὅτω μὲν οἱ ☞ παλαιῶν ἀκριβέστεροι, οἱ καὶ συμπέζυκεν τῷ ☞ Διονυσίῳ σκοπῷ, [3] λέγοντες ", ὅτι ἡ Λιβύη ἐς μυχὸν μὲν ὀξύνεται ὀκεανῷ ☞ πρὸς τοῖς Γαδείροις, ☞ ὄρον δὲ αὐτὸς ☞ εὐρύτερον Αραβίης τιθεμένοις ἄγχι Δαλάσσης. ἄλλοις δέ τισι δοκεῖ, πλατεῖαν μὲν ἔξ) ὑποτείνουσαν γραμμὴν ☞ βορείαν παραιμαλῦπτ, ἀπεναντίας δὲ αὐτῆς, συνστέραν ὑφιστείνουσαν, ☞ πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ νοτίαν ὀκεανῖτιν πλευράν, ἐξ) τὸ χῆμα τοιοῦτον. οἷς ὑ πάνυ ἂν τις ἀρέσκοιτο, τῇ Διονυσίῳ περιέχειν δίκαιον καὶ τῇ φύσει ☞ πράγματος. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ ὅτι τὸ τραπέζιον χῆμα χῖ μεσεικὸν ἀνάγκην ὑπεῖδε ἔχει ἐν τῇ ὑδρολογίᾳ τὸ δίχεσθαι.

ἄλλως γὰρ ἀληθὲς ὑδρόγγυ, φασίν, ἐκφέρεται. ὁ γὰρ ὑποκεῖσθαι ὑπὸ ☞ τραπέζης, ἀλλ' ὑπὸ ☞ τραπεζοῦς γένος, ὡς πάλαι [4] πάλαι " τραπέζιον ποιοτερόμοσι χωμιδίων τραπέζαις, ἀφ' τὸ ἑστῆναι ☞ βάσεων. Λιβύη δὲ ἡ χώρα λέγεται, ἢ ὑπὸ γυναικὸς ὁμωνύμου Λιβύης, θυγατρὸς ☞ Επάφου ἢ ἀφ' τὸ ☞ τότε αὐχμηρὸν, χῖ ὀλιγοχαμαιπετῆ πίνα, οἱονεὶ λαφύη τις οὖσα, ὡς ἐλληνὶς οὐτῦ. οἱ δὲ ὀλίγα ☞ ἄκιμον ☞ λίβα, ὡς ἐκεῖθεν πνέοντα. ὅθεν δοκεῖ ἔσικα καὶ τῷ Διονύσῳ, καθάπερ ὀδὲ τεκμήρασθαι ὑπὸ ☞ παρελθόντων αὐτῷ ☞ τοιούτης, ἐς λίβα μὲν Λιβύλιν, ἐς δ' αὖρας, Ασίλιν. Νικίας δέ τις φησὶ τὰς πρεῖς ἠπείρους ὑπὸ τῶν κλιδῶν ἀνδρῶν, Εὐρώπη, Ασίη, καὶ Λίβυη· ὥσπερ καὶ ἄλλοι μυρίοι τόποι ὑπὸ τῶν ἐφεσιόντων ἀξίων λόγε ἐκλήθησαν· οἷ, ὑπὸ Περσέως, ἡ Περσὶς καὶ Κρήτη, ὑπὸ Κρητός· καὶ Αφρικὴ, ὑπὸ Αφρα τινὸς συνοικήσαντος τῷ Ηρακλεῖ ὅτε τὰς Γηρυόνε βοῦς. καὶ ἄλλοι ἀπ' ἄλλων. Σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ μέρος τι ☞ Λιβύης ☞ χώρας ὅτιν ἰδίως ὅτω καλέμενον Λιβύη. παρὰ γοῦν τοῖς παλαιοῖς εὑρίσκομεν τὸ, ἀμφοτέρας Λιβύας. τοῦτο δὲ πάχα ἐμφαίνει καὶ τοιχῶς ☞ Λιβύλιν λέγεσθαι, πᾶν τε ὅλιν χώραν, καὶ μέρος τι αὐτῆς, εἰς δύο Λιβύας ὑποδιαιρούμενον· ὥσπερ καὶ ☞ Αριθμίαν καὶ ☞ Καππαδοκίαν εἰς πολλὰς Καππαδοκίας καὶ Αριθμίας οἱ παλαιοὶ κατατέμνοσι. τοιοῦτον δέ τι καὶ περὶ ☞ Ασίας

1. Olymp. od. III. 2. Olymp. od. II. 3. λίγοντες c. 4. πάλαι c.

AQUILO.
Iberiæ pars
MARE ATLANTICUM
MARE HESPERIUM seu MEDITERRANEUM
Gades I.
Numidæ
seu
Nomades
Erythia I.
Mauritii seu
Mauri
Maſæſylii
Maſylenſes
Gætuli
Tritonis Palus
Atlas seu Dyris M.
Mazaces
Atlantes
Niger fl.
Nigretes
Phaurusii
Atarantes
L I B Y
Æthiopia
Æthiopes
Hesperii
OCCIDENS.
LIBYÆ
seu
AFRICÆ
Tabula,
DIONYSIO
et
EUSTATHIO
accommodata.
MARE LYBICUM
seu
MARE ÆTHIOPICUM
Insulæ incognitæ positionis
Helenium I.
Cerne I. Cerneatis I.
Regio Dio
NOTUS.

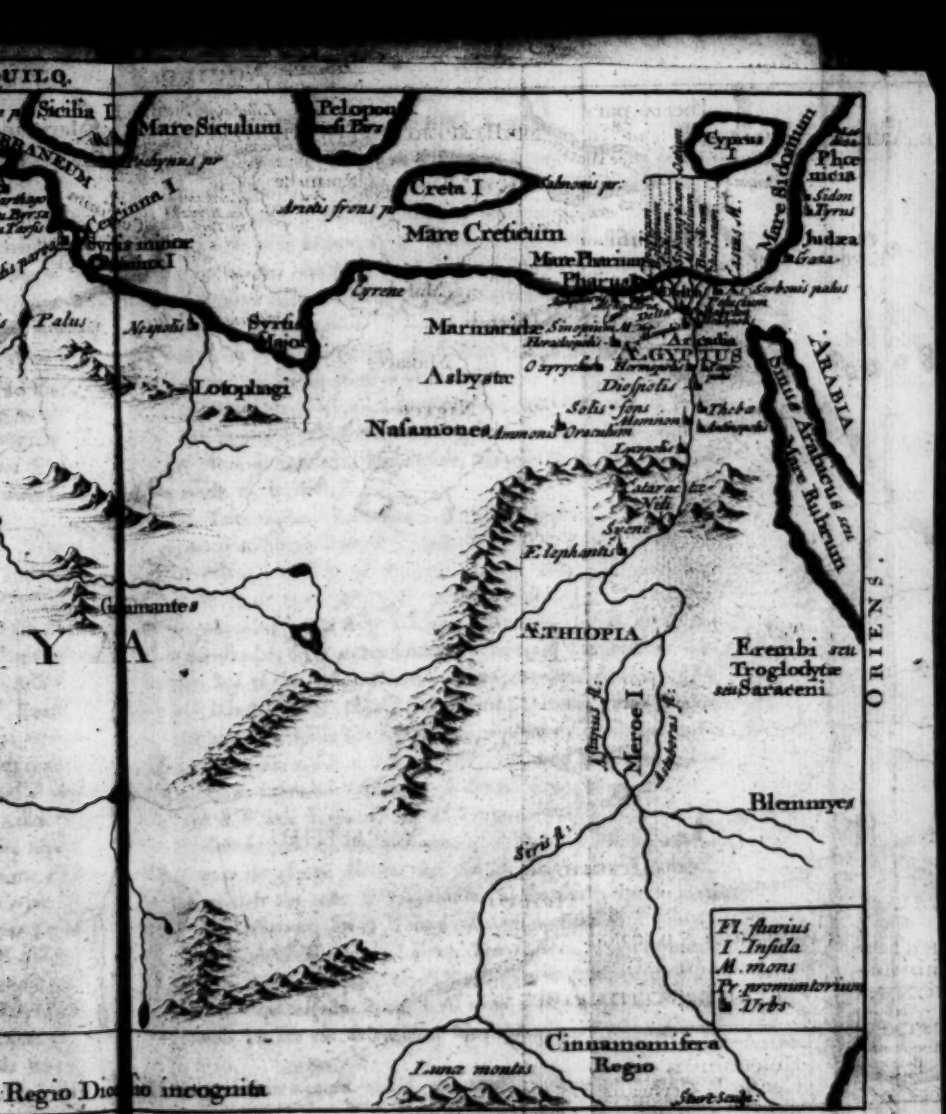
Mare Siculum
Creta I
Mare Creticum
Cyprus I
Mare Sidonium
Phoenicia
Judæa
Gaza
Mare Pharium
Pharus
Egrene
Marmaridæ
Asbystæ
Nasamones
Lotophagi
Syrtis Major
Palus
AEGYPTUS
ARABIA
Sinus Arabicus seu Mare Rubrum
Solis fons
Thebæ
Catarractæ
Nili
Syene
P. Elephantis
Garamantes
AETHIOPIA
Exembi seu Troglodytæ seu Saraceni
Astapus fl.
Meroe I
Astaboras fl.
Blemmyes
Syris fl.
Fl. fluvius
I. Insula
M. mons
Pr. promontorium
Urbs
Cinnamomifera Regio
Lunæ montes
Regio Dio[illegible] incognita
ORIENS
NOTUS

ἐν τῇς ἕξης [1] ἐκδόσεσι. ὅθεν μήτε τ Εὐρώπης ἔμπαλιν γίγνεσθαι. ἐκείνης γὰρ μέρος τι ἕξηρῆσθαι, τ λέγεσθαι Εὐρώπην, ὡς ἐν τῇς περὶ Εὐρώπης [2] λεχθήσεται. διοριοῦσθαι δ τ Λιβύην ἤδη ὄντων, καὶ ἔρημον τ πολλήν. ἔλαττον δ καὶ ὡς ἄχρι ἐν αὐτῇ ἐκ ἔστι, ὡς οἱ παλαιοὶ λέγουσι. δηλεῖ δ καὶ ὁ τ πατρὸς χρῆσις ἐκεῖθεν οὐρισθῆναι. φησὶν γὰρ [3] Ἡρόδοτος, ὅτι τίνασσας ἵππους ζευγνῦσι, ὧδε Λιβύων Ἕλλησι ἔμαθον. τοῦτον δ καὶ (φησὶν) ὁ Λιβύη πολεύσασθαι τ πεῖραν ἀκριβῶς ἔτι) μέρος τ οἰκουμένης, καὶ τὴν εἰς πεῖραν ἴσα τριήρη, ὡς τι καὶ συντεθεῖσαν μετ τ Εὐρώπης, ἐκ ἂν ἐξισάζειν δόξῃ τῇ Ἀσίᾳ. πῶς ἂν ἔν εἴη πεῖραν τ ὅλης οἰκουμένης, ἣ τις ἀδὶ εἰς τεταρτημόριον περιλογίζεται; ὃ καὶ ὁ [4] Διονύσιος ἐμφαίνει ἐν τῷ περὶ τ Ἀσίας λόγῳ. Ὅτι περάτη ἐντεῦθεν ἐπικαλέῖται χεῖται, ἐν τῷ, Λιβύη ἐς νότον ἤπει, ἐς νότον, ἀντολίην τε ἐπικαλεῦσι, λιβὸ καλοῦσι καὶ λιβὸ σαμόεσσαν, καὶ δὲ οἰκεῦσι τὸ, ἐς νότον.

179. Γαῖα κελαινῶν Αἰθιοπήων] Ὅτι περὶ τ Ἀραβίαν ὁ γῆ ἤδη ἐπέρον κελαινῶν Αἰθιόπων, ἤγουν τ ἀνατολικωτέρων, ἀντιδιαστελλομένων τῶν ἑσπερίων Αἰθιόπων. καὶ γὰρ καὶ Ὁμηρος, οἱ μὲ δυσομένῳ ναιετάουσιν εἰσὶν, οἱ δὲ ἀντίοῦσι· ὡς ἐν τῷ περὶτ [5] Ὀδυσσείας γέγραπται.

180. Ἐρεμβῶν] Ὅτι ἄγχι τ ἠῶ Αἰθιόπων οἱ Ἐρεμβοὶ, οἱ χῦ σπουδὴν μεταλλάξαι, ἤγουν μεταθεμένους, λέγουσι καὶ Τρωγλοδύτας· ὅτι κρύπτουσι ἑαυτὸ τὸ ὑπὸ τ ἥλιον βαίνειν, καὶ τρώγλας ὑποδυόμενοι, διὰ τ ἄχος ἐκ τ ἀλὸς διαμένοντα. λέγουσι δ καὶ οἱ αὐτοὶ Σαρακηνοί. τούτων τ Ἐρεμβῶν ἡ γῆ παράλιός ὁμοία ὄῖ, πετρώδη δηλ παράλιος, ὡς δῆλα, φασὶν, ὅτι, καὶ αὐχμώδεσα, καὶ ὧδε καὶ ὧδε κυκλόεις κρημνίσκοις φολίδωσα, καὶ ὅτι τοιάδε, χῦ τ παράλιῶν. διάφορος δ ἀλλοῦ ὁ τοιοῦτος γῆ τῶν χερσαίων, διὰ τ τ ἀλὸς ἔκφυσιν. εἰσὶ δ Τρωγλοδύται καὶ ἐν Εὐρώπῃ, ὥσε τι τ Τριβαλλῶν γλῶ, καὶ ὥσε Καύκασον, καὶ τ βόρειον ὠκεανόν. καὶ αὐτοὶ δὲ διὰ τὸ ἄχος ψυχρότητα φεύγοντα ὑπὸ γλῶ. καὶ οἱ Παράσιοι δ Δυτόχθονες, τοιοῦτοί τινές εἰσι. ὥσε δ Τρωγλοδυτῶν καὶ Ἐρεμβῶν μέμνηται καὶ ἐν τῇς εἰς τ [6] Ὀδύσσειαν. ὅτι δ οἱ περὶ τ Διονύσιον Ἐρεμβοὶ, καὶ Τρωγλοδύται λέγονται, δηλοῖ καὶ ὁ αὐτὸν [7] ζήτωρ, Τρωγλοδύται, μεθ᾽ οὓς Αἰθιοπικὸν, Νομαδικὸν, καὶ Ἀράβιον ὅμορον. λέγει δ χῦ ἐξῆς τὰ ἑρμῆ σὺν αὐχεῖν, καὶ ὑπὸ σειρῆνος ἀκροδολίζεσθαι ἄρισα. ὁ δ᾽ αὐτὸς καὶ ἐπιμολογῶν τ τ ἄλλους φῶσιν, φησὶν ὅτι ὅτε τὸν ἀνδρομέδης ἀφοδιάσκουσιν, [8] ἐπιφωμένου τῇ

1. vide comm. in v. CCLXX. 2. ibid. cap. XXIII. 3. Melpom. CLXXXIX. 4. v. DCXX. &c. 5. v. XXIV. 6. HOM. Odyſſ. Δ. v. XXIV. 7. HELIODORUS Æthiopic. lib. VIII. 8. HELIODORUS ἐπιφωμένου τῇ πολιτείᾳ Troglodytas vocat. at codd. alii habent ἐπιφωμένης ut EUSTATH. legebat.

πολυ-

ποδωκείᾳ, εἰς ὀπὰς τινας βραχυσόμους καὶ χαμαὶ κρυφίως πυκνῶν κατα-δύονται. [1] Ἡρόδοτος δὲ καὶ τοὺς Τρωγλοδύτας Αἰθίοπας φησὶν ἰσοῤῥοῦν, φησὶ ὅτι οἱ Τρωγλοδύται Αἰθίοπες τάχιστοι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶ πάντων· σιτοῦνται δὲ καὶ ὄφεις καὶ [2] σαύρας". τῇ δὲ Δηλεκτῷ [3] τιτείγασι", καθάπερ αἱ νυκτερίδες.

185. Μαυρουσίους ἔθνεα γαίης] Οτι ἀεὶ τὴν ἄκραν γλωχῖνα, ὃ δὴ γωνίαν, τῆς ξηδίντος Λιβυκῆς τραπεζείης χήματος, ἀγχοῦ τὸ σηλῶν οἰκοῦσιν οἱ Μαυρούσιοι, ἃς καὶ Μαύρους οἱ Ρωμαῖοι ἔλεγον. εὐδαίμονα δὲ γῆν ἔχουσιν ἅπαντες, καὶ μεγαλόδενδρον καὶ πολύδενδρον. ἐξ ὧν καὶ μέχρις μονόξυλοι τρά-πεζαι. κάπροι δὲ Νομαδικῶς ζῶντες οἱ Μαυρούσιοι χαλλωπίζονται ἰσόρυθμῳ κόμης τε ἐμπλοκῇ, καὶ χρυσοφορίᾳ, καὶ σμήξει ὀδόντων, καὶ ὀνυχισμῷ. ὅπερ δὲ τοῖς Μαυρουσίοις, φησὶ, τὰ τῶν Νομάδων παραπλήσια· ἄπαντα φῶλα, ὡς φησιν [4] Ἡρόδοτος Ηλίῳ καὶ Σελήνῃ θύειν μόνοις ἐκ τῶν ἄλλων θεῶν. καὶ ὅρα ὅτι καὶ ἐντεῦθεν Νομαδικὴ εἶπε ἔθνη νότια, καθὰ καὶ ἀρκτῷα ἐν Σκύθαις· ὡς καὶ διὰ τὸ Νομαδικὸν, καὶ λίαν βασκηματῶδες, βίσκιθαι φησι σὺν πυκνῷ, ἀνὰ ἤπειρόν τε καὶ ὕλας πλανωμένης, καὶ σπάνει βίου ζητοῦντας κυκᾶν. ὁ δὲ ἔμαδον, φησὶ, γῆς τομὴν δι' ἀεράγης, ἐδὲ βοῶν αὐτοῖς ἀκάης· αἰσχροποιῶν μυκηθμός, ἐδὲ τερπνὸς ὁλκὸς ἀμάξης· ἀλλ' οἷα θῆρες ἀνὰ τὰς ὕλας βακολεῦν), νήδυες ἀσκηνῶν, καὶ ἀπευθὴς ἀμήτου. καὶ ὅρα τὸ βακολῆσαι, λαρβὴν εἰς ἐνυπολοκῶν ἀνάπλυξιν τῆς κλίσεως τῆς Νομάδων, καθὰ καὶ τὸ βίσκεσθαι. Νομάδες γὰρ πάντων ἀπὸ τῆς νέμεσθαι· τὸ δὲ νέμεσθαι, καὶ τὸ βα-κολεῖσθαι, καὶ βίσκεσθαι, ταυτόν τι σημαίνουσι. ἔστι δὲ τὸ μὲν, νήδυες, ἀνε-πιστήμονες· ἔθος γὰρ τὸ νήπιον τερπτικὸν, καὶ τὸ εἰδέναι. τὸ δὲ ἀπευθὲς, ἀντὶ τοῦ ἀμαθεῖς, καὶ μὴ ἀκηκοότες. [5] Ομηρος δὲ καὶ ὅλῃ τῇ μὴ ἀκηκοότος τῇ λέξει τέθνηκεν, ἐν οἷς ἀπευθέα λέγει τὸν ἀγνήκοον καὶ ἄγνωστον ὅλεθρον. τερπνὸν δὲ τὸ τῆς ἀμάξης λέγει ὁλκὸν, ὡς τὴν γεωργίαν καὶ τὴν ἥμερον βίον ὑποδεχόμενον. ἄλλως γὰρ δύσηχος καὶ οὐχ ἡδὺς ὁ τῆς ἀμάξης ὁλκός.

187. Αγείνομοι Μασυλῆες] Οτι τὸ ἀγείνομοι Μασυλῆες ἀφηρημέ-νως, ὁμοίως τῷ, ἀφαντότοκοι πῶδες· ἐπεὶ οὐκ ἐνέργεια, ἀλλὰ πάθος σημαίνει. τοὺς γὰρ ἐν ἀγροῖς νεμομένους, ἢ τοὺς κατὰ τὰ ἄγρια νεμομένους ἢ λέξις δηλοῖ. [6] Πολύβιος δὲ Μασυλεῖς χράφει αὐτούς.

195. Τοῖς δ' ἔπι Καρχηδόνι] Οτι Καρχηδὼν, μητρόπολις ἦν Λιβύης, Φοινίκων ἀποικία χρῶσά ποτε, μετὰ τοὺς Νομάδας ὕστερον. λέγει δὲ αὐτὴν

1. Melpom. CLXXXIII. 2. σαύρας C. E. 3. τιτρύγασι HERODOTUS legit. 4. Melpom. CLXXXVIII. 5. Odyſſ. Γ. v. LXXXVIII. 6. POLYBIUS in lib. III.

Μασυλαῶν meminit. EUSTATHIUS hoc e STEPH. BYZ. in v. Μασύλαι deſumſit, qui aſſerit apud POLYBIUM Μασυλῆς reperiri.

ὑμεῖς· λαμβάνει γὰρ ἔχει [1] οὐκατάγνωστον", ἱδρυμένην ὅπῃ Χερρονήσῳ. πολλὰ
δὲ ὅτε παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς ἡ πόλις, καὶ πλοῦτον ἔσχε βαθὺν, καὶ δυνάμεων
πολλῶν. διὸ καὶ ὁ Διονύσιος ὅτι θαύματι ἐπικαλαμβάνει καὶ αὐτῷ, λέ-
γων, Καρχηδὼν Λιβύων, ἀπὸ φοίνικος Φοινίκων· Καρχηδὼν, ἣν μῦθος
λέγει βοὸς, ταύτῃ βύρσῃ, μετρηθῆναι. καὶ ἔστιν αὕτη [2] δευτέρα ἀφ' ἑτέρᾳ
ἐπικλήσεως. τρεῖς γὰρ εἶπεν ἐνταῦθα τὸ Καρχηδών. φασὶ δ' ὅτι ἐρημωθεῖσα
ὑπὸ Καρχηδονίων καθ' ὃν καιρὸν καὶ ἡ Κόρινθος, ἀνῳκίσθη πάλιν, ταύτῃ ἀναρ-
θεῖσα, ὑπὸ Καίσαρος· ἣ διπλογραμμένη θεῶ (ὃ ἐστὶν ὁ Σεβαστὸς) πέμψαν-
τος ἐκεῖ ἐποίκους Ρωμαίους. ἱστόρηται δὲ καὶ ὅτι [3] Ταρσεῖς ἡ θεία γραφὴ, ἃ
δὲ Ταρσὸν, κατά τινας, ἀλλὰ δὲ Καρχηδόνα ταύτην καλεῖ, σεσημασμένην
δὲ Ἀρεικῆς. ἡ δὲ σὰ δὲ ἐμπόρους βοὸς ἱστορία τοιαύτη ἐστίν· Διδὼ ἡ δὲ Πυ-
γμαλίωνος ἀδελφὴ, Ἀγήνορος θυγάτηρ, ἣ Βήλῳ βασιλέως Τυρίων, ἣ καὶ
Ἐλισσὰ καλουμένη, καὶ [4] Ἀνα", Συχαίῳ γαμουμένη γυνὴ, ἀνδρὶ Φοίνικι, Τύ-
ριον ᾤκει· οὗτον δὴ δὲ ἄνδρα ὁ Πυγμαλίων σὺν αὐτῷ ἀποθανόντα τε
καὶ φιλοφρονῆ, ἅπερ χρημάτων. ὃ δὲ δι' ὀνείρων σημάνας τὸ πάθος τῇ γυναικὶ,
κρυφίως φεύγει· ἐκάτη γὰρ ἦν) καὶ τῷ Πυγμαλίωνι, ἐν δυσὶν χρημά-
σιν τὰ φυσικὰ πεπαιδιῶν θεσμά. ἣ δὲ, συναλαζομένη τινὰς τῶν Τυρίων,
συναφαιρεῖται δὲ καὶ τὰ χρήματα, ἅπερ ἐστὶ δὴ Λιβύων. δὲ δὲ Νομάδων καὶ
δὲ Μαζίκων" βασιλέως Ἰάρβαντος ἐκβάλλοντος αὐτὴν, ἐξίει ἡ γυνὴ χῶρον
αὐτῇ πρὸς ὑποδοχὴν ὅσον ἂν ἔχοιτο, ἥγει βύρσαν, ὁπλίδας βοὸς. πυκνῶσα
δὲ δὲ ἀξιώματος, ἀφ' ὃ δέρμα μικρὰ αὐτῶσαι, λαμβάνει βύρσαν, καὶ κατα-
τμῆσα εἰς λεπτὰ, καὶ δὲ λεπτομιθέντα ἱμάντα [6] ἐπικυκλώσασα", ἔσχε τὸν
χῶρον ἐμπεριγραφθεῖσαν γλῶ τῷ ἱμάντι εἰς μῆκός τε καὶ εἰς πλάτος· πο-
λεῖ δὲ ὄρος τῇ πόλει τῷ τοιούτῳ σοφίσματι κατεσκεύασε. καὶ ἦσαν ἡ Καρχη-
δὼν, Φοινίκων ἀνέκαθεν ὄσα δὲ μὲν δὲ Διδοῦς, νῦν Λιβύων ὄσι. Διδὼ δὲ
ἐκάλεσαν οἱ πλησιοικιδέντες τῷ τοιαύτῃ γυναικὶ ὀπηνικείῳ φωνῇ, ὡς ἂν
εἴποι τις ἀνδραφόνον· ἀφοδάλλοντες ἐκείνῃ ὡς δῆθεν αἰτίαν ἔχουσαν δὲ
ἀνδροφονῆσαι, ἀφ' δὲ ἐκ δὲ ἀδελφοῦ φόνου. ἡ δὲ δὲ πόλεως ἀκρόπολις ἀφ'
δὲ ἐμβύσου ἱστορίαν δὲ βοὸς, Βύρσα ἐκλήθη τὸ παλαιόν. φασὶ δὲ καὶ ὅτι ὁ ἐμ-
βὰς Ἰάρβας δὲ πόλιν μὲν δὲ κτίσαι κατάρας, ἐκάλεσε τῇ Λιβύων φωνῇ Καιν-
νὴν πόλιν· ὕστερον δὲ ἐκλήθη Καρχηδών. Ἄλλοι δὲ ὕστερον ἱστοροῦσι Καρχηδόν
ἡ πόλις, ὑπὸ Καρχηδόνος τινὸς ἀνδρὸς Φοίνικος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Καινὴ πό-

1. οὐκατάγνωστον E. 2. prima eſt in verſu CLXXV. hinc corrigenda ſunt EUSTATHII verba, comment. in v. LXXXIII. φασὶ γὰρ ἐκεῖ ὁ Διονύσιος ἐν ᾧ χρόνῳ ἐκαλέσθησαν, ἐκ δὲ ἑρίων Σικελῶν. ἔστι δὲ ἐν ᾧ χρόνῳ μισαλέσθησαν, ut MS R. STEPH. Nam ſi ἐκαλέσθησαν ſit in iis verbis, non ſecunda erit hæc, ſed tertia. 3. Θαρσεῖς C. E. vide EZECH. cap. XXXVIII. v. XIII. in verſione LXX. 4. Ἀδνα C. Ἀδνα E. uterque codex vitioſe, pro Ἀνα. 5. Μαζίκων E. 6. ἐκκυκλώσασα E.

λίς, καὶ Καδμεία, καὶ Κακιγδών, ὅθεν τῇ ἐλεφαντίνῳ Ἀθηνᾷ ὑπὸ Ἑλλήνων ἀνεθείσῃ κεφαλήν. ἐξ αὐτῆς φασι Κλειτόμαχον εἶναι τὸν Ἀκαδημαϊκὸν φιλόσοφον, τὸν καὶ Ἀσδρούβαν καλούμενον, [1] ὃς ἠκροάσατο τοῦ σοφοῦ Καρνεάδου καὶ ἐτῶν, ἄνδρα τὸν ἐλθόντα Ἀθήναζε ἄμοιρον (φασὶ) καὶ τῶν θείων στοιχείων, καὶ ὅμως ὀξύτητι φύσεως, καὶ ἄκρᾳ μελέτῃ εἰς πολὺ σοφίας ἐλθεῖν. Οἱ δὲ καὶ τὸν ἐκεῖ Καρχηδόνιον φασιν, ὡς ἄρα οἱ ἐκεῖ τὴν Ἐλισσαν, ἣν οἱ μὲν τὴν Διδὼ ὀρύσσοντες εἰς πόλεως κτίσιν, καὶ βοὸς σύρσαντες κεφαλήν, ἀπέφηναν τοῦ ὀρύσσειν, οἷα ὀπισθοτόμοι μόχθου, καὶ δουλείαν σωτηρίῳ, ὃ καὶ οἱ βόες πάσχουσι, ὀρύξαντες δὴ ἐκεῖ τι φοίνικα περιτρόμου, σῦσαν κεφαλὴν ἵππου, καὶ συμβαλόντες σημαίνεσθαι φόλιν αὐτοῖς, καὶ παρ' ἄλλων δόσιν τροφῆς, καθὰ καὶ τοῖς ἵπποις, ἔκτης ἐν τῷ τοιούτῳ τόπῳ τὴν Καρχηδόνα, καὶ ταῦτα πόποτε ὕδωρ μὴ ἔχοντι καὶ πάλαι ἀφ' οὗτο καὶ Κακιγδὼν ἐκλήθη, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται.

198. Ἐξείης δ' ὅτι Σύρτις] Ὅτι μεταξὺ τὴν Καρχηδόνα Σύρτις ἡ μικροτέρα, ἡ καὶ Λωτοφαγῖτις, μεθ' ἣν τοῖς αὐτοῖς ὅλίγῃ ἡ ἑτέρα ἔρχεται [2] ἄσυτις, εὐρυτέραις βαρυωμένη τοῖς χοραῖς. πολλὴ δὲ ἡ τῶν Σύρτιων χαλεπότης, ὡς φασιν οἱ παλαιοί, διὰ τὸ τιναγώδεις τοῦ βυθοῦ καὶ ὅτι πολὺς ἐκεῖ ἀμπωτιάς τε καὶ πλημμυρίδας [3] συμβαίνει, πολὺ δὲ καὶ χαλαζοφόρον, ἐμπίπτει τοῖς παραπλέουσιν εἰς τὰ βραχέα, καὶ καθίζειν, καὶ ἔστιν ἀπάνιον τὸ συζύγιον σκάφος. τοῦτο δέ φησι Διονύσιος ἐμφαίνων, ὅτι ἔνθα ἄλλοτε μὲν κορυφοῦται Τυρσηνίδος θαλάσσης, πλημμυρὶς ἠείρει, ἄλλοτε δὲ ἄμπωτις ξηραῖς ὀπτεύεται χθαμάθοις εἰρυώσης ὑπολύτου τοῦ πόντου, καὶ μὴ κορυφουμένου τοῖς κύμασιν. καὶ ἀνωτέρω δέ φησιν ὁ αὐτὸς ἔρχεται πλημμυρὶς τὰ πάντα.

[4] Τηλόθεν ἐρχομένην λίχεν πλημμυρίδα πόντου.

τιναγώδης δὲ ὁ τόπος, ὡς ἐρρέθη, καὶ οὐκ ἀεὶ βαθεῖα θάλασσα, ἀλλὰ τοῦ χαμαιρὺς πῆ πολὺ τοῦ ὕδατος ὑποσυρομένου· ὅθεν καὶ Σύρτις καλεῖται, ἐστὶ δὲ ἡ μὲν ἐλάττων Σύρτις, χιλίων ἑξακοσίων σταδίων, ὡς οἱ παλαιοί φασι, τὸ περίμετρον· τὸ δὲ μεγάλως ὁ κύκλος, πεντακισχιλίων σταδίων. τὸ δὲ ἐκ [5] αὐτῆς πέλαγος, Λιβυκὸν καλεῖται, ἀποτελούτων εἰς τὴν Αἴγυπτον. ἄμπωτις δέ ἐστι ξηρασία καὶ ἀνάπτωσις ὕδατος περιοδική, ἀνάπτωσις ὁσά πως, καὶ ἐν συσκοτῇ ἄμπωτις. πάσος δέ ἐστι χειμάρρους πολλαχοῦ, οἷα τὴν ὑπερβάλλοντος ὕδατος [6] ὑπονοσοῦσιν, καὶ ἐν τῷ οἷς ἀναπέπλεγται, ὑπὸ γλοιῶ δυομένη χθονικὰς περιόδους πηγάς. αὔριον δέ φασι τὴν πάσους τότε πνεῦμα ὑπὸ-

1. sequentia hoc modo distinguenda, ὃς ἀκροάσατο τοῦ σοφοῦ Καρνεάδου, καὶ ἐτῶν ἄνδρα τὸν ἐλθόντα Ἀθήναζε. ita STEPH. MVS. in v. Καρχηδών intelligendus est, ex quo EUSTATHIUS hæc descripsit. 2. συμβαίνει E. 3. STRABON. lib. XVII. 4. DIONYS. v. CVII. 5. αὐτῆς MS B. STEPH. 6. ὑπερεῤῥήγνυσι E.

χαμαι-

ων, ποτὲ μὲν ὀπὸν, ποτὲ δὲ ἀπὸν, καὶ ὑπονοστοῦν, ὅτε τὸ ὕδωρ ἀναβάλλον, εἶτα συγκαταβλύον ποιεῖ τὴν ἄμπωτιν, ἣ τις, ὡς ἐξέβη, ἐκ τοῦ ἀναπόστου κέκλυται. ὥσαρ αὖ πάλιν ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡ πλημμύρα ἀνόμασται, ὡς ἀπὸ τοῦ πλῶ πλήσω, τὸ ἀναπλήρω, ἐξ οὗ καὶ ἡ πλήμη παρὰ τὸν [1] γεωγράφον· ἐφ' ἧς ἡ πλημμύρα παρῆχθαι δοκεῖ, κατὰ παρωνυμίαν πνά. τάχα δ' ἀπὸ τοῦ συμπίπτειν πλήμης καὶ τὸ πλημμελεῖν ὅθεν τε πλαδῶντος σοφάγχει λέγεται, καὶ ἄλλων σημασιῶν μεταφορικῶς.

205. Νέᾳ πόλιν] Οπ μέσῃ τῇ Σύρτεων ἡ Νέα πόλις, ἡ καὶ Μικρὰ Λέπτις, ἧς ἀπὸν αἶαν Λωτοφάγοι ναίουσι, φιλόξενοι ὄντες· ἔνθεν ὧν ἐν [2] Οδυσσείᾳ γέγραπται· ἔνθα ποτὲ, φησὶ, καὶ Οδυσσεὺς ἦλθε πλανώμενος, ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Καμπανίαν Νέα πόλις Ἀβέρνου, ὡς ἔφην.

209. Νασαμώνων] Οπ οἱ Νασαμῶνες, τὸ Λιβυκὸν ἔθνος, ἐκ παλαιοῦ βασιλεύοντος ἦν ὁμωνυμίαν ἔσχον, ὃς [3] Νασάμων βαρυτόνως ἐλέγετο· καὶ τὸ ἐθνικὸν τὸ ἀπ' αὐτοῦ ὀξυνόμενον, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἴσως τῶν κυρίων ὀνόματος. τούτοις, φησὶ, Διὸς ἐκ ἀλέγοντας ἀπώλεσεν Αὐσονὶς αἰχμὴ, ἀθλίων χέρσων κατάρξαντας. [4] ἀνέλιον γὰρ ὅλον στρατιόν τινα Ρωμαίων ἐκεῖ ἀφιγμένον'. διὸ καὶ ἐνδραποδίσασθαι ὑπὸ Ρωμαίων. οἱ δὲ φασιν αὐτὸν κατοπολεμηθῆναι, ὅτε ὁ λεγόμενος ἐμφύλιος ἀνῆπτο πόλεμος, συναγωνιζομένης τῇ Κάτωνι καὶ τῆς Καίσαρος. ἄλλοι δὲ Νασαμῶνα, ἕνα τὸ ἔθνος ἐπώνυμον, Γαραμαντὸς τινος ἡγιαλογοῦσι, τοῦ καὶ Αμφιθέμιδος λεγομένου· ἀφ' οὗ καὶ τὸ Λιβυκὸν ἔθνος οἱ Γαραμαντες ἐκλήθησαν. οἱ δὲ Νασαμῶνες ἐπὶ ἀποδημίαν, πίστει δὴ τῆς κεφαλαίας ὀρθῆς ἔχουσιν, ὡς ὁ Δίων φησίν. ἄλλοι δὲ καὶ πολυγαμίαις τοῦτο ἱστοροῦσι, καὶ τὴν μίξιν τῶν γυναικῶν ποιεμένους ἀδιάκοινον. μαντεύονται δὲ, φασὶν, ἀπὸ ἐνυπνίων ἃ βλέπουσι φοιτῶντες εἰς τὰ τῶν προγόνων [5] μνήματα'. τιμῶσι δὲ τοὺς ἐν αὐτοῖς δικαιοτάτους εἰς τοσοῦτον, ὡς τε καὶ τεθνεῶτας ὀμνύουσιν αὐτούς, τὴν πύμασιν ἀπόμβρους. καθαρμοὺς δὲ, φασὶ, διάπυσι τοὺς νεκρούς. ἐδέσει δὲ [6] ἀπλισλάδες', πρὸς ἄλευρον ξηράναντες· ἔνιοι δὲ ἀκρίδες ὁ ἀπλέσλαδες.

211. Ασβύσῃ] Οπ μεσόπλοι καὶ Λιβύλιμ οἱ Ασβύσαι, τὸ ἔθνος, ἔνθα καὶ τὸ ὑμνούμενον Αμμωνος τοῦ Λιβυκοῦ θεοῦ τέμενος, ψαμάθῳ ὑπὸ πολλῇ. καὶ τότε τοῦ τόπου τὸ ἐθνικὸν, Αμμώνιοι, παρ' οἷς λέγεται ἡ τοῦ ἡλίου ἕδρα, ἢ τις ἐν ἐκείνῳ νυχθημέρῳ πολλὰς δέχεται πρόπας, ὡς [7] Ηρόδο-

1. STRAB. lib. III. 2. I. v. LXXXIV. vide EUSTATH. in locum. 3. vide STEPH. BYZ. 4. ἀπλῶς γὰρ ὅλον Ρωμαίων στρατηγόν τινα Ρωμαίων ἐκεῖ ἀφιγμένον MS R. STEPH. ἀφιγμένων MS. teste A. MATTHÆO. 5. HERODOTUS, ex quo hæc deſcripta ſunt, legit σήματα. Melpom. CLXXII. 6. ἀπλισλάδες C. E. & MS R. STEPH. ἀπλισλάδες HERODOTUS loco citato. 7. Melpom. LXXXI.

τος ἱστορεῖ, καὶ τὸ ψύχεσθαι καὶ θερμαίνεσθαι ψευδικῶς. [1] ἱστορεῖ δ' ὁ καὶ τὸ μαντείας ἀφ' ἑαυτοῦ συμβόλων ἐν Ἀμμωνος γίνεσθαι, ὅτου ἀφ' ἑαυτοῦ χρημάτων πολλῶν καὶ κατανεύσεων καὶ ἀνανεύσεων. τὸ δ', ψαμάθῳ ὑπὸ πολλῆ, ἐπιμελῶς δεῖν ἀφορμᾶν, ὡς φησὶ τὴν ἄμμον ἐπιμολογεῖσθαι τοῦ Ἀμμωνος, ἵνα πολλαὶ ὦσι τοῦ νότου τοῖς ἐκεῖ διαφορεῖ. οἱ δέ φασι τὴν ἐκεῖ Δίαν, Ἄμμωνα καλοῦσι διὰ τὴν ὁμωνύμως ποιμένος, φεύγοντος τὸν ἱερὸν ἱδρύσασθαι. ἔνιοι δέ τι καὶ Ἀμμωνος καὶ ἐν [2] ταῖς τοῦ Πινδάρου. [3] Ἡρόδοτος δὲ ἱστορεῖ τὸν οἰόμενον εἰπεῖν Ἄμμωνα καὶ Δία, λέγει ὅτι κριοπρόσωπον τὸν τοῦ Διὸς ἐν αὐτῷ ἄγαλμα, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔθνος, Ἀμμώνιοι. [4] Ἀμῦν δὲ Αἰγύπτιοι τὸν Δία καλοῦσι. φησί τις δὲ μεγάλων φιλοσόφων Ἀμῦν καὶ πατέρα εἰπεῖν ταὐτόν ἐστι. ἱστορεῖ. τὸ δὲ μαντεῖον λέγουσι Θηβαίαν γυναῖκα συσκευάσασθαι τοῦ Θηβαίου Διός. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών, ἀναβὰς εἰς Λιβύην καὶ Ἡρακλέα εἰς Ἄμμωνος ἀναβιῶναι, ἐφιλοδόξησεν ἀνιέναι καὶ αὐτός. καὶ ἐποίησεν ὕπνου, κοράκων προηγησαμένων αὐτῷ εὐτυχῶς [5] τὴν ὁδόν, καίτοι ἄλλως ἀρχαιομένης τὰ σημεῖα τῇ ὀπτήσει τοῦ ἄμμου. ὅτι φασί, καὶ ὁ τοῦ Ἄμμωνος ἱερεὺς αὐτὸ τοῦ εἰπεῖν παιδίον, παιδίος καλεῖσθαι βαρβαρικῶς τὸν Ἀλέξανδρον, ἔδοξεν ὡς ἐν χρησμῷ λοξότητι, ὃ πεῖ Διὸς αὐτὸν προσεπεῖν· ὕπνου τοῦ ὀπτείσπων κολάκων ἐκλαδομένων τὸ βάρβαρον τοῦ φωνῆς.

213. Κυρλίν τ' εὐῖππος] Ὅτι τὴν Κυρήνην εὐῖππον λέγει, ἢ [6] εὐπυργον, καὶ ἐτέραν χαρίν. καὶ Αμυκλαίων ἡλίος ἀνδρῶν, ὅτοι Λακεδαιμόνιοι ὡς ἀπὸ μέρους. μᾶλις γὰρ Λακώνων αἱ Ἀμύκλαι. λοιπὸν δέ ἐστιν ἡ Κυρήνη νησιωτῶν [7] Θηβαίων ἢ ἐκ Λακεδαίμονος ἀνέκαθεν μετοικησάντων. ἡ Θήρας γὰρ ἐκεῖνος ὁ σείλας εἰς αὐτὴν λοιπίαν, Λάκων ἄνωθεν ὤν, ὡς καὶ [8] Πίνδαρος ἱστορεῖ, ὁ καὶ εὐῖππον εἶπε τὴν Κυρήνην μαρτυρῶν, καὶ [9] πολλοὺς ἐγκωμιάζων αὐτῇ. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Πενταπόλις ἡ Κυρήνη, ἐξ ἧς καὶ ὁ ἱστορικὸς Σωσίσιος. λέγεται δὲ ὅτι καὶ σῖτος, καθαιρεθείσης τὴν Περσῶν βασιλείας, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἀνικήτου. ἐκλήθη δὲ Κυρήνη, ἢ ὑπὸ Κυρήνης τῆς Τιτέως θυγατρὸς, καὶ [10] Πίνδαρος, ἢ ὑπὸ [11] Κυρήνης πηγῆς ἐγχωρίου. λέγονται δέ ποτε οἱ Κυρηναῖοι καὶ θεὸν ἱατρικὴν εὑρηκέναι, ὡς [12] Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. ὅτου δὲ εὐφορωτάτη ἐστὶν ἡ Κυρήνη, ὡς τε ὅτι ἐκτὸς μόνης

1. ἱστορεῖται C. E. & MS R. STEPHANI. 2. Pyth. od. IV. vide scholia. 3. Euterpe XLII. 4. Ἀμῦν E. & HERODOTUS dicto loco. 5. Τὴν ἀλλ' STRABO lib. XVII. unde hæc desumta sunt. 6. εὐπυργον MS R. STEPHANI. in codd. autem DIONYSII MSS non reperitur. 7. Θηβαίων C. E. quam lectionem olim restituit conjectura TANAQUILLI FABRI. lib. I. epist. IX. Quære comment. in V. DIXII. 8. Pyth. od. IV. 9. Pyth. od. V. & XI. 10. Pyth. od. IV. 11. Κυρὴς legendum, judice BERKELIO, ut STEPH. BYZ. ἱστορίας C. E. uti & STEPH. BYZ. 12. Thal. CXXIII.

1 ἔχει

[1] ἔχει τὴς Κυρηναίας ἡ ὀπώρα". ἔστι δὲ καὶ χρῆναι τὴς αὐτόθι λεγομένη Απόλλωνος· καὶ τοῦτος αὐτόθι ἵππος εὐδαίμων, ὡς λόγον ἔχει ὅτι ἐνταῦθα ὁ ἀρχαῖος τέτρ[ιπ]ος.

214. Αγχε δὲ, Μαρμαρείδαι] Οτι τὸ ἔθνος οἱ Μαρμαρείδαι φασὶν εὐθὺς ἀπὸ Αἰγύπτου, ἅτοι μετὰ τὸ Αἰγύπτου, τέταρ[τον]. καλῶν δὲ ἵππος ἀπὸ Μαρμαρείδου τινὸς υἱοῦ Αραβος· καὶ ἡ χώρα αὐτῶν Μαρμαρική.

217. Γαράμαντες] Οτι οἱ Γαράμαντες ἱππόνομοί εἰσιν, ὡς φερεί[ρ]ει, Γαράμαντός τινος. ὅτοι πάντα ἄνθρωπον καὶ παντὸς ὁμιλίαν φεύγειν λέγον[σ]ι· καὶ ὅ τι ὅπλα ἔχουσι πολεμικὰ, χρῶ[ν]τ[αι] δὲ [2] Ηρόδοτον, ὅ τι ἀμυνοῦς ὤλουσιν. οἰκοῦσι δὲ ἐν τῇ Ἀφρικῇδι, μεθ' ὃς τὸς Νασαμῶνας, φερὲ νότου ἄνεμον.

215. Γαίτυλοι] Οτι Γαίτυλοι, μέγεθος ἔθνος Λιβυκόν. τούτους [3] Απολλόδωρος Γαιτυλίους λέγει. Ηρωδιανὸς δὲ φερισπερχύνει, λέγων ὅτι τὰ εἰς λὸς βαρυτονούμενα διφθόγγῳ τῇ αὶ δὲ ου, φερισπερισπᾶ[σθαι]. [4] ἱστορεῖ δὲ μεγίστους ἀπομάγμους φύεσθαι παρ' αὐτοῖς.

218. Βόσκονται ἐπὶ ἕλει] Οτι ἐν μυχοῖς τῆς Λιβυκῆς ἠπείρου φερὲ νότου βόσκον[ται] παύονται Αἰθίοπες, αὐτῷ ἐπ' ὠκεανῷ, ἔνθα τέμπια, τετίσι δάστι καὶ ἕλη, πυμάτης Κέρνης. ταύτῃ δὲ ἡ Κέρνη, οἱ μὲν νῆσόν φασιν ἐν τῷ ὠκεανῷ, οἱ δὲ τόπον ὑπ' ἄλλων. καὶ ἡ θέσις δὲ αὐτῆς ἀμφαινεῖται, οἱ μὲν γὰρ ἀνατολικὴν αὐτὴν ὑποτίθενται, ὡς καὶ ὁ [5] Λυκόφρων ἐμφαίνει οἱ δὲ δυτικήν. Διονύσιος δὲ καὶ ἄλλοι, νοτίαν· ὃς τέμπεα Κέρνης εἰπών, καὶ λεμπάδα αὐτὴν παραδηλοῖ. ἐλαφρὰ γὰρ τὰ τέμπεα, ὡς καὶ τὰ Θετταλικὰ τέμπεα, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ Μηδικά. ὁ δὲ γραμματικὸς παραδηλῶν ψεύδεται τὸς λέγοντας τὴν Κέρνην σείεσθαι, ὅτε φησὶ, Κέρνην Ερατοσθένης ὀνομάζει, καὶ ἄλλος τοῦτος τὸς μηδαμῆ γινωσκομένους. ὁ δὲ [7] Λυκόφρων καὶ δυτικὴν τινα Κέρνην παραδηλοῖ, ὑπὲρ Τυρσηνίας, ἔνθα Κερκάπη ἱστορεῖται νῆσον, θηκῆσαι ὑπὸ Κέρνης παρονομάζεσθαι. τὸ δὲ Αἰθίοπων [8] Ηρόδοτος τὸς μακροβίους ἱστορεῖ μεγίστους καὶ καλλίστους εἶναι πάντων ἀνθρώπων, στείδαι δὲ κρέα ἑφθὰ, καὶ πίνειν γάλα· καὶ ζῆν ἔτη εἴκοσι καὶ ἑκατόν. πινὲς δὲ, φασὶν, ὑπερβάλλουσι καὶ ταῦτα. σαυιώτατος δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ τιμιώτατος ὁ χαλκός. πολὺς δὲ ὁ χρυσός· καὶ οἱ θησαυροὶ παρ' αὐτοῖς χρυσέαις πύλαις κλῄονται. φέρει δὲ, φασὶν, αὐτοῖς ἡ χώρα καὶ ἐλέφαντας ἀμιλαφεῖς, καὶ ἄλλον. εἰσὶ δὲ κατ' αὐτὸν καὶ ἄλλοι Αἰθίοπες, οὐκ εἰς τὰ ἕωθινὰ τῆς γῆς, ἀλλὰ πρὸς τῇ Αἰγύπτῳ,

1. ἔχει τὴς Κυρηναίης τὰς ἑπτὰ πόλεις MS A. STEPH. quam lectionem probat H. STEPH. 2. Melp. CLXXIV. 3. Αρτεμίδωρος legit STEPH. BYZ. a quo noster sua transcripsit. 4. hæc refert ATHENÆUS lib. II. deipnos. cap. XXII. 5. Alex. v. XVIII. 6. STRABO. 7. Alex. v. MLXXXIV. 8. Thal. XX. & XXIII.

ὡς ὁ Καμβύσης κατεστρέψατο· δι' ὡς καὶ Αἰθιοπία ἐκλήθη ποτὲ ἡ Αἴγυπτος, ὡς καὶ μετ' ὀλίγα [1] ἐνθήσει).

220. Βλεμύων ἀνέχυσι κολῶναι] Οπ Βλεμμύων κολώνας, ἤγουν ἐξοχὰς, λέγει τὰς δύο καταῤῥάκτας, ἤτοι καταδύσεις, καὶ κρημνὸς, δι' ὧν ποταμὸς κατέρχεται, φησὶν, ὕδατα Νείλου· στῆσι, ἢ παίνοντος τοῦ ἐκεῖ χιόνος). Αἰθιόπων δὲ ὑπακούουσιν οἱ [2] Βλέμμυες", ὅτου καλούμενοι ὑπὸ [2] Βλεμμύος" τινος, ὃς ὑποστρατηγῶν, τοῦ βασιλέως Διοκλητιανοῦ καὶ Διονύσου συνεπολέμησε. καὶ εἰσὶ καὶ οἱ Βλέμμυες ἔθνος Αἰθιοπικόν. διὸ καὶ αὐτοὺς καλεῖ ὁ Διονύσιος, ἐκ δὲ αὖθις, ἐξ ὧν καὶ οἱ Αἰθίοπες. λέγει δὲ καὶ ἐγγὺς δὲ Κέρνης ἔστι) αὐτοὺς, ὅθεν ἦς ἀναστέρου [3] εἴρηκε). καταῤῥάκται δὲ ἐν τοῖς καθόλου λέγονται οἱ πετρώδεις τόποι, ὡς ἐν τοῖς καθ' ὁδὸν βαίνειν, οἱ ποταμοὶ ἀναχαιτίζοντας δὲ ἐξὼ εὐρύντες, ὑπερβαίνουσι, πολὺ συναγαγόντες ῥεῦμα, καὶ τῇ πλημμύρᾳ καταῤῥάσσοντες, ἤτοι ἄνωθεν βιαίως κατιόντες· ἐξ ὧν καὶ ἐρανῶ καταῤῥάκτας φαμὲν. καί τι ὄρυγον αἰτιῶνται, καταῤῥάκτης καλεῖται, ὡς ἄνωθεν καταῤῥάσσον ἐν τοῖς ὀρυσσομένοις τὰ ὄρυγα.

222. Ος δ' ἤτοι Λιβύηθεν] Οπ ὁ Νεῖλος Λιβύηθεν ἐπ' ἀνατολὴν πολὺς ἔρχων, ἕως καὶ εἰς τὴν καλουμένην πόλιν Συήνην, Σῖριν ὑπὸ Αἰθιόπων κεκλῆσθαι, ἀφ' ὧν καὶ ἄρχει) ῥέειν. οἱ δὲ ὄπισθεν Συήνης, φησὶν, ἐστὶ) τὰ βόρεια κάμψαντι, Νεῖλον τὸ ὄνομα μετέθεντο. πολλὰ δὲ ἐν τῇ ἱστορίαις ἡ Συήνη, ὑπὸ Συήνης τοῦ ὕπνου κεκλῆσθαι. ἐν ᾗ καὶ φρέαρ εἶναι φασι τὰς θερινὰς τοῦς ἐκεῖ ἀρτιμανέστατον τῆς ἡλίου τροπάς· ὅτε καὶ ἄσκιοι εἰσὶ μεσημβρίας εἶσιν οἱ ὠρολογικοὶ γνώμονες, διὸ τὸ ὑποκεῖσθαι τὸν τόπον τότε τῷ τροπικῷ. τὸ δὲ Σῖριν, ἐπὶ βάρβαρόν φασιν ἔστι) ὄνομα, ἤτοι Αἰθιοπικὸν, καὶ δὲ Διονύσιον· (διὸ ὑδὲ χρῆναι λέγουσι ζητεῖν Ελληνικὴν ἐπιμολογίαν αὐτῷ, ὡς ὑδὲ τὴν Ιταλικὴν Σίριδος· πόλις δὲ ἡ Σῖρις ἐκείνη) οἱ δὲ ὀπτεφῶσιν ὑπὸ τοῦ σειρίου ἀστέρος ἀναδοῦναι τὸ τοῦ λέξεως ὄνομον. ὑπὸ κύνα γὰρ, φασὶν, ἕ μέρος ὁ σείριος ἀστὴρ, πλημμύρᾳ ὁ Νεῖλος, ἐν ὀπτωλῇ κυνὸς ἀναβαίνων· ὅτε ὑποτελοῦν) τὰ παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ καθωμιλημένων γλῶτταν λεγόμενα κυνοκώμματα. οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ εἴρω ἐπιμολογοῦσι τὸ Σῖρις, ὃ δηλοῖ τὸ συμπλέκω καὶ συναρμόττω· ἐπειδὴ εἰρμῷ τινι καὶ τάξει φέρεται, καὶ ἡ περιφερεσθαι ἀνάδασιν· διὸ καὶ τῇ αὐτῇ ὑπερβάσει φασὶ μετρεῖσθαι ὅσα τοῦς ἐγγωρίοις ἐνιαυτόν. καὶ τὸν Νεῖλον δὲ, ὀφείλοντα διὰ δηλοῦσι μόνε τὸ ἰῶτα χαράττειν, ὡς ὑπὸ τοῦ ἰλύος, ὅμως διὰ τοῦτό φασι διὰ διπλοῦν χαρὰν ἀποφέρεσθαι, ὡς ἂν ἔχη πλησὸν καὶ τῇ ποιότητι τοῦ ἀ-

1. vide comment. in v. CCXXXIX. EUSTATH. hæc deſcripſit. & ſic DIONYS.
2. Βλίμνες & Βλίμυο. STEPH. BYZ. e quo
3. vide comment. in v. CCXVIII.

ριθμητικῆς

ριθμητικῆς δυνάμεως σῴζ ἐν αὐτῷ γραμμάτων ἡ ἐνιαύσιον χρεών. τὸ γὰρ Νείλου, χῑ ἡ δύναμιν τ ἐν αὐτῷ στοιχείων ποσάμβωον, ἡ τξέ ἀριθμὸν συντελεῖ, ὁπόσαι εἰσὶ κ αἱ κατ' ἐνιαυτὸν ἡμέραι. κ ὅτω δείκνυ ὅτι ὁ Νεῖλος χῑ εἰρμόν τινα φέρε. κάπει κ ἄλλῳ ὅρῳ τὸ Νεῖλος [1] ἐτυμολόγη, παρὰ τὸ νέαν, ὅτοι ἐνιαυσίαν, ἄγειν ἰλυῶ, Νεῖλός τις ὤν. λέγει ἔτ κ ὁ ποιητὴς ὅτως, ὅτι ὅ τις ποταμῶν ὅμοιος τῷ Νείλῳ, ὅ τε ἰλυῶ βαλλῖν, ὅ τε χθονὸς ὅλεον αὔξειν. διὸ καὶ ἐρχατικὸν ποταμὸν αὐτὸν φασιν ὁ Ηερόδοτος. ὅτι ἢ πολλὴν ὁ Νεῖλος ἰλυῶ βάλλει, δηλοῖ κ ὁ λόγος ὁ λέγων ὑπάκτητον ἔῑ Αἴγυπτον, κ δῶρον ἡ ποταμοῦ, ἀφ' ἡμῶν ἐκ ἡ τοιαύτης ἰλύος περέμενον. ἦν γὰρ ὅτε, φασὶ, πᾶσα ἡ Αἴγυπτος ἕλος ἦν. τινὲς ἢ Νεῖλον φασιν ὠνομάσθαι ἀπὸ Νείλα τινὸς ὑπηγόνε Ατλαντος, βασιλεύσαντος ἡ ἐκεῖ. ἄλλοι ἢ, ὅτι Μέλας περίεργον κολόμβωος, μετεκλήθη Νεῖλος ἀπό τινος Νείλα βασιλικῆ παιδὸς, ἐκεῖ ξένιαντος ἑαυτόν. τινὰς μήτοι ἀπό τινος Νειλαέως κεκλῆσθαι ὅτως αὐτὸν εἰπόντας, ἐκ οὗ λέγοντας ἀπολέγχῃ ὁ Αξῑανός.

226. Επὶα ἀφὸ σομάτων] Οτι ἐπὶα ἀφὸ σομάτων ἐλιοτόμβωος ὁ Νεῖλος εἰς ἄλα βάλλει, ὕδατι παίγων λιπαρὸν πόδον Αἰγύπτε. διὸ καὶ πότατον αὐτὸν φάσας ὠνόμασε. ὁ ἢ [2] χωγράφος λέγῑ, δίχα ἡ ἐπὶα τότων σομάτων κ ἄλλα ἔῑ ἄσημα ψευδοσόματα. [3] Ηερόδοτος ἢ πεντάσομον ἔῑ λέγῑ ἡ Νεῖλον, δηλαδὴ χῑ τὰ φυσικὰ σόματα, ὡς δύο πηγῶν ὀρυκτῶν ὄντων. [4] φασὶ γὰρ ὅτι ὁ Νεῖλος ὑπὸ ἡ καταδύπτων ἀρξάμβωος ἔξει, μέσην Αἴγυπτον ἀΐζων εἰς θάλασσαν. ἀΐζομένε ἢ εἰς πεῖα, τὸ μὲ ἐῶν ἄσμα ποιεῖ τὸ Πηλούσιον σόμα· τὸ ἢ ἑσπέριον, Καναβικὸν καλεῖται· τὸ ἢ μέσον, Σεβεννυτικὸν, ἐξ ὗ ἀπηΐζον τὸ Σαΐτικὸν κ τὸ Μενδήσιον. κ ὅτω πέντε συναγαγὼν τὰ γνήσια σόματα, τὰ λοιπὰ δύο, τὸ Βολβίτινον κ τὸ Βουκολικὸν, ὰ ἰδαγῶ λέγει σόματα ἔῑ, ἀλλὰ ὀρυκτά. κ ταῦτα μὲ ὕτως, εἰς τοσοῦτον ἢ κλύζῃ ὕδασιν ἡ Αἴγυπτος, ὡς τε κ ποταμία νῆσος φύειν τινὰν λέγῃ. Ισέον δὲ ὅτι [5] Ηερόδοτος μὲ λέγῑ ἡ Νείλα τὰς πηγὰς μὴ γινώσκεσθαι· διὸ ἐδ' αὐτὸς ἔχῃ φράσαι τότε τὰς πηγάς. δοκῶ ἢ, φησὶν, ὅτι οὐδὲ ἴδιός ἡ Ελλήνων. ἕτεροι δέ φασι ἡ Νεῖλον ἐκ ἡ ἡ Σελήνης, ὅτοι ἐκ σῴζ Σεληναίων ὀρῶν ἀρχηθῆ, κ ὑπὸ ἡ κινναμωμοφόρε γῆς ἐκ ἡ Αἰθιοπικῶν τεμένων, κ διεξιέναι πᾶσαν ἐπ' εὐθεῖαν τὴν Αἴγυπτον, κάμψαντα, κ ὑπὸ ἡ μικρῷ καταῤῥάκτῃ ὑπὲρ Συήνης κ Ελεφαντίνης πόλεως ἀρξάμβωον ἡ καμπῆς, ἐμβάλλειν τε εἰς αὐτὸν ὑπὸ ἡ ἕω δύο ποταμὸς

1. ἐτυμολογεῖται E. 2 STRABO lib. DOTUS, loco citato. 5. Melpom. XVII. 3. Euterpe XVII. 4. HERO- LIII.

πέλα-

σελαμβάνοντας νῆσον εὐμεγέθη καὶ ὀνομαστὴν τὴν Μεγίστην. ὧν ὁ μὲν, Ασκάλαφος· ὁ δὲ, Ασάπης καλεῖται. κάπειτα ὁ [1] Ηρόδοτος φύσει μέγαν καὶ αὐτάρκη ἑαυτῷ τὸν Νεῖλον εἶναι βούλεται· λέγων ὅτι τὸ κρῆνον ἢ τι ποταμὸς τις εἰς αὐτὸν ἐσδιδόασιν. ὁ δὲ ῥηθεὶς μικρὸς καταῤῥάκτης, ὀρύσσεται, φησὶ, πεντήκοντα, ὀλίγιστος ἄνω, τοῦτέστι [2] πηχῶν. ἐλάττω δὲ τὸν ποταμὸν τιθέασιν εἰς τοῦτο κρῆμνον, καθ' ὃ τὸ ὕδωρ καταῤῥέουσιν. πληροῦσθαι δὲ τὸν ποταμὸν ὀλίγων ὁμοίως τὸν Νεῖλον φασὶ, καὶ ὑποκαταβαίνειν μὴ μιᾷ ἡμέρᾳ, ἀλλ' ὅσον καὶ νύκτωρ. πολαμάζειν δὲ τὸν Αἴγυπτον ἐν τῇ ἀναβάσει αὐτοῦ, ὡς τὰς ὄψεις λόφων ἢ χωμάτων οἰκήσεις νήσους εἶναι τοῦ πεδίου δοκεῖν. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι ὑπὸ Σκευῆς τοῦ Νείλου ἀρξάμενον, πληθύειν, τοτὲ μὲν πεντεκαίδεκα ἡμέρας ἑκάστου. εἶναι ἐκλιπὸν τὸ ῥεῖθρον, καὶ ὑπὸ τὴν ἀπυδῶν, ἀποτελεῖ βραχὺς ἢ ὅλον χειμῶνα· καὶ ὕπνῳ λίθος ἐν τῷ Νείλῳ ῥηθῆναι κυάμῳ παρόμοιος, ὃν ἐὰν ἴδωσι κύνες ἐχ ὑλακτοῦσιν. τροφιμώτατον δὲ φησι τὸ ἢ Νεῖλος ὕδωρ εἶναι, ἀφ' ἑκάστου ἢ ἰλίων μεσείαν ἕψησιν, καὶ μεγαλοφυῆναι, καὶ γόνιμον δὲ καὶ πολύγονον εἶναι. διὸ καὶ τὰς γυναῖκας ἓξ ὅτε τεσσάδυμα τίκτειν, ἄλλη δὲ καὶ κατὰ τὴν Αριστοτέλους ἱστορίαν, [3] ἑπτάδυμα.

229. Οὔτ' ἰλὺν βαθέαν] Οτι ἢ Νεῖλος καὶ πάνυ πολλὴν ἰλὺν λέγει βάλλειν, ὡς καὶ [4] ἀναστέρω γέγραπται, καὶ ὄλβιε χθονὸς εἶναι αὐξητικόν. λέγει δὲ αὐτὸν καὶ ἢ Ασίας ἢ Λιβύων διστέμνεσθαι, ἀρίστα κεῖσθαι, ἐς Λίβα μὲν, ἢ Λιβύην, ἐς δ' αὖλας, ἢ Ασίαν. Σημείωσαι δὲ ὅτι καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς [5] ἑξῆς δέ τε ἢ Ασίαν, Ασίδα φησὶ, χρῆ παρανυμίαν, ὃ μᾶλλον κατὰ ὑποκορισμόν. ὃ γὰρ εἰκὸς ὑποκοίσαι αὐτὸν ἢ τοσαύτῃ ἄκριτον. ὅτου δὲ καὶ αἱ Αμαζόνες παρανύμως λέγονται Αμαζονίδες. καὶ παρὰ [6] Εὐριπίδῃ Μαιὰς, ἡ ἢ Ερμῆ μήτηρ Μαῖα. καὶ ἢ Τυῤῥηνὸν δὲ θέλουσιν ὅτου Τυῤῥηνίδα εἶπεν ὁ [7] Διονύσιος.

232. Αριστοτέλων γένος ἀνδρῶν] Οτι τοὺς Αἰγυπτίους ἐγκωμιάζων, φησὶν αὐτοὺς ἀριστοτόκων λέγει ἀνδρῶν, οἳ πρῶτοι, φησὶ, βίᾳ κελεύθους, ὃ ὅδε τέχνας, ἐξευρόντες διεκόσμησαν, ὅποι διεῖλον, εἰς γεωμέτραν τιχὴν καὶ στρατείαν, καὶ ἱππασύνην, καὶ εἰς ταυτὸν πνεῦμα πρῶτοι δὲ ἐμερίσαντο, φησὶν, ἐπεφάδησαν ἀρότρῳ, καὶ σπόρον ἐδυτάτης γῆς αὔλακος ἐπάδασαν· πρῶτοι δὲ χαλκέας πόλον διεμετρήσαντο, τάς τ' ἀλίας διελαβὲ ἐξευρόντες τροπάς. καὶ δυμῷ, τοτέσιν οἴκοθεν ἐκ ψυχῆς καὶ ἀδιδάκτων, φρεσὶ μόνοι λοξὸν δρόμον ἠλίου, ὡς αὐτόζυγμα δυμόσαρκοι. καὶ ὁ μὲν σοφιστὴς ὅτου σι-

1. Melpom. L. 2. πλατεῖς MS R. STEPH. 3. lege ἑπτάδυμα. ARISTOTELES l. VII. cap. IV. hist. animal. ait πλείστα v. XIII. δὲ τίκτειν πέντε ἢ ἑπτάμηνα. 4. comm. in v.CCXXII. 5. v. CCLXXIV. 6. Ione v. LXXXIII. 7.

μολογεῖ

μνολογεῖ αὐτός. λέγει δὲ καὶ [1] Ἡρόδοτος περὶ τῶν ἀνθρώπων Αἰγυπτίους ἐξοδριεῖν τὰ ἐναυτὸν, καὶ ὅτι τὰ Αἰγυπτίων οἱ Ηλιοπολῖται λογιμώτατοι. ἄλλη δὲ ἱστορία καὶ παντάργυς οἶδεν αὐτός, ὡς καὶ [2] Θεόκριτος ὑπερμφαίνει. ὅθεν καὶ αἰγυπτιάζειν λέγει, τὸ ὕπτια περίπτειν. καὶ παροιμία κεῖται λέγουσα, [3] Δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

ἱστοροῦνται δὲ καὶ ἀμυνομένους τὰς Περσῶν. ὁμώνυμος δὲ ἦν Αἴγυπτος Αἰγύπτῳ τῷ Βήλου, τοῦ Δαναοῦ ἀδελφοῦ. λέγουσι δὲ καὶ ξυρᾶσθαι τὰς κεφαλὰς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ περὶ ἥλιον παχυμεροῦς τὸ ὀστοῦν. διὸ καὶ ἐλάχιστοι, φασὶν, εἰσὶν ἐν Αἰγύπτῳ φαλακροί.

239. Οὐ μὰ γὰ ὀλίζονος ἔμμορε τιμῆς] Οτι καὶ ταῦτα Αἰγύπτιος ἐγκώμια, χαὶ ὁ Διονύσιον, ὃν ὀλίγης, φησὶν, ὕπυζε τιμῆς. ἢ μᾶλλον ἀπ' ὀλίγων μέγαθος πόλεως, ἀλλ' ὑπὲρ τὰς ἄλλας εὐδοκίμων τε, καὶ ἀγλαὰ πάντα φέρουσα. ἄλλοι δὲ καὶ φυσικῶς ὠχυρῶσθαι ἱστοροῦντες αὐτὴν, φασὶ καὶ γλῶ τε ἐυσήμοτον εἶ, καὶ τὰ περὶ θάλασσαν ἀλίμβιον. καὶ τὸ, ὀδυκλὼ δὲ ὁδὸν καὶ ἀφαλέλυσι, ὑπὸ [4] Ομήρου, ἀπὸ τοῦ ἄξενον δὲ τότε καὶ τὸ ἀλίμβιον εἰρῆσθαι λέγουσιν. ἐκλήθη δέ ποτε, καὶ ἀπὸ ἱστορίαν, ἡ τοιαύτη χώρα, καὶ Ασεία, καὶ Ποταμία, καὶ Αἰθιοπία, ἀπὸ τῶν ἐκεῖ Αἰθιόπων. ἀπὸ ὧν πολλοὶ δὲ παλαιῶν ἱστοροῦσι. καὶ μὰν καὶ Ασσία, ἔκ τινος Ινδοῦ Ασσοῦ καλυμένη καὶ Ωγυγία δὲ, καὶ [5] Μελάμβωλος, καὶ Ηφαιστία.

242. Σκῆμα μὲν ἔν τειοσῆσιν] Οτι τὸ δὲ ὅλης Αἰγύπτου σχῆμα τετραπλεύρου ἐστὶ πλευραῖς βέβηκε. τετράγωνος γάρ ἐστι, περιοικοῦσα τῷ Δέλτα τοιχείῳ. καὶ διὰ καὶ ὅτου καλεῖται Δέλτα τὸ κατ' Αἴγυπτον. φασὶ γὰρ ἐν τῷ νοτίῳ τῆς Αἰγύπτου μέρει δύο εἶναι ὄρη· ὧν ἐν τῷ δεξιῷ ἀνατολικῷ κεῖσθαι τὸ περιεμβάλλειν Σινάϊον. ὅτου δὲ ἐγγὺς εἶναι ἀλλήλων ταῦτα τὰ ὄρη, ὡς μηδὲ ἑπταστάδιον εἶναι τὸ μέσον αὐτῶν· κἀκ τούτου τὸ τετὰ ἀρξαμένῳ πλοῦ ἐκεῖσε γλῶ παπύνεσθαι περὶ τὰ χαὶ θάλασσαν βόρεια, ὡς δέλτα, ὅτοι τετραγωνοειδῶς. ἔστι δὲ τὸ ξυλὸν ἑπταστάδιον, τὸ ὀξὺ τοῦ Δέλτα, ἐξ οὗ ὁ Νείλος καταξέρχεται, ὥς φησι καὶ [6] Ηρόδοτος. φασὶ δὲ καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Αἰγύπτου ὕστερον τείχισμα ἐξ αὐτοῦ τοῦ Νείλου ἀποτελεῖσθαι χῆμα, Δέλτα λεγόμενον καὶ αὐτό· ὃ ἢ μὲν βάσις μεταξὺ τοῦ Πηλουσίου καὶ τοῦ Ηρακλείου στόματος τοῦ Νείλου· πλευραὶ δὲ, ἡ μὲν διὰ μὲν, καὶ Πηλούσιον· ἡ δὲ ἑτέρα δὲ, καὶ Κάνωβον, καὶ Ηράκλειον. καλεῖται δὲ (φασὶ) Δέλτα διά τι χωλεῖον, καὶ κάμπτει τις οὐ τῇ τοῦ Δέλτα κορυφῇ. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἔοικεν ἐκ τοῦ ξυλὸν τὸ Δέλτα χάμμα τετραγωνοειδῶς χαμαιτύπους τοὺς παλαιούς. ὅθεν καὶ Δέλτοι κυείων μὲν οἱ τὸ-

1. Euterpe III. & IV. 2. idyll. XV. v. XLVIII. 3. ÆSCYLO verſum hunc attribuit ſcholiaſtes in ARISTOPHANIS nebulas. 4. Odyſſ. Δ. v. CCCXCIII. 5 Μελάμβωλος STEPH. BYZ. ponit in v. Αἴγυπτος male. 6. Euterpe XIX.

μοι ὅσοι τερατοειδῶς ἐχρηματίζοντο ἐν τῷ πλούτῳ, καθὰ καὶ νῦν ποιοῦσί τινες· ὕστερον δὲ ἁπλῶς αἱ βίβλοι [1] λέγονται", ὑπὸ τῶν παλαιῶν χρήσεως. καθὰ καὶ πυξία, ἀφ' οὗ τὸ τῶν παλαιῶν τῷ [2] ἐκ πύξου" πυκνοῖσι τὰ γράμματα ἐντυπᾶν. Ισέον δὲ ὅτι ὁ [3] Ξενοφῶν ἱστορεῖ καὶ τὸν Θρᾴκης τόπον εἶναί τινα Δέλτα καλούμενον.

243. Εὐρὺ μὲν ἀμφ' ἀκτὰς βορείπτδας] Οπ τὸν κατ' Αἴγυπτον τειχῶν τὸ μὲν πλατὺ τὸ τῶν βάσεως φησὶν ἀκτὰς κεῖται βορείπτδας, ὡς καὶ ἀνωτέρω γέγραπται· τὸ δὲ ὀξὺ ὅπη ἥκει ἕλκει), μέχρι πολυκρήμνου Συήνης, ἐρυμνὸν ὄρεσιν ἀμφοτέροις, τοῖς καταῤῥάκτοις λεγομένοις. ὧν μέσα (ὡς φησὶ γράφει) καλλιῤῥόου κατέρχεται ὕδατα Νείλου. τὸ δὲ ἐπ' ἥκει, φασὶν ἐνταῦθα οἱ παλαιοὶ μὴ δηλοῦν τὸν ἀνατολήν. καλῶς λέγοντες· νότον γὰρ πάντως καὶ μεσημβρινὸν, ἢ μᾶλλον ἀνατολικὸν, τὸ τοῦ Δέλτα ὀξύ. ἀφ' οὗπερ τοίνυν ἥκει σωματικώτερον τοῦ Μέμνονος νοῦσι μητέρα, τὴν ἡμέραν φασὶ, τοῖς Αἰθίοψιν, εἰς ἃς καὶ ἡ τοῦ Δέλτα ὀξύτης ἀφορᾷ. ἧς ἡμέρας ἡ νοτίοις Θήβαις ἀνέσχηκεν ἄγαλμα, ὡς [4] ἐμοὶ δοκεῖ).

248. Θήβην ἐειχυσίην] Οπ τὰς Αἰγυπτίας Θήβας ἐνικῶς ἐκφέρει. καὶ ἑρικυσίη λέγει πόλιν, τὴν τοιαύτην Θήβην, καὶ αὐλινήν, καὶ ἑκατόμπυλον· ἔνθα γεγονὼς, φησὶν, ὁ Μέμνων ἀνατέλλουσαν τοῦ ἑαυτοῦ Ηὼ, τουτέστι τὴν μητέρα ἡμέραν, ἀσπάζεται). ἀνδριὰς μὲν ὢν, ἀφ' ὅτου τῷ μηχανῆς ἅμα ἠμέρᾳ λαμπύσῃ φαεννῶν, καὶ ὥσπερ πως ἐξ αὐτομάτου θερμαλεῶν, οὗ καὶ ἀσπαζόμενον τὴν ἡμέραν· ἣν ἐλέγετο ὑδὸς εἶναι), ἀφ' οὗ τὸ ἐν Αἰθιοπίᾳ τάχα καλλιστος εἶναι), καὶ μόνον ὑποβλεπτεύεσθαι τὴν χρειὰν, πατρὸς ὢν Τιθωνοῦ ἀδελφὸν Λαομέδοντος, ὃν θεὸς τῇ Κέρυνῃ ἀροεῖσθαι ὁ [5] Λυκόφρων, ὅτε ἧς ἀνωτέρω [6] γέγραπται). φασὶ δὲ τὰς Θήβας ταύτας καὶ Διὸς πόλιν ποτὲ κληθῆναι. ἐξαίρει δὲ αὐτὰς τῷ λόγῳ καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῇ [7] Ιλιάδι. ἐννέα δὲ ἱστοροῦνται Θῆβαι, ὧν μία καὶ αὕτη ἡ ὅτε Αἴγυπτον, μεγίστη μὲν ποτε οὖσα, ὡς καὶ εἰς ἑκατὸν πύλας ἀνοίγεσθαι, καὶ εἰς διπλᾶς κ' καὶ τετρακοσίους ἑκατονταδας· νῦν δὲ ἐν ὀνόματι μόνον κειμένην, ἀφ' οὗ κατεσκάφθαι καὶ ἀνεστραπῶσθαι τύχον. φασὶ δὲ ὅτι Καμβύσης αὐτὰς ὁ Περσῶν βασιλεὺς εἰς ἔδαφος κατέσκαψεν. ὅτι δὲ ὅτε τὰς τοιαύτας τόπους ὑστὸς ὁ καταῤῥήγνυσι), δηλοῖ [8] ὁ θαυμάζων ὅτι ὅπη Ψαμμήνιτος τοῦ υἱὸς Αμάσιος [9] ἤδησεν" αἱ Θῆβαι ψεκάδι.

1. Λίθοι præfigunt c. x. 2. τῷ πύξῳ MS R. STEPH. 3. lib. VII. de CYRI expedit. 4. vide comm. in v. CCXLVIII. 5. Alex. v. XVIII. 6. vide comm. in v CCXVIII. 7. I. v. CCCLXXXI. &c. 8. HERODOTUM hic intelligi olim notavit TAN. FABER. lib. I. epist. IX. Certe ipsa verba ex HERODOTO desumta sunt. Thal. x. Ante periodum hanc ex EUSTATH. excidit aliquid. in quo HERODOTI nomen citatum erat. 9. ἤδησεν x. quo modo restituit TAN. FABER ex HERODOTO. Thal. x. ubi eadem verba occurrunt.

247. Πολλοὶ

247. Πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες] Οπ πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες τοῦ τ' Αἰγύπτε ἔχουσι γῆν, ὧν οἱ ξενδένντες Θηβαῖοι, καὶ οἱ Αλεξανδρεῖς, καὶ οἱ μεσόπυροι ἐπαπολῶνται, καὶ οἱ σὺν τε τ' περαίαν τ' σὺν τῇ Σιφωνίδι. λίμνη δ' αὕτη καὶ χώρα, σὺν καὶ ὧν φασι τ' Τυφῶνα κεκρύφθαι, πλησίον ὄσαι τ' σὺν τοῦ Πηλουσίου Κασίου ὄρους. οἱ μὴν τοι Πηλουσιῶται ἐκτὸς τόπων εἰσὶ τ' κατ' Αἴγυπτον. τὸ γὰρ Πηλούσιον ἤδη τ' Ασίας ὄζιν.

251. Επτάπολιν] Οπ ἡ κατ' Αἴγυπτον ἑπτάπολις, καὶ Αρκαδία, ὡς ἀπὸ τ' βασιλέως Αρκαδίε, ὕστερον ἐκλήθη· σὺν δὲ τότε καὶ ἑπτάνομος ἦ καὶ ἑπταρομία ὠνομάσθη. καὶ τοῦτο μὲν ἐκαλεῖτο ἀφ' τοῦ ἑπτὰ ἔχειν νόμους, ὑπ' ἴσες τοῦς Λιβυκοὺς ἡ συνήθης φράσις δέδ βάλε), ὡς ἄν τις εἴπῃ ἐνοικείας. ἑπτάπολις δὲ ἐλέγετο, ἀπὸ [1] πόλεων" ὧν ἀκκαμβύων τοῦ Νείλου, ἐξ μὲν ἐξ ἀειστερῶν ἦσαν Μέμφιος, Διὸς πόλεως, Μεμνονίας, μικρᾶς Καταβήκτης καὶ μεγάλης, καὶ Συλίνης· μιᾶς δὲ ἐκ δεξιῶν, τ' Βουβαστίου. οἱ δὲ ἄλλοι καταριθμῶσι τοὺς τοιούτους ἑπτὰ πόλεις τέσσαρας μὲν, τ' Θηβαΐδος, αἳ εἰσιν, ἡ τ' Παὸς, ἡ τ' Αντινόου, ἡ τ' Λύκων καὶ ἡ Ερμοῦ πόλις· τρεῖς δ' τ' Αρκαδίας, τ' Ηρακλέους, τ' Οξυρύγχου, καὶ τ' Μέμφιν.

254. Τῆς σὺν μὲν ζιφύρου Μακηδόνιον πλολίεθρον] Οπ Αἰγύπτε σὺν ζέφυρον, ὃ πάνυ πόρρω τ' Καναβικοῦ Νειλώου στόματος, τὸ Μακηδόνιον πλολίεθρον, ὅ ὄζιν, ἡ τ' Μακεδόνος Αλεξάνδρε ὁμώνυμος πόλις, ἐν ᾗ καὶ ἐτάφη, Πτολεμαίε κομίσαντος, τεθεὶς ἐν [2] πλυέλῳ" χρυσῇ. ὧν συλήσας ὕστερον Κόκκης ὁ ὀπτιλιθεὶς Παρείσακτος Πτολεμαῖος, ἐν ὑαλίνῃ [2] πλυέλῳ" τ' νεκρὸν ἔθετο. ἀειθμῶνται δ' ἐν τ' ἰσοείαις Αλεξάνδρειαι ὑπὲρ τοὺς ιό. τούτων μία καὶ αὕτη, πόλις Λίζυσσα, ἤτοι Αἰγυπτία. ταύτῃ καὶ ἄλλοις μὲν ὀνόμασι ἀφορισ κλιθῆναί ποτε φασ· ὀνομασθῆναι δ' καὶ Λεοντόπολιν, ἀφ' τ' Ολυμπιάδος καὶ τοῦτον Αλέξανδρον, ὃς ἡ χλαμὺς ἐσφραγίδας λέοντος εἰκόνι λέγε). λέγεται δὲ καὶ ὅτε τ' ἀρχὴν ἡ πόλις ἐμελετᾶτο κτισθῆναι, καὶ διεγράφετο, γῆν μὲν μὴ δέ) σεύχειν λευκὴν, ὃς χρεία ἦν τῇ ἀφιγραφῇ, κτ' τὸ συήθες· ἀλφίτοις δ' ἀφιγραφῆναι αὐτὴν, καὶ ὄρνιθας καταπίπτοντας ἀφαρπάζειν τὰ ἄλφιτα. ὁ σύμβολον δόξαι πλωικαῖται αἴσιον τοῖς [3] σὺν τ' Αλέξανδρον, ὅτι σκιαδὴ πολλῶν ἡ πόλις τροφὸς γενήσεται. λέγε) δ' καὶ πόλις ποτὲ κλιθῆναι κατ' ἐξοχήν, ὡς νῦν ἡ Κωνσταντίνε πόλις· καὶ ὡς αἱ Αθῆναί ποτε, ἄσυ. Ισέον δ' ὅτι τ' Μακεδὼν ἐκτείνας δέδ τ' περαλίγησαν, Μακηδὼν εἶπεν, ἐν τῷ, Μακηδόνιον πλολίεθρον. ἀκ ἔξω ἀναλογίας λέγων· ὅτω γὰρ καὶ ἄλλα πολλὰ τ' κυείων εἰς δὼν ὀξυτόνων ὀνομάτων, τῷ π' περαλήγε), ὡς καὶ ὁ Σαρπηδών. ἵν δ' καὶ ὁ Μακεδών, ἡγε-

1. πολλῶν pr. figit MS R. STEPH. 2. πυέλῳ MS R. STEPH. 3. πρὸς C.

μὼν ποτε ἡ ὁμωνύμως χώρας. ἢ τις ἡ Ημαθία πρότερον ἐκαλεῖτο. Ορα δὲ ὅτι παρέφρασε τὴν Αλεξάνδρειαν, ἐκ αὐτοῦ τοῦτο εἰπὼν ὅθεν καλεῖται, ἀλλὰ Μακεδονίων ὀνομάσας πηλίκον, ὡς ἂν εἰς μνήμην ἱστορίας ἀγάγῃ τὴν ἀκροατήν. ὕστερον δὲ τοῦ Πηλέσιον [1] καταστέρω, Πηλέως ὁμώνυμον πόλιν ἐφεξῆς. ἐκείνου δὲ ἡ ὕστερον ἔχει ποιητικὸν ἄλλον, ἢ ἐτυμολογίαν, συνῆπται δὲ αὐτῷ ὅσον τῇ Διονυσίῳ, οἷα ποιητῇ. λέγει δὲ ἡ ὅτι φησὶ Αλεξάνδρειαν Σινωπίτιν Διὸς μέλαθρον, χρυσῷ τιμήεντι κεκασμένον. ὁ δὲ ἐξαίρων τὴν λύγην, φησὶ, ἐκ ἂν ἐκείνῃ ναὸν ἐν ἀνθρώποις θεάτερον ἄλλον ἴδοις, ὃ δὲ θειότερον· ἀλλ' ἀφνειὴν πόλιν ἑτέραν. τὴν ὅτι γὸ πλουσιωτάτη πόλις ἡ Αλεξάνδρεια ἴσασι). φησὶ δὲ ἡς δὲ τινάδε πνὰ λέγεται· [2] Αλεξάνδρη· πόλις πολυάνθρωπος, ἧς ὁ λιμὴν ναυσὶ δυσπρόσπτος. ἔνιός τε γὸ ἐπ' αὐτὸν εἴσοδος, καὶ πέτραις ὑφάλοις ἡ ἐπ' εὐθὺ λιμένος ἔσπλους δρόμου· ἡ τὸ μὲ ἀειστερὸν αὐτῆς πέρας) χλεκομένοις σκέλεσιν· ἐν δεξιᾷ δὲ νησὶς ἡ Φάρος φέρουσα), πυργεύσασα τοῖς πλέουσι, φεύγειν ἡ δυσχέρειαν ἢ κατάπλου. φέρει δὲ ἡ νῆσον μέγα καταβέβληται) χλεμπόντα τείχη, οἷς ἡ περισαλευόμενα τὰ κύματα, καὶ ἀμφαγνύμενα, ἐκπεσχυόντα ἡ πόρον, καὶ σφαλερὰν ἀφὸ γεῦ ἡ εὔσορον ἀπειράζοντα. ὁ μόλος λιμὴν ἐντὸς ἀσφαλὴς, καὶ πεντήκοντα σταδίους ἔνδον ἔχει τὸ μέγεθος. ὁ δὲ [3] γεωγράφος φησὶ Φάρῳ φησὶν ὕστερ· ἡ Φάρος, νῆσον [4] φέμικες πρὸς ἕρατα" τῇ ἠπείρῳ. ὑπὸ δὲ ἢ Καναβικῆ ὡς αὐτοῦ τάδλα ρ'. Σινωπίτης δὲ Ζεὺς, ἢ ὁ Μιμφίτης. Σινώπου γὸ ὄρος Μέμφιδος· ἢ ὑπὸ Σινώπης ἡ Ποντικῆς. φερεῖ ἡ τοῦτος λήγει, ὅτι βασιλεῖ ἡ Αλεξανδρείας Πτολεμαίῳ τῷ Λάγυ δύμων τις ὑπηρανεὶς ἐκέλευσι, πέμψαντα ναῦν, κομίσαι αὐτόν· μὴ φεισάμενος ἡ τόπων ὅθεν αὐτὸν ἀνακομίσει). ὁ δὲ πέμπει φερίζ τιμάλλων τῷ ναυῆ ὅπη τύχῃ· καὶ ὡς φεισάμενος ἢ ναῦς τῇ Φακίδι, λαβόντες χρησμὸν οἱ ἐμπλέοντες ἀπῆλθεν εἰς Σινώπην, ἡ ἐνέγκαι τὸ φεσαχθὲν, ἤνεγκαν ἐκεῖθεν τὸ ἢ Σαράπιδος Διὸς ἄγαλμα. κἀντεῦθεν Σινωπίτης Ζεὺς, ἤτοι Σάραπις, ἃ φασι τὸ ἄγαλμα τοῖς ὁρῶσιν ἄδηλον εἶ) οἷας φύσεως ἦν. οἱ δὲ ὑπὸ Σίνωπι ποταμῷ ἡ Σινωπίτῃ τοῦτον Δία [5] φέγεσι.

259. Σκοπιαὶ Παλληνίδος Εἰδοθείας] Οτι σκοπιὰς ἡ Εἰδοθέας λέγει, ἢ κατ' Αλεξάνδρειαν Φάρον, φεὶ ἧς [6] ἔιρη), ἃ ἡ Αντίφανον ὑμνῶν ὄντα καὶ αὐτὸν, ὃν λέγεται πάτερ Ομήρου, καὶ Εἰδοθέας ἡ ἢ Πρωτέως, ὃς τις Πρωτέως ἢ ξενοκτόνων κτείνων ἐν τῇ Θρᾳκικῇ Παλλήνῃ ἀπαλλαγείς, ὡς

1. DIONYS. V.CCLXI. 2. Αλεξάνδρεια c. MS R. STEPHANI. 3. STRABO lib. XVII. 4. κεκέμικες πρὸς ἑκάτον STRABO loco citato. Legendum κεκίκασιν, inquit CASAUBONUS; & miratur idem EUSTATHIUM errorem non deprehendisse. 5. παρίγαγον c. z. 6. vide comment. in v. CXII.

ἱστορεῖ

ἱστορεῖ [1] Λυκόφρων, ἀποκαπέση εἰς Φάρον μὴ ἡ δυναστὸς Εἰδοθέας, καὶ διὰμων ἐνομίσθη θαλάσσης. ἐστὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς εἰς τὸν [2] Οδυσσειαν γέγραπται.

260. Τὴν δὲ μέσ' ἀντολίλιν δὲ] Οπ ἐστὶ ἀνατολὰς Αἰγύπλιε ἐστὶ ἡ Κασιώτιδα πέτρα, ὅπου ἐστὶ τὸ Κάσιον ὄρος, ὃ πόλις τὸ Πηλούσιον κεῖται, ἐστὶ τῆ ἐξ αὐτῆ παρωνύμῳ Πηλουσιακῆ ἡ Νείλε στόματι ἀνατολικῷ ὄντι. καὶ ἐστὶ μὲ τὸ Πηλούσιον π[ολίσθριον ἐπώνυμον ἡ Πηλέως φησὶν, ὡς ἐρανπωτῶν Φθιωτῶν ὑπὸ τῆ Πηλεῖ τεταγμένων, οἰκησάντων [3] αὐτῆ". ἄλλοι δὲ ἀπὸ ἡ πηλῶ, καὶ ἐστὶ ἐκεῖ ἑλῶν καὶ τελμάτων, καλοῦσιν αὐτὸ. ναυπικοπόντες δὲ τὰς Πηλουσιώτας καλεῖ, ἐν τῆ λέγλη αὐτὰς ἔχοντα ναυπλίας διακοσίους. τοιούτους δὲ καὶ [4] Ομηρος οἶδε τὰς Φοίνικας. Ισίου δὲ ὅπ τὸ Κάσιον [5] Ηρόδοτος ἐείζειν φησὶ ἡ Αἰγύπλιον καὶ ἡ Συρίαν καὶ ὅπ τὰ νῦν ἰδιοπικῶς Κασιανὰ ὑράσματα λεγόμενα, ἐκ ἐστὶ τὸ ἐκδὸν Κάσιον ὄρος ἡ ἀρχὴν ἡ κλίσεως ἐοίκασι [6] λαβεῖν, ὡς ἀναμεμαίνει ὁ γράψας τὰ ἐθνικὰ, ἐν λόγῳ τιθεὶς τὰ Κασιωπικὰ ἰμάπια.

262. Οὐ μὲ ἐκεῖνοι Ανέρες ἐν Λιβύεσιν ἀείθμοι] Οπ οἱ Πηλουσιῶπαι ἐκ εἰσὶν ἀνδράσι Λιβύεσιν ἐναρίθμοι. καὶ γὸ ἄχυ ἔλεγον, φησὶν, ἐς αὐτὰς Νείλε γινασμένον, ὅπου καποικέμενον. οἱ ἡ ἀχειότερον λελασμένον χάρουσιν, ὃ ὄζιν ὀπιλελεσμένον ἡ Νείλε, ὡς ἔξω ἡ Δέλπα καὶ πέρῳ αὐπῆ κείμενον. καὶ ἡ Σειζωνὶς τοίνυν λίμνη τύτῳ τῷ λόγῳ κεχώρεικε ἡ Λιβύης, ὡς ἀνατολικωτέρα ἡ Πηλουσιακῆ στόματος, ὅσαν, ὡς λέγεκ, ἡ Ασίας ὄζ. Σημείωσαι ἡ ὅπ ὄζιν ἐνταῦθα ζπτῆσαι τοιοῦτόν π· ἐὰν τὸ μὲ Καρωλικὸν στόμα ἡ Νείλε, πέρας ἡ Λιβύης εἶη, ὡς φησίν· τὸ δὲ ἐπώνυμον τῆ Πηλουσίῳ Πηλουσιακὸν στόμα ἡ ἑῴας ὄζι, καὶ ὃ Λιβυκόν· ἡ ἐν μέσῳ ἄρα ἡ ἄκρων δύο τύτων Αἰγυπλίαν γῆν, ὁπότερα φερσνέμειν χρὴ· ἆρά γε τῆ Λιβύῃ, ἢ τῆ Ασίᾳ. φερὶ ἡ ἡ τοιαύτῃ ζπτήσιν ὄζιν ἐπαγωνίσασθαι, ὅπι ὡς μαθόλου ὑδετέρᾳ σὺν δύο ἠπείρων ἀκρίων, ἢ Δῆλ μᾶλλον γῆ, φερσνέμη]. [8] Ηρόδοτος ἡ φασιῶν Δῆλ σὺν Λιβύων τὰς Αἰγυπλίους, ἔν τι ἄλλοις τόποις, καὶ ἔνθα λέγει ὅπι Αἰγύπλιοι μὲ Λίβυας, [9] ὑγιέστερον πάντων ἀνθρώπων, Δῆλ τὸ τὰς ὥρας ἡ μεταλλάσσειν. ἡ δὲ λέγουσι [10] ἱστορία ὅπι αἱ ὧρες ἐν Πηλουσίῳ ἡ γίνονῆ, ἐν δὲ τῆ ἄλλῃ Αἰγύπλῳ εἰσὶν, Αἰγυπλίαν δὲ πόλιν ἐμφαίνει τὸ Πηλούσιον.

1. Alex. v. CXV. &c. 2. EUSTATH. in HOM. Odyſſ. Δ. v. CCCLXV. 3. αὐτὴ c. L. 4. Odyſſ. O. v. CCCCXIV. 5. Euterpe CLVIII. 6. λαχεῖν c. L. 7. STEPH. BYZ. in v. Κάσιον. 8. Euterpe LXXVII. 9. ὑγιέσαζοι HERODOTUS, loco citato. EUSTATHII exemplar forſan ὑγιέστερον exhibuit. 10. ARISTOTELIS hiſt. animal. lib. IX. cap. XXVII. Corruptus eſt hic locus. & legendum ex ARISTOT. αἱ ὧρες ἐν Πηλουσίῳ ἡ γίνονται μικραὶ, ἐν δὲ τῆ ἄλλῃ Αἰγύπτῳ &c.

265. Αλλοι δὲ πλεῖσοι] Οτι παχυμερῶς ὁ Διονύσιος ἐκινήθη ὁμολογεῖ, ἐν οἷς φησὶ Λιβύης φησὶν, Αλλοι δὲ πλεῖσοι τὴν δὲ χθόνα ναιετάουσιν, οἱ μὲν, ἐπ' ὠκεανῷ, οἱ δ', ἀνὰ μέσας ἠπείρους· καὶ τὰ ἑξῆς. τῶτο δὲ ποιήσει καὶ ἐν τοῖς ἑπειτα πολλαχῦ. τὰ δὲ τοιαῦτα νοήματα καὶ σαφήνειαν ἐργάζονται, ἀφ' ἧ συμπληρῶσιν ἡ ἐννοιῶν. εἴρηται γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὅτι πάνυ σοχαζόμενος σαφηνείας ὁ Διονύσιος, πολλαῖς χρῆται καὶ συμπληρώσεσι", καὶ τοῖς ἄλλοις δ' ὧν σαφὴς ὁ λόγος γίνεται.

267. Εὐρείης Τειτωνίδος] Οτι ἡ Τειτωνὶς εὐρεῖα λίμνη, μέση Λιβύης ἕλκει· φασὶ δὲν καί τι νησίδιον ἱστορῆσιν ἔτι. ἀπὸ ταύτης ὁ μῦθος τὴν Τριτογένειαν Αθηνᾶν παρανομάδαι βάλεται, ὡς γεννηθεῖσαν φασὶ αὐτὴν. δὸ καὶ οἱ φασὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην τῇ Αθηνᾷ μάλιστα δύεσιν, ὡς φησιν [2] Ηρόδοτος, ὃς καὶ ποταμὸν μέγαν Τρίτωνα καλούμενον φησιν ἐκδιδόναι εἰς τὴν λίμνην ταύτην μεγάλην ὄσαν. λέγει δὲ καὶ ὅτι ταύτης τὴν Τριτωνίδος λίμνης καὶ τὴν Ποσειδῶνος δυσατέρα φασὶν οἱ ἐκεῖ τὴν Αθηνᾶν· καὶ ὅτι μαμφθεῖσα ἡ Αθηνᾶ τὸν πατέρα Ποσειδῶνα, ἐποιήσατο εἰς δυσατέρα, τοῦτόν φησὶ δυσατῆς ἐγγόνου τὸν Διΐ.

270. Εἰ δὲ καὶ Εὐρώπης] Οτι Εὐρώπη ἡ χώρα ἐξ Εὐρώπης λέγεται, καθὰ καὶ ὁ [3] Λυκόφρων φησὶν· ἀφ' ἧς ὁ Σαρπηδὼν, ὡς ἱστορεῖ [4] Ευριπίδης ἐν Ρήσῳ. Αγλωσσος δὲ αὖτη δυσατήρ, ἣν ὁ τῆς Κρήτης βασιλεὺς Ταῦρος ἐλιπάσατο, ναυμαχήσας τὸν Τύρον ἑλών. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ ἐπὶ παρὰ τὴν Λύκιον Σαρπηδόνα. Σαρπηδὼν μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ τῆς ἐμφύλιος Εὐρώπης, ἀδελφὸς ὢν Μίνωος καὶ Αἰακοῦ, καὶ τῆς Αἰγίνης. ὁ δὲ ἐκ Λυκίας Σαρπηδὼν ὁ Ομηρικὸς ὢν ἂν εἴη τῶτο σύγχρονος. Ιππίας δὲ καὶ ἀπὸ Ασίας καὶ Εὐρώπης φησὶ ὠκεανίδων τὰς ἠπείρους καλεῖ. τοὶ δὲ ἐκ ἀρέσκει ἐκ γυναικῶν τὰς ἠπείρους τὰ ὀνόματα κεῖσθαι. [5] Ηρόδοτος δέ φησι τὰ τεῖα τῆς γῆς τμήματα ἐπωνυμίας ἔχειν γυναικῶν, λέγων ὅτι Λιβύη μὲν ἀπὸ Λιβύης λέγεται γυναικὸς αὐτόχθονος, ἡ δὲ Ασία, ἀπὸ τῆς Περσηΐδος [6] μητρὸς ἐπονομάζεται. [7] Λυκόφρων δὲ ἐκ ἴσασι, ἀλλὰ ἀπὸ [8] Ασίης τῆς Ατυος καλεῖσθαί φησιν αὐτὴν· ἀφ' ἧς καὶ ἐν Σάρδεσι φυλή τις καλεῖται Ασία. ἡ δὲ Εὐρώπη δοκεῖ ἀπὸ τῆς Τυρίας Εὐρώπης λαβεῖν τὸ ὄνομα, ὅτι δὲ βέλονται τινες

1. καὶ περικλύσεσιν addunt c. e. & MS R. STEPH. 2. Melp. CLXVIII. & CLXXX. 3. Alex. MCCCXCVIII. vide ſcholia TZETZIS. 4. Rheſ. v. XXIX. 5. Melpom. XLV. 6. γυναικὸς HERODOTUS, loco dicto. quo modo STEPH. BYZ. in v. Ασία. Sed APOLLONII ſcholiaſtes ad lib. I. v. CCCCXLIV. Argonaut. ſuadet legendum eſſe μητρός. & LYCOPHRON Alex. v. MCCCCXII. Οὐ μὰν ὑπαὶξ ἡ Πιμπλέως ἔχεις. Nec tamen celet Epimethei mater. i. e. Aſia. 7. Alex. v. MCCCCXII. ubi LYCOPHRON ab Aſia nomen Aſiæ deducere videtur. ob quam rationem in comment. ſuper v. DCXX. LYCOPHRONEM citat EUSTATHIUS. 8. Ασίν EUSTATH. comment. in v. DCXX. Ασίνου τοῦ Κότυος. HERODOTUS Melp. XLV.

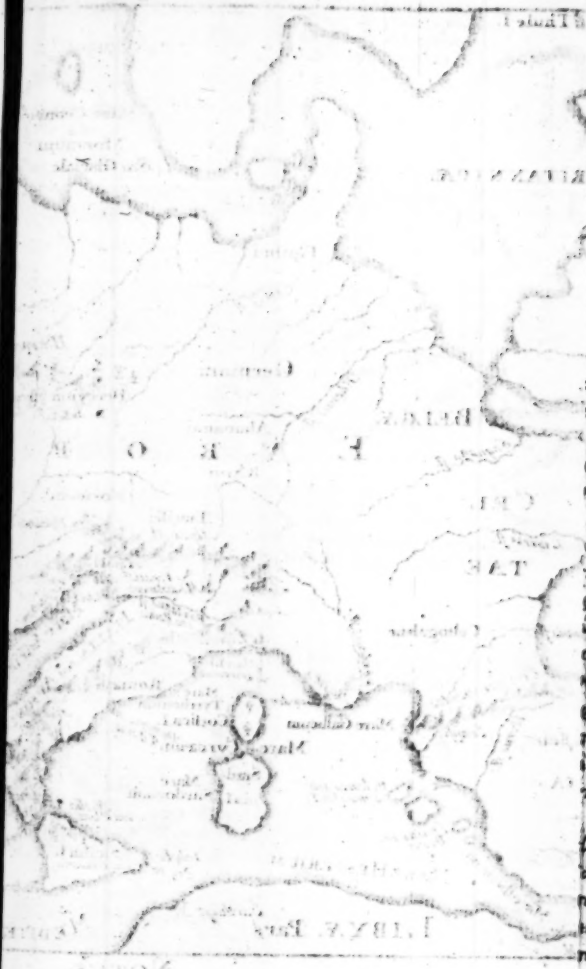

Urbes incognitæ positionis
Odyssæia. Rhegena.
Insulæ incognitæ positionis
Cronia I.
Thule I.
INSULÆ BRITANNICÆ
HIBERNIA I.
ALBION I. seu BRITANNIA
Cimbri
Albis fl.
Germani
Rhenus fl.
Hercynia
Cassiterides I. alii Hesperides Camdeno.
BELGÆ
Alamanni
Sequana fl.
EVROP
Rhæti
Britanni
CEL:
Noricum
Taurisci
Alpes M.
Ligeris fl.
Ammitarum Insulæ.
TAE
Garumna fl.
Celtogalatæ
ITALIA
Hesperides aut Cassiterides I. Chverio.
Pyrenæi montes
Tyrrhenum
Roma
Mare Gallicum
Corsica I.
IBERIA seu HISPANIA
Mare Cyrnæum
Sardinia I.
Mare Sardonium
Baleares seu Gymnasiæ I.
Sicilia I.
Sacrum promontorium.
Tartessus
MARE HESPERIUM
Libyæ Pars
Carthago
LIBYÆ Pars
Stort sculp:
Notus.
Occidens.

EUROPÆ. Tabula antiqua DIONYSIO & EUSTATHIO accommodata

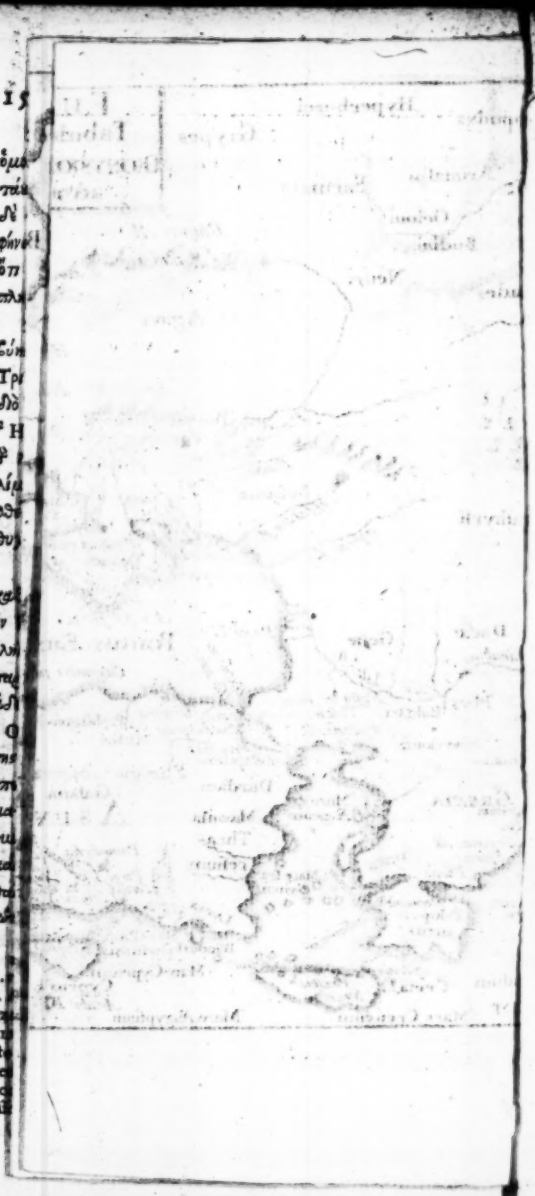

τ Εὐρώπην καὶ ὑπὸ τινων Εὐρώτα ἀνδρὸς ὠνομάσθαι, [1] φερείρηται. διὸ καὶ βαρύτατα βαρεῖαν γὰρ ἔχει τάσιν καὶ ὁ Εὔξεινος, τοὐναντίον τοῖς ἀντιδιαστολῇ τ εὐξενῶν, ὅσαι ἄλλοι τ πλανῶν, ἢ σπετεινόν. ἐξ ὧν καὶ ἀπίθανον περὶ τῆς [2] Ὀππιανῷ εὐρωπίν. διὸ δ εἰδέναι καὶ ὅτι τ Εὐρώπην οἱ παλαιοὶ ἀφόρεν φασὶ τ Ἀσίας, ἃ μόνον ἀνδρῶν ἀρετῇ, καὶ πλούτῳ, καὶ καρποῖς, ἀλλὰ καὶ σπάνει θηείων. πολυθρυλητάτη δ ἠπείρων ἡ Εὐρώπη, ἀπλυτάτη δ τοὐναντίον ἡ Λιβύη. ἡ δ Ἀσία μέσην ἀμφοῖν ἔχει ἀφθόνιον. καὶκεῖνο δὲ γνωτέον, ὅτι Εὐρώπη μὲ πάντα τὰ χθ' ὅσην, ἀρξαμένοις ὑπὸ Ἑλλησπόντου· οἱ δ παλαιοί φασιν ὅτι Οὐιτασιανὸς ἐχώρισε τ Θράϊκην ἀπ' αὐτῆς.

271. Ὡστὸς μὲ Λιβύης ξυσμὸς] Οτι τ αὐτὸν ἔδη ξυσμὸν φησι τῇ Εὐρώπῃ, οἷός ὅτι καὶ ὁ τ Λιβύης. ξυσμὸν δ τ ἔκτασιν λέγει, τ θέσιν, τ ἀφάσιν· ἢ, ὡς αὐτὸς εἶπε, τ τύπον. ταυτὸν γὰρ εἰπεῖν, [3] Εὐρώπης τύπον, καὶ Λιβύης ξυσμόν. καὶ σαφὲστερον δ τ τοιαύτῃ λέξιν ἐρεῖ ἐν τῷ ἄλλοις, καὶ ἐν τῷ, [4] χῆμα δ Ἀσίας, ξυσμὸς πέλει ἀμφοτέρων. ἔστ δ καὶ ἐκεῖ ξυσμὸς τὸ χῆμα, ὁ τύπος, ἡ θέσις. γίνεται δ ὁ ξυσμὸς ἐκ τ ξύω, τὸ ἐλκύω· ἐξ οὗ καὶ [5] τόξα ξυτὴρ, ὁ τοξότης. καὶ ξυτὴρ δ, ὁ χαλινός. διὸ καὶ ὁ Διονύσιος ἐν ταῖς ἐξηγήσεσιν ἐπὶ ξυσμόν, εἶτα οὕτως ἐπιμελούμενος τ λέξιν, ἐρεῖ, ἑλκόμενον τῷ βαθύν· ὡς ταυτὸν ὂν εἰπεῖν, ξυσμὸν καὶ ἕλκυσμόν.

274. Ἀμφω δ' ἴσον ἔχουσιν] Οτι Εὐρώπη καὶ Λιβύη τὸ νέατον ἴχνος, ἤγουν τ βάσιν καὶ τὸ ἑῷον πλατὺ τέρμα ἐσωνύμ, ἴσως ὅτι τ Ἀσίαν ἔχουσιν. ὑπόκεινται γὰρ ἡ Ἀσία, ὥσαρ βάσις, αὐτῶν. καὶν θείης, φησὶν, ἀμφοτέρας πάσας, χαῖαν μίαν, μὴ μεσολαμβάνων ὑπὸ τ ἐπωνείας θαλάσσης, κάτα ἀγνόητο χῆμα, πλευραῖς ἴσον ἀμφοτέραις· ἢ ὀξὺ μὲ, τὸ ἑσπέριον πλατὺ δὲ, τὸ ἀνατολικὸν τὸ πρὸς τῇ Ἀσίᾳ. καὶ ὅρα ὅτι καὶ ὅτι κάτα πλευραὶ λέγονται. Ισέον δ ὅτι ὥσαρ ἡ Λιβύη καὶ ἡ Εὐρώπη ὁμῶς συντιθεῖται κάτω εἰκάζοντα τῷ γεωμετρικῷ, ὅτω καὶ ἄλλα μέρη τ γῆς γεωμετρικοῖς εἰκάζονται χήμασι φησὶ τῷ [6] Διονυσίῳ· ὥσαρ ἡ Λιβύη μὲ, τραπεζίῳ· τετρώνῳ δὲ ἡ Αἰγυπτος, καὶ ἡ Σικελία. καὶ ἑξάμωρ δ μέσον τι τ Ἀσίας, ὡς μὴ ταῦτα [7] ἐφάπτεται.

281. Τῆς δ' ὅτοι πυμάτῳ μὲ ὑπὸ γλαχῖνα] Οτι ὑπὸ τ ἐσχάτῳ γλαχῖνα, ὅ ὅτι γωνίαν, τ Εὐρώπης, ἀγχοῦ σφ' σκιλῶν σφ' σφι τὰ Γάδειρα, οἳ Ιβηρές εἰσι τεταμένοι, ἄχρι καὶ τ βορείῳ ψυχρῷ ὠκεανῷ. τότες μεγαλύμοις φησὶ δ' ἰῷ εἶχον ἀνδρείαν. ἄποικοι δὲ τότων οἱ ἑῷοι Ιβηρες, ὡς καὶ σφ' Εὐρωπαίων Γαλατῶν οἱ Ασιανοὶ, οἱ σφι τ Αγχυραν. καλίκυται

1. comment. in v. CLXXV. 2. Halieut. lib. III. v XX. 3. DIONYS. v. CCLXX. 4. DIONYS. v. DCXX. 5. κατὰ παραγωγὴν præfigunt c. E. τόξον καὶ ξυστὴρ καὶ ξυτὴρ. ἢ ἴλεξις καὶ ὁ ζέξυτης MS R. STEPH. 6. DIONYS. v. CLXXV. v. CCXLJI. 7. φαίνεται C. E.

ἡ Ἰβηρὶς ἀπὸ τ Ἰβήρου ποταμοῦ, ὃ ἴδιον λέγεται τὸ πλημμύρειν καὶ ἄλλα χρόνων, ὅτε τὰ βόρεια πνεύματα πλεονάζει. αἰτία δ τ τούτου πόδες, φασὶν, ἡ λίμνη, δι' ἧς ὁ τοιοῦτος ποταμὸς ῥέει. συνικβάλλουσι γὰρ τὸ λιμναῖον οἱ ἄνεμοι, καὶ ὅταν πνέωσι πλεονασμὸν τ ὕδατος. κτί δέ τινας, ἀπὸ τινος βασιλέως ὁμωνύμου οἱ Ἰβηρὶς ἔλαχον τὸ ὄνομα κελτὸς γὰρ καὶ ὁ Ἰβηρ, παῖδες Ἡρακλέους ἀπὸ βαρβάρης γυναικός· ἐξ ὧν τὰ ἔθνη οἱ Κελτοὶ καὶ οἱ Ἰβηρες. ἰσχὺν δ ὅτι ἡ Ἰβηρία, ὃ πᾶσα μιᾶς, ἀλλὰ μόνη ἡ ἐντὸς τ ξηδόντος Ἰβήρου ποταμοῦ, καὶ Ἰαπυδία σωνανύμως ἡ πολυανύμως ἐλέγετο. Ῥωμαῖοι δὲ καὶ τ πᾶσαν ὕστερον ἐκάλεσαν ὕστερον· ὡς ἔστι διάνυμον, Ἰβηρίαν τε καὶ Ἰαπυδίαν. λέγουσι δ πλείας ἡ χίλιας πόλεις Ἰβήρων ἔστι. οἱ δὲ τοῦτο λέγοντες, καὶ τὰς μεγάλας κώμας πόλεις ὠνόμαζον. φασὶ δὲ ἐν Ἰβηρίᾳ καὶ πόλιν ἔστι Ὀδυσσέαν, καὶ ἄλλα πολλὰ ἴχνη τ Ὀδυσσέως πλάνης. ὑδροποτεῖν δὲ λέγονται οἱ Ἰβηρὶς, καὶ μονοσιτεῖν, καὶ πολυτελεῖ ἐσθῆτι χρῆσθαι.

284. Βρεττανοὶ] Οτι Βρεττανοὶ λέγ. δύο τ' ὡς ὀλίγου· ἐνταῦθα δὲ, ἐν τῇ, ἔνθα Βρεττανοὶ, τ μέσῃ ὀλιγάζαντος, ἀπεχώρισε τὸ ἓν τ'. ὅτι καὶ Σαρματῶν τινων λεγομένων μὲν τ ρ', ὄμως ἐν τοῖς ἑξῆς, ἐν τῇ, [1] Γερμανοὶ, Σαμάται τε, ἡ τ μέσῃ βία ἐξέθλιψε τὸ ρ'. Σαρμάται γὰρ εἰσὶν ἔθνει, καὶ ὁ Σαμάτης. τῆς δὲ Βρεττανῶν νήσου παρώνυμοι αἱ ἀντιπέρας Βρεττανίδες νῆσοι, ὡς ἐν [2] ξηδόντος).

285. Λευκά τε φῶλα νέμον] ἀρειμανίων Γερμανῶν] Οτι τὸν Γερμανὸν, οἷς οἱ Αλαμανοὶ φεύγοντες, λευκὰ λέγ. φῶλα. τοιοῦτοι γὰρ τ χρόνου εἰσὶν, ἀπαναστάσεις τοῖς νοσηλάτοις Αἰθίοψιν. ἐκεῖνοι γὰρ μελάντατοι. καλεῖ δὲ αὐτὸν καὶ ἀρειμανίνιον, ἢ ἐριδενέας. λέγ. δὲ καὶ ὅτι ἐξαδρύσκουσι τὸν τ Ερκυνίᾳ δρυμὰ ὀρύγκους, ἤγουν φάκους) τοῖς Ερκυνίοις δρυμοῖς, ὡς τοῦ αὐτοῦ Κρονίῳ ὠκεανῷ. ἴσορρεῖ δ καὶ τ ἐκεῖ τις Ἰβηρικὸν ὄπυεσι ὁμοίαν ἔστι βύρσῃ, ὃ τῷ χρώματι, ὃν τῇ λειότητι, ἀλλὰ τῷ σήματι. βύρσῃ γὰρ τετραμμένῃ ἔοικεν ἡ Ἰβηρία· ὅς, φασὶ, τὰ ὄπ [3] τραχηλιμαῖα μέρη εἰς τ σωνεχῆ Κελτικῷ ὡς τ ἕω ἀβρεκπίπτουσι. γνήσιοι δὲ κτί Ρωμαίων γλῶσσαν οἱ Γερμανοὶ ἐρμωνδόνοι· ὡς ἂν γνήσιοι Γαλάτους, οἷς ἐοίκασιν ἐν μορφαῖς, καὶ βίοις, καὶ ἤθεσι· πλεονάζοντες μόνον ἀχλύοτητι, μεγίθει τε καὶ ξανθότητι· πέραν τ Ρήνου κοίμησι ὡς ἕω, μέχρι τῶν Κελτῶν. πρὸς δὲ τὸ Γερμανοὶ, εἰς τὸ ἀδελφοὶ μεταλαμβάνουσιν, ὅπερ πρότερον τινὰ ταυτὸν ὂν τῇ γνήσιοι. [4] Πλούταρχος δὲ λέγ. ὅτι οἱ Γερμανοὶ σύμεγέθεις τοῖς σώμασι,

1. DIONYS. v. CCCIV. 2. DIONYS. unde haec desumta sunt. 4. in CAIO v. DLXVI. 3. τραχηλιαῖα STRABO lib. II. MARIO.

καὶ

ἡ χαλκῆτοι τοῖς ὁμοίοις. ὁ δὲ ξιφίας Ερκύνιος ὀρυμὸς μέγας τέ ἐστι καὶ πολύδυνδρος. τὸ δὲ ὄρεσίκος, ἐλαφόζοσα λέξις ἐστὶν, ὁποίαι πολλαὶ τοῖς ποιηταῖς ὀλιγηδυούσι), ἀφ' ὧ καὶ κυνόπτοπον· δηλοῖ δὲ τὸ ὄρεσι ἐζηγκασίν καὶ ἀνάτασιν.

288. Πυρήλιωάτιον ὄρος, καὶ ῥύματα Κελτῶν] Ὅτι ὄρος τὸ Πυρηνίου, ἤτοι τὸ Πυρηνάτιον ὄρος, οἱ Κελτοὶ κατοικοῦσιν, ἀγχοῦ πηγῆς καλλιῤῥόου Ηριδανοῦ. ὃν τινες εἶναί φασι τὸν νῦν λεγόμενον Πάδον. ὁ δὲ [1] γεωγράφος φησὶ αὐτὸ ὕστω φησὶν, Ηριδανὸν τὸ μακεδονικὸν γῆς ὄντα, πλησίον δὲ τὸ Πάδου λεγόμενον. ὃν Πάδον καὶ μέγιστον ἐκείνος φησὶ τῶν Εὐρωπαίων ποταμῶν· μετὰ τὸν Ἴστρον· καὶ εἰς τὸ Ἀδριατικὸν αὐτὸν λέγει [2] ἐκπίπτειν· θαλάττιον. ὃ Πάδου πρὸς καὶ τὸ Μεθωλάνιον φησὶ λέγει, πόλιν ἀξιόλογον, συνάπτουσάν πως τῇ Ἄλπει. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ [3] Ἄρατος ἐν οἷς λέγει λείψανον Ηριδανοῦ, τὸ κατ' ἐκεῖνον φαινόμενον αὐτοῦ ἀστροθέτημα, ὑμφαίνει ἐκλελεῖφθαι τὸ κάτω ποταμὸν Ηριδανόν. ὁ μὴν τοι Διονύσιος ὡς ἔπ' ὄντος τοῦ Ηριδανοῦ, ἐκπίπτειν καὶ τὰ ὕδατα [4] αὐτοῦ μυθευόμενα, θηλασθῆναι τὰ κατ' Φαέθοντα, ὃν ἐκπεσόντα τοῦ πατρὸς ἡλιακὰς ἅρματος, καὶ τῷ Ηριδανῷ ἐλεησάντα, ἐκεῖ αἱ ἀδελφαὶ Ηλιάδες νυκτὸς ἐκλαῦσαι, καὶ τὸ ὀφθαλμῶν ἀπέσταξαν ἤλεκτρον. ἔνθα αἴγειροι ῥιζόμεναι, ὑποσάζουσι, φησὶ, καὶ ἑστῶτα τοιοῦτο ἤλεκτρον. Κελτῶν δὲ παῖδες ὑρῆνδμοι ταῖς αἰγείροις, ἀμέλγουσι ἤλεκτρα χρυσαυγῆ· λέγει, ὃ ὅζει, ῥέπτον· τὸ τοιοῦτον ἤλεκτρον. οἱ δὲ ἀέριον χάριεν ἀφ' ᾧ ῥ'. ἤλεκτρον δὲ νῦν, ἐκ τὸ ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κρᾶμα· λίθος δέ τις χρυσοειδὴς, ἐξ ἧς καὶ κάλλιστα μαχαίρας γίνουσι, ἀχύρων ἐριλευκοτάτων, ὡς ἂν μαγῆπις σιδήρου. ὅτι δὲ ἐκ ἄντικρυς λίθος ἐστὶν ὁ τοιοῦτος ἤλεκτρος, ἀλλὰ σίνδρα ἤλεκτρον, πέπηγὸς εἰς σῶμα λιθοειδὲς, δεικνύοσί τινες τῶν παλαιῶν. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ὡς χρυσαυγὴς ὁ ξηθεὶς ἤλεκτρος λέγει τὸν Ηλιάδων φησὶ ἤλεκτρον· τὸ γὰρ μέταλλον τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἡλίου ἀνάκειται. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐσθιὰν ὁ Διονύσιος λίθον παραποτάμιον λέγει τὸ ἤλεκτρον. Πυρήνη δὲ, ὄρος μέγιστον, ἀφορίζον τὴν Ιβηρίαν καὶ τὴν Κελτικήν. τὸ δὲ Κελτοὶ ὁ [5] γεωγράφος Κέλτοι φησὶν, ὡς οἱ Χρῦσαι. δῆλον δὲ λέγων· ἄχρι καὶ τοῦ Ρήνου οἱ Κελτοί. ὑπὸ δὲ αὐτῶν οἱ σύμπαντες Εὐρωπαῖοι Γαλάται, Κελτοὶ ὑπὸ Ἑλλήνων ἐκλήθησαν.

294. Τὸν δὲ μεθ' ἑξείης, Τυρσηνίδος] Ὅτι μετὰ τὸν Ηριδανὸν οἱ Τυρῥηνοὶ, ὡς ὧν κατωτέρω ἐδήλωσε· ὧν ὡσεὶ [6] ἀνατολὴν· ἡ τοῦ Ἄλπεως ἀρχὴ, ἀπ' ἧς μέσης κατασύρει ὁ Κελτικὸς Ρῆνος, ἰσόμοιρος εἰς τὸ βόρειον

1. STRABO lib. IV & V. 2. ἐμπίπτει τὸν c. 3. STRABO lib. IV. 4. ἀναζ- STRABO. 5. phænom. v. CCCLX. 6. αὐ- λεῖ c. E.

ἐκβάλλων ὠχέανον, ὀξὺς, καὶ δυσκυφόρητος, καὶ σκολιὸς. ὅτος ὅζτι ὁ λιγὺς μὴν τὰ νῶτα τῆ γηπίων διοείζειν ῥητήματα, οἷα τὰ μὲ ὑπαείχον τὰ γηπία, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα διδοὺς βωδῶ λόγῳ καὶ ὕδατος. ἡ δὲ Αλπις, μέγιστον ὄρος, διὸ καὶ πλουντικὰς λέγον) αἱ Αλπεις. φασὶ δὲ τὴν λέξιν ταύτην, χῖ τὴ εἰς τὸ Ελλωικὸν μεταλημμ, ταυτὸν διώασθαι τῆ κλειτύς. ὅτω δὲ ὑψηλὸν [1] ἰσορεῖται τὸ ὄρος, ὡς τε ὑδ' ἂν πιμπλαῖὸς τις ἀναβαὰ αὐτό. ἄρχε) δὲ ὑπὸ τ αὐτῶν χωρίων, ἀφ' ὧν καὶ τὰ [2] ζωδιοσόριθμα ἐν τῆς ἐξῆς Απέννια ὄρη, τὰ χῖ τὴ Γέννων, ἃ πς ὅζι Λιγύων ἐμπόριον. ἐκκλῖνε δὲ χῖ ῥηῖος ὑδέτερον, τὰ Αλπια· καὶ Αλβια δὲ, μῦ τὴ β'.

298. Ρωμῃ δ' ἐξείης] Οπ τῃ Ρωμῃ ἐξῆς ὁ Ισρος ὀπτάβλε), ἤγκι ἀνατέλλει κάπαδὸν ποδὸν. ὃν καὶ ἱερὸν φασι, καὶ σημαῖνε ἀεὶ συμβάσις ἐπακολήψεως, λέγων καὶ ὅτι εἰς τὴ Εὔξεινον πᾶσαι ἐρεύγε) ὕδατος ἄχθω, πενταπόροις φεῤῥοαῖς, ὃ ὅζι πέντε ῥόμασιν, ἐλιασόμβῳ τε Πεύκῃω, νῆσος δὲ ἡ Πεύκη τεήγων, μεταξὺ κειμένη τ τὴ Ισρου ῥομάτων. ὁ μέν τοι Πτολεμαῖος ἐπλάσομον καὶ τὴ Ισρον λέγ, καλὰ καὶ τὴ Νέῶλον. ὠσαύτως καὶ ὁ [3] γεωγράφος, ὃς λέγ καὶ ὅτι μέγιςός ὅζι τ Εὐρωπαίων ποταμῶ, δέχων τὴ Αδριατικὴ μυχὸ χιλίες σαδίυς· καὶ ὅτι ἀρχόμβῳ ὑπὸ Γερμανῶν ῥέει ῥεὸς νότον, εἶτα ὄπτρέφει ῥεὸς ἀνατολὰς, ἕως εἰς τὴ πόντον. ἔχ) δὲ μέγιςον ῥόμα τὸ λεγόμενον ἱερὸν, ὅπερ ἔζαξε ποτε Δαρεῖος, ὡς ὁ Ξέρξης τὰ τὴ Ελλησπόντε γεφά. ῥεΐέχ) δὲ καὶ ἄλλα νησία ὁ Ισρος τῆς ῥόμασι, δίχα τὴ Πεύκης. [4] Ηρόδοτος δὲ Κελτικὸν ποταμὸν οἶδε τὴ Ισρον, ἐν οἷς λέγ πλησιάζει μῦ αὐτὸν ὑπὸ πολλῶν ποταμῶ, ἀρχαῖα δὲ ἐκ Κελτῶν, ῥέει δὲ διὰ πάσης Εὐρώπης. καὶ αὐτὸς δὲ πεντάρομον τῆτον ἱςορῶ, καὶ ἴσον ἀεὶ ῥεῖν αὐτὸν ἑαυτῃ ῥέειν φησὶ ῥεσιδεὶς καὶ αἰτίαν τὴ δικαίου αὐτῃ. ὁ δὲ [5] γεωγράφος φησὶ καὶ ἄλλον Ισρον ἐκ τύτε τὰς ἀρχὰς ἔχοντα, [6] ἐμβάλλειν εἰς τὴ Αδρίαν κόλπον, κατὰ πνας δ' ἕ καὶ δοκεῖ τῶν πολλῶν ἃ Αρχὼ ἐκ τῆ Εὐξείνε πόντε διεκπεσῶν εἰς τὸ Αδριατικὸν πέλαγος, ὅτε τὸ χρυσῶν [7] κῶας· οἱ Αργοναῦται κλέψαντες ἐκ Κολχίδος ἔφυγον. τῶτο δὲ καὶ [8] Αριστοτέλης οἶδεν, ἐν οἷς λέγ ὅτι οἱ [9] τεχῖται· μόνοι ἀναπλέυσι ἐκ τῆ Πόντε εἰς τὸ Ισρον· εἶτα ὅτε ῥέζεται, καταπλέυσιν εἰς τὴ Αδρίαν, καὶ αὐτὸς δὲ ἐν τύτοις ὑπομφαίνει τὴ ῥῆσιν τῃ γεωγράφῳ ἕτερον Ισρον. φησὶ δὲ ὁ αὐτὸς γεωγράφος καὶ ὅτι ὁ Ισρος [10] ποτὲ· Ματίας ἐλέγετο, ὅ ὅζι

1. apud STRAB. lib. IV. 2. vide comment. in v. CCCXL. 3. STRABO lib. VII. 4. Euterpe XXXIII. 5. STRABO lib. I. 6. ἐκβάλλῃ B. & STRABO loco dicto. male. 7. κάλλιον MS R. STEPH. 8. hist. animal. lib. VIII. cap. XIII. 9. τεμχᾶοι ARISTOTELES loco dicto. GESNERUS τεσχίαι recte restituit. ita olim legit EUSTATHIUS. 10. πόβαμὸς MS R. STEPH.

χῖ

χ᾽ Ελλωπας Ασπ. χ᾽ ὅπ πολλάκις μ᾽ οἱ Σκύθαι δ᾽ αὐτῆ παραιέμενοι εἶν ἔπαρον· συμφορᾶς δ᾽ ποτε αὐτοῖς ἐπιπαιτούσης, ἠμείνουδη Δαυέω, ἢ Δαυδίω, ὥσ᾽ ᾽ ἁμάρτειν ἐκείνες αἰτίαν ἔχων· τετίσιν, αἰπόμθ ἀλ᾽ τοιότε ὀνόματος ὦσ᾽ ἐκείνων, χ᾽ αὐτ᾽ γλῶσαν, ὡς αὐτ αὐτοῖς δυσυχάς ᾐούμθ. λέγ᾽ [1] ἐκεῖν᾽ καὶ ὅπ τ᾽ Ισρ παῤῥηλιά εἰσιν ὄρη ὑπὸ Αδρίς, μάλ᾽ Εὐξείνε πόντ, ᾧ τὰ Ιλλυειχ, ἔνα τὰ Παιονιχ, μεθ᾽ ἃ, τὰ Θράκια. ὧν καὶ ὁ Αἷμός ὄσ, ᾧ τ᾽ πόντ τ᾽ Εὐξείνε ἡλιαδ κείμθ. μέσ᾽ τότων ἡ Παιονία, ὑψηλ πᾶσα, ἧς ᾧ Θράκην χ᾽ ἡ Ροδόπ κεῖται, ὅπε ἡ νῦ ὀνομαζόμθη Κλοκοπίτζα. πηὶς δ᾽ ὅτω σωτομώτατα ᾧ Ισρ φασίν· Ισρ ὁ τὴς Παίονας παρμείβων, ἐκ ῥ᾽ Ερκυνίων ὀρῶν ναυσίπορος ἐκ πηῆς αἴρεται· καὶ ῥ᾽ζόμθ, τῇ μ᾽ εἰς Πόντον ξέει, τῇ δ᾽ εἰς Αδρίαν.

302. Τὰ μ᾽ ᾧ βορέλιν] Οπ ᾧ βορέαν τ᾽ Ισρ ἔθνη κεῖται πᾶπα, Γερμανοὶ Σαμάται (ἤτοι Σαρμάται, χ᾽ ἔλλειμιν ᾽ ρ᾽ ἀμεταῖλυ, ὡς ᾧ γράφαι) χ᾽ Γέται, χ᾽ Βασάρναι, Δακῶν τε ἄπαντος γῆ, χ᾽ Αλανοὶ, χ᾽ Ταῦροι, οἳ ναίυσι ᾧ᾽ Αχιλλέως δρόμον· χ᾽ Μιλάγχλαινοι, χ᾽ Ιππημολγοὶ, ᾧ᾽ ὧν ἐν τῆς εἰς ᾽ [2] Ιλιάδα γέγραπται· χ᾽ Νόμοὶ, χ᾽ Ιππόποδες, οἳ κατὰ πνας [3] Ζάγαροι, χ᾽ Γελωνοὶ, χ᾽ Αγαθυρσοι. καὶ ὅπ μ᾽ βόρεισ· ᾧ᾽ νότον δ᾽ τ᾽ Ισρ, Γέτ᾽ραι, καὶ Ωείκια ἐρημὰ ἄπα, χ᾽ Παννόνιοι, οἳ κατὰ πνας [4] Βέλγαροι, χ᾽ Μυσοὶ, Θρᾳκῶν βορειότατοι, χ᾽ Θρᾷκες αὐτοὶ ἀπέρατα γαῖαν ἔχοντες. τότων δ᾽ ᾽ ἐθνῶν, ᾧ᾽ μ Γερμανῶν ἐξέβθη τὸ ἀρχῖν· ᾧ᾽ δ᾽ ᾽ ἐριζῆς εἰρήσ) ἐ τι λόγε ἄξιον τ᾽ ὀντέμοντ.

304. Γερμανοὶ, Σαμάται τε] Οπ τὰ ἀλ᾽ ᾽ αὖς ἐθνικὰ ὀνόματα ἐκτείνει παρ᾽ τ᾽ Διονύσ᾽ ᾽ παρελήγουσαν, ὃ᾽ Βρεταυὸς, Γερμανὸς, Αλανὸς, Καρμανὸς, Λδυκυὸς. τὸ Ηριδυὸς ὐκ ἔθνος ὄνομα· ποταμὸς γάρ· ἀὸ συέλλει ᾽ παρελήγουσα, ὡς χ᾽ τὸ ὠκεανὸς.

Γέται θ᾽ ἅμα] Οπ τὴς Γέτας Διονύσ᾽ μ᾽ ᾧ βοῤῥᾶν ᾽ Ισρ οἴλν, ὡς ἀνωτέρω εἴρη· (καὶδὰ χ᾽ τὴς Σαρμάτας, οἳ ἔθν᾽ εἰσὶ Σκυθικόν·) [5] Ηρόδοτος δ᾽ μέρ᾽ οὔ) ἴδ. ᾽ Θρᾳκῶν τὴς Γέτας. ὁ δ᾽ [6] γεωγράφ᾽ ἐρ᾽ ἑκάτερα ᾽ ποταμῦ αὐτὴς οἰκεῖν ἴσρεῖ, ὡς χ᾽ τὴς Μυσὸς, χ᾽ τὴς Θρᾷκας. φιλογυίαιοι δ᾽, φησὶν, εἰσὶ, χ᾽ ᾧ᾽ τὸ θεῖον ἀπωδάζοντες. παρ᾽ οἷς λῶ καὶ ὁ Ζάμολξις Πυθαγόρα φοιτήσας, καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις πολλὰ

1. STRABO lib. VII. 2. EUSTATH. ex alii legunt, teste A. MATTHÆO. in ROM. Iliad. N. v. v. 3. Χαζκροὶ 5. Melpom. XCIII. 6. STRABO lib. C. L. 4. Βίλγαρι MS R. STEPH. Βυγα- VII.

ἀρεσκόν, καὶ ἀπὸ αὐτοῦ νομιθεὶς, καὶ κληθεὶς ἀφ' οὗτος, καὶ καινισμῶν τῶν βασιλεῖ τῶν πραγμάτων. ἐφύοντο δέ ποτε οἱ Γέται, φασὶ, καὶ τοῖς Ρωμαίοις φοβεροὶ, καὶ ἀφικόμενοι τὸν Ἴστρον, καὶ λεηλατήσαντες τὰς τε Ἰλλυρίδας καὶ τὰς Θρᾴκας, καὶ τὰς Μακεδόνας. νόμος ἦ Γετικὸς, ὑποπράζεσθαι τὰ γυναῖκας τῷ ἀνδρὶ δανόντι, καὶ κινδεύειν ὅταν ὑπερορυκεύωσι. [1] Ἡρόδοτος ἦ καὶ ταξόλυσιν φησὶν αὐτὸς ἄνω πρὸς τὰ βορειότερα, καὶ τὰ ἀστρονόμα, ἀπειλήσαντας τὰ Δαρεῖον. ἔτι φησὶν ὁ γεωγράφος ἀφικέσθαι μέχρι ποτὲ τὰ Ἀλέξανδρον εἰς τὴν πρὸς Ἴστρῳ Γέτας, ἀφ' ταχέων ἦ ἀναστρέψαι καθόλου δῶρα. [2] λέγει δ' ἦ καὶ ὡς εἰς τοσοῦτον αὐτοί τε καὶ οἱ Δάκαι κατέδησαν ποτε, ὡς τε καὶ εἴκοσι μυριάδας ἐκπέμπειν φασὶν ὕστερον ἦ συμβάντος ἐγγὺς ἦλθον τὰ ναυτικὰ Ρωμαίοις. ὁ ἦ Ἰκιλιανὸς ἔν τινι τῶν αὐτοῦ λέγων χάρει ὅτι τὸ τῶν Γετῶν ἔθνος, τὸ πόπροτε μαχιμώτατον, ἀφ' τε τῶν ἀνδρείαν, καὶ ἀφ' τὰ Ζάμολξιν ὃν πιθῶσιν. ὃ γὰρ ἀποθνήσκειν ἀλλὰ μετοικίζεσθαι νομίζοντες, ἐπιμάτερον ἀπόκεινται, ἢ τὰς ἀποδημίας ὑπομένουσι. καὶ [3] Ἡρόδοτος ἦ ἀπιδιατρίζοντας αὐτὸς καλεῖ, ἀφ' τὰ ἐκθέντα γόητα Ζάμολξιν, ὃν καὶ [4] μαθητεύσαι αὐτὸς τὰ Πυθαγόρα φησὶν. ἱερεῖ ἦ καὶ ἀνδρειότατος Θρᾳκῶν τῶν Γέτας, καὶ δικαιότατος. λέγει ἦ καὶ ὅτι εἶναι αὐτὸς ὁ Δαρεῖος, ὅτι χαλεπὰ ἀφίκετο ἐκ τὰ Ἀσίας, ἐπορεύετο ἀφ' τὰ Θρᾴκας.

305. Δακῶν τ' ἄπειτος αἶα] Ὅτι τὸν Δάκας, Δάκες ἐκάλεν πάντες, φησὶ ἦ καὶ ὁ γεωγράφος, ὅτι οἱ Δάκαι, [5] Δάοι ποτὲ ὠνομάζοντο, ὁ δὲ [6] Ἡρόδοτος Νομαδικὸν Περσικὸν γένος τὸν Δάκας λέγει, καθὰ καὶ τὸν Μάρδους, καὶ ἄλλους πάντας. ὁ ἦ τὰ ἐθνικὰ [7] γράψας, καὶ πλησίον τῆ ποταμῶν Εὐρυδίνης φησὶ τὰ Δακίαν δύνειν. ἀφ' ἓ Βορυσθένης καταστρέφεσθαι). λέγει ἦ καὶ ὅτι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὡς ὅλη πολὺ τὰ τῶν [8] Ἀττικῶν ὀνόματα δέλεαν, Δάοι καὶ Γέται, φέρει ἦ ἱστορία, καὶ νοτιωτέρους τὰ Ἴστρου τὸν Δάκας ἴδῃ). φασὶ γὰρ ὅτι Αὐρηλιανὸς τὸν ἀφ' τῶν Δακίαν ἀπῳκισμένους Ρωμαίους ἐκεῖθεν ἐξαγαγὼν, ἀφ' τὸν ἐν πατρίδι τὰ Ἴστρου κατῴκισε, ἐν μέσῃ τῇ Μυσίᾳ καθίδρυσε, τὰ χώραν ὀνομάσας Δακίαν.

Ἀλκήντιες Ἀλανοὶ] Ὅτι Ἀλανὸν ὄρος [9] Σαρματίας, ἀφ' ἓ τὸ ἔθνος οἱ Ἀλανοὶ ἔσχον ὀνομάζεσθαι· ἓς καὶ ἀλκήντας ὁ Διονύσιος καὶ πολύπτους καλᾷ.

306. Ἀχιλλῆος δρόμον] Ὅτι ὁ Ἀχιλλέως δρόμος, ὃν οἱ Ταῦροι τὸν ἔσχες ναίουσι, αἰθὴν τε δὴ σφὸς ἐμὶν καὶ ἀλλιγὸς, καὶ χῶρ τὰ [10] γεωγράφον,

1. Melpom. xciv. 2. λέγει c. e. recte. ſunt enim STRABONIS verba lib. vii. 3. Melpom. xciv. 4. Ἀνάξιν c. e. & ms b. STEPH. 5. Δαΐοι STRABO lib. vii. 6. Clio cxxv. 7. STEPH. BYZ. in v. Δακίη. 8. ὀλκὴν c. e. & STEPH. BYZANT. a quo verba hæc deſumta ſunt. 9. Ἀρματίας STEPHAN. BYZANT. in v. Ἀλανοὶ. 10. STRABON. lib. vii.

Χειρόν-

χαρίσησθε ἀλιτηνὸς, εἰδέν τις ταινία, ὅτοι φασία, μῦκος ὅσον χιλίων σταδίων ὅλη τ᾽ ἔα, ἀμμώδης, πλάτος δὲ δύο σταδίων τὸ μέγιστον. σῶτον δὲ δεῖμον ὁ Ελλάνικος Αχιλλεὺς σεμνῦνθαι, μεταδιώκων τὸν τ᾽ Αγαμέμνονος Ιφιγένειαν, ἐξ Αὐλίδος ἀναπλεῦσαν εἰς [1] Σκυθίαν· ὁπηνίκα ἔλαφον ἡ Αρτεμις εἰς θυσίαν ἀντέδωκεν· ἔνθα καὶ μείνας πολὺν χρόνον ὁ Αχιλλεὺς, γαμεῖ ὁσκεῖ καὶ τὴν [2] Λυκόφρονι, ἀφ᾽ ἧκε τὴν τότε τ᾽ ἐξ αὐτῆς κλῆσιν. ὅτι δὲ συγκατηγωνισμένη λίθῳ τῷ Αχιλλεῖ ἡ Ιφιγένεια, καθωμίλησε. ἄλλοι δέ φασιν ἕτιεραν εἶδ᾽ σῶτον τ᾽ Αχιλλέα θεᾶς Σκύθαις, βασιλέα τ᾽ τόπων, ὃς ἠράσθη τε τ᾽ Ιφιγενείας πεμφθείσης ἐκεῖ, καὶ ἔμεινεν ὀπαδέων. ἐξ ἧς ὁ τόπος, Αχιλλεῖον. οἱ δὲ σῶτο λέγοντες παραφέρεσι μάρτυρα τ᾽ Αλκαῖον, λέγοντα, [3] Αχιλλῆϊ ὃς τᾶς Σκυθικᾶς" μεδίεις. ὑπὸ δὲ Αχιλλέως, καὶ ἡ λευκὴ νῆσος ἡ μὴ ταῦτα ξενθυσομένη, Αχίλλειος ἐλέχθη νῆσος, σὺν τ᾽ Εὔξεινον· ἔνθα φασὶν οἱ Σκύθαι τ᾽ Αχιλλέως ψυχὴν διαβαίνουσα τὰ ἑαυτῆς ἀδύρειν. οἱ δὲ Ταῦροι τὸ ἔθνος ὑπὸ τ᾽ ζώῃ ταύρῳ, φασὶ, καλεῖν, ἀφ᾽ τὸ ἐκεῖ τ᾽ Οσιριν ζεύξαντα βοῦν ἀρόσαι χλῶ. σὺν τούτοις νῆσος ἡ Ταυρικὴ, ἡ καὶ Μαιωτικὴ, μεγάλη καὶ ὀλίσιμος· ἣ παρέχει) καὶ ἡ Φαναγόρεια, καὶ ἡ Ερμώνασσα, ὡς ἐν τοῖς μῦ ταῦτα ξενθυσε). καὶ ἡ Αρτεμις δὲ, Ταυροπόλος, ὑπὸ τούτων ὁσκεῖ τ᾽ Ταύρων λεγομένη, οἷς ἔχαιρεν ὡς ξενοκτονοῦσι ἐπ᾽ αὐτῇ· οἱ μῦθοι παρὰ τὴν [4] μαγχάρην Νώρικοι Ταυείσκοι, ἔτιεραν εἰσὶν ἔθνος παρὰ τούτοις τὸς Ταύρους.

309. Ενθα Μιλάγχλαινοί τι] Οπ Μιλάγχλαινοι λέγονται. ἀφ᾽ τὸ ἐν ἕδει μέλαν καὶ ζοφερὸν τ᾽ ἐνδύματος, ὡς καὶ [5] Ηρόδοτος ὁσκεῖ, ὃς καὶ ἀνθρωποφαγεῖν αὐτὸς εἰπὼν, λέγει καὶ ὅτι Μιλαγχλαίνων τὸ καθύπερθεν, λίμναι, καὶ γῆ ἔρημος ἀνθρώπων.

310. Νάφοι] Οπ οἱ Νάφοι ἐκλιπεῖν λέγονταί ποτε τ᾽ αὐτῶν χώραν ὑπὸ ὄφεων, καὶ ὅτι γόητες ἐλέγοντο εἶναι). ἔτως τοίνυν ἐκάσου, φασὶν, ἅπαξ ἔκαστος τ᾽ Νάφων λύκος γίνεται) ὀλίγας ἡμέρας, καὶ αὖθις εἰς ἄνθρωπον ἀποκαθίστα). Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι νεκρὸς μὲν τὸ γένημα τ᾽ ἐλάφου, ἀφ᾽ τοῦ β᾽ χαράττει· Νευροὶ δὲ τὸ ἠθικόν, οἱ καὶ Νάνειται, ἀφ᾽ τ᾽ εὐφραδύγλωσσοι.

Γελωνοί τ᾽, ἠδ᾽ Αγάθυρσοι] Οπ Ηρακλέης υἱοὶ Γελωνὸς καὶ Αγάθυρσος, ἐξ ὧν ἔθνη βορειότερα τ᾽ Ιστρου, οἱ Γελωνοὶ καὶ οἱ Αγάθυρσοι. ὑπὸ μὲν οὖν ψυχροῖς Αγαθύρσοις, ὡς ὁ Διονύσιός φησιν, ἀφάλμας δεῖ παμφανόων. οἱ Γελωνοὶ δέ, ὡς ἄλλοι φασὶ, χῆν τε ἐρράζοντο, καὶ σιτοφαγοῦσι, καὶ κύπτε

1. Φρύγας MS R. STEPH. 2. Alex. καὶ MS R. STEPH. 4. STRAB. lib. IV. p. CXCIII. 3. Αχιλλεῖ ὃς τᾶς ἔκθυ- 5. Melpom. CVII.

ἔχουσιν. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ [1] γράψας ὅτω φησὶ, Γελωνοὶ, πόλις Σαρματίας, ἀπὸ Γελωνῦ, ὃς Ἀγαθύρσῳ μὲ ἰῶν ἀδελφὸς, Ἡρακλέους δὲ υἱός. ἔστ δ' ὅδε αὐτὴν πόλιν ξυλίνη μεγάλη κτί [2] Ἡρόδοτον, κειμένην ἐν Βουδίνοις, ἔθνει μεγάλῳ. ὧδε τότοις ζῶον λέγεται θαυμάσιον γίνεθαι, τὸ μέγεθος ὅσον [3] βοὸς ", ἐοικὸς δ' τ' φερσόπῃ τύπον ἐλάφῳ, κεκλήμενον Τάρανδος, βυδύρατον, ἀλλὰ τ μεταβολήν. μεταβάλλει γὸ τὰς χρόας τ τειχῶν καθ' ὃν ἂν τόπον εἴη, κ ἀλλοῖόται, καθὰ κ ὁ χαμαιλέων, κ ὁ πολύπους. ὧδε δ' τ Ἀγαθύρσων ὁ [4] αὐτὸς λέγ, ὅτι ἦ ἀπὸ Ἀγαθύρσου υἱῆς Ἡρακλέους ὅτω λέγον), ἦ ἀπὸ τ Θύρσων τ Διονύσ. κλάδοι δέ εἰσιν οἱ Θύρσοι, ὃς ἐν τ τ Διονύσ τελεταῖς φέρεσιν. [5] Ἡρόδοτος δ' ὁ μόνον Γελωνὸν καὶ Ἀγαθύρσον υἱὸς Ἡρακλέους λέγ, ἀλλὰ κ Σκύθην νεώτατον [6] κ ἡνιαύτατον ". ὃς ἐγένησεν Ἡρακλῆς ἐλθὼν εἰς τὴν τ Σκυθῶν γῆν, ὅτε τὰς Γηρυόνε βοῦς ἤλασινε, μηκέτ, φησὶν, [7] ἐχέθνη μιξοπαρθένῳ, γυναικὸς μὲ τὰ ἄνω ἀπὸ γλιτῶν ἐχούσῃ, τὰ δ' κάτω, ὄφιος ". λέγ δ' τὸν Ἀγαθύρσιον ὁ [8] αὐτὸς ἀνδρῶν ἀφερωτάτης, κ χρυσοφόρης, κ ὀλίκοινον τὴν μίξιν τῆς γυναικῶν ποιεμένης. τὸν δ' Γελωνὸν Ἕλλινας τὸ ἀρχαῖον ἔη φησὶ ἐχάτας.

311. Ἡχ Βορυσθένη] Οτι Βορυσθένης ὁ ἐν τοῖς ποταμοῖς ἀδόμενος, Εὐξείνῳ τὸ ὕδωρ μίσγ κτὶ τὸ ἐκεῖ μέτωπον τ κρῆν· ὧδε δ' ἔρηται, ὀρθὸν ὂν ὅτι γραμμὴ κατανατία, ἤγεν κατανπικρὺ, τ Κυανέων πετρῶν. ἐκεῖ δ' ἐν τοῖς Ριπαίοις ὄρεσι Σκυθικοῖς κ ὁ Ἀλιάκμων, φησὶ, κ ὁ Παντικάπης οἱ ποταμοὶ μορμύρουσιν· ὧν παρὰ σεγχοᾶς ἁλιφακὶς ἄλεκτρ μιλώνης ἀρχομένης αὔξεται, οἷά πε αὐγή. κ ὅρα ὅπως συμπαθῶς ἔχει ὧδε τὴν σελήνην ὁ τοιῦτος ἄλεκτρος· κ ὅτι τ ἄλεκτρον ἐνταῦθα λίθον τινὰ νοητέον, κ ὃ κτὶ τὸ λεγόμενον τ αἰγείρων δάκρυον, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται. ὅτι δ' ἐν τοῖς Ριπαίοις ὄρεσιν ἁλίστοτε χιὼν ὀπλείπει, [10] σεγήγραπται. ὑπὸ δὲ ταῦτα τὰ ὄρη οἱ λεγόμενοι ὑπερβόρειοι κατῴκηκεν εἰς τὴν ἐκεῖ θάλασσαν λέγον). ὑπὸ δ' Παντικάπῃ τ ποταμῷ κ τὸ ἐκεῖ ὀνομάζεται Παντικάπαιον, πόλις μεγάλη, κτίσμα παιδὸς Αἴητα, λόφος κύκλῳ σεισικέμβολος, σταδίων εἴκοσι, μικρὸς πόλις τ ἐκεῖ Βοσπορανῶν. [11] Ἡρόδοτος δ' ὁ δὲ τότων τ ποταμῶν φησιν, ὅτι ὁ μὲ Βορυσθένης, μέγιστος, κ πολυαρ-

1. STEPH. BYZ. in v. Γελωνοί. 2. Melpom. CVIII. 3. hæc fabula ex ARISTOTELIS mirabilibus auſcultationibus deſumitur, ubi legitur, τὸ δὲ μέγεθος, ὡσανεὶ βοῦς, corrupte pro βοὸς, quo modo EUSTATHIUS legebat. 4. STEPH. BYZ. in v. Ἀγάθυρσοι. 5. Melpom. X. 6. omittit κ. neque habet HERODOTUS. 7. ἐχίδνη μὲ παρθένε, γυναικὸς μὲν τὰ ἄνω, ἀπὸ γλυτῶν ἐχύτη· τὰ δὲ κάτω ὄφιος. aliter, ἐχίδνη μιξοπαρθένε, ὕτως γυναικὸς μὲν τὰ κάτω, ἀπὸ μασῶν ἐχύσῃ· τὰ δὲ ἀνὼ ὅφεως. MS R. STEPHAN. 8. Melpom. CIV. 9. vide comment. in v. CLVII. 10. vide comment. in v. XXXII. 11. Melpom. LIII.

κέσπος

ὑσκτος τ̃ Σκυθικῶν ποταμῶν, καὶ πίνεται ἥδιστος, ξέων καλὸς παρὰ δολερῆς. πίνουσι δὲ καὶ ἄλλες ὅσαι τῇ σώματι αὐτῆς αὐτόματοι· καὶ κήπη ἀνάκανθα μεγάλα τεκταίνειν παρέχει, ἃ καλῦσιν ἀνταχαίας. ὁ δὲ Παντικάπης ἀπὸ βοσκᾶ ξέων, ἐν τῷ τέλει συμμίσγει τῷ Βορυσθένει. τὸ δὲ μεταξὺ τούτων τ̃ ποταμῶν νέμονται οἱ γεωργοὶ Σκύθαι. δέκα δέ, [1] φασίν, ἡμερῶν ὁδὸς ἀπὸ Ἴστρου ἐπὶ Βορυσθένεα· ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ Βορυσθένους ἐπὶ τὴν Μαιῶτιν.

321. Νασίκα ἄστε ἐρυμνὰ] Οπ τὰ ἀνωτέρω ἐκδόντα Νασίκια ἄστια ἐρυμνὰ πρὸς δύσιν τ̃ κατ' ἀρχὰς ν' γράφουσι. τάχα δ' ἀπὸ τούτων καὶ Ωεικος λιμιλί. φασὶ γὰρ [2] Ἑκαταῖον, Μιτὰ δ', Βυζαντὸς πόλις· μ̃ δ' Ωεικος λιμιλί. καὶ [3] Ἀπολλώνιον, Ωρικον εἰσαφικέσθαι. καὶ Πολύβιον ἐν ἕκτῳ, Οἱ δὲ τ̃ Ωρικον κατοικοῦντες, οἳ καὶ πρῶτοι κεῖνται πρὸς τῷ εἰσπλῷ τ̃ πρὸς τ̃ Ἀδρίαν, ἐκ δεξιῶν εἰσπλέοντι. πρὸς δὲ καὶ Νασίκια γράφουσι μ̃ τ̃ ν'. τὸ δ' ἐρυμνὰ, πρὸς ἐρημνὰ γράφουσιν, ὃ ὅτι σύμφυτα, καὶ ἁπτὰ, καὶ κάταλσα· ὅθεν καὶ φαίνονται μέλαινα, ἀφ' ὧ τὸ πολὺ τ̃ σκιᾶς. διὸ καὶ παρ' [4] Ὁμήρῳ ἐν πρ̃, μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσας, μέλαν δρυὸς τινὸς τ̃ τ̃ φύλλων εἶπον διασύντα, ἀφ' τ̃ ἐξ αὐτῆς [5] ἀπτελεμβύλου· μελανίαν τ̃ σκιᾶς. καὶ ταῦτα μὲν ἀεὶ τ̃ Ωρικῶν ἀρχαῖα. ὁ δὲ γεωγράφος ἔθνος τι συνάπτων τοῖς ἀεὶ Ἀχιλλέαν χωρίοις, Νασίκιος γράφει μ̃ τ̃ ν', ἄλλά τε λέγων, καὶ ὅτι ἐγγὺς τ̃ Ἀδριατικ̃ μυχ̃, καὶ τ̃ κ̃ Ἀχιλλέαν τόπων, οἰκοῦσι [7] Νασίκιοι· πρὸς καὶ ὅτι κ̃ Ἀχιλλέαν ἐν Ταυρίσκοις τοῖς Νασικίοις χρυσὸν εὑρίσκεσθαι· ὡς τε δὴ δύο πόδας ἀποσύραντα τ̃ ὄπτολης γῆν, εὐθὺς ὀρυκτὸν χρυσὸν [8] εὑρίσκειν". ἔχεις δὴ τάχα Νασίκιον τε καὶ Ωείκιον ἀφορά· ὡς Ωείκιον μ̃ ὄντων, κ̃ [9] Πολύβιον, τ̃ ἀεί τε τῷ τ̃ Ἀδρίᾳ εἰσπλοῦντι, ὅτε καὶ ὁ Ωρικος λιμιλί, καὶ ἡ Βυζαντὸς· Νασικίων δ', τ̃ πρὸς τῇ μυχῷ τ̃ αὐτῆς κόλπε, κατά τε τ̃ γεωγράφον, καὶ κ̃ πολλὰ τ̃ ἀπηχέφων τ̃ Διονυσίε. ἔοικε δὲ ὅτι καὶ ὁ Διονύσιος Ωείκοις οἴδεν ὡς καὶ ὁ Πολύβιος. ἐν γὰρ τοῖς ἑξῆς ἐρεῖ ἀεὶ τ̃ Ωρικίαν γῆν ἔδ' τ̃ τ̃ Ἑλλάδος ἀρχὴν, ζωννυμένην τῇ τε Σικελικῇ θαλάττῃ καὶ τῇ Αἰγαίᾳ. καὶ ὅτι μ̃ ταῦτα. πρὸς δ' ἰσοῦσι καὶ ὅτι Νάρικον οἱ Φρύγες τ̃ ἀσκὸν καλοῦσι τῇ σφετέρᾳ διαλέκτῳ· καὶ ὅτι ὀπωνίκα Μαφσύας ἐκεῖνος ὁ μουσικὸς ἀπεδάρη τὸ σῶμα ὑπ' Ἀπόλλωνος, ὁ ἀσκὸς κρεμασθεὶς, καὶ τῷ χρόνῳ κατενεχθεὶς ἵπσιν εἰς τ̃ Μίδου λεγομένην κρήνην· καὶ αὐτὴ μ̃ μετεκλήθη Μαφσύας,

1. φασὶν c. E. recte. ſunt enim verbi HERODOTI noviſſime citati. Melpom. CI. 2. ex STEPH. BYZ. in v. Ωεικὸς. 3. Argonaut. lib IV. v. MCCXV. 4. Odyſſ. Ξ. v. XII. 5. κελαμίνου MS R. STEPH. 6. STRABO lib. IV. 7. Νασικίων c. 8. εὑρίσκεσθαι c. 9. ex STEPH. BYZ. in v. Ωεικὸς.

ἡ δὲ ἀσκὸς καταφερόμενον ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ, ἀνιεῖ σφενδόνην· καὶ Πεισίστρατος ὁ Λακεδαιμόνιος καὶ χρήσιμον ὑπὸ τοῦ συνηρμοσμένου πόλιν κτίσαι, Νάρικον σφενδονήτουσιν, ὡς ἂν εἴποι τις ἀσκόν. ἐὰν δὲ [1] φρυγίας ἔσται ἡ τοῦ Πεισιστράτου πόλις αὕτη ἐδὲν ἔχει κοινὸν πρὸς τὸν ἀνωτέρω ξενοφῶντα, Ναρίκους, ἀλλ' ἴσως ἡ ἱστορία περὶ πολυτιμείαν ἐκ ἀχαρίς.

322. Μυσοί τε βορειότεροι] Οτι ἡ μὲν Εὐρωπαίων Μυσοὶ, ἀλλὰ καὶ Ασιανοί. ὁ δὲ [2] Αρριανὸς τοῦ Εὐρωπαίων Μυσῶν κώμοις λέγει τὸν ἐν τῇ Ασίᾳ Ολυμπηνὸν Μυσόν· οἵ τινες Μυσοὶ νομάζονται ἢ ὑπὸ Μυσοῦ τοῦ Διὸς, ἢ ὑπὸ ἑτέρου Μυσοῦ υἱοῦ Αγχιαλείων ἢ ηὐναίας ἢ Ορεσσίου· ἢ ὑπὸ τοῦ φυσὸς ἢ μυσὸς, ἢ τοῦ μυσοῦ (ἀμφοτέρως γὰρ λέγεται) ὅπερ τοῦ [3] ἀξύλου δηλοῖ, καὶ τοῦ γλαυκοῦ τοῦ Λυδῶν, ὡς καὶ ὁ [4] χαιρέφορος φησίν. Ηρόδοτος δὲ τοὺς ἐν τῇ Ασίᾳ Μυσοὺς, Λυδῶν ὑπηκόους λέγει, Ολυμπηνοὺς καλουμένους, ὑπὸ τοῦ ὄρους Ολύμπου τοῦ Ασιανοῦ.

Θρηϊκῶν] Οτι Θρᾷκας ἡ μὲν Εὐρωπαῖοι, ἀλλὰ καὶ Ασιανοὶ, καὶ τῶν τοῦ [5] Αρριανοῦ ἱστορίαν, λέγοντος, ὡς ἄρα Φρύγας καὶ Μυσοὺς, ὅτε δὴ καὶ Θρᾷκας ἐξ Εὐρώπης διαβῆναι εἰς Ασίαν, μετὰ Πάτροκλον πρὸς ἡμῶν, ὅτε ἀπὸ Κιμμερίων τῶν Ασίαν κατεῖχον· ὡς ἐκβαλόντες ἐκ Βιθυνίας οἱ Θρᾷκες ᾤκησαν αὐτοί· καὶ τάχα ἐκ τοιούτων Θρᾳκῶν πλανωμένων καὶ τὸ νῦν λεγόμενον Θρᾳκήσιον τῶν κλίσιν εὕρηκεν. ὁ δὲ αὐτὸς Αρριανὸς καὶ Θράκην πρὸ ἱστορεῖ νύμφῃ σοφὴν ἀμφὶ ἐπῳδὰς τὰ καὶ φάρμακα, οἷαν τὰ μὲν ἐκ χώρᾳ τῶν παρημάτων φαρμάκοις, τὰ δὲ ἐπᾳοιδαῖσι. ὁποία τις καὶ ἡ Μήδεια ἱστόρηται, καὶ ἡ Αγαμήδη, καὶ ἡ Θρυλλιμβὶς Κίρκη. καὶ ὑπὸ ταύτης ὁ Θρᾴκης δοκεῖ ὀνομάσαι ἡ χώρα, Πέρκη ποτὲ καλουμένη. ὁ αὐτὸς λέγει καὶ ὅτι ἔθος ἦν Θρᾳξὶ πολλὰς ἔχειν γαμετὰς, ὡς ἂν ἐκ πολλῶν πολλὰς ἔχοιεν παῖδας. καὶ τὸ ἔθος αὐτοῖς ηὐδόκει φησὶν ὑπὸ βασιλέως αὐτῶν Δολόγκου, ᾧ παῖδες πολλοὶ ἐκ πολλῶν γυναικῶν ἐγένοντο. [6] Ηρόδοτος δὲ ἱστορεῖ καὶ ὑπὸ τῷ Κροίσῳ Θρᾷκας εἶναί τινας, λέγων ὅτι ὁ Κροῖσος κατεστρέψατο Χάλυβας, Παφλαγόνας, Θρᾷκας, Θυννοὺς, Βιθυνοὺς καὶ τὰς ἑξῆς. καὶ [7] ξενοφῶν ᾗ οἶδεν Ασιανὴν τινα Θρᾴκιν, ἀρξαμένην ὑπὸ τοῦ σόματος τοῦ Πόντου, μέχρις Ηρακλείας, ὅθεν τὰ λεῖα ἐκαλοῦντο. ἱστορεῖ δὲ τις ἱερὰ καὶ σέβει τὰ τοῦ Λιβύης τε νότια ὑπὲρ Αλεξάνδρειαν Θράκην τινὰ ὀρεινὴν φησὶν, ἐν ᾗ καὶ [8] ἀσκητὴν ἱστορεῖ ηὐδόκει σέβεσθαι. λέγει δὲ ὅτι οἱ Εὐρωπαῖοι Θρᾷκες ἔζουσι, χρίονται σώμασι μὲν τὸ ἐστῆσθαι, ἀγρίως δὲ τὸ

1. Φρυγία c. E. 2. in periplo maris Euxini 3. hinc emendetur ΗΕΣΥCHIVS. Μύσοι. τὸν ἄξυλον. Μυσοί. lege τὸν ἄξυλον. 4. STRABO lib. XII. 5. in periplo maris Euxini. 6. Clio XXVIII. 7. lib. VII. de expedit. CYRI. 8. S. Antonium intelligit, ut videtur; cujus vitam conscripsit S. ATHANASIUS.

ἀσκητὴν

ἄσικτον· καὶ καλὸν μὲν τὸ ἀρχεῖν, ἀπιμύτατον δὲ τὸ ἐρχάζεσθαι τῇ γῆν. καλλιστον δὲ τὸ λησεύειν, καὶ ὑπὸ πολέμε ζῆν. ὅτι δὲ τὸ Θρᾷξ πεπαῦται, καὶ ὅτι ὡς συναιρεθὲν ἔχει πρὸς τὸν πρῶτον, μεσηλότατόν ὅζι. δηλοῖ δὲ ἡ τῦ λέξεως συναίρεσιν τό, τε Θρῆικες, καὶ τὸ Θρήικιον τόμα, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ὡς τε συναιρεῖσθαι τὸ Θρᾷξ, ὑπὸ τῦ Θρᾴξ βαρυτόνε ὀνόματος.

323. Θρῆικας, ἀπείρονα χαῖαν ἔχοντες] Οτι τὲς Θρᾷκας χαῖαν εἰπὼν ἔχειν ἀπείρονα, ἐφιμιλυᾶει σαφῶς πως ἀπείρονα. καί φησιν, οἱ μὲν ὑπὲ πλευραῖς Πεντοντίδος εἰσὶ θαλάσης, οἱ δ' ὑπὲρ Ελλήσποντον ἀλάζονες, οἱ δὲ πρὸς τὸ βαθὺ κεῦμα τῦ Αἰγαίας θαλάσης. διὸ καὶ [1] Ηρόδοτος λέγει τὲς Θρᾷκας ἐθνῶν μέγιστον, μετὰ τὲς Ινδές. ἰδὼν δ' ἄν, φησι, καὶ ἄμαχον καὶ κράτιστον, ἐὰν ὑπὸ ἑνὶ ἐπάγηται ἄρχοντι, ἃ ἐφρόνει κατ' τὸ αὐτό. καὶ πάλιν ἀφ' τὸ ὅτου [2] πολυτενὲς τῦ χάρακος καὶ πεφανὲς ἰδίασιν αὐτῷ τῦ Εὐρώπης Οὐαπασπανὸς, ὡς [3] προείρηται. καλύμβοι δέ ποτε Βείγας, εἶτα μεταδάντες εἰς Ασίαν, μετέπεσον εἰς τὸ φῦλ Φρυγῶν ὄνομα. ἀλάζονον δὲ τῦ Ελλήσποντον λέγει, ἀφ' τὸ κατιέζειν ἕδη σφόδρα. διὸ καὶ ποταμὸν αὐτὸν ἀλμυρὸν ὁ Ξέρξης ἐξυδρεί̈ζων ὠνόμασεν.

327. Παλλήνης] Οτι Παλλήνη καὶ ὄρος ὅζι, καὶ πόλις Θρᾳκική. ταύτην μελιοῦδοτον ὁ Διονύσιος ἱστορεῖ, ὅτι πολλὰς μελίσσας τρέφουσιν· ὧδε ἐν φύσει, φησὶν, ἀσέλινος καλὸς λίθος, μαρμαίρων οἷά τις ἀσκὴ, καὶ λυχνὶς πυρὸς φλογὶ πάμπαν ὁμοία. διὸ καὶ λυχνίτης ὁ λίθος λέγεται. οἱ δὲ καὶ συλλίτλω καλῦσι τὸν τοιῦτον λίθον, ἐπειδὴ συμπαλῶσι, φασὶν, ἔχει [4] πρὸς τὴ σιλήνλω". ὡς καὶ ὁ Βορυσθενίτης ἄλεκτρος, καθὰ καὶ [5] προϊστόρηται, καὶ συμφύνει τε αὐτῇ καὶ συναύξει. τὸ δὲ λυχνὶς, πνὲς καὶ βαρυῶσι, καὶ ἀρσενικὸν ἕδη) λέγεσιν ὄνομα, γράφοντες, λύχνις πυρὸς φλογὶ πάμπαν ὁμοῖος. ἄλλοι δὲ ὧδε Παλλήνης ὅτου φασὶ Παλλήνη πόλις Θρᾴκης, ὑπὸ Παλλήνης δυναστὲς [6] Τιτάνος". ἔστι δὲ Παλλήνη καὶ χερρόνησος τείχους, οἰκισθὴν ποτὲ ὑπὸ γιγάντων, ὓς Ηρακλῆς μισανθρώπως ἐφονεικὼς κατεπολέμησεν, ὅτι καὶ βροντὰ πνες καὶ πρηστῆρες συνέπεσον. διὸ καὶ θεοὶ ἔδοξαν τῇ μάχῃ ταύτῃ τῇ Ηρακλεῖ συνάραθαι, καὶ καταφλέξαι τὲς κακός· καὶ ἡ χώρα ἀφ' τῦτο Φλέγρα ἐκλήθη. ὑπὸ τύτων τῶν τόπων Παλλωίδα τῇ Πρωτέως δυναστείᾳ ἐκάλεσεν ὁ Διονύσιος, ἔνθα ὧδε Αλιξανδρείας ἐλεγθ. οἵονται δέ πνες Παλλήνλω λέγειν τῇ τῆ Κασσανδρείας χερρόνησον, τῇ Αἰγαίῳ καὶ αὐτῷ παρακειμένῳ. ἔνθα πε καὶ τόπος πε κατ' παφδοξαν Τροφὼν λε-

1. Thal. xc. 2. πολυτενὲς E. 3. vide comment. in v. cclxx. 4. τῇ σιλήνῃ c. E. 5. vide comment. in v. cccxi. 6. Σίμων. c. E. & MS teste HOLSTENIO. quo modo STEPH. BYZ. in v. Πελλήνη & TZETZES in LYCOPHR. Alex. v. MCLXI.

γόμφῳ, ὁμωνύμως, ὡς ἔοικε, Τροφωνὶ τῇ ἀπὸ Θρᾳκικῆς Πραντέως [1] Συλαπελ", χ[1] Λυκόφρονα.

331. Ος τ' ὀπὶ πειοὶν Εκτέταται κρημνίδα] Οπ τὰ κυρτότερα τῆς Εὐρώπης ἐπειγησάμενος, ἤγαγε τὸς ἕως καὶ εἰς τὸ βόρειον ὠκεανὸν δήκοντας Ιβηρας, καὶ τὸς Πυρηναίους, καὶ τὸς Βρεττανὸς, καὶ τὸς Γερμανὸς, καὶ τὸς ἑκατέρωθεν τοῦ Ιστρου, καὶ αὐτὸς τὸς Θρᾷκας, ἀφικνεῖσθαι ἡμᾶς νοεῖν ἐποίησεν. Εὐρώπην καταγεγραμμένην περιγωνειδῶς, πλευραῖς ποιοῦσι μὲν δυσὶ, τῇ τοῦ Ιβήρων· ἑτέρᾳ δὲ ἀπ' ἐναντίας, τῇ τοῦ Ελλήνων· τρίτῃ δὲ, τῇ τοῦ [2] Αὐσόνων". Ἀπὸ τριῶν ἐθνῶν ἐνδοξοτάτων χαρακτηρίσας, καὶ ὀνομάσας τὰς τοιαύτας πλευράς. καὶ ὅρα ὅπως συμιδόδως καὶ εὐσυνοπίστως ἀπεγράψατο, καὶ σαφῶς, καὶ ἐκ ἀφίσει συλλήβδην τὴν ἀκριβεστέρω πλανώμενον ἐπὶ τοῦτο ἀπιέναι.

334. Αλλ' ἤτοι πυμάτη] Οπ ἡ Εσπερία κρημνὸς τῆς τοῦ Ιβήρων, γειτνιᾷ δὲ τῇ ὠκεανῷ, ἔνθα καὶ μία τῶν Ηρακλείων στηλῶν ἡ Αλύζη, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ εἰρηται. ἐπεὶ δὲ τοῦ Ιβήρων ἀπογράψασθαι ὅσα ἔδει. Σημείωσαι δὲ ὅτι καὶ ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ κρημνίδας ἔφη τὰς ἀπεξεσθείσας περιγωνικὰς πλευρὰς, ὡς εἴ τις εἴποι βάσεις, ἀφ' τὸ ἐκάστην τοῦ πείων εἰς βάσιν διάδαι λογισθῆναι. κρημνὸς γὸ κυρίως μὲν, ὅτι ὑποδήματος· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ βάσις, ὅτι τε θεμελίῳ, καὶ ἑτέρων πάντων· ἀπεῖπον δὲ καὶ πέζαν ἐρεῖ τὸ τοιχώνε πλευρὰν, ἀφ' αὐτοῦ αἰτίαν.

337. Ταρτησσὸς χαρίεσσα] Οπ κάτοθεν τῆς ξυθείσης Αλύζης, πόλις ὀλβία Ιβηρικὴ ἡ Ταρτησσὸς, ἣν καὶ χαρίεσσαν λέγει, καὶ ξυμφερέων πάσαν ἀνδρῶν, ἤγαγε πλουσίαν. φασὶ δὲ Βαῖτιν [3] ποταμὸν Ιβηρίας, δύο ἐκβολὰς ἔχοντα, ὧν μέσην ἱδρύσθαι ὡς ὀλίγα νήσε τοιαύτην Ταρτησσὸν, ὅτω κληθεῖσαν ἀφ' τὸ καὶ τὸν Βαῖτιν Ταρτησσὸν καλεῖσθαι Φοίνικες τοῖς παλαιοῖς. ταύτης καὶ ὁ [3] κωμικὸς μέμνηται ἐν βατράχοις, ὅτε λέγει Ταρτησίαν μύραιναν, παίζων, καὶ ἐκφοβῶν τὸν ἀκροατὴν τῆς ἐκτοπισμοῦ. ὁ δὲ Ταρτησσὸν ποταμὸν χαλκῆτιν τοῦ ἐκεῖ καταφέρειν ἱστόρηται.

338. Πυρήνην αἶαν] Οπ Πυρήνη μέγιστον ὄρος, ὃ ἀπὸ πόδα οἱ Κελτοὶ τὸ ἔδνον. ἔχει δὲ ἡ Πυρήνη τὰς ἀρχὰς ἀπὸ τοῦ βορείου ὠκεανοῦ, καὶ δήκει ἕως εἰς τὸν ἑσπερίαν θάλασσαν, [4] καὶ διορίζει Κελτούς τε καὶ Ιβηρας. ἡ δ' αὐτὴ ἐ μόνον Πυρήνη αἶαν, ὡς [5] ἀφείρηται, ὄρος, ἀλλὰ καὶ πληθυντικῶς, ὄρη Πυρήναια λέγεται. ὅτω δὲ καὶ αἱ Αλπεις, καὶ τὸ Ερκύνιον διαφορεῖται τοῦ ἀριθμοῦ.

1. legendum γενικὴ, si credendum TZETZI super LYCOPHRONIS Alex. v. CXVI. 2. Αὐσονίων E. 3. ARISTOPHANES in ranis. apud quem, conſule ſcholiaſten. 4. διὰ καὶ ἀείζει E. 5. vide comment. in v. CCXCIV.

340. Τὴν

340. Τὴν μὲν τι μᾶσιν ὄρος ἄνδιχα τέμνει] Οπ Ἀυσονίδα [1] πολυτειῶ" γλῶ μᾶσιν τέμνει τὸ Απέννινον ἢ Απέννιον ὄρος, ἐξ Αλπεων [2] ἀρχόμενον", κὴ τελευτῶσ εἰς Σικελικλὼ πορθμίδα, ὅ ἐστιν εἰς Σικελικὸν πορθμὸν, ὡς κὴ ἀλλαχῶ εἴρηται, ἀπὸ τῶ Λευκοπέτραν τῶ ἐν τῇ Ρηγίνῃ χώρᾳ. ὄρειον ᾗ, φησὶν, ἐστὶ τὸ τοιῶτον ὄρος, οἷά πε ἐκ ταλάμης ἰδυμμένον, ἤγουν τετραμμένον εἰς εὐθύτητα, ὥσπερ λέξ ταλάμης· ἢ τις ἐστὶ χαῖνος τεκτονικὴ ἀπορθῶσα τὰ ξύλα. εἶτα ἐπιτείνει ποιητικῶς εἰς ὑπερβολὴν τὸ νόημα, καὶ φησὶν ὥσπερ ἐντυνὲς ἕξ) τὸ ὄρος, ὡς ὰν ἐξὲ τέκτων μιμήσηται σοφὸς ὑποφυγὸς Αθήνης. ἄλλον δὲ πάντας ὅτι Αθηνᾶς, ἤγουν ἐργάσεως, ὑποφυγὲς ἢ ποίησις οἷδε τὰς τέκτονας. ἢ ᾗ ξηθεῖσα Ρηγίνη χώρα, ἀπὸ τῆ ἐκεῖ Ρηγίε τῆ πόλεως λέγε), κτίσματος Χαλκιδικῶ. αὐτὸ δὲ τὸ Ρήγιον ὕτω καλεῖται, ἢ παρὰ τὴν ἔηξιν, ὡς ἀπερξαγείσης τῆ Σικελίας ἐκ τῆ ἐκεῖσε ἠπείρε ὑπὸ σεισμῶ, ὡς κὴ ἐν τοῖς [4] ἑξῆς ξηθήσεται· καθὰ κὴ ἡ [5] Πεσχύτη" νῆσος, καὶ αἱ Πιθηκῶσαι, καὶ αἱ λεγόμεναι Σειρηνῖτις νῆσοι πρὸς, ἠπείρων ἀπασάσματα λέγον). ἢ Ρήγιον εἴρηται, ὡς ἂν εἴποι τις βασίλειον (Ρῆγας γὰρ κὴ Ρέγας, οἱ βασιλεῖς) ἢ [6] Σοινιτῶν" ὕτω καλουμένων αὐτὸ, διὰ ὀπιράνειαν τῆ πόλεως. τότε μὲν ἕως ἄκρα τῆς Λευκοπέτρα, ὡς εἴρηται, λεγομένη ὑπὸ τῆ χθονὸς, ἐν πυτήκοντα σταδίοις· ὅπε λέγει τὸ Απέννιον ὄρος, ὡς ἐρέθη. Ισέον ᾗ ὅτι ὥσπερ ἡ Αλπις πλησύνεται, ὕτω κὴ τὸ Απέννιον, Απέννια ὄρη πλησυντικῶς λέγε).

347. Τυῤῥηνοὶ μὲ θεσῶτ'] Οπ Τυῤῥηνοί, οἱ κὴ [7] Τρῦσκοι" λεγόμενοι καὶ Τύσκοι παρὰ Ρωμαίοις, ἔθνος λῃστρικὸν, καὶ ὠμὸν καὶ ἀπάνθρωπον, βόρειοι κεῖνται ἐκ τῆ ζεφυρίτιδος ἢ Απεννίε ὄρεως πλευρᾶς. καλῶνται δὲ Τυῤῥηνοὶ, ὑπὸ Τυῤῥηνῦ Λυδῦ, ὑῖ Ατυος, ᾧ πολὺ λαὸν ὁ πατὴρ [8] συσήσας" ἐν χαμῳῷ λιμῆ ἐξέστειλεν· ἀφ' ὗ ἡ χώρα Τυῤῥηνία ἐκλήθη, ἐπ' πόλεις κτίσαντος, αἷς οἰκισὴν ἐπέθηκε Τάρκωνα, ὅ καὶ [9] Λυκόφρων μέμνηται· ὃν ἀφ' ἧ ἐκ παίδων συῶσιν, πολὺν χαβῶδαί φασιν. ἀφ' ὗ κὴ πόλις [10] Ταρκωνία". κὴ ἡ Τρωϊκὸν ᾗ Κύκνον, ἀφ' τοιῶτον λόγον πνὰ, ἐκ ἡλιεῆς οἱ παλαιοὶ πολὺν ἡλιὸν φασὶ, καὶ ὃ μόνον ἀφ' λευκότητα σαρκῶν καὶ τριχῶν.

Επὶ δὲ σρισὶ φῦλα Πελασγῶν] Οπ ὅτι Τυῤῥηνοῖς εἰσι Πελασγοὶ, οἱ διὰ πενίαν ἀποράδες μετοικῶντες ἦλθόν ποτε κὴ ἐκεῖ, μαχρὰν ἀπὸ τῆ χθ'

1. πολυτειᾶ E. 2. ἀρχόμενον C. E. quo modo in textu DIONYSII. 3. vide comment. in v. LXXX. 4. vide comment. in v. CCCCLXXVI. 5. Τεσχύτη MS R. STEPH. 6. Λύσιτων MS R. STEPHAN. 7. Ετρῦσκοι legit TANAQUILLUS FABER. quam emendationem habuit idem ex STRABON. lib. IV. 8. συσήσας STRABO lib. V. unde hæc desumta sunt. 9. Alex. v. MCCXLVIII. 10. Ταρκυνία STRABO.

Αρκαδίαν Κυλλήνης, καὶ ᾤκησαν, Εὐάνδρου πρὸς ἡγησαμένου τὴν ἀποικίαν αὐτοῖς· ὃς δὴ ἄρχοντος Αρκαδίας Αγαμήδους τοῦ Στυμφάλου, Θεοφράστῳ μηδὲν, φασὶ, πιθανὸς, καὶ λαὸν ἀγείρας καὶ ἐλθὼν ἐκεῖ, κατέπαυσε, τὴν Παλλαντίδα ἱδρύσας, καὶ λόφον ὀχυρωτάτου, ὃν Παλλάντιον ὠνόμασεν ἀπὸ τοῦ υἱοῦ Πάλλαντος, τοῦ καὶ ἐπ' ἄκρου καὶ λόφου θάλαττος αὐτὸν θανόντα, καὶ τὸ Ηρακλέα ξενίσαντος ἀπὸ σφῶν τοῦ Γηρυόνη ἐπαινόντα βοῶν. ὅθεν καὶ νῦν οἱ [1] Ρωμαῖοι" τὰς βασιλεῖ πρέποντας τόπους ἅπτω καλοῦσι παλάπα, καθ' ὑραίρεσιν ἀμεταβόλων τοῦ τε λ' καὶ τοῦ ν'. ὅπ ᾗ, ὡς εἴρηται, ἀποράδες εἰσὶν οἱ Πελασγοὶ τετρύλλη), ἐπεὶ καὶ οἱ ἐν Τροάδι Κίλικες χῖ τὸ ποιητικὸν, ὁμόρους ἔχοντι Πελασγούς. ἐξέβη δὲ καὶ ὁ Λέσβου ποτὲ Πελασγία. καὶ Δωδωναῖοι δέ ὅτι Ζεὺς Πελασγικὸς, παρὰ τὴν [2] ποιητήν. γεγόνασι ᾗ καὶ Κρῆτες ἔποικοι Πελασγοὶ, ὡς ὁ Οδυσσεὺς ἐν τοῖς Φοίνιξι Πυθιόπην [3] λόγοις ἐμφαίνει. καὶ ὁ Λῆμνος δέ ποτε ᾠκεῖτο ὑπὸ Πελασγῶν, ἐξ ὧν Λήμνια παροιμιάζονται κακά· ἀφ' τῶν φόνων ὧν ἐποίησ, γυναῖκάς τε κτείναντες αἰχμαλώτους ἀδίκως, καὶ παῖδας ὧν ἐξ αὐτῶν ἐτεκνοποίησαντο. καὶ ὥσπερ ᾗ ἐν Πελοποννήσῳ ᾗ Αχαΐαν ἦσαν Πελασγοὶ, καὶ Αἰολικοὶ ὥσπερ ᾗ Ασίαν, ὡς φησιν [4] Ηρόδοτος. [5] Ευριπίδης ᾗ καὶ τοὺς Αργείους Πελασγοὺς οἶδεν, εἰπών,

Πάλαι Πελασγοὶ, Δαναΐδαι δ' ὑστέρῳ.

[6] Ηρόδοτος ᾗ ὁ μόνον ὥσπερ ᾗ Λῆμνον, ἀλλὰ καὶ ὥσπερ ᾗ Ιμβρον οἰκῆσαι λέγει Πελασγούς. ἔστι ᾗ καὶ ἐν Αθήναις τεῖχος Πελασγικὸν, ὅτοι Πελαργικὸν, ὡς ὁ [7] κωμικὸς δηλοῖ ἐν τοῖς ὄρνισιν, οἷα τοῦ Πελασγῶν, φησὶ, χαλκιβόων παρ' Αττικοῖς καὶ Πελαργῶν, ἀφ' τὸ πλανητικόν. πλάνητες γὰρ ὄσαν ἀφ' πενίαν, καὶ δίκην ὀρνέων ὅποι τύχοι ἐπιφοίτων. καὶ ὁ ὥσπερ Πινειὸν δὲ καὶ Θερμοπύλας Θετταλία, Πελασγικὸν Αργος ἐλέχθη ἀπ' αὐτῶν, ὡς ἐκεῖ [8] ἐπαχθέντων". φασὶ ᾗ ἀνέκαθεν Αρκάδας γένεσθαι τοὺς Πελασγοὺς, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐξέβη, τραπωτικὸν ἐλομβρίως βίον, καὶ τοῦτο ὅπερ ἐστὶ γνωμένους. λέγουσι δέ τινες τῶν Πελασγῶν καὶ θαλασσοκρατῆσαι γεναίως ἔτη πέ'.

350. Τοῖς δ' ἔπι, μεμερεσμένοις ἔθνος ἀγαυῶν ὃς Λατίνων] Οπ μὴ Τυρρηνὸς καὶ Πελασγὸς τὸ τῶν ἀγαυῶν Λατίνων μέμερεσμένον ἔθνος, ὃ ὃς φερνητικὸν, σωστὸν, μεριμνητικὸν· ἢ τὸ πολλὰ μεμερίζειν, ὅτοι φροντίζειν, τοῖς ὑπηναντίοις ἄπτον, δι' ὃ ἔχῃ ἀνδρείαν. Ισέον ᾗ ὅτι τὸ Λατίνων ἔθνος θεραπευτικῶς [9] εἴρηται", ἀντὶ τοῦ οἱ Λατῖνοι· διὸ καὶ ἐπάγει χῖ ἔθιμα χαμαιπετῆς πληθυντικῶς συντάξιν, λέγων, χαῖαν ναιετάοντες ἐπήρατον,

1. Λατῖνοι c. e. & ms b. stephani. 2. homer. Iliad. Π. v. ccxxxiii. 3. homer. Odyss. T. v. clxxvii. 4. Erato v. cxxxvii. 5. Oreſt. v. cmxxxi. 6. Terpſich. v. xxvi. 7. aristophanes in avibus. vide ſcholia in locum. 8. ἀπαρξάντων c. e. 9. εἴρηται c. e.

δι'

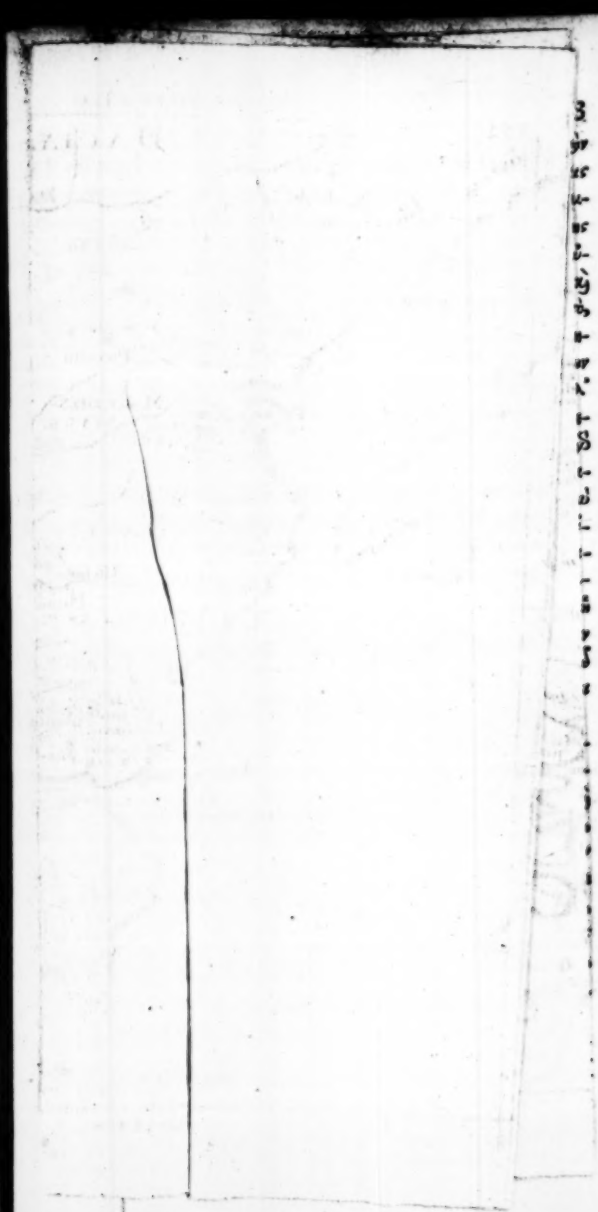

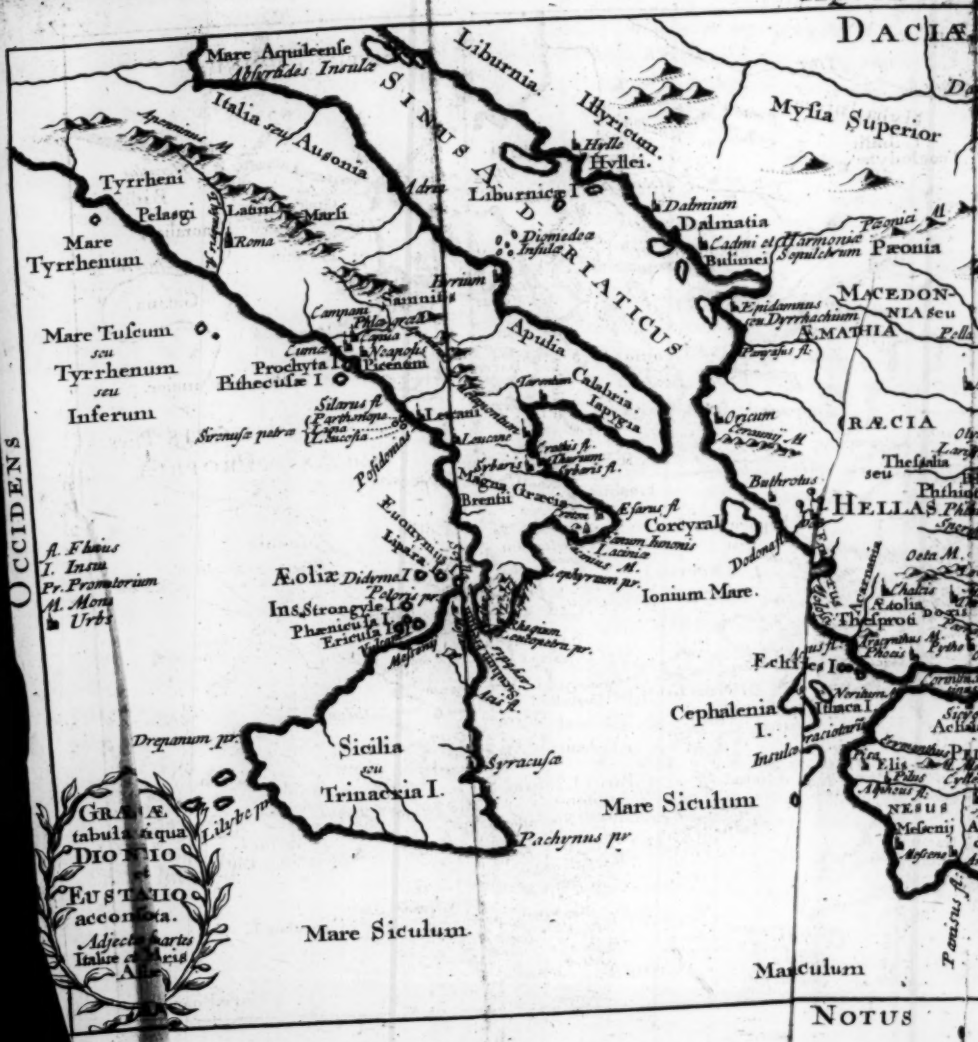
AQVILO
DACIÆ
OCCIDENS
NOTUS
Mare Aquileense
Liburnia
Illyricum
Myſia Superior
Italia ſeu Ausonia
Hyllei
Tyrrheni
Pelasgi
Latini
Marſi
Roma
Liburnicus I
Dalmatia
Mare Tyrrhenum
Pæonia
Mare Tuſcum ſeu Tyrrhenum ſeu Inferum
Apulia
Prochyta I
Pithecuſæ I
Picenum
Calabria
Iapygia
Leucani
Brentii
Græcia
Corcyra
Ionium Mare
Æoliæ Didyme I
Ins. Strongyle I.
Phaenicuſa I.
Ericuſa I.
Sicilia ſeu Trinacria I.
Syracuſæ
Pachynus pr
Mare Siculum
Cephalenia I.
Ithaca I
Peloponneſus
Achaia
Mare Siculum.
Manculum
GRÆCÆ tabula aqua DIONIO et EUSTATHIO accommodata.
Adjecta partes Italiæ et Aſiæ

Pontus Euxinus
Asiæ Minoris Pars.
seu Asia Propria
Ægæum Mare
Mare Pharium
Mysia Inferior
Triballi
Troglodytæ
Thracia
Thyni.
Bithynia
Heraclia
Damalis
Galatia.
Phrygia major.
Lydia
Caria
Lycia
Rhodus I.
Lesbus I.
Chius I.
Samus I.
Icaria I.
Lemnus I.
Thasus I.
Creta I.
Cythera I.
Ægyla I.
Carpathus I.
Cimolis I.
Melus I.
Thera I.
Paros I.
Naxus I.
Andros I.
Helena I.
Peparethus I.
Scyrus I.
Lolia
Mæonia
Milesius
Cos
Cnidus
Patara
Chelidoniæ Insulæ
Mare Ionium
Mare Icarium
Cyclades I.
Sporades I.
Dodecanesus
Troas
Phrygia
Bithynia
Thracia
Mysia
Macedonia
Thessalia
Achaia
Argivi
Arcadia
Laconia
Messenia
Elis
Ætolia
Acarnania
Epirus
Thessalonica
Pella
Olympus M.
Athos M.
Pelion M.
Ossa M.
Pindus M.
Parnassus M.
Helicon M.
Cithæron
Taygetus M.
Ida M.
Dicte M.
Phaestus
Gortyna
Cydonia
Malea pr.
Sunium pr.
Artemisium pr.
Ariotis fretum
Hellespontus
Propontis
Bosporus Thracius
Bosporus Cimmerius
Euripus
Sinus Hellespontiacus
Sinus Adramyttenus
Sinus Ceramicus
Sinus Argolicus
Sinus Laconicus
Sinus Messenius
Sinus Corinthiacus
Sinus Maliacus
Sinus Pagasæus
Sinus Thermaicus
Sinus Strymonicus
Hebrus fl.
Strymon fl.
Axius fl.
Peneus fl.
Achelous fl.
Alpheus fl.
Eurotas fl.
Scamander fl.
Simois fl.
Caicus fl.
Hermus fl.
Cayster fl.
Meander fl.
Mæander fl.
Rhodope M.
Hæmus M.
Orbelus M.
Cerauni M.
Olympus M.
Ida M.
Lectus M.
Cilbianum
Messogis M.
Taurus M.
Cragus M.
Phrygia
Lydia
Caria
Lycia
Pisidia
Pamphylia
Cilicia
Isauria
Lycaonia
Galatia
Bithynia
Paphlagonia
Pontus
Cappadocia
Armenia
Mesopotamia
Syria
Phœnicia
Arabia
Palæstina
Judæa
Idumæa
Ægæum Mare
Mare Ionium
Mare Pharium
Mare Mediterraneum

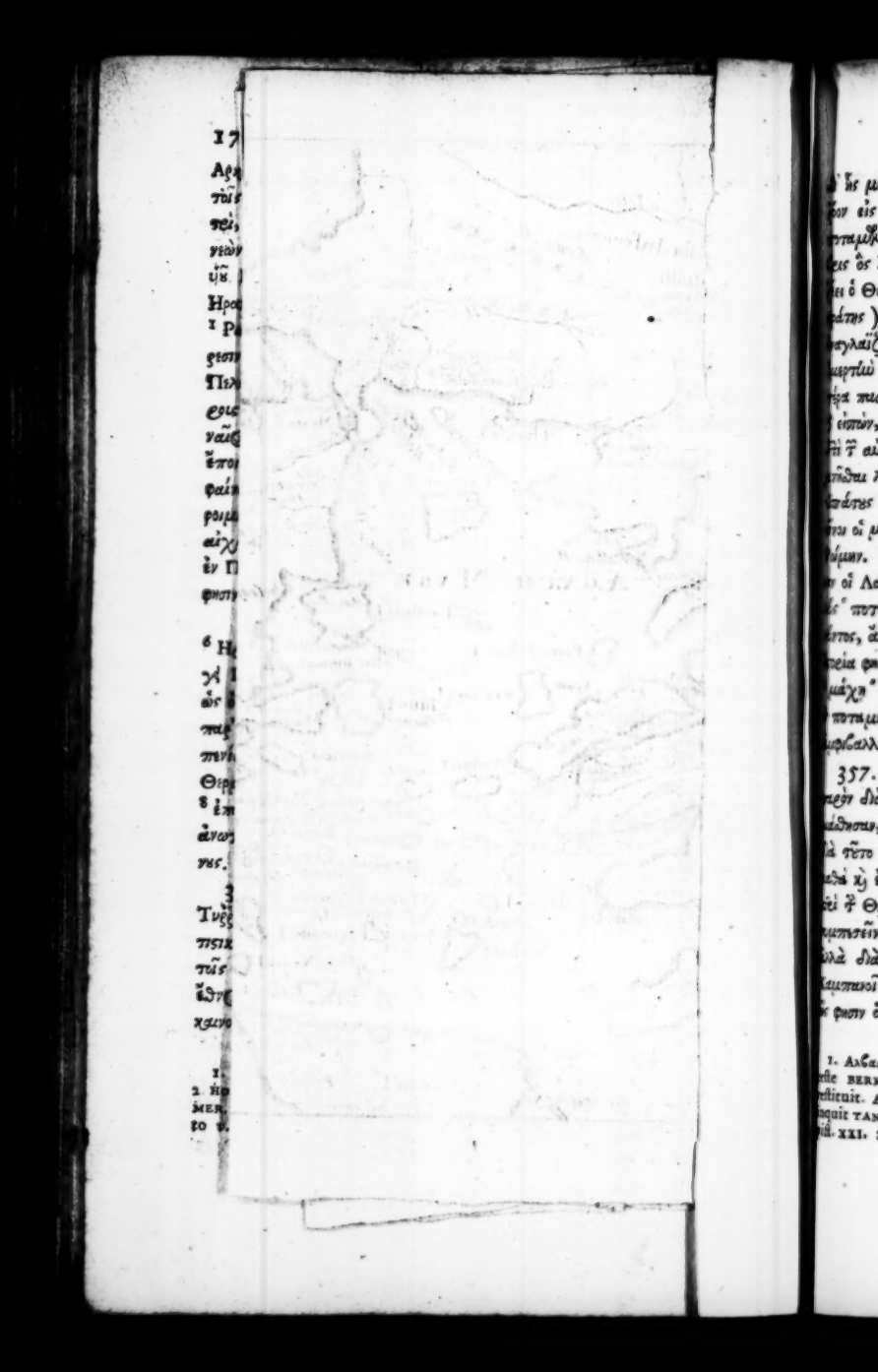

ὃ ἧς μέσης Θύμβρεις ὁ ποταμὸς (ὁ καὶ Τίβρεις) ἑλισσόμβος καταβὰν
ρον εἰς ἅλα βάλλει. ἐφ' οἷς ἐπαναλαβὼν συνήδως, καὶ εἰπών, Θύμβρεις
ταμῶν βασιλεύτατος ἄλλων, ὡς Ἀλβὰ τ' βασιλίδος ξέων Ρώμης, Θύμ-
βρεις ὃς ἱμερτὸν ἀπετέμνετο ἄνδιχα Ρώμλου· (διὰ μέσης γὰρ τ' Ρώμης
ει ὁ Θύμβρεις, ὡς καὶ ὁ Κύδνος διὰ τ' Ταρσῶ, καὶ διὰ τ' Βαβυλῶνος ὁ Εὐ-
άτης) ὀπωπάπει καὶ ἑτέραν ἐπαπάλυψιν πλὼ τ' Ρώμης, ὀπηνίων, καὶ
αγλαϊζόμβος διὰ τὸν Ρωμαίως τῷ ἐπαναλυπτικῷ χήματι· καὶ μῦ τὸ,
ιμερτὸν Ρώμλον, φησὶ, Ρώμην πημήναν, ἐμῷ μέγαν οἶκον ἀνάκτων, μη-
τέρα πισῶν πόλεων, ἀγλαὸν, ἣ ἀρχεῖον ἔδυθλον, ὅτοι ἔδυφρον. ἀνάκτων
ἐπὼν, ἔδειξε, φασὶν, ἐναργῶς ὅτι ἐκ ὀπὶ τ' ὑπάτων αὐτὸς ἦν, ἀλλ'
ὀπὶ τ' αὐτοκρατόρων ἤκμαζε, Νέρωνος, ἢ καὶ Αὐγούστου, κατὰ πινας· ἢ μᾶ-
λλον λέγεται καὶ ἐν τῷ, Αὐσονίς βασιλῆος ἐπιφοίτησιν ἀκουσὰ. τὸς γὸ
ὑπάτως ὧν ἐκάλεν ἄνακτας. καὶ σημείωσαι ὅτι χῦ τ' Διονύσιον, ἰδίως Λα-
τῖνοι οἱ μῦ τὸς Τυῤῥηνὸς καὶ τὸς Πελασγὸς ἐλέγοντο, ἐν οἷς καὶ οἱ ἀεὶ πλὼ
Ρώμην. ὅτι δ' ἡ Ρώμη τ' Λατίνης χώρας ἐδὶ, καὶ ὅτι Λατῖνι ὁμώνυμοί εἰ-
σιν οἱ Λατῖνοι, ὃς Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης λέγῃ· καὶ ὅτι ὁ Τίβρεις, [1] Αλβυ-
λὸς ποτε καλέμβος, ὅτω μετωλλάθη, ὡς βασιλέως Τιβρείν ἐν αὐτῷ θα-
πτος, ἄλλα τε ἱστορίαι βοῶσι, καὶ ἡ [2] Δίωνος. Τιβρεῖνον δ' ἐνταῦθα ἡ
ρεία φησὶν ἡ τ' μῦ τ' Αὔγυστον, ἀλλ' ἔτιμον ἀρχαιότιρον· ὃς, φασὶν, ἐν
μάχῃ τελευτήσας, καὶ ὑπὸ τ' ῥεύματος [4] παριστχθεὶς, ἐπώνυμον ἑαυτῷ
ποταμὸν ἀφῆκε. Σημείωσαι δ' ὅτι παρὰ τῷ [5] Θεοκρίτῳ φαίνῃ ἔν τινι
ψαλλομβῴδῃ χαρᾷ, καὶ Σικελικός πις ἦ) Θύμβρεις ποταμός.

357. Καμπανῶν λιπαρὸν πέδον] Οτι οἱ Καμπανοὶ, ὧν τὸ πέδον λι-
παρὸν διὰ πλὼ εὐκαρπίαν λέγ', ὑπὸ τ' ὑποκαθημβρίων ἐκεῖ χήμπων ὠνο-
μάδησαν, ἢ ὑπὸ Κάμπε πόλεως. ζηλωτὴ δ' ἡ τοιαύτη γᾶ δ' ἀρετῶν, καὶ
διὰ τῦτο ἀειμάχητος· ὥς τε καὶ Φλεγραῖον ἱστορῆται πεδίον ἦ) καὶ ἐκεῖ,
ὅθα καὶ ἐν Θρᾴκῃ [6] ἤκηται. καὶ τὰ ἀεὶ πλὼ γιγαντομαχίαν δὲ ἡ μόνον
ἀεὶ τ' Θρᾴκην, ἀλλὰ καὶ αὐτόθι, διὰ τὸ ὀπίμαχον τ' χώρας, μυθεύεται
συμπεσεῖν. λέγεται δ' καὶ ἡ [7] Σικελικὴ Φλεγραία, ἃ διὰ ὁμοίαν αἰτίαν,
ἀλλὰ διὰ τὸ τὰ ἐκεῖ πλήκη πυρὸς καὶ θερμῆ ὑδάτων ἦ). ἰδ' δ' τοῖς
Καμπανοῖς ὅσων πόλεων, ἐν μεσογείῳ ὄσιν ἡ Καπύη, κεφαλὴ τῦ ὄντι,
ὡς φησιν ὁ [8] γεωγράφος, χῦ πλὼ ἐπυμότητα τ' ὀνόματος, γλώτῃ Λατίνων.

1. Αλβας MS R. STEPH. & codd. al. CLUVERIO. 3. μαχᾶς MS R. STEPHANI.
ne BERKELIO. Αλβύλας CLUVERIUS 4. κατισχθεὶς MS R STEPH. 5. idyll. I.
stituit. Αλβύλας aut Αλβας legendum, v. CXVIII. ad quem locum conſule ſcho-
quit TANAQUILLUS FABER. lib. I. e- liaſten. 6. vide comm in v. CCCXXVII.
XXI. 2. legendum Διωνυσίν, judice 7. Κύμη addunt C.E. 8. STRABO. lib. V.

κάτοι τινὲς ἀπὸ Κάπυος τ Τρωὸς αὐτὴν καλεῖσθαι. [1] ἱστορῆσθαι δὲ καὶ τοῦτο πολλὰ καὶ οἱ Καμπανοί.

358. Παρθενόπης] Οπ κ μ [2] Ομηρον αἱ Σειρῆνες δύο, καὶ ἀνώνυμοι· κ τ δὲ ἄλλες ποιηταὶ, τρεῖς, καὶ ὀνόματα αὐταῖς, Παρθενόπη, Λίγεια, καὶ Λευκωσία· αἳ, παραπλεύσαντος αὐτὰς τ Ὀδυσσέως, καὶ μὴ θελχθέντος οἷς ἐμελῴδουν, νικηθεῖσαι τῇ ἀθυμίᾳ κατέξηναν ἑαυτὰς εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπεπνίγησαν, ἄλλη [3] ἀλλαχῆ· ἐξεβράσθησαν. ὧν ἡ Παρθενόπη σὺν τῇ Νεαπόλει τέθαπται, πόλει Καμπανῶν εὐδαίμονι, καὶ ἐπὶ τετίμηται. ταύτην δὲ πέτραν Σειρηνίδα καλεῖ, καὶ Παρθενόπης ἀγῶνας μέλαθρον, καὶ χοὺν βυρσοδὲς ἀμάλλας· ἣν καὶ ἐπαναλαβὼν φησι, Παρθενόπης, ἣν πόντος ὑπεδέξατο κόλποις, ὑποπνιγεῖσα θελαδὴν. λέγει δὲ καὶ ὅτι ἐν ταῦθα φερὲς νότον ὁ Σίλαρος ῥέει ποταμός. τοῦτον ὁ [4] γεωγράφος Σίλαριν καλεῖ, λέγει δὲ ἴδιον τ Σιλάριδος, ὅτι τ ὕδατος ὄντος [5] ποτίμου, τὸ καθεῖρβον φυτὸν ὑπολιθοῦται, φυλάττον τ μορφήν. μὴ δὲ τὸ τ ποταμοῦ τοῦτο σῶμα, ὡς ὁ γεωγράφος φησὶν, ἐν ν' σταδίοις ἡ Ποσειδωνιὰς ἄκρα, ὅθεν ἐκπλέοντι νῆσοι Λευκωσία ἐστὶν, ἠπείρῳ καὶ αὐτὴ ὑπόπλουν, ἐπώνυμος μιᾶς τ Σειρήνων. ἄλλοι δὲ φασὶ Παρθενόπης ὅτε λέγουσι, Παρθενόπη πολλοῖς ἀνδράσιν ὀπηδολαθεῖσα, καὶ τ παρθενίαν φυλάξασα, εἶτα Μητόχῳ Φρυγὶ ἐραθεῖσα, τάς τε πείρας ἔτειψε, ἀκοσμίαν ἑαυτῆς καταψηφιζομένη, καὶ εἰς Καμπανὲς ἐλθοῦσα ᾤκησε· καὶ τάχα διὰ τοῦτο τοιαύτην σωφροσύνην ἀγαπᾶν ὁ Διονύσιος τὴν Παρθενόπην ὠνόμασεν. Ισέον δὲ ὅτι εὐτελῶς εἰπεῖν δοκεῖ τ Νεάπολιν, μέλαθρον Παρθενόπης. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ τ Κύπρον, ἄσυ Αφροδίτης ξηθῶσαι. τὸ δὲ, χαλκοῦν βυρσοδὲς ἀμάλλας, ἀντὶ τοῦ, εὔσταχυ καὶ πολύφορον. τινες δὲ αἱ ἀμάλλαι, [6] ἀλλαχοῦ εἴρηται, ὅτε καὶ ἀμαλλοδετῆρων. τ δὲ Σίλαριν ὁ Διονύσιος Πευκεντῖνον ποταμὸν λέγει, τυτέσι φησὶ τὸν λεγομένης Πευκεντίνης ἔχοντα. ὅθεν καὶ σημείωσαι ὅτι ἔοικε Πευκεντῖνον δῆθεν αὐτὸν λεχθῆναι πλεονάσαι δὲ τὸ ν' ἐν τῇ παραλογύσῃ, ἀφ' μέτρου ἀνάγκην.

362. Αἶγα δὲ Λάκαιναι καὶ Βρέντιοι] Οπ Λάκαιναι καὶ Βρέντιοι, ἀφ' τ ν', ἡ Βρέντιοι, ἀφ' οὗ δύο π', ἕως ὅτι τ λευκὴν πέτραν δίκαιοι, φέρ ἧς ἤδη [7] γέγραπται. φασὶ δὲ ὅτι ἡ φέρ τὸν Λευκανὸν τότε χώρα, καὶ ἡ Σικελία, μεγάλη ποτὲ Ελλὰς ὠνομάσθη, ἀφ' τὰς τ Ελλήνων ἐκεῖ συχνὰς μετοικίας. ἡ δὲ φῦ Λευκανῶν πόλις, Λευκάνη βαρυτόνως ἐλέγετο, ὑπὸ Λευκίου τινός. Βρέντιοι δὲ χαλοῦνται ὑπὸ Βρέττης υἱοῦ Ηρακλέους. ὁ δὲ

1. ἱστορῆται MS R. STEPH. 2 Odyss. M. STRABONIS. 6. vide EUSTATH in HOM. LII. 3. ἀλλαχῆ C. 4. STRABO lib. v. Iliad. Σ. v. DCIII. 7. vide comment. 5. lege ποταμῷ, ut est in dicto loco in v. CCCXL.

[1] γεω-

[1] γραφόντων φησὶν ὅτι Λευκανοὶ Βρεττίων τὸν ὑποσάτην καλοῦσιν· ὁποῖοι, φησὶ, καὶ ὕστοι οἱ τὰ σφέτερα ποιμαίνοντες, ὕστερον ὑπὸ ἀνέσεως [2] ἐλευθεριώσαντες ἀπέστησαν.

364. Ζεφύριον παραφαίνει ἄκρα] Ὅτι ὄρος Ζεφύριον τετρασυλλάβως, τιμᾶται τε ὑπὲρ βορειότερον τὴν Λευκοπέτραν, σχεδὸν αὐτὰς τὴν Ἀπουλίαν. τοῦτο δὲ, Ζεφύριον ἄκραν φησὶ σεσφραγισμένως ὁ Διονύσιος, ὡς τὴν τοιάυτην ὄρεως, καὶ Ζεφύριον τετρασυλλάβως καλυμβῶν· ἀφ' ἧς καὶ οἱ Ἐπιζεφύριοι Λοκροὶ δοκοῦσι καλεῖσθαι, ὡς ἐπὶ αὐτὸ κείμενοι. ἄλλοι δέ φασι καλεῖσθαι αὐτὸς, σχεδὸν ἀφεστῶτι ἄλλων Λοκρῶν· ἀφὸ τὸ ἐκείνης μὲν ἀλλαχοῦ κεῖσθαι, τότης δὲ σχεδὸν ζεφυρον ἄνεμον, καθά τι [3] σεσήμανται. ὁ δὲ [4] γραμματικὸς ὅτι φησὶν, ἄκρα Λοκρίδος τὸ Ζεφύριον, ἔχουσα ἐπιτείχισμα ἀνέμοις λιμένα, ἐξ ἧς καὶ τὸνομα τῇ ἄκρᾳ. σχεδὸν δὲ οἱ ἐκεῖ νόμοις χρησθοὶ πιστεύονται χρήσασθαι, καὶ πολλὰ χρόνον συνομοιοῦσθαι. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ ἀφορὰ τῆς χώρας τὸ τοιοῦτον ἐπαινεῖται κέκτηται· Λοκρῶν ἔθνος ὅλον, ὡς ἐκ δήλων καταγομένων. δῆλοι γὰρ, φησὶ, ὄντες σφετέροις ἔτεσι, παρὰ τοῖς Ὀζόλαις φιλασθὲν Λοκροῖς, τοῖς σχεδὸν τὴν Κρισσαίαν κόλπον τὴν κατὰ τὸν Εὔξεινον, εἶτα τὸ διαπορθῆσαν ἀπόντων εἰς πόλεμον, ἐμίγνυσαν τὰ σφετέραις ἀνάσσαις· ἐπανιόντας δὲ τοὺς διαπορθήσαντας ὑποπεύσαντες δόλῳ κολάσειν, τοῖς διαπόνοις συνέφυγον, καὶ ᾤκησαν ἐν Τυρρηνίᾳ, ὧν νῦν εἰσὶν οἱ Ἐπιζεφύριοι Λοκροὶ, δῆλοι ὄντες τὸ ἀνέκαθεν. ἄλλοι δὲ γράφουσι, σφετέρᾳ ἀνάσσῃ [5] μιχθέντες, ἢ πειθόντες. ἄπασαν νῦν Ῥώμῃ νοοῦντες, ὑφ' ἣν οἱ τοιοῦτοι Λοκροὶ, σχεδὸν ὡς ποταμὸς ὁ Λύκος, διορίζων νῦν Ρηγίνων ἀπὸ τῶν Λοκρίδος. ἴδιον δὲ τῶν τότε τότε, ὅτι οἱ μὲν ἐν τῇ νῦν Λοκρῶν τότων πραεῖα τέθηγε φθόγγον, οἱ δὲ ἄλλοι ἀκριβοῦς εἰσιν. αἴτιον δὲ τοῦ συμπεσήματος τότε λέγεται, ὅτι ὀλίγα μὲν ἀλλοκιον, φασὶ, τὸ χωρίον ὄζειν, ὡς τε ψυχρὸς καὶ ἐνδρίσας ὄντας τὰς τέθηγας μὴ ἔχειν ἀφστέλλειν τὰς ὑμένας, καὶ ἧκον ποιεῖν· τοῖς δὲ ἐν τῇ πραεῖα τέθηξι, ἀφὸ τὸ ἁλιάζεσθαι, ξηρὰς καὶ κεκραπάλους τοὺς ὑμένας, ὡς τι σύφωνον ἐκπέμπειν τὸ φθόγγον. ἐν τότοις τοῖς Λοκροῖς ἀνδριὰς ἑστάκει ποτὲ τοῦ ὑμνῳδοῦ κιθαρῳδοῦ Εὐνόμου, τέθηγα ὀλίγα τῇ κιθάρᾳ καθήμενον ἔχων· ὀλίγα τέθηξε, ἐν Πυθίοις ἀγωνιζομένῳ τοῦ Εὐνόμου, καὶ μιᾶς τῶν χορδῶν ῥαγείσης, ὀλίγας ἀντικήρωσε τὸ φθόγγον, ἕως [7] ᾠδεῖς τὸν ὑποκριτὰ μῦθον· καὶ ὅτου τὸ νίκης τῷ Εὐνόμῳ συνεπελάβετο. Ἰστέον δὲ ὅτι μόνον οἱ Λοκροὶ ὅτοι δῆλοι σχεδὸν γέγαμα τοῖς διαπόνοις παρέσχον, ἀλλὰ καὶ οἱ Σκύθαι ποτὲ, ὡς ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, δήλων πονηρῶν ἐπειφάνησαν, ὅτε

1. STRABO lib. IV. 2. ἐλευθεριάσαντες E. & STRABO. 3. vide comment. in v. XXIX. 4. STRABO lib. VI. 5. μιγέντες E. 6. τηλόκιον STRABO lib. VI. ex quo hæc deſcripta ſunt. 7. χορδᾶς MS R. STEPH.

ὄπλοις

ὅπλοις μὲν πεζομαχίας αὐτὸς μάσιξιν ὑσηλάγοντο. καὶ τὸ Αργος δὲ ἐπι
[1] χίρωδὲν " ἀνδρῶν, τὸς δέλας ἔχε διαπύτας τ' ἀσαγμάτων, καὶ μὰν
οἱ παῖδες τ' τεθνιώτων ἀσεγλύεδαι τὸτων ἴχυσαν.

368. Τὲς δ' μέθ' ἑξείης Μεταπόντιοι] Οπ μ' τὲς Λοκρὲς ἔδηθ
οἱ Μεταπόντιοι, ὧν πόλις τὸ Μεταπόντιον, ἃ ποτὲ λεγομένη Σίρις. κα
δλῶαι δ' ὕτω λέγει ὑπὸ Μεταπόντε ὑὸς Σισύφε, ὃν οἱ βάρβαροι Μέτιο
ἔλεγον. κτίσμα δ' Πυλίων τὸ Μεταπόντιον. λέγονται δ' πάνυ εὐτυχῆσαι
ποτε ὑπὸ γωρμίας, διὸ καὶ ἐν Δελφοῖς ἀναδεῖναι τὸ ὀρυλλόμβον χρυσοῦ
δέρος.

369. Ιμερτὸν πολίεδρον ἐϋστεφάνοιο Κρότωνος] Οπ μ' τὲς Μετα
ποντίους οἱ Κροτωνιᾶται· καὶ ὅτι ἡ σὲλ Κρότωνα ποταμὸν ἡ Αἴσαρον, χα
ρίεντα λέγ', καὶ αὐτὸ ἡ Κρότωνα, ἱμερτὸν πολίεδρον· ἀλλὰ καὶ εὐσέφα
νον, ἀφ' τὸ πολλὲς Κροτωνιάτας ἐν τοῖς καθ' Ελλάδα ἱεροῖς ἀγῶσι νι
κῶντας στεφανῶδαι, καὶ ὅτι ἡ παιδεία τιμᾶν, καὶ ποιεῖν εὐσέφανον. ἱστορῆ
ται γᾶν ὅτι ἔν τινι Ολυμπάδι οἱ τ' [2] ἄλλων " θεωτεήσαντες σταδίῳ ἐπὶ
ἄνδρις Κροτωνιᾶται ἦσαν. ὅθεν καὶ εἰκότως, φασὶν, εἴρη ὅτι Κροτωνιᾶτα
ὁ ἔρατος, τ' ἄλλων Ελλήνων θεῶτος ἦν· δηλαδὴ κ' ἡ ξωμαλεότητι,
ἐκεῖδεν καὶ Μίλων, ὁ ὑπερφυέστατος καὶ ξωμαλιώτατος ἀθλητής· ὃς καὶ βί
ἄρας ἐν μέσῳ διάυλῳ ποτὲ, ὕστερον ἡ αὐτὸν ἐδοινήσατο, κ' ἡ βαδίσα
Ηρακλέα τὸτό γε ἀνδρισάμβον. ἕ Μίλων τὰ μὲ ἡ ζωῆς εὐκλεῆ, τὰ
δ' θεὲ θάνατον οἰκτρὰ. ἀποφλιωδεὶς γὸ σύνδρῳ τὰς χεῖρας, ἐν τῇ τῶ
οἰκείας ξώμης πειρᾶδαι, σφιγκτῇ θανάτῳ ἡ βίον μεταλλαξε. [3] Μύσταλον" δέ φασί τινα οἰκητὴν γδυέδαι ἡ Κρότωνος, ὃς ἐν Δελφοῖς συλλεγο
μαζόμβον τῇ Αρχάῃ τῇ τὰς Συρακύσας κτίσαντι, καὶ σωτερωτηδεὶς πότε
ρον αἱρεῖται, πλᾶτον, ἢ ὑγίειαν, εἵλετο ὑγίειαν, Αρχίᾳ ἑλομένῳ πλᾶτον.
ὅθεν, φασὶ, Κροτωνιᾶται μὲ ὑγιεινότατοι, Συρακύσιοι δ' παμπλούσιοι. ἀφ'
ὧν καὶ ἡ τ' Συρακυσίων δεκάτη παροιμάζε, ὡς πάνυ πολλὰ θεσαυρομέ
τῇ ταμείῳ ἡ πόλεως. καὶ τὸ Κρότων δ' ὑγιέστερον, ὡς ὁ αὐτὸς λέγ
[4] χωρεάφων, ἐντεῦδεν εἰλῆφδαι, ὡς τ' Κροτωνιατῶν εὐρώστων ὄντων. ὅ
τε οἱ ὑπὸ ἡ κρότων δ' ζωῦφίς, ὃν κυνοφαίσιν λέγ' ὁ [5] Ομηρος, εἰ πάντε
τούτῳ εἰλῆφδαι ἡ παροιμίαν, ἐκ οὗ λέγουσιν, ἀλλὰ παίζουσιν, ὡς καὶ εἴ τι
ἔστι τινὰ κώνωπος ἀδικώτερον. ὁ δ' θεὲ Κρότωνα ποταμὸς Αἴσαρος ὃν
κυνηγῷ Αἰσάρῳ καλεῖ, ὃς ἐλάφῳ διακοδμήν αὐτὸν συνεισαγαγών, ἀφῆκε
ὅτω καλεῖδαι ἡ ποταμόν. ἱστορεῖται δ' καὶ ὅτι Κροτωνιᾶται ἐν τῇ Πιρσικῇ

1. χρεῳδὲν E. & ita legit TANAQUILLUS FABER. 2. Ελλήνων MS R. STEPH. 3. Μίκυλλον legit CLUVERIUS. 4. STRABO lib. VI. 5. Odyſſ. P. v.ccc.

πολέ-

πολέμῳ ἐξώσθησαν τῆς Ἑλλάδος κατελθόντες ὑπὸ μέσον. ὃς ἦρξεν ἀφ' οὗ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Πέλοπος, κρείττους φόβου, λέγεσθαι ἤρξαντο καὶ ἀνόμασαν. [1] ἔδοξεν δέ ποτε καὶ φοβερὰ εἶναι συνωμοσία, ἀφ' οὗ τινα Δημοκήδην Κροτωνιάτην ἠνδρώσαν λαβόν.

371. Λακεδαίμων δῆμον Ἴφιτος.] Ὅτι Λακίνιον ἱερὸν ἦν Ἥρας, πλησίον Ταράντου ποτέ. ὅθεν δὲ Κρότωνος ἦν Λακίνιον ἄξιόν τι καὶ ἱερὸν Λακίνιον καὶ Ἥρα Λακινίτις.

373. Σύβαρις.] Ὅτι Σύβαρις [2] ἀρχαῖον κτίσμα μεταξὺ δύο ποταμοῖν, τοῦτι Κράθιδος καὶ Συβάριδος, εἶχε καὶ ὅλως πόλεις ποτὲ ὑπηκόους ἔσχεν, καὶ [3] γεωμόρους καὶ τριακόσια μυριάδων ἀνδρῶν ὅπλα Κροτωνιάτας πεποιούσια. ἀφ' ἧς φασι, διὰ εὐθυμονίαν ὑπὸ τροφῆς, ἐν ἡμέραις ἑβδομήκοντα. ἐλόντες δὲ τὴν πόλιν οἱ Κροτωνιᾶται ἐπίζηλον ἐποιήσαν τὴν τιμωρίαν, καὶ κατέλυσαν αὐτήν. ἔφερεν δὲ τὴν πόλιν μετεστηκυῖαν, καὶ [4] παγκληρίαις ὑπὸ Δελφίνων, καὶ ἄλλων Ἑλλήνων, Φόβιμι συγγραφεύσαντος. καὶ ἐρίσας τὴν ἐρημίαν. ἐσῴκουν δὲ καὶ ὅσα τῶν μεμνημένων ἀστικῶν ὁ Σύβαρις μὲν ἦν ἄκρον τῶν πάντων· αὐτὸ δὲ [5] παρασκὰς σπεῖ· ὁ Κρᾶθις δὲ τὰς ἐν αὐτῷ λειμῶνας ζωνδοσοχεῖ καὶ ἀλωσοτυχεῖν. ὃ νῦν δὲ τῷ Ὁμηρικῷ Σίβαριν ὁ Δερσιτίνης ἐφάσκεν.

374. Μυκαλήσσῳ ὑπὸ πόνῳ ἐπ' Ἀσσοῦ χερρόνησον.] Ὅτι Συλοσεῖται τὰ [6] Ἀλφεῖ ἀναθήματα συλήσαντες, ἀλφοῦ ἀπορρήσσοντος, δὲ διαμονὴν ἐποιήσαντο [7] ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ὄρους ἱδρυσάμενοι, ἔσωθέν τε τὸν ἵππον εἰς σύμβασιν, καὶ [8] διδάξαν ἐγκαμψιβίους ἀρχαῖόν τε καὶ ὑρδῶδαι, γέγονεν αὐτοῖς τοῦτο πανωλεθρίας αἴτιον. ἐκρίνω δὲ τοὺς Συλοσείτας μὴ ὅτι πιεῖν, ἀλλὰ πολεμεῖν τοὺς ἵππους χαλκεύειν, καθάπερ Ἀρτίβιος ἱδρύσασθαι μὲν ἐκατὸν ἵππον διδάξαι δὲ ὁδὸν ἀνίσασθαι πρὸς ὁπλίτην, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, καὶ [9] ἐφιππεύθηναι κατερρωδηκότι, πάσι τε πλέπουσι καὶ ὁρμᾶσθαι ἀλύουσι. ἐνίοτε δὲ παιζόμενοι τοὺς ἵππους ἀσκήσαντες, ἀποφαυλίσαι εἰς πᾶσαν ἀνάπαυσιν. πολέμου δὲ κροτοῦντος αὐτοῖς τε καὶ τοῖς Κροτωνιάταις, εἴπερ τὰ ὅπλα οἱ [10] Κρότωνος, τύμπανα δὲ ἀφέσουσι, καὶ κύμβαλα καὶ αὐλοὶ μετασχίζονται, καὶ κρόταλα, καὶ ὅσα ἐκμαίνειν οἶδε πρὸς ὄρχησιν. καὶ οἱ ἵππαται [11] φίλα βόμβου ἀκούσαντες, βακχεῖον [12] πρὸς ὄρχησιν, καὶ ἀκρατεῖς ἐαυτῶν γλυμβνοι, λάσιον [13] τὸν ὀπίσθατον, καὶ σεσυχέσεις ἐκίνδυν [14] πᾶν πολεμίοις εἰς ὄλεθρον· καὶ ὅσαι ἐρη-

1. λέγοντες MS R. STEPHANI. 2. legendum Ἀχαιῶν. sic enim STRABO lib. IV. a quo haec desumta sunt; & ita ARISTOTELES lib. V. de repub. 3. συνωνίτης MS R. STEPHANI. 4. κλυστικὸν ἔσω C. & STRABO lib. VI. ubi eadem extant. 5. hist. animal. lib III cap. XII. 6. γὰρ addendum putat M. STEPH. & καὶ ἀπὸ ante γένων. 7. ἐπὶ

μῆτις Σύβαεις, τυφῶς ἡγούμενον πάρεργον, ἀφ' ποιητοῦ, φασὶν, ἱεροσυλίας, ἐν τῷ χῷ Πελοποννήσου βαμῶ τ Ἀλφειῶ ποταμῶ ἐπλημμέλησ. ὅθεν κ ὁ Διονύσιος οἰκιζόμενον αὐτόθι, φησὶ, δηλαίοις Σύβαεις τὸς ναέτας συνέχοντας πεσόντας, ἐπεὶ ὁ χῖ αἴσαν τοῖς Ἀλφειῶ γεράσιν ἐπεμήναντο, τιτίσιν ἐπεμάνησ. μανίαν ὀνομάσας τ τ φιλοχρηματίας ἔρωτα. ἢ τις μανία καλῶς ὀπτέλεγ) παντὶ πεσήματι φῶτ τὸ δίον πλουτάζοντι. ὅτω γὸ κ ἐρωτομανία καλεῖται, κ ὀψιμανία, κ οἰνομανὶς ἀνθρώπου· κ τοιαῦτα πολλά. Σημείωσαι ὅ ὅτι τὸ ἀνάθημα, καὶ θεῖον γέρας λέγ). ἰδὲ γὸ ὁ Διονύσιος Ἀλφειῶ [1] γέρα· εἶπε γὰρ ἐν ναῷ κειμήλια. ἄλλοι δέ φασι τὸς Σύβαεις ἀπολωλέναι χῖ [2] χρησμὸν παλαιὸν, ὅτι χρὴ θεῶ ἐπιμηνῆ ἄνθρωπον, ὅτε τ τῆς Σύβαειτῶν οἰκήτειρα μαίζων, φυγόντα μὲ ἐν θεῶ ἐπίμενε τύπλων, ἐς μῆμα κ πατρικὸν καταφυγόντα ᾠδέδιν· ὅτε κ λάκτισμα φῶναί φασι τὸ τ Ἥρας ἄγαλμα, βαρυωθὲν ὅτι τῷ ἡγουμένῳ. διὸ κ ἐξεπίβη, φασὶ, χῖ τ χρησμὸν, ἡ πόλις ἡγουμένῳ ἀνάσατος. ἔλεγε ὅ ὁ ξένιος χρησμὸς, τότε τὸς Σύβαειτας ἐξολέθαι, ὅτε θεὸ θεῶ ἄνδρα σφάσουσι. ὑστέρῳ μήτοι χρόνῳ οἱ Αθηναῖοι κ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀποικίαν στέλλαντες, τ πόλιν συνῴκισ, κ Θέριον, ὡς εἶπε, μετωνόμασ. κ ἔστι ἡ εἰς τὸ Θέριον ἀποικία πολλὴ ἐν τ ἱστορίαις· καὶ πνες Θυριομάντεις ὁ [3] κωμικὸς λέγ, ὡς εἰς αὐτὸ ὁδηγήσαντας. ἱστορεῖται ὅ κ χιλιάρχὸς ἀνὴρ κ πάντων τῶν [4] Σμυνδυείδης" ὁ Σύβαείτης.

375. Σαυῖται δ' ὅτι τοῖσι] Οτι μὴ τὸς Σύβαειτας μέσον χθόνα οἰκῆσιν οἱ Σαυῖται, ὃς ἀφ' τ μ' Σαμῖτας οἱ Ρωμαῖοι λέγουσιν, ὡς καὶ ἡ χαρὰ τ [5] Διοδώρα δηλοῖ.

376. Καὶ Μαρσῶν θοὰ φῦλα] Οτι Μαρσῶν θοὰ φῦλα εἰπὼν, ἀκύπουδας ἔ) παρημφαίνει τὸς Μαρσῆς. ἀπὸ τούτων ὁ ἀδιβιθμ Μαρσικὸς Ρωμαϊκὸς ὀνομάζε) πόλεμος, ἀρξάντων τ ὑποστάσεως. ἐκ τούτων οἱ Ρωμαῖοι τάουσουσιν ἐγλθνολογεῖν πνας, εἰς κατασκάλιν θηριακῆς, ὡς δηλοῖ ὁ εἰπὼν ὅτι ἐν Ρώμῃ τὰς ἐχίδνας θηρεύουσιν, ὧς ὀνομάζουσι μαρσούς.

Τάρας δ' ἀλὸς ἐγγύθι κεῖται] Οτι ἡ Τάρας, ἡ κ Ταραντὸς, ἐγγὺς κεῖται ἀλὸς· ὅθεν Ιππὸς ἰῶ ὁ Ταραντῖνος ἰατρὸς, ὃς ὅτι βίᾳ εὐτελείᾳ εἰς παροιμίαν κεῖται, τ λέγουσ Ιππὸ δεῖπνον, ὅτι τ ἀπεράτως δειπνήσαντα. ἐκεῖθεν δ' κ Ρηγῖνοι ἰῶ ὁ ὀπτελέμβρ Φλύαξ, ἦγεν Φλύαρον, ὑποκορισικῶς· ὡς τὰ σκληρὰ εἰς γαλοῖα μεταῤῥυθμίζων, καὶ παίζων ἐν ἡ πυκτοῖς, ἀλλὰ φλυαρῶν ἀπτικῆς. ἐλέγετο ὅ καὶ ἀρσενικῶς ὁ Τάρας, ἐξ

1. γέρας C. B. 2. extat χρησμὸς ille apud STEPH. BYZ. in v. Σύβαεις. 3. ARISTOPHANES in nebulis. 4. Σμυνδυείδης, aliter Σμινδυείδης, aliter Σκινδυείδης MS B. STEPH. 5. biblioth. hist. lib. XIX, & XX.

ἀγαλλο-

ἀναλογίας. ἔδην γάρ ὄζειν εἰς ρας βαρύπνοον δηλυκόν. ἐπηγγείλατο δέ ποτε αὐτοῖς ὁ ἐνόπλιος ἐπίπλασία· ὅθεν [1] παραπηίζειν ἐλέγετο, τὸ δ' ἐνόπλιον καὶ εἰς μάχας χρήσιμον ἐπαίδευεν, ὀνόματος ἦν ἡ πόλις ἀπὸ τοῦ ἥρωος Τάραντος. ἔσχε δ' καὶ Λακεδαιμονίων ἀποικίαν· διὸ καὶ λέγει ὁ Διονύσιος, ὅτι Ἀμυκλαίων αὐτοῖς ἐπολίσατο κρατερὸς Ἄρης, τουτέστι Λακώνων, ὧν μέρος αἱ Ἀμύκλαι. [2] Λακεδαιμόνιοι γὰρ συνεχῶς ἀριστεύσαντες τοῖς ὑπ' αὐτοὺς Μεσσηνίοις ὑπερατυσάντες, ὠρκωμότησαν μὴ μᾶλλον ὑποστρέψειν, πρὶν ἂν ἐκείνης κρατήσωσι δουλώσαντες. ὅτε καὶ οἱ μὴ μεταλόγχης τῆς στρατείας, δῆλοι ἐγίνοντο, καὶ ἐκλύσεις καὶ αὐτοὶ εἴλωτες. ἐπικτεινομένης δ' χαρᾶς πολλῆς τῷ πολέμῳ, πέμπουσιν αἱ ἀριστοῦσαι διδάσκουσι ὡς ἄτεκνοι τελοῦσιν αἱ γυναῖκες, καὶ κίνδυνος ὅλοι λειπανδρήσωσι τὴν παιδοποιΐαν, εἰ μὴ πεισθοῦσαι ἀφέσονται τοῦ μὴ γυναικῶν ἀπεχόμενοι. οἱ δ', ὁπλιζόμενοι πεπτώκοντα [3] εὐρώστους καὶ νεωτάτους, καὶ οἵους παιδοτοκεῖν (ὅσοι δηλαδὴ παῖδες συνεξελθόντες τοῖς ἐν ἡλικίᾳ, ἦγον τοῖς τελείοις ἀνδράσιν, ἃ μετέσχον ἐκείνων τοῦ ὅρκου) ἐπέταξαν συζεύξασθαι τοῖς παρθένοις ἀπόσους ἄπαντες, ὡς ἂν ὅτω πολυτεκνήσωσι. καὶ ἀπ' αὐτῶν ἐκείναις συλλαβοῦσαι ἀπέτικτον. οἱ δ' τεχθέντες, οἷα μὴ πατρόντες γνησίως καὶ εὐζώνως, κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Λυκούργου, ἄλλως καὶ ὄχ ὡς ἔδει ἐπολιτεύοντο· ἕως ἃ μοῖρα ἐνετελέσθη ἔτη Μεσσήνης ἁλώσης, ἐπανελθόντες οἱ [4] ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ μοχθηρὰν εὑρόντες τὴν πολιτείαν, ἐξέλασαν αὐτούς. ὧν καὶ [5] Φίλανδός τις ἀπὸ ἐξωσείας λαοῦ, καὶ εἰς ἀποικίαν [6] σταλείς, ᾤκισε τὸν Τάραντα, ἐκλήθη δ' [7] Παρθενίαι· οἱ ἐκ τῶν παρθένων ἐκείνων γεγόμενοι. ἔτεροι δέ φασι τοὺς τοιούτους παῖδας, ὡς νόθους ὑπὸ τῶν Λακώνων ὀνειδιζομένους, μελετᾶν ἐπανασῆναι αὐτοῖς, καὶ ὕβριν μὴ φέροντας· διὸ καὶ ἐκπεμφθῆναι εἰς ἀποικίαν. ἄλλοι δ' ἱστοροῦσιν ὅτι ἄπιμοι χριθέντες οἱ Παρθενίαι, ὡς ἀπὸ πορνείας φωτός, καὶ μὴ ἀναχθέντες τὰ ἀπιμίας, ἐπιβουλὰς ὁμόφρονες ὄντες πάντες, ὡς ἀλλήλων ἀδελφοὶ νομιζόμενοι· ὕστερον δ' συμπεισθέντες ἐξῆλθον εἰς τὴν ἔρημίαν ἀποικίαν. ἴσχυσαν δέ ποτε καὶ ὑπερβολὴν οἱ Ταραντῖνοι. ἐπέτρεψε δ' καὶ αὐτοὺς ἡ τύχη, παρ' οἷς πανδήμους ἑορτὰς κατ' ἔτος πλείους ἢ τὰς ἄλλας ἡμέρας συνέβαινεν ἄγειν, ὡς ἡ ἱστορία φησί, σοφισμοῖς ἀφ' τρυφὴν καὶ ἀργίαν, τὰς συνεχεῖς ἑορτάς. ὡς καὶ ἡ παροιμία φησίν, ἀργοῖς αἰεὶ ἑορτή. τάχα δ' τὸ λεπτὸν γυναικεῖον ἀβέλτερον τὸ παραπηίδιον παρ' αὐτοῖς ἀφ' τρυφὴν ἀφόρτοις εὕρηται. κεῖται δ', φασὶν, ὁ

1. παραπτίζειν E. 2. sequentia ex STRABON. lib. VI. 3. εὐρωστάτους C. E. 4. ἐκ τοῦ πολέμου C. E. & MS R. STEPH. illud οἱ præcedens omittendum putat H. STEPH. 5. Φίλανδος restituit olim TANAQUILLUS FABER ex STRABON. lib. VI. unde hæc deſcripta ſunt. 6. σταλεὶς C. E. 7. Παρθένιοι MS R. STEPH.

Τάρας, ἡ χ͂ι Διονύσιον ἐπλευσεν ἡ Τάρας, ὅθι χαλεπώτερον, ὡς καὶ τὰ πλοῖα ὑφηνιοκλᾶσθαι βαλλομένα ἐκατέρωθεν, παρεπὸν ὄντος τοῦ αὐχένος τῆς χερρονήσου.

378. Καλαβρῶν ὅθεν φασὶν] Οἱ Καλαβροὶ καὶ Ἰάπυγες ἄρχουσι μὲν ἀπὸ Τάραντος, καὶ ἔστι τῆς Μαρσῶν ἐθνους, τέτακται δὲ μέχρι τῆς παρὰλου Τειὰς, ὅπερ σύριζ, φησὶν, ἡ Ἀδρίας ἄλμη εἰς τὸν Ἀκυλήϊον κόλπον, ἤτοι ὁ ἐπὶ Ἐνετῶν καὶ τὸν Ἀδριάδος μυχὸν· ὃς λέγεται καὶ Ἀκυλήϊος, χ͂ι σημαίνει τὸν τόπον Ἰταλικῶς, ἀπὸ Ἀκυλείας πόλεως ἧς ἡ Ἀκυλήϊα μικρὸν, ἡ λεγομένη καὶ Ἀκυλία τῇ ζασυλλάδων· παρονομαζόμενον ἀπὸ ἀετοῦ, ὃν ἀκύλα ποιεῖ τὸ ἐκεῖ ἐλάφιον πανταχόζοσα μᾶλιστα τὴν ἐνδοτάτην μυχὴν τῆς Ἀδρίης κόλπου, ἔξωθεν δὲ ἐστὶ τῶν Ἐνετικῶν ὅρων. καὶ ὡς τινὲς φασιν, ἀπὸ Διομήδους ἱ ρ' μῆλα· κείμενα, Ῥωμαϊκὸν κτῆνος. ἀνακαλεῖ δὲ ὁλκάσι, κατὰ τινα πορθμὸν, καὶ ἄνεται εἰς ἐμπόριον τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰστρου Ἰλλυριοῖς. Ἰσέον δὲ ὅτι ἐξ μὲν τῶν Ἑπτὰ ἐστὶ Σικελικὰ (ὧν καὶ ἐπανέλαβε συνόδως, οἷα λόγε ἄξιαν) οἱ δὲ ἄλλοι ἐλάττονος τοῦ Τριῶν λέγεσθαι. Κρητῶν δὲ κτῆσμα ἡ πόλις Τέλα, χ͂ι [2] Ἡρόδοτον, κτίσειαν ὅτι οἱ Κρῆτες εἰς Σικελίαν ἀριθμοῦσι ὅσα πολιόκλα, καὶ μικρὰ ἰχνώσαντες, ἐξελάθησαν εἰς τὰ γῶν χειμῶνι μεγάλῳ. Ἰσέον δὲ καὶ ὅτι χ͂ι τὰ γαμβρὸν οἱ Ἰάπυγες καὶ [3] Μεσσάπυγοι· λίγονδ· καὶ ὅτι ἀπὸ τινος Ἰάπυγος ὅτινος ὀνομάζονδ, ὃς ἐκ γυναικὸς Κρησσης τῆ Δαιδάλῳ ἐβλάστε. Τὰ δὲ ξενόδειον Ἐνετίαν (ἐν χερὶ τι παρικεκαπνότερον εἰπεῖν) νῦν μὲν Βενετίαν φασὶ κεκλῆσθαι καὶ Λεγιανὸς φησιν ὅτι Ἐνετοὶ πολιόνται ἐν μάχῃ τῇ χ͂ι Ἀσυρίοις, καὶ ἀναπράσσοντες εἰς Εὐρώπην, φυγάδες ἐκ Παιόνων τοῦ ποταμοῦ· καὶ τῆ ἔπηρεσίᾳ γλαφυρᾷ Βενετοὶ ἐς τὸ ἐπὶ ἀντὶ Ἐνετῶν κλῆζονδ· καὶ Βενετία ἡ γῆ ἣν τινα νέμονδ. οἱ δὲ παλαιοὶ Οὐενετίαν [4] χάριν πυκασυλλάδων ἐκάλων, χ͂ι γλῶσσαν οἰκείαν· ὡς καὶ τὰ Οκτάβιον, Οκταβίον· καὶ τὰ Φλαβιανὸν, Φλαβιανὸν, καὶ ὅσα τοιαῦτα. φασὶ δὲ αὐτὸς ἐξ Ἐνετῶν τινων ἀνδρῶν Ασκανῶν κατάγιδς, οἳ ποιήσαντες, ὡς ἐζήθη, ἓν τινι πολέμῳ, εἰς τὰ Εὐρώπην ἔργον. ἄλλοι δὲ ἐκ τῆ χ͂ι Παφλαγονίας Ἐνετῶν αὐτὸς τὰ τῆς ἡμᾶς ἐζίζας ἔλκειν φασὶ, φύλα ἀξιολόγω πλανηθέντος μὲν τὰ τὰ Τροίας ἅλωσιν, ὅτε τὰ ἡγεμόνα Πυλαιμένεα ἀπολελύτης ἦλθον εἰς Θρᾴκιλλο, καὶ πλανώμενοι ἀφίκοντο εἰς τὰ γῶν [4] Ἐνετικὴν, ἀπὸ τὰ τῆ Ἀδρίᾳ μυχῆ. τὰ τοιαύτης δὲ τῶ Ἐνετῶν ἐζίζης τὰ Παφλαγονικὰς μέμνηται καὶ ὁ [5] ποιητὴς, λέγων,

Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.

1. ρ' τέσσαρα restituit IS. CASAUBON. MS R.STEPH. & STRABO lib VI. Μυσίαν Forte legendum ζ' μῆλα, inquit CLUVER. 2. Polymn. CLXX. 3. Μεσσάπιοι C.E. MS R.STEPHANI. 4. Ἐνετικὸν MS R. STEPH. 5. HOMER. Iliad. B. v. DCCCLII.

καὶ

καὶ γίγνεσθαι ἐς τοῦτο ἀεὶ τὰ κύματα. πολλοὶ δέ τινες τῶν Ἐνετῶν τούτους τοὺς ἀεὶ Ἀκυλήιας, ἀσκάλους φασὶν ὀμωνύμους καὶ παρωκεανίτας, ἃ μόνον Ἐνετῶν καλυμβῶσιν, ἀλλὰ καὶ Βελγῶν· ἔθνος δὲ Κελτικὸν οἱ Βέλγαι, καθά φησιν ὁ [1] γεωγράφος· τοὺς τοιούτους Οὐενέτους, φιλαδὲ τοὺς παρωκεανίτας, οἰκεῖσθαι δὲ τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀδρίαν Οὐενέτων, καὶ ἐκείνους ναυμαχῆσαι φασὶ πρὸς Καίσαρα, καθόνπερ αὐτὸν καὶ εἰς τὴν Βρεττανίαν πλεῖν. ἄλλοι δὲ εἰπόντες καὶ αὐτοὶ Ἐνετοὺς Παφλαγονικοὺς ἐκ τῆς Τροϊκῆς πολέμου ἀφεστηκέναι αὐτόθεν μετὰ τῆς Ἀντήνορος τῆς Τρωϊκῆς, φασὶν ὅτι μυρίοις τότε ἢ ἀεὶ τὴν ὑποστροφὴν ποιεῖσθαι, ἐν ἔτεσιν καὶ οἱ Παφλαγονικοὶ Ἐνετοὶ, καθ' Ὅμηρον ὄνομα γὰρ ἦν Ἐνετικὴ πωλεία ἔτεσιν ἐν Ἕλλεσπ. ἐδύνατο δὲ παρ' αὐτοῖς λιμὴν ὕστερον τοῦ Διομήδη. ὁμοιοπαθεῖν δέ, φασὶ, τῇ ὠκεανῷ ἃ κατ' αὐτὸν θάλασσα, ἀμπώτεις ὁμοίως ἐκείνῳ ποιοῦσα καὶ πλημμυρίδας, ὑφ' ὧν τὸ πεδίον [2] λιμνοθαλάσσης μεσοῦν γινόμενον, κατὰ τὰ παλαιὰ ἱστορίαν, διαρρεῖ καὶ ἀφαιρούμενον, ὡς τὰ τῆς Αἰγύπτου, διοχετεύεται. καλεῖται δὲ ἱστόν. ὅτι πρὸς πάσαις τῆς μὲν τὰς Καλαβρίας, Ἀπελίαν ἐκάλουν, καὶ τὸ ἔθνος Ἀπέλας· καθ' ὅτι Καλαβεῖα ὁ αὐ διαφέρει, ἀλλὰ διὰ τῆς β' χρᾶται οἱ ἀκριβεῖς. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι ὥσπερ Θρᾴκιον ἄνιμος λέγεται ὁ διὰ τῆς Θρᾴκης πόντος, καὶ Λοκρὸς, ὁ διὰ τῆς Λοκρίδος, ὅτου καὶ Ἰάπυξ, ὁ διὰ τῆς γῆς ἦλθε Ἰαπύγων.

382. Ἄσυ Τηγισταίων] Οπ τὸ Τηγισταίων Ιλλυρικὸν ἄσυ, τουτέστι τὸ Τέγιστον, παρὰ τοῖς μυχάτοις πέρασι τῆς Ἀδριάδος ἄλμης ὄν. τοῦτο καὶ Τέγιστον λέγεται ὑπὸ [3] Τηγίστου τινός, ὡς ἐν τῇ καταγραφῇ φιλάττει τῶν ἐθνικῶν.

384. Κεῖθεν δ' εἰς αὐλὰς] Οπ ἀεὶ τὰ ἐσώ τῆς Ἀδριάδος νῆσοι Αἰβύρναι, ἃ Λιβυρνίδες· αἵ τινες, ὡς [4] Φερεκύδης ἱστορεῖ, μέχρι τῶν Αἰβύρνων νήσων ἐξικνοῦνται· ἔνθα ἐς αὐλὰς στενὰς παρασύρεται ἅλμη, τοσήνδε, ὅσην ἐῶ κυρτοῦται ὁ κόλπος. τοῦτο δὲ ἐδήλωκε καὶ ὅτι [5] εἴκοσι ὡς ἡ Ἀδριὰς εἰς εὖρος ἄπειρον τεκμαίρεται τῆς ὁλκῆς. ἐκεῖ δέ, φασὶ, καὶ ἡ τῆς Τλλίου, ὅτου Τλλίων, ἑρμηνεῖται γὰρ ὅσα παράκειται τῷ Ἰάπυγι. χαλεπόγονον γάρ φασιν εἶναι τοὺς Τλλεῖς, ἀεὶ ὧν καὶ ταῦτα ἱστορεῖται. Τλλεῖς ἔθνος Ιλλυρικὸν, ἀπὸ Τλλου τοῦ Ἡρακλέους, ὡς φασιν [6] Απολλώνιος. ἔστι δὲ καὶ πόλις Τλλα. [7] Απολλόδωρος δὲ Τλλας τούτους καλεῖσθαι, λέγων, Μετὰ τοὺς [8] Τλλας Λιβυρνοὺς, καὶ τοὺς Ισσοὺς λεγομένους Θρᾷκας. τούτων δὲ ὑπέκειτο καθήκοντος Τλλὶς,

1. STRABO lib. IV. 2. Σκαλάσης Σ. v. DXXV. 7. ἐν τῷ περὶ γῆς Δυτικῆς. ut §. Τηγίστου κώμης legit STEPHANUS BYZANT. 4. DIONYS. v. CCCCXCI. §. DIONYS. v. CII. 6. Argonaut. lib. IV. STEPH BYZ. in v. Τλλεῖς. 8. forte Τλλίου legendum, inquit BERKELIUS: sed occurrit apud SCYMNUM CHIUM.

ἀλίη, μάλιστα Πελοποννησος, ἐ πόλεις οἰκεμένας ἔχουσα παμμιγέδεις. ἡ ταῦτα μὲ ὕστερος. τὸ δ' Τλλήνων, τὸ παρὰ τῷ Διονυσίῳ, πολλὰ τ ἀντιγράφων ἀφ' ἁρδόγγυ χράφουσι, πλεονασμῷ τ ἰῶτα. Ισέον γὸ ὅτι τὰ εἰς ὼν, πεντακῶς ἡ κλίσιν ἔιχον ὅθεν τοῖς παλαιοῖς· ἀφ' ἕος, κοινῶς· ἀφ' ἕως, Αθηνικῶς· ἀφ' οῦος, χ' ἡ νέαν Ιάδα· χ' ἡ παλαιὰν, καὶ ἀφ' οῦ ἕιος, κατὰ παρέλκυσιν τ εἶ ἁρδόγγυ· ἡ ἀφ' οῦ ἶος, ἐκτεταμένα τ ἰῶτα, ὡς καὶ Σαφρόνιος λέγ'. ἐκεῖ δ', φησὶ, καὶ οἱ Βυλιμεῖς, ὡς πυις ἀφ' ὗ ν' χράφουσι Βυλινεῖς, ἢ Βυλινές. τὰς δ' Λιβυρνίδας νησους ἱστόρηται δεῖ μ' ἓξ τ ἀριθμόν· παρομοιάζοντες δ' ἀπὸ Λιβυρνῶν. ἔθνος δ' ὁ Λιβυρνοὶ ἐν τοῖς ἐνδοτέρω τ Αδρίου, ἀπὸ τινος Λιβυρνοῦ ἀνδρὸς εὐρόντος τὰ Λιβυρνικὰ λεγόμενα σκάφη. Ισέον δ' ὅτι ἐν Λατινικῷ λεξικῷ εὗρον ὅτι Λιβυρνίδες νῆες αἱ μακραί.

389. Τὰ Κεραύνια κυκλήσκουσιν] Οπ τ Ιλλυρικῆς χώρας πέρας αἱ ἀλίζατοι κολῶναι, τὰ Κεραύνια ὄρη, ὕτω καλούμενα διὰ τὸ συχνὸς ἐκεῖ πίπτειν κεραυνές. δεῖ ἃ κεῖται καὶ ἡ τ νέας Ηπείρου μητρόπολις, ἣ ποτὲ καλουμένη Επίδαμνος· ἅτοι τὸ δυξέάχον, δηλοῦν ἐκ τ τοιαύτης κλίσεως τ τ ι πτυ ταχύτητα. δυσράχον γάρ ἐστιν, ὃ ὀξὶ δυσίξοχον. τρέψαν δὲ τὸ σ' εἰς ρ', εὐρωνότερον καλεῖται δυξέάχον· καθὰ καὶ τὸ Τυρσηνὸς, Τυξέληνὸς· ταρσὸς, ταξέὸς, ὁ καλαθίσκος· πυρσὸς, πυξέὸς· καὶ ἄλλα. ἀρχὴ δὲ τὰ Κεραύνια ὄρη τ Αδρίου καὶ τ Ιονίου πελάγους· ὧν εἰ καὶ τὸ σῶμα κοινὸν, ἀλλ' αὐτὰ ἀφορίζει τῇ θέσει. Ιόνιος μὲν γὸ κόλπος ὁ μὴ τὸ σῶμα εὐδύς, ἀπὸ τινος ἡγησαμένου τ τόπων ἔχων τ κλῆσιν, ἣ καὶ ἀπὸ τ Ιὼς· Αδρίας δ', ὁ ἐντὸς μέχρι τ μυχῦ, ἀπὸ Αδρίας, ὡς Θεσσαλίδη, πόλεως ὁπαρούσης, ἢ ἐξ ὁμωνύμου ποταμοῦ. ἐκεῖ δ' ὡς ἀπὸ τείτου τι τμῆμα, ὁ Ακυλήιος κόλπος, ὡς ἀνατέρω ἔφη ὁ Διονύσιος. εἰσὶ δ' καὶ πρὸς ἄρκτον τ βορέου Καυκάσου ὄρη Κεραύνια. Ιλλυριοὺς δέ φασι τὸ ἔθνος κληθῆναι ἀπὸ Ιλλυρίδος, παιδὸς Κάδμου καὶ Αρμονίας.

391. Τύμβον ὃν Αρμονίης Κάδμοιό τε] Οπ δεῖ τ κόλπον τ χ' τὰ Κεραύνια ὄρη ἴδοις ἂν τ τ Κάδμου καὶ τ γυναικὸς Αρμονίας τύμβον ὃν καὶ ἀναδηλοῖ δ' ἐπαναλήψεως, καὶ ἐρικυδέα καλεῖ. δεῖ ὧν μῦθός ἐστι, φησὶν, ὡς ἄρα μὴ λιπαρὸν γῆρας Θήβησιν ἐκεῖ ἐλθόντες εἰς ὄρεων σκολιὸν λάον ἀλάξαντο. ἐπεὶ καὶ Κάδμος τ Αρεος ἀνείλέ ποτε ἐν Θήβαις δράκοντα, τ τ Δίρκης φύλακα. δηλοῖ δὲ ὁ λόγος ὡς ἐξ Ελλάδος αὐτοὺς ἐλθόντες ἐκεῖνοι μετέθεντο πρὸς Ελλυρικὴν χερσόνησον, καὶ μετέπεσον ἐς ὀπειρεσίας ἠπείρους Ελλησιν, εἰς σκολιὰ ἤθη, καὶ ὀξὺ ὀργίλον καὶ βάρβαρα,

1. πίπτειν C. E. & MS R. STEPH.

ἀφ' ἀ τὸ γῆρας διαπερασάντες εἰς ἄδυς μεταβολιὸ. καὶ ἔστιν ἐναλλαγὴν αὐτὸς εἰς ὄρνις, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τὸ εἰς ἀηδίαν μεταμεφθῆναι. ἡ μὺθος Κέκροπά φασιν οἱ μῦθοι τὸν αὐτὸν ὑπὸ ὄφεως εἰς ἄνθρωπον ἐλθεῖν, ἐκ τὴν ἐκεῖνον ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα, καὶ ἡ βάρβαρον λιγυπίασμὸν ἀφεὶς, λέξεις ἀπελάβετο ἕλληνις πολιτικές. λέγει δ' ὁ Διονύσιος καὶ ὅτι φεὶ ἡ τοιαύτην γλῶτ δύο πέφυκε ἀπτικείμεναι ἀμφοτέρωθεν ἠρηδάν), καὶ αὖται, ὁπόταν τις ἀρχὴ γένηται τοῖς ἐκεῖ κυινδυμένοις κακοῖς, συνίασι, καὶ φεὸς ἑαυτὰς δονέμεναι φεσυφόωσιν), καὶ τὰς μυθευομένας Πλαγκτάς. καὶ τοῦτό ἐστι τοῖς ἐξηγηταῖς σημεῖον ἐσομένου πολέμου. τὸ δ' ἠρηδὰν), ὅμοιόν μὲ τὸ, ἠρεκτεάνει εἰσὶ, καὶ ἐδραίως ἐξεῖζον). ἔστι δ' Ἰωνικὸν, καὶ γίνε) ὑπὸ τεύχοντα δ' ἠρήκεσι, ἀπόλλη δ' σ', καὶ φεθέσει δ' δα' συλλαβῆς. ὁποῖον καὶ τὸ ὀνόμασαν, ὠνομάδατον· πέρρασαν, περράδατον· καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἰσὸν δ' ὅτι ὁ μὲ μῦθος ἡ τὴ Κάδμῳ συνοικήσασι Ἁρμονίαν, Ἀρεῖ καὶ Ἀφροδίτης γνησιογεῖ· Ἀξίωσός δ' Ἀσκανίῳ τε αὐτὰν οἶδε, καὶ Δαρδάνε ἀδελφόν. φησὶ γὰ ὅτι Κάδμος ὑπὸ δ' πατρὸς κτ' ζήτησιν τ' ἀδελφῆς Εὐρώπης ταλεὶς, καὶ [1] πλανώμενος', ἐξικτὶς γένοιτο Ἁρμονίας τῆ δ' Δαρδάνε ἀδελφῆ· καὶ ἁρπάσας, ἦλθεν εἰς τὰς νῆας ἐνδιάμενος, φεσοίσας τῆ Βοιωτῶν γῆ, ἔνθα Θηβαίων ἐγένετο [2] κρητὴς', πλήθει τε εὐδοκιμῆν, καὶ τῆ ἄλλη σοφίᾳ.

398. Πρὸς δ' νότον] Οτι φεὸς νότον, μᾶλα πολὺ ὑπό τε Θρᾴκην καὶ δὴ Ὠρικίαν, ἐρικὴν) ἀ τ' Ἑλλάδος ἀρχή. καὶ σημείωται ὅτι Ὠρικίαν λέγει πλὴ κτ' Μολοσσὸς καὶ Θεσπρωτὸς ἤπειρον· δὴ λῖ καὶ πόλις Ὠρικος, ὡς [3] φησὶν Ἑκαταῖος, καὶ λιμνὶν Ὠρικος κατὰ [4] Ἡρόδοτον, Θεσπρωτικός, ἃ καὶ Ἠπειρωτικός. ὡς πόρρω δ' τ' Ἑλλάδος ἔλαβε τ' Θρᾴκην, καὶ τ' Ὠρικίαν· τὸ μὲ ἑῷον, τ' Θρᾴκην· τὸ δὲ ἑσπέριον, τ' Ὠρικίαν δηλαδή.

400. Διατὴ ζωδῖσι θαλάσσης] Οτι ἡ Ἑλλὰς διατὴ θαλάσσην ἔζωσται τῆ Αἰγαίῳ τε καὶ τῆ Σικελικῆ· ὧν ἐκάτερον ἄνεμον ἔλαχεν, εἰς ὃν ἀφορᾷ· τ' ἑσπέριον μὲ ἡ Σικελικὴ, Αἰγαῖον δ' τ' εὖρον. τ' δὲ ἑσπέριον ἄνεμον, καὶ ζέφυρον καλεῖσθαί φασιν, ἐριδίζων οὐχ ἡμᾶς εἰς ἐτυμολογίας ἀνούσιος. ζέφυρος γὰ ὄνομα πνεῦ ταυτόν ἐστι τῷ ἑσπερίῳ ἄνεμος, ὡς ὑπὸ ζέφυρ, ὃ ἐστι τ' ἑσπέρας, ὄρνυ, ἤγουν ἄνεμον.

401. Ἐκάτερ] Ορα δ' ὅτι ὀφείλων ἑκάτερα εἰπεῖν, ἀφ' πλὺ Αἰγαίου, καὶ πλὺ Σικελῆν, (ὅτι δύο γὰ συλληπτικὼς λέγεται τὸ ἑκάτερον) ὁ δὲ εἶπεν ἐκάτερ ὅπερ ὅτι πλάνης ἕνεκα λέγεται. ποιεῖται δ'

1. πλανήτης MS B. STEPH. 2. κρήτ- STEPH. 3. vide comm. in v. CCCXXI. 4. E. & MS B. STEPH. ἀρχηγὸς MS R. 4. Calliope XCII.

τοῦτο

τῆτο καὶ ἐν [a] ταῖς μὴ ταῦτα· καὶ ἔτι πάντα τὰ καὶ παρὰ τοῦ Εὐριπίδου.

403. Πέλοπος Δ' ἔδει νῆσον ἐπαθλῆσαι] Ὅτι ὁ μὲν Πέλοπος νῆσον ἴδιόν φησιν αὐτὸν χρῆζόντος, ὅμως ἡ πᾶσα μὲν λέγεται, ὡς παρὰ βραχὺ πᾶσαν οὖσαν ὑπὸ [2] ἀχαιοὶ δὲ ἰδιωτικὴν ἀπολαβόντα, πατέρα δὲ ὀλιγοστίοντον αὐτὴν λέγει, καὶ ὧν διαλύσαι, κατὰ δὲ Διονύσιον, ἐκπεμφθῆναι κέλευσιν ἔνδα καὶ ἔνθα· ὅθεν παῦσαι ἔδει τὴν ἀμφίλογον. καὶ ὅρα τὸ ἐκπεμφθῆναι, ἀντὶ δὲ πεμπομένου. καὶ ἄλλη ἀναγνῶσις κρείττων ἔστω εἰπεῖν, παιδὸς [3] ἀπωτέρω ὄντι· δὲ Ἑλλάδος ἄρα, ἐξωθεῖς αὐτὸν ἴδιαις διαλύσαι ἀπόνοις. καὶ ἀφ' ἑτέρου μὲν ἀναμιμνήσκει τῆσος. δὲ Πέλοπος ἡ λέγει, ἀφ' οὗ δὲ ἡ Φρύγια ἢ Λυδία Πέλοπα κυριεύσαι τῆσος φασίν, ἐκπεμφθῆναι Οἰνομάου. λέγει ἡ ὁ μύθος παιδάριον Πελοπόννησος, ἀφ' ἧς δύο ἀν', ὡς Ἐφεσόπονσοι, αἱ δὲ Ἐφέσι, ἦσαν Ἀπόλλωνος, ἔσοντ αὐτὰ καὶ ἀπαῶν, ἦσαν ἀνωθέσαν, ποτὲ μὲν Πέλοπα γᾶν, ὡς παρὰ Εὐριπίδῃ· ἀφ' ἧσαν· ποτὲ ἡ τῆσος, ὡς αὐτὸς ὁ [4] Διονύσιος φησὶ ἐν τῷ περὶ Ἀρχιλόχου λέγων. ὥσπερ καὶ τὸ περὶ δὲ Εὐξείνου πόντου, [5] φησὶ τὸ πάλαι λέγει, καὶ νῦν Πόντος, παιδάριον. ὅτι ἡ καὶ ταῖς Θερμοπύλαις, πύλαι πάλαι λεγόμεναι νῦν σιδηρᾶν. ὅτι ἡ κατὰ δὲ ἰδιωτὴν ὁ Πελοπόννησος σημαίνει τῆς δὲ Ἑλλάδος πᾶσαν. σημαίνει δὲ ὁ τόπος ἀνάπαλιν τῆ Ἑλλάδι, καὶ ἔοικε πάλαι μὲν σημαίνειν τὴν ἀπὸ μοναχὸν καταλαμβάνουσαν τῆσον, κατὰ μιᾶς ὑπὲρ στενοῦ καὶ ἰσθμοῦ, καὶ δὲ ἄκρον [6] μόλον, ὅπου κτί δὲ χαλκὸν, ἢ τὸ φύλλον ἐξήρτηται. καὶ ὁ μὲν ἰδιωτὴς φησὶ, δὲ Πελοποννήσιος ὁ παρὰ τοῦ τοιαῦτα, ἐπιμένοντος χρόνος ἔσται τὸ ἄκρον [6] μόλον δὲ φύλλα, βάρος ὤν, καὶ κοπὸν δὲ Ἑλλάδος ἔσεσθαι ἐρεῖν· (ὡς δὲ Ἑλλάδος κατὰ συνέχειαν οὔσης κωμῶν, ὡς ἱστορεῖται, δὲ μὲν ἰδιωτὴν) ἢ ἡ δὲ ἔσω ἠπείρου θέλοντος καὶ ἀπολιπόντος φύλλα πεφόβηται, ὡς πολλὰς ἀποικίσαντος ἔχοντα καὶ κωμικὰς, καὶ ἐξελιπόντα, καὶ ὑπαίτιος δὲ δὲ ἀκτὰς φύλλα. διὸ καὶ ὁ [6] Εὐνόμιος πολύγλωσσον μυῖαν λέγει τὸν Πελοποννήσιον. ἀκρόπολιν δὲ τῆς Ἑλλάδος οἱ παλαιοί φασι τὴν Πελοπόννησον.

406. Ἰχῆ ἐρείδειν] Ὅρα ὁ τὸ, ἴχνη ἐρείδειν, ζητῶν πῶς ἐπὶ βάσεως πόδος. ἀφ' οὗ δὲ ὡς ἀφ' οὗ τὸ Πέλοπος νῆσον ἐπαθλῆσαι, ἀκόλουθα δὲ ἀπόλλωνος τὸ ἐπαθλῆσαι, καὶ τὸ ἴχνη ἐρείδειν. λέγει ἡ καὶ ὅτι ἄνω χαλκὸν ἦν κατά τι μῆκος καὶ κατὰ πλάτος, ἦσαν χαλκῶν τετραγώνων σταδίων· καὶ κύκλῳ σθένους ἀφ' οὗ μὴ καταπατῆσαι μὲν, ἐνεκεκραμένον σταδίων· ἢ καὶ πλεῖόν τι καταπατῆσαι ἦ, οὐκ ἐν τοῦ τετραγώνου ἐξεστόκασε.

409. Τῆς φορᾶς μὲν ζεύγνυσι] Ὅτι φορᾶς ζεύγνυσι τὸν Πελοποννήσιον

1. DIONYS. v. CMXXIX. in quem locum vide EUSTATH. 2 πλεῖ c. E. 3. vide comment. in v. CCCC. 4. περὶ c. E. 5. v. CCCCXIV. 6. v. CCCCIII. 7. περὶ c. 8. μόλων & μόλος 9. Olymp. od. III.

Τριφ-

Τριφυλὶς γᾶ, μεσὶς τῆς Ηλιάδος, ἔνθα ἐρατεινότατος ποταμὸς Αλφειὸς ῥέει, ἀζόμενος ἐκ τῆ Μεσσηνίης Εὐρώτα. ἄμφω δὲ ἐκ μιᾶς πηγῆς ἀναβλύζοντες χέζονται, ἡ χαλκιόκρης Ασέη. διὸ καὶ χρᾶσιν τὰ τῆ ἀντιχρόων ὀρθότητα, Οἵ τ' ἄμφω Ασέηθεν ἀναβλύζουσι ῥέεθρα, καὶ ὁ μὲν Ηλείων, ὁ Αλφειός· ὁ δὲ Αμυκλαίων χθόνα τέμνει, ὁ Εὐρώτας. καὶ ὁ [1] γεωγράφος δέ φησιν ὅτι [2] Ασέη" κώμη ἐστὶ μεγάλης πόλεως, ἔχουσα δύο πηγάς, ἐξ ὧν ῥέουσιν Εὐρώτας καὶ Αλφειός· οἱ δυώτις ὑπὸ γῆν ὑπὸ ἀναστόλωσι μὴ συχνὰ στάδια, καὶ τὸ ῥεῖθρον ἀναβλύζαντες, ὁ μὲν γένῃ Λακωνικὸς, ὁ δὲ εἰς τὴ [3] Πισάτιδα καταγῆ γᾶν, ἤτοι εἰς τὴ ὑμωνυμίαν Πίσαν, ἢ τις δ' ἐνὸς χαρίεται ῥήσμα, καὶ ἀπὸ κρήνης ἔχει Πίσης τὸ ὄνομα. αὐτὴ δὲ ἡ κρήνη ὕπο λέγεται, ὑπονοεῖ πάρα τῆς ὅσα, ὅ ἐστι πατέρα· παρὰ τὴ πόσιν μέλλοντα, ἔ ἡ χρῆσις παρὰ [4] Πινδάρῳ. μεταξὺ δὲ ἡ τοιαύτη Πίσα Οσσης καὶ Ολύμπου, ὀρέων Πιερικῶν ἐπωνυμιῶν τοῖς παρ' [5] Ομήρῳ Μακεδονικοῖς ἢ Θετταλικοῖς. ὕδωρ δέ φασι εἶναί τι τῆ Αλφειὸν εἶναι, ὅθεν ἀλφὸς ἰᾶται· ὅθεν τάχα καὶ ὁ ποταμὸς ἐκλήθη, πλοναισμῷ τῆ τι διαφέρῃ, ὡς ὅτι τῆ ἀδελφειὸς, καὶ τῆ ὁμοίων. ἀλαδὸν δέ ἐστι τὸ τοιοῦτον ὕδωρ καὶ εἰς [6] λυκὰς" καὶ λειχμῶνας, Μιλάμποδος χρησαμένου, φασὶ, τούτοις τοῖς ὕδασιν εἰς καθαρμὸν σὺν τῆ Περίτου θυγατέρων, ὅτε ἐμάνησαν. ἐρατεινὸν δὲ ὁ Διονύσιος τὸν Αλφειὸν καλεῖ, ἀπὸ τῆ μυθευόμενον τῆ Σικελικῆς Αρεθούσης ἔρωτα, ἧς, φασὶν, ἐρᾶν, ἕως εἰς ἐκείνην ἐκ Πελοποννήσου ἀναδῦναι γλυκὺς ἐρασὴς ἀμιγὲς αὖθις σκιάσαντος φυλάκων τὸ [7] ῥεῖθρον". ὁ δὲ γεωγράφος καὶ τῆ ἄδωρ ὕδατος ἐναντίως αὐτὸν ἐκπεμπῆναί φησιν. ἱστορεῖται δὲ καὶ ζῆλόν τινα καὶ φιλίαν Νικαεῦσι ποταμὸν τινα Αλφειὸν ὀνομάσαι, καὶ ὅτι πρὸ Ολυμπίων καὶ ἀγῶνα δὲ Ολυμπιακὸν ἄγεσθαι, καὶ μάντιν τῆ ἐν Ηλιδι. Τετρυλία δὲ καὶ Τετρυλὶς γῆ λέγεται ἡ κατὰ Ηλιν, διὰ τὸ ὑπὸ πετρῶν πάντων οἰκεῖσθαι φύλων· (ἐν οἷς καὶ Πύλιοι ἰδιαζόμενοι, καὶ ἐπήλυδες Μινυοὶ) ἢ ἀπὸ Τετρύλης τινὸς ἀνδρός. Μεσσήνη δὲ αὕτη χώρα ἐστὶ Λακωνικὴ, ἧς ἄποικος ἡ Σελινικὴ Μεσσήνη, Ζάγκλα μὲν ποτὲ λεγομένη ἐκείνη, μεταβαλοῦσα δὲ τὄνομα εἰς Μεσσήνην, ὡς [8] Ηρόδοτος ἱστορεῖ. γράφει δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς διὰ δύο σσ', καὶ διὰ ταύτην λέγεται ὁ Εὐρώτας Μεσσήνιος. ἡ δὲ Ηλις, ἀφ' ἧς οἱ Ηλεῖοι, διαφορεῖται κατὰ τὸ πνεῦμα. καὶ διωνύμη γῆ, ἀπὸ τῆ ἁλίζω, τὸ ἀθροίζω, διὰ τὸ πολλὰς ἐκεῖ ἐν τῇ ἀγῶνι τῆ Ολυμπίων ἀθροίζεσθαι· καὶ ψιλᾶται μάλιστα διὰ τὴ κανόνα τῆ λέγοντα τὸ η' πρὸ τῆ λ' ψιλοῦσθαι. φασὶ δὲ ὅτι πρὸ τοιούτων

1. STRABO lib. VIII. 2. Ἀξία STRABO. vitiose. 3. Πισάτιν legit CLUVERIUS. 4. Olymp. od. 11. 5. Odyſſ. Δ. CCCXIV. 6. hinc corrige HESYCHIUM. Αλφὸς, λυκὰς. lege λυκάς. 7. ὕδωρ MS R. STEPHANI. 8. Polymnia CLXIV.

Ηλιν ἡμύονες μὴ γίνεσθαι, δ' ὕδὲν φανερὸν αἴτιον, ἀλλ' ἔκ τινος καταράς, ὡς φησιν [1] Ἡρόδοτος.

414. Καὶ δὲ μέσῳ νῆσον] Οτι Ἀρκάδες περὶ μέσῳ τῇ Πελοποννήσῳ, κοίλῳ χθόνα ναίουσιν ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Ερύμανθον, ἐν ᾧ κάπροι πολλοί. ὅθεν καὶ ὁ Ερυμάνθιος κάπρος, ὃν ἔκτανεν ὁ Ηρακλῆς. ἔνθα Μέλας, καὶ Κράθις καὶ Λάδων ξέουσιν. ἔστι δὲ καὶ Σικελικὸς ποταμὸς Κράθις· καὶ περὶ Σύβαριν δέ, ὡς [2] Θεογίγαπται, ὅτου περὶ τὸ Θέλειον, ὃς ξανθίζει τὰς λοφυρύας. Ισέον δὲ ὅτι καὶ Μέλας ποταμὸς ἐ [3] μύος" ἔστὸς ὄζιν, ἀλλὰ καὶ Θρᾳκικός, ἐξ οὗ Μέλας κόλπος ὀνομάζεται· ὁ περὶ τὴν Αἶνον. καὶ Ασιανὸς δὲ ποταμὸς Μέλας ὄζι. καὶ περὶ τὴν Τραχῖνα δέ, ὡς [4] Ηρόδοτος ἱστορεῖ. τὸν δὲ Αρκάδα ὁ Διονύσιος μὲν Απιδωπᾶς καλεῖ, οἱ γιαύτεροι δὲ Απιδόνας, χωρὶς τοῦ [5] γαγκάρου, ἀπὸ τινος Απιδος, οὗ ἡ ἡλικὴ καὶ Απιως· ὡς ὄρις ὄρικος, Αμαζρις Αμάζριος, Ζάμολξις Ζαμόλξεως. οἱ δὲ φασιν ὅτι Απις ὁ Φορωνέως ἐκ τῆς Ηπείρου ἐλθὼν ἀπήλαξε τῆς Πελοποννήσου ὄριον ὀχλούντων, καὶ ᾤκησε περὶ τὸν Αρκαδίαν. ἀφ' οὗ καὶ ἡ Πελοποννήσου ὅλη, Απία ἐκλήθη ποτέ· καὶ δι' αὐτὸν Απιδωνῆς ἐξαιρέτως οἱ Αρκάδες, παρ' οἷς ὁ Απις ᾤκησεν· οὗ καὶ [6] Αἰχύλος μέμνηται, εἰπών,

Απις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας [7] Ναυπακτίας".

καὶ [8] Αξῆιανὸς δέ φησι,

——— κλυτὸς Απις,

Ος ῥ' Απίλιν ἐράσσε, καὶ ἀνέρας [9] Απιδωνᾶς".

οἱ δὲ φασιν Απίαν καὶ Απιδωνεῖς κληθῆναι κατὰ στέρησιν τοῦ πιεῖν, καὶ τὸ πιάκων, ἐπεὶ μὴ εἶχεν ἡ χώρα πιάσεως τοῦ ἀρχαίου, ἀλλ' ὡς λέγει [10] Καλλίμαχος, ἔμελλεν οὔνδρον κεκλῆσθαι· ὡς δηλοῦσθαι ἀφὸ τοῦτο καὶ αὐτὸν πυνδήμιον λέγεσθαι. ὅθεν καὶ Αζιωὶς ἐκαλεῖτο, ἀφὸ τοῦ ἄζιος, ὃ ὅτι ἀφὸ τοῦ ξηρασίαν. καὶ ἔνθα οἱ Αζᾶνες αὐτόθι μένουσι καὶ νῦν οὕτω [11] λεγόμενοι". Ισέον δὲ ὅτι ἀπὸ Αρκάδος ὠνόμασται ἡ Αρκαδία, ὑὸς Διὸς καὶ Θεμιστοῦς. καὶ ὅτι καὶ Πελασγία ποτὲ ἐκλήθη, καὶ Παῤῥασία, καὶ Λυκαονία, καὶ Γηγαντὶς, καὶ Αζανία. ὅτι δὲ καὶ περισσίλωσι λέγονται οἱ Αρκάδες, ἀφὸ τοῦ πάνυ τοὺ ἔθνους ἀρχαιότητα, ὁ [12] Λυκόφρων ἱστορεῖ.

416. Ενθα Μέλας] Οτι ἐν δυσὶ στίχοις ματέλαβε γοργῶς καὶ ποικίλως τέσσαρα τοπικὰ ὀνόματα, εἰπών, Ενθα Μέλας, ὅθι Κράθις, ἵνα

1. Melpom. XXX. 2. vide comm. in v. CCCLXXIII. 3. μύων E. 4. Polymn. CXCVIII. 5. STRABON. lib. VIII. 6. in fupplic. v. CCLXX. 7. Αρκαδίας E. 8. Piaris C. quo modo EUSTATHIUM correxerunt TANAQUILLUS FABER & THO. de PINEDO. ex STEPHANO BYZANT. in v. Απία. ubi eadem verba e RHIANO citantur. 9. Απιδωνᾶς STEPHAN. BYZ. male. 10. hymn. in Jovem, v. XX. 11. λεγόμενον C.E. 12. Alex. v. CCCCLXXXII.

ξέει

ῥέει ὑχρὸς Ἰάων, ἧχε κὴ ὠύγιον μηκύνει Λάδων. Ωὐγιον δ' ἡ Λάδωνα λέγῃ, ἀλλ' ἐπεὶ αὐτῷ ἀρχαιολογίαν. μῦθος γὸ βέλτιτα φεύγειν ἄνδρωπον ἐξ αὐτῷ κὴ γᾶς γένεδαι ἡ Δάφνιν. Ωὐγιον γὸ, ἤτοι παλαιὸς, ὁ ἡ φεύγειν γένησας ἄνδρωπον.

419. Η μὲ ἐς ἀντολίην] Οτι τὸ Αργος μὲν εἰς ἀνατολὴν ὁρᾷ τῆς Πελοποννήσε, φεὸς δύσιν δὲ ἡ Λακεδαίμων. Εκατόμπολις δ' ἡ Λακωνικὴ τὸ παλαιὸν, καδὰ κὴ ἡ Κρήτη, λέγει. διὸ κὴ τὰ Εκατόμβαια ἐκεῖ ἰδύντο δῆι σωτηρίᾳ τ' τοσέτων πόλεων. μία δὲ τ' ἐκατὸν αἱ Μύκηναι, ἃς ἔκτισεν υἱὸς Λακεδαίμονος ὁ Αμύκλας. Ιςέον δ' ὅτι τὸ Αργος τῦτο φεσῆκέ ποτε τ' ἐν τῇ Ελλάδι χώρᾳ πόλεων, κὴ μάλιςα διὰ τὶὼ ἀνδρείαν φῦλ' ἐν αὐτῇ. κατὰ δ' ἡ [1] Ηρόδοτον, ἤκμασέ ποτε κὴ μικροὶ ἦ φεφοτοι τ' Ελλήνων. κἀκεῖνο δὲ χρὴ εἰδέναι, ὅτι ὐχ ἓν Αργος ἔςιν, ἀλλὰ διάφορα. τίτι κατὰ ἡ Πελοπόννησον, ὅπερ ὁ [2] Σοφοκλῆς κὴ Αργος Δωρικὸν λέγει, κὴ Απίαν γῆν. ἐκλήδη δὲ τὸ αὐτὸ κὴ Φορωνικὸν ἄρυ ποτὲ, ὑπὸ Φορωνέως. ὠνομάδη δ' κὴ Αἰγιάλεια, ἔκ τινος Αἰγιαλέως· κὴ Ιπποδοτον, κὴ μιὼ κὴ Ιασον, ὑπὸ Ιάσυ τινός· κὴ Δίψιον, διὰ τὸ μὴ πολύυδρον ἔῆ. ἐλέγετο δ', φασὶ, κὴ Θεσπαλικὸν Αργος ἡ νῦν Λάρισα. κὴ [3] Αμφιλοχικὸν δ' ἄλλο". κὴ ἁπλῶς εἰπῖν, εἰς ἔνδεκα τόντες οἱ παλαιοὶ τὸ Αργος μεσῦσι· λέγοντες κὴ ὅτι πᾶν χαδὸν πεδίον περιδαλάσιον, Αργος ἐλέγετο. ὁ δ' γεωγράφος φησὶν ὅτι οἱ νεώτεροι, κὴ μάλιςα Μακεδόνες κὴ Θεσσαλοὶ, Αργος τὸ πεδίον φασί. κὴ ἡ ὅλη δ' Πελοπόννησος Αργος, ὑπὸ τ' πολυοφθάλμε Αργε ἐκλήδη ποτέ. ὁ δὲ [4] γεωγράφος ὅτε μὲν τότε φησὶν, Αχαϊκὸν Αργος ἐκλήδη ἡ τε ὅλη Πελοπόννησος, κὴ ἰδίως ἡ Λακωνική. τὸ γᾶν δὲ τῶ [5] ποιητῆ δὲ τ' Μυκηνᾶς λιχθεῖν, ἢ ὐκ Αργος ἦν Αχαϊκὸν, ἀντὶ τ', ὐκ ἦν ἐν τῇ Λακωνικῇ. ἐντεῦθεν δ' κὴ ἡ Ελένη Αργεία λέγει. φεύγων δ' λέγ' κλαδίῶαί ποτε τ' Πελοπόννησον, Αργος, Ιασον, κὴ Αχαϊκὸν, κὴ [6] Ιπποτ", κὴ Ιπποδοτον. τὸ δὲ τ' Αργος ἐθνικὸν, ὡ μόνον Αργεῖος, ὡς φασιν οἱ παλαιοὶ, ἀλλὰ κὴ Αργόλας, κὴ ἡ χώρα Αργολίς. ἐλέγετο δ' καί τι Αργος ἰδίως ὅπως Αργολικόν.

420. Δοιαὶ δ' ἴδμα νῶτα] Οτι τὰς πλάγας τ' ῥηγνύντος ἰσθμῦ τ' Πελοποννησιακῦ φεβεγμένας κλύζυσι, φεὸς ζόφον μὲν, ἡ τ' Εφύρης θάλασσα, ὅ ἔςιν, ὁ Κορινθιακὸς κόλπος, φεὸς αὐγὰς δ', ἡ Σαρωνὶς θάλασσα. ὅτι δὲ Εφυρα ἡ Κόρινθος λέγει, κὴ ὅτι κὴ ἄλλαι εἰσὶ πόλεις παύτης ὁμώνυμοι, ἐν τοῖς εἰς τ' Οδύσσειαν γέγραπται. Σαρωνικὸς δὲ κόλπος, ἢ ὑπὸ

1. Thal. CXXXI. 2. Oedip. Col. v. MCCXCVI. &c. 3. Αμφιλοχικὴ κὴ ἄλλη MS R. STEPH. 4. STRABO lib. VIII. 5. HOM. Odyss. Γ. CCLI. 6. Ιππικὴν MS R. STEPH.

Σάρωνος [1] ποταμοῦ· Τροιζηνίων ἐκβάλλοντος εἰς αὐτὸν, ὃ ἐπειδὴ Σάρων τις κυνηγὸς ὀπισθίων συῶν, ἐκεῖσε καταιχθεὶς εἰς ἃ ὑποκειμένῳ κατέπιεν θαλάσσῃ, καὶ ἀπωλίγη. ὕστερον καὶ Ἡρακλῆς τῷ Ἰκαρίῳ [2] ἐναποκύσας πολλάγε, ἐξ ἑαυτοῦ ὀνομάζεσθαι ἐθέλησε. καὶ Αἴσαρος ἡ, ὡς φερέσρατος, ἔλαφον ὀπισθίων, καὶ συνεισελθὼν αὐτῷ εἰς ποταμὸν [3] φεύγοντα Κέρκυονα, καὶ ὑποτρέσας, τῷ ποταμῷ ἐναφῆκε τὸ ὄνομα, Αἰσάρου καλεῖσθαι ἀπ' ἐκείνου. οἱ δ' ἄλλως τέως δὲ Σαρωνικὸν πελάγος κλῆσιν αἰτιολογοῦντες, φασὶν ὅτι Μίνως λαβὼν τὴν Μέγαρα ἀφ' Σκύλλης τῆς Νίσου θυγατρὸς ἐκπλεούσης αὐτῷ, καὶ ἀπεμέσης τέως δὲ πατρὸς κεφαλὴ, ἐνενόησεν ὅτι ἡ πατρία ἀγαθὴ οὖσα, ὑδρώδης ἂν ἐξαίφνης φείδοιτο, καὶ ἀφ' οὗτο φερεσθῆναι τῇ πελαγίῳ κυδὲ δὲ πατροδόταν καὶ πατροφόνην, ἀρῖκε σύριδας ἀφ' ἁλὸς ἁλάσσας· καὶ αὐτὴ μὲν εἰς ὄρνεον μετεβλήθη, ὥς φασι Παρθένιος· ὁ τὰς μεταμορφώσεις γράψας λεγόμενος· ὁ δὲ κόλπος παραχαμαιπλεὶς ἔχει δὲ κλῆσιν ἀπὸ δὲ σύριδαι. ἀπὸ δὲ τοιαύτης Σκύλλης καὶ Σκύλλαιον ἔστι τῶν χαλεπῶν τόπος ἐν Ερμιόνῃ τῇ χθ' Πελοποννήσου, ἔνθα ἡ γυνὴ ἐξενεμάσθη μὲν' τὸ καταπονηθῆναι.

423. Νέρδε γαμεῖν ἰδιωτὸν θεὸς αὐτὰς Αἰτικὸν ὄδμις] Ὅτι θεὸν αὐτὰς δὲ Πελοποννησιακῶν ἰδιωτὸν τὸ Αἰτικὸν ἔστιν ἔδμις, ἔνθα ποταμὸς φέρει Ιλισσὸς, ἀ πολλῶ ἄξιος λόγε, ἀφ' δ τὰς κλεινὰς Αθήνας ἀπελαλέμενος, καὶ διασῶσαι καλόμενος. ὅθεν, φασὶν, ὑπάσαι πατὲ Βορέας Ωρείθυιαν τέως δὲ Ερεχθέως. Βορέας δὲ ἔξ βασιλεὺς ἰὼν Θράικης ἁρπαξ Αἰτικὸν τόσου γυναῖς βασιλικῆς· εἰ καὶ ὁ μῦθος, ἀφ' δ ὁμωνυμίαν, ἀπιστήσας δ γᾶς δ ἀνθρώπου ἐξιλύομεν. καὶδὲ καὶ Αἰδωνεὺς βασιλεὺς μὲ ἦν, ὡς οἱ ἀκριβέστεροί φασιν, Ηπείρε δ ἐν Μολοσσοῖς· (θεὸς ὃν καὶ Πειρίθους ἦλθε, καὶ Θησεὺς, ἀφ' τέως Περσεφόνης. ἀλλὰ δὲ καὶ ὁ Ἡρακλῆς, ἀφ' δ Κέρβερον κύνα πολλῶ ἄξιον) ὅμως δ καὶ ἐκεῖνος ὁ Αἰδωνεὺς δὲ ὁμοιότητα κλέους εἰς δ ἄδυ μεταλαμβάνεται, καὶ εἰς δ ὑπὸ γλῶ τῶν μυθογράφων μετατίθεται Πλούτωνα. Ερμείας δ ὁ Πλατωνικὸς βασιλικὸν πῶδα δ Ωρείθυιαν χθ' κρυπτὸν ὑπονοεῖ ὠδῆναι ἀνέμῳ βορέᾳ, καὶ τότε τῇ ζύγῳ λεχθῆναι ἁρπασθῆναι αὐτέως ὑπὸ Βορέᾳ. Αἰτικὸν δ ἡ κατὰ Αθήνας χώρα λέγεται, καὶ Ατθὶς· τέτο μὲ, ὑπὸ Ατθίδος δ θυγατρὸς Κραναῦ, ἀφ' ἧς καὶ Κραναὶ λέγεται· ἐκεῖνο δ, ὑπὸ Ακτωίνος, ἀ ὑπὸ Ακτωὶς αὐτόχθονος· ἀφ' ἧς καὶ παρὰ Λυκόφρονι, Ακτωῖοι οἱ Αἰτικοί, ἀ παρὰ δ ἀκτωί· τοιγάρτοι γὸ, φασὶν, ὅσοις αὐτῆς, πολὺ μέρος καθικνέεται εἰς τέως θαλάσσαν. διὸ καὶ

1. τέτου STEPHAN. BYZ. in v. Σαρών. 4. χθονὸς MS R. STEPHANI. 5. Alex. male. 2. ἐναποκύσας C. 3. παρὰ C.E. v. DIOD. & alibi.

μία

μὰ δ' ὅτι Κέκροπος πεντάρων φυλῶν, Παραλία ἐκλήθη, καὶ ἄλλη Ακταία. ἐκλήθη δ' πάλαι ποτὲ καὶ Ακτὴ, καὶ Ακτικὴ· ναὶ μὴν καὶ Ποσειδωνία, καὶ Αθηνὰ, ἀπὸ ὁμωνύμων θεσσάκων· καὶ Ιωνία δ' ἀπὸ Ιωνος τ' Ξούθου, καὶ Μοψοπία, ἀπὸ [1] Μόψου", ἄλλα περὶ τ' μάντιν τ' τ' Τειρεσίου. Κραναὴ μὴν τὸ τ' Αττικὴ ἡ μόνον ἀπὸ τ' Κραναοῦ, ὡς ἐρέθη, ἀλλὰ καὶ ὅλον πεζικὸν, καὶ τὸ πλέον αὐτῆς ὄρεσιν ὑποπέπλωκε. τ' δ' ἀνωτέρω χεραίσιον Ατθὶς ὠνομάσθη τ' Κραναοῦ γημάσης θυγατρὸς αὐτοῦ, ἣν παῖδά τινα ἔσχε, καὶ ὡραίαν γάμου δαιμόνιον θέλας λαμπρῶς ὁ πατὴρ, ἀπ' αὐτῆς τὴν χώραν ὠνόμασε. τ' δ' ὑπ' Αθηναίων ἀκρόπολιν, Κεκροπίαν ποτὲ κληθῆναί φασι, πόλιν ἔσω μέν τ' δὴ Κέκροπος ἐκπεμφθέντων. ὅτι δ' καὶ Ιωνες ἴσῳ ὅτι οἱ Αττικοὶ ἐκλήθησαν, ἱστορεῖ καὶ ὁ [2] γεωγράφος· λέγων ὅτι καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῇ, Βοιωτοὶ καὶ Ιωνες, Ιωνας τὺς Αθηναίους φησί. καὶ ὅτι οἱ ἐν Ασίᾳ Ιωνες, τότων εἰσὶ καὶ ἄποικοι καὶ ὁμώνυμοι. καὶ ὅτι ἄρ' ἡ Ιὰς (ἤτοι Ιωνικὴ) Αἰόλεκτος ἡ αὐτὴ ἦν τῇ παλαιᾷ Ατθίδι. ὅτι δ' ἄποικοι Αθηναίων οἱ ἐν τῇ Ασίᾳ Ιωνες, δηλοῖ καὶ ὁ Φίλος τὴν Ηροδότου [3] Θεμιστοκλῆς, πατέρας τ' Ιώνων λέγων τὺς Αθηναίους. ἱστορεῖ δ' ὁ [4] αὐτὸς καὶ ὅτι οἱ Αθηναῖοι, Κραναοὶ καλούμενοι, ὕστερον δ' ὑπὸ Πελασγῶν ἐλάντων τὴν Ελλάδα Πελασγοὶ ὠνομάζοντο. δὴ δ' Κέκροπος, ἐκλήθησαν Κεκροπίδαι. τὴν δὲ ἀρχὴν Ερεχθέως ἐκλιξαμένου, Αθηναῖοι μετωνομάσθησαν· Ιωνος δὲ τ' Ξούθου στρατάρχου ἡγεμόνος, ἐκλήθησαν ἀπ' αὐτοῦ Ιωνες.

426. Τῷ δ' ὅτι] Οτι ὅτω πάνυ ἐπίδηλόν ἐντεῦθεν ἐπιλευκάτατα (ἤγουν σωτομώτατα) ὁ ξενικητὴς, ὡς τε πεντάρων μεγάλων μυριάδων ἐθνῶν, Βοιωτῶν, Λοκρῶν, Θεσσαλῶν, Μακεδόνων, ἠρκάδη μόνον ἀναμῶσαι αὐτὰ φεῖς ὄνομα, μηδὲν τε πλέον εἰπὼν φεὶ αὐτῶν. φησὶ γὰρ, Βοιωτῶν πίδον, καὶ Λοκρὶς ἄρυρα, Θεσσαλίη τε, Μακεδονίης τε πόλις. ὁ δ' περιηγολὴ ἐφεῖ φεὶ ἐκείνου τότων ὅσα ἐνδέχε).

Βοιωτῶν] Οτι Βοιωτοὶ ὠνομάσθησαν ἀπὸ τινος Βοιωτοῦ κεκλημένου, ὃν ἡ μήτηρ Αρνη λάθρα τεκοῦσα, φεὶ βοῶν ἔθετο κόσμους· ἐξ ὧ καὶ τὸ ὄνομα ἔσχεν, ὡς ἔφερεν ἀμφὶ τὺς βόας. ἢ ἀπὸ τ' βοὸς ἡ χώρα Βοιωτία τ' κεκτημένης αὐτόθι τὴν Κάδμου. οἱ δ' φασὶ τ' βῦν ὠνομάσθαι ἔνεκεν τῶν Βοιωτῶν, ὡς μὴ ὄντας τ' Αἰγυπτίοις ἄκρως εὐκινήτους. συμφανεῖ δ' τῷ λόγῳ τότῳ καὶ ἡ Βοιωτία ἦν, ὅθεν ἐσκώπτοντο οἱ Βοιωτοὶ, ὡς ἀλοὶ καὶ ὁ [5] Πίνδαρος. γυμναστικοὶ δ' οἱ Βοιωτοὶ. διὸ καὶ λέγε λόγῳ τοῦτος, ὡς Αθηναῖοι μὲ φεὶ νευτικὴν ἠράλλω) τέχνῃ, Θετταλοὶ δ' φεὶ τ' ἱππικὴν ἐμπειρίαν,

1. Μόψου. STEPH. BYZANT. Μόψος tam, nom. intelligit. 3. Urania XXII.
STRABO. 2. STRABO lib. VIII. per poë- 4. Urania XLIV. 5. Olymp. od. VI.

Βοιωτοὶ ἢ ἀπὸ τοῦ γυμνασίας ἐπιμέλειαν, Κυρίως δὲ ἀπὸ τοῦ βοᾶν πολὺ ἢ βραδύτητι ὀπτήμιον.

Λοκρὶς ἄρουρα] Οπ ἐγγὺς τῆς Βοιωτίας οἱ Επικνημίδιοι Λοκροὶ, ἀπὸ Κνημῖδος ὄρους ἢ κλῆσιν ἔχοντες· ὡς ἀπὸ Ζεφυρίου ὄρους, ἕτεροι Λοκροὶ οἱ Ζεφύριοι. ἱστορεῖ γὰρ ὁ [1] γεωγράφος ὅτι ὁ Παρνασσὸς μεταξὺ δύο αὐτῶν διαιρεῖ τούς τε ἑσπερίους Λοκροὺς, τοὺς καὶ Οζόλας καλουμένους, οἳ κατοικοῦσιν ἐν σφραγῖδι ἢ ἕσπερον ἀγέρα· ἔτι ἢ καὶ τοὺς Επικνημιδίους, ὅτου καλοῦνται ἀπὸ ὄρους Κνημῖδος, κειμένου πρὸς τῷ ὄρει ἢ Οἴτῃ. ἢ δὲ Επικνημιδίων μέρος [2] ἐκεῖνός τοὺς Οπουντίους φησὶν, ὅτου λεγομένους ἀπὸ πόλεως Οποῦντος, ἢ ἢ Παῦσανιας παραπλησίως, ὧν συμπολεῖ ὁ [3] Πίνδαρος. ὡς τε συμπάντων τεσσάρων Λοκρῶν ὄντων, τῶν μὲν ταῦτα, τοὺς Οπουντίους, καὶ τοὺς Επικνημιδίους, καὶ τοὺς Οζόλας· τέταρτον ἢ, τοὺς Ιταλικοὺς, ἅτοι τοὺς Επιζεφυρίους. οἱ δὲ Οζόλαι ἀπὸ τοῦ σκηπτοῦ φασιν, ἐκλάβοντα τὸ ἐκεῖ ἀναφερόντων Κενταύρων. εὕρηται γὰρ παρ' αὐτοῖς Νέσσου τε μῦθος καὶ ἄλλων Κενταύρων.

427. Θεσπιαλίη δ' ὀπὶ τοῖσι] Οπ ἀπὸ Θεσπιαλοῦ τινος ἢ θεσσαλικοῦ καλουμένου Πελασγικοῦ, Θεσπιαλία ἐκλήθη. ἐν ταύτῃ, ὡς λόγος, ἐκ ἐξιλιῶ πλατυγῆς κτείνειν, ἐπεὶ τὴν χώραν ὁρίων ἐξεκάθαιρεν. ἀπὸ ταύτης ὑποδήματά τι ποιὸν ἐλέγετο Θεσπιαλίς. καὶ πήδημα ἢ ἀπὸ ταύτης Θεσπιαλὸν τὸ παρημελημένον. ἄδουσι ἢ βασιλεῖς Θεσπιαλίας οἱ Αλευάδαι. εὐρῦβιες δὲ ἦσαν ἐκεῖσε καὶ οἱ Σκοπάδαι, ἀπὸ ἀνδρῶν παλαιῶν ἡγησαμένων. ὧν ὁ μὲν, Αλεύας, ὁ ἢ, Σκόπας ἐκαλεῖτο.

Μακηδονίης τε πόλιος] Οπ Μακεδόνες λέγονται ἀπὸ Μακεδόνος τοῦ Διός. οἱ ἢ παῖδες Αἰόλου δέκα παραδίδονται, ὧν εἷς Μακεδών, φασὶν, ἐξ οὗ ἡ Μακεδονία. ὧν δέ τις μοῖρα Μακεδονίας Μακέται λεγομένη, ἐξ ὧν καὶ ἡ Μακεδονία Μακετία ἐλέγετο. ὅπερ ἢ ὁ Μακεδὼν καὶ Μακηδὼν λέγεται, ὡσὶν ἐν τοῖς περὶ Αλεξανδρείας περιέρηται· ὅθεν καὶ Μακηδονίαν ἔφη τοῦ χώρου ὁ Διονύσιος.

428. Κορυφαὶ γεγαάσιν Αἵμου] Οπ ὁ Αἷμος, ὃς καὶ ἀδετέρως τὸ Αἷμον λέγεται ἀπὸ τινος Αἵμου βασιλέως Σκυθῶν, Θρᾳκῶν ὄζειν ὄρος. φησὶ γὰρ, κορυφαὶ γεγάασιν Αἵμου Θρηϊκίου. τότε μὲν ζέφυρον Δωδώνη κεῖται, ἤπειρος ἀπείρητος. καὶ ὅρα σῆμα ἐπιμολογίας ἢ παρηχήσεως, ἐν πᾷ, [4] ἤπειρος ἀπείρητος. τοιοῦτον καὶ τὸ, ἐν ἐκείναις ἠπείροις εἰς πόντος ἀπείρητος. Ισέον δὲ ὅτι Δωδώνη ἡ μόνον ἡ χώρα, ἀλλὰ καὶ πόλις ἣν Δωδώνη, ἀπὸ [5] Δωδώνης τῆς Διὸς καὶ Εὐρώπης· ἢ ἐκ ποταμοῦ [6] Δώδωνος.

1. STRABO lib. IX. 2. ἰκιῶ C.E. 3. Olymp. od. IX. 4. DIONYS. v. DCXXIX. 5. Δωδώνη STEPH. BYZ. 6 Δώδωνα MS. STEPH. Δώδ. STEPH. BYZ. male.

ἐλέγετο

ἐλέγετο δὲ καὶ Δωδὼν διαπυλάδεως. ἀπ' αὐτῆς καὶ τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον, ὅπερ ἦν πολυλόγων. ἐγένετο δέ ποτε Θεσπρωτὶς ἡ Δωδώνη, τετίσιν ὑπὸ τῶν Θεσπρωτῶν. ὅθεν καὶ τῷ Διὶ τῷ Δωδωναίῳ Διὸς μαντεῖον ἀφ' ὑψηλοῦ, ὡς καὶ ἐν [1] Οδυσσείᾳ εἴρηται.

431. Τῆς δ' ὕδατος, ἐς νότον] Οπερ ἐς νότον Δωδώνης, ὑπὸ σκοπιὴν [2] Αρακύνθου· (Αἰτωλικὸν ὄρος ὁ Αράκυνθος) τὸ τ' Αἰτωλῶν ὄζει πίδυι μέγα, δι' ἧς μέσης ὁλκὸν ἄγων Αχελῷος ἀργυροδίνης σύριτος ὄπῃ τε τῆς Θεσπιακίης πόντον, ἐλισσόμενος ἀφὶ μέσσον τ' Εχινάδων· ὧν μία καὶ ἡ Ομπεακὴ Τάφος. ταύτας δή, φασὶν, ἐκ ἔστιν ἄρτι οὐρεῖν. ὁ γὰρ Αχελῷος πολλῷ ἰλυῒ ἐφαλόμενος φερσίζουσιν αὐτάς. [3] Ηρόδοτος δὲ ὁ πάσας ἀφανισθῆναί φησιν, ἀλλά τινας. λέγει γὰρ ὅτι Αχελῷος ἐξέων δι' Ακαρνανίας, καὶ ἐξιὼν εἰς θάλασσαν, ἀφ' Εχινάδων νήσων τὰς ἠμίσεας ἤπειρον ποιήσει. ταύτας δὲ ὁμορεῖ καὶ αἱ τ' Κεφαλλήνων πόλεις. Ισέον δὲ ὅτι Αἰτωλοὶ μὲν τὸ ἔθνος, ὑπὸ Αἰτωλοῦ τοῦ Ενδυμίωνος νῆσοι δὲ Εχινάδες ἦ ὑπὸ τοῦ [4] Εχίνου, ἢ διότι πολλοὶ ἐκεῖ ἐχῖνοι. ὁποῖοι δὲ γένος ἐχῖνοι, ζητητέον ἐν ἄλλοις, εἰ ἐν τῇ χέρσῳ φιλοῦντες, εἴτε καὶ θαλάσσιοι. καὶ ἄλλως δὲ Εχινάδες, ἀφὸ τὸ τραχὺ τ' τότε καὶ οἷ ἀκανθῶδες, καὶ τὸς ἐχίνους. τὰς δὲ Κεφαλλῆνας καὶ πρὸ Κεφαλλωνίαν ἐν δυσὶ λλ' ἡ παλαιὰ χρῆσις ἅπασα ἔχει· ἡ δὲ κλῆσις, ὑπὸ τινος Κεφάλου, ὡς ἐν [5] τοῖς εἰς τὴν Οδυσσειαν γέγραπται. Ισέον δὲ ὅτι τὸ Αχελῷος φερσεγκεχραμμένον ἔχει τὸ ι', τοῦ πύπτω ἀφὸ τ' ὅρος φερσεπεπωμένων κτητικῶν, τ' πατρῷος, Μινῷος, καὶ τ' λοιπῶν· καὶ ἔστι οἷ κτητικόν. ἀφὸ τέτο καὶ ὁ Διονύσιος ἐκφωνήσας τὸ ι', πεντασυλλάδως λέγει αὐτὸν Αχελῷον. Θρινακίας δὲ πόντον, τ' Σικελικὸν λέγει. διὰ τί δὲ Θρινακία ἡ Σικελία λέγεται, ἐρεῖται ἐν τοῖς [6] ἑξῆς. Σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ [7] γεωγράφος τ' Αχελῷον ἐκ εἰς τ' τ' Σικελίας [8] κόλπον", ἀλλ' εἰς τ' Κορινθιακὸν κόλπον ἐκβάλλειν φησὶν· ὡς ἔστι τ' αὐτὸν κόλπον, Κορινθιακὸν μὲν, καὶ τ' γεωγράφον, Σικελικὸν δὲ, καὶ τ' Διονύσιον. Αχελῷος δὲ ἐστὶ ὄζιν ὃς ναυδεὶς τὸ ἀριστερὸν κέρας ὑφ' Ηρακλεῖ, τὸ τ' Αμαλθείας κέρας ἀντέδωκεν, δι' ὃ πᾶν ἀγαθὸν ἐχορηγεῖτο τοῖ χρήζουσι. τέτο δὲ οἱ τ' μύθων ἁπτόμενοι πρὸς ἀλήθειαν συμβιβάζοντες, τοιοῦτόν τι φασὶν αἰνίττεσθαι· Ηρακλῆς εὐεργετῆν εἰδὼς τὸς ὁποίποτε γῆς, εἶτα καὶ τ' ποταμὸν τέτον μαθὼν πλημμελῶς ῥέοντα, καὶ τ' καμπῆς πολλὴν τ' Αἰτωλικῆς διατεμνόμενον, καὶ ὕπως ἀδικοῦντα, παραχώμασί τισι καὶ διώρυξι καὶ διοχετείαις αὐτὸν ἐβιάσατο· καὶ παρατρέψας, καὶ ῥέειν σωφρόνως ποιήσας, ἀνέψυξε τὴν

1. HOM. Odyſſ. Ξ. v. CCCXXVII. 2. Ακαρνάνων c. E. 3. Euterpe X. 4. Εχίνου STEPH. BYZ. & ETYMOLOGICI auctor. 5. HOM. Odyſſ. Υ. v. CCX. vide EUSTATH. in locum. 6. vid. comm. v. CCCCLXVII. 7. STRABO lib. VIII. 8. κόλπον c. E.

γλῶ-

γλῶ, καὶ εἰς ἀλαδοποιὸν συγχεῖσαν μετήλαξε, καὶ τὸ τοῖς ἐγχωρίοις ἐπαρτερὸν κέρας τῆ ποταμῷ, ἢ ἄτακτον καμπὴν ἐλαύνῃ, τῷ ὡς εἰκὸς ἀπέραντον καὶ σκληρὰν τοῖς ἐκεῖ, εἰς μαλθακὸν ὃ[1] ἀντιπαρέσχεν· ἐξιόντα καὶ ταῦτά εἰσι τὰ κέρατα τῆ Ἀχελῴῳ, τό,τε βίαιον, τὸ καταποντικὸν, καὶ τὸ πλατυποδὸν, τὸ ἀντιδιδὸν, ὃ δὴ ἔ καὶ Ἡρακλῆς συνῃτήσατο ἴσχυσεν. τὰ γὰρ τοι τῆ ποταμίων ξείδρων καμπὰς, κέρατα ἐκάλουν οἱ παλαιοί· καὶ διὰ τοῦτο ταυροκράνους καὶ κερασφόρους ἐτύπτων αὐτούς. καὶ ὅτου μὲν τινες ἀφεῖ τῆ χῆ τῆ Ἀχελῴου. ἕτεροι δὲ αὐτὸν μὲ ἀφῆκαν ὅποι βάλοιτο ξέειν, τὸ ὃ τῆς Ἀμαλθείας μόνον κέρας τὸ σύλλογον ἐν λόγῳ ἔθεντο. καὶ τὸ αὐτόθι τῆ μύθου τοσῶν ἐκπεραπούντων, ἰσχύσι χεῖν τῷ Ἀμάλθειαν γενέσθαι κερδαλέαν, ἐμπορικὴν, τὸ πολὺ τῆ ἐμπολῆς ἐντιθεῖσαν κέρατι, ὃ ἀφ᾽ οὗτο Ἀμαλθείας κέρας ἐφημίζετο, πλατυποδὸν καὶ βιαρολὲς, ἐπεὶ δὲ ὁ Ἡρακλῆς ἀφαλόμυθος αὐτὸ πλῆρες τῆ ἐγκειμένου κέρματος, καὶ χρησάμενος ἔζησε σὺν τῷ λόγος ἐντοῦθεν διέδυ ἀσεῖος, ὡς ἄρα τῷ Ἡρακλεῖ τὸ τῆ Ἀμαλθείας κέρας ἐκδιδύει πᾶν ἀλαδὸν· ὃ τὸ τῆ μυθικῆς αἰγὸς τῆ Ἀμαλθείας αἰγίοχον Δία, ἀλλὰ τὸ τῆ ξηθείσης χροὸς. ἄλλοι δὲ τὸ τῆ Ἀμαλθείας κέρας, δι᾽ ἔ ἀφ᾽ οὗ ἔχει τὰ χῆ τῆ Ἡρακλέα, τὸ σκληρὸν φασι τῆ διαίτης ἐκπεσεῖν, καὶ τὸν ποτε κατ᾽ ἀρετὴν βίον αἰνίττεσθαι, ὑπονοήσαι μύθυμενος ἀθλῶν καὶ ἐκπαιδαίρων κακίας τῷ γλῶ, ὃ μαλθακῶς ἔσχεν, ἀλλὰ σκληρύτερον τοῖς φαύλοις ἀφυσιρέρετο. καὶ τοῦτο ἴσως τὸ τῆ Ἀμαλθείας κέρας, ἡ[2] ἀμάλθακος[3] ἀφὸς πόνος ἀντιτυπὰ τῆ ἥρωος. ὅτε μόνοι ἐμαλάκτησεν οἰκουρίαις ἀναπαύσεις ὑπὸ γυναικὸς, καὶ σκιαπεραμένος, καὶ ἱμάτια ἀφειδάλλετο διάπορπα, καὶ ἀκόσμως ἀφὸς ψύχος ἐγυμνάζετο, ἀλλ᾽ ἐδιάφθη, καὶ ἐκκιμαλάχθη, ἀφὸς πυρὶ ἀπολίνας, κατασκάσει ὁ λόγος τῆ ἥρωα, τῷ ἐκ τῆ ἀφειδοῦς διάλυμ εἰς πυρὰν αὐτῆ ὑπαναλῶσας. ἄλλος δέ τις λόγος λυκνόν τι χωλεὸν πάμφορον, ἰσικὸς [3] βοὸς [4] κέρατι χῆ τὸ ῥῆμα, ἐκτίθεται, καὶ εἰς κτῆμα γυναικί τινι Ἀμαλθείᾳ δίδωσιν, ὅσῳ ἀφ᾽ ὧ τὸ κέρας πάντοθεν εἰς πολλαπλάσιον δυπκὸν ἔῃ), ὁ μῦθος εἰς βίβλον κέρας μεταλαβὼν, τὰ θρυλλέμενα σὺν[4] αὐτῷ[5] δίδωσιν. εἰ δέ τι παραπλάσιον ἀλαδὸν τῆ τοιούτου κέρατος καὶ ὁ Ἡρακλῆς, ὅτε εἰς Λιβύην ἀπεδήμησε, λέγοιτο ἂν ὅτου μετῆναι τῷ Ἡρακλεῖ τῆ τοιούτου τῆ Ἀμαλθείας κέρατος. καὶ ταῦτα μὲ ἐς τοσοῦτο ἐκφερέσθω, ἡμᾶς τῆ χῆ τῆ Ἀχελῴου δεῖ τὰ τοιαῦτα οἷ παρασύρατος ξεύματος. Ἰσέον δὲ ὅτι ὥσαφ Ἀσωποὶ πολλοὶ, ἔτι δὲ καὶ Κηφισοὶ, ὅτου καὶ Ἀχελῷος ὧν ἔκ καὶ ὁ ἐν Πελοποννήσῳ, χῆ τῆ Ἀχαϊκὸν [5] Δύμιλον.

1. ἀντιπερέσχησι C. E. 2. ἀμάλθακος E. 3. omittit E. 4. αὐτῷ C. 5. Κύμιλον edidit R. STEPH. sed Δύμιλον lectio melior, eodem judice.

437. Τῷ δ' ἔπι Φωκὶς ἄρυρα] Οπ ἀναπλικωτέρα ᾗ Ἀχελῴου ἡ ὑπὸ Φώκου καλουμένη χώρα Φωκίς, ἐλκομένη πρὸς βορρᾶν κατὰ τὸ σῶμα τῆ Θερμοπυλῶν, Παρνασσοῦ γιφόεντος ὑπὸ πλευρὰ, ἤγουν ὑποκειμένη τῇ Παρνασσῷ. ταύτης οἱ οἰκήτορες Φωκεῖς λέγονται διὰ συλλάβδος· Φωκρεῖς μέντοι τετυλλάβως, οἱ τῆ Φώκης Ἰωνικῆς πόλεως, ἥτις καὶ Φώκαια λέγεται, ὡς Νίκη Νίκαια. τούτων δὴ Θερμοπυλῶν πλησίον ὁ Σπερχειὸς ποταμὸς ἐκδίδωσιν. ὁ δὲ Διονύσιος λέγει καὶ ὅτι μέσης τῆ Φωκίδος ταύτης Κηφισσὸς μέγα χεῦμα καταῤῥήγνυσιν κελαρύζει, ὡς τῆ Κηφισσοῦ Φωκικὸν ὄντος ποταμοῦ. σκόπησον δ' εἰ τὸ κελαρύζειν κυρίως κεῖται ὅπι μεγάλου ποταμοῦ χεύματος. ἐπὰ δ' ὁ [1] γεωγράφος καταειλημμένου Κηφισσοῦ. Θερμοπύλαι δ' λέγονται σωζόμεναι, ἀπό τε θερμῶν ὑδάτων ἐκεῖ ἀναβαλλομένων, καὶ ἀφ' τὸ εἰς στενότητα πυλῶν ὡσαύτως συγκεκλεῖσθαι τὸν τόπον. ὁπόθεν τε καὶ τῆ Κασπίων πυλῶν λέγεται· ἃς καὶ κλεῖδας τῆ Ἀσπηδοῦ γῆς καλέσει ὁ Διονύσιος, ὡς ταυτὸν ὂν ὅπι τοιαύτης στενοχωρίας κλεῖδας ἢ πύλας εἰπεῖν. φησὶ δὲ καὶ [2] Ἡρόδοτος, ὅτι ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶν Θερμοπυλῶν θερμὰ ῥυτὰ, ἃ καὶ [3] χύτρας καλοῦσιν οἱ ἐπιχώριοι· καὶ τεῖχος κεῖται τὰς εἰσβολὰς, ἃ Φωκέες ποτὲ ἔδειμαν. τὸ δὲ παλαιὸν καὶ πύλαι ἔπῆσαν. λέγει δὲ καὶ ὅτι ὑπὸ μὲν τῶν πλείονων Ἑλλήνων Θερμοπύλαι ὁ τόπος ἐλέγετο, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπιχωρίων, Πύλαι.

441. Πυθῶνος δύσεν πέδον] Οπ τὸ δράκοντα, ὃν Ἀπόλλων ἀνεῖλεν ἐν τῇ Πυθῶνι τῇ πρὸς τῆ Παρνασσὸν, Δελφοὺς ὁ Διονύσιος καλεῖ· ἃ τὸ ὀλκὸν ἀναδιπλώσας ἐν ἐπαναλήψεως σχήματι, φησὶν, ὅτι δράκοντος [4] Δελφαίνης· παρακέκλιται ὀλκὸς τῷ Πυθίῳ τεῖχος, ὀλκὸς ἀπειρισίαις ὀπτρείσεων φολίδεσσιν· ὡς τὸ δρᾶς τῆ δράκοντος ἐκεῖ ἀνακειμένης· ἐξ ἃ καὶ ἡ Πυθὼν παρωνομάσθαι δοκεῖ, ὡς [5] ἐκδύσης). ὀλκὸν δ' ἔφη τὸ δρᾶν τῆ δράκοντος, τῷ ὀνόματι τῆ ὅλης ὀνομάσας τὸ μέρος· ὡς καὶ ἡ βύρσα βῦς λέγεται, καὶ ἐλέφας, τὸ ὀστοῦν τῆ ἐλέφαντος. φασὶ δ' ὅτι ὁ Διονύσιος αὐτὸ ἀρσενικῶς τῆ ὁ Δελφύνης, ἐπειδὴ ἔπιον ἡ Δελφύνη, ὅπερ ποιητικῶς, κατὰ γένους κοινότητα.

443. Ἐπρείαιον φολίδεσσιν] Οτι δ' ὅτι τὸ φολὶς ὅπι ὄρνις ἔστιν, ὡς τῆ λεπίδων ἰχθύσιν ὑποτεταγμένων. καὶ ὅτι τὸ φείδεται καὶ ὅπι τῆ ἐπιπεπικιλμένων φολίδων ἔφη, ἀπὸ σκληρότητος καὶ ἐντεῦθεν τῆ λέξιν μεταλαγών· ὡς ἀφ' τὸ κυμαίνειν, θαλασσία λέξις, ὅτω καὶ τὸ φείδεσθαι κυρίως, καὶ ἐκεῖθεν μετενήνεκται εἰς ἄλλα διάφορα.

1. STRABO lib. IX. p. CLXXVI. 2. Polymn. 3. χύτρας Ε. & HERODOTUS loco citato; at forſan RUSTATHIUS apud HERODOT. χύτρας legerit. 4. Δελφίνης Ε. 5. vide comment. in v. CCCCXLIV.

444. Οὐκ πολλάκις αὐτὸς Ἀπόλλων] Ὅτι θύειν πέδον τὸ τῷ Πυθίῳ, ἀλλὰ ταῖς ἐκεῖ πολλὰς θυσίας. καὶ ἱμερτὸν δέ ἢ καὶ μέγαν λέγει ἢ αὐτόν ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος· ἔνθα φησὶ καὶ Φοῖβον ἀπὸ Μιλήτου ἢ Κλάρου ἐλθόντα, χρυσέης ἀναλύσθαι ἄμμα φαρέτρης, ἵνα λύειν ἢ τὸ φαρέτρας δρόμον, καὶ λαθέντα αὐτοῦ, ἀναπαύεσθαι. ἱερὰ δὲ ἦν Ἀπόλλωνος καὶ ἡ Μίλητος, καὶ ἡ Κλάρος, καθὰ καὶ ἡ Δῆλος, καὶ ἡ Πυθώ· καθ' [1] Ὅμηρον δὲ καὶ ἡ Κίλλα, καὶ ἡ Χρύση, καὶ ἡ Τένεδος, καὶ ἡ Σμύρνα. ὅτι δὲ ἡ Πυθὼ παρὰ τὸ πύθω, τὸ σήπω, λέγει, ὡς ἐν αὐτῇ σαπέντος τοῦ ξυθέντος δράκοντος· ἢ φθορὰ τὸ πυθέσθαι, τὸ μαθεῖν, ὡς τῶν χρησηριαζομένων ἐκεῖθεν μανθανόντων τὰ μέλλοντα, ἱκανῶς τεθρύλληται. ἡ δὲ Μίλητος, πόλις ἐστὶν Αἰολική, ἀφ' ἧς χρᾶσις τὰ λεόντια ἐν τοῖς [2] ἑξῆς. ἡ δὲ Κλάρος λέγει [3] νεώριον ἔξω τῆς Κολοφῶνος· κληθῆναι δὲ ὕπνου ἀπὸ τῆς κλήνης, ἵνα τῆς λάχνης. πολλῶν γὰρ, φασὶ, θεῶν κληροσαμένων ἐκεῖ αὐτῆς, ἔλαχε τῷ Ἀπόλλωνι. λέγει δὲ καὶ Διὸς Κλαρίου μαντεῖον ἔξω αὐτόθι. ὅθεν καὶ περὶ τοῦ [4] Λυκόφρονι ἡ Κασσάνδρα Κλάρη [5] μιμαλλὼν" λέγει, τετέκει Βάκχη καὶ μάντις Κλαρία.

451. Ἑκατόντα Γάδειρα] Ὅτι νῆσος ἐσπεριωτάτη τὰ ἑκατόντα Γάδειρα, κεῖται δὲ τῶν τῆ Ἰβηρίᾳ πυλῶν· διὸ καὶ Ἰβηρικὴ φησὶν ὁ Ἀρτεμιδώρος αὐτά. ἔστι καὶ ἡ νῆσος αὕτη, κατὰ τὸν [6] γεωγράφον, ἡ πολὺ μείζων ἑκατὸν σταδίων, κατὰ τὸ μῆκος· πλάτος δ' ἔλαττον ἢ σταδίων. τὸ δὲ ἐθνικὸν αὐτῆς τετραχῶς λέγει, Γαδειρίτης, καὶ Γαδειρεύς, καὶ Γαδειραῖος καὶ Γαδειρανός, ὡς Βοσπορανός. ἔστι δὲ ἡ μόνον ἀδύτῳ γένος τὰ Γάδειρα, ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς ἡ Γάδειρα. κεῖται δὲ ὅτι τέρμασιν ὠκεανοῦ τοῖς πρὸς τῇ ἑσπερίᾳ θαλάσσῃ, Κοπτοῦσα ὅτι πρεσβύτερον ἀνθρώπων κλῄζομήν (ἦγεν κοπτοῦσα, ὡς πολλὰς ἔχουσα κοπίνας, οἱ ἀγγεῖα [7] ἐλαίας" ἐνθεν εἰσὶ) μετονομασθῆσα δὲ Γάδειρα. ἐνταῦθα Διὸς γόνον Ἡρακλέα πεμᾶσαί φησιν. ἢ ὁ Θηβαῖος δὲ ἐστὶ δεύτερος Ἡρακλῆς, ἢ ὁ Φοίνικος, κατά τινας, ἵνα τοῦ Τύριος. ἔσχε δὲ Φοινίκων ἀνδρῶν ἀποικίαν ἡ νῆσος. ἐμπορικοὶ γὰρ ὄντες οἱ Φοίνικες, καὶ ταρικτῆρες, καὶ τεχνῖται, καὶ τῶν [8] ποιητικῶν, καὶ παντα-χῆ πλανίζόμενοι, ὤκησαν καὶ αὐτόθι, καὶ Γάδειρα μετωνόμασαν αὐτὸν, ἀφ' οὗ τὸ τῶν τύπε τενδν, οἱονεὶ γῆς δεσμὰν, ὡς [9] περιέχοντα.

453. Ἐνθὰ δὲ Φοινίκων ἀνδρῶν γένος] Ὅτι δὲ καὶ αὐτόθι Φοίνικες ἀπῴκησαν, δηλοῖ καὶ ὁ [10] γεωγράφος, λέγων, ἀποικία γέγονε Φοίνικες ἐκ

1. Iliad. A. v. XXXVIII. & Odyss. I. v. CXCVIII. 2. com. in v. DCCCXXIII. 3. νεώτερον c. 4. Alex. v. MCCCCLXIV. 5. μιμαλὼν legitur apud LYCOPHRONEM in vulg. edit. 6. STRABO lib. III. 7. ἐλαίᾳ editio R. STEPH. male. 8. HOM. Odyss. Θ. v. CLXII. & O. v. CCCXV. 9. vide comm. in v. LXIV. 10. STRABO lib. III.

Ἰσπ-

Ιδηείας, τ' τε ἄλλης, καὶ ἔξω στηλῶν. Αξέιανὸς δὲ καὶ φ [1] Ταρτησὸν", Φοινίκων κτίσμα φησίν. Αἰλιανὸς δ' ἐν τοῖς περὶ προνοίας φησὶν ὅτι ἐν Γαδείρυσι βωμὸς Ἡρακλέους ἵδρυται, καὶ Μιλτι ἄλλος, εἰς τιμὴν χρόνε βραχυτέρε τε καὶ μικροτέρε. ἔστι δ' καὶ Γήρυος, φησὶν, ἱερὸν τοῖς ἐκεῖ, τιμῶσι φ Ηλιον φ μαλιστα πολλά. καὶ Θηγάτερ ἄλλο, εἰς χάριν τῆ κοινῆ ἀναπαύλη, [2] ἵστιν" πρὸ τελευτάιε ὅρμε. καὶ βωμὸς δ', φησὶ, παρὰ τοῖς ἐκεῖ, Πινίας καὶ Τέχνης· τ μὲ, ἐξιλεσμένοις, τ δ', παραλαμβάνσιν εἰς ἄκος ἐκείνες. ἀνδρῶσι δ' περὶ ναυπλίας οἱ Γαδειτανοί· διὸ καὶ ἐράτη ἔστι ἡ νῆσος ὅλως ἀναμαστητε ἐγένετο. ὅτι δὲ πολλοὶ τόποι ἀπὸ φυτῆ ἔργον τὰς κλήσεις, ὡς καὶ ἡ ἐλαῖσσα αὕτη [3] Κοπνῆσσα", δῆλον. ὅταν γὰρ καὶ ἡ Ερεικῆσσα λέγηται, ἀφ' τὰς ἐν αὐτῆ ἐρείκας· καὶ ἡ Μίλητος Πιτυῆσσά ποτε, ἀφ' τὰς πίτυς, ἐκλήθη, καὶ ἐν Αἰολίαις δ' πολλοὶ τόποι ἐντεῦθεν ἐκλήθησαν, ὡς ἡ Ραμνῆς, ἀπὸ τ ἐκεῖ ῥάμνων· καὶ ἡ Ποντικὴ δ' Κερασῆς, ἀπὸ τ φυτῶν τῆ κεράσων κέκληται· καὶ ἀπὸ τ [4] μυρρίνων, οἱ Μυρρινούσιοι.

457. Νῆσοι δ' ἐξείης Γυμνήσιαι] Οτι μὲ τὰ Γάδειρα, αἱ Γυμνήσιαι νῆσοι, ὕτω κληθεῖσαι, ἀ ἀφ' τὸ γυμνὸς καὶ ἀχλαίνης, κ' φ [5] Λυκόφρονα, ἐκεῖ ἐξενεχθῆναι ἀφ' ναυαγίαν, πυὰς τ [6] Βοιωτῶν". ἃ ὅτι γυμνοὶ ἀφίκοντο οἱ ἐκεῖ. ἐκλήθησαν δ' ποτε καὶ Βαλιαρίδες αἱ τοιαῦται νῆσοι. ἄειρσι δὲ σφενδόναις οἱ ἐν αὐταῖς, ὡς καὶ [7] Λυκόφρων ἱστορεῖ, σφενδόναις ἀνὰ τρεῖς ἔχοντες ἐν τῆ κεφαλῆ. διὸ καὶ Βαλιαρεῖς λέγονται, ὅ ἐστι σφενδονῆται, κ' φ ἐγχείριον γλῶσσαν. ἐπὶ δ' εἰπόντων τινῶν ἔτι τὰς [8] Γυμνησίας" νήσους, ὁ [9] γεωγράφος δύο αὐτὰς ἱστορεῖ· ὧν ἡ μὲ, φησὶ, μείζων, καὶ ἡ ἐλάττων. εὐδαίμονες ἄμφω καὶ εὐλίμενοι μὲ, λοιμαδίδεις δ', ὅτοι πυκνώδεις, καὶ τραχεῖαι κατὰ τὰ σώματα τ ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἐν αὐταῖς ἄνδρωποι περῶσι παπυσσόμενοι χιτῶνας ἐρυθρούς. λέγεται δ' καὶ ὅτι εἰς τούτους κομιδῆντες πέμπουσιν πᾶσιν ὅσα λαγαδεῖς, ἄξεμα καὶ ὄνησιν, ὕτως [10] εἰς ὀλίγουν" πολλὰν αὔξησιν, ὡς τε καὶ οἴκοις ἀνακτέσθαι ἐξ ὑποψίας, καὶ πόνδρα. ὅθεν καὶ ἀναχωρῆσαι οἱ ἐκεῖ περιοίκοι [11] περὶς" Ρωμαίους ἀφ' χώρας αὐτῶν. ἐστὶ δ' χωρύκοι καὶ ἐγχώριοι οἱ λαγαδεῖς, ὃς καὶ λεπεδίδας ἐκάλουν πρέσ.

Αγχὶ δὲ Βῦσος] Οτι ὅπη τ Γυμνησίων νῆσος ἡ Βῦσός ἐστιν, ἣν Ηρακλῆς ἐν τῆ χρυσῆν περονίδη ὠχεῖσθαι, Βυσὸς ἀνακαιόμενον, σαφῶς ὁ κύκλος παρίσκοπον σαφῶν, ὡς ὁ [12] γεωγράφος φησίν.

1. Τάρσον C. 2. ἵκνον C. 3. Κοτινῆσσα MS R. STEPH ita & Ερικῆσσα, & Πιτυῆσσα In sequentibus. 4. μυρσινῶν, & Μυρσινοῦσσι E. 5. Alex. v. DCXXXV. 6. Βοιωτικῶν E. 7. Alex. v. DCXXXVI. 8. Γυμνασίων C. E. 9. STRABO lib. III. 10. ἐπὶ γοῦν C. 11. ὑπὸ C. E. 12. STRABO lib. III.

458. Σαρδὼ τ' εὐρυτάτη, κὴ ἀπείριτος εἰν ἁλὶ Κύρνῳ] Οπ τ' ἐν τῇ Λιγυστικῇ πλάγῃ μέλιτται νῆσοι μὴ Σικελίαν, ἢ Σαρδὼ κὴ ἡ Κύρνος. διὸ κὴ ὁ Διονύσιος εὐρυτάτῃσι καλεῖ τ' Σαρδώ. ἱστορεῖται δὲ πολυχρονιώτατοι εἶ) οἱ Κύρνιοι. πλὼ δ' ἡ Κύρνου, κὴ Κορσίδα, φησὶν, καλέσιν, ἣ κατά τινα τ' ἀπηχάρων, Κορσίκαν. κὴ ὡς μὲ ἄλλοι φασὶ, Κορσὶς καλεῖται, ἀπὸ Κόρσης γυναικός. λέγε) γὸ ὅτι νῆσος ἐν τῇ [1] Τυρσηνικῇ πλάγῃ Κορσὶς ἀπὸ Κόρσης δ' ἕλης βυκόλε. ὡς δ' κὴ ὁ Διονύσιος βέλεται, Κορσὶς λέγεται, ἀφ' τὰς ἐν αὐτῇ κόρσας, ὅ ἔζι κορυφὰς τ' ὀρέων. ἔστι γὸ τῇ ὕλῃ, φησὶν, ἀμφιλαφὴς, ὅ ἔζι δασεῖα, ἅ τις τόσον ὅσον ἐκείνη. ἀμφιλαφὲς δ' κυείως ἔζὶ τὸ δασὺ, ἅ ἔζιν ἀμφοτέρωθεν λαβέσθαι· τραπέντος δ' β' εἰς φ', Μακεδόνων ἔδει, οἱ κὴ τ' Φίλιππον, Βίλιππόν φασι. τοιῶτον δ' τ κὴ τὸ σοβὸς, ἐκ τ' σέβω· κὴ τὸ σρεβλὸς, ἀπὸ τ' σρέφω. Ισέον δ' ὅτι ὁ μόνον [2] ὀδὴ" δασύτητος λέγε) τὸ ἀμφιλαφὲς, ἀλλὰ κὴ ἁπλῶς ὀδὴ πλήθυος, ἢ πυκνότητος· ὡς δηλοῖ ὁ [3] εἰπὼν βεγετὰς ἀμφιλαφεῖς, κὴ ἐλέφαντας σὲι πνα τόπον ἀμφιλαφεῖς. κὴ τῶτο μὲ τοιῶτον. ἢ δ' Σαρδὼ, καθὼς ἐν ἄλλοις σεσιγράφε, ἐκφέρεται κὴ ἀφ' τ' ν' Σαρδὼν. φησὶ γᾶν ὁ γεωγράφος, Διέχει Σαρδὼν ἡ Κύρνος, ἡ κὴ Κορσίκη ὑπὸ Ρωμαίων λεγομένη, σαδίως ξ'. τραχεῖα δ' ἔζι, φησὶ, κὴ οἰκεῖται φαύλως. κὴ οἱ κατέχοντες αὐτὴν, σπείρειν εἰσὶν ἀχειότεροι, κὴ ὅπω βοσκημασόδεις, ὡς τε κὴ ἀνδραποδιζόμενοι, ἢ ἐκ ἀπέχοντα ζῆν, ἢ ζῶντες, ἀπειδία κὴ ἀναιδησία τὸς ἔχοντας [4] διατρέφεσι". κὴ οἱ αὐτὸς κτήμβιοι δεσπόται, εἰ κὴ τὸ τυχὸν τίμημα καταβάλλεσιν ὑπὲρ αὐτῆ, ὅμως μεταμέλει αὐτοῖς ὕστερον. ἐκλήθη δ' Σαρδὼν, ὑπὸ Σαρδόνος ὑῆ Ηρακλέος ὠνομάσθη δέ ποτε καὶ Ιχνῦσα, ἐπεὶ ἴχνει ἀνθρώπε ὄζιν ὁμοία τὸ χῆμα. ᾠκίσθη δέ ποτε κὴ ὑπὸ Ιζήρων, εἶτα ὑπὸ Ηρακλεδῶν, μετοικίσαντος Ηρακλέος ἐκεῖ τὰς τε Θεσπιάδας, καὶ πνας τ' Καδμείων κὴ τ' Λοκρῶν. εἶτα ᾠκίσθη κὴ ὑπὸ [5] Καρχηδονίων". ὑπὸ δ' τούτης τ' Σαρδόνος, κὴ ὁ παροιμιώδης λέγεται κατά πνας Σαρδόνιος ἢ Σαρδάνιος γέλως, σὲι ἔ ἐν τῇ [6] Οδυσσείᾳ γέγραπται.

461. Αἰόλε εἰσὶ σεσέρομοι εἰν ἁλὶ νῆσοι] Οπ τ' Αἴολον (σὲι ἔ ζητητέον κὴ εἰς τὴν Οδύσσειαν) φιλόξενον βασιλέα λέγε, καὶ Ιπποτάδην, ἀκολέθως [7] Ομήρῳ κὴ ἡσιόδῳ κὴ εἰς αὐτὸν ἐπαναλήψει, ἀφ' τ σὲι αὐτῷ θρύλλον. λέγε δὲ θαυμασὰ δῶρα λαχεῖν αὐτόν· τὰ δ' ἔζιν, ἀνέμων κοιρανία, ἤγυν κυριότης, κλονιόντων τε ἠσυχίων τε κὴ ὅπ αἱ τ' Αἰόλε σεσέρομοι ἐν ἁλὶ νῆσοι ἐπτὰ εἰσὶν, ἐπώνυμοι, φησὶν, ἀνδράσι Πλωτοῖ, τυτέσι

1. Τυρσιωὶ Ε. 2. ἀπὸ Ε. 3. HERODOTUS hic intelligitur. 4. διατείζουσι Ε. 5. Χαλκηδονίων Ε. 6. EUSTATH. in Odyss. τ. v. cccii. 7. Odyss. κ. v. 11.

φερω-

φασὶν μᾶλλον καλεῖσθαι Πλωτάς· ὃ οὐχ ὅτι μετακινοῦνται, ὡς ὁ Δῶρος φησὶ μυθεύεται, ἀλλὰ ὅτι ὡς πλείστοις μέσον, φησὶν, ἔχουσι πλεῖστον ἀμφέλικτον, τουτέστι πλεπλέονται· καὶ εἰσὶ γνώριμοι, καὶ οὐκ ἀνώνυμοι, οὐδ' ἄπλοοι, ἀφ' μοχθείαν τινά. τοῦτο δ' ἀρετὴ νήσων ὀξύν. εἶπε δὲ καὶ [1] Ὁμηρος ἀ Αἰόλιε νῆσον, Πλωτοῖσ· καὶ τοῦτο ζητεῖ τὴν αἰτίαν ἐκεῖ. αἱ δ' αὐταὶ νῆσοι αἱ τῆ Αἰόλου, λέγουσι καὶ [2] Λιπαρέων" νῆσοι, διέχουσι τῆ Σικελικῆ πορθμῷ σταδίους σ', ἐν ὑπόκειται κεῖσθαι τοῖς ἐκ Σικελίας καὶ Ἠπείρου [3] πλέουσιν". ὧν ἐν μιᾷ τῇ καλουμένῃ Σπερχούλῃ ἡ Αἴολος οἰκῆσαί φασιν, ἣ τις βία μὲν φλογὸς λείπεται ἐξ ἄλλων ἓξ νήσων, φέγγος δὲ πλουσάζει. μείζων δ' αὐτῶν ἡ Λιπάρα, ἀπὸ Λιπάρε τινὸς κληθεῖσα ὑπὸ Αὐσονίων, Κυδίππου ἄπαιδος· ἐξ ἧς, ὡς ἀπὸ μέρους περέχοντος, αἱ πᾶσαι [4] Λιπαρέων" λέγονται νῆσοι. ὠνομάσθη δὲ ποτε αὕτη καὶ Μελιγουνίς. ἐγγυτάτω δ' αὐτῆς ἐστὶν ἡ Σικελία. σημαίνει δ' ὅτι αἱ τῆ Αἰόλου νῆσοι, Αἰόλιαι λέγονται, ἃ μᾶλλον καὶ Λιολίδες (τοῦτο γὰρ αἱ τῆ Αἰολέων νῆσοι εἰς κλῆσιν εἰλήχασι) καὶ ὅτι περὶ τὸ Τυρσηνικὸν κεῖσθαι αὗται λέγονται πέλαγος. ὅθεν [5] σημειωτέον" ὅτι καὶ ἡ Σικελία τῷ Τυρσηνικῷ πελάγει παρέκειται.

467. Τριναχίη] Οπ τῆ παρ' [6] Ὁμήρῳ Θρινακίαν, Τρινακίαν ἔστι φησὶ, τουτέστι τὴν Σικελίαν. ἣ τις ἐκτέτακται, φησὶν, ὀξεῖ τριγωνοειδὴς πλευρᾶς ἑκάστης, οἷα σκολοπὸς τείχων ὄντα. καὶ ἔστιν ὅλη ἐτυμολογία τοῦτο· Τρινακίας, οἱονεὶ τριακρίας, ὃ ὅτι τρία ἔχουσιν ἄκρα. διὸ καὶ ὁ [7] Λυκόφρων τρίδηκον νῆσον λέγει αὐτὴν, καὶ ὁ Πίνδαρος τριγλώχινα. καὶ ὅρα τὸ ἑκάστης ἐπὶ τριγωνοειδοῦς πλευρᾶς. ἀφ' τοῦτο γὰρ ἐν τοῖς φθάσασι χρησμοῖς τι εἶπεν, ὅτι βάσεις, τὰς τῆ τριγώνου πλευρὰς, ὡς τῆ ἰσοσκελοῦς βάσιν, ὅτι τριγώνου τινός. ἄκρα δὲ οἱ, φησὶν, ὅτοι ἀκρωτήρια, καὶ γωνίαι τῆ τριγωνικῆ τούτου τριγώνου, Πάχυνός τε, Πελωρὶς τε, Λιλύβη τε. καὶ ὅρα ὅτι πανταχοῦ γοργῶς ἐνὶ στίχῳ τὰ τρία τῆ Σικελίας ἄκρα ἐμφέλαβεν. ὧν Λιλύβη μὲν τρηχὺ ζέφυρον ἔστιν εἰσανέχουσα, (ἢ τις καὶ ἀετίρρως Λιλύβαιον λέγει), ὡς κεφαλὴ, κεφάλαιον) Πάχυνος δὲ τρὸς αὐγὰς· ἐπ' ἄρκτον δὲ τρὸς Αὐσονίαν ὁρᾷ ἡ Πελωρὶς, ἧς ἐν τῷ κόλπῳ ἡ Μεσσήνη. καὶ ὅρα τὸ εἰσανέχουσα ὡς ἀμάτιον ἱστίζαντι τῆ τροθέσεσιν, ἀλλ' ἡ μὲν εἰς τροθέσεις τὸ ὅλον πολὺ τῆ ἄκραν ἐκτείνεσθαι εἴσω θαλάσσης ἐμφαίνει, ἡ δὲ ἀνὰ τὸ ὕψος τῆ ἀκρωτηρίου παρασήμου· ὅθεν καὶ ἀνεμώσασαν ἔφη Πελωρίδα. Ἰσέον δὲ ὅτι Πελωρὶς ἐνταῦθα μὲν Σικελίας ἄκρα ὀξύ· κεῖται δέ ποτε καὶ λέξις καὶ

1. Odyſſ. K. v. 111. 2. Λιπαρέων legunt CLUVERIUS, & HOLSTENIUS. 3. Σικέλων legit CLUVERIUS, ex STRABON. lib. IV. qui ἀφορῶσι habet in ſimilibus verbis. 4. Λιπαρέων CLUVERIUS & HOLSTEN. 5. σημείωσαι C. 6. Odyſſ. Λ. v. CVI. 7. Alexand. v. CMLXVI.

ὀλὶ ὀφίς. ἔστι γὰρ, καὶ τὰς παλαιὰς, Πελωρὶς, ὀφὶς ἔνδυς, χήμης μεγαλοπρεπῶς. διὸ καὶ Πελωρὶς λέγεται τὸ μέγεθος λέγει. καὶ ταῦτα μὲν ὕστερον. ὁ δὲ [1] γραμματικὸς λέγει ὅτι ἀπὸ [2] Τειναχίας Θεινακία ἐφωνήθη, μετονομασθεῖσα εὐφωνότερον. λέγει δὲ καὶ διάφορα τοῦ] ἀπὸ Παχυνίου τοῦ ὄρους ἄφρα, ἐφ' ὃ τὸ σῶμα τοῦ ἐν Πελοποννήσῳ Ἀλφεοῦ, [3] φάλαγξ δ'". ἀπὸ δὲ τοῦ ἐσπερίου Λιλυβαίου ὀλὶ πλὴν Λιλυβαίου καὶ Καρχηδόνος πολλάκις α' φ'. καί τις φησὶ [4] ὀξυθερκιόντων" λέγει] ἀπὸ σκοπιᾶς ἀπαγγέλλειν τοῖς ἐν Λιλυβαίῳ τοῦ ἀειθαλοῦς τοῦ ἐκ Καρχηδόνος ἀναγομένων σκαφῶν. Ἰσίων δὲ ὅτι ὁ [5] Διόδωρος ὁ μόνον ἀκρωτήριον Σικελίας οἶδε τὸ Λιλύβαιον, ἀλλὰ καὶ φρέαρ ἐνταῦθά τε ἱστορεῖ ὕστερον καλούμενον, καὶ πόλιν δὲ τοῦ φρέατος τούτου ὁμώνυμον.

Τπὲρ] Ὀρα δὲ ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἐν τῷ, Τρινακίη δ' ὑπὲρ πόντου Αἰσόνιον, τῇ ὑπὲρ φερούσῃ σωθῆναι αὐτῷ ὀλὶ τὰ νοτίων ἐχρήσατο. νοτιαίτερα γὰρ ἡ Σικελία τῆς Αὐσονίας ὑπείρου. ἴσως καὶ ἐκκλησίαι, ὡς ξενίου. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι Θρινακία λέγεται, διὰ τὸ ἐκκλίνειν θρίδακι, ὅπερ ἀπίδες τῇ τῶν παλαιῶν δόξῃ. ὁ γὰρ δοκεῖ τοιούτῳ χήματος εἶδει ἡ Σικελία. [6] Σιβύλλα δέ φασιν ὑπὸ Τρίναχος βασιλέως κληθῆναι, εἰποῦσα,

——— ὧν ἔκτισε Τρίναχος ἥρως,
Τῖος ποντομέδοντι Ποσειδῶνος. ———

473. Τῆς μὲν πρὸς βορέην] Οπ πρὸς βορέαν τῆς Σικελίας ὀλεθρίη τοῖς ναύταις κάλυδνος, ξενή τις, σκολιά τε καὶ ἄγκιστος· ὅπου ἡ θάλασσα, φησὶ, συρομένη ἐπὶ πόδος Εὐρίπου, μαχραῖς [7] ἀπελάτοις πεπαλαιωμένη, ἅτοι περιπαλαιοῦσαις πέτραις. ἐκφέρεται δὲ ἡ Σικελικὸν ἐν τοῖς ὕπου τοιούτοις πορθμὸν· ἔνθα καὶ τὸ τῆς Χαρύβδεως ὁ [8] Ομηρικὸς μῦθος γίνεσθαι λέγει πόδος, καὶ τὸ τῆς Σκύλλης κακόν. ἔστι δὲ ξεινόδης καὶ ἄβατος ὁ πορθμός· ἢ [9] αὐτὸς μὲν διὰ ἐκπλοῦς ἡμέρας [10] μεταβάλλει", ἐπιπλοῦς δὲ τὸ ὅλον νυχθήμερον ὁ ἀπὸ Εὐβοίας Εὔριπος. ἀπὸ οὗ φασι λαμπρύνασθαι τὴν Ἀριστοτέλους καταλῦσαι τὴν βίον· ὅπου καὶ ἡ Εὐβοϊκὴ Ἀρέθουσα, ἔτι δὲ καὶ ἡ Χαλκίς, ἀφ' ἧς καὶ ὁ Εὐβοϊκὸς Εὔριπος, Χαλκιδικὸς λέγεται. ταύτης δὲ τῆς Χαλκίδος οἱ πολῖται ἀνδρεῖοι ἰσχύουσιν· ἀπὸ ὧν χρησμὸς τοιοῦτος ἐξέπεσεν,

1. STRABO lib. VI. 2. CLUVERIUS legendum censet Τεναχείας Τεναχία. hanc emendationem e STRABON. lib. VI. accepit. 3. φάλαγξ δ'. E. 4. ἐξυθερκιόντων MS R. STEPH. 5. biblioth. histor. lib. XIII. 6. e STEPHANO BYZ. in v. Τεναχεία ubi legitur, —— ἥρως Τεναχείης νύσσης, ἣν ἔκτισε Τρίναχος ἥρως, Τῖος ποντομέδοντι Ποσειδῶνι ἄνακτος. scholiastes Gr. epigrammatum lib. II. legit eo modo, quo EUSTATH. nisi quod ποντομέδοντι Ποσειδάωνι habet. quarum vocum posteriorem in textum STEPHANI BYZANT. admisit ABR. BERKELIUS. 7. περιβρήματα E. 8. Odyss. M. v. CCCCXXX. 9. vide TANAQUILLUM FABRUM de hoc loco lib. I. epist. XIV. 10. ἐμβάλλει E. ἐκβάλλει B.

Ιππου

Ἵππον Θηπελικὸν, Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα,
Ἄνδρας θ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ ἱερᾶς Ἀριθόας.

τὴν Χαλκιδίας λέγων ὁ τοῦτο χρησμὸς Ἀριθούσης, χῆ ἡ ἐξήγησις τῶν παλαιῶν. ἐκεῖ γάρ ὄζειν ἀ τῶν τοιούτων χρησμῶν Ἀρέθουσα. δεῖ γὰ εἰδέναι ὅτι ἡ μία ἀ Σικελικὴ, ἀλλὰ πολλαί εἰσιν Ἀρέθουσαι, ὡς καὶ Χαλκίδες, καὶ Εὔβοιαι, καὶ μὴν καὶ πορθμοὶ ξοάδεις χῆ ἡ Σικελικόν. ὧν τινων πορθμὸν ὁ χῆ τὸ Βυζάντιον ἔχειν ἔχει μόνον, ἀ μὴν καὶ ἀνάκαμψιν. Ἱππαρχος δὲ κρῆναι καὶ μονάδι ποτε ποιεῖσθαι αὐτὸν, ἔχειν ἴσως. κρίνειν δὲ ἱστέον, ὅτι ἡ δύο ἡ Σικελίας πορθμὸν ἀ μὲ ἀφ' ἧς τῆ Ἰταλίᾳ, ὁ βόρειος, ἀφ' ἧ χῆ τὸ ἀφοστικὸν ἐξέξεθη, ἐπλατάδιος ἱστορεῖται. τοσοῦτον γὰ ἡ γῆς διέχει τὸ ἐνδότατον, καθὰ καὶ τι μέρος ἡ Ἑλλησπόντου, ὡς [1] ἀφιστόρηται. ὁ ἢ ἀφὸς τῇ Καρχηδόνι, ὁ νότιος, ὁ ὑπὸ Λιλυβαίῳ ὄπῃ Λιλύβαι, ὡς ἀφ' ὀλίγα [2] γέγραπται, σταδίων μ' φ'· ὃν Λιβυκὸν πόρον καλεῖ Διονύσιος.

476. Ἀοιῴ τμηθεῖσα πολυγλώχιν σιδήρῳ] Οτι ἡ Σικελία χεῤῥόνησος ποτε λῖ συνεχὴς χῆ ἡ ἰδμὼν τῇ ἡ Αὐσόνων γῇ· σεισμῷ δέ τινι, ὡς εἰκός, ἐξαισίῳ συμπεσόντος, καὶ ἡ ἰδμὼ ἀναῤῥάντος, εἰσπεσεῖν φασι ἡ πελάγιον θάλασσαν, καὶ μεσολαβῆσαι δέδαι νῆσον ἡ Σικελίαν, ἃ πολὺ ἀφ' αὐτῆ ἡ χέρσος διέχουσα. ὅθεν καὶ μῦθος φέρεται, ἡ Ποσειδῶνα, οἷα δὴ παῖδα τοῖς σεισμοῖς, ἀποτεμεῖν ἡ ἰδμὸν Ἀοιῴ πολυγλώχιν σιδήρῳ, καὶ παρεισπλαγεῖν ἡ ἑκατέρωθεν ζωννύουσαν αὐτὸν θάλασσαν· καὶ ὕστερον [3] ποιῆσαι ἡ τῶν ἀναῤῥοῶν, χαριζόμενον [4] Ἀκάστῳ τῷ ἡ Αἰόλου παιδί, ὡς ἂν ἔχοι ταύτῃ οἰκεῖν ἀσφαλῶς. ὑπὸ ἢ ἡ ἐνθέσεως ἐξέξεως, ὡς σεσόφηται, καὶ τὸ ἐκεῖ λέγεται παρονομασθῆναι Ῥήγιον· καθὰ τε καὶ τὸ παῤ' ἡμῖν, τὸ Θρᾴκιον. καὶ αὐτὸ γὰ ὅτι τοιῶδε ἐξέχει ὀνομασθῆναί φησι ἵστησι· δ' ἓς ἐξέχειν ἀ λίμνη τῇ ἐγγὺς θαλάσσῃ ὠμίλησε διακρύσασα. πᾶσιν δέ τι παδεῖν καὶ ἡ Ἑλλήσποντον ἱστορεῖσί τινες, ὡς σεσίωσι ἐνθένδε. ὁ ἢ [5] γεωγράφος φησὶν ὅτι πεσεῖται ἡ Λέσβον ἀπεξεωχῆναι ἡ Ἴδης, ὡς καὶ πρὸ Σικελίαν ἡ Ῥηγίνης, καὶ πρὸ Θρᾴκης ἡ Μακεδονικῆ Ὀλύμπε· ὧν μέσον ἔκστοτε διέῤῥευσεν ὁ Πηνειός. καὶ ἡ Εὐβοΐδα ἢ γλῶ λεπτὸς Εὐείπε τοὐνδὺ Βοιωτίας ἀκτῆς ἐκχάρισε, καθά τις φησὶ ποιητής. πολυγλώχινα δὲ ἄνδρες ἡ ἡ Ποσειδῶνα καλεῖ σείαιναν, καὶ τὸν παλαιὸν, ἀντὶ ἡ τριγλώχινα, τρεῖς ἀκίδας ἔχοντα. ὡς ὅθ καὶ σεῖόν τε [6] ἐπὶ ὅτι ἐν Ἀσίᾳ πολὺς ὠκεανὸς· ὅθ αὐτὸς ἑρμηνεύων φησὶ, τοσοῦτος γὰ κόλπος ἐρεύγεται

1. vide comment. in v. CXL. 2. vide comment. in v. CDLXVII. 3. ποιῆ C. R. 4. Ικάσῳ MS R. STEPHAN. quo modo legendum putat CLUVERIUS. ita quoque paraphraſtes in DIONYS. & TZETZES in LYCOPHR. Alexand. v. DCCXXVIII. 5. STRABO lib. I. 6. DIONYS. v. DCXXX.

ἐνθένδε

ἔνθεν· ὡς ταυτὸν ὂν εἰπεῖν, πολὺς ὠκεανὸς, καὶ πεισοὶ ἐξ ὠκεανῆ κόλπου. εἴ τι γὰρ πεῖα, φασὶ, τοῦτο καὶ πολλά· ὃ μᾶλλον καὶ ἀναπαλιν, εἰ πολλὰ, ἐξ ἀνάγκης καὶ πεῖα· ὃ γὰρ ἀντιστρέφει ὁ λόγος. αὐτίπεινα δὲ, φασὶν, ἃ πείραια, τὰς πρῆεις τ' ὑδάτων ποιότητας· πλὴν ἁλμυρὰν, οἷα ὄζει ἡ τ' θαλάσσης· πλὴν γλυκεῖαν, ὁποία ἡ τ' ποταμῶν· καὶ τ' μέσων, τ' σφ' λιμνῶν. τὰ γὰρ πικρὰ καὶ ὀξώδη, καὶ εἴ τι τε ἄλλο τοιοῦτον, ὃ φρασλογικόν, ἀφ' τὸ αὐτὸ γένος. Αὔγιον δ' σίδηρον λέγ', ὡς ἐάν τις εἴπῃ Βοιώτιον. Λογεῖ γὰρ ἔθνος βάρβαρον, οἰκῆσάν ποτε ἐν [1] Βοιωτίᾳ". ἔνθα Ποσειδῶν ἐπιμᾶται, καὶ ἡ ὕλη κάλλιστος ὄζει ὁ Αὔγιος σίδηρος. τοιοῦτος γὰρ μάλιστα ὁ Χαλυβικὸς μεμῦρύρηται, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς [2] εἰρήσεται.

479. Εστειλω· ἡ φερόδε δύω νησίδες ἔασι] Οτι φέρει ἡ ἐστειλα Σύρτιν, ἡ [3] μαχαίρᾳ" δηλαδὴ, δύο νῆσοι, Μλῶιγξ καὶ Κέρκιννα. Λεπτάζων δὲ γῆ καὶ ὠῦτω λέγονται, καὶ μάλιστα ἡ Μλῶιγξ, ἐν ᾗ καὶ βωμὸς Οδυσσέως, καὶ λωτὸς πολύς· φέρει ἕ φησιν ὁ [4] χωγχάρος, δένδρον τὸ καλούμενον λωτὸν, ἔχον ἥδιστον καρπὸν. φέρει ἕ ἱστορεῖ πολλὰ καὶ [5] Αθήναιος. γέγραπται δ' φέρει αὐτὸ καὶ ἐν τοῖς εἰς ἡ [6] Οδύσσειαν.

483. Δήλος ἐφθίμιος Διομήδους αὐτίκα νῆσον] Οτι ἡ Διομήδεια νῆσος (ἣν ἔστ ἐφθίμιος Διομήδους νῆσον φησι, σεσφρασικῶς αὐτῷ ἐνυμνιῶν) φέρει ἡ Αδριάδα ὄζει θάλασσαν, ἐπ' ἀριστερᾷ τῷ εἰσπλέοντι φερὸς τὴν Ιαπυγίαν· ἔνθα ὤκησε Διομήδης, δηωχθεὶς ἐκ τ' πατρίδος, Αφροδίτης χόλῳ· οἷα πρωθείσης ὑπ' αὐτῆ ἐν τῷ κτ' πλὴν Τροίαν πολέμῳ, καθὰ φησι καὶ Ομηρος. Ισέον δ' ὅτι ὁ μὲ [8] ποιητὴς σώφρονά τε οἶδε τὸν τ' Διομήδους γυναῖκα τ' Αἰγιάλειαν, καὶ ὑδὲ δηωχθῆναι τ' Διομήδην ἱστορεῖ ἄλλοι δ' ἱστοροῦσιν ὡς ἡ Αφροδίτη ἐν τῷ χαρῷ τ' Τρωϊκῆ πολέμου ἀνέπεισε τ' Αἰγιάλειαν (ἣν καὶ καλόφρονα ἕξῆ καλεῖ) μιχθῆναι Σθενέλῳ τῷ τοῦ Κομήτου. ὑφ' ὧν καὶ ἐξωσθεὶς μὲ τ' νόσου ὁ Διομήδης, εἰς πελλίστους ἡ πλείστους Ιάπυγας ἦλθε πλανήτης, ἀλλὰ καὶ εἰς τ' νῆσον ταύτην. ἔστ δ' τὸ μὲ πελλίστους, ταυτὸν τῷ παρ' [9] Ομήρῳ πολυλλίστους, ὃ ὄζει πολυπληθεύτους· τ' πεῖα, ἀντὶ τ' πολὺ λαμπρότατος· ἀντιστρόφως τῷ φερὸ μιχθῆναι ἐνδύνται πολυγλαύκῳ. ἐκεῖ γὰρ πάλιν τὸ πολὺ ἀντὶ τ' πεῖα ἔθετο ἀριθμῶ, ὡς [10] φερέφατα. καὶ τοῦτον μὲ τὸ πελλίστους. τὸ δ' πλείστους, τὸν ὑπερφυῆς δηλοῖ· καὶ πλε, ὃ ὄζει πόξεω, φερὸς τῷ ὠκεανῷ ἀπήχοντας. ἐκεῖ γὰρ ἡ ἐπι-

1. Βοιώτῃ edit. R. STEPH. sed Βοιωτίᾳ MS R. STEPH. 2. vide comm. in v. DLXVII. 3. μικρὸν E. quo modo restituendum putavit A. MATTHÆUS. rectissime. 4. STRABO lib. III. 5. lib. XIV, & XV. deipnosoph. 6. EUSTATH. in HOMER. Odyss. I. v. XCVI. 7. Iliad. E. v. CCCXXXVI. 8. HOMER. Iliad. E. v. CCCCXII. 9. Odyss. E. v. CCCCXLV. 10. DIONYS. v. CCCCLXXV.

φία

ρία Ιωνία κεῖται. ἄλλοι δὲ δύο ἱστοροῦσι τὰς τῶ Διομήδους νήσους, λέγοντες καὶ ὅτι τῶ σὺν τῶ Διομήδει πλανωμένω παύτῳ δυναστείας τῶ Διομήδους, καὶ αἱ Διομήδειαι νῆσοι μαρτύρεια, καὶ ὁ παρ' Ενετοῖς αὐτῷ λευκὸς ἵππος, ὡς [1] ἐρρέθη, δηλοῦσιν. τῶν δὲ δύο τούτων νήσων τὴν μὲν οἰκεῖσθαί φασιν, ἣν καὶ μαντεῖόν ἐστιν ὁ Διονύσιος· τὴν δὲ ἔρημον εἶναι, ἐν ᾗ καὶ τὸ [2] Διομήδειον ἀφανισθῆναι λέγουσι, καὶ τοὺς ἐπιόντας ἐκεῖ [3] ὑποχνιοῦσθαι, ὡς καὶ ὁ [4] Δυκόφρων φησίν.

488. Ἀψύρτου νῆσον ἀναφαίνεται ἄπειτος ὁλκός] Οτι περὶ Ἀπολλωνίαν τὴν Ἀδριάδος ὁ σὺν Ἀψύρτῳ νῆσον ἄπειτος ὁλκὸς [5] ἀναφαίνεται, ὅ ἐστιν αἱ Ἀψύρτιδες νῆσοι, ἃς οἱ Κόλχοι, φησὶν, ἐπέδραμον, τὰ τῆς Μηδείας ἴχνη μαστεύοντες, ὅτοι ζητοῦντες, καὶ καταδιώκοντες, ὅτε τὴν Ἰάσονι κατ' ἔρωτα ἠκολούθησεν· ἀλλ' καὶ μὴ συλλαβεῖν ἐκείνοι ἐξερεύσαντες, ἀλλ' εἰς κατὸν μηχήσαντες, ὥκηθ' ὕπ' ἀμηχανίας ἐκεῖ. ἃ γὰρ νῦν αὐτὸς εἰς Κολχίδα πλοῦται, εἰ μὴ καὶ τότε Μήδειαν ἀναχομίσαι. ὅτου γὰρ ὁ Αἰήτης ἠπειλήσατο. ἀπομάδησαν δὲ Ἀψύρτιδες αἱ νῆσοι, ὑπὸ Ἀψύρτου ἀδελφῶ Μηδείας ὃν συμβιώσοντα ἐλθοῦσα διέφθειρεν ἡ Μήδεια μελιτίοις τεμοῦσα, καὶ τῇ θαλάσσῃ τὰ τοῦ σφαγῶν ὀλοσυρόμενα τμήματα. Ορα δὲ ὅτι τὸ, ἴχνη Μηδείας, ἀστείως εἶπεν, ὡς ὅτι θηκυμένη καὶ ἰχνηλατουμένη θηρός. ἔστι δὲ ὅτου καὶ συμβὸς ὁ λόγος. λειποθύτως γὰρ ὡς θηειώδη σκώπτει αὐτὴν ὅτι τῷ φόνῳ τοῦ ἀδελφοῦ. Σημείωσαι δὲ καὶ τὸ ὁλκὸς ὅτι νήσων λεχθέν. ὡς τε ὂ μόνον ὅτι ὄρεων, ἀλλ' ὅτι ὕδατος μόνε κεῖται ἡ λέξις.

492. Πρὸς δὲ νότον μὲν δρυμὰ Κεραύνια] Οτι μὲν τὰ Κεραύνια δρυμὰ πρὸς νότον αὐ σφ' Αμβρακικῶν φαίνονται νῆσοι, καὶ ἡ λιπαρὰ Κέρκυρα, φίλον πᾶσιν Αλκινόου, τοῦ τὰς ἱστορίας ἐκεῖ μεγαλωνύμως βασιλεύσαντος· ἐφ' ἧς, φασὶν, μέλι καὶ Κέρκυραν, τὸ τοῦ Ιθάκης ἔδος ἐσήρικε. καὶ Νηρικίδων λέγει, ὧν ὡς Νήρικον ἔχουσιν ὄρος κατά τινας, (ἐκεῖνο γὰρ ὁ [6] ποιητὴς Νήριτον λέγει ἀφ' τ') ἀλλ' ὡς Ηπειρωτικόν. τοῦ Ηπείρου γὰρ πόλις καὶ τὸ Νήρικον, ἡ λεγομένη Λάυκης, ὡς ἐν τῷ τοῦ [7] Οδυσσείας ω' εἴρηται, ἀφ' κ' χαρόμενον. οἱ καὶ τινες [8] Λύσκιον, ἀνὴρ παλαιὸς, ὡς οἱ χρόνιοι λέγουσι, ἀφ' τ' χράσει καὶ τῇ τοιαύτῃ πόλιν, ὁμωνύμως τῷ Ιθακησίῳ ὄρει. οἱ Αμβρακιῶται δὲ, Ηπειρωτικὸν μὲν καὶ αὐτοὶ ἔθνος. ὅτου δὲ λέγοντες ἡ ὑπὸ Αμβρακίας τοῦ [9] Αἰγίλιπος συγκτῆδος, ἡ ὑπὸ Αμβρακίου υἱὸς Θεσπρωτῶν ἀρχοῦ καὶ ὁ κόλπος Αμβρακιωτικὸς, καὶ πόλις Αμβρακία, ὡς

1. vide comment. in v. CCCLXXVIII. 2 Οδυσσείας c. 3. ὑποχνιοῦσθαι MS R. STEPH. 4. Alex. v. DXCIV. 5. ἀναπίτνασα MS R. STEPH. 6. NOM. Iliad. B. v. DCXXXII. 7. v. CCCLXXVI. 8. ex STEPHANO BYZ. in v. Νήρικος. 9. Αἰγίλιπος STEPH. BYZ. in v. Αμβρακία. unde hæc desumta sunt.

ἔνδοθι· ὡς ταυτὸν ὂν εἰπεῖν, πολὺς ὠκεανὸς, καὶ τειχοῦ ἐξ ὠκεανοῦ κόλπου. εἴ τι γὰρ τεῖα, φασὶ, τοῦτο καὶ πολλά· ὃ μὲν καθ' ἁπλότητα, εἰ πολλὰ, ἐξ ἀνάγκης καὶ τεῖα· ὃ γὰρ ἀντιστρέφει ὁ λόγος. αἰνίττεται δὲ, φασὶν, ἡ τείαινα, τὰς τρεῖς τῶν ὑδάτων ποιότητας· τὴν ἁλμυρὰν, οἷα ὄζειν ἡ τοῦ θαλάσσης· τὴν γλυκεῖαν, ὁποία ἡ τοῦ ποταμοῦ· καὶ τὴν μέσην, τὴν τῶν λιμνῶν. τὰ γὰρ πικρὰ καὶ ὀξώδη, καὶ εἴ τι τοιοῦτον, ἀποσκληκτέον, ἀφ' ὧν τὸ ἀπύνιον. Ἀόνιον δὲ σίδηρον λέγει, ὡς ἐάν τις εἴποι Βοιώτιον. Ἀονες γὰρ ἔθνος βάρβαρον, οἰκήσαν ποτὲ ἐν [1] Βοιωτίᾳ. ἔνθα Ποσειδῶν ἐπιμᾶτο, καὶ ἡ ἵππος κάλλιστος ὄζειν ὁ Ἀόνιος σίδηρος. τοιοῦτος γὰρ μάλιστα ὁ Χαλκιδικὸς μεμυρύρνται, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς [2] εἰρήσεται.

479. Ἐπτείλιν· ἡ πρόδηλ δύω νησῖδες εἶσι] Οτι περὶ τὴν ἐπτείλιν Σύρτιν, ἢ [3] μακρὰν θαλάσσῃ, δύο νῆσοι, Μλιγξ καὶ Κέρκιννα. Λυκόφρων δὲ γῆν καὶ αὐτὰ λέγονται, καὶ μάλιστα ἡ Μλιγξ, ἐν ᾗ καὶ βωμὸς Οδυσσέως, καὶ λωτὸς πολύς· περὶ ἣ φησιν ὁ [4] γεωγράφος, ἀνύδρου τὸ χωλέμωμον λωτὸν, ἔχον ὕδατος καρπόν. περὶ ἣ ἱστορεῖ πολλὰ καὶ [5] Αθηναῖος. γέγραπται δὲ περὶ αὐτῆς καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν [6] Οδύσσειαν.

483. Δήμεις ἰφθίμοι Διομήδεος αὐτίκα νῆσον] Οτι ἡ Διομήδεια νῆσος (ἣν ἴδιόν ἰφθίμου Διομήδους νῆσόν φησι, σκωπτικῶς αὐτῷ ἐπιμωλῶν) περὶ τὴν Αδριάδα ὄζει θαλάσσαν, ἐπ' ἀριστερᾷ τοῦ εἰσπλέοντος εἰς τὸν Ιαπυγίαν· ἔνθα ᾤκησε Διομήδης, διαχθεὶς ἐκ τῆς πατρίδος, Αφροδίτης χόλῳ· οἷα πεπλανῆσθαι αὐτὸν ἐν τῇ κατὰ τὴν Τροίαν πολέμῳ, καθά φησι καὶ [7] Ομηρος. Ισέον δὲ ὅτι ὁ μὲν [8] ποιητὴς σύφορά τε οἴδε τῇ τοῦ Διομήδους γυναῖκα τὴν Αἰγιάλειαν, καὶ ὡδὲ διαχθῆναι τὸν Διομήδην ἱστορεῖ· ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσιν ὡς ἡ Αφροδίτη ἐν τῷ καιρῷ τῶν Τρωϊκῶν πολέμου ἀνέπεισε τὴν Αἰγιάλειαν (ἣν καὶ κακόφρονα ἴσασι καλεῖ) μοιχεῦσαι Σθενέλῳ τῷ τοῦ Κομήτου. ὑφ' ὧν καὶ ἐξωσθεὶς μόλις τὸν νόστον ὁ Διομήδης, εἰς πελλίστους ἢ τηλίστους Ιδηρας ἦλθε πλανήτης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν νῆσον ταύτην. ἔστι δὲ τὸ μὲν πελλίστους, ταυτὸν τῷ παρ' [9] Ομήρῳ πολυλλίστους, ὃ ὅτι πολυλιπαεῖς· τὸ δὲ τεῖα, ἀντὶ τοῦ πολὺ λαφύσσοντος· ἀντιστρόφως τῷ μὲν μικρὸν ξηδὲν πολυγλώχινι. ἐκεῖ γὰρ πάλιν τὸ πολὺ ἀντὶ τοῦ τεῖα ἔθετο ἀριθμῶν, ὡς [10] προείρηται. καὶ τοιοῦτον μὲν τὸ πελλίστους. τὸ δὲ τηλίστους, τὸν ὑπερφυῆς ἀπὸ τοῦ ἥλιος καὶ τῆλε, ὃ ὅτι πόῤῥω, φησὶ τῷ οἰκουμένῳ ἀπέχοντας. ἐκεῖ γὰρ ἡ ἐπι-

1. Βοιώτῃ edit. R. STEPH. sed Βοιωτίᾳ MS R. STEPH. 2. vide comm. in v. DLXVII. 3. μικρὸν E. quo modo restituendum putavit A. MATTHÆUS. restitissime. 4. STRABO lib. III. 5. lib. XIV, & XV. deipnosoph. 6. EUSTATH. in HOMER. Odyss. I. v. XCVI. 7. Iliad. E. v. CCCXXXVI. 8. HOMER. Iliad. E. v. CCCCXII. 9. Odyss. E. v. CCCCXLV. 10. DIONYS. v. CCCCLXXV.

εία

ρία Ιωνία κεῖται. ἄλλοι δὲ δύο ἱστοροῦσι τὰς τῶν Διομήδους νήσους, λέγοντες ἐν ὅπ τῶν σὺν τῷ Διομήδει πλανωμένων παύτῳ διωκησίας τῶν Διομήδους, καὶ αἱ Διομήδειαι νῆσοι μαρτύρεια, καὶ ὁ παρ' Ενετοῖς αὐτοῦ λευκὸς ἵππος, ὡς [1] ἐρρέθη, συμβολον. τῶν δὲ δύο τούτων νήσων τὴν μὲν οἰκεῖσθαί φασιν, ἵν' καὶ μαντεῖον ἦκεῖ ὁ Διονύσου· τὴν δὲ ἔρημον εἶναι, ἐν ᾗ καὶ τὸν [2] Διομήδους" ἀφανισθῆναι λέγουσι, καὶ τὸν ἑταῖρον ἐκεῖ [3] ὑποχθισθῆναι", ὡς καὶ ὁ [4] Λυκόφρων φησίν.

488. Αψύρτου νήσων ἀναφαίνεται ἄπειτος ὀλκὸς] Οτι περὶ ἀναπολὰς τῶν Αδριάδος ὁ σὺν Αψύρτου νήσων ἄπειτος ὀλκὸς [5] ἀναφαίνεται", ὅ ἐστιν αἱ Αψύρτιδες νῆσοι, ἃς οἱ Κόλχοι, φησὶν, ἐπόρθμουν, τὰ τῶν Μηδείας ἴχνη μαστεύοντες, ὅτου ζητοῦντες, καὶ καταδιώκοντες, ὅτε τῷ Ιάσονι κατ' ἔρωτα ἠκολούθησαν· ὧν καὶ μὴ συλλαβεῖν ἐκείνοι ἐξορμήσαντες, ἀλλ' εἰς χεῖρα μηχάσασθαι, ὕπνῳ ὑπ' ἀμηχανίας ἐκεῖ. ἃ δὲ ὧν αὐτὸς εἰς Κολχίδα κομίσαι, εἰ μὴ καὶ πλὴν Μήδειαν ἀνακομίσαι". ὅτου δὲ ὁ Αἰήτης ἐπιλήσατο. ὑπομάθοντες δὲ Αψύρτιδες αἱ νῆσοι, ὑπὸ Αψύρτου ἀδελφῷ Μηδείας ὃν συνδιώκοντα ἔλαβον δόλῳ θεῖρι ἢ Μήδεια μελλοῦσι τιμῶσα, καὶ τῇ θαλάσσῃ τὰ τῶν σφαγῶν ὀλοσπάρασα τμήματα. Ορα δὲ ὅτι τὸ, ἴχνη Μηδείας, ἀστείως εἶπεν, ὡς ὀλίγα διωκομένη καὶ ἰχνηλατουμένη ἁμοῦ. ἔστι δὲ ὅτου καὶ συμβολὸς ὁ λιμήν. λειμαξόντως γὰρ ὡς ἁμαξόν σκώπτει αὐτὸν ὅτι τῷ φόνῳ τῶν ἀδελφῶν. Σημείωσαι δὲ καὶ τὸ ὀλκὸς ὅτι νήσων λεχθέν. ὥς τε ὃ μόνον ὅτι ὄρυσσον, ἀλλ' ὅτι ὕδατος μόνου κεῖται ἡ λέξις.

492. Περὶ δὲ νότον μὲν δρυμὰ Κεραύνια] Οτι μὲν τὰ Κεραύνια δρυμὰ περὶς νότον αἱ σὺν Αμβρακικῷ φαίνονται νῆσοι, καὶ ἡ λιπαρὰ Κέρκυρα, φίλον πλοῦν Αλκινόῳ, τῶν καὶ τὰς ἱστορίας ἐκεῖ μεταλαμβάνομεν βασιλεύσαντος· ἐφ' ᾗ, φησὶν, μᾶλλον ὧν Κέρκυραν, τὸ τῶν Ιθάκης ἔδος ἐσήρικε". ὧν καὶ Νηρικίῳ λέγει, ὑφ' ὡς Νήρικον ἔχουσαν ὄρος κατὰ τινας, (ἐκεῖνο γὰρ ὁ [6] ποιητὴς Νήριτον λέγει ἀλφ τ') ἀλλ' ὡς Ηπειρωτικόν. τὴν Ηπειρον γὰρ πόλις καὶ τὸ Νήρικον, ἢ λεγομένη Λάυκας, ὡς ἐν τῇ τῶν [7] Οδυσσείας ω' ἔπεται, ἀλφ κ' χαράσσουσιν. εἰ καί τις [8] Λύσιππος, ἀνὴρ παλαιὸς, ὡς οἱ χαλκᾶς λέγουσι, ἀλφ τ' γράφει καὶ πλὴν τοιαύτην πόλιν, ὁμωνύμως τῷ Ιθακησίῳ ὄρει. οἱ Αμβρακιῶται δὲ, Ηπειρωτικὸν μὲν καὶ αὐτοὶ ἔθνος. ὅτου δὲ λέγοντες ἢ ὑπὸ Αμβρακίας τῶν [9] Αἰγίας" συγκτῆσις, ἢ ὑπὸ Αμβρακος ὑῖ Θεσπρωτῶν· ἀφ' ὃ καὶ ὁ κόλπος Αμβρακιωτικὸς, καὶ πόλις Αμβρακία, ὡς

1. vide comment. in v. CCCLXXVIII. 2 Οδυσσείας c. 3. ἀποληφθῆναι MS R. STEPH. 4. Alex. v. DXCIV. 5. ἀναπεφάνται MS R. STEPH. 6. NOM. Iliad. B. v. DCXXXII. 7. v. CCCLXXVI. 8. ex STEPHANO BYZ. in v. Νίσιχος. 9. Αἰγίν STEPH. BYZ. in v. Αμβρακία. unde hæc desumta sunt.

ἀπὸ Θεσπρωτῶν ἡ Θεσπρωτία χώρα. τὸ δὲ Αμβρακὶς εἰσὶν οἱ ἀρχαϊκώτεροι ἀφ' οὗ π' χάφυσι, καὶ ἀφ' οὗτος ἡ χώρα Αμβρακία, ὡς καὶ τὰς νήσους τὰς Ερετριακὰς, Ερετριακάς· πλείων δὲ ἡ ἀφ' οὗ β' χαρά. λιπαρὰ δὲ ἡ Κέρκυρα λέγει ἀφ' τὸ πολύκαρπόν τε καὶ εὔκαρπον. ὅθεν ἐμφαίνει καὶ ἐν τῇ [1] Οδυσσείᾳ ὁ ποιητής. τὰ δὲ παλαιὰ χάλκεα, καὶ πολλὰ δὲ ἴσως ἀντίγραφα ἐμφαίνουσιν ἀμφιβόλως ἔχειν φησὶ τοῖς παλαιοῖς ἢ ὁ νήσου ταύτης χαρακτήρ· λέγεσθαι γὰρ καὶ ἀφ' οὗ Κέρκυραν. Κορινθίων δὲ ὄζει κτίσμα ἡ Κέρκυρα, καὶ πυθέσθη ποτὲ, καὶ πολλὰς πόλεις καὶ νήσους ᾤκισε καὶ ναυτικὸν ἔχε πολὺ, ὥς τε καὶ ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ οἱ Κερκυραῖοι ναῦς ξ' ἐπάρωσαν, ὅτε τὸ ἀμφίβολον ἦν πολέμου εὐλαβούμενοι, ἤ τε τὴν Ξέρξη, ἤ τε τὴν Ελλάδι ἐδούλωσαν, ἀλλὰ δὲ βούλεται ἀντιβάλλοντο. ἠρημώθη δὲ αὖθις, ὡς καὶ ἐς τοιαύτην παροιμίαν πεσεῖν· Ελθὲ Κέρκυρα, χάζ' ὅπως θέλεις. λέγεται δὲ Κέρκυρας ἥ τε Φαιακὶς, ἣ ἐς τὴν Ιονίῳ κόλπῳ, ἥτις καὶ τὴν Διονυσίῳ νῦν ὁ λόγος, ἡ καὶ Φαιακὶς καλουμένη, καὶ Σχερία, καὶ Δρέπανον, καὶ Αργος. καὶ αὕτη μία. ἑτέρα δὲ Κέρκυρα ἐντὸς τοῦ Ιονίου, ἀφ' οὗ μάλιστα λεγομένη Κόρκυρα, ἡ καὶ Μέλαινα καλουμένη. δύο δὲ λιμένας ἡ Φαιακὶς ἔχει, ὧν θάτερος Αλκινόου λέγεται. ἰσχύει δὲ ὅτι οἱ Κερκυραῖοι φασί τινα καὶ Κέρκυρες λέγεσθαι, ὡς καὶ Ιλλυρεῖς, οἱ Ιλλυριοὶ· καὶ οἱ Λαυρίσιοι, Λαυρεῖς· καὶ οἱ Θεράποντες, Θέραπες. ὡς ὅτι Αἰλιανὸς λέγει, [2] λέγεσθαι δὲ καὶ ἡ φερεφάτη, καὶ Θέραπες τὴν θεῶν. εὔρηνται δὲ καὶ οἱ πολύποδες, λεγόμενοι πώλυπες.

496. Χαλκίδος.] Οτι Χαλκὶς ὄρος ἐστὶν Αἰτωλίας, ἀφ' οὗ ὁ Αχελῶος ἔρπει εἶναι ἀργυρέας. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Χαλκίδες, ὄρη Θηλέως, ἡ πόλεις· ὧν καὶ ἡ χαλκὶς Εὔβοιαν, ὡς καὶ ὁ βραχέων ἐξέθη πλατύτερον· καὶ ἡ Θρᾳκικὴ, ἣ καὶ μέχρι νῦν σώζει τὸ ὄνομα.

498. Πολλαὶ δὲ Αμνισοῦ βορειότεραι κεῖνται.] Οτι βορειότεραι εἰσι Κρήτης ὁ ζέφυρος (ὅταν γὰρ ὁ τῆς ἰσημερίας συντείνῃ) νότος) Αἴγυλα, Κύθηρα, [3] Καλαύρεια τε πελαγεία. Κάρπαθος δὲ ἑπτάνησος, ὁ ἀπὸ Αλὸς Θηλαθή. ἔγγυς δὲ αὐτῆς ἡ Κρήτη· ἣν ἐγκωμιάζων φησὶ, Κρήτη τιμήεσσα, τιθήμη Διός· ἧς τὸ μέγεθος θεωμένοις, ὅτι μέγα· πολλή τε λιπαρά τε καὶ εὔβοτος. ὑπὲρ ἧς ἡ Ιδη, ὄρος ἐγχώριον, ἀφ' οὗ ἡ Τρωϊκὴ Ιδη ὠνόμασται, ὡς τοῦ [4] γεωγράφου δοκεῖ. ἣν καὶ ἐπαναλαβὼν ὁ Διονύσιος, ὡς ἀξίαν λόγου, φησὶν, Ιδη καλλικόμοισιν ὑπὸ δρυσὶ τηλεθόωσα. πολύδενδρον γὰρ τὸ ὄρος καὶ μεγαλόδενδρον. Κρήτη δὲ λέγεται, ὡς οἱ παλαιοί φασιν, ἀπὸ τῆς ἐκεῖ οἰκησάντων Κυρήτων, οἱονεὶ [5] Κρήτη", καὶ ἐν συλλογῇ

1. H. v. CXXII. 2. lege λέγεσθαι. 3. Καλαβρία E. 4. STRAB. lib. XIII. 5. Κρήτιον STEPH BYZ. in v. Κρήτη. unde haec desumta sunt.

Κρήτη.

Κρήτη. οἱ δ' ἀπὸ Κρητὸς τὸν αὐτὸν Κρήτιον ὀνόμασαν ἀφ' οὗ τὸν Διός. Ἀξιοῦσι δέ φασι, Κρὼς, ὃ Κρήτη ἐπώνυμος, ὁ τὸν Δία κρύψας ἐν ὄρει Δικταίῳ, ὅτι Κρόνος ἐμάστευεν, ἰδίαν ἀφαίρεσιν αὐτόν. [1] Ἀρχέας δέ τις, ὡς λέγει, Κρήτιον αὐτὸν ὠνόμασεν, πλονασμῷ τοῦ ε'. τὴν δὲ συμμνημονευθεισῶν ἐπαῤῥοδία τῆ Κρήτη τεσσάρων νήσων, Αἴγυλα μὲν ἀπ' ἀξίας· πολλὰ λόγου τοῖς παλαιοῖς· τὰ Κύθηρα δὲ νῆσός ἐστι πρὸς τῆ Κρήτη, φυλάττουσα καὶ εἰσάρτη τὴν κλῆσιν· δοκοῦσα αὐτὰ εἶναι τοῦ Ἀφροδίτην κεκλῆσθαι Κυθέρειαν, κατ' [2] Ἡσίοδον μῦθον, λέγοντος Κυθέρειαν δ' Ἀφροδίτην λέγεσθαι, διότι περιεπόλησε Κυθήρους. ἐκαλεῖτο δ', φασὶ, καὶ Πορφυροῦσά ποτε, ἀφ' τὸ καλλίσας ἔχειν πορφύρας. ὠνόμασαν δ', φασὶν, ἀπὸ Κυθήρου τοῦ Φοίνικος. τὴν δὲ Καλαύρειαν νῆσον οἱ παλαιοὶ χαλεπῶς φέρειν ἀπαλλαττομένῳ τοῦ Καλαυρίας χώρας τοῦ κειμένου πρὸς ἀνεμῶν παρεξωμοίωσις, περιπαρεξώσεις, Καλαύρειαν ἀνακινήσοντες· τὴν δ' ἰῶτα μύσει καὶ ὅτι φυλάσσοντες χαρίεν. καὶ ἐδὲ ἀφ' τοῦ β' χάρισι ταύτῃ, ἀλλὰ ἀφ' οὗ σὺ διαδέγῃ, ἐν τῇ περιηγήσῃ. λέγουσι δ' κύκλον ἔχειν ταύτην τὴν νῆσον σταδίων λ', περιμῆ τετρασταδίῳ διεζῶσθαι τὸ ἐπείρι. εἶτά φασι μετ' αὐτὴν ἐν] τὴν ἀναντέρω μνημονευθέντα Σαρωνικὸν κόλπον, ἔ περέχειται ἡ Ἀττικὴ, τοῦ Μυρτῴου πόντου πελάγους ὄντος, ὡς καὶ τὰ Κύθηρα, καὶ ἡ Καλαύρια, καὶ ἡ Σαλαμίς. ἔχειν δέ φασι καὶ ἱερὸν Ποσειδῶνος ἄσυλον τοῦ Καλαύρειαν ταύτην νῆσον· διὸ καὶ τοῦ Δημοσθένην ἐκεῖ φυγόντα σταλεὶς ὁ Ἀρχέας ἀπ' Ἀντιπάτρου ἐκ βιάσατο, ἀλλὰ πείθειν ἐπειρᾶτο· εἰ καὶ μὴ ἐπείθη ἐκεῖνος, ἀλλὰ τοῦ ζῆν ἑαυτὸν παρέλυσεν. ἁλλάξατο δ', φασὶν, ὁ Ποσειδῶν τοῦ Καλαύριαν ταύτην φέρειν τοῦ Λητὼ, ἀντιδοὺς τοῦ Δῆλον· ὥσπερ καὶ τὴν Πυθὼ ἀντιδοὺς, ἔχει τὸ Ταίναρον. ὅθεν καὶ λέγουσι παροιμιάζεσθαι ὅτι τοῦ ἴσα ἀνθαιρεῖσθαι, καὶ ἀντικαταλλάττεσθαι ὡς αὐτοῖς βέλτιον,

[3] Ἰσὸν τοι Δῆλόν τε Καλαύριάν τε νέμεσθαι,
Πυθώ τ' ἠδὲ Ταίναρον ἠνεμόεντα.

τὴν δὲ Καρπάθῳ λυμήνασθαί ποτε φασὶ τὸς λαγωὸς, καθὸ καὶ ῥυομένους ἐπακτὴν ἔξωθεν· ὡς καὶ ἡ παροιμία δηλοῖ ἡ λέγουσα, ὁ Καρπάθιος τοῦ λαγώς. Κρῆτες δὲ πόλεις μίσεσι, καθὰ καὶ [4] Φερεκράτης, Γόρτυνα, Κυδωνία, καὶ Κνωσὸς, βασίλειον Μίνωος ἦν τις καὶ Κέρασος ἐκαλεῖτο, ὁμωνύμως ποταμοῦ τινι παῤῥέοντι. Μίνως δὲ φασὶ τοῦ νῆσον ἐξημέρωσε νόμοις καὶ πολιτείαις, καὶ πόλεων συνοικισμοῖς. εἴρηκε δὲ αὐτῆς καὶ [5] Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ, καὶ γέγραπται ἐκεῖ ὅσα ἔδει. Ἰσέον δὲ ὅτι ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν βορεό-

1. ARCHILOCHUS hic a STEPH. BYZ. in Κρήτη dicitur. 2. theog. v. CXCVIII. 3. hæc refert EPHORUS, teste ERASMO. 4. comm. in v. LXXXVIII. 5. Γ. v. CXCI.

περαι νῆσοι Κρήτης, βορειότεραι Αμνισοῦ εἶπεν ὁ Θεοφραστὸς, ἀπὸ μέρους δηλώσας τὸ ὅλον. μέρος γάρ τι Κρήτης ὁ Αμνισός, ἔνθα καὶ σπήλαιον Εἰλειθυίας, ὡς ἐν τῇ Οδυσσείᾳ ὁ [1] ποιητὴς ἱστορεῖ.

504. Αντα ἡ πόλις Αἰγυπέλιος Ρόδου ἐστὶν.] Οπ ἀντικρὺ ἡ Αἰγυπέλια πόλις (ἤκμαζε τὰ Δέλτα βορείας κρηπῖδος, ἢ εἰσιοῦσι, ἢ βάσιος) ἡ Ρόδος κεῖται, ἧς ὁ κύκλος σταδίων ἐστὶν ἑνιακοσίων εἴκοσι. ἐπὶ δὲ πόλις Λίνδος, ἣ καὶ μέχρι νῦν διαμένουσα, ἀφ' ἧς πλοῖα Λινδικά. ἔτι δὲ καὶ Ιαλυσὸς, καὶ Κάμιρος, ἀφ' ἧς ἡ χαραδρώδης, ἐφεῖς ἀντιπλέουσιν ἡ κυεία. ὁ δὲ Κάμιρος τὸ κύειον ἀφ' ὑψόθεν γράφει. μεθ' ἣν ἐφεῖς ἀναπλεύσαντι, ἐν ἀρχῇ τῆς Παμφυλίων θαλάσσης, ἔνθεν τὰ Πατάρων μεγάλης ἄκρας, αἱ Χελιδόνιαι πρεῖς νῆσοι κεῖνται, πάσαις τὸ μέγεθος, δίσχιοι ἀλλήλων ὅσον πέντε σταδίους, τὴ δὲ γῆς ἀφεστήκασιν ὡς ἑξαστάδιον. ἀφ' ὧν οἱ ναυτικοὶ πνεῖ ἄρχεσθαι τὸ ἀσθμὸν ὄρος τὸ Ταῦρον, ἀρχόμενον τῆ ἀληθείᾳ ἀπὸ τῆς Ροδίων περαίας. Ισόν δὲ ὅτι Ηρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου προσῳδίᾳ, Χελιδονιαὶ ἀναγινώσκει ὀξυτόνως, ὡς πυρκαϊαί. Πάταρα δὲ, κτίσμα Πατάρου, πόλις μεγάλη, ἐφεῖς ἧς [2] ἐπιγράφει πλησιάζειν. ἡ δὲ Ρόδος ἄλλα τε ἔχει θαύματα, καὶ τὸν Ἥλιον δὲ Κολοσσὸν, χάλκεον ἔργον, ἀνδρὸς Λινδίου, πηχέων ἑβδομήκοντα· καὶ ἐν αὐτοῖς ἐν τῆδε ἑπτὰ θεάμασιν, ὃς ἔπεσε σεισμῷ κλασθεὶς ἀπὸ τῶν γονάτων. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἔχει ἡ Ρόδος ἀγάλματα, ὧν τὸ τεχνικὸν καὶ μικρὰ δεῖν ἐθαύμασεν αἰνιττόμενος οἱ τεχνῖται ἀλύσεσιν ἐδέσμευν αὐτὰ, μὴ καὶ λάθοιεν πάλαι κινηθέντα μεταστῆναί τε ἀλλαχῆ. εἰ δὲ χρὴ τὴν νῆσον τοῦτον ἢ μόνον τὸν μεγίστῳ κολοσσῷ σεμνύειν, ἀλλὰ καὶ σμικροτάτῳ τινὶ ἑπάρειν ἀναθήματι, ἐκεῖ καὶ ὁ καλὸς πήληξ ἐστὶν, τὸ τῆς Πρωτογένους ὑμνούμενον πάρεργον. ἀφ' ἧς τὰ ἀνώτερον ἐνδέντα μέγα Κολοσσὸν, καὶ Κολοσσεῖς ὡς ἐκ μεγάλου θαυμάσιοι ἐκαλοῦντο οἱ Ρόδιοι. λέγεται δὲ καὶ ναύσταθμα ἔχειν ἡ Ρόδος κρυπτὰ καὶ ὑπόξενα τοῖς πολλοῖς, καὶ πρὸ κατοπτεύσεως αὐτὰ θάνατον ἔφερε τοῖς ζητοῦσιν. ἐκλιθῆναι δέ ποτε, φασὶ, Οφίωσα· εἶτα Τελχῖνες, ἀφ' ὧν ἐκ Κρήτης Τελχῖνες οἰκήσαντες ἐκεῖ, ἄνδρες γόητες καὶ βασάνοις. κρίσει τινὲς μάτην δυσφημιθῆναι τούτους φασὶ. βασκανθῆναι γὰρ μᾶλλον ὑπὸ τῆς ἀντιτέχνου αὐτῶν, ἀείσιτα ὑπάρξαντας ἐρέπτας χαλκῆ, καὶ σιδήρῳ, οἷ καὶ ἅρπην τὴν Κρόνῳ ἐδημιούργησαν. ὁ δὲ [3] χωρογράφος φησὶ καὶ ὅτι πλεύσαντες οἱ Ρόδιοι μέχρις Ιωνείας, ἔκτισαν ἐκεῖ πόλιν Ρόδον.

508. Κύπρος.] Οπ ἡ Κύπρος ἐδημιᾶς νῆσος λεπτομήνῃ τῇ ἀριτῇ, τῇ Παμφυλίῳ καὶ πρὸ Ισσικῆ κλίζεται κόλπῳ, ἧς ἐδημία ἔτι ἀναπολικω-

1. T. v. CLXXXVIII. 2. comment. in v. CXXIX. 3. STRABO lib. III.

τέρα

πρα νῆσός ἐστι. λέγει δὲ αὐτὴν Ἀφροδίτης ἄσυλον ἐπήρατον, ὡς καὶ Σαμοθράκην, Κορυδάντιον ἄσυλον, μικροπρεπῶς μέν (ἡ γὰρ μεγαλόφωνον τὸ τοιαύτην νῆσον εἰπεῖν ἄσυλον) ἀκολούθως δ' ἂν τῷ μύθῳ, ἀφ' οὗ καὶ ἡ Ἀφροδίτης μάλιστα ἀγαπᾶται. ἄδυρμα γὰρ ἦν ἡ νῆσος τῇ δαίμονι, ἀφ' ἧς καὶ Κύπρις παρωνόμασεν. τοῦτο δέ, ἀφ' οὗ καὶ ἐκεῖ μαχλοσύνη, καὶ τὸ ἐπαφρόδιτον. πινὲς δὲ φασι Κύπρον κληθῆναι αὐτὴν, ἀπὸ Κύπρου [1] υἱοῦ Κινύρου· ἢ ἀπὸ ἄνθους ἐκεῖ πολλοῦ φυομένου, κύπρου καλουμένου. οἱ δὲ [2] Κρύπτον· ποτὲ κληθῆναι αὐτὴν λέγουσι ἀφ' οὗ κεκρύφθαι ὑπὸ θαλάσσης· ὅθεν καὶ σέβει Δῆλος μυθεύουσι, καὶ σέβει Ῥόδος δέ, καὶ [3] Πίνδαρον. ὅτε δὲ καὶ Σφάκια ἐκλήθη ποτὲ, καὶ Κιφαῖα, ὑπὸ [4] Λυκόφρονι δηλοῖ. ὀλιγώτατοι δὲ νησιωτῶν οἱ Κύπριοι, λέγουσι δέ ποτε θαλαττοκρατῆσαι χρόνον τινὰ καὶ αὐτοί. κίνδυνον δὲ ταύτης τῆς νήσου γενέσθαι [5] ϛ' υ' κ'' τοῖς καταπολεμῆσαι. πολλαχοῦ δὲ καὶ ἐδμὲς ποιεῖ, διὰ τὸ δῆμα τοῦ [6] ἐερόμηκας.

ΣΙΟ. Ἄσχε δὲ Φοινίκης Ἀραδος] Οπ σέβει Φοινίκην νῆσον ἡ Ἀραδος. λέγουσι δὲ ἠμύσθαι ποτὲ ἔνδοξοι οἱ Ἀράδιοι, ὅτε συναζώντων τῶν ἀδελφῶν, Σιλούκου, καὶ τε [7] Καλλινίκου, καὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἱέρακος, αὐτοὶ τῷ Καλλινίκῳ συμβάλλοντι, ἔλαττον ἐξουσίαν νέμεσθαι τῶν καταφυγόντων ἐκ τοῦ βασιλέως παρ' αὐτούς, καὶ μὴ ἐκδίδοσθαι [8] ἄκοντας· μὴ μέντοι μηδὲ ἐκπλέειν ἐξ αὐτῆς τοὺς [9] φεύγοντας, ἄχρι τοῦ ὀλοτρίζεσθαι τὴν βασιλέα. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα νῆσος Ἀραδος, ὡς ἐνθάδε [10] καταστέον.

ΣΙΙ. Πρόδε δὲ Σκιάδος] Οπ φρόδεν Σκιάδος κορυφῆς, ἐφύφρδεν ἢ ὑπένερθεν τοῦ Αδάντων φαίνου] Σαλαμίς τε καὶ Αἴγινα. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ταυτὸν ἐνταῦθα δηλοῖ καὶ τὸ ἐφύφρδεν Αδάντων καὶ τὸ ὑπένερθεν· ἵνα λέγῃ δ' ἀμφοῖν τὸ τοπωτέρω· ὅσον οὐ καὶ ὑπένερθέν ἐστιν, διὰ τὸ καθ' ἡμᾶς βάρειον ὕψος, ἀλλὰ καὶ τοῦ φεύγοντα σωίδεσθαι, ὕπαρδέν ἐστιν, ὡς πάντος δεῖ τοῦ νοητοῦ τοῦ ὑπὲρ φρόδεσιν. ἀκρωτήριον δὲ ἀδόμβουν Ἀττικῆς καὶ Εὐβοίας, τὸ Σούνιον. σέβει δὲ Εὐβοιάν εἰσιν οἱ Αδαντες, σέβει δὲν ἐξῆμβ μετ' ὀλίγα. ἡ δὲ Σαλαμὶς, φεύγει ἐν τῷ Σαρωνικῷ πελάγει, φεύγει ἀνατολὰς Κορίνθου. καὶ μετ' αὐτὴν ἡ Αἴγινα, ἣν ἐν πολλοῖς καὶ ὁ [10] Πίνδαρος ἐξυμνεῖ. σέβει δὲ καὶ ταύτα χρόνου], [11] Νῆσος φεύγει ἡ Ἐπιδαυρίας ἡ Αἴγινα, ἐνδοξοτάτη, κύκλον σταδίων ρ' π', κλυζομένη τῷ τε Κρητικῷ πελάγει καὶ τῷ Μυρτώῳ, τῷ μεταξὺ Κρήτης καὶ Ἀργείας καὶ Ἀττικῆς·

1. υἱοῦ κινύρου STEPH. BYZ. 2. Κύπρος STEPH. BYZ. male. 3. Olymp. od. VII. 4. Alex. v. CCCCXLVII. 5. ,ϛ' τ' κ' MS R. STEPH. 6. ἱερόμηκας MS R. STEPH. quod in textum HILLII admisit. 7. Καλλινίκου καὶ Αντιόχου τοῦ καὶ Καλλινίκου καὶ Αντιόχου τοῦ Ἱέρακος MS R. STEPH. 8. ἀκόντας MS R. STEPHANI. 9. κατεφυγόντας MS R. STEPHANI. 10. Olymp. od. VII. 11. apud STRABON. lib. VIII.

ἐν βάθει μὲ γεώδης, ὀπτολὴς ἢ πετρώδης· διὸ καὶ ὑψηλά ἐστι, κριθοφόρος ἢ ἱκανῶς· Οἰνώνη ποτὲ ὀνομαζομένη, ἐξ αὐτῆς ὁ Αἰακός. οἱ δὲ ἐν αὐτῇ οἰκοῦντες Μυρμιδόνες ἐκλήθησαν, ὧν ὅτε κατ᾽ ἀμῦδον, λοιμὸς τὴν νῆσον συμπεσόντος, καὶ τῶν ἐκεῖ ἐκπεσόντων τὴν νόσον οἱ μύρμηκες ἀνθρωποι ἐγένοντο, Αἰακὸς εὐξαμένου· ἀλλ᾽ ὅτι μυρμήκων δίκην, καὶ ἀγαθὸν γλίσχρον κατὰ ὄρος ὑποφύοντες [1] ἐπέφερον· [2] πίτυας, ἵνα καὶ μὲ ἔχωσι γεωργεῖν, ἐν δὲ τοῖς ὀρύγμασι κατοικῶν, φειδόμενοι δὲ πλινθοποιεῖν, ἵνα ἔχωσι γλίσχρον. Δωρεεῖς δὲ ἀνέκαθεν οἱ Αἰγινῆται, ὑπὸ Ἐπιδαύρου, χῶ [3] Ἡρόδοτον. ἐκ ταύτης δὲ νήσου καὶ ὁ φιλόμυθος Κεῖος, ἀνὴρ γηγενῶς ἀθλητής· ὑφ᾽ ὃ ἀπωλοντὸ μύθημα δὲ νῆσος ὁ σῆμ᾽ Λακεδαίμων βασιλεὺς Κλεομένης, καὶ θέλων ἐκρίζωσαι αὐτὸν, ἔφη ἀσυέως τὸ ὑμένύμιον, ἤδη νεῶν [4] χῶ χαλκᾶ, ὦ Κεῖε, τὰ κέρατα· ὡς μεγάλῳ κακῷ συνοικοῦντ᾽. λέγεται δὲ καὶ Σώστρατος τὸν Αἰγινήτην ἔμπορον μεγάλα ἐκ φοινίων κερδῆσαι. καὶ παῦτα μὲ φασὶ Αἰγίνης. Ἡ δὲ Σαλαμὶς ἑβδομήκοντα σταδίων ἔχει περίμετρον, ἃ ὀγδοήκοντα. ἐκαλεῖτο δέ ποτε Κυχρεία, ἀπὸ τῆς Κυχρέως, ὃν καὶ [5] Λυκόφρων καὶ Ἀρχίλοχος μέμνηνται, ὃς Ὀφις μὲ ἐπικλήθη, ἀφ᾽ ἑλκτικότατα [6] τόπε, ἀπελάθη δὲ ἀπὸ νήσου ἀπὸ [7] Εὐρυλόχου. ὠνόμασαι δὲ ἡ νῆσος αὖτις καὶ Σκιράς, ἀπὸ τῆς ἥρως· ἀφ᾽ ἧς καὶ Σκιρὰς Ἀθηνᾶ, ᾗ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ὁ μὴν ὁ Σκιροφοριών· καὶ Σκῖρα τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἔχει δὲ καὶ ποταμὸν [8] Βούκαρον λεγόμενον, ὡς καὶ Λυκόφρων ἱστορεῖ, ὡς ἂν εἴποι τις Βεκάβαλον. κεῖται καὶ πηγή τις παρὰ Θεοκρίτῳ [9] Βέρινα· Ἰταλικὴ βοὸς ἐπίκλησις παρονομαζομένη. ὅτι δὲ Σαλαμῖνα κατέναυμαχήθη ὁ Ξέρξης, καὶ ὅτι ναυτικὸν ἀξιόλογον ἔσχεν ἡ νῆσος ποτε, οὐδεὶς σῆμ᾽ οἶδε λόγως ἠγνόηκε. δὲ δὲ οἶδε Σαλαμῖνα πορθμὸν διτάδιον ἔξ φασὶν, ὃν ἐπειρᾶτο μὲ ὁ Ξέρξης καταζῶσαι, καὶ ὅτως ὑποχερσῶσαι (ἀπιναντίας τι ποιῶν τοῖς οἶδε δὲ Ἀθηναίοις μάχεσθαι, ἢ αὐχένα διορύξας ἀπιδαλάσσωσιν) ἐκωλύθη δὲ φυγών.

513. Θηκὸς δέ τις ἐξὶ βαθὺς πόρος Αἰγαίου] Ὅτι τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ἀτερψίας ἔχειν λέγει νήσους, καὶ ὅτι θηκὸς βαθὺν πόρον δὲ δὲ Αἰγαῖα καλεῖ. καὶ ὅτι δὲ Βλήσπαντον παραρρέων, ἃ ἀνεχράζων, ἢ ἐνυμολογῶν, ἐγνωπὲν ὕδωρ Ἀδαμαντίδος Ἕλλης λέγει αὐτόν· ὡς ἐκεῖ καταπεσούσης δὲ Ἕλλης δὲ δυναστὸς δὲ Ἀδάμαντος, καὶ λιτέσης τῷ τόπῳ τὸ ὄνομα· ὃς καὶ πάρον [9] Ἡρόδοτος ἱστορεῖ ἀπὸ τῶν Θρακικὴν Χερρόνησον. ὁ δὲ Διονύ-

1. ὑπίλαον MS R. STEPH. 2. Urania XLVI. 3. καβαχάλκη E. & HERODOTUS, Erato L. a quo EUSTATHIUS desumsit. 4. Alex. v. CCCCLI. 5. τέρνα legendum, ut HOLSTENIUS in STEPH. BYZ. in v. Κυχρεία restituit. 6. Εὐρυκλέα hic dicitur apud STRAB. lib. IX. 7. Βάκαρον apud LYCOPHR. Alex. v. CCCCLI. male. 8. Βήρμα THEOCRITUS idyll. VII. v. VI. At scholiastes ibidem Βυρίνας legi testatur pro Βήρινα. 9. Polymn. LVIII.

σῆμ

σῦ λέγει καὶ ὅτι Σηστὸς ἐκεῖ καὶ Ἀβυδος ἐναντίον ὅρμου ἔθεντο· Σηστὸς μέ, Λεσβίων ἄποικος, καθὰ καὶ ὁ Μάδυτος, ὡς ὁ [1] χωρογράφος φησί, Χερρονησίτης πόλις, Ἀβύδου διέχουσα σταδίους λ', ἐκ λιμένος εἰς λιμένα. ἔνθα καὶ ὁ λεγόμενος Ἀποβάθρα, ὅπου ὁ Ξέρξης γέφυρα ἐπήγνυτο. φέρει Εὐρώπην δὲ ὅτι ἡ ἔμπροσθεν πόλις, λεγομένη Ἀπικιὰς μέ ὁ Σηστὸς, παρὰ δὲ [2] Ἑφόρῳ ὁ Σηστός. ἔχει δέ ποτε τεῖχος ἰσχυρὸν, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. Ἀβυδος δὲ πρὸς [3] ἀνατολὰς ἀντιπαρήκουσα τῇ Σηστῷ, κτίσμα Μιλησίων, ἴσον διέχουσα Λαμψάκου καὶ Ἰλίου, ὡς ὁ χωρογράφος φησίν· ἔνθα τὸ ἐπιπασάλιον τοῦ πρεμνοῦ, ὅπερ ὁ Ξέρξης ἔζευξεν. ἐνταῦθα δὲ ὁ Ἀβυδος αὖτη κατὰ Δαρείου τοῦ πατρὸς Σκύθας. [4] δὲ λέγεται ποτε καὶ Λυδικὴ Ἀβυδος Αἰγυπτία, ἔσχεσε Μεμνονείαν βασιλέα, βουτερεύουσα μετὰ τοὺς ἑκατομπύλους Θήβας. καὶ Ἰταλικὴ δὲ ἱστορεῖται Ἀβυδος. ὅτι δὲ φασὶ Ἑλληνόφωνοι ἀμφιβάλλειν τοῖς παλαιοῖς ἄλλα τι καὶ πόθεν ἂν ἄρχοιτο, ἴσθι φεύγοντας. Ἱερὸν δέ τινα φασὶν ἱστορεῖν, πατέρας χθόνιοι μεγάλως κατακλυσμὸς, ὧν ἐφ' ἑνὶ Ἀλεξάνδρῳ τοῦ Ἑλλήνοντος ἀφεῖσα τοῦ Ἀσίας πρὸ Εὐρώπην. Ἰσθμὸν δὲ ὅτι χ[1] τοῦ [4] χαλάσματα τὰ ἐνθένδε, καὶ Ἰταλικὴ πόλις τις λέγεται ἑλληνίδων τὸ Ἀβυδον, καὶ ὅτι δὴ συκοφαντίᾳ καὶ μαλακίᾳ διεβάλλοντο οἱ Μιλήσιοι. Ἀβυδηνοὶ ἔτοι· ὅθεν καὶ παροιμία, μηδ' εἰκῇ τοῦ Ἀβυδον πατεῖν, ἤγουν μὴ διαξέοντας αὐτῆς ἐπιβαίνειν. ἐξ αὐτῆς δὲ καὶ ἑτέρα παροιμία δὴ [5] τοῦ ἀνδρῶν", τὸ, Ἀβυδηνὸν " ἐπίφθεγμα ". τὸ δὲ, ἐναντίον ὅρμου ἔθεντο, ἀντὶ τοῦ, κατεναντίον κεῖνται ἀλλήλαις, καὶ ἀντιπορθμαί εἰσιν.

517. Εὐρώπης δ' αἱ μὲν λαιῆς ὑπὸ κύμασι χεῖρες] Οπ τοῦ ἐν τῇ Λιγαίῳ νήσων ὅσαι ὑπὸ κύμασι χεῖρες λαιᾶς κεῖνται τοῖς εἰσίοῦσι τοῦ Ἑλλήσποντον, τοῦ Εὐρώπης εἰσὶν· ὧν ὅδε καὶ ἡ Μάκρις, καὶ ἡ Σκῦρος, καὶ ἡ Πεπάρηθος, καὶ ἡ Λῆμνος, ἥ τις Ἡφαιστου τέμα· καὶ Ἰμβρος, καὶ Σάμος Θρᾳκία, ἥ τις Καβείρων ἔσχεν ἕδρα, οἳ καὶ Κορύβαντες ἐλέγοντο· καὶ Θάσος, ἥ τις καὶ χρυσία εἶχέ ποτε, καὶ τὸ Δάτον συνῴκισε, πόλιν ἔνδοξον φέρει τιὼ τοῦ Στρυμόνος παρηλίαν. ἀφ' ἧς παροιμίαν οἱ παλαιοὶ φασι, Δάτος ἀγαθῶν, ὡς τὸ, ἀγαθῶν ἀγαθίδες. καὶ σκόπει ἐνταῦθα τοῦ παροιμίαν, τὸ, ἀγαθῶν ἀγαθίδες. εἰ γὰρ καὶ ἄλλως αὐτῷ οἱ [7] πολλοὶ ἐκλαμβάνουσι), ἀλλ' ὅμοιόν τι ἔοικε τοπικὸν τι εἶναι ἡ Ἀγαθίς. δὴ καὶ εἰς ὁμοιότητα παρεπίθη τοῦ, Δάτος ἀγαθῶν. ἵνα ὥσπερ λέγεται Δάτος ἀγαθῶν, οὕτω τύπου καὶ πόλις, ὅτου

1. STRAB. lib. XIII. 2. ex STEPH. BYZ. in v. Σηστός. 3. μικρόν τι addit MS R. STEPH. 4. STEPH. BYZ. in v. Ἀβυδος. 5. τοῦ Ἀβυδηνοῦ E. 6. ἐπιφώνημα legendum, inquit THO. de PINEDO. apud STEPH. BYZ. ἐπιφόρημα SUIDAS & ZENODOTUS. ſolus HESYCHIUS ἐπιφώνημα. ERASMUS in chiliad. Ἀβυδηνῶν ἐπιφόρημα a quibuſdam legi teſtatur. 7. παλαιοὶ MS R. STEPH.

λέγω)

λέγη· καὶ Ἀγαθύρσεις ἀγαθῶν. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο, ποία λοιπὸν ἄλλη ὁμοιότης ἦν δύο τόπων παροιμιῶν; Ἰσέον δ' ὅτι Παιείων κτίσμα ἡ Θάσος· τὸ Πάριον δ', πόλις ἐν τῇ Προποντίδι. ὁ δ' Ἀξιανὸς ἄλλως φησὶ, Πάριον ὡς Ἰασίονα, ᾧ ἐπώνυμον τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ Πάριον, ὡς οἰκιστήν. καὶ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ὁ Αἰτωλὸς πρὸς τὸ προτερον λόγον, ἀλλὰ τάχα ταυτότητά τινα παραδηλοῖ, ὡς ἐν πολυωνυμίᾳ Προποντίδος τε καὶ Ἑλλησπόντου. ὃ καὶ ἑτέροις ἔδοξεν, ὡς ἤδη προεγράφαμεν. καὶ ὅτου μὲν Πάριοι κτίσται τὴν Θάσον λέγουσι· πηνὶς δ' ἀνάπαλιν τὸ Πάριον ἀπὸ τῆς Θάσου εἴποιεν ἀποικισθῆναι. Ἀξιανὸς δέ φησι καὶ ὅτι Θάσος ἀπὸ Θάσου καλεῖται, Ποσειδῶνος υἱὸς καὶ ὅτι ἐκαλεῖτό ποτε καὶ Χρυσὴ νῆσος, διὰ τὰ χρυσᾶ μέταλλα, ὧν [1] Ἡρόδοτος μέμνηται· λέγων ὅτι πρόσοδος εἶχον μεγάλας οἱ Θάσιοι, καὶ μέταλλα χρυσᾶ σκαπτὸς ὕλης. ἀνοῦργον δὲ αὐτὰ Φοίνικας οἱ κτίσαντες τὴν νῆσον μὴ Θάσιοι τῆς Φοίνικος, ἐξ ἧς ἔχει καὶ τὸνομα. εἶχε δ' ἱερὸν Ἡρακλέους ὁ Θάσος, ὑπὸ τῆς αὐτῆς Φοινίκων ἱδρυθὲν, οὓς πλεύσαντες κτίζειν τὴν Εὐρώπην, πρὸ Θάσου ἔκτισαν. καὶ ταῦτα μὲν περὶ Θάσου.

§ 20. Ἀσανπὰς ἔπαιτο Μάκρις] Ὁρᾷ δ' ὅτι φιλοπμότερον ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς ἀγλαϊζόμενος ἐφ' ἑκάστῃ τῶν νήσων, ὅπόθεν τε χρῆται· καὶ ᾗ μὲν Μάκριν, ὃ ὅτι τῆς Εὐβοίας, Ἀσανπάδα λέγει, ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῇ ἔθνους τῆς Ἀσάντων, Θρᾳκίης ἔθνεος, ὡς φησιν Ἀξιανὸς, κλυθέντος ὕστερον ἀπὸ τινος Ἀρχέου υἱοῦ Ποσειδῶνος Ἀσαντος. τούτου ὁ [2] Ὅμηρος κομᾶν τε τὰ ὄπιθεν φησὶ τοὺς Θρᾳκίους νόμῳ, καὶ μεταδύμιος ὀνομάζει. ἡ δὲ Σχίρων ὁ Διονύσου ἠνεμόεσσαν καλεῖ, ἢ Πεπάρηθον αἰπεινὴν, ἢ Λῆμνον, κραναὴν πόλιν Ἡφαίστου, ἀκολέθρου [3] Ὁμήρου, ἀφ' ὧν ἐκεῖ ποτε ἦν πυρὸς κρατῆρας. δὶς καὶ πόλεων φέρει αὐτὴν δύο ὀνῶν, ἃ μία Ἡφαιστία ἐλέγετο. λέγονται δὲ καὶ ταύτην Πελασγοί ποτε οἰκῆσαι, οἱ ἐκ τῆς Ἀττικῆς ὑπὸ Ἀθηναίων ἐξελασθέντες, ὡς ἄδικοι καὶ ἅρπαγες· ἢ δὲ [4] Θάσον ὠγυγίαν λέγει, καὶ Δήμητρος ἦν ἀκτὴν, ἀφ' ὧν τὸ εὔδαιμον τῆς νήσου, καὶ εὔκαρπον. ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν ἔπεσε τὸ, Θάσος ἀγαθῶν, ὡς εἴ τις εἴπῃ δάσος. κεῖται πηνὶς, Δάτος ἀγαθῶν, πρὸ τοιαύτην παροιμίαν χρᾶσιν, ἀεὶ δὲ ἐπὶ μικρῶν λέγουσι [5]. Ὁρᾷ δὲ ἐνταῦθα καὶ ὅπως τῶν ἄλλων ποιητῶν τὸ, Δήμητρος ἀκτὴ, λαμβάνοντων ἀντὶ τῆς δωρεᾶς, ἐπὶ ἀντὶ τοῦ, τόπος καὶ τέμενος, ἔλαβεν. ἔπὶ δὲ κἀκείνα ἀεὶ τῶν εὐκτιμένων νήσων ἴσέον· ὅτι Εὔβοια νῆσος μία τῶν ὑμνουμένων ἐπῶν, ἣ καὶ Μάκρις ὀνομαζεῖσα· Μάκρις, ἀφ' οὗ τὸ τῶν Θασίων ὀθόμνιος·

1. Erato XLVI. & Euterp. XLIV. 2. Iliad. B. v. DXLII. 3. Odyſſ. Θ. v. CCLXXXVIII. 4. Θάσος. STEPHAN. BYZANT. malè. 5. comm. in v. DXVII.

ὅτι

ὕπω γάρ πως [1] παρεμπίπτης ἐκτέτα(ται). διὸ καὶ δέδωκε τῷ [2] κωμικῷ καθ' ὅλου σύμματος ἐν τῷ,

Τῶν γὰρ ἀμφὶ [3] παρατέτατ', καὶ Περικλέες,

ὡς ἐπ' Αἰγιναίων ὀξυτενόντων ποτὲ τὸς φόρυς αὐτῆ. [4] κλίνεται δ' ἡ Μάχης αὕτη ἀπὸ κοινοῦ ἐπ' ὀ. διὸ καὶ ὁ νησιώτης αὐτῆς, Μαχρικὺς λέγεται. ἰδίᾳ δ' καὶ αἰγιαλὸς ὅτω καλύμβῳ, κλινόμβῳ δὲ ἀπὸ ἐπ' ὀ. ἐλέγετο δὲ Μάχρις καὶ ἡ Κυκλάδων μία, ἣ Ἰκάρῳ, ἀφ' ἧς νομίζουσί τινες εἰρῆσθαι καὶ τὸ Ἰκάριον πέλαγος.

521. Σκῦρός τ' ἠνεμόεσσα, καὶ αἰπεινὴ Πεπάρηθος] Ἡ δὲ Σκῦρος τὸν κύπτον ταύτην ἔχει, ἀπὸ τοῦ τὸ νῆσος ταύτης σκληρὸν, καὶ οἷς [5] σκυρώδης", ὅτοι λιθώδης. σύρος γὰρ ὁ λατύπη, ἤγουν τὰ ἐκπαλλόμενα λιθίδια ἐν τοῖς λαξεύμασι. φέρεται δὲ ἐπὶ τῆς Μαγνήτων γῆς ἡ Σκῦρος αὕτη, ὡς καὶ ἡ Πεπάρηθος. θαυμαστὰ δὲ ἄγγη αἱ Σκύρειαι· καὶ μέταλλα δέ εἰσι ποικίλης λίθου, Σκυρίας λεγομένης, καθὰ καὶ Καρυστίας.

524. Ἰμβρος, Θρηϊκίη τε Σάμος] Ἡ δὲ Ἰμβρος, Θρᾳκικὴ μὲν δι' ὅλης νῆσος, ἱερὰ Καβείρων καὶ αὐτὴ· ὄνομα δὲ Δαμόνων οἱ Κάβειροι. ἐπιμᾶτο δὲ αὐτόθι καὶ Ἑρμῆς, ὃν Ἰμβραμον λέγουσι οἱ Κᾶρες, ὡς ἐν τοῖς [6] ἐθνικοῖς ἀνεκφέρεται· ὅθεν καὶ τάχα καὶ Ἰμβρος ἡ νῆσος παρονομάζεται. ἡ δὲ Θρᾳκία Σάμος λέγεται μὲν καὶ Σαμοθρᾴκη [7] συνθέτως". καλεῖται δ' ὅτως πρὸς διαφορὰν ἑτέρας Σάμου τῆς Ἰωνικῆς. μέμνηται δὲ ταύτης καὶ [8] Ὁμηρος. ὑλήεντο δέ ποτε Δαρδανία, ἀπὸ τοῦ Δάρδανον, ὃς ἐν τῷ κατακλυσμῷ διεπορθμεύθη ἐκεῖθεν εἰς τὸς Τρωϊκὸς τόπους. ξηνθήσεται δὲ ὡσὶ ἡ Σάμος ταύτης καὶ [9] κατωτέρω. καὶ τοιαῦτα μὲν, ὡς [10] εἴρηται, τὰ τοιάδε νήσων ὀνόματα. ἡ δὲ Σάμος ἡ Θρᾳκικὴ, Κυρβάντιον ἡ Κορυβάντιον ἄλυ λέγει, ἀπὸ τὰ ἐκεῖ τῆς Κορυβάντων μυστήρια, ὧν καὶ [11] Λυκόφρων μέμνηται. ἀφ' ὧν καὶ κορυβαντιᾷν, τὸ μὴ ἐκστάσεως ἐνθουσιᾷν. ταῦτα διηπορημένως ὡσὶ τῶν Αἰγαίου νήσων ἐξ ἀριστερῶν κειμένων τοῖς εἰσπλέουσι τὸν Ἑλλήσποντον, αἳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ προσκείμενται· ὧν μία σοὶ πολλαῖς ἄλλαις, καὶ ἡ πρὸς τῇ Ἀθηναίᾳ νῆσος, Ἐλένη καλουμένη· ἔνθα ἡ Ἑλένη ἀπέβη μὴ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν, ἣ καὶ πρὸ τούτου, ὅτε ἁρπάγη.

525. Αἱ δ' Ἀσίης προπάροιθε αἶσαν λάχον] Οἱ αἱ περὶ τὸ Αἰγαῖον

1. παρεμπίπτης STEPH. BYZ. in v. Εὔβοια. ἐπιμίπτης schol. ARISTOPH. Sed STRABO ut noſter. 2. ARISTOPH. in nebulis. 3. παρατέθη ARISTOPH. ſed ejuſdem Gr. ſcholiaſtes & EUSTATHIUS videntur legiſſe παρατέτατα. 4. vide ARISTOPH. ſcholiaſten ad dictum locum, qui eamdem habet Macrios deſcriptionem, quam noſter repoſuit, & iiſdem verbis. 5. σκληρώδης E. 6. STEPHAN. BYZANT. in v. Ἰμβρος. 7. συνθέως E. 8. Iliad. T. v. CCCXXVI. 9. vide comm. in v. DXXXIII. 10. comment. in v. DXX. 11. Alex. v. LXXVIII.

πέλαγος δεξιαὶ νῆσοι τοῖς ἐκπλέουσι τὴν Ἑλλήσποντον, τῇ Ἀσίᾳ προσεχωρήκασιν· ὧν πρώτῃ ἐπέχουσι μοῖραν τὴν ὑπὸ Εὐρώπης εἰς Ἀσίαν ἀφεσαίνουσι αἱ νῆσοι αἱ πρὸ τοῦ Δῆλον ἐκκλίνουσιν, καὶ δι' αὐτὸ, τέτραμα Κυκλάδες εἰσί. καὶ ἔστι τοῦτο ἐτυμολογία τοῦ ὀνόματος τῆς Κυκλάδων. ἄδεται δὲ πάνυ ἐν τῇ Ἰσοσίαις ἡ Δῆλος, ὡς Ἀπόλλωνος ἱερά· ἔνθα καὶ μαντεῖον ἦν ἐκεῖ πρεσφανές. ἐκαλεῖτο δέ ποτε καὶ Ὀρτυγία, ὡς [1] γεωγράφος φησί. καὶ ἡ μυθικὴ αἰτία κεῖται παρὰ [2] Λυκόφρονι. ὃν ἐξελῶν Ζεύς, φασιν, ὅτε ἐδίωκεν αὐτὸν νεκρὸν, [3] ὅτε κύνα" πτέρυγι. [4] Ἀξιόνικος δὲ περὶ ταύτης φησὶν, ὅτι Δῆλος ἡ πάλαι πλωτὴ οὖσα, ἔστι ὅτε ἡ Λητὼ ἐπίζα αὐτῆς, διδύμους ἔχουσα παῖδας. καὶ ἄλλοι δὲ συμπεφαντάζονται αὐτῷ, φασὶ Δῆλον αὐτὴν κληθῆναι, διότι φερομένη ποτὲ ὑπὸ θάλασσαν, ἀνέβλυσεν ὕστερον κάτοθεν, ὡς καὶ ἄλλαι τινὲς, καὶ ἐξ ἀδήλου βάσεως ἐξεζώσθη συμβεβηκυῖα. ταῦτα δὲ ὕστερα ἐπλάσθη, διὰ τὸ συχνά ποτε, κατὰ πνεῦμα, τὴν νῆσον ταύτην σείεσθαι. διὸ καὶ χρεῖον ἦν τῷ περὶ αὐτὴν [5] ὁ Τρέμων" καλούμενον. ὁ μῦθος Ἡρυλλέμβιος χρησμὸς ἐναντίωται τούτοις τοῖς λόγοις, ὁ λέγων ὅτι,

[6] Κινήσω καὶ Δῆλον ἀκίνητον πάρ ἔουσαν.

λέγει δὲ ὅτι ὑπνίκα ὁ Δαρεῖος στρατηγὸς [7] Δάτης" τετρακόσια πλοῖα λιβανωτὸν ἐθυμίασεν ἐν τῷ βωμῷ τοῦ Δηλίου Ἀπόλλωνος, καὶ ἀνέπλευσε, τότε ἡ Δῆλος ἐκινήθη πρῶτα καὶ ὕστατα, τὸ πρὶν ὅσα ἀκίνητος. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ τὰς Κυκλάδας πλείους εἶναι τῶν ιϛ', ὧν εἰσιν, ἡ Κύθνος, ἀφ' ἧς ὁ Κύθνιος λέγεται τυρός· ἐξ ἧς καὶ ζωγράφος ὄνομα ἔχων ὁ Κυδίας. Ἡ Πάρος, ἐξ ἧς παροιμία, τὸ ἀνεπαίσασα, ἦγαν μετεμελήθησαν. ἐψεύσατο γάρ ποτε ἐκ [8] μεταμέλης" οἱ Πάριοι τὰς εἰρημένας ὁμολογίας, ἃς ἔθεντο πρὸς τὴν Μιλτιάδην, ὡς ἐλπίσαντες πόθεν συμμαχίαν ἐν κακοῖς. Ἡ Ἀμοργὸς, ἐξ ἧς Σιμωνίδης ὁ ἰαμβοποιὸς, Ἀμοργῖνος ἐντεῦθεν λεγόμενος προσεπωνύμως, τύπῳ ἐθνικῷ· τὸ δὲ Ἀμόργινος, παραξυντένως, χαπῶνος ὀλίγιστον, ὑπὸ χρώματος ἴσως ἐλαιοχρὼς πυρός. Ἀμόργη δὲ ἡ τῆς ἐλαίας ὑποσάλμη, ὃ ὄζει ὁ τρυγίας. Παυσανίας δέ, ὃ τὸ Ἀττικὸν λεξικὸν, ἄλλο τι ἐμφαίνει, λέγων, Ἀμοργὸς ὅμοιον βύσσῳ· καὶ ὅτι ἀμοργὶς κυρίως ἡ λινοκελάμη, ἐξ ἧς ἐνδύματα ἀμοργίνα λεγόμενα, ὡς ὁ [9] κωμικὸς ἐν Λυσιστράτῃ δηλοῖ. Ἡ Δῆλος, ὅτω λεγομένη ἢ διὰ τὴν Ἡρυλλεμβίου μαντείαν, ὅτι ὑπὸ θάλασσαν, ὡς ἐρρέθη, ὅσα πρόσθεν, ὕστερον φανεῖσα ἐδηλώθη· ἢ διὰ τὰς ἐν αὐτῇ μαντείας, ἐξ ὧν ἐδηλοῦτο τὰ συμβησόμενα. Ἡ Τῆνος, ὑπὸ

1. STRABO lib. X. 2. Alex. v. CCCCI. 3. ὅτε κάφη ὅτε κύνα E. & MS R. STEPH. at R. STEPHANI cod. al. καφὴν pro κάφη exhibuit. 4. Pluris legendum inquit TAN. FABER. 5. Ὀτρέμων MS R. STEPH. 6. ex HERODOT. Erato XCVII. &c. 7. Δᾶτις pro Δάτης, legit HERODOT. 8. μεταμελείας MS R. STEPH. 9. ARISTOPHANES.

πτος

πνος ὅτου κλιδεῖσα Τήνε ἀνδρός· ἦν δὲ [1] σκοροδοπάγος· γῆ αὕτη, ὡς καὶ ἡ [2] κωμῳδία δηλοῖ, Τιμίων μεμηνιῶν σκορόδων· ὕδατι κατάῤῥυτος, διὸ καὶ Τέρψει ἐκλήθη· χρυσᾶν ἔχουσα ἧς τὸ ὕδωρ οἶνῳ ἢ μίσγει). καὶ φιάλιον ἦ λέγεται ποτε ἐν αὐτῇ ἀνακεῖσθαι, σύγκραμα ἔχον, ἐξ ἧ πάνυ ῥᾳδίως πῦρ ἀνήπτετο. Η Ι, ἡ χῖ [3] χρησμῶν Ομήρε μητείς, ἤγουν ὅθεν λῖ Ομήρε μήτηρ. καὶ ὅρα τὸ μητείς, ἐξ ὁμοιότητος τ πατείς. Η Σέριφος, ἅτις ὅτου πετρώδης ἐστὶν, ὡς τε κωμῳδεῖται ὑπὸ τ Γοργόνος τέτο παθεῖν, ὡς τ Περσέως αὐτόθι πετραίντος, καὶ τ τ Γοργόνος δῶρον ἐκεῖ κομίσαντος κεφαλῆ, δι' ἧς τὸς ἐκεῖ ἀπελίθωσεν. Ιωνες δὲ ἀπὸ Αθηνῶν οἱ Σερίφιοι, καθὰ καὶ οἱ Σίφνιοι, ὡς [4] Ηρόδοτος ἱστορεῖ. Η [5] Μύκονος, ἐν ᾗ λέγονται κεῖσθαι οἱ τ γιγάντων ὑγρότατοι, ἀναιρεθέντες ὑπ' Ηρακλέος. ὅθεν δὴ καὶ ἀπ' οὐ παλαιόντων μᾶλλον, ἤγουν ὅτι τ μᾶλλον δίκη κατασκαφέντων λέγε) τὸ, πάνθ' ὑπὸ μίαν Μύκονον· ἤγουν, πάντα ὑπὸ μίαν βλάβην, ἢ κατασκαφήν. ὀπωρίζει δὲ τοῖς Μυκονίοις φαλάκρωπας. διὸ καὶ οἱ φαλακροὶ, Μυκόνιοι λέγον). Η Νίσυρος, ἧς καὶ [6] Ομηρος μέμνηται· ὅτου χαλκεύῃν ὑπὸ τ νέων, καὶ τ σύρων, διότι ἀποικοπεῖσα τ νήσου τ Κῶ τῇ τ Ποσειδῶνος τειαίνῃ, ἐπισύρει τῷ γίγαντι Πολυβώτῃ νέοντι, ὃ ὄζει οἰχομένῳ. αὐτὴ δὲ τ Σποράδων νήσων ὖσα, κατὰ πνας, πετρώδης ἐστὶ λίθῳ μυλίᾳ. γίνεται δὲ καὶ οἶνος χρηστὸς ὁ Νισύριος. Η Σῦρος, ἣν ὁ ποιητὴς Συείλην καλεῖ ἐν [7] Οδυσσείᾳ, ἢ πε μηκύνει, κῖ τ [8] γεωγράφων, (ἤγουν ἐκτείνει) πλὴν φοινίκων συλλαβῶν, τετάσι τ ἄρχουσαν. Η Σίφνος, ἀπὸ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, ἀφ' ἧς ὁ Σίφνιος ἀσφάλαθος, διὰ εὐτέλειαν. λέγονται δέ ποτε ἀκμάζειν τοῖς φοράγμασιν οἱ Σίφνιοι, καὶ πλουτεῖν μᾶλλον, ἀφ' ὧ τὸ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἐν τῇ νήσῳ ἔῃ) μέταλλα. Κυκλὰς δὲ καὶ ἡ Ανδρος, ἀπὸ Ανδρε πνὸς ὅτου κλιδεῖσα. Αλλὰ καὶ ἡ Νάξος, λεγομένη ὅτου ἀπὸ Νάξε Καρῶν ἡγεμόνος· ἢ παρὰ τὸ νάξαι, ὅ ὄζει [9] σῦσαι, ἀφ' ἧς ἐν θυσίας ἐξαιρέτες πνὰς ἐκεῖ γινομένας. [10] Ηρόδοτος δὲ καὶ ὠδὶ Σικελίαν Ναξίοις πνὰς ἱστορεῖ, λέγων καὶ ὅτι ἡ Κυκλὰς αὕτη Νάξος μεγέθει μὲ ἡ μεγάλη ἐστὶν, ἄλλως δὲ καλή τε καὶ ἀγαθὴ, ἀγχοῦ τ Ιωνίας, χρήματα ἔχουσα πολλά. ἐβασίλευε δέ ποτε αὐτοῖς καὶ ὀκταετηρίδι ἀπὸς, καὶ πλοῖα μακρὰ πολλά.

527. Ρύσια δ' Απόλλωνι χορὸς ἀνάγεται] Οτι αἱ Κυκλάδες ἔαρος

1. σκορδοφόρος MS R. STEPH. sed potius σκορδοφόρος legendum est, inquit R. STEPHANUS. & sic E. 2. ARISTOPH. in PLUTO. 3. hic χρησμὸς extat apud STEPH. BYZ. in v. Ιος. 4. Urania XLVI. 5. Μύκονος MS R. STEPH. ut & in sequentibus. 6. Iliad. B. v. DCLXXVI. 7. O. v. CCCCXI. 8. STRAB. lib. X. 9. Βύσαι SALMASIUS legit ex HESYCHIO. 10. Terpsich. XXX. &c.

γλυκερῶ νέω ἴσαμβύκῃ, ἢ ἀφελεμβύκῃ, ὅτε ἐν ὄρεσιν ἀνθρώπων ἀπάνευθε κίοι λιγύφθογγος ἀηδών, χρῆος ἀνάγκῃ τῷ Ἀπόλλωνι· ὧς κ᾽ ἐγὼ λέγω, ὡς ἐγώτως χάριν κ᾽ ὀπὶ σωτηρίᾳ γινομένης. καίτοι κυρίως ἐγώτα (ὡς κ᾽ ἐν τῇ [1] Ιλιάδι φαίνεται) τὰ ἐξ ὀπισθορόμου ὁπλιτικῶς κ᾽ ἐλκυστικῶ λαμβανόμενα εἰς ἐνάγκρα· ἀπὸ τ᾽ ἐγὼ τὸ ἑλκύω ἐτυμολογοῦσα· καταχρηστικῶς δέ ποτε κ᾽ ὀπὶ ἁπλῶς ἐνεγκόντα λέγεται. ὁ μὴν καὶ Διονύσιος, κτ[1] ἀριθμοῦντα ξυστρικὸν σωτῆρα αὐτῷ, ὅτι δώρων σωτηρίων τ᾽ λέξιν εὕληφεν, ἄφρ μᾶλλον σῶστρα λεχθήσονται, καθάφρ λύστρα τὰ ὕδωρ αἰχμαλώτων διδόμενα.

530. Νῆσοι δ᾽ ἐξείης Σποράδες.] Οπ ὥσφρ αἱ Κυκλάδες, ὕτω καὶ αἱ Σποράδες ἐν τῷ Αἰγαίῳ εἰσὶ πελάγι, ἃς ἡ τ᾽ ἀξιογήστως πυκνοκαρπία ὠκ ἔχει. ἔστ᾽ ἡ τῶ Σποράδων ἡ Νικαία, πλησίον τ᾽ Νάξου· ἡ Θήρα, ἐξ ἧς λοιμικία Λακώνων εἰς Κυρήνην [2] ἐστάλη", καθὰ κ᾽ [3] Πίνδαρος ἱστορεῖ. ἐν ταύτῃ ἤ τε τὸς ἐτῶν [4] κ᾽" ὑπομένοντας ἐβρύκει, ἤ τε τὸς ἐπαετεῖς, εἰ θάνοιεν. ἡ Μῆλος ἀπὸ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, ἀπό τιν᾽ ἀνδρὸς Μήλα κληθεῖσα, κτ[1] πλὴ τ᾽ Αξειναῦ ἰσοείας, εἰς ταύτην Αθηναῖοί ποτε πέμψαντες ἄνδρν τὸς ἐνοικοῦντας ἐπόρθησαν. ἄλλοι δὲ Καλάμην τ᾽ Μῆλόν φασιν, ὁμώνυμον ἔχουσ᾽ πόλιν, ἄθεν ἦν Διαγόρας ὁ Μήλιος ἀ ἐπ᾽ ἀσεβείᾳ κωμῳδούμενος. τ᾽ Σποράδων δὲ κ᾽ ἡ Πάτμος ἀπὸ τὸ Ικάριον πέλαγος, κ᾽ ἡ ἀπὸ τὸ Κάριον πέλαγος κ᾽ ἡ ἀπὸ τὸ Καρπάθιον Ασυπάλαια. ναὶ μὴν καὶ ἡ Κίμωλος ἀπὸ Κρήτης, ἐξ ἧς ἡ Κιμωλία γῆ, ὀστρακόδης εἰς νίτρα κατασκευήν, ὡς κ᾽ ὁ [5] κωμικὸς λέγει. κ᾽ ἡ [6] Λέρος" δ᾽ μία τ᾽ Σποράδων ὀπὸ ἀπὸ τ᾽ Καρίαν, ἧς οἱ ἄποικοι κακόηθεις, ὡς δηλοῖ ὁ [7] Φωκυλίδης, λέγων, [8] Λέριοι κακοί· ὐχ ἁ μί, ὃς δ᾽ ὅ· πάντες ὄ, πλὴν Περκλέης· κ᾽ Περκλέης ὄ Λέριος. Σποράς ὄ κ᾽ ἡ ἀπὸ τῇ Ρόδῳ [9] Νισία", ἢ τις περιῴδειν, φασὶν, ἔπαδεν. οἱονεὶ γὸ Διονυσία τις ὁδός· ἐπεὶ [10] Διονύσιος" πλὴ Αριάδνλιν εἰς αὐτὸν ἐκ τ᾽ Νάξου ἤγαγεν, Μίνωος τ᾽ πατρὸς δίωκοντος αὐτόν. εἰσὶ δ᾽ κ᾽ ἄλλαι Σποράδες, ἃς (ὡς ἐρέθη) ὁ τ᾽ κοσμογραφίας πίναξ ὐκ ἔχει· ὧν τινες κ᾽ τ᾽ Τηνίην φασιν, ἣ τις ἀνωτέρω Κυκλὰς ἐλέγετο. ἐοίκασι δ᾽ ἀρχαιόδεις αἱ Σποράδες ἔᾶ), ἤγουν λειμώκαι. διὸ καί φασι Διονύσιος ὅτι παμφαίνουσιν, ὃ ὅτε ἀνεφέλης ἀέρος ὄντος, τὰ ἄστρα φαίνοντας,

1. Δ. v. DCLXXIII. 2. ἀπεστάλη E. 3. Pyth. od. IV. 4. ſcribendum κ', ut STEPH. BYZ. in v. Θήρα. 5. ARISTOPH. in ranis. 6. Λίρος editio R. STEPH. & A. MATTHÆUS. ut & infra. ſed Λέρος MS R. STEPHAN. recte. 7. ex STRABON. lib. IX. 8. epigramma metro ſolutum, quod ſic reſtituit ERASMUS, Καὶ τόδε Δημόδοκον, Λέριοι κακοί, ὐχ ὁ μί, ὃς δ᾽ ὅ. –

Πάντες πλὴν Περκλέους ὁ Περκλέης Λέριος. STRABO lib. IX. & E. legunt Πανπερκλέης pro Περκλέης. vitioſe. 9. Διονύσια cod. MS teſte MOLSTENIO. 10. Διόνυσος E.

ὑγρὰ-

ὑχὰ νέφη βιασαμένων ἀρκτῴων βορέων. τοῦτο δ' μάλιστα εἴπεν ἀφ' τοῦ ἀργιλώδους καὶ λευκοῦ τῆς αὐτόθι γῆς, ὡς εἴρηται. Σποράδες δὲ λέγονται πάντα ὅσα καὶ δι' ἄλλας αἰτίας, μάλιστα δ' ὅσαι περὶς ἀντιθιασσολὴν τῆ Κυκλάδων. ἃ γὰρ ἐστ' αὐτοῖς ὡρισμένον ἔχουσι τόπον, ἀλλ' οὐ διαπαρίμβουσι εἰσὶ πολλαχοῦ. ὅτι γε Σποράδα πᾶσι καὶ τὴ ἔνδον τῆ Ἑλλησπόντου εἶπον Προικόννησον. καὶ δὴ πᾶσας, ἀφ' τὸ πολυπλανῶς καὶ πυκνὸν, Σποράδες νῆσοι καλοῦνται. εἶσι γὰρ ἂν, φασὶ, κατεσπάρθαι οὗ αὐτάς. εἰσὶ δὲ τῆς Σποράδων καὶ αἱ περὶ τὴν [1]Λυκόφρονι Καλύδναι, ὧν μία ἰδίως Καλύδνα καλεῖται· ἀφ' ἧς καὶ λοιπαὶ περικείμεναι τὴ αὐτόθι κλῆσιν ἔλαχον. ἔχει δὲ αὕτη μέλι τὸ Καλύδνιον ἀρίστου, καὶ τοῦ Ἀπιλίῳ ἐναμιλλον. ὁ δὲ τὰ [2]ἐθνικὰ γράψας καὶ τὸ μέλι Καλύμνιον λέγει καὶ τὰς νήσους ταύτας Καλύμνας, ἀφ' τὸ μ'. τὸ δὲ, ὑχὰ νέφη βιασαμένων βορέων, ἐξήγησις οἷον ὅτι τῆ παρ' [3]Ομήρῳ αἰθρηγενέτης βορέας. ὁ γὰρ τὰ νέφη βιαζόμενος, αἰθρίαν ποιεῖ, καὶ ἀφ' τοῦτο αἰθρηγενέτης ὅτι. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι καὶ ἐν Ἀρχαδίᾳ κόλπος τις ἔστι λέγεται, νήσους ἔχων Σποράδας.

§33. Ταῖς δ' ἔπι, νῆσοι ἔασιν Ἰωνίδες] Οπ μὲν τὰς Σποράδας νήσους αἱ Ἰωνίδες εἰσὶ, τοῦτέστιν αἱ ὑπὸ τὸς Ἴωνας· οἷς ἡ Καῦνος, ἣν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου προσῳδίᾳ ὀξύνει. ἔπι δὲ καὶ ἡ Σάμος, ἣν ἰμερόεσσάν τε ὁ Διονύσιος λέγει, καὶ Πελασγίδα δή, ὡς ὑπὸ τινων Πελασγῶν, ἀφ' ὧν καὶ Ἥρα ἐκεῖ Πελασγὶς τιμᾶται. Ισέον δὲ ὅπι καὶ πόλις ἔστι Καρίας λεγομένη Καῦνος, ὑπό τινος Καύνου ἀνδρὸς, ἃ ἐραδιεῖται ἡ ἀδελφὴ [4]Βυβλὶς ἀπήγξατο· ὅθεν καὶ ὁ περὶ τῆ παροιμίᾳ Καύνιος ἔρως, ὅτι τῆ ἀθέσμως ἐρώντων, ἃ καὶ ὅτι τῆ βλαβέντων ἐφ' οἷς ἀθέσμως ἠράσθησαν. ἔστι δὲ νοσώδης ἡ τοιαύτη, ἀφ' τὸ τῆ ἀέρος ὑκ ἀγαθὸν, ἔν τε θέρει καὶ μετοπώρῳ, ἀφ' τὰ καύματα, καὶ πλὴ τῆ ὠραίων καρπῶν ἀφθονίαν. ἔνθα τὰς οἰκοῦντας γλαυκὰς ἰδὼν [5]Στρατόνικος ὁ ὑμνήμονος ἀστεῖος κιθαῳδὸς ἔφη,

[6] Οἵπ ἂρ φύλλων γλυκὺ, τοῖσι δὲ καὶ ἀνδρῶν.

αἰτιᾶται δὲ διότι συνάπτει πλὴ πόλιν ἀφ' τὰς νήσους, ἔτι πλέον ἀσυσάβους ἔφη, καὶ πῶς ἂν ἐγὼ νοσεῖν ἔνοιμι τόπον, ἔνθα καὶ οἱ νικηταὶ θεσπεσίων; Η δὲ Σάμος αὕτη ἡ Ιωνικὴ πάνυ εὐπόλεμός ποτε, ὡς καὶ παροιμιάζεσθαι, χάλκ' ὁρᾶσθαι φέρειν αὐτόθι, πυραυλεῖσα δὲ, ἐπεφάνη δυσχερὲς ἄκρας λεπταλέησιν ἀφ' Συλοσῶντα τὸ τύραννον, ἀρξαντα πικρῶς. ἔνθα καὶ παροιμία, ἔκπτ Συλοσῶντος εὐτυχεία. ὁ μήτοι τοῦ Συλοσῶντος ἀδελφὸς Πολυκράτης, ἃ φιλίως ἐπυράννησε· γλυκύμενος δὲ εὐτυχέστατος,

1. Alex. v. xxv. 2. steph. byz. in v. Κάλυμνα. 3. Iliad. O. v clxxi. 4. Βυβλὶς steph. byz. 5. e steph. byz. & strabon. lib. xvi. 6. homer. Il. Z. v. cxlvi. apud apollonium lib. i. v.v. ſcholiaſtes legit Οἵπ γάρ φύλλων.

ὕστερον

ὕστερον ἐκριμάδη ὑπὸ Περσῶν. ἔστι δὲ ὁ Δικτύλιον ξύλας εἰς θάλασσαν ὃν αὖθις ἀφ' ἑαυτοῦ καταπόντος ἰχθὺς ἀπέλαβε. φασὶ δέ οἵτινες, ὡς λέγεται, ἐκ πάνυ εὐτυχῆς ἦν. ὠνομάδη δέ ποτε ἡ Μελάμφυλλος, ἡ Ανθεμίς· ἡ Παρθενία δέ, ἀπὸ ποταμοῦ Παρθενίου. ἐν ταύτῃ τῇ Σάμῳ ἡ ὄρος ὑψηλὸν λέγεται εἰς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀργυιάς, ἃ κάπαθεν ὄργυια, ὡς φασι [1] Ηρόδοτος, [2] πολυχάλκου", δι' ἃ ὕδωρ ὀχετευόμενον ἀφ' σωλιῶν, παρεγένετο εἰς τὴν πόλιν ὑπὸ μεγάλων πηγῶν· ἃ ἀρχιτέκτων Εὐπαλῖνος ὁ Μεγαρεύς. ἦν δέ, φησὶν, αὐτόθι καὶ ναὸς μέγιστος, ἃ ἀρχιτέκτων Ροῖκος, ἀπὸ ὀπηχείου. ταύτης ὁ πολίτης Σάμιος. ὁ μὲν τοι τὴν ἐν Κεφαλληνίᾳ Σάμην πολίτης, Σαμαῖος. διὸτι ἐκείνη καὶ Σάμη λέγεται, καθὰ καὶ παρ' [3] Ομήρῳ εὕρηται. Ισέον δέ ὅτι Ιωνικῶς τὴν ξηθεῖσαν Σῆμον φαμὲν, ὡς ἂν ἀπεξεπέλλοιτο τῇ τε Ομηρικῇ Κεφαλληνικῇ Σάμῃ, καὶ τῇ προειρημένῃ δὲ Θρᾳκίᾳ Σάμῃ, τῇ ὕπτιος κλιθείσῃ ἀφ' ὑψους· Σάμιοι γὰρ, φασὶ, τὰ ὕψη ὅπη δὲ εἰς πολὺ ἐξάρετο ὕψος, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ ποιητὰς εἰπεῖν, ἐξ αὐτῆς πόλεώς τε Ιδάης φαίνεσθαι πᾶσαν, καὶ τὰ κατὰ τὴν Τροίαν. οἱ δὲ φασιν ὅτι Σάμος λέγεται ἡ Θρᾳκία, οἱονεὶ Σάου τις, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ', Σάμος· ἀπὸ Σαΐων, ἔθνους παλαιοῦ οἰκήσαντος αὐτόθι. ὃ μέμνηται καὶ [4] Αρχίλοχος, ὁμολογῶν ἄχαριν τὴν αὐτῷ δαπάδα ἐν τῇ φυγῇ πολέμου ξύλα παρ' αὐτοῖς. καὶ ἡ Χίος δέ, τὴν Ιάονων ἔχει νῆσος, ἔχουσα πόλιν εὐλίμενον, ὡς ὁ [5] γεωγράφος φησὶ, καὶ ναύσταθμον π' ναυσὶ, καὶ ἄλσος φοινίκων, οἷς ἐπέπλεως ἐπαίων ἐννεακοσίων. ταύτης οἰκισταὶ Πελασγοί. ἐνταῦθα ὄρος τι [6] Παλιννεῶον". ἱστορεῖται δὲ ἐν Χίῳ πεσεῖσθαι μέλανα οἶνον γεύεσθαι, καὶ πεσόντος τοῦ ἐκεῖ θεράποντος χρήσασθαι, ὅτου κελεύσοις χρὴ ἰδίαν τινὰ κλῆσιν δηλωτικὴν, ἢ δηλικήν· ὡς καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐχρήσαντό ποτε Εἴλωσι, καὶ Μακεδόνες Πενέσταις, καὶ Αργεῖοι Γυμνήσιοις, καὶ Σικυώνιοι Κορυνηφόροις, καὶ Κρῆτες [7] Δμωΐτας", καὶ Ιταλιῶται Πελασγοῖς. ὥς τε καὶ ἱστορεῖται ταύτῃ δουλικῇ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὀνόματα εἶναι τοὺς Εἵλωτας, τοὺς Πενέστας, τοὺς Γυμνήσιους, τοὺς Κορυνηφόρους, τοὺς Δμωΐτας, τοὺς Πελασγοὺς, τοὺς θεράποντας. ἄλλοι δὲ Κρητικὴν λέξιν τὸ θεράποντας εἶναι φασὶν, ὡς καὶ Κρησὶ τὸ ὁπλοφόρον δοῦλον λεγόντων θεράποντα,

536. Κεῖθεν δ' Αἰολίδων] Οπ ἐκεῖθεν, ὅτοι μὲν τῆς Ιωνικῆς νήσου, ἀναφαίνονται νῆσοι Αἰολίδες, Λέσβος τε εὐόχρεως, καὶ Τένεδος ἰμερτή. μεθόριοις δὲ τῆς Αἰολικῶν πόλεων ἡ Λέσβος, σεσημειῶσθαι ἔχουσα χιλίας

1. Thal. LX. 2. ἑπτακάδιον secundum HERODOTUM. 3. Odyſſ. A. v. CCXLVI. 4. verſus ARCHILOCHI de hac re extant apud STRABON. lib. XII. 5. STRABO lib. XIV. 6. lege Πιλιννεῶον. 7. Δμωΐτας STEPHAN. BYZANT. in v. Χίος, unde hæc deſumta ſunt. & ſic HESYCHIUS habet.

ςαδίων,

σαδίων, μεταποιεμένη τ᾽ Ὀρφέως κεφαλῆς· ἐκεῖ γάρ φασι μὴ θάνατον αὐτῷ καλῦσαι σφενσινιχθῆναι. τοῦτο δ᾽ ἐμωδεύθη ἀφ᾽ τὸ ἀείσιτος ἐκεῖ καὶ μὴ Ὀρφέα γεύεσθαι ἄνδρας λογίους· ὧν ἦν καὶ Λείων ὁ Μηθυμναῖος, καὶ Πιττακὸς, καὶ ὁ ποιητὴς Αλκαῖος, καὶ ἡ Σαπφὼ, θαυμαστόν τι, φασὶ, γυναικὸς χρῆμα, σοφὴς ἦν ἐλεμία γυνὴ ἐναμιλλος εἰς ποίησιν. ἦν δ᾽ Πιττακὸς πόλις Λέσβου, μίαν ἔχουσα τ᾽ πέντε τ᾽ Λέσβον· ἀφ᾽ ἧς ἡ ὅλη νῆσος, Λέσβος ἐλήγετο, ἐκ τ᾽ μέρους λαχοῦσα τὸ ὄνομα· ὡσαύτως καὶ ἡ νῦν Μιτυλήνη λέγεται ἡ αὐτὴ, ἀπὸ πόλεως ὁμωνύμου μιᾶς ἐκείνων τῶν πέντε. τοῦ δὲ αὐτοῦ λόγου καὶ [1] Λυκόφρων αὐτὴν [2] Ιασιν᾽ ἐκάλεσεν· μία γὰρ καὶ ἡ Ιασις τ᾽ αὐτῶν Πιττακίδων. ἡ δὲ Τένεδος ἀφέμενον μὲν ἔχει σταδίων ὀγδοήκοντα, τ᾽ ἐπείρου δ᾽ ἀπέχει ὡς πλείους τ᾽ μ΄. εἶχε δ᾽ καὶ πόλιν Αἰολίδα, καὶ λιμένας δύο, καὶ Σμινθέως ἱερὸν Απόλλωνος. παράκεινται δ᾽ αὐτῇ αἱ ξηθεῖσαι ἀναντέρω Καλύδναι δύο νῆσοι. ἐκαλεῖτο δέ ποτε, φασὶ, καὶ αὐτὴ Καλύδνα. ἐκλήθη δέ ποτε καὶ Λεύκοφρις. διὰ δ᾽ τ᾽ Τένην, ὃς γέγονεν ἔδος, ὡς βασιλεύσαντος ἐν αὐτῇ, ἐπικράτησε Τένεδον καλεῖσθαι αὐτήν· ὃν πινα Τένην Αἰσύλλη μὲ μητρυιᾶς [3] Φυλονόμης ᾽, ἡ Πολυδοίας, συκατέξεσε Αἰσ᾽ τ᾽ πατρὸς Κύκνου εἰς θάλασσαν τῇ ἀδελφῇ Λευκοθέᾳ, ἐγκλείσασα λάρναξι· ἡ δ᾽ δίκη φεισασαμένη, τ᾽ νόσε βασιλέα κατίσησιν. ὧν δ᾽ ἡ τ᾽ μητρυιᾶς Αἰσύλλη φεὺς τ᾽ Κύκνον ἐραστὴν, ὅτι πλησθὴ ὁ Τένης ἐδιάζετο αὐτήν· κρίνει αὐτὴ ὕστερ εἰς τ᾽ Τένην ἐποίησεν. ἀπὸ ταύτης ὅθεν τ᾽ αὐσηρὰ ψηφιζομένων ἄδετα παροιμία, Τενέδιος ἀνήρ. λέγεται γάρ ποτε τοῖς ὅθεν μεγάλῳ κακῷ αὐτόθι [4] δικαζομένοις ᾽ πλεκτοφόρον ἐφιςάναι ἄνδρα, ὃν ἔδει τοῦ ἐαλακότ᾽ τ᾽ ἐγκλήματος, πληγὴν οὐδὲν ὅσιδεῖναι θανάσιμον.

538. Μέλας καὶ κόλπος ἐφ᾽ Ελλήσποντον ἴσην] Οτι ἐκεῖ πε φεὶ τ᾽ Τένεδον ὁ Μέλας κόλπος ἐφ᾽ Ελλήσποντον ἴσην, ἀφεὸν ἐφ᾽ ὁμοίως τ᾽ κῦσιν ἔχων ἀπὸ ποταμοῦ Μέλανος, τ᾽ καὶ [5] ἄνω ξηθέντος, ἐκδιδόντος εἰς αὐτόν· ἢ καὶ ἀφ᾽ τὸ τ᾽ βάθους πολύ. συνάπτει γὰρ τοῦ Αἰγαίου, ὃν βαθὺν πέρην φάσας ἔφη ὁ Διονύσιος. κόλπος δὲ Μέλας ὅθεν (ὡς οἱ ἀκριβέστεροι λέγουσιν, οἷς φαίνεται καὶ ὁ Διονύσιος ἑπακολουθῶν) φεὶ ὃν καὶ ἡ Αἶνος κεῖται, πόλις Αἰολική. φασὶ γὰρ ὅτι ἐν τοῦ Μέλανι κόλπῳ ἡ Αἶνος φεὸς τῇ ἐκβολῇ τ᾽ Ἑβρου ᾽. οἱ δὲ φεὶ Κύζικον καὶ Προικόννησον τ᾽ Μέλανα κόλπον πεφῆσθαι, δοκοῦσιν ἁμάρτυρα [7] καλεῖν ᾽· εἰ μὴ ἄρα ἔκ τινος χωρείου βοηδρομοῦσαι, κειμένου ἐν τοῖς τ᾽ [8] Οπισθίοις Αλεσυπικοῖς, ὅπε φεὶ τ᾽ πλαμύδων ἄγχας ἐκείνος φησι. καὶ [9] Ηρόδοτος δέ φησι, Μέλας ποταμὸς,

1. Alex. v. CCXX. 2. Εασαν MS R. STEPH. v. CCCCXIV. 6. Εὖρι MS R. STEPHANI. 3. Φιλονόμης STEPH. BYZ. 4. ψηφιζομένοις MS R. STEPH. 5. vide comment. in 7. καλεῖν MS R. STEPH. 8. lib. IV. v. DXV. &c. 9. Polymn. LVIII. & LII.

ἐξ

ὕστερον ἐκριμάδη ὑπὸ Περσῶν. ἔστι δὲ ὁ τὸ δακτύλιον ἐίλας εἰς θάλασσαν ὃν αὐδις ἀλιὰ τῷ καταπόντος ἰχθὺν ἀπέλαβε. σὲι δ' οἵτινες, ὡς λέγεται, ἃ πάνυ εὐτυχὴς ἦν. ὠνομάδη δέ ποτε ἡ Μιλάμφυλλος, ἡ Ανθεμὶς ἡ Παρθενία δὲ, ἀπὸ ποταμῦ Παρθενίου. ἐν ταύτῃ τῇ Σάμῳ ἡ ὄρος ὑψηλὸν λέγεται εἰς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀργυιὰς, ἃ κάπεθεν ὄρυγμα, ὡς φησι [1] Ηρόδοτος, [2] πολυστάλιον", δι' ἃ ὕδωρ ὀχετευόμενον ἀλιὰ σωλήνων, παρηγμένο εἰς τὴν πόλιν ὑπὸ μεγάλων πηγῶν. ἃ ἀρχιτέκτων Εὐπαλῖνος ὁ Μεγαρεύς. ἦν δ', φησὶν, αὐτόδι ἡ ναὸς μέγιστος, ἃ ἀρχιτέκτων Ροῖκος, ἀπὸ ὄπηφέρεος. ταύτης ὁ πολίτης Σάμιος. ὁ μὴν δὲ τὸ ἐν Κεφαλληνίᾳ Σάμη πολίτης, Σαμαῖος. ἐνθὶ ἐκείνη ἡ Σάμη λέγεται, καθὰ καὶ παρ' [3] Ομήρῳ εὕρηται. Ισέον δ' ὅτι Ιωνικὴν τὴν ξηθεῖσαν Σάμον φαμὲν, ὡς ἂν ἀπαλλαγέλλοιτο τῆ τε Ομηερικῆ Κεφαλληνικῆ Σάμῃ, καὶ τῇ ἀφηρημένῃ δὲ Θρᾳκίᾳ Σάμῃ, τῇ ὅτου κληθείσῃ ἀλιὰ τὸ ὕψος· Σάμοι γὰρ, φασὶ, τὰ ὑψηλὰ ὅτι δ' εἰς πολὺ ἐξήρητο ὕψος, δῆλον ἐκ τῆ καὶ τὴν ποιητὴν εἰπεῖν, ἐξ αὐτῆς πόλεως τε Ιδαίων φαίνεσθαι πᾶσαν, καὶ τὰ κατὰ πόλιν Τροίαν. οἱ δὲ φασιν ὅτι Σάμος λέγεται ἡ Θρᾳκία, οἱονεὶ Σάος τις, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ', Σάμος· ὑπὸ Σαίων, ἔθνους παλαιᾶς οἰκήσαντος αὐτόθι. ἃ μέμνηται καὶ [4] Αρχίλοχος, ὁμολογῶν ἄλφαντον τὴν αὐτὴν ἀπόδδι ἐν τῇ φυγῇ πολέμῳ ξύλα παρ' αὐτοῖς. καὶ ἡ Χίος δὲ, τὸ Ιώνων δὴ νῆσος, ἔχουσα πόλιν εὐλίμενον, ὡς ὁ [5] γεωγράφος φησὶ, καὶ ναύσταθμον π' ναυσὶ, καὶ ἄλσος φοινίκων, οἷς ἡ περίπλους σταδίων ἐννεακοσίων. ταύτης οἰκισταὶ Πελασγοί. ἐνταῦθα ὄρος τὸ [6] Παλινναῖον". ἱστορεῖται δὲ ἐν Χίῳ πρῶτον μέλανα οἶνον γενέσθαι, καὶ πρότερος τὸν ἐκεῖ ῥιφάπωσι χρήσασθαι, ὅτου κλυσθέντος τοῦ ἰδίαν τινὰ κλῆσιν δεδώκασι, ἡ δυλικήν· ὡς καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐχρήσαντό ποτε Εἵλωσι, καὶ Μακεδόνες Πιτέταις, καὶ Αργείοι Γυμνησίοις, καὶ Σικυώνιοι Κορυνηφόροις, καὶ Κρῆτες [7] Δμωίταις", καὶ Ιταλιῶται Πελασγοῖς. ὧς τε καὶ ἰσοδύναμον ταύτῃ δουλικὴ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὀνόματα ἔῃ τοὺς Εἵλωτας, τοὺς Πιτέτας, τοὺς Γυμνησίους, τοὺς Κορυνηφόρους, τοὺς Δμωίτας, τοὺς Πελασγοὺς, τοὺς ῥιφάπτοντας. ἄλλοι δὲ Κρητικὴν λέξιν τὸ ῥιφάπτοντας ἔντον ἔῃ, ὡς ἡ Κρησὶ τὸ ὁπλοφόρον δῆλον λεγόντων ῥιφάπτοντα.

536. Κεῖται δ' Αἰολίδων] Οτι ἐκεῖται, ὅτοι μὴ τὰς Ιωνικὰς πόσας, ἀναφαίνονται νῆσοι Αἰολίδες, Λέσβος τε εὐρύχορος, καὶ Τένεδος ἰμερτή. μεσόπολις δὲ τὸ Αἰολικῶν πόλεων ἡ Λέσβος, σελίμητον ἔχουσα χαλίαν

1. Thal. LX. 2. ἑπτασάδιον secundum HERODOTUM. 3. Odyſſ. A. v. CCXLVI. 4. verſus ARCHILOCHI de hac re extant apud STRABON. lib. XII. 5. STRABO lib. XIV. 6. lege Πιτυοῦσσα. 7. Δμωίτας STEPHAN. BYZANT. in v. Χίος, unde hæc deſumta ſunt. & ſic HESYCHIUS habet.

σταδίων

σαδίων, μεταποιεμένη τ᾽ τ᾽ Ορφέως κεφαλῆς· ἐκεῖ γάρ φασι μὴ θάνατον αὐτῇ λαλῆσαι φθογγεγενῆσθαι. τοῦτο δ᾽ ἐμωδεύθη ἀφ᾽ ὃ ἀείσιτος ἐκεῖ καὶ μὴ Ορφέα γνώεσθαι ἄνδρας λογίους· ὧν ἦν καὶ Αείων ὁ Μυθυμναῖος, καὶ Πιττακὸς, καὶ ὁ ποιητὴς Αλκαῖος, καὶ ἡ Σαπφὼ, θαυμαζόν τι, φασὶ, γυναικὸς χρῆμα, φθεὶς ἦν ἀδημία γυνὴ ἐράμιλλος εἰς ποίησιν. ἦν δ᾽ Πιττακὸπολις ἡ Λέσβος, μίαν ἔχουσα τ᾽ πέντε τ᾽ Λέσβου· ἀφ᾽ ἧς ἡ ὅλη νῆσος, Λέσβος ἐλήγετο, ἐκ τ᾽ μέρους λαχοῦσα τὄνομα· ὡσαύτως καὶ ἡ νῦν Μιτυλήνη λέγεται ἀπὸ τῆς πόλεως ὁμωνύμου μιᾶς ἐκείνων τῆς πέντε. τῇ δὲ αὐτῇ λόγῳ καὶ [1] Λυκόφρων αὐτὴν [2] Ιασιν᾽ ἐκάλεσεν· μία γὰρ καὶ ἡ Ιασὶς τ᾽ αὐτῆς Πιττακπόλεως. ἡ δὲ Τένεδος φθέμεται μὲ ἔχει σαδίων ὀγδοήκοντα, τ᾽ ἠπείρου δ᾽ ἀπέχει ὁ πλείους τ᾽ μ᾽. εἶχε δ᾽ καὶ πόλιν Αἰολίδα, καὶ λιμένας δύο, καὶ Σμινθέως ἱερὸν Απόλλωνος. παράκεινται δ᾽ αὐτῇ αἱ ἐρημόεσσαι ἀνωτέρω Καλύδναι δύο νῆσοι. ἐκαλεῖτο δέ ποτε, φασὶ, καὶ αὐτὴ Καλύδνα. ἐκλήθη δέ ποτε καὶ Λευκοφρὺς. ἀλλ᾽ δ᾽ τ᾽ Τένης, ὃ γέγονεν ἔθος, ὡς βασιλεύσαντος ἐν αὐτῇ, ἐπεκράτησε Τένεδον καλεῖσθαι αὐτήν· ὃν ποτε Τένης ἀφικόμενον μὲ μητρυιᾶς [3] Φιλονόμης᾽, ἣ Πολυκοίας, συλλαβέσθαι ἀφ᾽ τ᾽ πατρὸς Κύκνου εἰς θάλασσαν τῇ ἀδελφῇ Λευκοθέᾳ, ἐγκλείσασα λάρνακι· ἡ δ᾽ δίκη φεισασαμένη, τ᾽ νήσου βασιλέα κατέστησεν. ὧν δ᾽ ἡ τ᾽ μητρυιᾶς ἀφικομένη πρὸς τ᾽ Κύκνον ἐρασθῆναι, ὅτι θηλυδρὴ ὁ Τένης ἐδιάζετο αὐτήν· κρύπτει αὐτὴ ὕπως εἰς τ᾽ Τένην ἐποίησεν. ἀπὸ ταύτης δὴ τ᾽ αὐσηρὰ ψηφιζομένων ἄδεται παροιμία, Τενέδιος ἀνήρ. λέγεται γάρ ποτε τοῖς δὴ μεγάλῳ κακῷ αὐτόδι [4] διαζομένοις᾽ πλεκτηρόεσσαν ἐρίσαντα ἄνδρα, ὃν ἔδει τῷ ἁλιακόπ τ᾽ ἐγκλήματος, πληγὴν οὐδὺς δικαδεῖναι θανάσιμον.

538. Μέλας καὶ κόλπος ἐφ᾽ Ελλήσποντον ἴσην] Οτι ἐκεῖ πε φέει τ᾽ Τένεδον ὁ Μέλας κόλπος ἐφ᾽ Ελλήσποντον ἴσην, ἀφεὶν ἐριγόμενος τ᾽ κλῆσιν ἔχων ἀπὸ ποταμῦ Μέλανος, τ᾽ καὶ [5] ἄνω ξανθέντος, ἐκδιδόντος εἰς αὐτόν· ἣ καὶ τὸ τ᾽ βάθους πολύ. σωλάπλει γὰρ τῷ Αἰγαίῳ, ὃν βαθὺν πέφυκε φάσας ἔφη ὁ Διονύσιος. κόλπος δὲ Μέλας ἔστιν (ὡς οἱ ἀκριβέστεροι λέγουσιν, οἷς φαίνεται καὶ ὁ Διονύσιος ἐπακολουθῶν) φέει ὃν καὶ ἡ Αἴνος κεῖται, πόλις Αἰολική. φασὶ γὰρ ὅτι ἐν τῷ Μέλανι κόλπῳ ἡ Αἶνος φεὶς τῇ ἐκβολῇ τ᾽ [6] Εβρε᾽. οἱ δὲ φέει Κύζικον καὶ Προικόννησον τ᾽ Μέλανα κόλπον πεθέμενοι, δοκοῦσιν ἁμάρτυρα [7] καλεῖν᾽· εἰ μὴ ἄρα ἔκ τινος χωρείου βουλοῦνται, κειμένου ἐν τοῖς τ᾽ [8] Οπισθεν Αλεσυπικοῖς, ὅτι φέει τ᾽ τ᾽ παλαμύδων ἄχρις ἐκείνου φασὶ. καὶ [9] Ηρόδοτος δέ φησι, Μέλας ποταμὸς,

1. Alex. v. CCXX. 2. Εσιαν MS R. STEPH. 3. Φιλονόμης STEPH. BYZ. 4. ψηφιζομένους MS R. STEPH. 5. vide comment. in v. CCCCXIV. 6. Εὖρε MS R. STEPHANI. 7. καλεῖν MS R. STEPH. 8. lib. IV. v. DXV. &c. 9. Polymn. LVIII. & LII.

ἐξ

ἐξ ἧς ὁ κόλπος ὁ φερὸς τῇ Αἴνῳ. λέγει δὲ ἐπὶ μὴ ἐξαρκέσαι τῷ Πειριθόῳ κρατῶ, ὅτι ὁ Ξέρξης εἰς πλῶ [1] Εὐρώπην ᾤδεν, ἀλλὰ ἐκλιπεῖν πονήσας. ὅτι δὲ καὶ ὁ Σκάμανδρος ἐκ ἀντέσχε τὸ ὕδωρ. καὶ ὁ Λίσσος δὲ ποταμὸς Θρᾳκικὸς ἐκ ἀπέχησεν, ἀλλὰ φερέδωκε τὸ ῥεῖθρον, ὡς φησιν ὁ γλυκὺς Ἡσίοδος.

541. Ἐσι δέ πε καὶ σκαιὸν ὕδωρ πόρον Εὐξείνου] Οπ ἀντικρὺ τοῦ βορείου ποταμοῦ Βορυσθένους δὲ φέρεται σκαιὰ δὲ Εὐξείνε πόντε ἐκδάλλοντα, πλαγία ὄζι νῆσος ἠρώων πολυώνυμος, Ἀχιλλέως ἱερὰ, ὅτε ἀντιπέρας καὶ ὁ φερόμενος αὐτῆ παράνομος δρόμος Ἀχίλλειος. πλῶ δὲ νῆσον ταύτην φησὶ Λάκλιὸ καλεῖσθαι χρὴ ἐπωνυμίαν, ὃ ὄζι φερωνύμως· ἐπεισὶ τὰ ἐν αὐτῇ κινώπετα, ἤγεν ὄφεια ὀρείων, τετείων ὄρνια, λευκὰ εἶσι· τυχὸν μὲ λάφοι, χρὴ δέ πνας πλαγιοί. κινώπετα δέ ὄζιν, ὧν ἡ κίνησις ἐν τῷ πίτνειν. ἀσωλύτως δὲ ἡ λέξις. ἐκεῖ δέ, φησὶ, φάμη ὄζιν Ἀχιλλέως τε καὶ ἡρώων ἐλίσσεσθαι ψυχὰς, ἐρημαίας ἀνὰ βώσας. ὡς τε νῆσος ἠρώων λέγεται ἡ Λευκὴ αὕτη νῆσος, ὡς καὶ νῆσοι μακάρων αἱ ἐν τῷ ἐσπερίῳ ὠκεανῷ. καὶ τῆτο, φησὶ, δῶρον τοῖς ἀειςῶσιν ἀντ' ἀριτῆς· ἦγαν, τῆτο ἔλαχον οἱ ἥρωες γέρας ἀντὶ ἀριτῆς, τὸ ἀδύρειν μὴ ξεσώνης ἐν τῇ ξενδείῃ νήσῳ. ἔνθα ὁπόσ ἐκει γναμικὸν φερτερικὸν εἰς ἀρετὴν, καὶ φησιν, ἀρετὴ γὸ ἀκήρατον ἔλαχε τιμήν. τετείσιν, ἀδάνατόν ὄζι καλὸν ἡ ἀρετὴ, καὶ ἡ σωματολύγ τῇ σώματι. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ἀναιρετάτην ὄζι τὸ τῆ γνώμης καλὸν παρὰ τῇ Διονυσίῳ. τότε δ' ἄπορον, ὅτι μὴ δίδωσιν αὐτῇ ἡ τῆ πραγματείας ὕλη συχὰ γναματεύεται.

549. Κιμμέριον δ' ἄρα τοι Βόσπορον εὐδὺς ἰόντι] Οπ ὑπὸ τῆ Μαιώτιδος νῆσος ἀπειρίσιν ἐσήκιπται, ὧν καλέσι Ταυρικήν· ἐν ᾗ Φαναγόρα καὶ Ἑρμώνασσα [2] Παιόνων ἄποικοι πόλεις, ὧν ἡγήσατο Φαναγόρας τις καὶ Ἑρμων, ἀφ' ὧν οἱ τόποι καλέντται. Ἀρχιανὸς δ' ὕτω φησὶ, Φαναγόρεια, ὧν ἔκτισε Φαναγόρας ὁ Τῖος, φεύγων τὴν ὑπὸ Πέρσων ὕβριν. ὅτι δὲ Ἑρμωνάσσῃ τῇ γυναικὶ Σκιμάνδρε Μιτυληναίε πνὸς, ἃ πνας τῶν Αἰολέων εἰς ἀποικίαν μετασήσαντος, καὶ ἀφικομένε ἐν τῇ τῆ πόλεως οἰκισμῷ, ἡ γυνὴ τῆ τε πόλεως ἐγκρατὴς ἐγένετο, καὶ τὸ ἑαυτῆς ὄνομα τῇ πόλει ἐπέθετο. τὸ δὲ σῶμα τῆ Μαιώτιδος, Κιμμερικὸς λέγεται Βόσπορος, φέρει δὲ [3] φερηκράτη, ἔνθα τὸ τῆ πορθμῆ ςενότατον, σάλφ κ'. πολιμισταὶ δέ εἰσιν οἱ φέρει πλῶ Μαιώτην, καὶ γεωργικοὶ, καὶ, μετά γε τὸ Σκυθῶν ἔθνος, πάντων ἀλιμώτατοι· καὶ ἀπ' αὐτῆς ἡ κλῆσις ὄζι τῇ Μαιώτιδι, καθά πνες λέγεσι.

1. Ἐπλέυσε MS R. STEPHANI. 2. Ἰώνων STR. in v. Ἑρμώνασσα. 3. vide comment. in v. CXL.

legit THO. de PINEDO, super STEPH.

φασὶ

φασὶ ἢ κὴ πάντας τὸς ἐφιξῆς αὐτοῖς Ἐκύδας πάλαι ποτὲ στοράγγας ἔξ) κὴ ἀροτῆρας· μεταβαλόντας ἢ, γῆν δὲ νομάδας, ἀλλοκότους τε κὴ ἀπόλιδας, ἀφ' ἧς τὴν ἐν τοῖς μῦ ταῦτα ἐνθυμηθῆναι αἰτίαν.

554. Αἱ δὲ μὴ ἀνθρώποισιν ἀγαπλεῖς εἰν ἁλὶ νῆσοι] Οπ λέγων χῖ ῥῆμα συμπληρώσας ὁ Διονύσιος, αἱ δὲ μὴ ἀνθρώποις εὐπλοΐας νῆσοι, ὁμολογεῖ πάλιν τὴν παχυμερῆ πεζεύσιν. κὴ κατὰ δίκην, ὅτε κὴ ὁ πλατύτατος γεωγράφος εἰκὸν φησι παραλείπειν πολλά. τὸ γὰρ πάντα [1] λεπτολογεῖν, χαεσχαρίας ὄζειν ἔδοξε, ὡς κὴ ἐν παροιμίοις εἴρηται. ἐφεῖ ἢ ὅτι κὴ τὴ νῆσον ἀεὶ ὠκεανὸν ἐπέφανον τὰς πεζευόμενος πεζεύσεσι. ἄρξεται δὲ κὰ ἀπὸ τότου ἀπὸ Λιβύης, ἀρχὴν καὶ παῖδα ταύτην ποιούμενος, κὰ ὅτι φυσικῶν ἀφ' ἡμῶν τοῦ ἑαυτῶ ἔθνους πεζευομένων.

557. Ανέμοιο θοῇ σφυρὸν] Οπ χῖ μεταφορὰν τολμηροτέραν, κὰ τινὰ πρόπτωσιν, σφυρὸν (ὅτου πόδα) ἀνέμου λέγει τὴν βάσιν· ὃ ὄζει ἢ ἴδιον κὴ ἡ τόπον ὅθεν πνέει. τὸ ἢ κυρίως σφυρὸν διημαρτήκασι [2] Αειστόκλης φησὶ, ἡ κνήμης [3] δὲ ὀστέον ἔσης, τὸ μὲ ἀφθόνιον, ἀντικνήμιον λέγων· τὸ ἢ ἐπάδοντον, ἀκροκνήμιον· τὸ ἢ ἔσχατον ἀντικνημίου, σφυρόν. λέγει ἢ κὴ ὑπὲρ τῶ σφυρῶν ἐκτετορον ἐκ [4] πλαγίε τῶ λιξίων κὴ ἀριστερῶν κεμπίτας.

558. Ητοι μὲ ναίουσι βαθύῤῥοον ἀμφ' Ερύθειαν] Οπ Ερύθεια ἡ τοῦ Γηρυόνε νῆσος ἀεὶ τὸ χεῦμά ὄζει ἢ Ατλαντος, ἤτοι ἀεὶ τὸ Ατλαντικὸν πέλαγος. κὴ ὅρα ὅτι ἡ [5] τόπον", ἤτοι τὸ πέλαγος, Ατλαντα εἶπεν, ὁμωνύμως τῆ ἤπείρω, ἐξ ἧς κὴ αὐτὸ παρωνόμασεν. ταύτῃ ἢ νῆσον βαθύῤῥοον ἐπωνόμασε, ἀφ' ἧς ἀεὶσαν τὰ βοῦν αἱ ὅσαι τοῦ Γηρυόνε, ἐν ᾗ Αἰθίοπες μαχρόβιοι ὑοὶ, ἀεὶ ὧν [6] ἀφειόρητοι· οἱ μὲ ἢ Γηρυόνε, φησὶ, θάνατον ἄφυκτον τὴν νῆσον. αὐτὸς γὰρ ζώντος ἀόκητος λῶ τοῖς ἄλλοις, ἀφ' τὸ ἐκεῖνε κατόξενον. ἄθλεται ἢ Ηρακλῆς εἰς αὐτὴν πλεύσας χαλκῶ λέβητι, ὅτε κὴ τὰς Γηρυονέως ἀπήλασε βῶς,

Χαλκείῃ ἀνέστῳ βεβηκὼς ἐξ Ερυθείας·

ὡς ὁ Εἰφορείων λέγεται ἱστορῶν. ὁμοίως κὴ ὁ Εφορος Αλέξανδρον εἰπών,

Χαλκείῳ δ' λέβητι μέγαν δηώσατο πόντον.

πάχα δ' ὁ μὲ ξυλεὺς λέβης πλοῖα εἰδὸς λῶ, ᾧ κὴ ὁ λιθρικὸς λέμβος· ἔοικε παρηχῆσθαι, χ῾ παρόμοιόν τι. τὸ ἢ τότε χάλκεον συκρότημά τι χαλκῶ δηλοῖ ἐπ' αὐτῇ, ὡς ἔγα τυχὸν χαλκέμβολον λῶ, ἢ ἄθλημά τι, ὡς εἰκός, ἐκ τοιαύτης ἔνεκεν ὕλης ἀεὶ τὰ χῖ θρύπτειν ἢ χῖ σκεύεσθαι. Ισέον δ' ὅτι ὁ Αξιανὸς, δοξάζων ἢ Τύριον Ηρακλέα τοῖς ἀεὶ τὰ Γά-

1. λεπτολογεῖν C.E. & MS R STEPHANI. STOTELES. 4. πλαγίων ARISTOT. 5. legendum 1. histor. animal. lib. 1. cap. xv. gendum πόντον. 6. vide commēnt. 3. ἀντικνήμιον legendum; ita enim ARI- in v. CCXVIII.

δειρα τόποις ὑπερκεῖσθαι, λέγει ὅτι χῖ ἡ λογοποιὸν Ἐκαταῖον ὁ Γηρυόνης, ἐφ' ὃν ὁ Ἀργεῖος Ἡρακλῆς ἐστάλη, ὑδέν τι προσήκειν τῇ γῇ τῇ Ἰβήρων· ἔλεγεν, ὡς ἦν ἐξ Ἰβηρείας, ἀλλὰ τῆ Ἠπείρῳ τῆ περὶ Ἀμφιτρύωνα βασιλεύοντος· ἐφίκετο, κἀ ἐκ τῆ Ἠπείρου ταύτης ἀπέλασεν ὁ Ἡρακλῆς τὰς βόας, ὑδὲ τῶν φαύλων ἄθλων πεδέμενος. οἶδα δ', φησὶν, ἐγὼ κἀ εἰς τοῦτο ἐπὶ τῆ Ἠπείρου ταύτης εὔβοτον, κἀ βοῦς πρέφουσαν καλλίστας. κἀ παῦται μὲν ὧτος. τὰς δ' ἐν Ἐρυθείᾳ Αἰθίοπας μαχροβίους μὲν ὁ Διονύσιος λέγει, φεύγειν ἀντιβαστάλιον τῆ ἀκριδοφάγων Αἰθιόπων, οἳ βραχυβίοι εἰσι, σαυνίοις ὑποπτεύοντες ἐπὶ μὴ, κῖ ἡ [1] γηγενέα φόρον, ὡς ἀποθνησκόντων αὐτῆ τῆ σαρκός. Ἐυθείας δ' ἐπωνυμάζει, κἀ ἀμύμονας, ἀφ' δικαιοσύνης, ὡς ὄντ' ἄλλων ἐπιεικείων ἀδίκων ὄντων. Ἰσέον δ' ὅτι μαχροβίους καὶ πινας τῆ ὑπερβορείων ἱστορεῖσί τινες. ἄλλα δ' νῆσον Ερύθειαν εἶπον αὐτὰ τὰ Γάδειρα, πρὶ Διονυσίου ὁ σωτήριχορτις, οἳ δὲ νῆσόν τινα Ερύθειαν εἶπον παρακλυσμῷ τοῦς Γαδείροις, πορθμῷ σταδιαίῳ διειργομένῳ. ἐνόμισαν δ' τοῦτο οἷα τὸ εὔβοτον ὁρῶντες ἡ τοιαύτης νήσου, ἔνθα τὸ ἡ φοινίκων γάλα ὀρέγον ἐ ποιεῖ, ἀλλὰ κἀ πυροτόπους πολλῷ ὕδατι μίξαντες, ἀφ' ἡ πύπτητα. κἀ ἐν πεδίοντα δ', φασὶν, ἡμέρας αὐτόθι πίγατο τὸ ζῶον, εἰ μή τις [2] ἀπαχάζει τι ἡ αἵματος. πλέθρον δ' ὁ Γηρυόνης, ὡς ἀφ κῖ τὰς βόας, ὅτω κἀ κῖ τὸ ὄνομα, λέγεται δ' κἀ Γηρυὰν, κἀ Γηρυόνης, κἀ Γηρυονεύς.

561. Αὐτὰρ ὑπ' ἄκρῃ Ἰκὴν] Οπ κῖ ἡ Ἰσῆν ἄκραν, ἡ κῖ τὸν ἀρτεμὶς Ἰβηρας, (ὃ ὅτι κῖ τὸ ὅτω λεγόμενον ἱερὸν ἀκρωτήριον, ὃ κἀ [3] πέραν Εὐρώπης ἄλλοι φασὶν) αἱ Κασσιτερίδες εἰσὶ δύο νῆσοι ἐγγὺς ἀλλήλων, φερὲς ἄρκτον κείμεναι· ἃς ὁ Διονύσιος Εσπερίδας καλεῖ, ἀφ' ἡ τύπου ἡ θύσεως· δυπικὰ γάρ εἰσιν. ὅθεν, φησὶ, κασσιτέριον ψευδῶς, δὴ κἀ Κασσιτερίδες λέγονται). ἐκ [4] ὑπολάς δ', φασὶν, αὐτόθι ὁ κασσίτερος, ἀλλ' ὀρυπόμενος εὑρίσκεται). τούτων δὴ δύο νήσων μία ἔρημος, τὰς δ' ἄλλας οἰκοῦσι Μιλάγχλαινοι, ἄνθρωποι πυδήρεις ἐνδεδυκότες χιτῶνας, ἐζωσμένοι τὰ στέρνα, μῦ ῥᾴδιον φερεπαστάτους, ὅμοιοι ἡ τραγικαῖς ποιναῖς, ὡς φασιν οἱ παλαιοί. [5] Ηρόδοτος δέ φησιν ὅτι, ἐκ οἶδα νήσους Κασσιτερίδας, ἐξ ὧν ὁ κασσίτερος ἡμῖν φορτᾶται.

566. Διοτὰ νῆσοι ἔασι Βρεταννίδες ἀντία Ρήνου] Οπ φερὲς βορρᾶν, ἔνθα Ρῶν ὑσπίαν εἰς ὠκεανὸν ἀπερεύγεται δίνιμ, αἱ Βρεταννίδες εἰσὶ δύο νῆσοι, Οὐϊργία, κἀ Αλκίων· ἅπει Βιργία κἀ Αλκίων, Βρεταννίδες δ' ἐνὸς τ' παρὰ τοῦτο τῦ ποιητῆ γεγραμμένα· ὧν μέγεθος φερεώσιον (ὅθεν κἀ ὅτι ὁ Κρήτης [6] εἶπεν) ὑδέ τις ἄλλη νησος ἐν πάσαις [7] ἰσοφαίζει ἑ, ὅ ὅτι

1. STRABON. lib. XVII. 2. ἀπαχάσι Ε. 5. Thal. CXV. 6. DIONYS. v. DUM.
3. ἄκρον MS R. STEPH. 4. ἐκ πολὺ C. E. 7. ἰσοφαίζει Ε.

ἐξισοῦται

ἐξισῶται αὐτοῖς, καὶ τὸ ἴσον φέρῃ). οὕς κ᾽ συλλέγων τὰς ἐκεῖ νήσους τῆς Ἀμυτέων, νησάδιον ἐν ὑποκορισμῷ καλεῖ. ἔνθα, φησὶν, αἱ γυναῖκες τῶν ἀγαμῶν Ἀμυτέων ἀπεπήραθεν ἐγκόμεναι τελεῖσαι ἱερὰ τοῦ Βάκχου καὶ νόμων ἐνύχαι, [1] στελλόμεναι κισσοῦ μελαμφύλλου κορύμβοις· παταγῆς δὲ λιγύφθογγος ὄρνυ) ἠχή. λέγει δὲ κισσὸν μελάμφυλλον, ἢ δασύν, ὡς μελαγίαν τοῖς φύλλοις παρέχοντα. ὕτω δὲ κ᾽ ἐν τῷ μέλαν δρυὸς ἀμφικάσασα, παρ᾽ [2] Ὁμήρῳ, δρυὸς μέλαν πτῆς εἶπον ἢ τῶ φύλλων ἀσπίδοτητα, κ᾽ τιὼ πάπποισιν, ἀφ᾽ ἧς τὸ ἢ σκιᾶς μέλαν γίνῃ), ὡς κ᾽ ἀφ᾽ τότων [3] γάλξαπλαι. κόρυμβοι δὲ νυῶ, οἱ βοτρυώδεις λέγον) καρποὶ ἢ κισσοῦ. ὅτι δὲ καὶ ὅπι ἐξηγῆς ὀρειπῆς ἡ λέξις καλεῖται δῆλον. φησὶ γὰρ [4] Ἡρόδοτος, οἱ μὲν ἔργον εἶπ ἢ ὄρος ἢ κόρυμβον. τὸ δὲ παταγὲν, κοινότερον μὲν ὀξυήκεται, ὡς τὸ ἀλαλαγμόν. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς βαρυῖκει αὐτὸ, λέγων ὅτι ὐκ ἐκ ἢ πατάσσω γίνῃ) (ὀξυῖκτο γὰρ ἄν, ὡς τὸ ἀλαλαγμὸν) ἀλλ᾽ ἀπὸ ἢ πάταγος· ἢ τὸ δηλοῖ, φησὶν, ἡ παταγὴ· κ᾽ ταῦτα μὲν τοιαῦτα. [5] φασὶ δὲ γῆσον ὠκεανίαν εἶ) [6] μικρὰν, ἣ πάνυ πολαγίαν, ὡς οἰκῆσαι γυναῖκας Ἀμυτέων, Διονύσῳ κεκλεῖσθαι. ὐκ ὀλιγαίνει δὲ ἀνὴρ ἢ νῆσος, ἀλλ᾽ αὐτὰς πλέυσι ἀεὶ τὸς ἄνδρας, κ᾽ κοινωνῆσαι αὐτοῖς ἐπανέρχεσθαι. εἶτα συλλέγων ἐκτοειχῶς ταῦτα τὰ ἱερὰ ἀφ᾽ ἄλλα ὅμοια, φησὶν, ὅχ ὅτως οἱ Αἰγύπτιοι Θρᾷκες, ὐδ᾽ ὅτως οἱ Ινδοὶ μελανδίνῳ ἀνὰ ποταμὸν Γάγγην, κῶμον, ἄγειν κωμαστικὴν ἑορτὴν, ἄγουσι τῷ Διονύσῳ, ὡς αἱ νησιῶτιδες αὗται γυναῖκες ἀνιάζουσι, τοῦτον ὑμνοῦσι ἢ Εὔιον Διόνυσον, οὐοῖ σὺν ἀναπεράζουσι, ταῦτα δὴ τὰ δὴ Διονύσῳ ἐνθουσιαστικὰ ὀλοφυρήματα. λήγει γὰρ, τὰς ἢ Ἀμυτέων γυναῖκας δ᾽ ὅλης νυκτὸς [7] ἐξελαυνομβίας· χορεύειν, ὡς τε ἐν τότῳ κ᾽ τὰς Θρᾷκας εἶκεν αὐτοῖς, κ᾽ τὰς Ινδὰς, κἀπει κ᾽ αὐτὰς κατόχους ὄντας τοῦ Διονύσου, κ᾽ πάνυ ὀργιάζοντας αὐτῷ. ὁ δὲ [8] γωνιάζει κ᾽ ἱερὸν εἶ) λέγ ἢ γωναῖκι ἢ [9] Ἀμυτέων, ὅσῃ κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἀποτελάζουσα, αὐθημερὸν πάλιν ἀφ᾽ ὕσιος ἀλίᾳ στελάζουσι, ἐκάστης φορτίον ὀλοφερόσης· ὅσῃ ἐὰν ἐκπέσῃ, ἀβασανῶσι μανιωδῶς ἢ φέρουσαι. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐνύχια τοῦ Διονύσου ἐτύκτο τὰ μυστήρια, ἀφ᾽ ἑαυτῶν ἢ δεῖν τὸς πίνοντας διακρύπτειν ἢ οἶνον, κ᾽ μὴ ἐς ἀρχαῖον ἀλημονεῖν κωμάζοντας. ἢ κ᾽ ἀβ᾽ ἢ αὐσυδίᾳ ἢ τεμούσθαι ἢ οἶνον, κ᾽ κρύπτεσθαι, ὡς εἰς παλαίωσιν. διὸ κ᾽ οἰκεῖος Διόνυσος ἐλέγετο. Τὸ δὲ ἔθνος οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ ποταμοῦ ἰοίκασι καλεῖσθαι Αἰγύπτου. φησὶ γὰρ ὁ [10] Διονύσιος, θρῄκιος ἐπ᾽ ἠόσιν Αἰγύπτου. δῆλον δὲ χρά-

1. στελλόμενα MS R. STEPH. 2. Odyſſ. MS R. STEPH. 6. μικρὸν MS R. STEPH. Σ. v. XII. 3. vide comment. in v. CCCXXI. 4. HERODOTUS habet οἰκέοντα φύγοντες ἐπὶ ὄρεος ἢ κόρυμβον. 5. φασὶ 7. ἐξελλομένας MS R. STEPH. 8. STRABO lib. IV. 9. Σαμιτῶν STRABO legit. IO. v. DLXXV.

φιτευ, καὶ ἀφ' ἧ υ', ᾗ ἀφ' ἧ ι'· ὡς καὶ τὸ Αἰγώνιον, τὸ φυτὸν, καλοῦσι φασὶ οἱ παλαιοί. τὸ δὲ οὐοῦ εὐδιν, ἀναφωνήσεως ὄσπερ, ὡς ἐν Διόνυσον ὑμνοῦσιν, ἀντὶ ὧν μετ' ὀλίγον ἐν τῷ αὐτῷ Καπανεὺς λέγει ξυνθήσει). ὁ δὲ Διόνυσος, Ἐφαφιάτης μὲν καλεῖται, ἀπὸ τοῦ ἐξάπτειν ἐν τῷ μηρῷ τοῦ Διὸς, ὅπερ τὸ ἔκπυρον φαίνεται. παῖδα γὰρ ἔφασαν αὐτὸν ὑπὸ μήτηρ πυρωθῆναι. ἐσίδεσμος δὲ ᾗ ἐεβρυμίτης, ἀ ἀφ' ἧς ἀπ' μαδώνται χρωμαὶ (διὸ ᾗ βάκχον ὡς τινὲς βάζειν λέγουσι. σεσαλευδίνος δὲ ἀστραγάλοις ἀφ' πλείονα ἐξαχύτητα φασὶν) ἀ ἀφ' ἑ βεῖμαι, ἐν ᾧ γλαυκίζει οἶνος ποιεῖ πυδιματίμενος, ᾗ ζίων. καὶ ὅπου μὲ πᾶσα. ἑ δὲ μείζων Βριτομάρτις οὗτος οἱ παλαιοὶ τετράγωνον ἐσαῦσαν ἔδ τοῦ χάλκα, εἰς ὃν διαίρων, ἤγαγον ὑπαπόδων. Καῖσαρ ὁ ὀβνιγόμενος δηὸς, γύκτωρ ἀνάχθη, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ κατῆρε ἐπὶ τετράτων ὥραις, τοιακοσίοις στοδίοις ἀφ' πλοῦς τοῦσος. ἐνθ' ᾗ, φασὶ, ἀφ' ἐδὼ ἐπαπόδα ἀφ' πλοῦς, ἐνθ' μέγα ἀναπεπταμένος, ὑφ' ἑαυτὸν ὄδι πολὺ ἑ νῆσος, ἀλλὰ δύο μὲ ἃ σχεδὸν ἴσας νικώσας, ἀπέχουσι ᾗ πλοῖα πολλὰ, ἀφ' ὧν οὐδὲν ἐσαῦσαν ἑ ἐν τῇ ὠκεανῷ πλαμμυρίδων ᾗ ἑ ἀμπώτεων.

568. Τάφον τε μέγαθος ἀθυμάσαι] Ὅτι τὸ μέγαθος ἑ Βριτανίδων νήσων (ἃς ἄλλοι, ὡς [1] περιηγέται, ἀφ' ἑ π' Πρεττανίδας καλοῦσι) ἀ μόνος ὁ Διονύσιος ἀνέφηνεν, ὡς ἀγνοήσαντες ἐξέδε, ἀλλὰ δῆλαί ᾗ ὁ [2] Πτολεμαῖος ἐν τῇ γεωγραφικῇ ὑφηγήσει, λέγων ὅτι ἑ νῆσος ἐστὶν ἀ Ἰουδία Ταπροβάνη μεγέθει ᾗ σόζῳ μᾶλ' ἰῶ ἀ Βριτανικὴ, τάττει ἀ χρυσῆ Χερρόνησος, πεπέρτη ἑπτὰ Βριτανῶν ἀ Οὐηκία, πέμπτη Πελοπόννησος, Σικελία μετ' αὐτὰν ἔκτη, ἑβδόμη Σαρδὼ, ὀγδόη Κύπρος, Κρήτη ἐνάτη· δεῖ ᾗ πάντως ἀ Κύπρος ὅσα δεκάτη, γένος ἑ κασσιτέρου κορανίς. καὶ Πτολεμαῖος μὲ ὅπως εἰς δεκάδα κορυφοῦται μείζοσας νήσους, συναριθμῶν αὐτοῖς ᾗ δύο χερρονήσους, ὡς ἂν, οἶμαι, ἑ δεκάδα σημαίνῃ. ἔπεσι δὲ, ὡς καὶ ἄνω που ἐλαλήθη, εἰς ἑπτὰ συνάγεται αὐτὰς καὶ μόνας χαράττει ὕπως ἰμιάσεται,

Τῶν ἑπτὰ νήσων, ἃς ἔδειξεν ἀ φύσις
Θνητοῖς μεγίστας, Σικελία μὲ, ὡς λέγω,
Πρώτη μείνει, δευτέρα Σαρδὼ, τρίτη
Κύπρος, τετάρτη δ' ἀ Διὸς Κρήτη σχεδὸν,
Εἴδοια πέμπτη τυγχάνει, ἕκτη Κύπρος,
Λέσβος ᾗ τάξιν ἑβδόμην λαχοῦσ' ἔχει.

581. Νῦσάν τιν Θέλων ἀμφὶ ἀρχῆν τινὰ ἀφίκεσθαι] Ὅτι μὲ τὰς Βριτανίδας,

1. comment. in v. DLXVII. 2. lib. III. cap. IX.

πολὺ

πολὺ ἀφεὶς τὰ βίρσια ὁ Θόλω ὕσας, ἐς ὃν ὁλκὸς ὁ ἐκτοπισμός. [1] ἀφιππασπίστ' γὰρ ἦν ὀνομαζομένων τότε). ἔνθα, φασὶ, ἔμειναν ἡμῖν τὴν νύκτα δεσμοὶ ἐκκλησιῶν) πῦρ, ἐστωίκα. ἦλιος βαθίσκει ἐς πόλον ἄρκτον, ἐν καρκίνῳ γιόμενος. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὑφηλότερον, τὸ ἀλφάδιον ἐν τῷ τούτῳ χωρῷ ἦν) ἢ ἡμέραν ἐκεῖ. ἐκεῖνο δὲ χὴ δεῖ πλέον ἐκπίπτει ὑφηλότερος, ὃ δὴ τινες ἰσήμασιν, τὸ δὲ μὲ θερινὸν ὅλον ὑπὲρ γῆς ἦν) αὐτόθι, ὃ δὴ χθαμαλὸν, ὑπὸ γῆν. ὡς ἐντοῦθεν ἡ ἐνιαυτὸν ἐν τῷ ἐκεῖ κλίματι μεσάζουσα εἰς ἡμερησίαιον ἦν, ἤγουν εἰς μίαν ἡμέραν, χὴ εἰς μίαν νύκτα· καθὰ χὴ Ἡρόλυτος φησὶ τὸν Κιμμερίαν λέγων, φασὶ μὴ ἐνυπνιάζειν, ἀνθρώπους ἦν) οἳ τὴν ἐξάμηνον νύκτα καθεύδουσιν. φασὶ δ' ἄλλοι, ὅτι τὰς ἄρκτους ἐλάσσονα ἡ ἦλιος ποιεῖν περιτείχει ἡ ἡμέραν ἐκεῖ· καὶ εἰς κ' θερινὰς ὥρας, καὶ εἰς πλεῖόν τι, ἐλαττοῦσιν ὡρῶν ποιοῦντα τὴν νύκτα, χειμῶνος δὲ τὸ ἀνάπαλιν. ἀτὰρ δὴ λέγει ὁ Διονύσιος ἡ ἐκεῖ ἀσφαλῶς φωτὸς, τὸ λαξευτὸν πλινθοῦντα ἡ ἦλιον ἀλληφόμενοι τροφάλιγγι· τετάσι τὸ, λαξευτὸν ἀναφέρεσθαι ἡ ἦλιον, καὶ δι' αὐτὸ ἐμοραδιώειν τοῖς ἄνω. τὸ δὲ ἐξῆς ἐπαγόμενον, τὸ, ἀκτῖνων ἰδέαν δὴ κλίσιν ἐρχομένων, ἀντὶ γὰρ, καθάπερ ἡ νέου φερομένου ἡ ἁλίου, καὶ ἐς αὐτὸ οὐ ἀφορῶντος. χὴ ἔστι τὸ ῥῆμα ξυναιρικὸν ἀντὶ δύσεων, ἀντιδύοντα δὲ λαξὺ τῷ εὐδύοντι· ὡς ἂν εἴποιεν ὅτι λαξευτέρα μὲ ἄλλως φύσει ἡ [2] ἁλὸς", καθ' εὐδὺ δὲ ὑμᾶς πλινθοῦσιν ὕστος τῷ νέφ. πλεῖ δὲ, φασὶ, τῶν ἡλίων, ἕως ὅδε κυκλίως ἄνδρας νοῆσαι οὐδὲν αἰσθὲ ἐλάσσα. φησὶν, ὑπαίκλιε ἡ ἡμέρα γάνη) πᾶς ἀεὶ ἡ βίρσια πόλει, ἕως ἐς τὸ ἀντιπόμενον ἦμαι ὑμικύκλιον ἡ ὑμισφαίριον φαεσφόρος ὁ ἥλιος. τότε γὰρ λέγεσθαι φασὶ κυκάω, ἅπαντα τοῖς ἐφεξῆς τῷ νοτερῷ μέρει λέβητος· εἰς ἃς χὴ ὁ Ζεὺς ὕων ἀποδημεῖν ποτε φῆσι τὴ [4] πεμπτὴ πλάβητος. τὰ δὲ, ἐς πόλον ἄρκτον, ἀντὶ γὰρ, ἀεὶ ἡ ἀρκτῷον πόλον, ἤγουν κύκλον ἡ ἀφανῆ, ἀεὶ ὃν αἰὲν ὁλῶν).

589. Χρυσείλω τοι ὕσαν ἄγει πόρυς] Οτι ἐπεὶ τοῖς ἐφεξῆς ἡ ὑπεκκαῖδεκα ἦσι ἡ Χρυσὴ ὕσας, λεγομένου ὕστος, ἢ ἀλλὰ τὸ χρυσὸν φέρουσα, καθά τινες ἢ, καθ' ἡ Διονύσιον, [3] ἀλλὰ" ἀνατολαὶ καθαρῶ φαείνοντ') ἀλείπει. καὶ ἐπὶ δὲ τὸ καθαρὸν ἡ [4] φαίσιμος", χρυσᾶς εἶναι πως δοκεῖ ὁ ἥλιος, ἢ μᾶλλον ἐυφρωσύνῃ, καθὰ [5] πυρὸ" Σειρίου, ἀλλὰ τῶν ἡ Κρονίου πάντα σωτῆρα. καὶ διὰ τοῦτο Χρυσῆς λέγει) καὶ ἡ ὑπ' αὐτῷ λαμπροφόρος αὖτις ὕσας.

591. Περσεφόνη κελάδοις Ἀΐδῃ κε Καλιάδι μεγάλῃ διὰ ὕσαν ἀεὶ, Μητέρα Ταφιοσσάγλαν] Οτι ἡ Ταφιοσσάγη, ποτὲ Σαλικὴ ὀνομαδίσα,

1. ἀφιππασπίστ. C.E. 2. Malgom. XXV. v. CCCCXXVI. 3. αὐτὸν addunt C. E. 3. ἡμέρην addit C.E. 4. HOMER. Il. Δ. 6. φάσκων MS. E. STEPH. 7. νεῖ E.

νῆσός ἐστι πλησίον, ἐκ ἑλάττων ἢ Βρεττανικῆς, χθ τῷ ἰσοείαν, πεφυκέναι δὲ ὄρεσι, δασυτόμοις, πεπληθῦσι εὐείνων ἐλεφάντων, ὡς φησιν [1] Αλέξανδρος ὁ κὴ Λύχνος ὀπλιτηφόρων. ταύτῃ δ' νῆσον ὁ Διονύσιος μικτόρα φησὶν ἐλεφάντων Ασπηνίων. λέγει δ' αὐτὴν καὶ Καλισθένης νῆσον μεγάλην ἣ ἔστιν Αφροδίτης, ὑποία κὴ ἡ Κύπρος· ἀφ' τὸ κὴ τὸν ἐν τῇ Ταμασσῷ ἀνδριάντος γυναικείῳ κόσμῳ φαιδρυνθῆναι, ἄλλως τε τὰ εἰς Αφροδίτην ἁρμοδιώδεις, ἔτι δ' κὴ ἐμπλοκιμώδεις τὰς πείρας. ἱστορεῖ δ' κὴ ὁ καρκίνος τὸ θερινὸν ζῴδιον ὑπὲρ αὐτῆς ἀνεῖσθαι τῇ νήσῳ, ὡραίαις ἀειθαλέσιν στεφάνοις, ὡς δ' ἐκεῖ κλίματος ὑπὸ ὁ καρκίνος κειμένης. Πτολεμαῖος μέντοι ὁ χρόνος τὸ ζῴδιον ὑπὲρ αὐτῆς εἰλεῖσθαί φησι. Σημείωσαι δ' ὅτι χθ λέγει ἀριθμήτους, ἤτοι γλυκύτητος, στεφάνους ἔξω νῦν ἔσται τοὺς δ' ἀστέρος τοῦ καρκίνου κατ' ὠραῖον στεφάλιγγας, κὴ κινήσεις. ὁ δ' κοινὸς χρῆσις ὄνομα τῶν ἔχει τοὺς Στεφάνους ἀεὶ τὸ Σικελικὸν κειμένων πέλαγος. Καλλὶς δ' ἡ Αφροδίτη, ἡ ὑπὸ τόπου Αττικῆ, ὅτε τὰ Περσικὰ συνίστησιν ναυάγια, ἀεὶ [2] ἔξ χρησμὸς τοιῦτος ἐξέπεσε,

——— Καλλίδι δ' γυναῖκες ἀρετμοῖς

Φείξουσιν. ———

ὅ δ' τοιοῦτος Αττικὸς τόπος ὁμοίως ἔστι, φασὶν, ἀνδράσι καλῷ θηλυδρὶ τῷ χθ τὸν πόδας, [3] ἐκκείμενος· εἰς θάλασσαν, ἔχων Αφροδίτης ἱερὸν, Καλλίδος καλουμένης ἐκ τόπου ὁμοιότητος. ἕτεροι δ' Καλλίδα φασὶ κληθῆναι ὑπὸ τόπου εἰς ὃν ζῴδι καλῷ ἀπέβετο ὄρνις, ἔκ τινος δυσκολίας. μέρος δ' τῶν ἱμαντοδέτων ὁ καλῷ κὴ σφενδόνης ὑπὸ συναιρέσεως, ὡς ἀρ καλέα, καλῶ, ὅτου κὴ καλέα, καλῶ. οἱ δ' φασιν ὅτι Αθηναίοις ἐλπίσαντό ποτε οἱ Τυρρηνοὶ, μεγάλα συνιζῶντες πειρατήρια, γυμὰ δ' Τυρρηνὶς ἀφιδρῦσαι φιλίους σφίσι τινὰ σφῶν Αττικῶν αἰχμαλώτων, ἀρῶντα λύσασι. ὁ δ' ἱδρυσε φυγὼν Καλλίδος Αφροδίτης ἱερὸν, ὡς δ' αὐτῷ τὰ κῶλα λυθέντα. εὐθυωρὶς κὴ ὁ καρκίνος ἀφεστάναι, ἀντὶ δ' καὶ ἀποστοῦν. ἀφ' τῷ θερμότητι λέγειν ὁ ἀεὶ πάχει, ὅτου ἅλις ἐν τῷ τοιούτῳ θερινῷ ζῳδίῳ.

Καλάνης Αἴνεια καὶ Καλλίδος.] Οτι κεῖται κὴ ἐπαινῶν παρέλκησις κενοτόπου, ὑποῖαι πολλαὶ ἐν τοῖς εἰς ὁ Οδύσσειαν ἀθλίων. ἔστ δ' τοιαύτη, στρεβλὴ τοπικὴ ἀφορμὴ κολάνης, ἁπλᾶ καὶ Καλλίδος ὅθεν νῆσον ἔχουσα παρεκχέοντες γάρ πως ὁ κολάνη κὴ ὁ Καλλίς. τάχα δ' ἀεὶ ἔστο παρέλκησις, ἀλλ' ὅτου παρεμπεσὸν συνίστησιν, ὁ ἀφιερωσα[illegible] ποιητῆ.

1. apud STEPH. BYZ. hic LYCHNI locus sic se habet, Νῆσος τετράκλινος, ἀλισίφασις Ταπροβάνη, Θερσήμων πίκλφιν ἰνδρῶν ἐλεφάντων.

2. ὃν c. [illegible] lγκίμενος. STEPH. BYZ. & SUIDAS v. Καλλίς, uti & HESYCHIUS. [illegible]μενος magis placet HOLSTENIO.

596. Αὐτὴ δ' εὐρυτάτη μέλαθος πέλει] Οτι εὐρυτάτη τὸ μέλαθος ἡ Ταφιοσσάνη. φησὶν ἐν τῷ ὁ [1] γεωγράφος, Ταφιοσσάνη, πυλαία νῆσος μεγάλη, πολὺ τῆ ἠπείρῳ διέχουσα. ἔχει δὲ καὶ Διονύσιον, καὶ κώμη πολλὰ ἔθνεσιν ἀλλεπάλοις οἰκοῦντα, οἷς ὑπὲρ ἄκρων νώτων τέτηχεν, ὅ ὅζι [2] τηκόμενον, μήκιστος ὀλκὸς ἀκόντιος. ὧν καὶ τὰ σώματα λυγρὰ λέγει, καὶ κάρηα ὅπως μέγα φησὶν αὐτοῖς εἶναι), ὡς πολλάκις καὶ νῆα συὺ αὐτοῖς ἀκοντίσειν ὑφ' ἓν καταβρῶξαι, ὅ ὅζι καταβροχθίσαι, καταπιεῖν. ὀνοματοποιεῖται δὲ τὸ καταβρῶξαι, ὡς ὑπὸ τοῦ βέγκω ξέγματος· καὶ ἀπ' αὐτοῦ ὅζι καὶ ὁ βέγκθος, καὶ τὸ καταβροχθίζω ξῆμα. λέγει δὲ τὰ τοιαῦτα κήτη, καὶ τέρατα, καὶ βοτὰ πόντου Ερυθραίου, ἐν ᾧ καὶ ἡ νῆσος κεῖται. μεγαλύνει δὲ αὐτὰ τῷ λόγῳ, ἐπεὶ [3] πάνυ ἐναλιβότας, ὡς οἷα φίλοις παισὶν, ὅτι δυσμενέων πῶλις ἐκείνοις ἀνταέσειαν, ὅ ὅζι, ἐχθροὶ ἄνδρες, πανωλεθρίῃ σὺν δηλήσειν, ἐντύχοιεν αὐτοῖς. τότε δὲ τὸ ῥήματος τῷ ἀναπλείν χρῆσθαι, ὅτι σὺν τοῖς Μασσαγέταις ἔπλη ὅπη, μήτ' αὐτὸς ἐγὼ, μήθ' ὅστις ἔπειρος αὐτοῖς ἐμπλάσσοι. μάλα γὰρ κακόξεινοι. ἔμπαλιν γὰρ ἐρημάτῃσι τοῦτο σφεῖς ἐκεῖνο. οἱ γὰρ καὶ ἄμφω ἐναλιβάντες ἔχεσθον, ἀλλ' ὅμως ἀλεφέρεσθαι κακὰ ἐνταῦθα βροτοῖς ἐπαρασάμενος ἀπώλεσεν, κατατρῷσι σκαιρῶς εἰς τὸ ὑπὲρ φίλων ἀπόχρωσιν· (φησὶ γὰρ, δυσμενεῖς ἐμπλάσσειαν αὐτοῖς· φίλοι δὲ ἀλιβάντες, ἐν δὲ τῷ σφεῖς Μασσαγέται, ἀναπλείν τὰ ὑπὲρ φίλων ἀπωξάμενος, εἰς ἐχθροῦ ἀφορᾷ κατάχρωσιν. λέγει γὰρ, μήτ' ἐγὼ, μήτε τις ἄλλος ἐμοῦ ἐμπλάσσοι τοῖς Μασσαγέταις, ἀλλ' ἐχθρὸς ἀλιβάντι ἐμπλάσσοι αὐτοῖς.

599. Τέτηκεν] Σημείωσαι δὲ ὅτι ὅζι μὲν τὸ τέτηκεν, αὐτὸ δὲ τηκόμενον), ἔστι παρ' [4] Ομήρῳ δὲ ἡ λέξις ὅτι δὲ τετηκέναι κεῖται, ἐν τῷ, Τετήκει δ' ἀγορή.

Ολκος ἀκόντιος ἐστὶ. Ορα δὲ ὅτι ὀλκὸν ἀκόντιος εἶπεν. ὡς τι πλυσήμασιν ὁ ὀλκὸς, ὡς καὶ σφεῖ μικρῆ [5] ἐφάνη. ἄκαιρον δὲ λέγει ὃ τὸ δὲ κόντος ἰσχνὸν, τὸ ἀναλογοῦν ῥάχει, ὃ κυνολικτεῖται δὲ ὅτι ἰχθύων καὶ ὄφεων· ἀλλὰ πᾶν ἄκαιρον ὅζι νῆσοι τὰ ὀλιγαινόμενα ἔχει σφεῖ πλὴν ῥάχιν κίνησα, καὶ ἐπισυκότα ὡς ἐν φραγμῷ αἱμασιᾶς.

604. Τοῖς δ' ἁλιηγοῖς] Τοῖς δ' ἁλιηγοῖς ἐν ἁλὶ καὶ γαίῃ κακὰ μυεία δήκατο θεὸς· ἔγνω, παντα χῆ κακὰ τοῖς κακοῖς. ἔπομεν δὲ καὶ [6] ἀναπόφευκτον ὅτι πόνῳ) γνωμῶν ἔστι ὁ ποιητὴς, καὶ τὸ κοινὸν ἔθος. ὀλίγον δὲ αὐτῷ μέλει τοῖς τοπογράφοις.

606. Καρπαίσιος ἔκπαγλος ἄκρης] Οτι ἐν τῇ Καρπαίσῳ ἄκρα νῆσος ἡ

1. STRABO lib. II. 2. τηκόμενα c. & MS R. STEPH. 3. πάνυ MS R. STEPHANI. 4. Iliad. B. v. XCV. 5. vide comm. in v. CCCCXLI. 6. vide comm. in v. DXLI.

Ωγυρις,

Ωγυρις, ἡ ὅτι αὐτὴν πύμβος Ερυθραὶς βασιλέως· ὃν ἄλλοι Ἐρύθραν φασί, γράφοντες,

Ἀγχιάλοιο δ' ἄρα νῆσον ἀλὸς κὴ βένθος ἐρυθρὸν
Ωγυρις· ἔνθα ἡ πύμβος ἀλὸς μυθίοντος [1] Ἐρύθρα"

Κίτλιστα. ———

ἐξ αὐτῆς δὲ ἡ θάλασσα κληθῆναι δοκεῖ, ὡς [2] παρειρήκαμεν. οἱ δὲ κατὰ Δάϊόνιον ἐθνικὸν, Ερυθραῖον βασιλέα ϕ Δαρειάδην νοῆσαι, αὐτόθι τεθνηκότα, ὅ ἡ περὶ τούτων [3] ἱμνήθημεν· ὃς Ερυθραῖος μὲν ἰδίῳ τῷ ὀνόματι, χρόνῳ δ' ὕστερον εἰς Ινδὸς ἐλθὼν [4] ἀντίπατρον λαμπρῶς τῷ μὲν Διὸς Διονύσῳ, κρατυναμένῳ κατὰ κῦμ' [5] Ινδῶν". ὁ δὲ Καρμανὶς Πέρσῶν ὄζειν ἐμπόριον.

609. Εἰς Ικαρον εἰσαφίκοιο· Ικαρον εἰναλίην] Οτι περὶ μὲν Περσίδα θάλασσαν βορεία νῆσος ἡ Ικαρος, ὁμώνυμος τῇ περὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος· ἰδίῳ ἐπικαλαμβάνει λόϕῳ τὸ ἐνδοξον. τιμᾶται δὲ ἐν αὐτῇ πολυτελῶς τοῦ γενέτου, Απόλλων, ἡ Αρτεμις. Ἔλλοι δέ ϕασιν ὅτι ὁ Περσικὸς κόλπος μικρὸν τι ὑπὲρβάλλων Εὐξείνου ὄζειν, ἐν ᾧ Ικαρός τις νῆσος, ἡ Τύρος, καὶ Αραδος, ὁμώνυμοι τῇ Φοινικίδι. Ισέον δὲ ὅτι πλὼ περὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ὁ [6] γεωγράφος τρίσυλλάβως Ικαρίαν λέγει, δεξάμενον ἀπὸ [7] τοῦτο πόντον" καὶ τὸ Ικάριον καλεῖσθαι πέλαγος· λέγων ὅτι καὶ ὁρμοὶ ὄζειν αὐτὴ νησίοις, νομὰς ἔχοντα αἷς χρῶνται οἱ Σάμιοι.

612. Τόσσας μὲν νήσους] Οτι ἡ πᾶς [8] περὶ ὠκεανὸν νῆσος, ὡσαύτως ἡ πᾶς ἄλλας, κατὰ περιόδους, παχυμερεῖς διατείχει, πᾶς διαφανεστέρας μοίρας λέγω διδοῦς. ϕησὶ γοῦν, τόσσας μὲν εὐρύτερας, ἄλλας δὲ ἀστενεστέρας, αἱ μὲν, ὅσῃ, αἱ δὲ, ἐκεῖ, ἡ ἄλλας ἄλλοθι, αἱ μὲν, ὑπ' ἀνδρῶν οἰκούμενας, ἡ ἀγαθὸν ὅρμον ἔχουσι, αἱ δὲ, βαθύχρημνοι, καὶ ἀ ναύταις ἐπόψιμοι· ὧν ἐπὶ ξάνθην ϕησὶν αὐτὴν εἰσπεῖν ὄνομα πασῶν.

620. Ασίης] Οτι Ασία ἡ χώρα ὠνόμασται ὑπὸ [9] Ασίης [10] τῆς Απου', ὡς καὶ ἐν τῇ περὶ Εὐρώπης λόγῳ εἴρηται. ἡ δὲ Ασίας [11] μήδος Προμηθέως, ὡς καὶ [12] Λυκόϕρων βέλεται. ἡ δὲ πολλὰ ἐξ ὑβρίστων τέλματα ἔχει, καὶ διὰ τοῦτο ἰλυώδης τυγχάνει. ἄσπις δὲ ἡ ἴλυς, ὡς καὶ παρ' [13] Ομήρῳ. πλὴν ἀλλὰ καὶ ἡ Ασιακὴ ἠπειρος Ασίδα κληθῆναί ποτε. οἱ δέ ϕασιν ὅτι Ασίου βα-

1. Ἐρύθρη MS R. STEPH. 2. vide comment. in v. XXXVIII. 3. ibidem. 4. ἀντίγονος C. 5. Περσῶν MS R. STEPH. 6. STRABO lib. X. 7. ἀπὸ τούτων τόπον C. 8. παρὰ R. 9. Ασίου EUSTATH. in comment. in v. CCLXX. male, pro Ασίου. 10. Κότυος HERODOTUS in Melpom. XLV. & ipse EUSTATH. in HOMER. Iliad. B. v. DLXI. 11. γυναικὸς HERODOT. Melp. XLV. & STEPH. BYZ. ib. v. Ασία. at APOLLODORUS lib. I. de diis, & APOLLONII schol. ad v. CCCCXLIV. lib. I. Argonaut. & etymologici auctor cum EUSTATHIO consentiunt. vide comm. in v. CCLXX. & quæ ibi notantur. 12. Alex. v. MCCCCXII. 13. Iliad. Φ. v. CCCXXI.

λόσσῃ

ASIA
DIONYSIO
ET
EUSTATHIO
Mare Caspium
Hyrcanum
Arabia
felix
Sabaei
Cleabeni
Mare Rubrum

ASIÆ.

TABULA ANTIQUA DIONYSIO, et EUSTATHIO ACCOMMODATA.

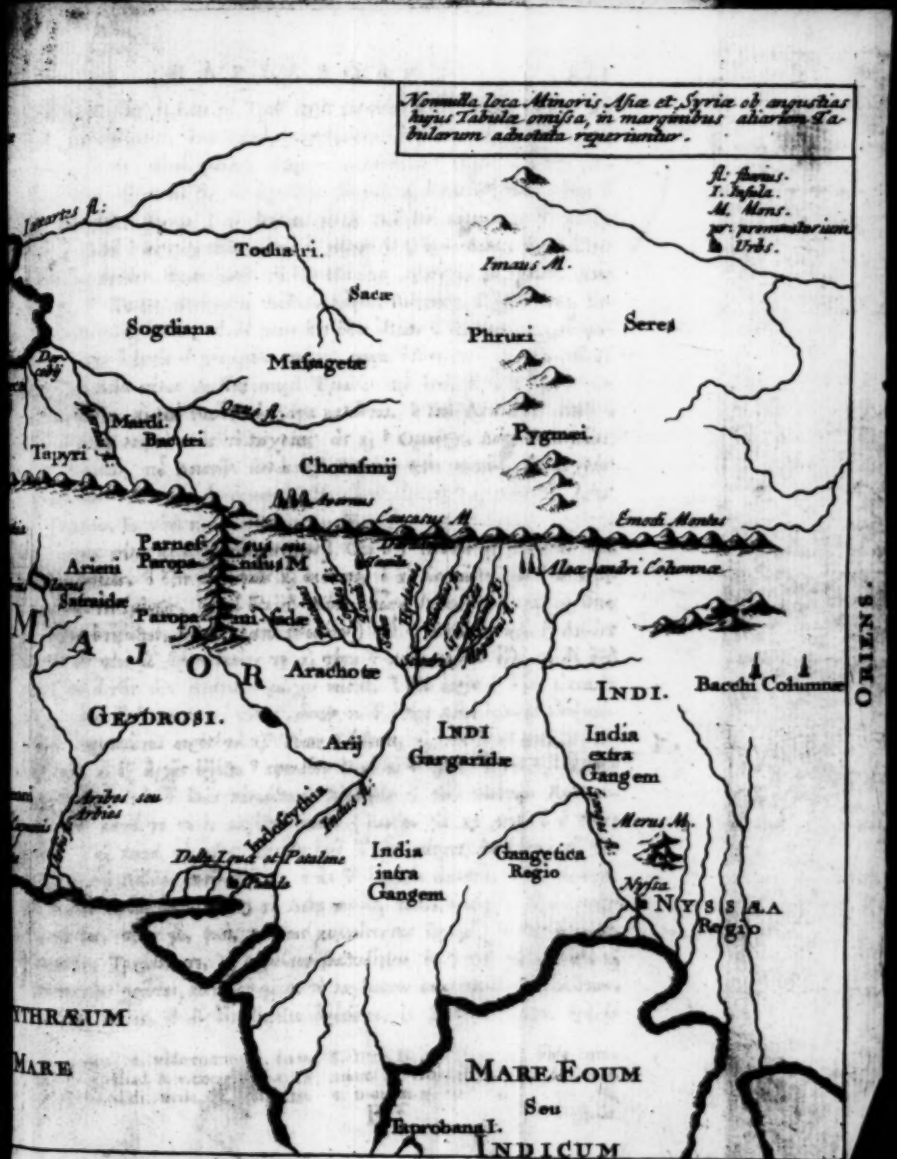
Nonnulla loca Minoris Asiæ et Syriæ ob angustias hujus Tabulæ omissa, in marginibus aliarum Tabularum adnotata reperiuntur.
fl. fluvius.
I. Insula.
M. Mons.
pr. promontorium.
Urbs.
Iaxartes fl.
Tochari.
Imaus M.
Sacæ
Sogdiana
Phruri
Seres
Massagetæ
Oxus fl.
Mardi.
Bactri
Pygmei.
Tapyri
Chorasmij
Arsacus
Caucasus M.
Emodi Montes
Parnes
Paropa
nisus M
Arieni
Alexandri Columnæ
Satraidæ
Paropa
ni Sacæ
MAJOR
Arachotæ
INDI.
Bacchi Columnæ
ORIENS.
GEDROSI.
Arij
INDI
Gargaridæ
India
extra
Gangem
Arabes seu
Arbies
Indoscythia
Indus fl.
Delta Indi et Patalene
Merus M.
India
intra
Gangem
Gangetica
Regio
Nysa.
NYSSÆA
Regio
ERYTHRÆUM
MARE
MARE EOUM
Seu
INDICUM
Taprobana I.

INDI
Intra Gangen
MARE ROSEUM

λίσσης τελευτᾷ Λέσβος τῇ Τροΐ πρὸς φωτιλιὸ τ Τρωϊκὰς Παλλάδιον ὑπὸ ξύλα τετυλιγμένον, ἅτινι κατατηγανιτόμενον. ὁ δ εἰς τιμὴν ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς, τ ὑπ' αὐτοῦ χώρας, Ηπειρον καλουμένην [1] τότριν", Ἀσίαν μετονόμασεν. ἐξ αὐτῆς δ, ἀς ἀξιολόγως μέσης, κ ἡ λοιπὴ χώρα μετέσχε τ αὐτῆς κλήσεως. ἔχουσι δ αἱ Ἰσσικαὶ ὅσαφ Λυδίαν κάμπα τι τ Λιδύης χώρας, καθὰ [2] συγγράφασι, ὅτι κ μέρος τι τ ὅλης Ἀσίας, ὅτινι ἴδιον λαὸν καλοῦμεν, ὁμωνύμως τῇ ὅλῃ Ηπείρῳ καλεῖται γδ, φασὶ, Ἀσία ὑπὸ Τμώλῳ τ Ταύρου ὀνειχεσι Λυδῶν, Κᾶρας, Λυκίονας, Παμφυλίονας, Ἰωνας, Αἰολέας, κ Ἕλληνας. οἱ δέ φασιν ὅτι ἔζη ἰδιμὸν ὁ ὄνομ Ἀσιὸν κ Θυμβραίωσιν, καθ ὑ ἐντὸς τ χειμερίας ταύτης χώρα ἴδιον Ἀσία λέγεται. οἱ δ φασὶν ὅτι Ἀσία πόλις Λυδίας παρὰ Τμώλῳ τῷ ὄρει, ἐν ᾗ πεδιὰς χωρὰ εὐρύθη, κ ἀπὸ ταύτης ἡ χώρα καλεῖται. ἡ δὲ Ἀσία πόλις Λυδῶν, ἐξ ἧς ὁ Ἀσίας λειμὼν, ὡς τὸ κοχλίας ὡς κ [3] Ὁμήρῳ, Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι· ὁ κ' ἀσπιδιῶν, τοῦ Ασπιοῦ· ἀλλὰ κ' ἡμικὴν, Ἀσία κοινῶς, ὡς κοχλίνη κ Ἰωνικῶς [4] Ἀσίαν· (ὡς κ παρὰ [5] Ηροδότῳ εὕρηται) κ συγκοπῇ, Ἀσίαν ὡς Ερμείνη, Ερμείαν, κ, [6] ὑμωλίαν Πειδίαν.

Ρυσμὸς πόλεως ἀμφοτεράων ἐπέφερεν] Οτι ὁ Λιδὺς κ Εὐράπης ὁμοῦ τ δύο ῥυσμὸν, ὃ δὴ ἐλκυσμὸς ἢ κατασις, ὁ κ εἰς κάτον, ὡς [7] φορείται, συντελέμβον, χῶμά δὴ τ Ἀσίας, κάτω ἀπολὼ καταμόνας ὕστερ κ αὐτὸς ὑπέφθην, ὃ τὸ πλατὺ φορσίνων) πρὸ τ Εὐράπης καὶ τ Λιδὺς ἦρεν ὡς πλὴ βᾶσιν ἐκείνου τε κ τότε τ κάτω κοιλίαν ἔβη, τὸ δ' ὄξὺ τότε τελευτᾷν ὅθι ἀναπαλὸς μυχὸν πάσης, ὃ δὴ ἀφὸς τ ὄρον ὡκεανὸν κ τὰς ἐκδ τ [8] Διονυσίου στήλας· ὥσαφ τὸ τ ὑπὲρ κάτω ὁμοίως λαμπρυνόμενον τριμετροῦσι ἀφὸς τὰ χῶ Λίσσαν Γάδειρα, κ τὰς τ Ηρακλέους στήλας. διὸ κ ἐξ ἀρχῆς ἐξέβη [9] σφενδόνη ἐοικέναι τ γλίῳ, ἧς τὸ ὀξὺ ἀμφοτέρωσι ἀφὸς τὰς τ ἐλίκι κελεύθους. Διαφορὰν δ ταῖς τοιούτοις ἀνὰ κόσμις ἐφεῖ, κατὰ τε τὸ ἐν μεγέθει ποσὸν (μείζων γδ χῶ πολὺ ὁ τ Ἀσίας κόσμ) κ κατὰ τὸ ἔνδον ἐκτεινὸν ἐκεῖ μὲ ἐστὶ τόπος ἀπέκεινα τῆ Εὐράπη κ τῇ Λιδύῃ μεσολαβοῦντα, ὁ ἐκ τ ἑσπερίς ὠκεανοῦ, ὃς κ τ Ἀσίας ἐν ἐκείνῳ ἀφοσπίστηται· ἐν δ τῇ Ἀσίᾳ πολὺς, φασὶν, ὠκεανὸς, κ ὁ μόνος ἐς πόντος. τρεῖς γδ, φασὶ, κόλπους κυμαίνοντας ἱρύγας) ἐνδυδὶ βάλλων, Περσικὸν, Τρικάνιόν τε, κ Αζῆδίσιον βαδυδίνιον. ἐν δ τοῦ τόπῳ τούτῳ κ ἐπικολπίζει χεῖται, κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ λεγόμενον ἐπαναστρόφ λέγων ὅτινα, τὰς δύο, νοτίας, τ δ' εἰς βορέλιον ὀρόντα, ἐς βορέλιον ὀρόντα καὶ ἐς

1. τοῦτο C. 2. vide comment. in v. CCLXX. 3. Iliad. B v. CCC[illegible] 4. Adde HILLUS edidit. male [illegible] ap. XLV. 6. NOM. II. Δ. v. XLV. 7. vide comment. in v. CCLXXIV. 8. Διονύσου Σ. 9. DIONYS. v. VII.

Λίβα. λέγει δὲ ὁ Τρικόρυνθον ὃν καὶ, ὡς βόρειον, γείτονα τῇ Εὐξείνῳ πόντῳ φησίν. ἔστι δὲ τὸ ξηρὸν χῶμα ὁ ἀνάτροφος ὅμοιον τῷ [1] Ομηρικῷ, τῷ,

Τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χῶρας ἔοικεν·
Εἰ πυρὶ χῶρας ἔοικε, [2] μύῳ δ' ὡς ἄλδηνι σιδήρῳ.

623. Σπήλαι Θηβαϊκῆς Διονύσου] Οπ καὶ ἄλλο τί ὄζει καινὸν ἀμφοτέροις τοῖς ξηροῖσι κόποις. ἄσκει γὰρ ἐν Γαδείροις ἐκεῖ τὸ ἐπήρατον ἔζειν ἡ κάτω Ηράκλειαι ἐτῶσι σῆλαι, ὅτου καὶ ἐν Ινδίᾳ, πύματον ἐκεῖ ἔθεον ἀκεανῷ, Ινδῶν ὑπερτάτοις ἐν ὄρεσι, σῆλαι Θηβαίου Διονύσου, ἐλάσαντος μάχῃ καὶ ἐκεῖ, ἔτι καὶ ὑφ' ἑαυτῷ τὴν χώραν ὑποίκους, ὡς καὶ ἐν τῷ τέλει λεχθήσεται ἡ ἀκριβέστερον. καὶ ὅρα ὅπως ἐξ Ελλάδος ἴσαν, κατὰ πρὸς, οἱ τὴν γλῶ ἐκπεπλυδότες ἕως τριμάνων· ὁ Ηρακλῆς τε πλατύτη, καὶ ὁ Διόνυσος. καὶ ἔστι τοῦτο ὁ μόνον Ελλάδος, ἀλλὰ καὶ Θηβῶν μάλιστα ἐγκώμιον. ἐκεῖθεν γὰρ ὁ τοῦτος Διήνυσός τε καὶ Ηρακλῆς. κἀκεῖ πρὸς ἄλλας πρὸς βέλος τοῦτο ποιῆσαι, καὶ ὃ τὰς Ελλάδικὰς, Ηρακλῆ τε καὶ Διόνυσον.

625. Ενθά τε Γάγγης λάϊκὸν ὕδωρ Νυσαίων] Οπ ἐν οἷς λέγει ὁ Γάγγης ὁ Ινδικὸς ποταμὸς λάϊκὸν ὕδωρ Νυσαίων ὄζει πλατυμῶνα κυλίει, ὃ κυείως ἔοικε χεῖδαι τῇ λέξει, ἀλλ' ἁπλῶς ὄζει γὰς πλάτος λέγει ἡ πλατυμῶνα. κυείως δὲ ὁ πλατυμὼν ὄζει διαλάσιον λέγεσθαι ἄκαιον, ἐχέτω καὶ πίσεως ὑποκειμένης. τάχα δὲ τοῦτός ὄζει καὶ ὁ τόπος δ' ὃ ἔστι ὁ Γάγγης. Νύσαι δέ, φασί, λέφορον, Αἰθιοπικὴ, [3] Αἰγυπτιακὴ, Εὐβοϊκὴ, σὺ δὲ ἴδιόν λέγει καὶ τὸ ἡ ἀμπέλου τράφιον, βίοτον ἐπαφέσεσι καθημένου. σὺ δὲ καὶ ἄλλαι Νύσαι, ὡς οἱ τὰ ἰδιωτικὰ [4] χράψαντες λέγουσι. φασὶ δὲ τὰς σὺ δὲ Νυσαίαν Ινδικὴν ταύτην οὖσαν ὄντως, καὶ τὰς σὺ τὸ Νυσαίων ὄρος τοῦτο οἰκοῦντας, ἀνδραποδάγους εἶναι. σὺ δὲ ταύτης ἡ Νύσης καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα [5] ξηδόσεται.

636. Μέσον δ' ἀμφοτέρων χθονὸς ἄσπετος ἱδμὸς ἐείζει] Οπ ἡ ἤδη ξηδόντα μέσην ἡ Εὐξείνου πόντου καὶ ἡ Τρικυίης πλατύτατον ἰδμὸν, ὅτου ἡ σὺ δὲ ἡ Ισσικὸν ἡ Εφαν, ἄσπετόν τε λέγει, καὶ μακροῖς ὧδε καὶ ὧδε πτανυθμὸν πεδίοις. καὶ σημείωσαι καὶ ἐνταῦθα ὅτι ὁ ἰδμὸς ἁπλῶς μὲ καὶ ὅτου ξηδεῖς, γλῶ ἐκλεῖ ξενοχαρμιθμὸν μεταξὺ δύο θαλασσῶν· εἰ δὲ ὁ ἀφίκεται· τὸ μακρὸς, ἢ πλατὺς, ἢ ἀδιόρατος, ἤ τι ἕ τοιοῦτον ὑπῦα πολλὰ ὀπτοῦται ὁ Διονύσιος, τότε ἀλλὰ τὰς τοιαύτας ἀφορίσεις ἰδμὸς νοεῖσθαι καὶ ὁ μὲ ἀφορ. τὸ δ' αὐτὸ νοητέον καὶ ὅτι πορθμὸς, εἰ γε πορθμὸς [7] πλατεῖς· πορθμὸς λέγεται ὁ σὺ Σικελίαν, ὃ μόνον ὁ βίρεος, ὁ

1. Iliad. Υ. v. CCCLXXI. &c. 2. δίμυς MS R. STEPH. 3. omittit MS R. STEPHAN. 4. vide quum ex iis STEPHANUS BYZANT. in v. Νύσα. 5. vide comment. in v. MCLIII. 6. πεφι-σεται C. 7. πολεῖς MS R. STEPH.

ἐπάσα-

ἐπασάλου, ἀλλὰ καὶ ὁ νότος, ὁ χειμέριος καὶ πνευματικώτατος σταδίοις μυρίοις, καὶ εἰς χάσμα τοσοῦτον ἀναγόμενος.

638. Μέσαι γαμιὼ πάσης Ἀσίης ὄρος ἀμφιβέβηκεν] Ὅτι ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος ἀρξάμενος ἐκ τῆς Παμφυλίας, ὡς ἔστι δεῖξαι, ἄχρι καὶ Ἰνδῶν πάσης, διὰ πάσης ἔκαν Ἀσίας· ἄλλοτε μὲν, φησὶ, λαξὸς καὶ ἀγκύλος, καὶ ὡς ἐπὶ κρημνῶν, πολλὰς ἔχων τραφάλιγγας, ἄλλοτε δὲ ὀφθότητος ἴσχυσιν. ὅτε αἰτιολογῶν τὴν κλῆσιν τοῦ ὄρους, φησὶ, Ταῦρον δὲ αὐτὸν κικλήσκουσιν, ὕνεκα κεράεσσι παμφανάων καὶ ὀξυκέρεσσιν ὁμοῖος, ὄρεσιν ἐκπρέπεται, ὃ δὴ μακρὸν, πλαγιαύλιν ἔνθα καὶ ἔνθα. τὸ δὲ ὀξυκέρεσσι χάραγμα καὶ ὀρθότητος, καὶ ὅτι σφοδρὸς τῇ κλίσει τοῦ Ταύρου. δῆλον δὲ ταῦρος, καὶ ἐκ βοὸς, τὸ [1] ὀρθόκραιρον· ὡς ἴλιος τὸ, [2] βοῶν ὀρθοκραιράων. λέγει δὲ ὅτι ὁ Ταῦρος ἔστι μία ἐπωνυμία ὕλακεν, ἀλλ' ἐν ἐκείνῃ τραφάλιγγι ἴσχι ὄνομα. εἶτα δεικνύων πάλιν τὸ παχυμερὲς καὶ σφυγήσιμον, λέγει πιαῦτα ἐκείνοις ἂν μέλοιτο δι' ἃ χεῖρον οἰκεῖν. ὅμοιον δὲ, φασὶ, τὸ χάσμα τοῦτο τῷ [3] Ἡσιόδου, τῷ,

Οἳ δ' [4] ἔκασσα' ἴσασιν, οἳ ἂν σφέτερα πτάσσοιν.

καὶ τὰς ἐκ τοῦ Ταύρου δὲ καταβάσεις ἔστιν τοταμὸς, ἀπειρισίους εἰπὼν, ἐκεῖνος τὰς ἂν πάντα ὀνόματα [5] ἔσται· καὶ ἔστι δὲ δίζεσθαι λέγει ἃ πάντα, ἀνθ' ὅσα εἰσὶν ἀειδῆλα· εὐχόμενον τοῖς Μούσαις [6] ἰδύντα· ἴσχει δὲ, καὶ μὴ πολλὰ, εἰ καὶ πολλαὶ τοῖς ἀφανεμβόλοις τόποις εἰσὶν αἱ τροφάλιγγες.

647. Ἑπωνυμίαν μίαν] Ὁρᾷ δὲ ὅτι κατὰ μίμησιν τοῦ Σαμία μία ναῦς, ἴσως καὶ ἔστι τὸ, ἑπωνυμίαν μίαν ὕλακεν. ἐξ Ὁμήρου δὲ ἄμφω εἰλκύσθαι, εἰπόντος ἐν Ὀδυσσείᾳ, Σαμία μία. ὁ δὲ [7] γεωγράφος ὅτι ἀπὸ τοῦ Ταύρου φησὶ, Διέζωκεν ὁ Ταῦρος μέσην τὴν Ἀσίαν, ἀπὸ ἑσπέρας ἄχρι τοῦ ἑῴου τετραμμένος· ἢ τυλοῦσθαι τὸ Ἰμαιον τῇ Ἰνδικῇ θαλάττῃ συμπλοκὴν. ὅτι δὲ μέγιστον τοῦ ὄρους τοῦ Ταύρου καὶ κράτος λέγεται, αὐτὸς ὁ [8] Διονύσιος ἐρεῖ ἐν τοῖς ἑφεξῆς· ἔνθα καὶ ἄλλαι τοῦ τοιούτου Ταύρου κλῆσεις αἰτίαι παρατίθενται, ἀρέσκουσι τοῖς παλαιοῖς. [9] Ἀξιανὸς δέ φησιν ὅτιος, ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος ἀπείρᾳ τῆς Ἀσίας, ἀρχόμενος ἀπὸ [10] Μυκάλης τῆς κατακτικρὺ Σάμου τῆς νήσου ὄρους· ἀποτιμούμενος δὲ τὴν Παμφυλίαν καὶ Κιλίκιον γῆν, ἔνθεν μὲν ὡς εἰς Ἀρμενίας παρίσει, ἀπὸ δὲ Ἀρμενίων, ὡς δὴ Μήδους.

645. Οἳ μὲν φεῖς βοείην] Ὅτι τὰ τέσσαρα κέντρα τοῦ κόσμου ἐπι-

1. ὀρθόκρατος MS R. STEPH. 2. HOMER. Iliad Θ. v. CCXXXI. 3. theogon. v. CCCLXX. 4. ἴκασσι in vulgatis Heſiodi editionibus. 5. ἔσῃ E. & edit. R. STEPH. 6. ἰδύντε E. 7. STRABO lib. II. 8. lib. V. de expedit. ALEXANDRI. 9. v. DCCCL. 10. Μυκάλης MS R. STEPH. ſed ARRHIANUS, ut noſter in textu.

τοῦδε φιλαμβάτων σωτομώτατα, καὶ [1] ἰδίαν γοργότητος, φασὶν οἱ ἐκ Ταύρου ποταμοὶ ῥέοντες, οἱ μὲν ὀξὺς βορέης, οἱ δ' ὄβριμος νότος, οἱ δ' ὄμβρος ἔτεος οὔρεα καὶ ζόφος.

652. Μαιώτιδες ἄγχι νέμονται αὐτῆ Μαιῶταί τι καὶ ἔθνεα Σαυροματῶν] Οτι ἀεὶ ἡ περιοικοῦσα Μαιῶτιν αὐτοί τε εἰσιν οἱ Μαιῶται, οἱ δὲ Μαιώτιδες ὀνομάζονται παρώνυμοι, ἢ καὶ τυχὸν ἐξ ὧν ὁ Μαιῶτις λίμνη κέκληται· καὶ οἱ Σαυρομάται ἢ περὶ αὐτὴν κεῖνται, ὕλην ναίοντες ἀπύρετον, δι' ἧς μέσης ὁ Τάναϊς συρέμενος ἐς μέσα πίπτει τὰ Μαιώτιδος καὶ Εὐρώπην Ἀσίας διατέμνεται, εἰς ὀλίγον μέν, Εὐρώπην, εἰς δ' αὖ μᾶς, τὴν Ἀσίαν. ἀεὶ δὲ τούτων εἴρηται ὅσα ἔδει ἐν τοῖς φθάσασιν.

653. Εθνεα Σαυροματῶν] Οτι ἀεὶ τῶν Σαυροματῶν (φῦλον δέ εἰσι Σκυθικὸν) Ευανδρις Αρτιος ἐδόλου ἦλθε λόγῳ, ἢ ἀφ' ὧν τὸ πολεμικὸν ἴδῃ, ἢ διότι ἐξ Αμαζόνων ἡκαλογοῦντο, αὐτὰ δὲ ἐξ Αρτιος. φασὶ γὰρ ὅτι ἐκ φιλότητος ἐρδίμων Αμαζονίδων ἐγένοντο· διὸ ἐκεῖναί ποτε τοῖς Σαυρομάταις ἐμίγησαν, πανωδεὶ πάντων ἐκ Θερμώδοντος ἐς Σκυθίαν· ὃν καὶ παῖδες μεγαλόπτεροι αὐτῆ ἐξηνάγοντο. ἐπανήκησαν δέ, φασίν, αἱ Αμαζόνες, ἢ ὅτι κατὰ τὴν Ελλάδος ἐστράτευον ἀειδοῦσαν τὰ βόρεια, καὶ ἀφ' τὸ Ιστρ ἀραιωσάμεναι, ἀφ' ὧν, ὡς ἐξ Αρτιος καταγομβίνει, καὶ ὁ Αρειος πάγος ἐν Αθήναις ὠνόμασται, οἷα μέχρι καὶ ἐκεῖ ἐλθοῦσαι· ἢ ὅτι Ηρακλῆς αὐτὰς ἐκ τῆς Ασίας ἐρυσάδυσιν διαστρατευσάμενος, ἀφ' ἧς καὶ Θερμώδοντις ζωστῆρα. [2] Ηρόδοτος δὲ ἀεὶ τούτων τοιαῦτά φησιν, Ελληνες νικήσαντες Αμαζόνας ὅτι [3] Θερμώδοντος, καὶ ζωγρήσαντες ὅσας ἠδύναντο, ἀνέπλεον ἀφ' τοῦ Εὐξείνου· αἱ δὲ ἐν τῷ πλάγῳ ὀλισθήσασαι, κατέκοψαν τοὺς ἄνδρας, εἶτα φεύγουσι κατὰ κῦμα καὶ ἄνεμον, ἀφικνοῦνται εἰς τὴν Μαιῶτιν καὶ ἐξιλύουσι, καὶ λαίζουσαι τὴν Σκυθικήν, ἢ μὲν ἀρχὴν ἐδόκουν ἄνδρες εἶναι γενέσθαι δὲ ποτε κατεπειγάδες εἰρηνικῶς καὶ ζευχθέντα τοῖς ἐγχωρίοις γυναιξὶν, διέκοψαν ἢ Τάναϊν, καὶ τειῶν ἡμερῶν ἐδὸν ὁδεύουσιν ἀφ' ὅλου ἀνέχοντα, κατήμεναν ἐν τῇ τῶν χώρᾳ τῆς Σαυροματῶν. τὸ δὲ Αμαζονίδες, ἐκ [4] ὑποκοπῆς (ἵνα μὴ τὰς ἐρδίμους τοῦ ὑποκοπισμοῦ πειροῦ) ἀλλὰ κατὰ ἀφαγωγήν. τοιοῦτον δὲ ἐρέπτη ἀεὶ τούτων καὶ τὸ [5] πόδα γλῶ· καὶ τὸ, [6] Σικελικὸν ποθῆσθα, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. ἢ δὲ Παφλαγονικὸν ποταμὸν Θερμώδοντα, πάτραν τῆς Αμαζόνων ἔπη, διότι πάλαι ποτὲ ἀεὶ τὰς Παφλαγονικὰς αὐτοὺς κατώκησε τότε, ὡς αἱ ἀρχαῖαι φασίν.

1. ἰδίαν γοργότητος C. 2. Melp. CX. dicto loco. 4. ὑποκοπῆς E. 5. DIONYS. V.CCXXXI. 3. Θερμώδοντος C. E. --Forte HERODOTUS 6. DIONYS. V.CCCXLIV.

663. Τῶ

663. Τῶ δ' ἄνω πηγὰ ῥεῖ ἐν ὄρει Καυκασίῳ] Οτι αἱ τ ξηδίντης Ταυρίδος πηγαὶ ἐν τοῖς Καυκασίοις μορμύρουσιν ὄρεσιν, αὐτὸς ὁ πλατὺς ἱστορεῖ ἐνθα καὶ ἐνθα τοῖς Σκυθικοῖς πεδίοις. κοντίον δ' ἐγώ, φησὶ, Καύκασον ὑμᾶς μὲν τ ἀφειδημένος Ταύρου βορειότατον, [1] ἀπὸ τῶν Κελτῶν ἀνῆκον διδάσκων, ἃ μέρη κ τὰ ἀπὸ τούτου χρήσιμα Ρωμαίοις ὄρη. ὁ δ τῶν Καυκασίων, ἀπὸ ὧν καὶ ὁ τ Περσικὸς πλάττεται ἀνασκολοπισμὸς, εἰ πασαπὶ μὴ ἐξελήλυθά φασι τὸν τ ἀφειγήσιον πίνακα. ὁ δ [2] γεωγράφος φησὶν αὐτὸν διήκειν μέχρι τ Τιβερίου. Σημείωσαι δ' ὅτι ὁ μὲν Διονύσιος λέγει τ τοιοῦτο Καυκάσου ἐκπίπλουν τ Τάναϊν· ὁ [3] γεωγράφος δ' ἀδύκως λέγει κ τ Ταυρίδος τὰς ἀρχὰς, καθὰ κ τὰς τ Νείλε· λέγων κ πόλιν παρ' αὐτῷ τῷ ὁμώνυμον τῇ ποτιμίᾳ. ἄλλοι δ' φασὶν αὐτὸν ἀπὸ λίμνης τινὸς, ἀφ' ἧς ἀρχῆς, εἰς λίμνην τ Μαιώτιν ῥέοντα δυσὶ στόμασιν ἐκβάλλειν εἰς αὐτήν.

666. Τῶ δ' ἀν κυμαίνοντας] Οτι σὺν τοῖς τόποις τοῖς χῖ τ Τάναϊν, κ τ ἐκεῖ βίῳ ἐστὶν Καύκασον, βορέῃ χειμαίνοντες, πυκτὸν ἂν ἴδοις ὡς χρυσῆν πεπλεγμένα. εἶτα ἐνδιαθέτως ὁ Διονύσιος ὡς οἰκηζόμενος τοῖς ἐν τῷ τοιούτῳ τόπῳ, λέγ τ ἀπείρατον πυκτὸν, ὅτι δ' κ αὐξητικῶς τ χειμῶνα ἐκφράζων, φησὶ, χάλλιοι ἐκεῖνοι ῥῶντες· ἀεὶ γὰρ αὐτοῖς ψυχρά τις χιὼν κ ὑγρὸς δυσὶς. κ δ' ὅταν ἐξ ἀνέμων πλέον κρύος ἔλθῃ, κ ἵστανται ὥστε στηρίσσοντες ὀρθαλμοῖς ἴδοιτο κ ἡμόνας· τὸ δ' ὑποβολικὸν, ὡς ὅσ ἀχάνους, ὧν, καθ' [4] Ησίοδον, ὧδε τὸ χῖ Λιναιῶνα ψύχος καλιπεύσαι, ἀφ' τὸ δασὺ σῆς τειχῶν. ὧδε μιὼ ὧδ' αὐτοὶ, φησὶν, οἱ αὐτόθι ἄνδρες [5] ὧδ' ψύχοις ἀπήμαστοι μένουσι. ἀλλὰ γὰρ ὑπεκζύξαντες ἀπήνας (ἁμαξόω γὰρ οἱ ἐκεῖ) πλανῶνται εἰς ἑτέραν χώραν, λείπουσι δ' γαῖαν ἄπασις χιμεείοις. τοῦτο δ κ εἰς παροιμίαν ὅτι ἐκπεσόντες οἰκεμβόης κεῖνται. ὡς τὸ τιὼ ὄβρια πόλιν ἐρήμιν οἱ ἄνεμοι κατασπένουσι. Σημείωσαι δ κ ὅτι ἡ χόνα ἐειδὲς ὕδωρ ἀρείων οἱ παλαιοί φασι, τ σοφῶ βασιλέως Δαβὶδ ἀφμιλὼ ἐνδόντος αὐτοῖς, ὅτε ἔπη,

[6] Διδόντος χόνα αὐτῦ ὡσεὶ ἔριον.

Ορα δ' κ ὅτι φανερῶς ἐνταῦθα τὸ χάλλιον, ὡς εἰς ὕδωρ, ἀλλ' ὅτι οἴκτῳ ἐκτεται.

669. Αἰὲν σφιν ψυχρή τε χιὼν, κρυμός τε δυσαής] Οτι δ' ὁ ὅλ παντὸν τόπον Νομάδων χώρα δυχείμερός ἐστιν, ὁμολόγηται. διὸ ἀδ' ὅτε τρέφει· δύσριγον γὰρ τὸ ζῶον. ἔχουσι δ', κ τιὼ ἱστορίαν, καὶ

1. περὶ Σ. 2 STRABO lib. XI. 3. STRABO lib. XI. 4. oper. & dies, v. DII. & DXIV. &c. 5. ὧδ' Σ. 6. pſalm. CXLVII. v. XVI. ut exemplar ALEXANDRINUM.

χαλκῆι ὑφίας χρυμῶν ἐκεῖ, καὶ ἀμφὶ τοῦτο ἀμαξεύονται. καὶ τὰ κύματα δὲ ὀφθῆναι δέρεις ἐκεῖ φασί τινες γίνεσθαι. ὁ μέντοι Διονύσιος ἔπος μὴ ὕστιν ἀξιόλογον, ἀλλὰ δυτικῶς τῶν χώρων ἐκείνων ψύχεσθαι. φασὶ γὰρ Αἰολίσι ὄρει ψυχρὸν τι χεῖν, κρυμὸς τε γίνεσθαι. ὅτου δὲ καὶ [1] Ἡρόδοτος, διαχείμασιν οἴπων ἐν Σκυθικῶν, ἱστορεῖ, ὅτι τὸν μὲν ἐκτὸς μιλίας ἐκεῖ ἀφίκεσθαι οὐδὲν γίνεσθαι κρυμὸν· ὅτε ὕδωρ μὲν ἐκχέας, πολὺν ἔτος πολίεσθαι· πῦρ δὲ ἀναικάειν, πολίεσθαι πολύν. ἡ δὲ θάλασσα πήγνυσθαι, καὶ ὁ Βόσπορος ὁ Κιμμέριος· τὸν δὲ λοιπὸν, φησὶ, [2] τάφρους μέσας ψύχεα αὐτόθι ἔβαλε. τάχα οὖν ἡ μὲν ἐνδοτέρω Σκυθικὴ ὁ σφόδρα βορέας, τοιαύτη δ' ἐστὶν οἵαν φησὶν ὁ Ἡρόδοτος· ἡ δὲ λοιπὴ πάχει, ὡς οἰκεῖ, καὶ κάματος. Σκυθῶν δὲ ἡ πολλὴ πᾶσα γῆ, οὓς οὖν ἱστορεῖ Ἀξίωνός, ὅτι στρατεύει ποτὲ καὶ ἀφεστῶτες ὄντες, καὶ οἰκίας οἰκοῦντες, καὶ πόλεις ἔχοντες, ἐπειδὴ ὑπὸ Θρᾳκῶν ἐπλήγησαν, μεγάλων τινὰ [3] σφέτερον ὕδωρ, καὶ ἀρδὲς ἐπράσσετο μεγάλας, μή ποτε ἀνοίκιον ὑπὸ δήμασιν, μήτε ἀξιοχρέως γλιῶ ἀναξήρασε, μήτε [4] πόλεις δημώσασθαι, μήτε κτῆμα κεκμηκὸν ὀλιγοτόσαθαι, ἀλλ' οἴκους μὲν ποιήσασθαι ἐμάξας, τετράκλω δὲ, κρέα δέρεσι· πῶμα δὲ ταυτὸ καὶ τραπέζιον, τὸ γάλα. δρέμματα δὲ κακοπόδια μόνα, ἅσσα ἄγαλμα αὐτοῖς ἐμποιεῖν ἄλλων γλιῶ ἐξ ἄλλας ἀμοίβεσθαι· καὶ ὑπὸ σκιὰ αὐτὶ χαμαιπόνων ἡμέρας διημέρας. ἐλλόγιμον δὲ ἄνδρα ἐκ δὴ Σκυθῶν ἐνεῖκε γῆ ἡ Ἀνάχαρσιν, ὃν μέμνηται καὶ Ἡρόδοτος, λέγων ὅτι ὁ Εὔξεινος πόντος ἔδυη ἀμοιβόσιτα· καὶ ἐξ ἑλλάδος ἐκδὲ ἐστὶ ἡ Πόντος ἀνὴρ ἐλλόγιμος λέγεται, πάντες δὲ Σκυθικῆς, ὅθεν ὁ Ἀνάχαρσις. λέγουσι δὲ οἱ Νομάδες ὅτι Σκύθαι καὶ μέχρι ἡ Θρᾳκικῆς Χερρονήσου ἐλάσσαι ποτὲ, κατατρέχοντες δὲ Εὐρώπην, ὅτι ὁ Δαρεῖος ἐκεῖ ἐφιστοίσης ἠράδισαν αὐτούς.

680. Σαυρομάται δ' ἐπίχειν ἐπαυρίτιοι χαλεῦνται Σκυθῶν] Οἱ Σαυρομάται ἐπίχειν οἱ Σκυθοι, οἱ καὶ Ζιχοὶ [6] λεγόμενοι, κατὰ τοῦ λέγει δὲ τὸ ἐπίχειν, ἀντὶ τοῦ ἀμφίχειν, καὶ μετ' αὐτοὺς ἡ γλῶ ἔχουσι. [7] Ὅμηρος δὲ τὸ ἐπίχειν λέγει, τὸ κατὰ τοῦτο ἔχειν καὶ ὁπλίζεσθαι. καὶ ἀντικὺ σωτάνοι, ὦ, Δαιμονίη τί μοι ἐπίχεις; ἐμοίσιν μὲν Σαυρομάται καὶ οἱ ἐν Ὀλβιοπόλει πλατύτερον ἱστορεῖσθαι Κιμμέριοι, καὶ οἱ Ὀρῖται, δίχα ἡ σ'. οἱ γὰρ μὲν ἡ σ' Ὀρῖται ἔθνος εἰσὶν Εὐρασιῶν, Μαλοσσικὸν ὑπὸ ἡ Ἀχαιεμενοίδου Ὀρέσου κελεύσαντος. ἐκεῖ δὲ, φασὶ, καὶ οἱ Κερκῆται, ὧν ὁ χώρα Κερκητὶς λέγεται, περιφερομένη περὶ [8] σφεφερόμενον Καυκάσου. ἐκεῖ καὶ οἱ ἀλκυόντες Ἀχαιοὶ, ὧς ἐκ Τροίας, φασὶ, νόστου καὶ πορισάμενοι,

1. Melp. XXVIII. 2. Νῦν MS R. STEPH. male. HERODOTUS enim, ut in textu. 3. σφέτερον R. 4. πόλιν c. 5. Melpom. XLVI. 6. omittunt c. R. 7. Odyss. T. v. LXXVII. 8. DIONYS. v. DCLXIII. in quem versum vide comment.

ἔγνω

ἦγεν νόσῳ τῇ χαλεπῇ καὶ μικρὰν ἀπομαχοῦσαν καὶ ἀφορίσασαν, ἦγεν ἰκεῖ, ἐπαμύνων Ἀρκτάδῃ βασιλεῖ, ἦγεν τῷ Πελοπίδῃ Ἀγαμέμνονι· ὃν Ἀρκτάδα λέγει, τουτέστιν ἐξ Ἀρκτῶν καταγόμενον, ἀφ' οὗ τὸν Ἀρκτῶν Ἱππομέναν, ἢν ὁ Ἀγαμέμνονος φεύγων Πέλοψ εἰς γυναῖκα ἠγάγετο. οἱ δὲ Ἰνδοὶ τὸν τοιοῦτον φασὶν Ἀχαιὸν Ἀρκτάδῃ βασιλεῖ, ὅτε τὸν πολεμικὸν Ἀχαιὸν, συλλυτεύοντας αὐτῷ πολεμαρχοῦντα. ὁ μᾶλλον Ἰκαμβίῳ φασὶν αὐτὸν ἀκολουθῆσαι τῷ υἱῷ Ἀρκτῶν, Ἀπολλωνίων βασιλεῖ ὄντα τῆς Ὀρχομενίας. ὁ δὲ [1] γαμβρὸς φασὶν ὂν αὐτοῦ τοῦ Ἰάσονος τραπόμενος εἰς Κόλχους οἱ δὲ Φθιῶται Ἀχαιοὶ τὸν ἐν Ἀσίᾳ Φθίαν ᾤκησαν· Λάκωνες δὲ, τὸν Ὑπερμνήστρας, ὃν ἔρχε Ῥάκης τε καὶ Αἰμίστρατος, ἡνίοχοι Διοσκόρων· ἀφ' ὧν τὸ ἐκεῖ ἔθνος οἱ Ἡνίοχοι, καὶ ἡ χώρα ἡ Ἡνιοχία. οἱ δὲ τοῦ Πομπαίου Ἀρκτάδου βασιλέα ἰνδικὸν, ὃς ἔχων Σκύθας συμμάχους, μᾶλλον ὧν ἐκεῖνος καὶ οἱ τοιοῦτοι Ἀχαιοὶ, ἐπολέμησε Καίσαρι, καὶ τοῦ ἐμφύλιον πόλεμον, τὸν δὲ Ἀρκτάδην, ὅτι τοῦ Ἄρεως Ἄρκτος ἰαμβικῆ γέγονεν. πάσχει γὰρ καὶ τοιαῦτα ἰαμβικὴν κλῆσιν ὁ Ἄρης. τὸ δὲ [2] νοσφισάμενος, λέξις ὅδε [3] Ὁμηρικὴ· οἱ δὲ ὕστερον ὅτι τοῦ ἰδιοποιοῦνται καὶ ὑπερφυῶς πιθανὸν τὸ νοσφίζεσθαι.

687. Ἡνίοχοι, Ζύγιοί τε Πελασγίδος ἔγχεϊ αἴης] Ὅτι μὲν τῆς Ἀχαΐδος οἱ σεσῳσμένοι Ἡνίοχοι, καὶ οἱ Ζύγιοι, ἔθνος ἀρχαιότατον, ὁ καὶ Ἑκαταῖος φησὶν, Πελασγῶν ἔγχεϊ. ἱστορεῖ δὲ Χάραξ ὁ Ἀρχεναΐτης, ὁ μικρὸν πρὸ (χρόνῳ δὲ πολὺ σοφὸς ὁ Ἀργῶς λέγει) ἀλλὰ πολλοῖς πλοίοις διαπλεῦσαι τὸν Εὔξεινον· καὶ τινας αὐτῶν διαπλαγῆναι, καὶ ἐν μιᾷ τῶν νεῶν τοὺς μὲν Τυνδαρεΐδας ἡνιόχευε, ὅτου τὸν μὲν Διοσκόρων· ἀφ' οὗ κληθῆναι καὶ ἔθνος τοὺς Ἡνιόχους, καὶ τοὺς Τυνδαρείδας. καὶ μιᾷ καὶ τῷ Διοσκορείδῃ χρῆσαι, ἢ δὲ Εὐξείνου μυχῷ, ἔνθεν ἦν ἔκπλους εἰς τὴν Κολχικὴν Τραπεζοῦντα πόλιν. ἔθνος καὶ ἡ περιμία,

4 Ἐν Φᾶσιν, ἔνθα ναυσὶν ἔκπλους ὁρμοῖ.

πάντων, εἰς αὐτὸν δὲ Κολχίδα γῆν, ὑπὸ μέρος, ἔνθα τὸ ἔκπλουν τοῖς ἰκνεῖσθαι. ἐντεῦθεν γε ἄλλως πολλὰ τάδε, φασὶ, καὶ πολὺς πλοῦς ἐκ δὲ Φάσιδος εἰς δὲ μυχὸν δὲ Εὐξείνου καὶ εἰς τὸν Διοσκορείδα, ἢ συντομώτατος ἔστιν ὁ Τραπεζοῦς, κτῆμα Σινωπέων, μέγα ἐμπόριον, ἀπὸ τοῦ ὁ Τραπεζοῦσα χώρα. καὶ ὁ Τυνδαρείδης ἡ χώρα φησὶν αὐτὸν ὅτι τοῦ δὲ Πόντου μυχῶν, ὅτου τὸ Εὐξείνου, ἀπὸ ὧν, καὶ ἀφ' οὗ Τυνδαρείδης λέγονται, ἀναστῆσαι δόντας.

689. Κόλχοι ναιετάουσι, μετήλυδες Αἰγύπτιοι] Ὅτι ἀκολούθως τῷ

1. STRABO lib. XI. ubi Ἀχαιὸν STRABO legit pro Φθίαν in EUSTATH. 2. νοσφισάμενος C. 2. 3. Iliad. B. v. LXXXI. 4. Iambus e STRABON. lib. XI. ejusdem meminit THEOCRIT. idyll. XIII. v. LXXV. Πᾶξις σ' ἐς Κόλχον τι ἢ ἄξενον ἔπλω Φᾶσιν.

[1] Ἡγη-

[1] Ἡσιόδῳ γεωμετρῶν καὶ ἀστρολογῶν, μεταλυδὸς ἦν ὁ Αἰγύπτιος τὸν Κόλχον, ὃς ἔστιν ἀποίκιος, ἢ μετοίκιος. πότερα δὲ τοῦ Κόλχου τούτου, ὃν τὸ Καύκασον, τὸν ὑπερκείμενον, εἰσὶ, καὶ τῶν Αἰγυπτίων, καὶ μιλησίων. ἔστι δὲ καὶ τις πόλις αὐτῶν Αἰγύπτιος [2] ἔδρη. ὧν ἐν καὶ τὸ ἀνεστομῶσθαι, καὶ τὸ λινᾶς ἐσθῆτι ἀμπέχεσθαι. καὶ ζῶα δὲ, φασὶ, καὶ ἃ γλαύκα ἐμφερῆ ἐν τοῖς Κόλχοις καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις. ὁ δὲ [3] γεωγράφος φησὶ, Κόλχοι μὲν Ηνίοχοι, ὑπὸ τοῖς Καυκασίοις καὶ Μοσχικοῖς ὄρεσι. καλεῖται δὲ Κόλχος ὑπὸ Κόλχου υἱοῦ Φάσιδος. τούτων δὲ ὑπερκεῖσθαι λέγουσι οἱ Θοᾶτις, ἄνδρες ὀλίγῳ μὲν βελτίους τῶν ἀσυνθέτων Φθειροφάγων τὸ πάνυ, πλεονεκτοῦντες δὲ περὶ τὸ χρυσόν. χρυσὸν γὰρ παρ' αὐτοῖς οἱ χειμάρροι καταφέρουσιν, ὃν ὑποδύντες οἱ ἐπὶ μαλλοτιλίᾳ ἀφ' ὧν τὸ χρυσόμαλλον ἐμυθεύθη δέρας, ὃ χάριν καὶ ὁ τῆς Ἀργοναυτικῆς ἔπλευσε πλοῦς. κάπου ὁ Χάραξ τὸ χρυσοῦν [4] δέρμα μάδιον ἔφη λέγειν χρυσοφόρας, [5] μεμιξοφάναις ἐμπεφυρμένοις, δι' ὧν, ὡς λέγει ἄξιον, ἡ Ἀργὼ καταπλεῦσαι τόλμη φησί. καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα. ὁ δὲ Διονύσιος τοὺς Κόλχους τοπογραφῶν, κατοικεῖν φησιν αὐτοὺς ὄρει ἐξαίφνης μυχὸν τῆς Εὐξείνου πόντου, μεταξὺ τῶν εἰρημένων Τιβαρηνίδος, ἐγγὺς δὲ τοξευμάτων Καυκάσου, ὃς ὄρει ἐν Τρηχείαν κόλπον ὑπὲρ ἀναδύεται αὔξεται. ἔνθα, φασὶ, καὶ ὁ Φᾶσις Κιρκαίου κτίσμα νῶτον ἐλισσόμενος περίεισι, Εὐξείνου πρὸ χέρσου ἀπιὼν ἀφιδρύσας ἄχθος. εἰς δὲ τὸν Εὔξεινον πόντον ἐκδίδωσι καὶ ὁ Φᾶσις ποταμὸς, ὃς ἐκτείνει μὲν τὴν παραλίγουσαν, καλεῖται δὲ ὕστερον ὑπὸ Φάσιδος, ὃς ἦν Κόλχου ἔσχατος). καταζέει δὲ εἰς τὸν Κολχίδα τραχὺς καὶ βίαιος, πηχῶν ἑκατὸν μάλιστα, καὶ [6] γεωγράφων, ἀφ' σκολιότητα. ἐμβάλλει δὲ εἰς αὐτὸν ποταμὸς Γλαῦκος καὶ Ἵππος. ὄπικεν) δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος. οἱ δὲ ἀεὶ αὐτὸν τοῦτον, Φασιανὴν λέγουσι) χώρα ὑπό τι [7] Διοσδόρα καὶ ἄλλων. καὶ οἱ Φασιανοὶ δὲ τὸ ὄρνεον ἐκεῖθεν παρονομασθῆναι δοκοῦσιν, ὡς αὐτόθι πλεονάσαντες. ὁ δὲ Καύκασος, καὶ Κάπασος ὑπὸ δὲ ἐκεῖ καλεῖται, ὡς ὁ [8] γεωγράφος φησὶν ὃς λέγει καὶ ὅτι τὰ πρὸς θάλατταν αὐτῷ Κιμμέρια ὄρη κεῖται) ὁμωνύμως ἐκλήθη τοῖς Ἰλλυριοῖς· καὶ ὅτι ὑπέρκειται) ὁ Καύκασος ἔστι τοῦ Πόντου καὶ Κασπίου [9] πυλάγους, ἀφεστηκὼς δὲ αὐτοῦ ἰδίᾳ, καὶ ἀφορίζων πρὸς μὴ νότον Ἀλβανὸς καὶ Ἰβηρίας, πρὸς δὲ ἄρκτον, Σαρμάτας.

692. Κιρκαίου κατὰ νῶτον] Τὸ δὲ Κιρκαῖον πεδίον, ἀφ' ἑνὸς τοῦ Κόλχου βασιλέως Αἰήτου ἀδελφῆς Κίρκην ὕστερον καλεῖται, τὰς βοτάνας ἐκείθεν συλλέγουσα. ἀφ' τούτου τοῦ πεδίου καὶ ὁ [10] γεωγράφος φησὶ,

1. Eutrp. civ. 2. Ibyc 2. 3. strabo lib. xi. 4. Νέρκ MS R. steph. 5. μιξοφάγη MS R. steph. 6. strabo lib. xi. 7. biblioth. hist. lib. xiv. 8. strabo lib. xi. 9. πυλάγη 2. 10. strabo lib. iv.

ὅτι

…η [1] ἀφ' οὗ τὸν Αλκυονῶν γῆν Κίρκης ἀφῆν, ἔνθα καὶ φιάλη τις Οδυσσέως …λέγουσι· καὶ Κιρκαῖον ὄρος πολυξύλον, ναύλοχον θαλάσσης καὶ ἕλεσιν. Ισίων δὲ ὅτι καὶ ἡ [2] Λυκόφρονα ὅτι Κιρκαίου τὸ ὄρος καὶ ἀπέχει τοῦ τὰ Ρώμης …εσα.

694. Οὖρος Αριθμίου] Οτι τὸ Αριθμίου ὄρος, ἀφ' οὗ ὅρίζει ὁ Φύ… ἀρχῆς, ὁ μὲν τὰ ἰθνικὰ [3] γράψας ἀπὸ τοῦ ἀρχοῦ τῆς Τρικκαίας φησὶν οὕτω… ἄλλως δὲ ἡ Ταύρου φασὶν ὑποπτεύσαι δεῖν τὸ Αριθμίου, παρατιθέντων ὅτι … οἱ Αριθμίαν, ἢ ὅτι κλιθέντων τῶν ὑπὸ τῆς ξυδότου Αριθμὶς ὄρους, ἢ ὑπὸ … Αριθμίς. Ροδίοι ἀνδρὸς. κατὰ δὲ ἄλλους Αριθμία ἡ χώρα λέγεται· ἐπω… μως Αριθμὶς ὄρος, ἐξ Αριθμίης πόλεως Θετταλικῆς, συστρατεύσαντος … τῷ Ἰάσονι. ὅτι δὲ καὶ οἱ τὸν τοῦτον τόπον ἔλθοντες ὁ Ἰάσων, ὅτι οἱ … χρυσόμαλλον ἐπιπλέοντι ἅρμα, πολλὰ τεκμήρια παρὰ τοῖς παλαιοῖς. … δὲ Αριθμίου ὄρος λέγεται καὶ πλεονασμῶς τὸ Αριθμία. Ισίων δὲ ὅτι [4] Η… σίοδος τὸν Αριθμίης Φρυγῶν λαὸν φησὶ, λέγων καὶ ὅτι πολυανδρώτατόν … ἐστι. καὶ [5] Εὔδοξος δὲ ἐν γῆς περιόδῳ φησὶν, Αριθμίους τὸ γένος ἐκ Φρυ… γίας, καὶ τῇ φωνῇ πολλὰ Φρυγίζουσι. παρέχονται δὲ καὶ λίθον τὸν γλύφουσιν … [6] πυρῖτιν· τοὺς σφραγῖδας. κἀκεῖνό γε ἱστορεῖ, ὅτι ἡ Αριθμία χώρα οὐκ … ἔστιν ἀπλῶς λέγειν. Ιωσῆπος ὁ βασιλεὺς καὶ μετρίως μέν, φασὶν, ἔσχε, τὸν ἐπιβουλεύσαντα Επιφάνην, ὃς μητροπολίτης Βαζανίτης, ἢ πρὸς Λευκόπο… λιν πάντες δὲ ὧδε καὶ ἡ Θεοδοσία πόλις, καὶ ἡ Καλώνεια καὶ ἡ Τραπεζοῦς ἡ καὶ ἡ Κερασοῦς ἐκ τῆς Πολεμωνιακῆς κόλπου. δευτέραν δὲ ὁ αὐτὸς ἔσχεν Αρ… μενίαν ἐν πάντι πόλεσιν, ὧν καὶ ἡ Σιδήστικα. τετάρτην δὲ Αριμηνίαν κατέσκη… ψεν ἐξάπολιν, τὴν ποτὲ καλουμένην δευτέραν Αριμηνίαν, ἣν ἡγοῦνται ἡ Με… σογαία δεῖν καλεῖσθαι Αρμενίαν καὶ ἡ Κόμανα, ἡ καὶ Χρυσῆ ὀνομαζομένη, καὶ ἡ [7] Καππαδοκὸς. ἐπίσης δὲ καὶ τετάρτην Αρμενίαν ὑπὸ σατράπαις ἔ… σχεν, συνεκβαλὼν ἐκ Αἰγαίων, καὶ λεγομένην [8] Τζοφανὴν, καὶ Βαλεστικὴν, … καὶ πάντα τὰ βάρβαρα ὀνόματα.

695. Τῶ δὲ ἀφ' ἑσπέρας ἀνατολὰς] Οτι ἀφ' ἀνατολὰς καὶ βορέαν ἡ Αρ… μενία ὅρους ὁ Ἰδμὼν ἔχει· ὁ μεταξὺ Καππαδοκίας καὶ Εὐξείνου θαλάσσης· ἀφ' … οὗ ἐκδοτοὶ εἰσιν Ἕλληνες, Τρηχαῖοι, ὡς εἰκὸς, πολέμιοι, ἐκ τῆς χώρας Πυ… θέων [9] μετοικιζόντες ἑαυτοῖς Ἰάσονα. ὃν δὲ Πυρήνην, καὶ Πυρηναῖον Ἡρακλέα ὄρος λέγεσθαι. ὑπολαμβάνει δὲ καὶ ἡ τοῦτον Ἰδμὼν, ἀφ' οὗ τὸ πολὺ ἡ χαράκτης, καὶ ἀξιόλογον. ἔστι γὰρ ὄρος ὂν καὶ ὄρεσιν Ασίας καὶ Εὐρώπης

1. τιὲ ΕΥ C. E. & MS R. STEPHAN. Αρμενίᾳ. 6. ΤΥΡΙΤΗΝ SALMASIUS apud STEPH. BYZ. legebat. 7. Καππαδοκὸς C. E. & MS R. STEPH. 8. Τζοφανὴν & Τζίφαν MSS R. STEPH. 9. μετοικιζόντων E.

ἐνέμε-

ἐνόμισάν τινες, ὡς [1] συγχέαντα. τὰς δὲ Ἰβηρας τούτους Ἀρμενιοὶ καὶ Μῆδοι ὁ [2] γεωγράφος ἰσοδύναμα φασί. λέγει δὲ καὶ ὅτι τούτων οἱ ὀρεινοὶ μελανότεροι.

696. Ἰδμὼς Καπάνης τε καὶ Εὐξείνοιο] Σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ μὲν ἰδμὼ ἐνταῦθα ἐπανάληψις, ὁμοῦ ἐπανάληψις οὖσα καὶ ἐπαναφορά. φασὶ γὰρ, ὅτι πλεῖ ἰδμὼς, ἰδμὼς, Καπάνης τε καὶ Εὐξείνοιο. τοῦτο μὲν γὰρ, καθὸ μὲν τὸ προῦτα νοήματος λήγοντος εἰς τὸ ἰδμὼς, ὁ δεύτερος στίχος ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχῆ λέξεως, ἐπαναφορὰν ποιεῖ, σῆμα ἐμφατικόν. δηλοῖ δὲ χάριν σαφηνείας ἀναγκαίως ὁ ἰδμὼς ἐπαναλήφθη, ἐπανάληψις γέγονεν.

700. Καὶ Καμαριτάων φῦλον μέγα, τοί ποτε Βάκχον] Οτι οἱ μὲν ἐμπροσθεν τὰ ἰδμὼν κεῖται καὶ τὸ μέγα φῦλον τῶν Καμαριτῶν, οὓς ὅτου λέγουσι ἀπὸ πλοίων στρογγύλων λιμνικῶν, οἷς ἐχρῶντο· ἃ ἐκαλοῦντο καμάραι παρ' Ἕλλησιν. ἦσαν δὲ ἀκάτια λεπτὰ στενὰ καὶ κοῖλα, ἀνδρώτους καὶ ἡμιόνους, σανίσι δὲ καὶ εἰς λ'. ὅτοι οἱ Καμαρῖται τὸν Βάκχον Ινδῶν ἐκ πολέμου, φασὶ, λεζάμενοι ἐξένισαν, καὶ τὸν [3] Λήναιον, ὃ ἐστι τὸν Βάκχαις, συνηχήσαντα, τὰ ἐκείνων φρονήματα, ζώματα θηλαδὴ καὶ νικεῖδας, ὅτι σώσει βαλόντες, υἱοὶ Βάκχα λέγοντες. ὑμνητικὸν δὲ ἦν τοῦτο τὸ λῆμμα, παρὰ Διονύσου ἐπιφωνούμενον, ὡς αὖθις καὶ τὸ ὠὰν ὅταν καὶ τὸ εὐάζειν παράγῃ, καὶ ὁ Διόνυσος Εὐῖον λέγει. ταῦτα δὲ οἱ μὲν ἱστοροῦσιν, ὡς ἐνθουσιασμὸν σεσημείωται ὀνήματα· οἱ δὲ ἑλλόγου, ἀντὶ τοῦ οἷ, φυσίσιν αὐτῷ, ἐκλαμβανόμενοι τὸν τοῦ σεσιγηκότος ταύτῃ φωνὴν, καὶ ἐξ αὐτῆς τὸ εὐάν σεσιγάγοντες, τάχα μὲν ἐν μιᾷ λέξει, τάχα δὲ καὶ ὡς ἐκ δύο συλλαβῶν, τοῦ εὖ καὶ τοῦ ἄν. Ἰσέον δὲ ὅτι αἱ Βάκχαι αἱ τοῦ Διονύσου ὑπαδοὶ εἰς ἀμπέλους ἀλληγορεῖσθαι, πεφυκὸς γὰρ αὐταῖς τὸ εἰς οἶνον ἐκλαμβανομένῳ Διονύσου. αἱ δὲ Διονυσιακαὶ νικεῖδες τὸ σῶν σαρυλῶν ἐν χεροὶ αἰνίσσονται πολυωδίαν. πολύχρων γὰρ καὶ αἱ νικρῖδες, καὶ ποικίλαι τοῖς στίγμασιν. ὃ καὶ τὸ σῶν μαθόντων ὑπομιμνήσκουσιν ἀγνῶς· δεινὸν γὰρ ὁ νικρὶς, τὸ τοῦ φυζακτοῦ ἐλάφου νεογνὸν, ὃ δηλοῖ ὁ νικρίς. ἢ καὶ διότι ποικίλοι τὰ εἰς νῦν, ἀφ' οὗ τὸ εὐμεταβόλους, οἱ μαθόντες. ποικίλον δὲ καὶ ὁ νικρὶς, ἀφ' οὗ τὸ ποικίλον.

707. Τὴν δὲ καταχράσμαι θαλάσσαν, οὐ μὲν ἰδὼν] Οτι ὡς φησὶν [4] Ησίοδος ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ πλεῖν λέγει, ὅτι [5] λέξω"

Οὔτέ τι ναυτιλίης σοφὸς ἐμμελέως, [6] οὐδέ τι νηῶν.

ἃ γάρ ποτε καὶ ἔπαθον, καὶ τὰ ἑξῆς· δηλοῖ δὲ ποιεῖν ὅτι ὡς μυθῶν ἱστορήσης οἷδε πάντα· ὅτω καὶ ὅτοι φασὶν, ὅτι ἐξεῖν σοι καταχράσμαι καὶ τῷ

1. DIONYS. v.XXII. 2. STRABO lib.I. 3. Λήναιος MS R.STEPH. 4. opera & dies, v.DCXLVIII. 5. λέγω c.R. λέξω HESIODUS, loco dicto. 6. οὐδὲ c.R. ut & HESIODI cod.

Κατ' ὦ

Κασπίαν θάλασσαν, ὅτι ἰδὼν αὐτὴν, ὅτε νηὶ ἀφῆκας. εἶτα πλανήσαν θαυμαστῶς τὸ νόημα, φησὶν, Οὐ γάρ μοι βίος δὶς μελανέων ὅδὶ νηῶν. ἢδέ μοι ἡ ἐμπειρία παγδίος, ἢδὶ ὅδὶ Γάγγλιν ἔρχομαι, ἢδὶ τὰ καὶ τὰ ποιῶ, οἷά φ οἱ ἄνδρες, ψυχῆς, φησὶν, ἐκ ἀλέγοντες, ἵνα πολὺ ὄλβον ἔλωνται. ἔστι δ' γεωμικῶς καὶ παροιμιακῶς ὅδὶ ἡ ἢδὶ ἡ πᾶν ἀφειδούντων λέγει[1]). ἀλλά μ, φησὶ, μισθῶν φέρει νίος· τετίσιν αἱ ἐκ ἢδὶ μαθήσεων γνώσεις, αἳ διώκειν[2]) δίκα πάντης πολλὺ ἄλλα μετῆκαδαι, ἤριά τε, ἤπειρόν τε, καὶ αἰθερίαν ὀδὸν ἀσίρων. Καὶ σημαίνωσι ὅτι ὁ Διονύσιος τοιοῦτον βικλίδιον ἴσκδαι καὶ ἡ αὐτῷ ἀκροατὴ, ἡ παρῶσα μεγγματείαν ἐνεκήσατο, ὑφ' ἧς καὶ ἐκείνη ὡς οἷα κατὰ μισθὸν φερόμδη, τῷ Διονυσίῳ τότῳ ἴσῳ ὅμοιος. Ὁρᾷ δ' ὅτι τὸ ἀσκηκήσαδαι, ἐνταῦδα καταχρᾶδαι εἶπε, καὶ μετῆκαδαι, εἶπὼν, καταχρᾶ φομαι θάλασσαν· καὶ, [1] πολλὰ ἄλλα μετῆκαδαι. τότῳ δ' πάντως ὅμοιον καὶ τὸ γλῶ μετῆκαδαι, ἐξ ἧ τὸ γεωμετρεῖν συντέδη. Ομηρικὴ δὲ ἡ λέξις, λκφθεῖσα ἐκ τῆ,

[2] Ὅφρα τ' ὁλὸν ἀναμετρήσωμι Χάριβδιν.

714. Καυκασίας κνημῖδας Εὐφραίων τ' Ἀριηκῶν] Οτι ἔοικε καὶ Εὐφραῖός πε εἶ) Καύκασος εἶγαι φησὶν ὁ Διονύσιος, Καυκασίας κνημῖδας Εὐφραίων Ἀριηκῶν· κάλλιον δ' χαίρειν, Καυκασίας κνημῖδας Εὐφραίων τ' Ἀριηκῶν, ἵνα λέγῃ, ὅτι ἐκ ἐρδνῶ ἡ βόρειον Καύκασον, καὶ τὴν Ἀριανὴν χώραν, σὺν ἧς ἐν τοῖς ἑξῆς [3] λεχθήσει[3]). Καὶ ὅρα ὅπως τὲς ἢδὶ ὀρέων κνημὰς, ὅτου πόδας, κνημῖδας εἶπεν ὑποκορισικῶς, ἢ μᾶλλον παρωνύμως, ἀπ' ἰδίαν δριμύτητα. ὡς πε καὶ ἡ πορθμὸν [4] πορθμίδα εἶπε, καὶ ἡ Κασπίαν δ' θάλασσαν, [5] Κασπίδα ὁμοίως ἐρεῖ.

718. Αλλ' εἴη τοι χῆμα σεσίδρομον ἀμφιέλικτον] Οτι ὁ Διονύσιος μ σεσίδρομον ἢ σεσιζοχον ἀμφέλικτον τὸ ἡ Κασπίας θαλάσσης χῆμά φησι, ὡς οἷα κυκλοτερές· καὶ πῷ ὠκεανῷ αὐτὴν συμμιγνύειν. φησὶ γὸ, ἐξῦ δ' ἐσ' ἄρκτης [6] ἑλκομένη· ὀδημίσγε[6]) ὠκεανῷ. καὶ ὅτε μ ὁ Διονύσιος, ὅς γε καὶ χῆμα ἔοικε παρεμδύεσαι, καθ' ὃ πλεῖ εἰς αὐτὴν ὁ ὠκεανὸς ἀπρούχη[7]), ὡς καὶ ἐν [7] ἀρχαῖς ἡ βιβλίῳ φαίνεται. Πτολεμαῖος δ' ὅτι χῆμα αὐτῆς τοιοῦτον εἶλεν· ὅς γε καὶ σεκοδεύεσαι φησὶ κύκλῳ αὐτὴν τοῖς πλοίοις. καὶ δὲ κυκλοτερῆ αὐτὴν ἴσορεῖ, ἀλλὰ σφηνοῦτη ἐοικῦαν ὑποτίδεται· ὁποῖον ὁ Διφίλιος τὸ ἡ οἰκουμένης ἔθετο χῆμα. ἀλλ' τοίνυν ὅτι πλησιεσμένων ἡ σορῶν, τὰ μ σὺν ἡ χήματος ἡ θαλάσσης ταύτης μεβάλλειν ἴσως αὐτοῖς ἀκατάλληκτα· ἃ δὲ λοιπὰ ἀμφοῖ, ὡς ἐν ἀρχαῖς

1. DIONYS. v. DCCXVI. 2. HOMER. Odyſſ. M. v. CCCCXXVIII. 3. vide comment. in v. MXCVII. 4. DIONYS. v. CCCXLIV. 5. DIONYS. v. DCCXLVIII. 6. ἐλκόμενος MS R. STEPH. 7. comm. in v. XLVIII.

ἐξέδη, συμβαίνειν, παρὰ τ παλαιῶν διαπεπεῖσθαι χαλῶς. οἱ γὰρ ἐξ ἀλλήλων πηγῶν ὁ ὠκεανὸς τὸ Κάσπιον ἀναδίδωσι πέλαγος, οὐδέποτε ἂν ἡ τ Πτολεμαίου καὶ ὁ τ Διονυσίου λόγος, ὡς ἐν τοῖς [1] φάσεσι γέγραπται, καθ' ὃ μὲν γὰρ ἐξ ὠκεανοῦ τὸ Κάσπιον ὕδωρ, ἀληθεύει ὁ Διονύσιος, ἐφύγαθεν εἰκὸς αὐτοῦ τ ὠκεανόν· εἰ δ' ἄλλαι αἱ πηγαί, καὶ ἃ φαίνεται τὰ ῥέοντα, ἀληθεύει καὶ ὁ Πτολεμαῖος.

721. Τίνος γὰρ πέρας ὄρος ἀμείλιχος] Ὅτι τ Κασπίαν θάλασσαν ὁ Διονύσιος πόντον ἀμείλιχον λέγει, ἔστι δ' οὐ μεγάλην θάλασσαν. Διὰ τί δ' οὐ μεγάλην; ὅτι ὀλίγαι, φησὶν, εἰσὶν αἱ πλέουσαι περαίτης ὀλίγα κύκλα στιλβίνης, ἃ ὄζει, ὅθεν μείωσις σημεῖον κ τοῦ κύκλου φέρουσιν. ἄλλως γὰρ ἀπέρατός ὄζει, μῆκος μὲν πολὺ ἔχουσα τοῖς ἱστορήσασιν ἡμέρας, οὐδὲν δ' ἐκτὸς ἡμερῶν, ὥστε ὄζειν συμπεπτωκὸς ἑαυτῇ, κ τ [2] Ἡρόδοτον. ἱστέον δὲ σημείωσαι καὶ ὅτι οὐκ ἀκριβῶς ὄζει κυκλοτερὴς ἡ Κασπία θάλασσα, ὡς τάχα ὁ φερεκυκλὴς ὑποπίδης, ἀλλὰ ἐπιμήκης, ὡς καὶ ὁ Πτολεμαῖός φησιν.

723. Ἡ δὴ πολλὰ μὲν ἄλλα μετ' ἀνδράσι θαύματ' ἀέξει] Ὅτι πολλὰ καὶ ἄλλα θαύματα ἡ Κασπία ἐν ἀνδράσιν αὔξει, φύει δ' ἡ κρυσάλλου λίθους, καὶ ἴασπιν ἱερόταιον, ὅ ὄζει ἀφαῖον, στιστεινὸν, ἐχθρὸν Ἐμπύοις, καὶ ἄλλαις ἰδιότησι. δοκεῖ δὲ ἀλεξίκακος εἶναι ἡ λίθος αὕτη, καὶ δυναστικὰ φαρμάκων· ὧν ἕν ὄζει καὶ ἡ Ἐμπυσα, δυμώδην τι σῶμα τοῦ Ἐχέτου, ἐνὶ ποδὶ δοκῶν [3] δύκαυδα· ὅθεν καὶ παροιμιάζονται, ὡς οἱ τὰ ὦτα, μὴ τοὺς ποδὶ ζῶν· ὡς δ' ἐτύγχανε ποδὸς χαλκοῦ ὄντος, κ τ [4] μῦθον.

725. Ἱερόταιον ἴασπιν ἐχθρὸν Ἐμπύοισιν] Ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ἐφὶ καὶ ἐτέρων ἴασπιν [4] ὑδατόεσσαν. ὅτι δέ τινα δυμώδεα ὕλας πλούτου τινὰς, παλλαΐς δοκᾶς, ὡς καὶ ἐν [5] Ὀδυσσείᾳ εἴρηται.

728. Πρῶτοι μὲν Σκύθαι εἰσὶν, ὅσοι Κιμμερίης ἄλοὸς ἄγχι] Ὅτι Σκύθαι Κιμμερίας ἀλὸς ἄγχι εἰσί. σαφὲς οὖν, οἷαι δ' βίαι εἰσὶν, ἴνα [6] συγκέχαπται. χαλεπῶναι δ' λέγουσι Σκύθαι, ἢ παρὰ τὸ σκύτη ἃ σκυθίζουσι· ἢ παρὰ τὸ σκύζεσθαι, ὅτι ὀργίζεσθαι· ὀργίλαι γάρ εἰσιν. ἢ ἀπὸ Σκύθου τοῦ Ἡρακλέους, καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ [7] μέμνηται. ἔσαν δ' Σκύθαι καὶ Θράκιοι ἔθνος, οἱ καὶ Νομάδες ἐλέγοντο.

730. Οὔνοι δ' ἐξείης] Ὅτι Οὖννοι, ἢ Θοῦννοι, μετ' τ β' στοιχεῖ, [8] Κάσπιον ἔθνος εἰσὶ Σκυθικόν. μαίονται δὲ περιδιεῖν τοῖς χρόνοις Οὔννοι, δίχα τ β'. φέρονται γοῦν καὶ ἐν τῇ τ [9] Σαμαρείτου ἀκουμβικῇ ἱστο-

1. comm. in v. XLVIII. 2. Clio CCII. 3. Δυμύδα conject. H. STEPH. 4. DIONYS. v. DCCLXXXIII. 5. vide comment. EUSTATHII in Odyss. K. v. CCXCV. 6. vide comm. in v. DCLXII. 7. comm. in v. DCCCX. 8. Κάσπιοι E. 9. lib. III. cap. VI.

εἰσὶ,

εἰμ, Οὖννοι τὰς ἀφ' ἑσπέρας τοῦ βορέου τ' ἴσον, ὡς Τύρκις Πέρσαι καλοῦσιν, ὕπνου πολυχρόνιος ἡμέρας, ὡς ἂν ἡ κλίνοι χρονῶν σφυρηλατεῖν, ἢ τραπέζας, ἢ θρόνους, ἢ βήματα, εἰσπαρθομένους ἐκ τῆς Μάρδου, ἐρημίας ἀφ' ἑαυτοῦ τεσσαράκοντα χιλιάδας χρυσοῦν. ὕστερον μόνοι φορολογηθέντας τοὺς τούτου Οὖννους ὑπὸ Βαλεντινίανον ἱστοροῦσιν. ὃ μόνον ἦν ὁ Σιμόκατος, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ πίστεως ἄξιοι τὸν Οὖννους ἔθνος ἱστοροῦσι Σκυθικὸν ἀξιόλογον.

Ἐπὶ δ' αὐτοῖς Κάσπιοι ἄνδρες] Οτι ὥσαφ οἱ ἐκδύντες Οὖννοι Σκύθαι εἰσὶν, ὕτω καὶ οἱ Κάσπιοι μετ' αὐτὸν ὄντες, ἔθνος λόγου ἄξιον· ἀφ' ὧν καὶ ἡ Σάλασσα Κασπία καλεῖται, ὡς καὶ ὑπὸ τῆς Τρκανίας, Τρκανία. παρ' οἷς καὶ ἡ τοῦ φύλλου ὑποβρύχιον μέλι ἡ ἱστορία φησὶ, καὶ ἡ ἄμπελος πολυφορεῖ. καὶ ἡ σαῦ δ' ἔτου λέγω] πλατεῖαν τοῦ χαρτοῦ, ὡς ἐνίας καὶ εἰς μυδίμνας ἐξήκοντα ἀνδύειν τὸ χαρτόν. ἐκεῖ δὲ καὶ τὸ ἔθνος οἱ Αλβανοὶ, πυιμθικοὶ, καὶ μετίοις πολεμικοὶ, μεταξὺ Ιβήρων καὶ Κασπίας ὧν κυκλώπιοι, φασὶν, ὁ βίος, τετίσιν εὐδιμίων καὶ [1] ἄπονος". οἷς ἡ γῆ πολλαχοῦ ἄπαξ σπαρεῖσα, τὸ λοιπὸν δὶς καὶ τρὶς ἄσπαρτον φέρει καρπόν. ἀπλοῖ δ' εἰσι, καὶ ἐκ οἴδασι ἡμᾶς, οὐδὲ [2] ἀριθμεῖν" οἴδασι πλείω τ' ἑκατόν. γλῶσσαν δ' αὐτῶν, χεῖ ἡ γεωγράφων, ἐξ καὶ εἴκοσιν. ἐκεῖ δ' καὶ οἱ Καδούσιοι, χεῖ ἡ [3] Διονύσιον", ὧν πρεσβύτατοι ἐγὼ ἄνδρες δεινοὶ πυγοδατεῖν, καὶ ἀκοντιστὰ ἄριστοι, ὡς ὁ [4] γεωγράφος ἱστορεῖ, καὶ οἷον ἐν ταῖς ἀκμαῖσι πηχοὶ ἀπὸ ἑπτάπηχυ ἀμφιδέξιοι. τέτοις δὲ ἀγχιγείτονες Μάρδοι καὶ Τρκάνιοι, καὶ Αππυοι, ὧς Ταπύρους φησὶν ὁ [5] γεωγράφος, ἀρχομένους ὑπὸ τῆ τ'. οἱ ἐκ γυναικὸς δύο ἢ τρία ἀνελίμβανον τέκνα, ἐκδιδόασι τῆ λοιπῆ τὰς γυναῖκας ἑτέροις.

734. Μάρδος] Οτι Μάρδος ὁ ποταμὸς, Δερβικίων τε καὶ ἀρνειῶν βάσιν δεῖ πόμα, εἰς Τρκανίαν ῥεῖ βάλλων Σάλασσαν, μέσος ἦ ἀμφοτέρων τούτων τ' ἐθνῶν ἐλαυόμενος.

737. Παρνασσὸς] Οτι Παρνασσὸς τινος ὄρους Βακτρίου ἐνταῦθα ὁ Διονύσου μάντις καὶ ζωπυρίων ἔντα ὕτω γεγράφθαι αὐτὸ, ὁμωνύμως τῷ Ἐυρωπίῳ Παρνασσῷ, ὅστις καὶ Παρπαμισσὸν ὀνομαζόμενον αὐτὸ ὕτω δὲ πολλὰ ἦν ἀντιγράφων ἔχουσι. μεμνήσεται δέ τε καὶ ὁ [6] Φεσιγγίτης ὄρους Παρπαμισσοῦ.

739. Πέρσαι καλέουσι Μασσαγέτας] Οτι πέραν Αράξου οἱ ἀνατολὰς οἱ Μασσαγέται, τοξικάτατοι καὶ γενναιότατοι· ἔθνος μέγα καὶ ἄλκιμον· παρ' οἷς Κῦρος ἐτελεύτησε, βασιλεύσας [7] Τομυρίδος". ὃν ὑποχείριον τῷ ἀρχίφατι, φασὶν, ὅτι αὐτοῖς ἡ σίτου δεῖ μελίφρονος

1. ἄλυπ. MS R. STEPH. 2. ἀριθμεῖν R. 3. γεωγράφων R. 4. STRABO lib. XI. 5. STRABO lib. XI. 6. v. MXCVII. 7. Τομύριδος R. Τομύεδος aut Τομύεδος forte reſcribendum, inquit BERKELIUS ſuper STEPH. BYZ. in v. Μασσαγέται.

ἐδωδὴν, ὑδὲ μὴν ὑδὲ οἶνος μεταδήμιος, ὕτοι ἐνδήμιος, ἀλλ' ἵππων ἄμμα μίσγοντες λευκὸν γάλα, ζῶσι. διὸ καὶ οὔκ[ε] ὁ Διονύσιος ἐνελέσθαι, ὡς καὶ σφὶ ὀλίγα ἐξέδη σαφέστερον, ὅτι μὴτ' αὐτὸς ἐγὼ, μήθ' ὅς τις ἐμοὶ ἑταῖρος ἐμπελάσαι αὐτοῖς. μᾶλλα γάρ τε κακοξεινότεροι ἄλλων. καὶ ὅρα ὅτι ἄλλων μελίφρονα οἶνον λεγόντων, ἐκεῖ σῖτον ἔφη μελίφρονα. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι καὶ ἡ κακοξεινότερος ἡ παραλήγουσα αὐτὴ μακρᾶς ἐλέξατο καθὰ καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῇ [1] Οδυσσείᾳ, ἔνθα καὶ ἐξέδη τὰ εἰκότα. Ἰστέον δὲ ὅτι ἠδυώατο μὲν ἐκφυγεῖν τὴν κακομηχανίαν ὁ Διονύσιος, ἀναπήσας, ὡσφὶ καὶ σφὶ τότε ἐκ ἡ αἰδοῖος τὸ [2] αἰδοιέστερος Ἰωνικῶς, ὅτου καὶ ὧλε ἐκ ἡ κακόξεινος, τὸ κακοξεινέστερος· ἀλλ' ἔοικε θελῆσαι μᾶλλον συγχωρῆσαι τῇ Ομηρικῇ μέτρῳ, ἢπερ ἄλλως ὀρθὸν φερομένην τὸ ἔπος, καὶ ἄσφαλτον. φασὶ δ' ἄειρον ἕΐ) παρὰ τοῖς Μασσαγέταις δάνατον, ὅταν γηράσαντες συγκατακοπῶσι κρέασι φερομένων, καὶ βρωθῶσιν. ἀμπέχονται δὲ φωκῶν δέρμασι· καὶ Ηλιον θεασάμενοι ὀπτηκάρδιον), καὶ ἵππον αὐτῷ θύουσιν, ὡς ταχίστῳ, φασὶ, τῶν πάντων τῶν θνητῶν τάχεσον. χρυσὸς δὲ αὐτοῖς καὶ χαλκὸς ἄπλετος. σιδήρῳ δ' χρῶνται ὀλίγῳ, ὅτι μηδὲ ἔχουσιν. Αράξης δὲ καλεῖται ὁ ἰδθὺς ποταμὸς, ὡς ἀπαράξας τὴν συνέχειαν τῶν ἐκεῖ ὀρῶν καὶ διακόψας καθάρ καὶ ὁ Πίνειὸς, ὁ νῦν Σαλαμβρίας καλούμενος, ἀπὸ Οσσης τοῦ Ολύμπου ἀπεξέσας. διὸ καὶς, χάριν τῆς ἱστορίας τοῦ γεγράφθαι, Αράξης ἐκλήθη ποτὲ καὶ ὁ Πίνειὸς, ὡς καὶ αὐτὸς ἀπαράξας τὴν Οσσης καὶ Ολύμπου, ὅτε σεισμῷ τὰ τέμπη τὰ Θετταλικὰ ῥαγδὸν διέσχισαν. ἔστι δὲ Μασσαγέται τότε Αράξη μέμυνε) καὶ [3] Αἰσχύλος, καὶ ἀρέσκει) καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ τοῦ ἀράσσειν καλεῖσθαι αὐτόν. [4] Ηρόδοτος δὲ φησι μείζονα μὲν αὐτὸν εἶναι τοῦ Ἴστρου, ξέοντα ἐκ Ματιανῶν, καὶ νήσους ἔχειν μεγάλας συχνάς· τούτους δὲ παραρρέοντα ἐκδιδόναι εἰς ἕλη, καὶ τενάγη· ἐνὶ δὲ φερομένῳ εἰς τὴν Κασπίαν.

747. Ιερὸς Ὄρος ὅς τε λιπὼν Ημωδὸν ὄρος] Οτι Ὄρος ὁ ποταμὸς, ὃν καὶ ἱερὸν ἔοικε καλεῖ, ἐκ τῆς Ημωδοῦ ὄρους ἀρξάμενος τῆς Συριάδος γῆς ἐλαυνόμενος εἰς τὴν Κασπίδα βάλλει καὶ ὄρα τὸ Κασπίδα, παρανόμως καὶ αὐτὸ λιχθὲν, χάριν τῆς τοῦ Διονυσίου συνήθειαν. ὄρος δὲ τὸ Ημωδὸν, Ινδικὸν, φασὶ τοῦ τοῦ Διονύσου κήλαις· ὅθεν τινὲς φερεκαρδυτώνους Ημωδὸν λέγουσι, καθὰ καὶ τὸ Ιμαον, ὅθεν ὄζει τμῆμα τοῦ Ταύρου. φασὶν δὲ ὁ [5] Διονύσιος πλησιόχωρος Ημωδὸν ὄρη ἐρεῖ τὸ αὐτό. ἢ τῆς Συριάδος γῆς, καὶ Συριάδα λέγει), ὅπερ ἴσασι τὴν ἀνάλωτον εἶναι πέτραν, ἣν Αλέξανδρος εἶλε πολλῇ σπουδῇ τῶν Μακεδόνων ὑπὸ πήνοις στρατιώταις ἕπεσθαι· οἱ βάρβαροι σὺν

1. Γ. v. DCCLXXVI. 2. v. CLXXII. sule scholia ibidem. 4. Clio CCII. 3. Prometh. vinct. v. DCCXVI. con- 5. v. MCLXII.

γάλακτι,

χλωπι, ὁπηνίκα τὴν ἀρχὴν τῇ ἀλώσει ἐπίβαλον. Ἰστέον δ' ὅτι ἐντεῦθά πε φέρει ὁ Ὦξον. ὡς ἡ ἱστορία φησί, στρατεύοντος Ἀλεξάνδρου, ἡ μαχαιρὰ ὁ αὐτῷ σπάσιμος, πηγὴν ὕδατος εὗρηται, καὶ ἄλλη ἐλαίου, πλησίον αὐτῆς. καὶ ὁ μάντις Ἀλέξανδρος ἔφη ὅτι πόνων τέ ἐστι σημεῖον, τοῦ ἐλαίου ἡ πηγὴ (ἀθλουντων γὰρ ἄλειμμα τὸ ἔλαιον) ἀλλὰ καὶ νίκην δηλοῖ τοῖς πόνοις σημαίνει.

740. Ἰαξάρτου] Ὅτι μὲν ὁ Ὦξος ὁ Ἰαξάρτης ποταμός, ὅπερ οἱ Σάκαι τοῦτο ἔχοντες, ἃ ὑκ ἄν τις ἄλλος ἐλέγξοι τοξότης· ὁ γὰρ σφι Θέμις ἀπιώνια βάλλειν. τοῦτο δὲ παρωδία ἐστὶ τοῦ παρ' [1] Ὁμήρῳ ἀπιώνια βάζειν· καὶ τὸ ἐλέγχει δὲ, ἐξ Ὁμήρου ὁ Διονύσιος εἴληφεν, εἰπόντος, [2] μὴ σύ γε μοῦνον ἐλέγξῃς, ἀντὶ τοῦ, ἄργον καὶ ἄπρακτον ποιήσῃς. τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα τῶν Σάκας καὶ σακέων φασί τινες εὑρετὰς, παρωνομασμένων αὐτοῦς. ὁ δὲ ἱστορία φησὶ καὶ μεγάλα ἰσχύειν ποτὲ τοὺς Σάκας, καὶ μέχρις Εὐξείνης κατικήσασθαι γῆν ἀείσην· καὶ πανγῆν Ἀριφύαν ἀπ' αὐτῆς κληθῆναι Σαρματίαν· ἀπολέσθαι δὲ φασιν ἄρδην αὐτοὺς ὑπὸ Περσῶν πανημερίζοντας [3] ὑπὸ λαφύρων. τινὲς δ' ὅτως τοῦτο ἱστόρησαν, ὅτι ὁ Κῦρον οἱ Σάκαι ἀπήντησαν, εἶτα ἐξ ὑποστροφῆς ἐκεῖσε ἀπιόντες, ἀφ' μέσου ἀπόλοντο. καὶ ἀφ' τοῦτο ἀπιθάνως παγήναι ἰσχὰ Περσικὴ τὰ Σάκαια. καὶ Κῦρον δὲ ὁ ἡμέρας καθ' ἣν ἐκεῖνος κατέκτανεν, ἀνιερώσας πατρίῳ θεῷ, Σάκεσιν ἀνηγόρευσεν. [4] Ἡρόδοτος δ' λέγει ὅτι Πέρσαι πάντας τοὺς Σκύθας καλοῦσι Σάκας.

752. Φρῦγες] Ὅτι Φρύγες Σκυθικὸν ἔθνος βαρυτόνως, φεύγειν ἀντιδιαστολῇ τοῦ φρυγεῖν, ὅσον ὀξυνόμενον σημαῖνε τοὺς φύλακας. τινὲς δὲ Φρῦγας χάριτας, ὁμωνύμους τῇ ζάῃ. φρυῦγι γὰρ, (καθὰ καὶ ὁ Φίλων γράφει) οἱ βάπτοχοι. τὸ δὲ Τέλχαρες (ἔθνος δὲ ὅμοιον καὶ αὐτὸ) τινὲς ἐξώνυσι, τειχῆς ἐξ λέγοντες.

Καὶ ἔθνεα βάρβαρα Σκυθῶν] Ὅτι Σκύθης ἔθνος βάρβαρον Σκυθικὸν, ἐξ οὗ τὰ σκυθικὰ ὁρίσματα λέγονται, ὅτου βίας μὲν (φησὶν) ἀναίνονται καὶ ἅμα μάχας, αὐλὰ δὲ ξαίνοντες ἐρήμους ἄνθεα γῆς, εἵματα τούγχης πολυδαίδαλα πιμήντα, ἐοικότα κατὰ χροιὰν λειμωνίδες ἄνθεσι ποίας· ἅτε λεπὰ φῶτες ὐκ ἂν ἐκείνοις ἐείσειεν ἔργον ἀραχράων. φασὶ δὲ καὶ τίνι βύσσην ὑπὸ βοτάνης συμφλάσθαι. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐξ ἀνδῶν οἱ Σῆρες ποιῆσι τὰ ὧν· διὸ καὶ τῆς λειμῶνας ἐῶσι καταβόσκεσθαι. ὅτι δὲ ἀπεσημειῶς ἀνθρώπους εἶσι καὶ μεμίλκται οἱ Σῆρες, δῆλον ἐκεῖθεν· τὴν πολυμιθῶν τὸ τίμημα σακκίοις ὁπηχάλαστες ὑπογωρῆσιν. εἶτα ἐλθόντες οἱ ἔμποροι, καὶ

1. Odyss. Δ. v. DCCCXXXVII. 2. Il. I. v. DXVIII. 3. ὑπὸ c. R. 4. Polymn. LXIV.

Σύντι-

δέντες πλὺ πμλὺ, ἀναχαῦσον· ἐφ' οἷς ἔρχονται οἱ Σῆρες, καὶ οἱ μὲν ἀμ-
σουσι, λαμβάνουσι δὲ πμλύ. οἱ δὲ μήκη, τὰ ἴδια. φασὶ δὲ μακροβιω-
τάτους εἶναι τοὺς Σῆρας, παρατείνοντας πέρα τῶν ἑξακοσίων ἐτῶν. Σημείωσαι
δὲ ὅτι ὁμοία τῇ ἱστορίᾳ τῶν Σηρῶν γίνεται καὶ ἐξῆς τῆς Ἡρακλείου στήλης.
ἔμποροι γὰρ ἐκεῖ ἀπὸ Καρχηδόνος [1] ἐρχόμενοι, καὶ τὰ φορτία ἐξιλάσκοντες, ὡς
φησιν Ἡρόδοτος, ὑπονύφουσι κατωθεν· καὶ αὐτοὶ μὲν ἀνάγκαι) δὲ αἰγιαλῶ, οἱ
δὲ ἐπιχώριοι ἐγγίσαντες, σκέπουσι τὰ φόρτου, καὶ πάντας χρυσοῦ, καὶ ἀπ-
έρχονται. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἐκβάντες τῶν, καὶ ἰδόντες πλὺ ἀξίαν. καὶ
καταλλάσσουσιν ἀφορισάμενοι, καὶ ἐξισώσαντες τὸ καταλλασσόμενον, ἀπο-
λάσσονται. δηλοῖ δὲ συναλλάσσειν αἱ ἰσοτίμια καὶ τούτες καὶ τὰς Σῆρας
παραδόσεσιν.

759. Περὶ δὲ ὄρη δυσήνεμος ἐκτέτα) χθὼν] Οτι ἐν Σκύθαις δυσή-
νεμος ἐκτέτα) χθὼν, χειμερίοις ἀνέμοις κατακαιόμενη καὶ χαλάζαις, ὡς καὶ
ἀναστήσω [2] χάσκοντα. παρέρχεται δὲ ὅλη τὸ ἀναστήσω ἔχειν, καὶ τοῦτο δὲ
χάσκει αἴτιαις χειμερίοις, ἐν τῷ εἰπεῖν, χθὼν χειμερίοις ἀνέμοις κατακαι-
μένη.

762. Φαίζετο δὲ ἐκ Κόλχων καὶ Φάσιδος ἐς δύσιν ἴδιη] Οτι δυσπά-
τεροι Κόλχοι καὶ Φάσιδος, Εὐξείνε ἀεὶ χεῖνται, ἴλιαδν, οἱ Βύζηρες, ἀφ'
ὧν καὶ λιμὴν Βυζηρικὸς· καὶ οἱ Βέχειρες, Ποντικὸν ἔθνος, καὶ Σχυθικὸν
ἔτι δὲ καὶ οἱ Μάχρωνες, καὶ οἱ Μοσσύνοικοι, καὶ οἱ Τιβαρανοὶ, καὶ οἱ Χάλυβες,
ἀεὶ ὧν κάτω [3] λελέξῃ).

764. Χαλκὶς ἄκρα] Οτι ἡ Χαλκὶς ἄκρα κεῖ [4] τὸ Θρᾴκιον Πόντε
κεῖται χῶμα, ἔχον ἡ γῆ Χαλκηδόνιον. ἐκ Χαλκίδος τὸ ἐθνικὸν, οἱ
Χαλκιδῆς. ἐρεῖ δὲ αὐτὸς ἐν τοῖς ἑξῆς. [4] Χαλκιδῆς ἀεὶ χῶμα κατοικοῦσιν ἔχι-
σιν, Θρᾴκες ἐς ἀντιπέρας Βυζάντιον εἰσοικίσαντες. τούτου πρῶτος ὁ χρησμὸς
ἐκέλευσε, διότι οἱ τὴν Χαλκίδα κτίσαντες Μιλησίων ἐνταῦθα ἀφῖχθαι πλεύ-
σαντες, καὶ ἀφέντες κατοικεῖν πλὺ ἀεὶ τὸ Βυζάντιον γῆν, ἔλαυνε πλὺ λι-
μένα πρὸ ἀκρίας. καὶ Μιμνέρμος δὲ μαθὼν ὅτι ἐπιπαλαίστινσι, ὡς
φησὶν [5] Ἡρόδοτος, ἀφίστησι Βυζαντίων Χαλκηδονίοις πλὺ χώραν ἔκτισαι,
πρῶτος ὕπνε τοῦτο τὸ χρόνον αὐτὸς ἦν). ὁ γὰρ ἀν, ἀπ' ἔλαττον, τὴν κρηπί-
δα τοῦ τείχους πάντες, ἀνθεῖλοντο τὸ κάμνοντα. ἔστι δὲ καὶ ἐξοικοῦσι, ὡς
[6] ἀφικέσθαι, Χαλκὶς, ἡ ἀφίστησι Εὔβοια καλουμένη ἴδιον καὶ Χαλκιδικὴ
πόλεμια, ἀφ' ἧς [7] κωμικὸς. καὶ οἱ ἐν τῇ Σικελικῇ ἢ κάμπι Χαλκιδῆς
τοῦτον ἀπῴκισε τὸ ἐν τῇ Εὐβοίᾳ Χαλκιδέων. ἱστορεῖται δὲ καὶ σιδήρε καὶ

1. Ἰκάμπτει Ε. 2. DIONYS. v. DCLXXVI. 3. vide comment. in v. DCCCCLXX. 4. DIONYS. v. DCCCIII. &c. 5. Melpom. CXLIV. 6. comment. in v. CCCCXCVI. 7. ARISTOPH. in equitibus.

χαλκὶ

χαλκῆ μέταλλα ἔστ) καὶ ἡ Ἐλβοϊκὴ Χαλκίδα, καὶ ὅτι ἄριστοι ἐκεῖ σιδηρουργοί· καὶ ὅτι ὁ μόνον ἐκεῖ σφῦτον ἄφθη χαλκᾶνα, ἀλλὰ καὶ σφῦτοι χαλκοῖ ἐκεῖ ἐνηδύναντο Κυρῆτες μέχ Διός. εἰσὶ δ καὶ ἄλλαι, ὡς [1] φερυχάφη, Χαλκίδες· ὧν μία καὶ ἡ Αἰτωλικὴ, ἀφ' ἧς ἡ Αχελῶϊος ἔχειν εἶπεν ὁ [2] Διονύσιος.

766. Μάκρωνες] Οτι καὶ οἱ Μάκρωνες ἔθνος Ποντικὸν, βιαιότατον πολέμιον. τούτους νῦν Σάνναι φαμὲν, ἰδιωτικώτερον δέ, Τζάνναι, ὡς καὶ ἡ Κολχικὴ, Κολτζιανή· καὶ ἡ χώρα ἡ τῶν Σάνναν, Τζανικὴν λέγουσιν οἱ νῦν φράσιν ἰδιωτεύοντες.

Καὶ οἱ μόσυνες ἔχουσι] Οτι τὸν Μοσυνοίκοις συνοικοῦσιν ἡ ἐπιμελομένη ὁ Διονύσιος, λέγει μόσυνας ἔχειν δυνάστας, ἄγαν ξυλίνους. ἔστι δὲ ἀπὸ θηρίων ζῶσι σαρκῶν καὶ ἀκροδρύων. λέγει δὲ καὶ [3] γεωγράφος, ἀπὸ μοσύνων, ὃ ἐστι πύργων, αὐτοὺς ὀνομάζεσθαι. [4] Ξενοφῶν δὲ φησιν Μιλησίων χρῆσθαι τοὺς Μοσυνοίκοις ἱστορεῖ, ὡς οἱ Ελληνες τῷ ἐλαίῳ, καὶ κάρυα πολλὰ ἔχειν τὰ πλατέα, ἃ ἔχοντα ἀφεψεῖν (ἔστι δὲ ἐφεψεῖν) ἐδώδιμα. καὶ πῶδας αὐτοῦς εἶναι φησι στευτούς, τετραμμένους καρύοις ἐφοῦς, ἁπαλοὺς, καὶ λευκοὺς σφόδρα, καὶ ὃ πολλῷ μᾶλλον ἴσως τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος ἔχει). καὶ οἶνον παρ' αὐτοῦς λέγει εὑρίσκεσθαι, ὃς ἄκρατος μέν, ἐξὸς δὲ ὕδατος· κεφαλαλγὴς δὲ, σύφλωσίς τε καὶ ὕλις. λιπεῖς δὲ πάντες, φησὶν, οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες. βαρβαρώτατοι δὲ οἱ ἐκεῖ, ἐν ὄχλῳ μὲν ποιοῦντες ἄφ' ἂν τινες ἐν ἐρημίᾳ ποιήσειαν· ἐν δὲ τῷ εἶναι μόνοι, σωφρονοῦντες ἄφ' ὧν μετ' ἀλλήλων ἦσαν. καὶ γὰ (φησὶ) καὶ ἡλίκων, καὶ ἑαυτοῦς διαλέγονται, καὶ ἀσχοῦνται, ἐφεσάμβοι ὅποι τύχοιεν.

767. Πολυξέλμης Τιβαρηνοί. τοῦς δ' ὕπο καὶ Χάλυβες] Οτι οἱ Τιβαρηνοὶ (ὡς ἡμεῖς Τιβρανὸς φαμὲν) πολυξέλμης εἰσὶν, ὅ ἐστι πολυσφόκαπτοι, πολυδρέμμονες. οἰκοῦσι, ᾗ, καθὰ καὶ οἱ Χαλυβοῦοι, μάχρι τῆ μικρᾶς Αρμενίας, καθὰ καὶ ὁ [5] γεωγράφος φησὶν. ἐφ' οἷς οἱ Χάλυβες εἰσὶ, συφελοὶ καὶ ἀπηνεῖς γλῶ οἰκοῦντες, μεγαρὸν ἀδηκότες ἔργα σιδήρου· οἱ βαρυβρόπους, φασὶν, ἐπ' ἄκμοσιν ἑστῶτες, ἃ ποτὲ παίοντα χαμάδις. τούτους τοὺς Χάλυβας ἔνιοι Χαλδίους ἐκάλεσαν (ἔθνος δὲ οἰκοῦσι Ποντικὸν, πλησίον τοῦ Θερμώδοντος) ἀφ' ὧν σίδηρον, φασὶν, ἐξάγεται ὁ σοφὸς τὰ σώματα ἐπανύμνων, ἤτοι "σοφὸς" τὰ σωμάτατα. ὅθεν καὶ Χαλυβικὸς κυνόδων, καὶ πλεοναστικῶς δὲ, Χαλυβικὸς παρὰ τοῖς [7] Λυκόφρονι, ὁ ἐξ ἀείσου σίδηρος. Αξιανὸς δὲ ὅτου φησὶν, Χάλυβες σοφοὶ ἀνθρώπων αἰτίαν ἔχουσι χαλκεύσασθαι σίδηρον.

1. comment. in v. CCCCLXXIII 2. v. CCCXCVI. &c. 3. STRABO lib. XII. 4. lib. v. de expedit. CYRI. 5. STRABO lib. XII. 6. καὶ STRAB. ATZ. in v. Χάλυβες. unde hæc deſumta ſunt. 7. Alex. v. MCIX.

δόντες τῷ πιλῷ, ἀναχαρῶσιν· ἐφ' οἷς ἄρχοντας οἱ Σῆρες, ἢ εἰ μὴ ἀφέσοντας, λαμβάνουσι τὸ πιλίδιον. οἱ δὲ μή γε, τὰ ἴδια. φασὶ δὲ μακροβιώτατοι εἶναι τῶν Σήρων, παρατείνοντας πέρα τῶν ἑκατὸν ἐτῶν. Σημείωσαι δὲ ὅτι ὁμοία τῇ ἰσοτείᾳ τῶν Σηρῶν γίνεται καὶ ἔξω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν. ἔμποροι γὰρ ἐκεῖ ἀπὸ Καρχηδόνος [1] ἐρχόμενοι, καὶ τὰ φορτία ἐξιλιόντες, ὡς φησιν Ἡρόδοτος, ὑποτίθενται κατ' ἀγορὰν τὰ αἰγιαλῶν, ἀναβαίνουσι πάλιν· καὶ αὐτοὶ μὲν ἀνάγονται τὰ αἰγιαλῶν, ἀναβάντες ἐγγύσωσιν, σκέπουσι τὰ φόρτου, καὶ πίνουσι χρυσὸν, καὶ ἀπέρχονται. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἐκβάντες τῶν, λαμβάνουσι τὸν ἄξιον, καὶ καταλλάσσουσι ἀσφαλέστατα, καὶ ἐξισώσαντες τὸ καταλλαττόμενον, ἀπαλλάσσουσι. δηλοῖ δὲ σωφροσύνην αἱ ἰσοτείαι καὶ τούτων καὶ τῶν Σήρων παραδόσεων.

759. Περὶ Λιπάρων νήσου ἐκτίσεως] χθὲς] Ὅτι ἐν Σικελίᾳ Λιπάρων νῆσος ἐκτίσθη, χίλιοστῷ ἀνέμοις λοιπομηνίᾳ καὶ χαλάζαις, ὡς ἐν ἀνατόμῳ [2] γέγραπται. παρέφρασε δὲ ὅλα τὸ ἀνατόμῳ ἐνθάδε, λέγουσι δὲ χαῖται ἄκραις χειμερίοις, ἐν τῷ σπανίῳ, χθὲς χειμερίοις ἀνέμοις λοιμικῇ.

762. Φαλίζοι δ' ἐκ Κόλχων καὶ Φάσιδος εἰς Δίσαν ἦδη] Ὅτι Δυπάτριοι Κόλχων καὶ Φάσιδος, Εὐξείνου πόντου χύδην, ἰλαδὸν, οἱ Βύζηνες, ἀφ' ὧν καὶ λιμὴν Βυζηνικὸς· καὶ οἱ Βέσσηνες, Ποντικὸν ἔθνος, καὶ Σκυθικὸν ὂν δὲ καὶ οἱ Μάκρωνες, καὶ οἱ Μοσσύνοικοι, καὶ οἱ Τιβαρηνοὶ, καὶ οἱ Κάλυβες, ἀφ' ὧν κάτω [3] λελέξῃ.

764. Χαλκὶς ἄφυκτα] Ὅτι ἡ Χαλκὶς ἄφυκτα κεῖται τὸ Θρᾴκιον Πόντου κεῖται φόμα, ἤγουν ἡ γῆ τῆς Χαλκηδονίων. ἡ Χαλκὶς τὸ ἐθνικὸν, οἱ Χαλκιδῆς. ἐρεῖ δὲ αὐτὸς ἐν τοῖς ἑξῆς, [4] Χαλκιδῆς ἀφ' ὧν φόμα γαῖαν ἔχουσι, Θρᾴκες ἐς ἀντιπόρην Βοσπόρου εἰσοικήσαντες. τούτους πυθὼν ὁ χρησμὸς ἐκέλευσε, δίκην οἰκίσαι τὴν Χαλκίδα κτίσαντες Μιλησίοις ἐνταῦθα ἀφικομένοις, καὶ ἀρόντες κατασχεῖν τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ γῆν, ἥλοντο τὴν λεωφόρον ἀροῦσαν. καὶ Μιλήσιοι δὲ μαθόντες ὅτι ἐπιπλεύσεται ἕτεροι, ὡς φησὶν [5] Ἡρόδοτος, ἀφίστησι Βοσπορίοις Χαλκηδονίοις τὴν χώραν ἔκτισαν, πολλὰς ὕστερον ἐκ χρόνου αὐτοὺς δῄ). ὃ γὸ ἐν, οἱ Χαλκηδόνιοι, ἢ χαλκὶς τῶν πότε παρόντες, ἀνδείλοντο ἐκ αὐτόμολοι. ἔστι δὲ καὶ ἀφ' Εὐβοίας, ὡς [6] Θουκυδίδης, Χαλκὶς, ἡ ἀφ' ἧς Εὐβοία Χαλκιδικὴ λέγεται καὶ Χαλκιδικὴ πόντος, ἀφ' ἧς [7] κωμῳδοῦσι. καὶ οἱ ἐν τῇ Σικελικῇ δὲ κάμει Χαλκιδῆς φασὶν ἄποικοι εἶναι τῆς ἐν τῇ Εὐβοίᾳ Χαλκίδος. ἱστοροῦσι δὲ καὶ σιδήρου ἐν

1. Ἡρόδοτος Ε. 2. DIONYS. v. DCLXXVI. pam. CXLIV. 6. comment. in v. 3. vide comment. in v. DCCCCLXX. CCCCXCVI. 7. ARISTOPH. in equitibus. 4. DIONYS. v. DCCCIII. &c. 5. Mel-

χαλκῆ μέτωπα ἔχ) καὶ ἡ Εὐξείνου Χαλκίδα, καὶ ὅτι ἄριστοι ἐκεῖ σιδηρουργοί· καὶ ὅτι ὁ μόνος ἐκεῖ θώρηξ ἄφθορος χαλκοῦς, ἀλλὰ καὶ θώρηκες χαλκοῦν ἐκεῖ ἐνδύσασθαι Κυρῆτες μῦθός. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι, ὡς [1] Θεογένης, Χαλκίδες· ὧν μία καὶ ἡ Λιπαρικὴ, ἀφ' ἧς ἡ Αχαϊὰς ἔχειν ἔπαυσε ὁ [2] Διονύσιος.

766. Μάκρωνες] Οτι καὶ οἱ Μάκρωνες ἔθνος Ποντικὸν, βιχείρων ἡπιώτερον. τούτοις νῦν Σάνναι φασὶν, ἰδιωτικώτερον δέ, Τζάνοι, ὡς καὶ ἡ Κολχικὴν, Κολτζικὴν καὶ ἡ χώρα ἡ τῶν Σάννων, Τζανικὴν λέγουσιν οἱ νῦν φάσκοντες ἰδιωτεύοντες.

Καὶ οἱ μόσσυνες ἔχουσι] Οτι τὸν Μοσσυνοίκιον θεωρήσαντα καὶ ἐπιμελοῦντα ὁ Διονύσιος, λέγει μόσσυνας ἔχειν δυνάστας, ἄγειν ξυλίνης. ὅτοι δὲ ἀπὸ θηρίων ζῶσι σαρκῶν καὶ ἀκροδρύων. λέγει δὲ καὶ ὁ [3] γεωγράφος, ἀπὸ μοσσύνων, ὃ ἐστι πύργων, αὐτοὺς ὀνομάζεσθαι. [4] Ξενοφῶν δὲ φησὶ πολλοὺς χρῆσθαι τοὺς Μοσσυνοίκους ἱστορεῖ, ὡς οἱ Ελληνες τῷ ἐλαίῳ, καὶ κέρατα πολλὰ ἔχειν τὰ πλατέα, ἐκ ἑνὸς ἀφεψεῖν (ὅτοι ἑψεῖν) ἑκάστην. καὶ παῖδας αὐτοῦς εἶναι φησι στευτοὺς, τετραμμένους κροῦσιν ἀφθοῦς, ἁπαλοὺς, καὶ λευκοὺς σφόδρα, καὶ ὑ πολλῷ λέοντας ἴσους τὸ μῆκος καὶ τὸ πάχος ἕβδ. καὶ οἶνον παρ' αὐτοῦς λέγει εὑρίσκεσθαι, ὃς ἄκρατος μέν, ἐξὸς δὲ ὕδωρ αὐτοῦ ἐφέπτος· χαραδρὶς δὲ, οὐδέν τε καὶ ἁλός. λαικοὶ δὲ πάντες, φησὶν, οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες. βαρβαρώτατοι δὲ οἱ ἐκεῖ, ἐν ὄχλῳ μὲν ποιοῦντες ἅμα ἂν τινες ἐν ἐρημίᾳ ποιήσειαν· ἐν δὲ τῷ εἶναι μόνοι, σωφρόνως ἄνδρ' ἐν μετ' ἀλλήλων ὄντες. καὶ γὰρ (φησὶ) καὶ ἠλίκων, καὶ ἑαυτοῦς διαλέγονται, καὶ ἀρχοῦσι, ἀφειδέμβροι ὅποι πύχοιεν.

767. Πολύξεινος Τιβαρηνοί. τοῦς δ' ὑπὸ καὶ Χάλυβας] Οτι οἱ Τιβαρηνοὶ (ὃς ἡμεῖς Τιβαρανὸς φαμὲν) πολύξεινός ἐστι, ὅ ἐστι πολυφιλόξενοι, πολυθρέμμονες. οἰκοῦσι, δὲ, καθὰ καὶ οἱ Χαλδαῖοι, μίκρει τῇ μικρᾶς Αρμενίας, καθὰ καὶ ὁ [5] γεωγράφος φησὶν. ἀφ' οὗς οἱ Χάλυβες εἰσὶ, συφιλοῦ καὶ ἀπονέα γλῶ οἰκοῦντες, μεγαρὸν δεδικότες ἔργα σιδήρου· οἱ βαρυδέποις, φασὶν, ἐπ' ἄκμονι ἐζῶντες, ἃ ποτὲ παίοντα κάμνουσι. τούτους τοὺς Χάλυβας ἄλλοι Χαλκίδας ἐκάλεσαν (ἔθνος δὲ ἐστι Ποντικὸν, παρὰ τῷ Θερμώδοντι) ἀφ' ὧν σίδηρος, φασὶν, ἐξάγεται ὁ ἀφὸς τὰ σώματα ἐπανύμβρον, ὅτοι [6] ἀφὸς τὰ σωμώματα. ὅθεν καὶ Χαλυβικὸς κυνόδων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ', Χαλδαϊκὸς παρὰ τῷ [7] Λυκόφρονι, ὁ ἐξ ἀείσου σίδηρος. Αξεινος δὲ ὅτου φασὶν, Χάλυβες ἀφοῦσι ἀνδρόπων αἵματι ἔχυσι χαλκεύσασθαι σίδηρον.

1. commeut. in v. CCCCLXXIII 2. v. CCCXCVI. &c. 3. STRABO lib. XII. 4. lib. v. de expedit. CYRI. 5. STRABO lib. XII. 6. παρὰ STEPH. BYZ. in v. Χάλυβες. unde hæc deſumta ſunt. 7. Alex. v. MCIX.

ἐξαίρει ἡ καὶ [1] Διόφυλος ἢ τοιοῦτον σύδηρον. [2] Ξενοφῶν δὲ ὀλίγως τι αὐτὸν ἔξ) λέγει, καὶ ἡδὺ Μοσσυνοίκων ναπηκύος· καὶ ἢ βίον αὐδῆ τοῖς πολίοις ἀπὸ σιδηρείας ἔξ). οἱ δὲ φασιν ὅτι ὅτοί εἰσιν οἱ παρὰ τῷ [3] ποιητῇ Αλίζωνοι ἢ Αλιζῶνες· ὧν ἦρχεν Οδίος καὶ Επίτροφος, ὧν καὶ ἡ Φρυγία μέταλλα ἔχει πολλὰ, ὡς καὶ [4] Ομήρῳ δοκεῖ, ἔνθα ναπεμφαίνει καὶ Αλυβας ἔξ) αὐτὸς, λέγων,

Τηλόθεν [5] ἐκ Αλύβης". (ἢ, Τηλόθεν ἐξ Αλύβων) [6] ὅθεν" ἀργύριον ἔξει γλυφθήν.

ὡς ἢ μετατιθέσης τὸ χραφῆς ὕστερον ἐφ' Ομήρου, ἀπὸ τοῦ ποτὲ Χαλύβης εἰς Αλύβην· ἢ ἀνάπαλιν ἡδὺ φεύτερον μὲν ἔδει Ομήρου Αλύβων λεγομένων, μεταπισόντων δὲ εἰς Χάλυβας ὕστερον. ὥσαρ αὖ πάλιν οἱ τοιοῦτοι Χάλυβες ἐκ τοῦ κλύστων, φασὶ, ταύτης εἰς Χαλδαίους [7] μετέπεσον", κατά τινα λέξεως παραφθοράν, ἢ παραποίησιν. ἀφ' ὧν καὶ τόπος Χαλδία ἐλέγετο χώρα δὲ Αρμενίας ἢ Χαλδία, ἧς μέχρις ἢ Ποντικὴ βασιλεία. τὸν δὲ ἐκεῖσε Χάλδους λέγεσθαι ὀπίπρατεῖ ἢ συνήθεια ἀσυλλάβους, ἃ Χαλδαίους. Χαλδαίοι γὰρ τετυλλάβους, οἱ ποτὲ μὲν Κιμμέριοι, ἀπὸ δὲ Περσέως, Περσοι Χαλδαῖοι κληθέντες ἀπὸ τινος Χαλδαίου, ὃν φασι τέταρτον ἀπὸ Δήκα (ἦγε τεσσαρεσκαιδέκατον) βασιλέα μὲν Νῖνον ἡγούμενον, πλὴν Βαβυλῶνα [8] ὠκίσαι", καὶ τὰς συναχθέντας καλέσαι ἀφ' ἑαυτῶν Χαλδαίους. λέγουσι μέντοι παρά τινων καὶ οἱ φεὶ [9] Χαλκίδα" Χάλδοι, Χαλδαῖοι τετυλλάβως, καὶ [10] Δικαίαρχον. Ισέον δὲ ὅτι οἱ ἐξ Αλύβης, ἢ ἐξ Αλύβων, μετατιθῶσι τὸ χραφὴν εἰς Χάλυβας λέγοντες, ἢ ἀνάπαλιν μεταποιθῶσι ἀπὸ Χαλύβων εἰς Αλύβην, παραπιθάσι καὶ ἄλλα ὀνόματα ἀλλαχύτα καὶ [11] μεταχωγὴν κλίσεως. οἷον οἱ παρ' [11] Ομήρῳ, φασὶ, Σίντιες Θρᾷκες, Σίντοι ἐκλήθησαν ὕστερον. ἔνθα φεὶ [12] Αρχιλόχῳ Σάϊοι, καὶ πάλιν Σάπαι. ὥσαρ δὲ τὰ τοιαῦτα ἐθνικὰ ὀνόματα διαφόρως παρεποιήθησαν, ὕτω καὶ τὸ ἡδὺ Φρυγῶν. Βρύγοι γὰρ, καὶ [13] Βρύγες", καὶ Φρύγες, ἐκλήθησαν οἱ αὐτά.

772. Τὲς δὲ μέτ', Ασυρίης φεύχυσι χθονὸς ἐκτιτάνυσαι] Οπ μὲν τὲς Χάλυβας ἢ τὰ Ασυρίας χθονὸς φεύχυσι ἐκτέτασται· ἔνθα καὶ ὁ Θερμώδων, Σκυθικὸς καπὰ πνας ποταμὸς, ἀπὸ τῆ Αρμενίε ῥέων ὄρυς, τὰς

1. Prometh.vinct. v.cccl. 2. lib.v. de expedit. CYRI. 3. HOMER. Il. B. v. DCCCLVI. quo loco male legitur ὁ Διὸς pro Οδίος, ut habet noster, & STEPH. BYZ. & ipse HOMERUS Iliad.E. v.XXXIX. Ἀρχὸν Ἀλιζώνων Οδίον μέγαν ἠδὲ Επίροφον. 4. Iliad. B. v. DCCCLVII. 5. ἐκ Χαλύβων STEPH. BYZ. in v.Χάλυβες: sed idem in v. Αλύβη, legit ἐξ Αλύβης. EUSTATH. in HOM. Il. B. v. DCCCLVI. notat hunc versum sex modis legi. videndus etiam STRABO lib.XII. & XIII. 6. ἔθι STEPH. BYZ. loco dicto. & in v. Αλύβη. 7. μετέπεσον E. 8. οἰκίσαι E. 9. Χαλκίδα E. 10. ex STEPH. BYZ. in v.Χαλδαῖοι. 11. Iliad.A. v. DXCIV. haec e STRAB. lib.XII. desumta sunt. 12. ARCHILOCHI carmina apud STRABONEM lib. XII. 13. Βρίγες E.

Αμα-

Αμαζὸν λευκὸν ὕδωρ φερῆναι. δι' ἃς καὶ Ευάλιος ὁ Θερμώδων λέγεται· ἐκ ὅτι αὐτὸς τοιῆτος, ἀλλ' ὅτι μάχιμοι αἱ τότε πίνουσι Αμαζόνες· ὥσε ὧν εἴρηται μὴ καὶ ἀναστέρω, καὶ μὴ ταῦτα ᾖ ἐνδέσεται. λέγει δὲ καὶ ὅτι ὁ αὐτὸς Θερμώδων καὶ τὴν Ασωπίδα Σινώπην πλαναωμένην ἐδέξατο, ἄγειν τ' θυγατέρα τ' Ασωπὸ τῶ Διὸς ἐρωμένην. πλανᾶσθαι γὰ Διὸς βιλῆ, ἐκ ἐκοῦσα παρθένησεν ἐκεῖ. ἐξ ἃς καὶ πόλις Αλφαιεσάτη ὁμώνυμος αὐτῆ ἡ Σινώπη, ἣ λεγομένη καὶ Σινωπικὴ χεῤῥόννησος, κτίσμα, κατά τινας, [1] Κειπί", ἀνδρὸς Κώου· ἧς, κᾳ [2] Διόδωρον, ἄποικος ἡ Τραπεζοῦς, πόλις Ελληνὶς, [3] θεὸς" τῆ ὄφ' Κόλχων χώρᾳ κειμένη. ὁ δ' αὐτὸς Διόδωρος καὶ Μιλησίων ἄποικον τῶν Σινώπην λέγῖ, μέγιστον ἀξίωμα ἔχουσαν ἐν ᾗ καὶ τὰ Μιθριδάτε βασίλεια τ' θεὸς Ρωμαίοις Αλωτολιμήσαντος. [4] Ξενοφῶν δ', ἱστόρησε καὶ αὐτὸς τὸς Σινωπεῖς οἰκεῖν μὲ ἐν τῆ Παφλαγονικῆ, Μιλησίων δ' λοίποις ἔᾶ), φησὶ καὶ ὅτι Κοτυωεῖται καὶ Κερασουντιοι καὶ Τραπεζέντιοι δασμὸν ἔφερον τοῖς Σινωπεῦσι· λέγων καὶ ὅτι Κερασὸς πόλις Ελληνὶς ὀλίγη θάλασσης, Σινωπέων ἄποικος ἐν τῆ Κολχίδι χώρᾳ. [5] Ηρόδοτος δ' ἱστορεῖ ὅτι Κιμμέριοι φεύγοντες εἰς Ασίαν τὸς Σκύθας τῶν χεῤῥόννησον ἔκπεσον, ὅτε νῦν Σινώπη, πόλις Ελλὰς οἰκεῖται. ὁ δ' [6] χωρογράφος φησὶν ὅτι ἡ Σινώπης χώρα καὶ σφενδαμνον ἔχῖ, καὶ ὀρεινήρυον φύει· ἐξ ὧν αἱ τράπεζαι τίμιονται. ὥσε δὲ τ' τ' Ασωπὸ συγατρὸς τ' ἐνδείσης Σινώπης φασὶν, ὅτι αὐτὴ καὶ τ' Δία καὶ τ' Απόλλωνα ἐπάτησε, τ' παρθενίαν αὐτήσασα κατ' ἐπαγγελίαν μιᾶς σωτείρας, καὶ ὕστι καταφορισαμένη τὸς ἐραστὰς ἀξιώσαντα. οἱ γὰ ἐπιβαλόμενοι παρθενίαν τῆ ἐρωμένῃ, πάντως ἑαυτὸς τ' γάμε ἀπόλεσαν. δόντες μὲ γὰ, ἃ συμβεύσοντο· συμβάντες δὲ, ψεύσον-ται· καὶ ἑτέρως· ἃ τε δόντες τῶ παρθενίαν, συμβεύσοντο αὐτῆ· πῶς γὰ ἔτι ἐὰν δεῖ παρθένον εἶ); ἃ τε αὖ τῶ παρθενίαν αὐτῆς ἀφαιρόμενοι, συμβάν-σον ἄν. ἃ γὰ διδόασι τ' μιᾶδον. Ισέον δὲ ὅτι παρὰ τῶ Διονυσίῳ Συείας μὲ λέγεται ἡ ὥσε τ' Λίβανον καὶ τὸ Κάσιον ὄρος, καὶ τὰ ἐκείνων ἀνάτιχα, ἕως ὄφ' ὥσε Σινώπην. Ασυσία δὲ λέγ τ' α' αὐτὸ λοιπὸν ἡ ὥσε Σινώ-πην γᾶ, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς [7] φανήσεται. [8] Ηρόδοτος δὲ οἵδε μὲ καὶ αὐτὸς Συείαν τῶ ὑπὸ τῶ Διονυσίῳ, λέγει δ' καὶ Αράβιον τὰ ὥσε θάλασσαν Συείας νέμεσθαι. ἱστορεῖ δ' καὶ Παλαιστίνης τινὰς Σύρους, καὶ Συείαν Παλαι-στίνην. καὶ ἔθνη δέ τινα [9] ὑπερκείμενα" τῆ Εὐξείνῳ ὕπως ὀνομάζει, λέ-γων ὅτι Σύνεισι οἱ ὥσε Θερμώδοντα ποταμὸν, τ' καὶ Παρθένιον, καὶ

1. Μακεπίῳ STEPH. BYZ. sed vitiose, judice HOLSTENIO, & BERKELIO. 2. biblioth. hiſtor. lib. XIV. 3. in DIODORO, cujus hæc ſunt verba. 4. lib. V. de expedit. CYRI. 5. Melpom. XII. 6. STRABO lib. II. 7. vide commenta. in v. CMLXX. 8. Thal XCI. 9. περικείμενα E.

Μάχρωνες οἱ τότων ἀσυχέστατοι. ὁ [1] χωρογράφος δὲ Ασσυρίας μὲν οὐδὲν τὰς ἀπὸ Βαβυλῶνα καὶ πλὴν κύκλῳ, ἔνθα καὶ Νῖνος πόλις, καὶ Νίσιος· ὅτου καὶ ἡ ἀφὸς ἀνατολὰς ἡ Μεσοποταμίας [2] καιμένη, ἡ λεγομένη Αδιαβηνὴ χώρα, ὅπου καλουμένη ἀλφὸ τὸ συναλφέσαιον ὄρος· ἐκεῖσε δὲ ἐθνος ἦχε τὰ, τὸν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσσυρίου καὶ Φοινίκων, καὶ τὸν ἀπὸ Εὐξείνου· ὧν μέρος οἴδαμεν καὶ τὸν Σινωπεῖς. διετέλεσε γὸ, φασί, τὴ Σύρων ὄνομα τὸ παλαιὸν, ὑπὸ Βαβυλωνίας, μέχρι ἧς Ιωσικὴ κόλπε, κατὰ ἔως ἧς Εὐξείνε. οἱ γῶν Καππάδοκας ἀμφότεροι, οἵ τε ἀφὸς τὸ Ταύρε, καὶ οἱ ἀφὸς τὸ Πόντε, Λευκόσυροι, φασὶ, λεγονῆ, ὡς τῶν ἐπὶ ὀπτακαιμβρίων τὸν χρόνον. καὶ [3] Ηρόδοτος δὲ ὅτου βάλεται, λέγων, Οἱ Σύροι ὑπὸ Περσῶν καλέονται Καππάδοκαι, καὶ πάλιν Καππάδοκαι, ὡς ἡμεῖς Συρίης καλέομεν. [4] Ἀρίστανδρος ἡ τὸν ἀπὸ Μεσοποταμίαν Ασσυρίας λέγει· ἐν οἷς φησὶ τὸν ἀφὸς Εὐφράτη ποταμῶ Ασσυρίας, ὃς τε ὑπὸ Νίνε καὶ Βαβυλῶνα, καὶ ὃν Αμαζόνες ἐφράδωσαν, Εὐρυπύλης ἡγεμόνες αὐτῆς. καὶ τὸν Καππαδόκας δὲ ὅτου ποτὲ ἱστορεῖ λέγων, ἐν οἷς, φησὶ, Καππάδοκας παῖδα Νινύε. ἐφ' ὅτου Ασσυρίοι μεταπαλόντες τὸ ὄνομα, Καππάδοκας ἀνομάσθησ. [5] Ονησικρὸς δὲ καὶ τὸν ἀπὸ Τίγρι Ασσυρίας καλεῖ, ὡς καὶ πολυγύναικας ἱστορεῖ.

775. Ασσυρίαν δὲ νῦν Συρίαν] Οτι δὲ ἄλλοι παρὰ τὸν Σύρους οἱ Ασσύριοι, δηλοῖ καὶ [6] Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ελληνικοῖς. [7] Ηρόδοτος δὲ δοκεῖ ἄγειν αὐτὸς εἰς ταυτόν, ἐν οἷς, φησὶν, ὅτι Ασσύριοι ὑπὸ μὲν Ελλήνων ἐκαλέοντο Σύριοι, ὑπὸ δὲ βαρβάρων Ασσύριοι ἐκαλέοντο· ὡς δὴ τό μὲν Σύρον καὶ τὸ Σύριον, λέξεις Ελληνικὰς· βάρβαρον δὲ τὸ Ασσύριον. τοιοῦτον δὲ τι βάλεται καὶ ὁ πλὴν Σιδωνίαν θάλασσαν, ἤγουν πλὴν ἐν τῇ Φοινικικῇ Συρίᾳ, ὀνομάσας Ασσυρίαν θάλασσαν. [8] Πλούταρχος δὲ καὶ αὐτὸς ὁμοίως τῷ γεωγράφῳ, ἐν παραλλήλῳ τινὶ, ἐν ᾧ τὰ ἀφὸ Μιθριδάτε κεῖται, ἐμφαίνει τὸν ἀπὸ Σινώπην διώκεσθαι Σύρους λέγοντα. φησὶ γὸ ὅτι πλὴν Σινώπην Σύριοι κατεῖχον, ὑπὸ Σύρε γεγονότος Απόλλωνος, ὡς λέγεται, καὶ Σινώπης τῆς Ασωπίδος. Ισέον δ' ὅτι καὶ τὸν παλαιὸν παρὰ τοῦ [9] Ερατοσθένη Ασσυρίαν οἱ Ασσύριοι λέγοντας, ὡς καὶ ἀφ' ἑτέρε τόπε [10] ἐρρέθη, ὑπὸ οὐδενὸς ἄλλε ὁ Ασσυρ. καὶ ὅτι ἀφέλκυσιν ἐκάλεν οἱ παλαιοὶ κυρίως, πλὴν ἀφέλκυσιν ἡ ἀφέλκυσιν λεγομένην, ἔνθα δὲ ποταμὸς ἐπαγόμενος ἰλυὼ ὑποδέχεται, ὡς

1 STRABO lib. XVI. 2. λεγομένη c. omittit 2. 3. Clio LXXII. 4. de expedit. ALEXANDRI lib. VII. 5. halieut. Δ. v. CCIV. 6. non in Hellenicis, ut THO. de PINEDO notat, sed in lib. I. de CYRI institutione. 7. Polymn. LXIII 8. in LUCULLO. 9. vide STEPHAN. BYZANT. in v. Ασσυρία. 10. vide comment. in v. CCCCXCII.

καὶ

ὁ Νεῖλος φέει ἀπ' Αἰγυπτίων. οἱ δ' αὐτοὶ λέγουσι καὶ τὸν τόπον τὸν φέει ἀπ' Ἐπιτομάων Ἀσσυρίων, τοιούτῳ φέεθρῳ ἐόν· ἀπ' Αλυος· καὶ δοκέει αὐτὸς ἐκεῖ γλυκὺς, ὡς καὶ ἀπὸ Νείλου ἀπ' Αἰγυπτίων. ὅτου δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ πιθανὰ, καὶ ἀπ' Ἀξερταίων, ποταμὸν εἶσι πυήματα· ὃς τὸ Ἑρμὸν πεδίον, καὶ τὸ ἀπὸ Καΰστρου τὸ Λύδιον, καὶ Μαιάνδρου τὸ Καρικὸν. καὶ ὁ Γάγγης δὲ πεδίον τι ἐν Ἰνδικῇ φερσάζουσιν. ὡς τε κυριολεκτεῖ ὁ Διονύσιος, λέγων ὅτι ἐκπεπώκασι μὲν Χάλυβες Ἀσσυρίης χθονὸς φέεθρος, τυτθὸν, ἀπὸ ἐκεῖ γῆς ἐκ Αλυος φέεθρος.

780. Κείνῳ δ' ἂν ποταμοῖο φέει χρυμώδεας ὄχθας] Οτι φέει τὰς ἀπὸ Θερμώδοντος χρυμώδεας ὄχθας τίμεις ἂν χρυσάλλου λίθου καθαρὸν, οἷα μίσγων χειμερίαν· εὑρήσεις δὲ καὶ ὑδατώσας ἴασιν, ἑτέραν ἴσαν πάλαι δηλ. ἀπὸ ἰσοκρατέους φερὴ μικρῷ [1] μεμείωται. καὶ ὄρα ὅτι λίθος εἶδος ὁ μεταλλώτης κρύσταλλον, καθὰ ὁ [2] μάργαρος· χρυμώδεις δὲ τὰς ἀπὸ Θερμώδοντος ὄχθας καλεῖ, δῆλον, ὡς οἱ παλαιοὶ φασι, καὶ Θήρας πάντα, τῆς ποιότητος ἀπὸ τοιούτου ἰδέαν δηλαγούσης. διὸ, φασὶ, καὶ κρύσταλλός ποτε ὁ Θερμώδων ἐξαῦ ἐκλήθη.

783. Ιρις δ' ἐξείης] Οτι ἐριζῶν τῷ Θερμώδοντι ὁ Ιρις ποταμὸς ἀνάπαλιν ῥέον εἰς ἄλα βάλλει. φέει τοῦτο ὁ [3] Ἀξερταῖος ταῦτά φησιν, Αἶσος βασιλεὺς Σκυθῶν, ὃς υἱὸς Ερίδου· ἀφ' οὗ ὁ Ποντικὸς ποταμὸς κληθεὶς Ερίδος, ὕστερον εἰς τὸ δηλούμενον μετωνομάσθη Ιρις. ὁ δὲ [4] γεωγράφος φησὶν ὅτι Θερμώδων ἐκ πολλῶν πληρῦται ποταμῶν, ὧν πάρισος ἐκ Καππαδοκίας ῥέει Ιρις. ῥέει δὲ, φησὶ, καὶ δι' Αμασείας ὁ Ιρις, παραλαβὼν τὸν ἀπὸ Σκιλάκης καὶ ἄλλους ποταμοὺς, καὶ ἀπ' ἐξ Αριθμίας ῥέοντα Λύκον.

784. Τῷ δ' ὁμορμοῦσαι ῥοαὶ Αλυος ποταμοῖο] Οτι τῷ Ιρίδι ὁμορμοῦσαι ῥοαὶ Αλυος ποταμοῦ, ἑλκόμεναι φέρε βορέην, ὑπὸ σφὶ Αρμενίων ὀρῶν, ἐγγὺς ἀπὸ Καταμισίδος ἄκρας Παφλαγονικῆς, φέει ἧς εἶπε καὶ Ἑκαταῖος. νομίζεται δὲ κλυδώνιος Αλυς, ὑπὸ τότε ἀπὸ Ξιμώλιδι, ἔνθα ποτὲ ἄλυες εὑρίσκοντας. καὶ εἰ τῶτο ἀληθὲς, σκοπητέον μή ποτε διασώζεται ὁ Αλυς ὀφείλει, ὡς ὑπὸ σφὶ τοιούτων ἀλῶν. οἱ μὲν ψιλοῦντες τὸ ῥέζει, φέρε τὸ ἄλυν, ὃ ἐστὶ ἀπ' πλάνην, ἐτυμολογοῦσιν αὐτὸν, ὡς [5] φέει ἀπὸ τοῦ γλυκὺ ἀλώμενον. ὁ δὲ [6] γεωγράφος φησὶ ῥέειν αὐτὸν μεταξὺ Παφλαγόνων καὶ Σύρων, ἤτοι Καππαδόκων. [7] Ηρόδοτος δέ φησιν ὅτι ὁ Αλυς ὁρίζει ποτὲ ἀπ' Μηδικοῦ ἀρχαίου καὶ ἀπ' Λυδικοῦ· ῥέει δὲ ἐξ Αρμενίης ὄρεος, ἀπὸ γῆς τῆς Κιλίκων παραμειβόμενος δὲ Ματιανὲς μὲν ἐν δεξιᾷ, ἐπέρωθεν

1. DIONYS. v. DCCXXIV. 2. μάρμαρος legendum, inquit H. STEPHAN. de expedit. ALEXANDRI, lib. v. 4. STRABO lib. XII. 5. φερὲς Β. 6. STRABO lib. XII. 7. Clio LXXII. vide etiam Clio XXVIII.

ἡ Φρύγας, ξέει πρὸς βοῤῥᾶν· ἔνδον μὲν Συρίης Καππαδόκας ἀρεὶς, ἐξ εὐωνύμων δὲ, Παφλαγόνας. [1] λέγει δὲ καὶ ὅτι Θαλῆς ὁ Μιλήσιος ἔφησέ ποτε ἅλυν τὸν Κροίσῳ ἀβατέας διαβρυχος εἰς ἁλόεσσαν.

787. Παφλαγόνες δ' ὅτι τοῖσιν ἐπ' ἠϊόνεσι νέμονται] Οτι δὲ τοῖς ἐκθεῖσι ποταμοῖς οἱ Παφλαγόνες μὲν ἐφύλλα νέμονται, ὑπὸ [2] Παφλαγόνος τινὸς κληθέντες, ἧς Φινέως· καὶ οἱ Μαριανδυνοὶ, ὅτι καὶ ἡ χώρα ἡ Πόντου Ηράκλεια, ἐπώνυμος μὲν Ηρακλέους, Μυσῶν δὲ ἄποικος, χώρα [3] γεωχάρον. [4] Ξενοφῶν μέντοι φησὶν ὅτι ἡ ἐν τῷ Πόντῳ Ηράκλεια, Μεγαρέων ἄποικος. ἐνταῦθα ἁλὸς ἔξει ποταμὸς, Λύκος ὄνομα, οὗτος δύο πλέθρων. οἱ δὲ Μαριανδυνοὶ ὕστερον χρόνῳ ὑπὸ τῶν Αἰολέων Μαριανδυνῶν κληθέντες. καὶ τὸ ἐθνικὸν δὲ, Μαριάνδυνος μὲν λέγεται παρεξυτόνως, χώρα δὲ Αἰολεῖς, ὡς φησὶν ὁ [5] χαλκᾶς τὰ ἐθνικά· ἡ δὲ κοινὴ χρῆσις ὀξυνέει αὐτὸ, χώρα δὲ τύπον τὸν εἰς νος ἐθνικῶν. ἡ παραλήγει δὲ τὸ ι, ὡς τὰ ὅμοια ἐθνικά, ἀφὸ τοῦ ἀκολουθοῦσα τῇ χρᾷ τοῦ ὁμωνύμου Αἰολικῆς κυρίᾳ ὀνόματος. ὡσὲι δὲ καὶ τοῦ Μαριανδυνῶν γῆν βασιλεύει φύσει δυναστειώδης τὸ ἀκόνιτον· ὡσὲι δὲ ὁ μῦθός φησιν, ὅτι ὁ Κέρβερος ὁ χαλκεόφωνος ἅδης κύων ἀνελκόμενος ἐξ ἅδου ὑπὸ μεγαλήτορος Ηρακλέους, καὶ λυπήσας δεινὸν ἐκεῖ ὑπὸ σόματος ἔβαλε σαλώδη χυμὸν, ἡ χυλὸν. ὃν ἀεξαμένη ἡ γῆ αὐτόθι πῆμα ἐφύτευσε, τὸ ἀκόνιτον. ὄνομα δὲ φαρμάκου τούτου ὅτι, ὡσὲι ὃ οὐκ ἔστι κονίσασθαι, καὶ οἷς παλαῖσαι καὶ ἀπαλαμῆσαι. ἀφὸ τοῦτο δὴ καὶ ἀκόνιτον λέγεται, οἱονεὶ ἀκαταπάλαιστον.

791. Δεινὸν ὑπὸ σομάτων βαλέειν σαλώδεα χυλόν] Σημείωσαι δὲ ἀφὸ τοῦ σαλώδους, ὅτι ὁ μόνον σίλος λέγεται ἀφὸ τοῦ ι, ἀλλὰ καὶ σίλος ἀφὸ τοῦ α, ὡς καὶ ὕλη καὶ ὕαλος. [6] Διόδωρος δὲ ὅτι ὡσὲι τοῦτό φησι, Ηράκλεια Μεγαρέων ἄποικος, ὡσὲι ὑπὸ Αχαρνέα κεκτίσθαι, ὅπερ φασὶ Ηραιέα τοῦ ἐξ ἅδου Κέρβερον ἀναγαγεῖν. [7] Αξιώσας δὲ ὅτι χάριν ὡσὲι τῶν τοιούτων, Επέκεινα Σαγγαρείου ὅμορον Παφλαγόνων Μαριανδυνοί· ἔνθα πόλις Ηράκλεια πεπόλισται, ὅπερ Κιμμέριοι πᾶσαν φαγόντες ἀκόνιτον, ἐμανίσχησαν. ὑπὸ γὰρ αὐτοῖς πάσειον τὸ ποιμαγεῖν. τὸ δὲ ἀκόνιτον πάλαι μὲν, φασὶν, ἀσινὲς ὑπὸ, ὕστερον δὲ κακόν τι γέγονε φάρμακον, ἀφὸ τοῦ ἰὸν, ὃς τοῦ ἐχιδνῶν ἀποσάξας, αἱ τοῦ τοῦ Κερβέρου κεφαλῆς ἐκπεφύκασιν, ἕλκος τῷ ποδὶ. καὶ τάχα τις ἀσυζύγωμον ὑπὸ τοῦ μῶδον, καὶ τοῦ Ηράκλειον τὸν ἄλλον κόπον βάλλων, ἔπειτα καὶ τοῦ μῶδον, ἐρεῖ μηδὲν ἀγαθὸν τοῦ Ηρακλέους.

1. HERODOTUS, Clio LXXV. 2. Παφλάγων STEPH. BYZ. a quo hæc desumta; sed male. 3. STRABO lib. XIII. 4. lib. V. de CYRI expeditione. 5. STEPHAN. BYZANT. in v. Μαριανδυνία. 6. biblioth. historic. lib. XIV. 7. de expedit. ALEXANDRI, lib. VII.

ἐνταῦθα

ἐπαῦθα καταπεφεύχαδαι. ὁ γὸ τοσοῦτον ἀνθρώποις ἔῆ) πῆμα ἡ Κέρβερον χάτω μόνοντα, ὅσον ἄνω γλυκύμυον. τότε μὲ γὸ νεκροῖς ἐντυχάδητο, ὡς καὶ ἐκ ἔσι δὶς Δανεῖν· ἄνω ἧ φανεὶς, κὴ τὸ ἀκόντιον ἐκρήνας, καλὸν μέγα τοῖς ζῶσιν ἐγλύετο. ὑσοκάδηται δ' τῷ λόγῳ τότῳ καὶ σκῶμμα χ[τ] ἡ Ποντικῶν Ηρακλεωτῶν. εἰ γὸ ἐπαυετέα ὁ σιλφιοφόρος Κυρλύη, ἀφ' τὸ εὔκρεκτον βοτάνης τὸ σίλφιον, μωμητέοι ἐκ ἡ ἀνάπαλιν ἄνθρωποι παρ' οἷς τὸ ἁνάσιμον φύεται. ἔτι κὴ ὁ δῆμος μηδὲν βλάπλων, ὅμως ψεκτέαν ἡ δυμοφόρον ποιεῖ γλῶ. χαλκοῦφωνον δὲ ἡ Κέρβερον παρατετηρημένως κλεῖ, ὡς ἡ ἡ κυνῶν ὀξείας φωνᾶς ἀπηχήσει πυρεκικήας χαλκῆ. Ιστέον δὲ ἐπ ἐπιχωρίαζον τοῖς Μαριανδυνοῖς ὄρνεων αὐλητὰ, ὡς κὴ [1] παροιμία φησῖ, Μαριανδυνῶ μεμνημένη ὄρνιθος. ὄρνιθικοὶ ἧ κὴ οἱ Κᾶρες, ἀφ' ὧν κὴ Καρικὰ ὄρνιθα αὐλήματα. τοιοῦτοι ἧ κὴ οἱ Φρύγες, ἔτι δὲ καὶ οἱ Μυσοί. διὸ κὴ [2] Αἰσχύλος φησὶ, βόα τὸ Μύσιον, ὄγιον ὄρνιν. μυθεύεται ἧ πῶς Τιτυῶ ὁ Μαριανδυνὸς, ὃς ἡ ὀλυμπικὴν αὐλῳδίαν εὗρε, κὴ ἐδίδαξε ἡ Μάρσυν ἡ αὐλητῆ πατέρα, ἐξ οὗ κὴ Μαριανδυνοὶ αὐλοὶ ὀνομάδησι τοῖς ὄρνισιν. ἔδα κυνηγετῶν, φασὶν, ἀπώλετο, κὴ οἱ Μαριανδυνοὶ ἀμῷ ὄρνεις ἐρήνην αὐτόν.

793. Βιδυνοὶ λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσι, Ῥῆσας ἐνθ'] Οπ μ[ν] τὴς Μαριανδυνὸς ἡ ἡ Βιδυνῶν λιπαρὰ γῆ, ὅτε κὴ ὁ Ῥῆσας ἐρατεινὸν ἀφίησι ῥέεθρον, ὀδεύων ἐδὰ τοῖς ἡ Πόντε σόμασιν, ὅτοι ἐγγὺς ἡ Ποντικῆ σόματος. ὅτω κὴ ἀνατέρω τὸ σόμα ἡ Κερβέρε πλουτοπλοῦς [3] σόματα ἔσπεν· ὑφ' ποταμῶ κάλλιτον, φησὶν, ὀδὶ χθονὶ σύρεται ὕδωρ. ὃν κὴ ἐπικαλαμᾶται, ὡς ἐκὰρ κὴ αὐτὸς ἄξιον ἦν λόγε πολλῦ. ῥέειν δὲ φασι κὴ αὐτὸν ἐκ ἡ Μυσῆς Ολύμπε, καδὰ κὴ ἡ Σαγγάριον, ὃς δὴ Σαγγάριος κὴ ναυσιπόρος ὅδι, κὴ μέγιστος ἡ ἐν Βιδυνίᾳ ποταμῶν, εἰσάλλων εἰς ἡ Εὔξεινον. τὰς ἧ Βιδυνὰς καὶ ναυπικωτάτας ἱστοῦσι γλυέδαι ποτὲ, κὴ τῷ αὐτῶν γῆν πίμπρεῖν τε κὴ σῦλινδρον ἔῆ) φασὶ, κὴ λιδοτομίας ἔχεσα, κὴ χρυσάλλες ἐ ὄρεσι φύσας, [4] καὶ" ἄλλα πολλὰ ἔχοσ' ἀγαδά. [5] Ηρόδοτος ἧ λέγει Θρᾷκας ἀφικέδαι εἰς Ασίαν, κληδῆναι Βιδυνὰς, κὴ ἔῆ) παῤ αὐτοῖς χρηδὸν Αρεῖ. λέγεται ἧ κὴ ὅτι ἡ Δὸς Βοσπόρε γῆν ἕως ὀδὶ Ῥήσανδα, Βιδυνοί ποτε κατέχον. τῷ δὲ αὐτῷ ἐπίκεινα ὀδὶ Πόντε ὀρεινὴν οἱ Θυνοὶ ἔχει, ἄχρι ποταμῶ Κάλητος· ὡς ἔῆ) ὁμόρους τὲς τε Θυνὸς κὴ τὲς Βιδυνὰς, ὅτε καλυμβῆς ὑπὸ πνοῆ ἀνέμων ὀπταιῶν Θυνῶ κὴ Βιδυνῶ, πυθὼν [6] Φινέως ᾽ χ[τ] ποίησιν, ὅτοι ποιητῶν κὴ θετῶν, καδά φησιν Αξιανός·

1. vide ERASM. in chiliad. 2. Perſ. λαχτ praefigit c. 5. Polymn. LXXV. &c. LXIX. 3. DIONYS. V. DCCXCI. 4. ποιη- 6. Φινέως E. vide STEPH. BYZ. in v. Βιθυνία.

ὃς καὶ γένοιτο παῖδα Φινέως ἱστορεῖ Παραλεγόνα, ἐξ οὗ χώρα Παφλαγονία, καὶ γῆν λέγει Ρωσσίαν ἡ πρὸς τῷ Ψιλλίῳ ποταμῷ, καὶ δημιεργὸν τῆς ἱστορεῖ Φόρβαν Βιδυνοῖς, Δαίδαλον καλούμενον, ὃ ἔργον ἐν Νικομηδείᾳ γενέσθαι θαυμασὸν ἄγαλμα Στρατίης Διός. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς Ἀξέριανὸν καὶ ἄλλοι Ὀδρύσαι [1] παῖδά φασι δὲ Θυνῶν καὶ Βιδυνῶν, ὧν ἡ χώρα ὁμώνυμος. Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ μὲν γῆν Ρωσσίαν παρὰ τῷ Ἀξεριανῷ, ἀριθμὸν δίδωσι δὲ φανερῶς νοεῖν ὅτι ἀπεπεσυλλάβησε ὁ Ρῆσος κλίνεται, ὁμοίως τῷ Αἴαντι· τὸ δὲ Ρωσσῶν, ἐθνικὸν, κλίσιν ὑπομιμαίνεται πρὸς ἰσοσύλλαβα, παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ αὐτὸ εὐρισκόμενον.

803. Χαλκιδῆες] Ὅτι οἱ Χαλκιδῆες, ὅ ἐστιν, οἱ ἀεὶ δὲ Χαλκιδῆς, ὡς [2] παρεκδέδωκεν (οἱ καὶ Δωριεῖς ἱστορήσαντες εἶναι ἀνέκαθεν) ἀεὶ τὸ σῆμα οἰκοῦσιν, ἤγουν ἀεὶ τὴν Πεντοντίδα, ἣ τις μὴ παρεδόκησε μάλιστα, Πόντος σῆμα λέγεται. Καὶ ὅρα ὅτι οἱ Χαλκιδεῖς ἔστιν παροινυμοί εἰσι δὲ ἐντεῦθέν τε Χαλκίδος, ἀφ' ἧς ἄφυρα ἀναστῆσαι Χαλκίδα εἶπε τὰ ἀεὶ Χαλκιδικά, καὶ δὲ ἡ Ἀξεριανὴ ἱστορία, ἐπώνυμός ἐστιν ἡ τῶν Χαλκηδόνων πόλις τῷ Κήπου υἱῷ Χαλκηδόνι, ἀφ' οὗ παρῴκησε μὲν ὁ ἐκεῖ τε ἔξων ποταμὸς ἐκλήθη Χαλκηδών· ἔπειτα ἡ πόλις, Δωριέων ἀποικησάντων ὑστέροις χρόνοις, ὁμώνυμος γίνεται τῷ ποταμῷ. ἱστορεῖ δὲ ὁ αὐτὸς ὅτι τοῖς Χαλκηδονίοις λοιμὸς νομίζεται πεπτωκὼς μηνὸς φθίνοντος ἑνδεκάτῃ, ἤγουν, ὡς τοῖς Ἀθηναίοις ἀπέφευγε, αἱ εἴκοσι παρῆσαν τῶν ὅλων μηνῶν, ἀπαίσιοι αὐτοῖς κρίνοντες· διὸ καὶ ἐν τοιαύταις ἡμέραις ἄλλος τε δυσχερὴς αὐτοὺς ἔκαδον, καὶ Φαρνάβαζος δὲ ὁ Πέρσης τοὺς αὐτῶν παῖδας ἐκτεμὼν, εἰς τὸ Δαρείου ἀπέστειλε. πεπαυκέναι δέ φασιν αὐτοὺς καὶ νόσον ἐκ θεομηνίας, τὸ αὐτὸς τὰ ἱερὰ [3] αὐτῶν ἀστέμφειν αἰδοῖα, διότι θυσιῶν τινῶν κατημέλησαν. ἱστορεῖται δὲ καὶ τὸ ἐν ἀριστερᾷ τῆς Εὐξείνου πόντου μεσημβρίαν, Χαλκηδόνων δὲ κτίσμα καὶ Βυζαντίων, ὑπηδόντων ἐν τινι μάχῃ, καὶ φυγόντων ἐκεῖ. οἰκοῦσι δὲ οἱ Χαλκιδῆες ἔτσι, μαθὰ καὶ [4] παρεγχέφη, ἐς ἀντιπέρας Βυζαντίου, κλινόμενοι ὕπτιοι ὑπὸ Βύζαντος ὑπὸ [5] Κερκίσιος, ἣ τις ἦν δυσάτης ἰδεῖν. διὸ καὶ Βύζας ἐγένετο ἡ τῶν Μιλησίων γόλη, οἳ καὶ ἔκτισαν τὸ Βυζάντιον, καὶ χρησμὸν τοιοῦτον,

[6] Ὀλβιοι οἳ κείνην πόλιν ἀνέρες οἰκήσουσιν,
Ἀκτῆς Θρηϊκίης [7] ὑγρὸν παρ' ἄκρον σῆμα Πόντου,
Ἐνθ' ἰχθῦς, ἅλαρός τε νομὸν βίοτον ἡ αὐτόν.

1. παῖδας E. 2. DIONYS. v. DCCLXIV. 3. omittunt c. E. 4. vide comment. in v. DCCLXIV. 5. Κικερίσιος E. Κερίσιος STEPHAN. BYZANT. Κρύσις etymologici auctor. 6. ex STEPH. BYZ. hæc desumsit EUSTATHIUS. Apud HESYCHIUM MILESIUM extat hoc oraculum, sed non iisdem verbis. quæ vide. 7. ὑγρῷ legunt SALMASIUS, HERMELIUS, & HOLSTENIUS.

ἡ ἡ Βύζαντα, ἃ ἐπώνυμον τὸ Βυζάντιον ἄσυ, διαβιβαστὸν φασιν ἀνθρώπων γενέσθαι, καὶ ἐπάρξαι τῆς παραλίας ἀπίσης Θράικης, ἕως καὶ εἰς Αἷμον τὸ ὄρος. ὅθεν δὲ καὶ Λίζωνες, Βύζαντες, καὶ πόλις ἐκεῖ Βυζάντιον. πηνίκα δὲ Γύζαντα ἐκείνης κεκλῆσθαι. ἐν δὲ τῇ Θρακικῇ Βυζαντίῳ ἱστορεῖται φυλάττεσθαι αὐτοὺς πρὸς τῶν Ἀδιμαίων, ἀλλὰ τῷ ἰσχυρίσασθαι ἡ πολιορκίᾳ. ὀνομασθῆναι δέ ποτε αὐτὴ καὶ Ἀντωνίαν, ἕως ἐπεδίῳ Σεβήρῳ, καὶ ὁ ἐκείνου υἱὸς Ἀντωνῖνος. φθεῖρε δὲ ἡ μεγάλη Κωνσταντίνου κληθῆναι αὐτὸ Ἀνθουσῆ, κεκωμῳδῆσθαι δὲ εἰς μέθην οἱ παλαιοὶ Βυζάντιοι. πολέμιοι γὰρ ὑπεκειμένοις αὐτοῖς, ὡς ἄλλως ἔχειν ὁ στρατηγὸς ἔφασαν ὅτι τοῖς τείχεσι ἔχοιεν αὐτούς, εἰ μὴ τὰ κεκτημένα ἐγγὺς ἦ τειχῶν ἠγαγῶ. Ἰσέον δὲ ὅτι τὸ Βυζάντιον ἄσυ καὶ ἀλλὰ τὸ εἰ διφθόγγῳ ἄφωνον ἔχειν, ὡς τινές φασι, ἡ Φιλόξενος, τοῦ λόγου τὸ κτητικὸν· ἀλλ' ὁ Διονύσιος κτίσεων τὸ ἔθνικόν, ἀλλὰ μέσου ἡ ἀρχαίου ἐκφέρει αὐτὸ, τοῦ λόγου τὸ τοπικόν· ὡς καὶ ἀφ' οὗ τότε τὸ Κυρδάντιον ἄσυ, ὅθι Σαμοθράκης. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἀνώμαστα τὸ ταύτου ἔπαθον πάθος· ἀσαφὲς καὶ τὸ Τραπέζιον ὄρος, καθά [1] φησιν ἀπολλόδωρος, καὶ τὸ Ποσειδήϊον, καὶ τὸ Ιχόνιον, καὶ τὸ ἀλγιδόνες παρὰ τὴν [2] Ὀλυμπῶν, καὶ ἄλλα παρ' ἄλλοις. καὶ γὰρ καὶ τὸ τραπέζιον, ὡς εἰρήθη, ἀπὸ διφθόγγου ἔχει τὴν παραλήγουσαν. καὶ τὸ [3] Ποσειδήϊον δὲ καὶ τὸ [4] ἀλγιδόνες ἐκ ἄφωνον ἀπὸ διφθόγγου μόνον ἔχουσι ἡ δυσφάραν [5] χθ' τὴν ἀρχουσαν· καὶ τὸ Ιχόνιον ἀπαιτεῖ ἀπὸ διφθόγγου, ὡς ἀπὸ εἰκόνος, ἡ ἀρχαῖος χάραξ. Ἰσέον δὲ ὅτι ὥσαν τὸ Βυζάντιον ἀπαιτεῖ παραλήγουσαν ἀπὸ ἡ ι' χάραξιν, ὅτου καὶ παρὰ [6] Ἀπολλωνίῳ τῷ Τάντῃ Ὀλιγωνὶς, ἡ ἡ Τάντος πόλις, ὅτου δὲ καὶ τὸ Λέας Λέαντος, Λεόντιον, ἐξ οὗ καὶ τὸ, Λεαντὸς Μάκρις· ἀλλὰ πῶτα ἐξ ἔχοι λόγον τὸ τοιοῦτον ἀλλῶς ἡ παραλογα, [7] Λεοσθένιον παρὰ τύμβον, καὶ τὸ, [8] Παρέντιον ἀγλαὸν ὑδωρ. πῶτα γὰρ, κτητικὰ ὄντα χωρίων ὀνομάτων ἡ λεοσθένης καὶ ἡ Ποίαντος, καὶ ὀφείλοντα διφθόγγον ἔχειν τὴν παραλήγουσαν, ὅμως ἀπὸ μέτρε ἀναγκὴν μονοφθόγγῳ παραλήγεται. Καλεῖται δὲ Ἰσέον, ὑπὲρ λόγου) μεγάλως ἰσχύσα καὶ οἱ Βυζάντιοι. [9] * πεισθῆναι δέ ποτε τοὺς Φοίνικας ὑπαπλέοντας, καὶ καταφυγεῖν ἡ σφετέραν. [10] φυγόντας δ' ἡ εἰς ἡ Εὔξεινον μὴ ἦν Χαλκηδονίων, οἰκῆσαι τὴν μεσημβρίαν πόλιν, ὡς καὶ ἀναγράφω εἴρηται.

805. Βέζρυκες] Οτι μὴ τὰς Χαλκηδονίας Χαλκίδας, οἱ Βέζρυκες

1. vide comment. in v. CLXXV. 2. halieut. Δ. v. LXXIII. 3. DIONYS. v. DCCCCXVI. 4. DIONYS. v. MCLXXVI. 5. *post* editio H. STEPH. 6. Argonaut. lib. III. v. MCXLI. 7. ex HOMER. Il. B. v. DCIV. ubi legitur, Αἰσύητον παρὰ τύμβῳ---. 8. Odyss. Γ. v. CXC. 9. aliquid deesse putavit H. STEPHANUS. at non opus est asterisco, inquit H. STEPH. si intelligamus BYZANT. expressisse fuisse ad PHOENICUM adventum. 10. rectius φύγοντας inquit H. STEPH.

ἰσοῤῥώπους μείζω δοκεῖν ἔχειν τὰ σώματα ἢ κατ' ἀλκὴν ἀνθρώπων, παρ' οἷς καὶ ὁ Βόρυζ ἐκείνου Ἀράνταις, ᾧ τὸ μῆκος εἰς ὀκτὼ λέγεται πήχεις, εὗρον ἡμῖν, ὡς Ἀξιοκάνδης φησίν, ὅσον τοσοῦτόν ἐστι μήκει ἐς κεφάλαια σύμμετρον· ἦγεν, ὅσον ἐπὶ ξύμμετρόν πως τὸν ὀκτὼ πήχεις τὸ μῆκος, εἰς τὸ κάρος βαίνειν τ' ἀνθρώπων. καὶ ἦν τοσούτῳ ἀνδρὸς νικητὴς γέγονεν εἰς μονομαχίαν συστὰς ναυτίας ἐτῶν ιζ'. τὸν δὲ κατάκοιτον Βόρυζιν φασὶ καὶ Διόλιππα ἀπὸ Βόρυκος Αἰγύπτιε μὲν ἀδελφοπαίδος, μίαν δὲ τῶν Συναπόρων τῆς Δαναΐδος, ἀδελφὴν δὲ Τάφμυσσος. φοιτᾶσθαι δὲ λέγουσι καὶ αὐτὴν Ἱππολύτην τῆς αὐτανεψιᾶς νυμφίον, ὡς καὶ τὴν Τάφμυσσον τῆς Ἀντιόπης· φυγεῖν τοῦ ἐκείνου, καὶ πολλὰ διωκθῆναι, ἀφ' ὧν διδάσκειν τὸν βαρβάρους τὴν Αἰγυπτίαν σοφίαν. διὸ καὶ Βόρυζιν ἢ Βόρυζιν ἀπ' αὐτῆς κλαθῆναι τοῦ χάραν εἰς ἣν ἦρχε. [1] Πίνδαρος δὲ ἀφ' ἑτέρου μέν φησι τὰς Δαναΐδας εἰς τὰς δύο μὴ συναριθμεῖν· [2] τῶν λοιπῶν δὲ Θόλαν, ὃν μὴ παιδίσκης τοῦ πατρὸς, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπολωλῶσαι τὴν ἐκείνου παῖδας. Ἰσέον δὲ ὅτι, καὶ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν, πεντήκοντα πάντων ἦν τῶν Αἰγύπτιε πεντήκοντα παίδων αὐτανεψιᾶς συμβαδίζειν Συναπόρων Δαναΐδα, ἃ Βόρυζιν μὲν καὶ Τάφμυσσα μόναι ἦσαν συμβῶσαι ἐφείσαντο, αἱ δὲ λοιπαὶ τὰς λοιπὰς ἀπέκτειναν.

Οὔρεα Μυσίδος αἶης] Ὅτι μὴν τὸν βαρβάρους ἡ Μυσία, καὶ τὰ τῆς Μυσίδος γῆς ὄρη, ἔνθα Μύσιος ποταμὸς ὁ Κίος ἐσχίσθη ἡμερήσια ῥέθρα, καὶ πόλις ὁμώνυμος ἡ Κίος, ἐκεῖ δὲ τῆς Κίου ποταμὸν ἡ Ὑρκανικὴν ἀπαγλὴ τῆς Τλας συνίστησιν. ἐπᾶρος δὲ Ἡρακλέους ὁ Τλας. νύμφη γὰρ, φασὶ, ἐκεῖ ὑδρεύόμενον τὸν Τλαν καθέλκυσεν· ὃν καὶ ἀναχωλήθρου ὁ πυλάρχης Ἡρακλῆς ὑδὲν ἤνυσεν, ἀλλὰ μακρὰ καὶ κενὰ βοήσας ἀπῆλθεν, ὡς καὶ [3] Θεόκριτος ἱστορεῖ. ὅθεν καὶ παροιμία φησὶν, ἐπὶ τῶν ἀναχωλήθρων τὸν μὲν ἀκόντων, Τλαν καλεῖν. φασὶ δὲ καὶ τὴν Περινθίαν ἀφεῖσθαι τὸν Κίον κωλῦσαι, διὸ ὕστερον Δημήτριος κατέσκαψεν. ὁ δὲ [4] γεωγράφος λέγει ὅτι καὶ τὴν Προποντίδα Κίος πόλις, διὸ ἔκτισεν Κίος Ἡρακλέους ἐπᾶρος, καὶ σύμπλους ἐπιπλεύσαν ἐκ Κολχίδος, ἔνθα τὸ χρυσόμαλλον δέρας φασί. ἐκεῖ δὲ Μυσῶν καὶ [5] ἀφεῖσθαι μὴ ὕδη, καὶ διὰ τὸν καπνὸν πάλαι [6] ἀφανίζεσθαι.

809. Ἐπτεύχει ἄκοντος ἀγκὼν βαιοτέρης Φρυγίης] Ὅτι μὴν τῆς Ἀσίας ἡ μικρᾶς Φρυγίας ἄκοντος ἀγκὼν (ἦγεν ἀγκάλη) ὀπτεύχειν. ἀφεῖσθαι Ἑλλήσποντον εἰς ἐπαφεῖν, ὡσὸ τὸν τῆς Ἰδης πόδας· ἐνδοτέρω δὲ ἀφεῖς ἀναπτολὰς ἡ εὐρυτέρα Φρυγία, ἣ ὅδε ἡ μεγάλη, ἧς Μίδας ἐβασίλευσε, πρὸς

1. od. IX. Pyth. 2. τῶν λοιπῶν cum v. LVIII. 4. STRABO lib. XII. 5. vide verbo συναιμῶν locum habere non comm. in v. CCCXXII. 6. vide comm. existimo, inquit H. STEPH. 3. idyll. XV. in v. DCCCXXX.

τῷ φερεκυδίῳ Σαγγαρείῳ ποταμῷ, ὑφ' αἷς πηγαῖς φέρεταί τινα λέγοντα ἔξ) κάμοι Σαγγίαν καλεῖσθαι, ταύτῃ ἢ μεγάλῃ Φρυγίᾳ καὶ ἑπτάσκοτον λέγει καὶ λιπαράν. ὀλιγαυτίστης ἢ τὰς Φρύγας καὶ Ἀξιέρους ἱστορεῖ, λέγων καὶ ὅτι λέγουσι Φρύγες παλαιότατοι ἀνθρώπων ἁπάντων, καὶ ὅτι μαίνονται τῇ ῥιγᾷ, καὶ ἐκεῖς Κορυβάντων κατέρχονται, ἅγειν κορυβαντῶσι δαιμονῶντες. ὅταν ἢ κατάσχῃ αὐτὲς τὸ θεῖον, ἐλαυνόμενοι, καὶ μάζα βοῶντες, καὶ ὀρχέμενοι, ἐκθεατίζουσι τὰ μέλλοντα, καὶ διαφορέμενοι καὶ μαινόμενοι. ἔστι ἢ, φασὶ, Φρυγία, καὶ τὲς τύπος Εὐρωπαῖος ἐκεῖ πάνυ Ὀλύμπου τὸ ὑ Τραχῆνος ὄρος, ὕτω καλούμενον ἐξ ἀπὸ τὸ ἐκεῖ [1] περιρρῆξαι ἢ Ἡρακλέα καυθῆναι. τὸ ἢ, πόλις Ἴδης, ἐξ [2] Ὁμήρου λαβόν, [3] Πτελέᾳ μὲ λέγουσιν ἀφορμὰν φησὶ ὄρεις εἶναι· τὴν ἢ [4] Λυκόφρονι, πίτυσιν φησὶ· καὶ ἄλλοις, κεκμὸν ὄρεις. Ἰσέον ἢ ὅτι Διονύσιος μὲ Ἀσιανῶν ἐνταῦθα Φρυγῶν μέμνηται· ἄλλοι δέ φασι καὶ ἑτέρους Εὐρωπαίους εἶναι πάντ' Φρύγας, ἐξ ὧν ἀφικομένην ἡ χθὲ ἢ Ἀσίαν ἐλθεῖν· ὥσαφ καὶ Μυσοὶ, ἃ μόνον Εὐρωπαῖοι, οἵ γε καὶ πέραν Ἴστρου ἦσαν, ἀλλὰ καὶ Ἀσιανοί, ὧν μέρος καὶ οἱ Ὀλυμπηνοὶ Μυσοὶ, λεγόμενοι ὕπνοι, ὡς τε ἀφεῖκεται, ἔνθα ἢ μυσὸν, ὅς τε ἔξω ἡ [5] ὀξέα, χθὲ ἢ Μυσῶν ἡ Λυδῶν γλῶσσαν· πολὺ γὰρ τὸ ποιῆσον φυτὸν ἔνθα τοῖς Μυσοῖς. ὕτω δέ φασι λύσιργον εἶναι, διοίσειν Μυσὸς καὶ Φρύγας, ἀφὸ τὸ ἀδιάφορον ἢ οἰκήσεως, ὡς τε τάλλα καὶ ἢ παροιμίαν ἐντεῦθεν δηκπσεῖν πάνυ λέγουσι, πέρξαν τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ἀείσματα. ἀσαύτως ἢ ἐγκέχυκε Λυδοὶ καὶ Μαίονες, οἱ καὶ Μίονες ἔνθα τῷ [6] ποιητῇ. Ἀξίεταὶ δὲ φασιν ἐκ Θυμὸς καὶ Μυσὸς υἱοὶ ἦσαν Ἀργανθώνης (κλέος τι χρῆμα νύμφης ἦν) ἀφ' ἧς Θυμὸς μὲ Θυμίαν οἰκίσας ἀφ' ἑαυτῆ ὠνόμασε, Μυσοὶ ἢ ὅδε τῷ Μυσῷ ὠνομάδησαν. [7] Ἡρόδοτος δέ φησι καὶ αὐτὲς ἀφόντες ἀνθρώπων τὲς Φρύγας ἔξ) καὶ ὁ [8] κωμικὸς ἐμφαίνει, ἔνθα ἢ ἀρχαῖον βεκκοστόλιον λέγει, ἀπό τε τῆς Ἀργάθης τ' ἀφὸ ἢ συλλήπς μωθευομένων ἔξ), καὶ ἀπὸ ἢ βέκκι. βέκκος γὰρ ὁ ἄρτος, Φρυγιστί.

815. Ἴλιον ἀνιμόεσσαν ὑπὸ πλαγίῃσι ὄχνῃσι] Οτι ὑπὸ ἢ πλαγίας ἢ κατὰς Φρυγίας καὶ Ἰλιος, μεταξὺ ἢ Ἴδης καὶ ἢ Σκιλάσιος. ταύτῃ ἢ πλὴν, ἀγλαὸν ἄχυ πάλαι γεμέων ἠρώων λέγει. καὶ ἄχνην μὲν φησι γενέσθαι Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος κτισάντων, ὑπὸ Λαομέδοντος ἢ καὶ Ἥρας ἀπολέσθαι, ἐ ἴδιον, ὑπό τε φρυγίσεως, καὶ ἢ ἀραίσεως βασιλικῆς ἀνδρώδους δυνάμεως. ἢ καὶ ἄλλως ἀστέως, ὅτι ἄνδρες μὲ ἢ πόλιν ἵδρυσαν, χωμάτιχας ἢ κατέξεινλαν. ὅτι ἢ ἐξώνεπται ἀφανιθεῖσα ὑ παλαιὰ Ἰλιος, ὡς μηδὲ δεμιλίης

1. περιρῥῆξαι editio B. STEPH. 2. Il. B. v. DCCCXXII. 3. Pyth. od. II. 4. Alex. v. DCCCXLII. 5. legendum ἰξύν, ut docet ipse EUSTATHIUS, comm. in v. DCCXXII. 6. HOM. Il. B. v. DCCLXVI. 7. Euterp. II. 8. ARISTOPHANES in nebulis.

ὑπολειφθῆναι αὐτῶν, ἀφιλλων ὁ παλαιὸς ἱστορεῖ φησίν. Ἰστέον δ' ὅτι ἡ παλαιὰ Ἰλιὸς, καὶ σωλήθισαν πεπτωκυῖα, ἡ μέσον ἀφ' τὸ σημεῖον ἄλλων ἐ πόλεις, ἀλλὰ καὶ ἀφ' τὸ ἱρὸν τῶν ἀξίνα παιδῶν αὐτῶν. διὸ καὶ ὁ Λυκάονίος τε, Αἰγαίου μὲν παίδας, καὶ ἄλλων πολλῶν τόπων, ὡς ἔστιν ἰδεῖν [1] ἐλλῶν [2], καὶ μόνης ἀπλῶς ὕστερ μέμνηται [3] ἐ Τροίας ὑχ ὕστερ [4], ἀλλὰ πολὺ τὰ δευτέρατα παθόσαν Περσῶν πόλιν, φησὶν, οἰκισθεῖσαν ὑπ' ἀνθρώπου αὐτοῦ. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ ἄλλαι πολλαὶ, ἢ μεγάλαι, ἢ ὁ Μίδας ἄρξας λέγεται, ὡς ἐν καὶ Πεσσίνα, καὶ τὸ Ἀμμόδεον, καὶ τὰ Συάδα. ταῦτα δ' ἐ μεγάλων ἔστι καὶ ἡ Πάρνασσος Φρυγίας, ὡς ἐν τῷ Φιλομήλιον. καὶ αὖτη μὲν μία Φρυγία. δυτέρα δ' ἑτέρα Φρυγία ἡ μικρὰ ἡ ἐν Ἑλλησπόντῳ, καὶ ὡς Ὀλυμπον. καὶ ταύτης ἡ λεγομένη Ἐπίκτητος, ἐν ᾗ τὸ Καπυσσέιον, καὶ τὸ Δορύλαιον, ὡς ὁ [5] γεωγράφος ἱστορεῖ, τὸ καὶ Δορυλάεσσον. κτ' δ' πλὴ ὀρθογραφικὸν τόπον, καὶ τὸ Δορύλεσσον, ἀφ' ἡρῴνυμος· ὥσπερ καὶ Δοκίμειον, πόλις καὶ αὐτὸ Φρυγίας. ὅτου καὶ [6] Σύλλειον, ἐν δυσὶ λλ', ἢ καὶ δι' ἑνός. ἔστι δ' καὶ αὐτὸ, κτ' τὰ ἐθνικὰ χλέψαντα, πόλις Φρυγίας, ἢ κατά τινας, ὡς φησι, Παμφυλίας. δῆλον δ' ὅτι καὶ Σύλλειον τὸ τοῦτον χαρίεν.

820. Τὴν δὲ μέτ', Αἰολίδος παραπέπλαται ὄθτε γαίης] Οτι μὲν ἡ μικρὰ Φρυγία, καὶ ἡ Ἰλιὸς, ἃ ἦν Αἰολέων παραπέπλαται γῆ, Αἰγαίου δὲ χείλεσι, ὑπὸ ἡ μέγαν, ἤτοι ἡ πλατύν, Ἑλλήσποντον, ὃ ὅτι νοτιώτερον ἡ Ἑλλησπόντου. καὶ ἐνταῦθα γὸ πλὴ ὑπὸ περίσσειον ὅτι ἡ νοτιωτέρων τόπειρεν, ὡς αὐτὸ συνῆκεν. ἄλλως γὸ ὑπὸ πλὴ Φρυγίαν ἐφεξῆς τὰ βόρεα κεῖνται οἱ Αἰολεῖς. ἀλλὰ κτ' ἡ παλαιὰ ἀνακεχῶσθαι, Φρυγῶν ἔχοντα τὴν Κατακεκαυμένην βορρᾶν θαλασσῆ. τόπων δ' ἐφεξῆς Κίλικας, καθήκοντας ὅτι ἡ θαλάσσης, ὡς ἐν καὶ ὁ Κύκνος. τόπων δ' ἔχων Αρμένιοι, αὐτῆ δ' Ματιανοί· τόπων δ' οἱ Κιλικανοί. λείπ δ' ὁ Διονύσιος καὶ ὅτι μὲν τὰς Αἰολεῖς, ὧν ὅτι καὶ ὁ Σμύρνα, ἡ δ' Ἰωνων γῆ κεῖται, ἀρξάμενος καὶ αὐτῆ. ταύτης ἀρξῆ, κτ' ἡ [7] γεωγράφου, ἡ Φώκαιά, πόρας ὅσα ἡ Αἰολίδι. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ ἡ Ἰδάλια ἐν τοῖς φθάσασιν ἐγκωμίῳ ἡ αὐτὸ τῇ παλαιᾷ Ατθίδι ὄσαι, ὡς Ἰώνων κεκριμένων πάλαι ποτὲ ἡ Ἀθηναίων, ὑπ' Ἰωνος, καὶ ἡ χώρας Ἰάδος λεγομένης· ὅτω καὶ ὁ Δωρεὺς ὁ αὐτὸ τῇ Αἰολίδι ὄξιν. ἐκαλεῖτο γάρ ποτε, κτ' ἡ γεωγράφου, Αἰολεῖς, κατ' ὀλιγάρκειαν ἔθνους, πάντες οἱ [8] ἐντὸς ἡ κτ' Πιλοπόννησον ἰδρυθῆ, πλὴν Αἰολικοῦ,

1. ψιὸν substituendum, inquit H. STEPH. 2. vid. STEPH. ita scribendum censet hunc locum, amota afterisci nota, ἃ ἄλλων ὕστερ μέμνηται, μόνης δὲ τῆς Τροίας ὑχ ὕστερ. Locus autem est apud LIBANIUM in oratione de sua vita seu fortuna. 3. STRABO lib. X. 4. Σκάμανδρος. STEPH. BYZ. 5. STRABON. lib. XIV. 6. STRABON. lib. XIII. 7. ἐκτὸς 2. in margine.

ἢ

καὶ Μιλησίων, καὶ Δωρέων τῶν ἐπὶ Παρνασσόν. ὅθεν καὶ [1] Πίνδαρος πολλαχοῦ κέκτηται Δωρικοῖς χρήμασι, [2] Αἰολίδα δ' ἑαυτὴν λέγει μολπήν. Αἰολεῖς δ' ἑαυτοὺς ἐκάλουν καὶ τὴν τῶν Αἰόλου παίδων, ὅτε καὶ Δωριεῖς καὶ τὴν τῶν Δώρος καὶ Ἰωνες καὶ Ἰωνος τοῦ Πάνδιονος, ἀνδρὸς Ἀττικοῦ, ὃν καὶ [3] Ἑκαταῖος κτίσμα ἱστορεῖ Ἀσσαπίδος χθονός. οἱ δὲ ἐπὶ τὴν Ἀσίαν Αἰολεῖς ὕστερον ἐκλήθησαν, ἐπεὶ μὴν ὡς ὄντες τῶν ἐκβάντων Εὐρωπαίων Αἰολέων ἄποικοι, ἀλλὰ καὶ ὅτι καὶ Αἰολέων, ὃ ἦσαν ἐκ παιδίων πόνων καὶ μιγάδων ἀνθρώπων, ἡ αὐτόθι ἀποικία ἐκείνοις συνεκροτήθη.

823. Ης ἀφ' μέσης Μαίανδρου] Ὅτι ἀφ' μέσης τῆς Ἰάσου γῆς ὁ Μαίανδρος λιπαρεῖς δίνας εἰς ἄλα κατέχει, μεταξὺ τῆς Πριήνης, καὶ τῆς Μιλήτου, Ἰωνικῆς πόλεως, ἀπέχει Αἰγιωλείων, κατὰ [4] Ἡρόδοτον, ὧν ἡ μὲν Πριήνη, καὶ Κάδμη ποτὲ ἐκλήθη, ἣν Ἄϊσσυτος ὁ Νηλέως ἔκτισεν, ἀφ' ἧς εἰς τὴν ἑπτὰ σταδίων ὁ Βίας· ἡ δὲ Μίλητος, κτίσμα Νηλέως, ἀνδρὸς Πηλίου, αὐτόθι μετοικήσαντος· κατὰ [5] Ἡρόδοτον Νείλεως ὁ Κόδρου ἔκτισεν αὐτήν. φασὶ γὰρ, Νείλεων τὸν Κόδρου ὀπταμένου ὅτι ἡ Μίλητος κτίσον. ἦρα δὲ ὁ τόπος ἔδοξε φέρειν ἀγαθά· ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν κεῖται τὰ Μιλήσια σφάλματα. καὶ [6] Θεόκριτος δὲ τὰπίπτως μαλακιστήρεις ὕπνω εἰπὼν, ἐπάγει, φαὶν ἂν ἡ Μίλητος, καὶ ὁ τῆς Σαμίας καταδύσκων· ὡς τῆς Σάμου καὶ τῆς Μιλήτου ἀγαθῶν ὄντων εἰς ἐείσην φοράν. ἐπεὶ δὲ τῆς πόλεως ταύτης τοιαῦτα γέγραπται, [7] Μίλητος πόλις ὀλιγάνης, ἐκλήθη δέ ποτε καὶ [8] Λεύκη, ἀφ' ἑαυτῆς Λέλεγος καὶ Πιτυοῦσα, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πτύον, καὶ ὅτι ἐκεῖ θεῶν πρῶτον ἦρε. ἐκείθεν ἦν Θαλῆς ὁ Μιλήσιος, καὶ ξύστωρ Λιχάνης, ὃν ἡ παῖζουσα ἔλεγε καὶ Φωκυλίδης· καὶ Τιμάνθης ὁ καθαρσίδης, εἰς ὃν [9] ὀλίγαμμα φέρει τόδε,

Πάσσα Μίλητος τίκτει τὰ μόσσιστ' ἀνδρῶν
Τιμάνθην, καθαρὰς λεξὶν ἀνίσχον.

ἦν δέ ποτε καὶ Κρητικὴ νῆσος ἡ Μίλητος. λέγει δὲ καὶ τὴν τοῦ Καλυψοῦς νῆσον Μίλητον κληθῆναί φησι. λέγει δὲ λόγος, καὶ μέχρι νῦν κατασκευάζειν ναῦν ἐν Μιλήτῳ, χρεὼν ἐρέσσειν μείναντα ἀφ' τὸ μέγεθος. ταύτης δ' ἱστορεῖται πολλαὶ ἀποικίαι, ὅτε μὲ καὶ τὰ Νειλῶα σώματα τεῖχος ἐν Μιλασσοῖς λεγομένου, ὑφ' αὐτοῦ ἐτείχιζε ναυσὶ κεκακωτα πλούσιος· καὶ ὅτε δὲ τελευτῶσι ὁ Ἱερὸς ἐπὶ τὴν Εὔξεινον Ἱρικανοὶ κατοικῆσι Μιλησίων ἄποικοι, ὡς φασιν [10] Ἡρόδοτος. τότε δὲ βαρεσθέντα ἡ Ἐφεσος (ἡ καὶ Τρα-

1. Olymp. od. 1. & alibi. 2. Aiolida legendum. 3. in Ione. 4. Clio CLII. 5. Calliope XCVI. 6. idyll. IV. v. CXXV. 7. apud STEPHAN. BYZANT. 8. Λιτυγὰς STEPHAN. BYZANT. 9. apud STEPHAN. BYZANT. & EUSTATH. in HOMER. Iliad. B. 10. Euterpe XXXIII.

χεῖά ποτε κλυδῆσαι, ἢ Ορτυγία, ἢ Πτυέλεα) πόλις Ἰάονων, κεῖται ἡ [1] Ηερόδοτον Λυδίας· ἣν ἔβαλίαν ὁ Διονύσιος λέγει, καὶ μεγάλαι πόλις Αρτέμιδος, καὶ ναὸν φασιν ἐκεῖ εἶναι, ὃν αἱ Αμαζόνες ἱδρύσασθαι ἐν σφέτερῃ (ἡ ἔστιν ἐν κορυφῇ) πλεῖστος, θεοειδέσσον ἀνδράσι θαῦμα. λέγει ἡ ἴσως ὁ αὐτὸς τοῦτον ἐκείνον, ὃ ὕστερον καιδόντα ἀφ' ὧν τινος διαλοιδορηθέντος ὕστερ ἑαυτῷ θεοπροπήσασθαι τὸ ἐπ' ὀνόματι ἀοίδιμον. καὶ ἐκ ἔχει τυχεῖν ἐκείνος ὃ ἤθελεν. ἀραὶ γὰρ ἐτίθετο, μαθὼν ὃ ἀπόντων τὸ ἐκείνου θεοφόρητον ὄνομα, ἐκ ἂν ὀπλυδείη πεπαίκασι, καὶ μὴ ἔχοι ὁ βάλοι). λέγει ἡ καὶ ὅτι Κρῆτες τῇ Ερέσῳ ἐπιδήμιος ἐπολέμησεν· ἀμηχανοῦντες ἡ οἱ πολῖται ἀνίσχυε ἡ πόλις τῇ Αρτέμιδι, ἐξάψαντες ἐκ τοῦ ναοῦ ὁ Αρτέμιδος χρυσίον εἰς τὰ τείχος.

828. Αμαζονίδος] Οτι ἡ αἱ Αμαζόνες πολλὲς ἐν Ασίᾳ κτίσαι τόπους ποτὲ, διὰ τὸ καὶ χρῆναί τινες Αμαζόναν ὀμώνυμοι, καὶ μιᾷ καὶ πλείονι· ὅθ αὐτὴ ἡ Εφεσος, ἡ Αναία, ἡ Μύρρινα, ἡ Αἰολική. ἔστι ἡ καὶ Ελαία τόπος ἀφ' ὁ κώμη * κατὰ ὁ Αξιόχειον, ὑπὸ Ελαίᾳ Αμαζόνος. καὶ ἀφ' ἧ Πόντῳ ἡ Θίσα τόπος, ἀφ' ὃ ἱ' ἔχων ὁ παρωλήνης, ὑπὸ μιᾶς τῆ ὑφ' Ηρακλέους ἀναιρεθεισῶν Αμαζόνων χρῶσα τῷ κλῆσιν, ὧν αἱ ἀφέρμαι τετίκεν αἱ ὑπερέχουσαι, καὶ ἀξιολογώτεραι, κατὰ ὁ ὁ Αξιόχειον ἱστορίαι, ἀπὸ σὺν αὗται τὸ ὄνομα, Τρέλλα, Ιοσχράτεια, Θίσα, Τέλλα, καὶ ἄλλαι. ἡ ἡ Σμύρνα ἡ, Αμαζὼν ἴσα καὶ αὐτὴ, κατασχοῦν τῷ Εφεσον λέγει), ἀφ' ἧς καὶ Σμύρνα τόπος Εφίσι. καὶ αὐτῷ δὲ ὁ Εφεσον Σμύρναν κλῆσαι λέγουσι. φασὶ δὲ ὁ ὁ Εφέσι πόλιν, ἐν κοίλῳ τόπῳ οἰκιζῆσαι ὁ ἀρχῇ, καὶ χείμωνι κατακλυζῆσαι, ὑπὸ Λυσιμάχου μετατιθῆναι ἔνθα νῦν ἔζι, καὶ Αρσινόην κλῆσαι ὑπὸ Αρσινόης ὁ ἐκείνης [2] Συναγὸς". φέρει δὲ καὶ Δέριδος κλῶν ὀδηγάμμα εἰς ὁ τοῦτον κατακλυσμὸν, ἐν ᾧ καὶ ἀοιδοποιὸν ὁ Ιάδων Εφεσον ἐκεῖνος λέγει· ἀρχὴ δὲ ὁ ὀδηγήμματος αὐτῆ,

Ηιείαι νιφόεσσαι πόδων ὕδατα πικρὰ πέσσαι,
Νυκτὶ σὺν ἀσειμεῖ πάντα κατεκλύσατε.

καὶ τὰ ἑξῆς. ὁ ἡ Εφεσον τὸ κύριον ὄνομα (γνωὸν γὰρ ἦ Εφεσος, ἀφ' ἧς ἡ πόλις ὀνομάζεται) θεοφούλων Αρτέμιδος φασὶ, καὶ Συναγὸν αὐτῆς τῷ Αμαζὼ ἱερῦσιν, ἀφ' ἧς αἱ Αμαζόνες. οἱ δὲ φασι τὰς Αμαζόνας ὑπὸ Ηρακλέους διωκομένας, ὅτι κελεύοντος Εὐρυσθέως, ὅθι ὁ ὁ Ιππολύτης ἐκόμα ζωσῆρα, καταφυγεῖν ὅθι τὰ βωμὸν Αρτέμιδος, κἀκεῖ τυχεῖν ἀφέσεως, ἡ ὁ τόπον ἐκεῖθεν Εφεσον κλυδῶναι, χῦ περιγραμμάτωμεν, αὐτὶ ὁ Αφεσον.

1. Clio CXLII. 2. ΣΥΝΑΓΟΣ STEPH. BYZ. Pausania enim convenit: quo modo in v. Εφεσος. quæ lectio potior est; cum codex MS, teste HOLSTENIO.

ἔστιν

ὕδωρ. ἡ γυναικεῖον αἱ Ἀμαζόνες φεύγειν τὸ Θερμώδοντ· διὸ καὶ ὑπὸ μηνῶν ἐξηπατηγῆσθαι, καθὰ καὶ Ἀρρίανὸς ἱστορεῖ. ἐκαλοῦντο δ' ποτὲ καὶ Σαυρομάτιδες, ἀφ' τὸ ἐν Σαυροματικῇ ποτὲ Σκυθίᾳ οἰκῆσαι, καθάπερ φεύγουσαι ἐν τοῖς ἄνω Σαυρομάταις· ἃ οἱονεὶ Σαυρομάτιδες, ἀφ' τὸ σαύρας πίσασθαι, ὃ ἔστι γυμνάσασθαι. τοιούτων γὰρ ἦσαν κρεῶν. διὸ καὶ Ἀμαζόνες ἐκαλοῦντο κατά τινας, ὃ μόνον ὡς μαστόμαζοι, (ἐπικρύπτουσι γὰρ βραχίονα ἢ λεξὺν μαζὸν, ὡς ἂν μὴ ὄπισθεν ἢ πρόσθεν) ἀλλὰ καὶ οἷα μὴ μάζας, ἀλλὰ κρέατα θηλείαν ὀπτησάμενοι. καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα. ἡ δὲ ἐκδίντα Μαιάνδρου, σκολιὸν φασι ῥεῖν, ἀφ' ὃ καὶ τὰς τῶν ποταμῶν σκολιότητας πάσας Μαιάνδρους καλεῖσθαι. ἱστορεῖται δ' ὅτι ἡ ἀνωτέρω εἰρημένη Πεύκη φεύγει τὴν θαλάσσης ὄσιν τὰς ἀρχάς, μισήσαντος ἐπίκτητον ὁ Μαιάνδρου μητρῷ φεύγεσθαι. φησὶ γὰρ ὁ [1] γεωγράφος, Οὗτος γὰρ ὁ Μαιάνδρου πολὺ χῶ κατώτερον, καὶ ὅτι τύχῃ ἡ αἰγιαλῶ φεύγοντες, πεποίηκε τὴν Πεύκην μισήσαντα τοιαῦτα φεύγεσθαι, ὅτι θαλάττης φεύγουσιν ὄσιν.

830. Μητρὸς δ' ὅτι τῆσιν] Ὅτι μὲν τὰς Ἰωνας οἱ Μῆτις, ὧν καὶ [2] Ὅμηρος μέμνηται, ἦγεν οἱ Λυδοὶ ἐκ' ἀνατολὰς, ἔστιν χώρας ἀγαθὴ καὶ πολυαρτυρατάτη, ὡς φασιν οἱ παλαιοί. ἔνθα ὁ ἐπιμέλεις Τμῶλος τὸ ὄρος, ὅθεν ὁ Πακτωλὸς ῥέων χρυσὸν ὁμῶ δίνησι ἐρυλλόμβῳ κελαρύζει. χρυσορρόας γὰρ ἱστορεῖται ποταμὸς ὁ Πακτωλὸς, ἃ ὡς αὐτὸ τοῦτο χρυσῶ κατισύρων ψήγματα, ἃ ὡς λεπτίνων ἢ ἐγχώριον γλῶ, καὶ πλατυποιὸς τῆς ἰκρῆ γεφύρας. καὶ ὅρα καὶ ἐνταῦθα τὸ κελαρύζειν, ἃ πάνυ φεσφυὲς ἐν μεγαλειότητι ποταμῶ ῥεύματος, ὧν ἐν τοῖς φεῦ τότε, ἢ Κφιασσῦ. ἃ ἢ Πακτωλὸς καταφέρεσθαι λέγῃ φεῖς ἢ Ἑρμον, καθὰ καὶ [3] Ἡσίοδος ἱστορῶ, λέγων, Πακτωλὸς ψῆγμα χρυσῶ καταφέρων ἐκ ἢ Τμώλου εἰς ἢ Ἑρμον ποταμὸν ἐκδιδοῖ. ὁ δὲ Ἑρμος ῥέων ἐκ ἢ Σαρδιανῆς ἐκδίδωσι εἰς ἢ φοινίσσης θάλασσαν. λέγει δὲ ἢ ἢ ἐπ' Ἰνδῶν ὁ Διονύσιος ἐξυμνεῖ, ὡς εὐθύματα, δεῖδη τι ἔλαβῶ αὐτῷ ὑπεκλῶν, καὶ λέγων κύκνοι λιγυρὰν ὅπα ἰαῶ ὄρα ἀκέτδει ἐν ἢ ἢ Πακτωλῶ πλατρᾶς, οἳ καὶ ὕλλιν ἔνθα καὶ ὕδα νέμον) αὐξανομόμης ὅτι ποίας καὶ ὅτι πολλοὶ μὲ λειμῶνες ἐν Ἀσίᾳ θάλασσιν, ἔξοχα ἢ χῖ τὸ Μαιάνδριον πεδίον. διὸ πρὸς καὶ τὸ παρ' [4] Ὁμήρῳ, Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, ἐντεῦθεν νοῦσιν, ὡς τάχα τῆς Μητίας, λέξις λεγομένης. μᾶλ' ἰῶ καὶ ἔθνος τι οἱ Μυσοὶ, κατὰ ἢ [5] γεωγράφον, ὃν τοῦ πλησίον τῶν Ὀλυμπίων. φησὶ γὰρ ἐκεῖνος, Μυσοὶ μετὰ Λυδοὺς, καὶ τοῦτο φιλαλήθεια. λέγει δὲ ὁ Διονύσιος καὶ τὸν Κάϊστρον ἄυχα κα-

1. STRABO lib. XII. 2. Iliad. K. v. CCCCLXI. de hoc loco HOM. consule CCCCXXXI. 3. Terpsich. CI. 4. Il. B. comm. in v. DCXX. 5. STRABO lib. XI.

χλάζοντα,

χλάζοντα, ἢ παρελζοντα, ὀλιζέων ὕδατι ἀγλαΐῃ οἷς ἡ Μαίανδρος.

857. Καΰστρου] Καΰστρος ἡ ὀνομάζεται ὑπὸ τῆ πεδιάδι τῆ κατειμένη χάρακι, ἐξ ἧς, κατὰ τὸν [1] γεωγράφον, οἵτινες ὀλίγιστοι ἀριθμῷ ὄντι κατοικεσιν. τὸν δὲ χάρακα παλαιὸν οἱ μὲν Μυσὸν καλοῦσι, ἀφ' τοῦ καὶ ἐνοικοῦντας Μυσοὺς, οἱ δὲ Μηονίαν, ἀφ' τοῦ Μήονος ἢ τῆς τροφοῦ λέγ[ε]ται εἶ ἡ ὀνομάσειαν, καὶ ἀδιάφορος, πολὺ ἀμείνων. ὑπὸ δὲ τῆ Καΰστρου κεῖται καὶ πεδίον Καΰστριον, τὸ καὶ Καϋστριανὸν· ὧ συνεχὲς τὸ Κιλβιανὸν. λέγονται δὲ καὶ οἱ Λυδοὶ, καὶ Μαίονες καὶ Μήονες· ὡς δηλοῖ καὶ [2] Ἡρόδοτος, λέγων ὅτι ὁ δῆμος Λύδιος ἀπὸ Λυδοῦ τῆ Ατυος σχόντες Μῆον καλέεσθαι παρ' οἷς καὶ αἱ Σάρδεις, τὸ δὲ Λυδῶν βασίλειον, ἃς φασιν Ιδίως λέγεσθαι παρὰ τῶ ποιητῆ. ταύτας ἔχειν οἱ Κιμμέριοι λέγονθ' δίχα τῆ ἀκροπόλιν, ὅτε τῆ πολλὰ τῆ Λοίας κατέδραμον.

839. Οὐ μὲν οὐδὲ γυναῖκας ὀνέσται] Οτι ὑποσημαίνων τὸν γάμον τῆ Λυδῶν ὁ Διονύσιος, ὡς καὶ καλλιγύναικα, φησὶν ὅτι, ἃ μὲν οὐδὲ τὰ Λυδὰς μίγνυτο τῆς γυναῖκας, αἳ χρυσῶ ἄμμα κατ' ὀφρύος βαλοῦσαι, ἔχον ζώνη χρυσῆ ζωσάμεναι, κύκλον χορὸν ὑποτὸν ἑλίσσουσι, χαροπαῖς τελοῦσι τὴ Διονύσου. εἶτα ἐνθυσιῶν δῆ ὁ τοπικὸς παιγνιεικάτερον ὅπῃ τῆ τῆ χόρας εὐθυμονίας, καὶ ἀφελείᾳ λέγε γοητεύων τῆ ἀκροατὴν, ἢ κῆ, ὡς εἰπεῖν, τοῖς ἔπεσι χορεύων καὶ ἐποργχέμβος, ἐπάγει, Σωὶ καὶ παρθενικὴ νεοθηλὲς οἷά τε νύμφη, Σκάμανδρ. τῆσι δῆγε ταύτας, θεσπεσιογλωῶσσ' ἄπαν Ιμερτὸν δονέειν ἀεὶ σὺν θεσπεσίῃ χαρῆναι. τὸ δὲ νεοθηλὲς, τὴ νύμφης συντακτέον. παρθένοις γὸ τοιαύτας ὁ πάνυ σεμνοὺς τίθεται. χαίρουσι δὲ τὸ σκαίρειν. τὸ μὴτοι ἀσαίρειν, κατδιωκάδην λέξις ἔζιν, ὡς καὶ τὸ ἀασαίρειν. τὸ δὲ σημαίνειν ἰδὲ καὶ ὅτι ἀτέμων ὀνοματοποιητὸς ὅδιν καὶ Ζεὺς ἐκπεμάργας, ὅτου ἀνὴρ πολέμοιο. ἐνταῦθα δὲ ὁ μάντις ἀξιοῖ χορεύειν ὁ Διονύσους, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀγαθὸς ὑφαίνειν τὰς Λυδὰς ὑφαινέει. ὅτι δὲ καὶ πλοῦσιοι πάλαι ποτὲ οἱ Λυδοὶ, δῆλον· παρ' οἷς φασὶν καὶ νομίσματα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἐκόπη. καὶ τρυφηλοὶ δὲ πολλοὶ ἔγενον, ὥστε καὶ παύροις πολλὰ ἐξοῦρον αὐτοί. λέγονθ' δὲ καὶ ἀνδρεῖοί ποτε γενέσθαι, καὶ ἀλκιμώτατοι, καὶ ἀγαθοὶ εἶ ὑπάρξειν. διὸ καὶ παρὰ Λύδιον ἄρμα δύο λέγονται οἱ ἐν ὑποχείᾳ ἡμιόλιοι.

846. Λυδίου] Οτι ὅσῳ Πάμφυλος, καὶ Παμφύλιος τὸ ἐθνικὸν, καὶ Σύρος, Συρεὺς, ὕτω καὶ Λυδὸς, Λύδιος. Αἰολέλλων δὲ οἱ Λυδοὶ ὅτι τρυφερὸς ἔθνος καὶ παροιμία, Λυδοὶ πορνοὶ, δεύτεροι Αἰγύπτιοι, καὶ πάντες Κᾶρες. αἱ δὲ Λυδαὶ πορνεύεσθαι πᾶσαι λέγονται, καὶ δῶρα πλείω διδόναι

1. STRABON. lib. XII. 2. Clio VII.

λαμβάνειν.

λαμβάνειν. ὅτω δέ φασι τὴν παρὰ Ἀρμυρίοις παρθένον ὀλιγανδρίᾳ ἀπιεμένην ἐς γάμον ἐκδίδοσθαι, μηδενὸς ἀναξιώσοντος τὴν τοιαύτης συμπλοκήν.

847. Λύκιοι] Ὅτι Λύκιοι τὸ ἔθνος κατά τινας καλεῖται ἀπὸ Λύκου τοῦ Πανδίονος ἀφικόντος εἰς τὴν Ἀσίαν. κεῖνται δὲ φησὶν, οἱ Λύκιοι πρὸς θαλάσσῃ, ἔνθα καὶ ὁ Ξάνθος ποταμός ἐστιν, ἄλλος ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν Τρωϊκὸν, ἢ καὶ Σκάμανδρον· καὶ πόλις ὁμώνυμος. ἐφεξῆς ὧν εἰρήθη τι καὶ ἐν τῇ τοῦ [1] Παταρέως ἱστορίᾳ. ἐφεξῆς δὲ Λυκίων καὶ τὰ τοῦ βαθυχρήστου Τάυρου ὄρεα φαίνεται μέχρι Παμφύλων, ἅτινα Παμφυλίων (ἀπ' ἐλάττω γὰρ ἢ ἔθνος φέρεται χαρᾷ, ὡς [2] πρόκειται) ὁ Ταῦρος τὰ πρὸς τὴν θάλασσαν ἀφιστορεῖ τοῦτον εἰπάζων. δὲ καὶ Ταῦρον τὸ ὄρος κλυδωνᾶσι λέγουσιν. οἱ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ μέγεθος Ταῦρον φασιν αὐτὸν λέγεσθαι, ταῦρος γὰρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, πάντα τὰ μεγάλα καὶ βίαια. ὅθεν καὶ τὸ βοῦ ἐπιτατικὸν μόριον, κατά τινας, ἐλληνίδα ὡς ἐκ τοῦ βοὸς. ἢ δὲ ἐντεῦθεν Ταῦρον τὸ ὄρος, καὶ Κράγον φασὶ φημίζεσθαι, ἀπὸ Κράγου τινὸς ἐπιφανοῦς ἀνδρὸς, ὃς αὐτόθι θυσίαν τιμᾶται. ἐν τούτῳ δέ φασιν οἱ παλαιοὶ τὴν Κράγου θυγατέρα ἀγελαίου ἄνακτα εἶναι. ὁ δὲ [3] γεωγράφος φησὶ τὸν Κράγον καὶ πόλιν φησὶν, Ὁ Κράγος ὄρος ἐστὶν ὑψηλὸν ἄκρας ὀκτὼ, καὶ πόλιν ἐμώνυμον, ἔνθα μυθεύουσι τὸν ἀπὸ Χιμαίρας καὶ Βελλεροφόντου Χίμαιρα καὶ Βελλεροφόντης ἀναπεπλάσθαι. πρὸς δὲ αὐτῷ κεῖται ὁ Ἀντίκραγος. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὄρος εἶναι πρὸς Λυκίᾳ, πίπτον πῦρ αὐτόματον. τοῦτο δὲ μέχρι καὶ δεῦρο φαίνεται.

852. Ἀπαμέα, ποταμοῦ παρ' ᾧ ἔστιν Εὐρυμέδοντος] Ὅτι ἐν Ἀπαμείᾳ τῇ Πισιδικῇ πόλει, ἔνθα ποταμὸς Εὐρυμέδων ῥέει, σφῶν θυσίαις τιμᾶσι Ἀφροδίτην, ἣ δὴ Σημακωΐς, Μέλα τινὲς ἀφικόμενον τοῦ ὕδατος, ὃς εὐθέμορος ὑπάρχει ἐν παραπόσῃ τῇ χώρᾳ, σφῶν ἐλαὶ ἔδυσε, κἀκεῖθεν τὸ ὄνομα ἐκράτησεν. Ἀρχαῖον δὲ κτίσμα ἡ Ἀπαμέα, οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ νῦν κατὰ πολύ. ἔστι δὲ καὶ ἐκκαίδεκα. φησὶ γὰρ ὁ [4] γεωγράφος, Ἀπάμεια ἡ ἐπίκλησιν, καὶ Σύρα ἡ Πισιδικὴ, πόλεις κατέσχεσαι χωρίον γαληνόν. ὁ δὲ [5] Ἀρριανὸς ἱστορεῖ κακωθῆναι τὴν Ἀπαμέα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, διότι διῶκαι τῇ φαλαγγὶ ἐπιτηδείως πεντήκοντα τάλαντα εἰς μισθὸν, καὶ τὸν πεντήκοντα ἵππους ὃς ἔπεμψεν τῷ βασιλεῖ, ἐκ ἐδώκαν. ἄλλα τε ἦν αὐτῶν ἐλύπησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ τάλαντα ἑκατὸν ἔλαβεν ἀντὶ τῶν πεντήκοντα. Ἰσέον δὲ ὅτι Ἀπαμέας μὲν ἀπὸ τῆς ι', ὄνομα πόλεως· ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀπαμέως, ὁ μὴ ἀπαδάμενος. ἵνα μὴ συμπίπτῃ ἡ πόλις καὶ τὸ ὀνόματον.

1. vide comment. in v. CXXIX. 2. vide comment. in v. DCCCXXVI. 3. STRABO lib. XIV. 4. STRABO lib. XIV. 5. lib. I. de expedit. ALEX.

854. Παμφυλίδες εἰσὶ πόλεις] Οπι ἡ Παμφυλία χώρα ἢ ἀπὸ γυναικὸς Παμφύλης, ἢ ἀπὸ Παμφύλου τινός, ὃ καὶ ὁ [1] Λυκόφρων μέμνηται. [2] Ηρόδοτος δέ φησιν ὅτι [3] Παμφυλιοί εἰσι τῶν ἐκ Τροίας ἀποσταδέντων μετ' Αμφιλόχου καὶ Κάλχαντος.

855. Κώρυκος, Πέργη τε, καὶ ἠνεμόεσσα Φάσηλις] Οπι Παμφυλίδες πόλεις, Κώρυκος, καὶ Φάσηλις παραπεφυτόνως, ἡ ποτὲ [4] Φάσηλος, ἀφ' ἧς [5] Θεοδέκτης κάλλει ἀμφέρεων, καὶ ποιήσας τεχνικῶν ἐντεσικλῶ, καὶ λίγυς ἀοιδὸς γράψας, καὶ τραγῳδίας ν'. ἀεὶ τούτων ὁ [6] γεωγράφος φησὶ, Κώρυκος καὶ Φασηλὶς, Παμφύλων τόποι. ἀλλαχοῦ δέ φησι, Κώρυκος αἰγιαλὸς ἀεὶ Λυκίας. εἶτα Φάσηλις λίμνη, καὶ πόλις ἀξιολόγως ἔχουσα τῆς λιμνάδος. παύτης ὑπερκειται τὸ Σόλυμα, καὶ Τελμισσὸς πόλις Πισιδική, ὀθνειαμβὴν τοῖς ξενοῖς ἀεὶ ἡ Φασηλὶς δὴ λαται, ἄκρα Αλέξανδρος ἀνοίξας δίκαια ἡ γραπτέν. ἔνθα καὶ Κλίμαξ ὄρος, φησὶν, ὑπερκείμενον τῆ Παμφυλίῳ πελάγει. ἐντεῦθεν νησίδες μὲ συμπέπτωκε τοῖς παραδύσεσι αἰγιαλὸς, πλημμύρεντος ἢ ἡ πελάγους, ὑπὸ κυμάτων καλύπτεται τὸ πολύ. μέσον δὲ Φασηλίδος καὶ Αττα λείας Θόλη πόλις καὶ Λυρνησσὸς, ὁμώνυμοι ἡ Τρωϊκῆς. ἡ δὲ Αττάλειαν ὁμώνυμον ὁ [7] γεωγράφος φησὶ) λέγει ἡ κτίσαντος, ὃς καὶ Κώρυκον πολίχνιον ἔκτισεν. ἐν ἄλλοις δέ φησιν ὁ αὐτὸς ὅτι Κώρυκος ἄκρα Λυκίας, μεθ' ἣν ἄκραν τὸ Ανεμούριον ὑπὲρ ἧς ἄντρον τὸ Κωρύκειον, ἐν ᾧ ἀείσιν κρόκος φύεται. Ισέον δ' ὅτι ἡ παροιμία ἡ λέγουσα,

[8] Τῶν δ' ἄρα ὁ Κωρυκῆος ἰκροάζετο,

ἐκ ὑπὸ ταύτης τῆς Κωρύκης εἴρηται, ἀλλ' ὑπό τινος, καὶ λιμένος ὄντος πλησίον τῆς Τέω νήσου, καὶ τῆς Ερυθρῶν, ἔνθα λησήριον ἦν τῆς ἐκεῖ Κωρυκίας, ὑπακουόντων ἀεὶ ἕκαστος τὰ χρηστὰ τῶν ἐμπόρων, καὶ ὅτων ἐπιβουλεύοντο αὐτοῖς. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, ὅτι ἐπὶ ἀβουλευομένων καὶ μανθανόντων τὰ ἀπρόσκοπτα.

857. Λυκάονες] Οπι τὸν Λυκίας ἀεὶς θάλασσαν εἶπεν ἴδι), ἀφορίζων ἀεὶς τὸν Λυκάονας· ὃς Λυκάονας ἀεὶς ἀνατολὴ λέγει ὡς ἐπιπρόσθεν μέσην χθόνα οἰκεῖν. καὶ ἀγχιλοστόξους ὀνομάζει, καὶ ἵδρυας ἐν πολέμῳ καλεῖ. τούτων ἐπὶ Λυκαόνων ἔστι καὶ τὸ Εἰκόνιον, τῇ εἰκόνι τῆ Γοργόνος παρονομαζόμενον, ἣν αὐτόθι ἀνασπλῶσαι λέγεται ὁ Περσεύς. λέγοντες δ' Λυκάονες ἀπὸ Λυκάονός τινος Αρκάδος, πόλιν αὐτόθι κτίσαντος χρη-

1. Alex. v. CCCCXLII. 2. Polymn. XCI. 3. Παμφυλοι apud HERODOTUM legitur loco dicto. at cod. MS, teste doctissimo THO. GALÆO, habet Παμφύλιοι. 4. Φάσηλος legit SALMASIUS apud STEPHAN. BYZANT. unde hæc desumta sunt. 5. e STEPHANO BYZANT. de hoc auctore consule SUIDAM. 6. STRABO lib. XIV. 7. STRABO lib. XIV. 8. apud STEPH. BYZ. in v. Κώρυκος. ubi plura, quæ huc adducta sunt, reperiantur.

σμὸν,

σμὸν, ὅτι ἐμφανείᾳ Λύκου Ἀχαίμαντος, φέροντος ἐνὶ γναθμοῖς ἀνδρομέδιον παλάμιον·

——— τό ῥα οἱ τέκμηρεν Ἀπόλλων.

Ἰσίου δ' ὅτι δηλοί εἰσιν οἱ Λύκιοι, ὡς καὶ Ὁμήρῳ δοκεῖ· οἱ μὲν, Τρῳϊκοὶ, καθὰ καὶ ὁ [1] γεωγράφος φησίν· οἱ δ', περὶ τὴν Καείρα. ἄδηλον δ' πότεροι τὸν ἑτέρους ἀπῴκισαν. ὕστω δὴ φησιν ὁ γεωγράφος καὶ περὶ τ Κιλίκων. περὶ τούτων μὲν τοῦτο ἄλλαχοῦ φησιν ὁ αὐτὸς γεωγράφος, ὅτι οἱ Κίλικες οἱ ἐν Τροίᾳ μεταστάντες εἰς Συρίαν, ἀπετέμοντο ἀπὸ τ Σύρων τὸν νῦν Κιλικίαν. [2] Ἡρόδοτος δ' τὸν περὶ τῆ Καείρα Λυκίης ἐκ Κρήτης ἡρῶσθαι ἱστορεῖ, λέγων καὶ ὅτι Τερμίλαι ἐκαλέοντο· ὅθεν δ' Λύκα τ Πανδίονος ἀνδρὸς Ἀθηναίης ἐκλήθησαν Λύκιοι. εἶχον δ' καὶ κραναὴν τάξα, καὶ ὄϊσυδς καλαμίνης ἀπέρυς, καὶ αἰγὸς δέρματα περὶ τὰς ὄμως, καὶ περὶ τὰς κεφαλὰς πίλος ἐστραμμένος πτερῶς.

858. Πισιδίων λιπαρὸν πέδον] Ὅτι Πισιδέων πεδίον, ὡς καὶ Σολύμους πάντες φασὶ, λιπαρὸν λέγει· ὧν πόλις ἡ Σέλγη, ὧν καὶ κτίσμα λέγει λαὸς Ἀμυκλαίων, καὶ μεγαλώνυμον καλεῖ. φασὶ γὰρ δησωμένανδρον τ πόλιν ταύτην ἡρῶσθαι. ὑπὸ Πισίδου δέ τινος ὀνομασθῆναι λέγονται οἱ Πισίδαι, δι' ἐνὸς σ' ἐκφερόμενοι· καὶ ποτὲ μὲν ἐν συστολῇ, ποτὲ δ' ἐν ἐκτάσει τ ἄρχουσι. λέγει δ' ὑπὸ Κάλχαντος ἡ Σέλγη κτισθῆναι, εἶτα ὑπὸ Λακεδαιμονίων. ἀξιολογώτατοι δ' Πισιδίων οἱ Σιλγεῖς, καὶ δι' ἐρημότητα πόλεως, ἐλπότε ἐπ' ἄλλοις ἡδόμενοι· Ἀλεξάνδρῳ δ' προσδυσάμενοι, καὶ χῖ φιλίαν ἐπόντες λέγεται τὰ προγέγραμμενα. ἱστορεῖται δ' καὶ πάνυ ποτὲ τὴν πόλιν ταύτην συνοικισθῆναι, Λακώνων, ὡς εἴρηται, μετοικησάντων εἰς αὐτό. ὅθεν καὶ ἀσυλογεῖς φασι χῖ ἑορτὴν καλεῖσθαι τὸν αἰῶνα, καὶ ὃ ζῶντες εὐθόμως, μηδὲ εἰκότας Σελγεῦσι χῖ ἤθεσι χρησότητα. κατὰ ἄλλους τὸ ἀνάπαλιν φασὶ λοιδορεῖσθαι τὸν ἐκεῖ ἱστορῦσιν, ὅθεν κατ' ὀνείδισιν λέγεσθαι τὸν ἀσύλογον ὅτι τ ἀ καθαρῶς ζώντων, ἀλλὰ τοῖς Σελγεῦσιν εἰκότων. πρέπων δ' ἡ ἀφῆτη ὄνειδος τ ἐπιμότητος. τάχα γὰρ ἂν ὁ Διονύσιος μεγαλώνυμον εἶπε τ Σέλγαι, εἰ φαύλης τὰς πολίτας ἔφερεν.

859. Τερμισσὸς, Λύρνησσός τε] Ὅτι πόλις Πισιδέων καὶ ἡ Λύρνη καὶ ἡ Τερμισσὸς, ὑπερκειμένη τ Κιλύβρης τ μείζονι διοικήσεως· ἔνθα φησὶν ὁ [3] γεωγράφος τ σήμερον ξαδίως περιτυγχάνεται. ταύτην τὴν Δ|ὸς τ λ' γράφει Τελμισσὸν, καὶ λέγεσθαι ὅτι Τελμισσὸς ἡ πόλις πλεονασμὸν ἔπαθεν, ἐπιπεθέντος τ λ'. ἐκλήθη γὰρ ἀπὸ Τιμισσοῦ τ Ἀπόλλωνος, ὡς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ περὶ παθῶν. Σημείωσαι δ' ὅτι κρείττων ἡ Δ|ὸς τ ῥ' περιεκτεθεῖσα

1. STRABO lib. XIII. & XIV. 2. Clio CLXXIII. 3. STRABO lib. XIII.

χεφά. φέρει) ὃ ἐν τοῖς ἐθνικοῖς, ἡ μὲ Δ|ὸ τ' Λ' Τελμισσόν, πόλιν δὴ τ Καρίας, ἣ Λυκίας· ἡ ἡ Τερμισσὸν, τ Πισιδίας. λέγ' δ' ἡ ὁ [1] γεωγράφος, Τελμισσὸς, πολίχνη Λυκίων· ἡ Τελμισσὸς ἄκρα. εἶτα ὁ Ἀντίφαγος. αὖτη ἡ ἡ Τερμισσὸς ἡ μείζων λέγ|ῃ, ὡς ἀνπλ|ησταλῶ ἑτέρῳ λόγῳ αὐτῶν, καλυμβώσι μικρᾶς Τερμισσοῦ.

861. Κεῖθεν δ' εἰς αὐλὰς] Ὅτι μὲ τὰς Πισιδίων πόλεις, ὡς αὐλὰς ἡ τ Ἰσαυῶν, (ἔστι τ Παμφυλίᾳ) πολάγκις δεῖ χαμαὶ κυλινδῶν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ [2] σεσείρηται, ἡ οὗ φείδρομος, ὅτι πολλῶν ὕσω βαίνουσι, ἡ ἀριθμῶν ἡ ὀλί ἡ Εὐξεινον, ὡς εἰ παλαιοὶ χάραξιν, ἀλλὰ ὡς αὐτὸ ἐν τῷ χαμαιπήδαι νεύουσα. διὸ καὶ, ὡς φησ ὁ Τρωάδων, ὅταν καὶ αὐτὰς ὁ Παμφύλιος, γένηται τ Εὐξείνου λέγεται, καίτοι ἄλλως ὄντι μακρὸν ἀφεστηκότ. Ἰσέον ἡ ὅτι μακρὸς ὄντι ἀναπαλω ἀφεισυρίμενος τῷ τ Κιλίκων γλώ ὁ Ἰσαυικὸς ὧν κόλπος, καὶ ὡσκείμενον ἔχων ἔγγιστα τ Ταῦρον τὸ ὄρος, ἀπατελεῖ τὰ χθ' τ Διονύσιον λεγόμενα τ Ἀσίας σεσά. πάντα ἡ λέγεται ἀνοῖξαι Ἀλέξανδρος, εἰς εὐρυχωρίαν τῷ στρατῷ, φθάσαν ἐκεῖ κώλυσ τι κακοτομήσας αὐτὸς καὶ τ ὁδὸ τ Ἀθω Ξέρξης ἀλαζονείας πάνυ τι χαρακτήρων. [3] Ἀρριανὸς ἡ λέγ καὶ εὐτυχῆσαι τὰ ἐκεῖσε τ Ἀλέξανδρ. ἄλλως δὲ ἐκ ὄντος ὕδατ ἐν τῇ χθ' Φασηλίδι θαλάσσῃ, ὅτι μὲ τ ἀπ' ἄρκτ πνεόντων ἀνέμων (εἰ δὲ νότος κατέχοι, ἄπορον ἦν Δ|ὸ τ αἰγιαλῶ διαδῦναι Ἀλεξάνδρῳ) σκληροὶ ἡ βορέαι διατεσσάκοντες ἐκ ἀνδ τ δύο εὐμαρῆ τ ὁδὸν παρέχειν. λέγ|ῃ ἡ καὶ χθ' ἡ Περίνθῳ πολλὰ δὴ σεσά, ἃ βίᾳ μὲ, θλίβει δ' ὅμως ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος, ἄλλα τε κατύδων καὶ τὰ χαλεφολάκια ἡ κατασχεῖν, ἃ πολλοῖς χρόνοις ἐξεπαίρουτο. ἐπεὶ δ' ἦν τ Ἀσίας σεσῶν [4] εἰρηται τ καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ μικρῷ ξαθῆναι ἐπὶ θαλάσσῃ.

867. Πυράμιδί τι, καὶ Πύλαγγι, Κύδνῳ τε σαλιεῖ] Ὅτι ὁ Παμφύλιος (ὃ καὶ Ἰσαυικὸς) κόλπος τ Κιλίκων γλώ, ὡς ἐ εἴρηται, ἀπειρύ|ῃ, καὶ ὅτι εἰς αὐτὸν ὁ Πύραμος τε ποταμὸς εἰσβάλλει, καὶ ὁ Πίναρος, καὶ ὁ Κίανος, ὁ ἀπὸ τ Ταύρου ὄρους τ ὑπερκειμένη τ Ταρσοῦ ῥέων σαλιεῖ, καὶ μέσην τ Ταρσὸν διέδυ· ἐπεὶ ἔ καταστόμα ἔχ|ῃσι). ψυχρὸν δὲ, φασ, καὶ ταχὺ τὸ ῥεῦμα τ Κύδνου, καὶ ἀπειρεῖ τοῖς παχυνάφοις κτίλοις καὶ ἀνθρώποις. εἰς ὕστον, ὡς καὶ [7] Ἀρριανὸς ἱστορεῖ, ἐξέρ|ψαν ἑαυτὸν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ καύμασι ἐχθέντος, ἐπενυμφίσας τ ὕδατος, ἐπαγίκα καὶ ἀπαυρῶ ἐχθῆ, καὶ θέρμαις ἰσχυραῖς, καὶ ἀχροπία σωμαχεῖ· ὅτε καὶ ἐκέλ|θρον αὐτὴν

1. STRABO lib. XII. 2. vide comm. in v. CXIX. 3. lib. V. de expeditione ALEXANDRI. 4. vide comment. in v. DCCCLV. 5. DIONYS. v. DCCCLXIV. 6. legendum Κύδνος. 7. lib. II. de expedit. ALEXANDRI.

φίλτ-

λιστος ὁ Αχαρνὰν ἰατρὸς, τ' ἄλλων ἰατρῶν ὐκ οἰομένων δεῖ βιβάσιμα.
ἡ Πύραμος σκολιός τι ῥέει, ὡς εἴρηται, καὶ καταπίπλων εἰς βαθεῖαν
μεγγὰ, μόρον φερβάλλει βροντῇ παραπλήσιον· καὶ χῶν ἡ πάνυ πολλὰ,
ὡς ὁ [1] γεωγράφος φησὶ, καταγὰ ὅτι τ' θάλασσαν. διὰ γ' χρησμὸς ἐξέπεσεν
ἡ ὑποβολὴ τοιοῦτος,

Εὐδαὶ ἰκομήσις, ὅτε Πύραμος ῥηυδήνης
Ἥβνα φερτέρων ἅμα ὑδὼ ἐς Κύφεσιν ἵκῃ.

ἡ δ' Ταρσὸς ἐν πεδίῳ μὲ ἵδρυ), Αργείων δ' ὄζι κτίσμα, πλανηθέντων
μοῦ τ' ζήτησιν Ἰοῦς τ' τ' Ἰνάχε συναστός. ἰσορέῃται δ' ὀλιτολάσαι ποτὲ
τῇ πόλει ταύτῃ πολλὰ εὐχάρεια τ' ἀπηλαλάζειν ἑλίπορας φερὲς τ' ῥηδά-
μόιν ὑσάδισιν· εὐποροῖσι δ' καὶ πολλῶν ἀνδρῶν ἐλλογίμων, τ' ἄλλα
πολλὰ χῶν ἀναδά. ὁ δ' Διονύσιος, ἐπικαλεῖ τ' ἐνταῦθα, ἀφ' τ' τ'
ἥτει ἔνδυξιν, χρυσάμενος, λέγ τ' αἰτίαν δ' ἣν ἢ τ' Κιλίκων πόλις
τὸν καλέεται· ὅτι φληνὺπ ὁμώνυμός ὄζι τῷ τ' Πηλάσι ταρσῷ, ἐκεῖ κα-
τελθόντα ἄναδιν, τ' τ' ἀναδάπλου Βελλεροφόντῃ συλλαβεντι χόντος, μα-
λοῦσα τ' γήρα, ὡς καὶ Αριστόνικος ἱστορεῖ, τ' πλανώμενον
ἣν φεὶ τὸ Αλῷον πεδίον. ὅτε γ' ἐς Διὸς ὁ Βελλεροφόντης ἀφικνεῖτο, ἐπο-
χούμενος τῷ πτηνῷ Πηλάσῳ, πότε τ' ὁ Πήλασος κάπο ἀνέχθη, χάλῳ Διὸν,
τ' ὁ ἵππος συγκαπλιέχθη· καὶ ὁ ἵππος αὐτὸ ἐντεῦθα τ' τ' ποδὸς τα-
πὸν ἐπεσεῖς (ἐκεῖ γ' ὄκλασε) τῷ τόπῳ ἔλιπε τὸ ὄνομα, ἄλλοι μύθοι τὸ
νομα τ' πόλεως ἐπόμημα τ' τ' Βελλεροφόντῃ χαλεῖας [2] δεῖ φασι * τὴν
πόλιν ·, ἀφ' τὸ μὲ τ' καπακλυσμὸν, ἢ μὲ τ' φερόντῳ σύζυγον τ' ὑδάτων
τ' φερεφόντων εἰς τ' θάλασσαν, τὸ ἐκεῖ ἀναξηραθῆναι φερὸν Τευ-
κρὸς ἄρα. διὸ γ' τ' πόλιν Τερσίαν πότε καλεῖσθαι, ὡς ὑπὸ τ' τέρσου τὸ ξη-
ρόν· ὕστερον δ' Ταρσόν. [4] Ερατοσθένης δ' φασι τ' κλῆσιν τῇ πόλει δεῖ ὑπὸ
Διὸς Τερσίᾳ τ' ἐκεῖ καλυμβᾶν. οἱ δ' φασι Τερσὸν ταφεῖσθαι ἀφ' τ' ἡ ρι-
χεῖ ἀναμαθῆναι τ' πόλιν, ἀφ' τὸ τὰς ἐκεῖ φερόντες συναγαγόντας χαρ-
πὸν χλωρὸν τερσῆναι, ὅ ὄζι ξηρᾶναι, γ' εἰς χειμῶνα ἀποθέσθαι τροφήν.
ἣν δ' τε φασιν δεῖ καὶ τὸ Αλῷον πεδίον, ὃ γ' [5] Ομηρ μέμνη· ἐν
ᾧ μὲ τ' κατάπλωσιν, ὡς ἐρρέθη, ἐπανάτο Βελλεροφόντης, τ' τι Πηλάσε
κατασκεύν, καὶ τὰ φρενῶν ἱκετεύν· ὅθεν γ' μανάσθαι εἵλατο βίον, ἀν-
θρώπων ἀπεύθυνθαι φεὶ τὸ πεδίον ἀλώμενον, ἕως ἔγνω πλανώμενον· ὅθεν
ἡ τυφλότης αὐτῷ ἄλατ, ὅ ὄζι πλάνης, ἐπιμολογεῖν, ὡς καὶ Ομήρῳ

1. STRABO lib. XII. 3. reſtituitur locus iſte, judice H. STEPHANO, addendo ὐκ ante οἰομ. & poſt φασι, ſcribendo, ἀπ' ὕτω καλεῖσθαι τ' πόλιν. 3. προχωρίτων STEPHAN. BYZ. in v. Ταρσὸς. unde hæc deſumta ſunt. 4. apud STEPHANUM BYZANT. 5. Iliad. Z. v. CCI.

δοκεῖ, ἐκλήθη Αλήιον· ἢ ἀπὸ τῆς πόλεως καλυμβήνης Αλης, ὡς τινες ἱ
γνσιν· ἢ ΦΒ. τὸ ἐστρῶσθαι λιθῶν. ἔστ δ', φασὶ, τὸ πεδίον τοῦτο μεταξ
Κύδνε ποταμῶ, καὶ Σινάρε. ἡ δ' μνημονευόντα Σίναρον, ποταμὸν
φασὶν εἶ) ἐκ μέσε πεδίε ἀνίοντα, καὶ ὅτι βιαίως ἡ μυχῶ ἀνατέλλει
ὡς τε τῷ καθέντι ἀκόντιον εἰς τὸ ἡ γῆς βάθος ἀντιπεφθαι τὸ ὕδωρ, ὑ
μόλις τὸ καθέμενον βαπτίζεται. ΔΠΛ δ' ὁ χαρὰ ἡ Ταρσῶ, ΑΔ τι ἡ
ὡς [1] προειρέθη, ἀπὸ ἡ τίρσε, καὶ ΑΔ ἡ α', ἔταρσον, δευτέρα ἀεί
λέγ) δ' ταρσὸς καὶ ὅτι πέρυγος ὀρνέων, καὶ ὅτι εἰρεσίας τεκμήριον. καὶ ὁ τ
προποιούντων δ' καλαδίσκον ταρσὸς καλεῖται, καὶ ἀπ' αὐτῆς ταρσεῖς, ἀ
πυρσὸς, πυρσός. ἄποικος δ' Αργείων ὁ Ταρσὸς, κτίσμα Σαρδαναπάλ
ὃν καὶ ἐν αὐτῇ τεθάφθαι φασί τινες.

872. Νῶτα] Οπ ἐὰν καὶ νῶτα γῆς, ὡς ἐφ' καὶ Θαλάσσης, οἱ ἔπειτ
λέγουσι, δηλοῦντες ἡ αὐτῆς ὀπτάνειαν, ἀλλ' αὖθίς ποτε καὶ ὑπῖσαν καὶ
κεῖσθαί φασιν, ὅτε ἐπὶ πεδιάδων λέγουσι. δῆλον δὲ ὅτι καὶ λαγόνας γῆς μ
καινῶνά φασιν, ὅπ μὴ τὸ φαινόμενον αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν βάθει διὰ
σαι βάλλοντας.

874. Κιλίκων] Οπ Κίλικας τὸ ἔθνος, καθά φησιν Αξέναιος, ὁ
Κίλικος ἡ Αγλώοφος, ὃς ἐκ Φοινίκης χρῆσαι ζήτησιν Εὐρώπης γαλεὼς, καὶ τ
λὴν γῆν πλανηθεὶς, ἐδεήθη ἡ ἔχρει ἡ παῦδος ἐνέτυχε, ἡ δὲ πολλὴν ἡ θ
νίκων γῆς κατασχὼν, ἀφ' ἑαυτῆ τῷ ἐπωνυμίαν ἔδωκε τῇ χώρᾳ. [2] Ηρόδ
τος δ' λέγ) ὅτι ἐπὶ τότε Αχαιοὶ ἐκαλοῦντο οἱ Κίλικες. περατικοὶ δ' ἐ
Κίλικες, οἱ καὶ τῷ χρῆσαι Σαμοθρᾳκῶν ἱερῷ ποτε φροντισόντες, πλεῖ
πλείω χιλίων ἀπήντησαν. ὁ δ' [3] χωγράφος φησὶν ὅτι Κιλικία, ἡ μὲ, π
χεῖα, ἧς ἡ παραλία τενὴ μέχρι καὶ ἐπὶ Ισαυρείαν καὶ Πισιδίαν, καὶ οἱ α
τῷ οἰκοῦντες Τραχειῶται λέγονθ· ἡ δὲ, πεδιὰς, ἀπὸ τε Σόλων καὶ Ταρ
σῶν, μέχρι καὶ Ισσοῦ.

875. Αγχιάλεια] Οπ πολλαὶ πόλεις Κιλίκων, αἱ μὲ ἐν ἠπείρῳ, α
δὲ ἀγχίαλοι· ὧν μία καὶ ἡ Αγχιάλη, κτίσμα ἡ Ιαπετῦ δυναστεύε, ὅτ
καὶ ὁ ποταμὸς Αγχιαλεύς. ταύτης ἡ Αγχιάλης υἱὸς Κύδνος· ἀφ' ὃ Κύδν
ὁ ἐν Ταρσῷ ποταμὸς, ὃ ἐκόλαι μὲ ἡ Αγχιάλειν πόλιν. τινὲς δὲ Σα
δαναπάλε κτίσμα καὶ αὐτῆ ἡ Αγχιάλειν φασὶν, ὁπηχάφοντες ὅτι Σαρδα
νάπαλ Αγχιάλειν καὶ Ταρσὸν ἔκτισεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ὁ δὲ Διονύσ
Αγχιάλειαν ταύτῃ λέγ· ὡς καὶ ὁ [4] χωγράφος τῆ Θεσσαλονίκην, Θεσσ
λονίκειαν. ἔστ δὲ καὶ Θρᾳκικὴ Αγχιάλη, χρῆ ἡ χωγράφον.

1. comment. in v. CCCLXXXVIII. 4. STRAB. lib. XVI. consule comme
2. Euterp. XLIX. 3. STRABO lib. XIV. in v. CLII.

Λυρνησσὸς Μαλλός τι] Οτι Κιλίκων ὅτι πόλις καὶ ἡ Λυρνησσός, ἄλλη
δὲ Τρωϊκὴν, ὀνομαζομένη καὶ Ομαλὴ ἐφ' ὑψοις μὲν κειμένη, κλι-
νομένη δὲ ὅπως ὑπό τινος Μαλλοῦ κτίσαντος αὐτήν· ἢ ὑπὸ μαλλῶν, ἤγουν
προβάτων, ἃ κόραξος ἀφῆσαντος ποθεν, καὶ καταβάντος ἐνταῦθα, ἐκλή-
θη ἡ πόλις κατὰ χρησμὸν, ὑπὸ Μόψου καὶ Αμφιλόχου τῶν ὑμνημένων μάν-
τεων, οἳ καὶ Μαλλον ἐκτίσαν τὴν πόλιν ἐκ τῶν τοιούτων μαλλῶν. Ιστέον δὲ
καὶ ὅτι ἔθνος ὅτι μαχιμώτατον Ινδικὸν οἱ Μαλλοὶ πληθυντικῶς, ἔνθα
καὶ βραχὺ ἐκτυλίσσουσιν εἰς ζωὴν ὁ μέγας Αλέξανδρος.

Σόλοι] Οτι πόλις Κιλικίας καὶ οἱ Σόλοι, ἡ νῦν Πομπηΐου πόλις. λέ-
γονται δὲ Σόλοι, κατά τινας, ἀπὸ Σόλωνος. οἱ δέ φασι Ροδίων καὶ Α-
θηνῶν κτίσμα τὴν τοιαύτην πόλιν. τέτταρα οἱ πολῖται ὦ Σόλοι, ἀλλὰ Σολεῖς.
καὶ ἡ καὶ τὸ σολοικισμὸν ἐντεῦθεν λαβεῖν τὴν ἀρχήν, ὡς ἀνδρῶν ποτε
Ἑλλήνων οἰκησάντων ἐκεῖ, καὶ τῇ συνήθῃ παρεκπιπόντων Αττικὴν γλῶτταν,
καὶ ἐξαχροικιζόντων Αβδ τὴν ἐν Σόλοις οἴκησιν· ὅθεν καὶ πάντας τοὺς τοιού-
τους, σολοίκους λέγεσθαι, ὅ ὅτι βαρβάρους, κατὰ τοὺς ἐν Σόλοις οἰκήσαντας.
καὶ ἡ Σόλοι [1] ἀεὶ Κύπρον, ὧν οἱ πολῖται Σόλιοι λέγονται.

877. Κομμαγηνὸν ἔθος] Οτι μὴ τῶν Κιλικίων καὶ ἡ Κομμαγηνὴ
καππαδοκία ὅτι, καὶ μέσῃ καὶ ἀεὶ ἡ ἐρεθρικὴν θάλασσαν ἡ Ιοπικὴ κόλπος Συ-
ρίας, τετάσθαι ἡ Φοινίκη, δήπουσι ἄρχει καὶ εἰς τὸ Κάσιον ὄρος· ὅθεν ὄρος
καὶ ἀξιόλογον φησι καὶ βαθύκρημνον, ἀεὶ ὁ ἡ Ιοπικῆ κόλπος περίρρυτα
ἔχουσιν ἐσχαμμένην παντὸς τοῦ ἐκ τῶν βορείων θαλασσῶν ἕως ὅτε τὰ ἐκεῖσε
μέρη. Ιστέον δὲ ὅτι τῆς Κομμαγηνῆς, Κομμαγηνῶν λέγει, κατὰ πλεονα-
σμὸν τῆς ν, διὰ μέσης ὀρθότητα. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἀεὶ ἡ Κομμαγηνῶν
καππαδοκίας καὶ ἡ Μελιτηνῆς κεῖται, καὶ τὸ λεγόμενον Αμανὸν ὄρος. ἡ
Ἀμανὶς δὲ κόμμα καὶ αὐτό. κἀκεῖνο δὲ σημείωσαι, ὅτι ἀξιόλογος ἡ Κομ-
μαγηνὴ χώρα, ὅτε τινὲς εἰς πάντα διαιροῦντες τὴν ὅλην Συρίαν, μέ-
ρεσιν ἐπέθεντο τῇ Κομμαγηνῇ, καὶ τῇ Σελευκίδι, καὶ τῇ Κοί-
λῃ Συρίαν· καὶ τελευταῖον τῇ παραλίᾳ Φοινίκην, καὶ τῇ Ιουδαίᾳ ἐν
τῇ μεσογείῳ.

882. Γαυδων Ασπις] Οτι χώραν γαίας λέγει ἐν τῷ, γαυδων Ασπις·
πολιτῶν δέ φησι γαίας καὶ ἄλλας Μακεδονικὰς πόλεις.

916. Δάφνης] Οτι ἐστὶ τῷ Πιλουσιακῷ ἡ Νείλε στόματι χωρίον
τελευτικῶς Δάφναι λέγεται παρὰ τῷ [2] Ηροδότῳ. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ [3] γρά-
φας σαφέστερον ὀξυτονήσας τὴν ἐσχάτην συλλαβὴν τῆς Αντιοχείας τῆς Δάφνην ταύτῃ εἰ-
πὼν, λέγει καὶ ἄλλην δέ) Δάφνην, χωρίον Λυκίας· καὶ λιμένα Δάφνην ἐν τῷ

1. ἡ praefigit editio R. STEPH. 2. Euterp. XXX. 3. STEPH. BYZ. in v. Δάφνη.

στόματι

τόματι Ϝ Πόντῳ, ἐν Δεξίᾳ ἀναπλέοντι· καὶ ἀφέσεων ἡ αὐτόθι τι
ἀφιερεῖᾳ· ὅθι ϗ ἀνάπλους ἀνίησιν.

918. Αὐτὰρ ἐνὶ μέσσῃσιν, Απαμείης πολίεθρον] Ὅτι ἐν μέσαι
δὲ Φοινίκην πόλεσιν ὅδε κ᾽ ἡ Απάμεια, ποτὲ μὲ κώμη ὖσα, κ᾽ φερνὴ
κλεινὴν, πόλις ἡ ὕστερον ἡμυμένη, ἐν μεσογαίῳ κειμένη, ἀφ᾽ ὑπὲρ
ποχεύσιν· ἢ τις κ᾽ Χειρόβιωτός ποτε ὑπὸ ϗ ἀνοιχθῆ κλῆ ἐκεῖ ὑθάπερ
θη. κ᾽ Πέλλα ἡ ὁμωνύμως παρὰ κλῆ αὐτόθι Μακεδόνων, ἀφ᾽ ϗ ἐν Μ
κεδονίᾳ Πέλλαν, ϗ Φιλίππε πατρίδα, ἐν ταύτῃ ἡ ἀνέφανεν πα
κοσις ὁ Σίλλυκος ἔτεσι, κ᾽ τὸ πλέον ϗ ἐτραπέδε. φασὶ ἡ καὶ ἐν Νύ
Λαοδίκειαν ἔθ), κ᾽ Απάμειαν, κ᾽ ἄλλας Μακεδονικὰς πόλεις. ὧν ϕ
Απάμεια, ἣν ὁ ὄλεφανὺς Νικομήδης ἔκτισεν, ἀνομάσθη ὑπὸ τῦ γυ
κὸς Απάμας, ὕτω κ᾽ ἡ παρὰ τῇ Διονυσίῳ αὕτη Απάμεια. ἱστορῆσι γὸ πο
τα οἱ παλαιοί. Αντίοχεια ἡ ὑπὸ Δάφνη, κ᾽ Απάμεια ἡ ἐν [1] Συρίᾳ· ἀφ
νότερ Αντιοχείας ἐν μεσογαίῳ κειμένη, ὅτι ἡ Λαοδίκεια καὶ Σελεύκ
κτίσματα Σιλεύκυ εἰσὶ Ϝ Νικάτορ· αἳ πᾶσι κ᾽ ἀλλήλαι ἀφ᾽ τῶ ἀφ
ἀλλήλας ὁμόνοιαν ἐκαλοῦντο. κ᾽ ἡ μὲ μεγίστη, φασὶ, τῇ Ϝ Σελεύκυ πα
τῇ Αντιόχῳ ἐπωνομάζετο· ἡ δὲ ἑφυμνοτάτη, αὐτῆ ἐπώνυμος ὖσ. Λα
μεια ἡ τὸ ϗ γυναικὸς ὄφρυν ὄνομα, Λαοδίκεια ἡ τὸ ϗ μητρός. οἱ
Αντιοχείας ἄλλοι κ᾽ ὕτω φασὶν, [2] Αντιόχῳ τῇ Σελεύκυ ἀρῆς ἐπιφάν
χαν᾽ ὅταν γυναῖκας, πᾶσαι πόλιν ἐχάϊσε δίκυσα. ὁ δὲ ὑποπλαβὼν αὐ
θῆ ϗ γυναῖκα, ϗ μητέρα, κ᾽ ϗ ἀδελφὴν, κτίζει ὑπὸ μὲ ϗ ἀδελφῆς Λα
δίκης, Λαοδίκειαν· ὑπὸ δὲ ϗ γυναικὸς [3] Νύσης, Νύσαν· ὑπὸ δὲ
μητρὸς Αντιοχίδος, Αντιόχειαν. ὅτι ἡ ὑπὸ Αντιοχείας κ᾽ ταῦτα λέγ
ὅτι καὶ Θεόπολις ἄρξατο καλεῖσθαι [4] ὑπ᾽ Ιουστίνε, ἀντὶ Ιούπ
Θραικὸς κ᾽ ὅτι ὑπὸ τὸ Σίλπιον ὄρος κεῖται, ὅτις κ᾽ τόπος ὅθεν ὁ Ιόπ
ὑπὸ ϗ Ιὼς πολυτηκόσιος ἐκεῖ· ἢ τις κ᾽ Ιστρ ὕστερον ἐκλήθη, ὁτ κ᾽ ὁ ὑὸ
τῆς Επιφ, Απρ. κ᾽ ὅτι πεντακόσιος αὐτῆς ὖσης, κ᾽ τετειχισμένη τ
χ᾽ κοινῷ τε κ᾽ ἰδίᾳ χ᾽ ἐκασ τὸν κτίσμα, τὸ μὲ πρῶτον Σέλευκος ὁ ὄπ
λείβω Νικάτωρ συνῴκισεν, εἰς ὃν τότε τὸ ϗ Ασίας ἐπελήλυθε κρά
τὸ δεύτερον ϗ οἱ οἰκήτορες ἔκτισαν· τὸ δ᾽ τρίτον, Σέλευκος ὁ Καλλίν
κ᾽ τὸ τέταρτον, ὁ Επιφανὴς Αντίοχος. εἰσὶ ϗ Αντιόχειαι ἀφ᾽ ὧν τε
ὧν οἱ ἰσχυρῶτες ἐκπέπτωκαν· ἐξ ὧν αὖτη ἡ ϗ λοίπης Συρίας πρωτεύ
ὁ πολὺ, χ᾽ ϗ [5] γεωγράφοι, ἐλείπετο δυνάμει κ᾽ μεγέθει Σελευκία
ὅθι τῇ Τύχει, κ᾽ Αλεξανδρείας ϗ ἀφ᾽ Αἰγύπτῳ.

1. Ασυρίᾳ MS R. STEPH. 2. Sequentia apud STEPHANUM BYZ. in v. Αντιόχ. 3. Νύσαι Νύσαν STEPH. BYZAN. 4. Ἰπὶ C. E. 5. STRABON. lib. XIV.

919. Τ

919. Τὴν Οξύντης] Οτι ἀφ' ἧς ἀνατολὰς ἡ Απαμείας κατασύρει ὑγρὸς Οξύντης ἄπαντος, ὃς ἐκ Κοίλης Συρίας ἔρχεται τὰς ἀρχὰς, καὶ ὑπὸ γῆν ἐνιχθεὶς, εἶτα τὸ ῥεῦμα ἀναδὺς, κ) ἀφ' ἧς ἡ Απαμέων γῆς ἀφανὴς εἰς Αντιόχειαν, κ) παρασάσας τῇ πόλει, μίσην ἐλίζει ἡ Αντιόχειαν γῆν, ἔχ ὕπ μίσην τέμνει ἡ πόλιν, ὡς ἡ Ταρσὸν ὁ Κύδνος, ἀλλ' ὅτι τὰ ἐκεῖ παραλίζεται. ὁ ἢ γεωγράφος φησὶν ὅτι Οξύντης ἐν Συρίᾳ καταδὺς εἰς τὸ μεταξὺ Απαμείας κ) Αντιοχείας χάσμα, ὃ καλῶσι Χάρυβδιν, ἀνατέλλει πάλιν [1] ἐπὶ σταδίοις, κ) καταῤῥήγνυται ἀφ' ἧς Θάλασσαν ἡ κατὰ Συρίαν, Τυφῶν μὲ καλούμενος ἀφ' ὑγρίας, ἀφ' ὃ δὴ καὶ Τυφῶνι μῦθον, ὃς ἐν Ιλιάδι γίγαντας μεταβαλὼν ἢ, κ) τὸ ἡ γεωγράφος αὐτὸν μεταβαλὼν ὄνομα, ὃς Οξύντης ἐκαλεῖτο· ἔ τάχα ἀφ' ἁπλᾶς ἀπὸ ὑγρὸν Οξύντου ὁ Διονύσιος ἡ ποταμὸν ἐπωνύμασεν· ἢ κ) ἄλλως ἀπλῶς, ὡς κ) ἐν Πιλοποννήσῳ ποταμὸν Ιάονα, ὑγρὸν [2] ὄντων. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι Καῖσαρ Τρίεσι ἐν δράκοντος αὐτὸν Οξύντην μετονόμασεν, ἢ σημαίνει Ρωμαϊστὶ ἡ ἀνατολικόν.

921. Πᾶσα δέ τοι λιπαρὴ τε κ) εὔδενδρος ἔκλυτο χάρη] Οτι πᾶσα ἡ περὶ Αντιόχειαν χάρη λιπαρά τε κ) εὔδενδρος, κ) ἀκαλὴ μᾶλλα πίειρα, κ) ὑδρηλὴ καρπὸν αὔξουσα. μητρόπολις ἢ ὧν αὐτὴ Συρίας, κ) ἐν αὐτῇ τὸ ἀρχαῖον ἦν τῶν ἄρχουσιν. ἦν δὲ κ) αὐτὸ ἡ Σελευκὶς μοῖρα. Ισίον δέ ἐστι μεῖς ὄζει Συρίας ἀείση, ἃ λεγομένη Σελευκὶς, κ) καλαμβάνη Τετράπολιν, ἀφ' τὰς ἐν αὐτῇ ἐξισχύσας πόλεις, αἳ ἦσαν Απάμεια κ) Λαοδίκεια· σφὶ δὲ ἀνατέρω [3] εἶρηται, κ) Αντόχεια αὐτὴ, κ) Σελεύκεια, ἡ ἐν Πιερίᾳ ὄρει, ὁ φρουρὸς τῆ Αμανῷ ὄζει. ἐν Σελεύκειαν ἡ ἱστορία ἔρυμά φησι δὴ) ἀξιόλογον, κ) βίᾳ κρύπτον. ὅτι ἢ πολλαὶ Αντόχειαι, κ) ἢ πλείω ἄλλο ὄνομα ἐπιθῶσι, ὡς ἐν συνόψει [4] προέχαμεν.

924. Αξξαλικῆ κόλπε] Οτι [5] νοπιώτερον ἡ Συρίας ἡ Αραβία, κ) ἀπὸ ἡ Αραβίας κόλπος μέσος εἰλεῖται Συρίας κ) Αραβίας, ἀντὸν ὅπ τῶν ἐκτὸς τετραμμένος, ὅτοι παρακλίνων κ) παρικνῶν ἄκρῳ Σελευκῶν τῆς ἐξωίσεως ὀρείας τοῦ Αλσεως, Γερμανοῦ, κ) τῶν τοιούτων ἐθνῶν. ἔστι δὲ κ) οἱ Σελευκοὶ Αξξάϊοι. κ) ὅρα ὡς τῶ παρατείνειν βέλτιον τῶν Συρίας, ἢν καὶ φθάσας ἔφη ἐς νότον ἴσχειν. διὸ καὶ τὸν Αραβας, Σύρους ὄντων πρὸς, ἀφ' ἧς ἐκ ὁμορῶν ἐπηρείας αὐτῆς. συναφὴς δὲ τῇ Αραβίᾳ τὸ νότιον πέρας τῆ Συρίας ἔζει.

927. Ολίζων Αράβων] Οτι ὀλίγα Αραβίαν, ἣν κ) ἐρατεινὴν καλῶ,

1. b c. B. 2. DIGNIT. v. DCCCCXVI. 3. vide comment. in v. DCCCCXVIII. 4. comm. in v. DCCCCXVIII. 5. πίειρα B. & MS B. STEPH.

οἱ ὄλβιοι Ἄραβες, τοῦτ᾽ ἐστὶν οἱ εὐδαίμονες· ὄλβος γὰρ ἡ εὐδαιμονία. ἡ πασῶν τὴ χώρα, καὶ εὐδαίμων Ἀραβία λέγε[ται]. τοῦτον δὲ ἡ γῆ διατῆ, φησὶ, θαλάσσῃ ἔζωσαι, Περσίδί τε, Ἀραβίῃ τε, ὧν μέσον κεῖται ἡ τῆ᾽ Ἀράβων γῆ. Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ ἔζωσαι καὶ ἐν ἄλλοις φάσας [1] εἶπεν ὅτι ὁμοίας σημασίας καὶ ὅτι ἐν πᾶ, ὀλίγων Ἀράβων, φανερῶς δὲ ἐνὸς ῥ᾽ ἡ τῆ Ἀραβ τῶ χαρᾶ, ὡς καὶ ἐν πᾶ, [2] ἀλεγεῖων Ἀράβων· εἰ καὶ ἐν ἄλλοις τόποις πολλὰ τῆ ἀντιγράφων πολὺ τῆ ἐοίζον ἐκ τῆ τῆ ἀμεταβόλε ἐξηχῦσι διπλάσια, εἴποι δ᾽ ἄν τις τάχα, διὰ τὸ μέτρον ἐκπεσεῖν ἄρτι τὸ ἐν ἀμεταβόλων, ὅθεν καὶ συναλλῦαι τῆ ἄρχυσαν. βέλονται δὲ πολλοὶ ἀναδιπλῦν τὸ ῥ᾽, ὡς ἀπὸ τῆ α᾽ στερήσεως, καὶ τῆ ῥέπω ῥέψω· καίτοῦθεν τὸν τῆ Ἀράβων νῦσιν οἱ συῤῥέπτουσιν, ὡς μὴ ῥαπτομβίων ἱμάτια, ἀστυλιωτομβίων δὲ ἱμάτια· καὶ διὰ τοῦτο κατ᾽ ἀνάγκην φασὶν ἐν τῆ Ἀραβ κεῖσθαι τῆ τῆ ῥ᾽ ἀναδιπλασιασμὸν, ὡς καὶ ἐν τῆ ἀῤῥήκτος, καὶ ἄῤῥηκτος, καὶ ἀῤῥαγὴς, καὶ τοῖς ὁμοίοις. [3] Ἡσίοδος μὲν οὖν ἐν τῆ, κύρλῳ Ἀράβοιο (ἐξ οὗ καὶ ἡ Ἀραβία κεκλῆσθαι δοκεῖ) δι᾽ ἑνὸς ἀμεταβόλε, καὶ συστολῆς τῆ ἀρχούσης, καὶ αὐτὸς ἐμφαίνει δεῖν χαίρειν τὰς Ἀραβας. καὶ ὁ τὰ ἐθνικὰ δὲ [4] χράψας, ἐν ἐπὶ ἀμεταβόλῳ χαίρει αὐτός. πυκνὸν δὲ ἀντιγράφων αὐθάδεια τῆ τῆ ῥ᾽ διπλῦν ἐξ αὐτονομίας παρεισήνεγκαν, ὅτε καὶ τῆ ἄρχουσι τῆ παρὰ θεσθίοις παρὰ τούτῳ τῆ ποιητῆ πολλὰ τῆ παλαιῶν ἀντιγράφων διὰ δύο ἀμεταβόλων φερήναγον, ὡς καὶ ἐν τῆ, [5] παῤῥαλίλῳ Ἐφέσου· ὡς εἴωθε μὲν ἔχειν καὶ χαρεῖς τῆ τῆ ἀμεταβόλε διπλόης ἐκτείνεσθαι ἡ τῆ παρὰ θεσθίοις θεσσαλοῖς, καθάπερ καὶ παῤ [6] Ὁμήρῳ ἐν πᾶ, αἴσιμα παρειπών.

929. Ἐχάσκε] Ὅτι καὶ ἐνταῦθα τὸ ἐχάσκε ἀντὶ τῆ ἐχατέρα τίθεται, εἰπὼν ἀεὶ τῆ Περσίδος καὶ Ἀραβίας θαλάσσης, ἄνισον δὲ ἔλαχεν ἐχάσκε, Ἀραβία ζέφυρον, Πέρσις εὖρον. τὸ δὲ ὀρθὸν ἦν ἑκατέρα εἰπεῖν, εἰ μὴ τὸ μέτρον ἐκώλυεν.

933. Ἐξοχα γάρ μιν πασάων πυλύολα καὶ ἀγλαὰ φῦλα νέμονται] Ὅτι πολὺ κατακέχε τῆ εὐδαίμονος Ἀραβίας ἐγκώμιον, ἐνδιατείνων αὐτῇ καὶ τὸς τε Ἀραβας ἀλεγεῖνς καλεῖ, ὡς καὶ περὶ ὀλίγα ὀλβίους, καὶ αὐτὰ μεγίστην λέγ[ει], καὶ ἀγλαὰ φησι καὶ πολύολα φῦλα νέμεσθαι αὐτήν. ἄλλο δέ φησι, μέγα θαῦμα ἔξοχον ἔλαχε. ποῖον ἐκεῖνο; ἀεὶ ὑπὸ Ζηνὸς λαφ ὄθωνεν, ἢ σμύρνης, ἢ εὐώδους καλάμε, ἢ διατοῦ πεπτυγμένε λιβάνο

Καὶ κύρλῳ Ἀράβε, τῆ Ἑρμέων ἀνάκτο
Γείτονι, καὶ Θερσῖτ᾽ κύρη Βίλτιο ἄνακτος.

1. DIONYS. v. CCCC. DCCCCLXVIII. 2. DIONYS. v. 4. STEPHANUS BYZANT. in v. Ἀρσι 5. DIONYS. DCCCXXVII. 6. Iliad. 2 v. LXII.

3. videtur EUSTATHIUS fragmentum quoddam HESIODI, quod apud STRABONEM exstat, respicere. est hujusmodi,

ἡ κρόσις, ἢ Διός, ὅσῳ ὄζει, φασὶν, εἶδος λίνδρου εὐώδους. καὶ μιλὺ ἄλλως τὸν ἡμικῶς ἄπαν ἄρωμα λέγεται. διὸ καὶ αὐτὸς φιάσας ἔφη, κηώεσσα χύσις ὕπο, στέσιν τοῖς ὑποτελοῦσιν εὐωδίαν ξυμάμασιν. Ισέον δὲ ὅτι Λιβάνου λίνδρου καρπὸς, λιβανωτὸς λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς· καὶ ὅτι ὅταν πολὺς αὐτοῦ λιβανωτὸς, ὡς τε χίλια τάλαντα λιβανωτοῦ οἱ Ἀράβιοι ἔχον τῷ βασιλεῖ ἐκόντες· ἃ γὰ κατήκουσαν τοῖς Πέρσαις, ὡς φησιν [1] Ηρόδοτος, ὅλη δουλοσύνῃ, ἀλλὰ ξένοι ἐγίνοντο. λέγε δὲ ὁ [2] αὐτὸς καὶ ἐν μόνῃ τῇ Ἀραβίᾳ φύεσθαι λιβανωτὸν, καὶ σμύρνην, καὶ κασίαν, καὶ κιναμωμον, καὶ λήδανον, ὅσα, φησὶν, Ἀράβιοι καλοῦσι λάδανον.

936. Οὐδὲν ἢ Διός] Ορα ὅπως [3] ἡμικῶ συνταίνει τὸ ὄζει, εἰπὼν, ὄδωδε Διός, ἢ σμύρνης, καὶ τὰ ἑξῆς. σκοπτέον δ' ἐστὶ ὁ ἐνταῦθα εὐώδης κάλαμος ὁ αὐτός ἐστι τῷ παρὰ τοῖς [4] γεωγράφοις Ινδικῶς [5] καλάμοις, ἃς μελιτοποιεῖν ἐκεῖνός φησιν· εἴτε καὶ διαφέρει μάλιστα ἐκείνων ἔστ, ὡς εὐώδης, μὴ τοιούτων. Ισέον δὲ ὅτι καὶ παλαιὰν ἴσχει ἰσχύν, Αλέξανδρῳ δηνοῦτο, μὴ δὲ ἐξ Ινδῶν ἐπήνεσεν, βασίλειον ἑαυτῷ πῶμα Ἀραβίαν ποιῆται. καὶ ὅτι εἰσὶ καὶ σκηνῆται Ἄραβες οἱ τὰ πέραν Εὐφράτου, ἕως Κοίλης Συρίας.

939. Ανὰ χθόνα λύσατο κείνῳ Ζεὺς αὐτὸν Διόνυσον] Οτι ὁ Διόνυσος ὀπτόμην ἐγκωμίῳ δὲ Ἀραβίαν σεμνύων καὶ τὸ φερσυχὲς, ἐπάγει μῦθον, ὅτι ἔντος ἐκεῖ Ζεὺς δὲ Διόνυσον ἐλύσατο παρὰ μηρὸς εὐραρέος. ἀφ' ἧς καὶ Εἰρατοσθένης, ὡς [6] φερσεφόνη, ἐκλήθη κατά τινας. τέτο δὲ ὁ Αρχίανος ὅτι Σαγγαρίῳ μυθοπλαστῶ, λέγων ὅτι φεὺς δὲ ὄχθας δὲ Σαγγαρίς ἔρεξε τὸν δισμὸς δὲ Διὸς ὁ Διόνυσος, ἤδη τεθνηκὼς ὤν. ὁ δὲ Διονύσιος, οἷς ἔπον, ἀκολέθως ἐπάγει ἡμυθλιακὸν ἀφανισμόν, λέγων ὡς ἐν ἐκφάσει, εἰκὸς ἦν τότε τῷ τοιέτῳ τόκῳ ὀδυσμᾶσθαι. πάντα γὰ, φησὶν, ἴσως ἐδόκησιν ἀπώλλυτο, μῆλα δὲ λασίοις ἐκαρώντο μαλλοῖς· αὐτομάτῳ δὲ κεφέων ὕδατι λίμναι. ὄρνιθες δὲ ἀοικήτων ἀπὸ νήσων (ἦλθ γὰρ τὸ Ερυθραῖον πάλαι πέλαγος) ἦλθον [8] φῦλα φόρεσι ἀκαράσιον κιναμώμων. καὶ πόλις [9] ὅλος τοῖς ἐκεῖ· ὅθεν εἰσέτι νῦν λιβάνῳ μὲν κομῶσιν αἱ ἄρεσαι, τὰ δὲ ὄρη χρυσῷ, οἱ δὲ ποταμοὶ, δυκλαΐς. οἱ δὲ ἐνοικέντες μάλα πολὺν δῆμον ἔχυσι, χρυσέοις πήδαλα [10] ἀγαλλόμενοι μαλακοῖς. λέγε δὲ ὅτι νικήσαντα τε ἐταιρύσατο κατακαλλίνη, ἢ ἐπωμαδίνη, ὁ Διόνυσος, καὶ ἐκοίμησεν ἐστέφατο. ἀκροχάλιξ δὲ οἴνῳ μειδιόων, οἷα φιλομειδὴς, καὶ αὐτὸς πλακτὸς ἀνιστέφατο Σύρσις, ὅ ὄζει κλάδις πινὰς, οἱ καὶ αὐτοὶ Διονύσῳ

1. Thal. LXXXVIII. 2. Thal. CVII. 3. γυναικὸς C. E. 4. STRABON. lib. XV. 5. καλάμαις MS R. STEPH. 6. comment. in v. DLXVI. 7. ἔστιν E. 8. φύλλα E. 9. ἐπικύθη addit E. 10. ἀγόμενοι HILLUS edidit. vitiose.

φάγμα ἔσω. Σημείωσαι δ ὅτι εἰπὼν ὁ στωμυλητὴς ὑπὸ δοκιμίων νήσων ἄχθεσθαι τὸν ὀρτίδων τὸ κνάμωμον, ἐμφαίνει καὶ αὐτὸς μὴ χαίρειν τῇ ὕλῃ ἢ φέρεσθαι τὸ κνάμωμον, ὥσπερ φησὶ καὶ [1] Ἡρόδοτος. ἐκεῖνος δ ἀπαγόντας καὶ ὅπως οἱ μὲν ὄρνιθες τὰ κάρφη ἢ κιναμώμου φέρειν εἰς τὰς οἰκείας νοσσιὰς, καὶ [2] πολὺν σφεκαλέψειν ἐν ἀλάταις κρημνοῖς· οἱ δ Ἄραβες κρέα μεγάλα σφοξείπτειν, καὶ οἱ ὄγκοι [3] ἀνάγειν· αὐτὰ, καὶ εἰ νοσσιὰ βαρύνοντας, καὶ κάτω φέροντας, καὶ τὸ κνάμωμον συλλέγεσθαι. ὅθεν ἡ [4] Αἰσχύλος φαίνεται ὁμωνύμως τοῖς φερομένοις κάρφεσι λέγειν κνάμωμα καὶ τὰ ὄρνια τὰ φέροντα τὰ τοιαῦτα κάρφη, ἐξ ὧν καὶ τὰς νοσσιὰς αὐτὰ ποιοῦντας ἐν τόποις ἀλάτοις, ἃς οἱ ἐγχώριοι καταδέλλυσι, μόλυβδα ἐπὶ τοῖς σφενδόναις τιθέντες, καὶ τοξεύοντες· καὶ ὅταν συνάγωσιν ἐκ ἢ φορυτὸν, φασὶ τὸ κνάμωμον. τὸ δ, ἐπάνυσι τοξεῖδι, ἀντὶ τοῦ ἐπιλύσασι τοξεύσει, ἀπὸ ἀντὶ τοῦ ἐφήσουσιν, ἐξικνήσασιν, ὅτου ἐπέλασιν. ἐναπτίδια δ καὶ καθάπιδα λέγομεν τὰ μὴ ζάνη βλαπτικὰ ὑμένια, μᾶλλον τὸ σῶμα ὅλον ἐνδύνοντα, ἀλλὰ μέρος τι σκέπουσα, καὶ ἄφνω ἐξαιρούμενα, οἷς πάρα, λεοντῆ, ἢ παρδαλέᾳ. Ἀρχίλοχος δ καὶ ἀμφίβρας καθάπιδας λέγει. ὅτι γὰρ καὶ πέδιλα, ὅ ἐστι δέρμα πέδῃ, ὅτοι νεοχὲ ἐλάφου, πολύστικτον, ὁ Δρίκυσσι ἐπίσημα τοῖς ὤμοις. ποιεῖ δ τοῦτο, ὅ βλᾶ τὸ σῆ μαθόντων πολύστικτον (ὡς φθέσσατες [5] ἔπποθν) ὃ σύμβολον τὸ πολύστικτον· ὃ βλᾶ τὸ σῆ ἀφυλῶν πολύχροον· ὃ καὶ βλᾶ πλὼ ἐκ ἢ μέδης ἀδύνειαν, καὶ γὰ καὶ ὁ πέδιλος ὑπόλεμον, καὶ εἰς φυλὰς ἐπιμέτασις. τὸ δ ὑπὸ κυσὶ στεφάνωμα τὸ ἢ ἐπὶ τοῖς συμβολικῶν κυνητὸν, ἅτοι ὀδηγμοτὸν, αἰνίσσεται· εἴ γε τὸ κυσὶ δὲ ἢ ὀδηγμῶν πάσχει. εἰ δ δύρσει τὸ σῆ μαθόντων ἔτυμον εἰς τοὺς ὑπομαφέντας, πλεκτοὶ λεγόμενοι παρανόμως τῇ σῆ βλωμαχομένων συνηθείᾳ. ἀκροχάλιξ δ αἶγα, ὁ ἄκρως κεχαλασμένος· ἢ ὁ τῷ ἀκράτῳ χαλαδὸς ἢ φορεῖν, ὑποῖόν τι καὶ ὁ χαλίφρων φθὰ τῷ [6] ποιητῇ· ἢ ἰσχὺν μὴ ἔχων, ἀλλὰ κάτω χαλαζόμενος, ὑποῖοι οἱ ἐξιόντες. ἢ δ κναμῶ μὲν τῶν βλάστην (φησὶν δ, ὡς φασὶ ὁ Παφύλιος, τὴν Ἀραβικὴν) ἡ μοίραν φασὶν εἶναι ἀμπέλου, ὑφ' ὁ ἀσφραινόμενον κλαυθμυρίζεται ὑπὸ λύπης· φιλεῖσι δ αὐτὴν αἱ κῆπ' χήραι αἴγες. ὅθ καὶ ἡ παροιμία δέδ' τ λίπ φιλίοις ποὶς τι βλωκειμένων, [7] ἃ αὖξ τὸ κνάμωμον. Ἰσέον δ ὅτι ὑπὸ τῆ ἢ Ἀράβων ἔθνος, μὴ πάνυ, ὡς ἔοικεν, εὐδοκιμοῦντων τῷ εἰς φυλὴν παραπομπάσειν τὸ [8] Ἀραβικὸν αὐλητήν· ὃς κῆπ' πλὼ παρομίαν,

1. Thal. cxi. 2. πλὼ z. & ipse HERODOTUS, loco dicto. 3. συνάγειν MS R. STEPH. 4. histor. animal. lib. IX. cap. XIII. 5. comm. in v. DCC. 6. HOMER. Odyss. Δ. v. CCCLXXI. 7. originem hujus adagii ostendit PHILOSTR. in lib. III. de vita APOLLONII. 8. hujus adagii meminit JUL. POLLUX, Ἀσχολ. αὐλητ. δραχμῆς

Δρεπχμῶς μὲ νῦλες, τετράρων ἢ ἑπαύιτο.

λήπτου ἢ τοῦτο ὅτι τ' ἀπαύξων ἀβολιγομένων, καὶ ἀδολιχομύντων, καὶ μόλις πανομένων τ' πολυλογῆν· ἢ ὅτι σφ' ἀμούσων καὶ βαρβάρων ἐν τῷ αὐτῇ.

954. Αλλ' ὕτοι ἀρῶτοι μὲ ὑπὲρ κλυτὸν Λιβάνοιο] Οτι Αραβων ἀρῶτοι ὑπὲρ κλυτὸν Λιβάνου, τετίσι πρὸς νότον τ' Λιβάνου, ἀφνειοὶ Να-βαταῖοι, ἀπὸ τῆς Ναβάτης κεκλήμενοι. Ναβάτης ἢ, φασὶν, Αραβισὶ, ὁ ἐκ μητρὸς ἡμιάσιος. μῦ ἢ Ναβαταίους, Χαλδαίοισι καὶ Αγρέης, ὡς ὁ τὰ ἐθνικὰ [1] γράψας Αγραίους λέγ. μῦ ὡς ἡ Χίπταμις γῆ, χῦ ἢ ἄλλως, Χαπαμίτις, κατέκαντι Περσίδος γῆς. καμηλοκόμοι ἢ καὶ ἔτοι, καὶ οἱ πρὸς τὸ θάλασσαν τ' Ερυθρᾶς θαλάσσης κείμενοι Σαβαῖ. ὅπτε καὶ οἱ [2] Μιναῖοι, ἔθνος καὶ αὐτὸ εὐδόκιμον. τὸν ἢ Σάβαν, καὶ Σαβαίους ἄλλοι φασὶ, λέγοντες ὅτι Ναβαταῖοι καὶ Σαβαῖοι πλὴν εὐδαίμονα Αραβίαν νέμονται, καὶ ὅτι εὐδαιμονέστατον ὄντων ἡ τ' Σαβαίων γῆ ἔθνος μεγίστου, παρ' οἷς καὶ σμύρνα καὶ λίβανος καὶ κινάμωμον καὶ βάλσαμον. καὶ ὅτι τεττάρων ἐθνῶν μεγίστων κρατυνόντων τ' Αραβίαν, ἓν ἐκεῖ ὄντ καὶ τὸ τῆς Μιναίων πρὸς Ερυθράν· ὧν πόλις μεγίστη, Κίρνα. ἐρήμους ἢ Σαβαῖοι, ἡ ἢ Ναβαταία χώρα [3] πολυανθρώπους φασὶ, καὶ εὔοτος. μητρόπολις ἢ Ναβαταίων ἡ Πέτρα. λέγονται ἢ καὶ σοφώτατοι οἱ Ναβαταῖοι, καὶ κτηνικοί. ὡς τε ὁ μὲ τ' ὅσαν μειάσασι, δημόσια ζημιῶσθαι. τῷ ἢ αὐξήσαντι κῶν τιμαί. εἰσὶ ἢ καὶ ὀλιγόβυλοι, καὶ ἀλεκτόνυκτα τὸ πλέον ὑπὸ συγγενῶν, καὶ εἰσὶν αὐτάλλακτοι καὶ ἀστιβάλακτοι. ὁ δὲ τ' ἐθνικῶν [4] ἀναγραφεὺς λέγ. ὅτι καὶ Δοζαρηνοὶ τὸ τοιοῦτον ἔθνος ἐκλήθη, ὅ ὄζιν ἀροτηρικοί.

963. Λυπεῖν ὀρεσκώων ἀβροπαίνεῖ] Ὕδας Ερημιῶν] Οτι ἀνεπαύρατο ὁ εὐδαίμων Αραβίας πρὸς ζάφυσον, [5] λυπηρῶν ὕδας Ερημιῶν, ὅτοι τ' ἐν [6] ἀρχῇ τ' βιβλίῳ ἐκθέντων Τρωγλοδυτῶν· οἳ (φασὶν) ὐχ ὡς οἱ ἀνεπαυακόμβυοι ἀδρόκιοι Αραβες ζῶσιν, ἀλλὰ τ' βίον ὑπὸ πένητας κατατρυχόντες (μᾶλλον ἢ καταξέχοντες) πένητας, γυμνοὶ καὶ κτηνῶν ὀπιθεῖσι, καὶ αἰκάλλει τ' χρῶτα, ἀφ' τὸ καύμασι θάλπεσθαι, οἷα θῆρες ἀλώμενοι, ὠμὰ ἔχοντες. καὶ ἐπέγλ γναμπτόν. Οὐ γὰρ ἐν ὅλῳ ἴσην μοῖραν ἐν ἀνθρώπῳ δύκησε θεός. ὅσῳ ὄμοιόν ὄζι πᾶν, Οὐ πᾶσι πάντα δέδωκε θεός.

970. Λυπὲρ ὑπὲρ Λιβάνοιο, πρὸς αὐλὰς ἠλίοιο] Οτι πρὸς αὐλὰς τ' Λιβάνου, ὡς πρὸς Μεσοποταμίαν, ἡ ἑτέρα Συρία μακύνεται, ἤγουν πρὸ τῆς Κοίλης Συρίας· ἐκκομιδὴν καὶ μάλιστα Σινώπης· ἣν ἁλίκλυστον λέγ, διὰ

1. STEPH. BYZ. in v. Αγραῖοι. 2. Minæi MS R. STEPH. quo modo, infra. 3. πολύανθρωπον. legendum putant HOTTINGER & LLOYDIUS in voce *Nabathæa*. 4. STEPH. BYZ. in v. Δαχαρηνοί. 5. λυπηρὸν E. 6. vide comm. in v. CLXXX.

τὸ χεῤῥόνησον ἔθνος). ἐφ' ἧς ἑτέρας ταύτης Συρίας οἱ Καππαδόκαι μεσόπυρροι (ὡς περιηγοῦνται Καππάδοκας ὁ [1] γεωγράφος λέγει, ὡς ἀπὸ εὐθείας τῆς, ὁ Καππάδοξ) οἱ, ὡς [2] περιέσχηται, καὶ Λευκόσυροι λέγονται ὑπὸ ἀντιδιαστολὴν τῶν ἑτέρων μελαγχρόων Σύρων. ὁ δὲ Διονύσιος τοὺς Καππάδοκας καὶ ὀπισήμους ἱπποσυρίης φησίν· ὃς καὶ τοὺς ἀλὸς ἄγχι τῆς Εὐξείνης, [3] ὥσπερ Θερμώδοντα, ἃ Σύρεις, ἀλλὰ Ασυρίους φησίν, ὡς καὶ ἐν τοῖς ὕστερον Σινώπης [4] περιγράφεται. Καὶ ὅρα ὅπου ἐνταῦθα σαφέστατα ὁ Διονύσιος ἐφάνη δοξάζων δύο Συρίας· ὧν τὴν ἑτέραν οὖν ἔχει τὴν Ασυρίαν, ἣν, ὡς ἔκ τε τῆς περιηγήσεως ἐδηλώθη, καὶ ὡς ἐκ τῆς ἄρτι λεχθέντων φαίνεται, μὴ τοὺς Χάλυβας [5] ἴσχει, καὶ ἐμπεριγράφει αὐτὴν ὥσπερ τῇ θαλάσσῃ τῇ Εὐξείνῃ πόντῳ, ὥσπερ τὸ σῶμα τῇ Θερμώδοντος. ὡς [6] κατ' αὐτὸν μὲν τὴν Συρίαν τὴν Κοίλην, ὑπερκάπτουσαν πρὸς νότον, καὶ ἕως Αραβίας, ὡς καὶ αὐτὸς ἱστόρησεν· (ἧς μέρος καὶ ἡ Φοινίκη, κατ' αὐτὸν Διονύσιον, εἰπόντα ὅτι τῶν Σύρων [7] οἱ μὲν ἐν ἠπείρῳ, οἱ δὲ ἀλὸς ἐγγὺς, ἐπωνυμίαν φοίνικας) ἑτέραν δὴ, δευτέραν Συρίαν, τὴν ὑπὲρ Λίζανον ἕως Σινώπης, ὡς λιὼ μέσην ἡ Καππαδοκία. τείνει δ' ἐκεῖθεν ὥσπερ τῇ τῆς Εὐξείνης θαλάσσης κλίσεσι τὰς Ασυρίους. φησὶ γὰρ, Ασυρίοις ἀλὸς ἄγχι παρὰ τόμα Θερμώδοντος. εἰ μὴ ἄρα τις τὴν τούτου Σύρους βάλλεται λέγειν, ἀλλ' ἀφορίσειν ἡγεμόνα τὸ τῆς Ασυρίων καὶ Σύρων ὄνομα, κατὰ τινας. ὅτι δὲ ὥσπερ Ασυρίων ἄλλως ἄλλα ἱστόρηται, ἱκανῶς ἀλλαχοῦ [8] περείρηται. καὶ ὅτι δὲ ὑπὸ τινων εἰς πολλὰς μοίρας ἡ Συρία διῃρέῖτο, [9] περιγράφει καὶ αὐτὸ ἐν τοῖς ὥσπερ ὁ Καμμαγηνὴ χώρας. ἄλλοι δὲ εἰς τρία διήρουν αὐτὴν, Κοιλοσύρους, καὶ Σύρους, καὶ Φοίνικας. καὶ τοιαῦτα μὲν καὶ ταῦτα. ἐν δὲ Καππαδοκίᾳ ἱστορεῖται [8] μάγους εἶναι, οἳ Πύραιθοι ὠνομάζοντο, ὡς πῦρ αἴθοντες, καὶ δι' αὐτοῦ μαντευόμενοι. ὅπου δὲ ὑπό τινων Καππάδοκες οἱ Καππαδόκαι ὅτοι καλοῦνται, περείρηται καὶ αὐτό. ὁ δὲ [9] γεωγράφος λέγει καὶ ὅτι ἡ Καππαδοκία Πέρσαι μὲν εἰς δύο σατραπείας διεῖλον, Μακεδόνες δὲ ὕστερον εἰς δύο βασιλείας· ὧν ἡ μὲν ἰδίως Καππαδοκία ὠνόμασται, καὶ μεγάλη Καππαδοκία, καὶ πρὸς τῷ Ταύρῳ Καππαδοκία· ἡ δὲ ἑτέρα, πρὸς τῷ Πόντῳ Καππαδοκία ἐκλήθη.

976. Τῆς δὲ πρὸς ἀνατολὴν] Οτι πρὸς ἀνατολὰς ἡ Καππαδοκία ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀπειρέσιον ὑπὸ τὴν Αρμενίαν ὄρος ἔχει μακρὸν, ὅπερ νότον τὰ πρῶτα· εἶτα ἑλίξας ἀγκῶνας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ μέσην τὴν Βαβυλῶνα περάσας, εἰς τὴν Περσίδα θάλασσαν ἀπορεύηται, καὶ ὥσπερ τὴν Τιγριδίτην,

1. STRABO lib. XII. 2. comment. DCCLXXII. 7. comm. in v. DCCCLXXVII. in v. DCCLXXII. 3. παρὰ C. E. 4. vide comment. in v. DCCLXXII. 5. DIONYS. v. DCCCCIV. 6. comment. in v. 8. μόνης E. & editio R. STEPHANI. sed μάγους MS ejusdem exhibet. 9. STRABO lib. XII.

πόλιν

πόλιν Περσικὴν, ξέων ἀφ' ὑ μεγάλης Ἀρμψίας ἕως ὑ μικρᾶς. μῆ δέ γε ὑ Εὐφράτῃ εἰς αὐτὰς, ὁ Τίγρις ξέον ἴσον ἐλαύνων, χῦ ἡ ἄλλως, καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἀγκωνιζόμενος, χὴ ὕστω μετ' ὀ πολὺ ἀφέσημα εἰς ἴσον τῷ Εὐφράτῃ γινόμενος, κοινῶται τὸ ξεῦμα, χὴ συγκαταβαίνει εἰς θάλασσαν. τὸ ἢ μέσον τούτων ἀφέσημα, μέσην, φησὶ, καλῆσι ποταμὸν, ὃ ὄζι Μεσοποταμίαν. ὡς χὴ ὑ ἀκρόπολιν ἀφελιλυμβύως ὀ ποίησις ἄκραν πόλιν φησὶν, χὴ ὑ Λευκόπυργαν, Λευκὴν πύργαν, χὴ ὑ Νεάπολιν, Νέαν πόλιν. διίσχυται ἢ ἀλλήλων οἱ ποταμοὶ ὅτοι, ὅσον ἂν, φησὶν, εἰς ἕβδομον ἦμαρ ἰόντι μάλιστα καὶ χραισμὸς ἀνὴρ, ὃ ὄζι ταχὺς ὀδίτης, ἀνύσειεν. ἐπὰ γὰρ, φασὶν, ἡμερῶν ὀ μέσης ὑ ποταμοῦ ὁδὸς ὄζιν οὐζώνῳ ἀνδρὶ, τετάχυν ἀσκεπῆῳ καὶ ἐλαφρῷ εἰς ὁδὸν. φασὶ ἢ οἱ παλαιοὶ, ὑ συναγωγὴν ὑ Μεσοποταμίας ὄζι ἀρχὴν [1] ἀφεσπάσθαι μῆκος, πλοίῳ πως ἐοικέναι. τὰς ἢ ὑ δύο τούτων ποταμοῦ πηγὰς διέχειν ἀλλήλων φασὶ ὡσεὶ ά φ' σταδία. ὥκισσε ἢ, φησὶ, ποταμοῦ ὁ Τίγρις, χὴ ὠκ ἂν ἐκείνῳ ἐν πᾶσι ποταμοῖς δοώτιεσν, ὃ ὄζιν ἀξύτιεσν, ἴδοις. διὸ, φασὶ, χὴ Τίγρις καλεῖται, ἤγουν ταχὺς ὡς βέλος. Μῆδοι γὰρ τίγριν καλοῦσι τὸ τοξεύμα. ὕτω ἢ χὴ Αχις ποταμὸς Σικελικὸς παρὰ [2] Θεοκρίτῳ, διότι, φασὶν, ἀκίδι τὸ τάχος ἢ ξεύματος ἐκείνῳ ἔοικε. χῦ Ν πναι, ὦδε ὑ τίγριν τὸ ζῶον ὀ κλῶσς ὄζι τότῳ τῷ ποταμῷ, ἔ ὀ ἡμικὴν Τίγριν, ὦδε τῷ Αριστοτέλει. μυθεύει γὰρ ὅτι Σύλαξ ποτὲ κολύμβῳ ὦδε ὁ ποταμὸς, ὃ ὄζι καταφρὴς, ὕστερον ἐκλάθη Τίγρις, διὰ αἰτίαν τοιαύτιν· μαίνεσθαι Διόνυσον Ηρας φρονοίσης, χὴ φοβηθῆναι ὅτου τύχοι, μὴ σὺν τῷδε τῷ ποταμῷ, χὴ θέλων εἰς τὸ πέραν διαβῆναι, ὑπόμον ἔχει. οἰκτίζεσθαι ἢ αὐτὸν ὁ πατὴρ Ζεὺς, χὴ πέμπειν ζῶον τίγριν, ὃς ἢ πέρα τῷ Διονύσῳ κατηγησόμενος, αὐτῷ μὲ ποιεῖ τὸ θυμῆρες, τῷ ἢ ποταμῷ ἀφ' ἑαυτῷ καλεῖσθαι ἀρῖσοι. χὴ ἄλλως ἢ δίκα ἡ μυθικὴς ταύτης ὑδάτως, ἢ σὺν τὸ ζῶον ὁμωνυμίαν ὁ ποταμὸς ἔχει, ἀφ' τὸ ἢ ξέυμα τε ἰξύ. Σκρίον γὰρ ὁ τίγρις, ὑ μόνον ἐλέφαντος πολὺ ἀκμιώτερον, ἀλλὰ χὴ ὠκύτητα ὑ ξέων εἰκασθῆναι. διὸ χὴ ὁ τῷ Ιουλιανῷ δοθεὶς ἀπαπλὸς χρησμὸς παρὰ Θηρὶ ποταμῷ ὑπέχετο ποιῆσαι τὰ θρυλλόμενα, ἤγουν παρὰ τῷ Σκριωνύμῳ Τίγρει. ὅτι ἢ ἀφ' ἡ ἔχει ἡ χαρίεν ἡ λύγισα, ἡ κλίσις δηλοῖ· Τίγριος γὰρ ὄζι χὴ παρὰ τῷ [3] Διονύσῳ ὑ ἡμικὴ, ὡς ἢ ὅριος· ὡς [4] δηλοῖ" ἐντεῦθεν ἐῖ ἢ Ἀπίκιλλῳ ἡμικὴν Τίγριος, ὡς Θύμβριος. ὁ μὴν [5] Ἀξέιναν ἀφ' ἢ ἀ κλίνει Τίγριδος, καθὰ χὴ ὁ χαλκᾶς τὸ δράμα ἡ Σωσίνιδος", οἶμαι ὁ Δαμασκηνὸς, ὡς ἐκ ἡ ὀπτιχαρὴς φαίνεῖ). ὕτω ἢ

1. ἀφεσπάσθαι E. 2. idyll. I. v. LXIX. v. DCCCCXCII. 4. δηλοῖ E. 5. lib. VII. de expeditione ALEX. sic reperit EUSTATH. in suis ARRIANI exemplaribus. 6. Σωσίνης MS R. STEPH. quo modo legendum esse contendit A. MATTHÆUS.

χὴ

καὶ τὸ Ἄπις τὸ κύριον ἐν τοῖς περὶ Ἀρχιδάμου λόγοις οἱ μὲν Ἀλφ Φ Ν' ἔκλινον, Ἀπιδες, ὡς Πάριδες· οἱ δὲ κατὰ τὸ Φ ὄφιος κίνησιν αὐτὸ μετεχήρισαν, κλίνοντες Ἄπιος. πρὸς δὲ Ἀλφ Φ ν' κλίνουσι, Τίγρις Τίγρητος, παρὰ λόγον Φ εἰς ητ' ἰαμβικῶν. ἄλλοι δὲ καὶ παρὰ ἄρχουσαν μετ Φ π' [1] γράφουσιν". καὶ εὑρηται τοιαύτη γραφὴ ἔν τε τῷ Ἰουλιανῷ, καὶ παρὰ τῷ Λεξιανῷ δὲ ἐν τοῖς περὶ Ἀλεξάνδρου. πολλὰ γὰρ Φ παλαιῶν ἀντιγράφων ἔχουσιν ὕπο, Τῶν ποταμῶν Φ Εὐφράτου καὶ [2] Τίγρητος", οἱ δὲ μέσην σφῶν Ἀσσυρίαν ἀπέφηναν. ὅθεν καὶ Μεσοποταμία ἐκλήθη Φ ὀπτικοῖς κλησίζῃ, ὁ Τίγρης τὸ παπυρότερός ἐστι Φ Εὐφράτου. ἔστι δὲ Τίγρις καὶ Περσικὸν ποταμὸς, ὡς ὁ φησι [3] Ξενοφῶν, ἐκ τῶν μέσων, Θερμώδοντα, εὐρὺς τοῖν πλέθρον ἥμισυ ἐστί, [4] Τίγρις", πεζοπλέθρου ἀσσύτατος· εἶτα δὲ, Ἀλλα. κλίνεται καὶ αὐτὸς τοῦτον Ἀλφ καθαρῶ Φ ο'. καὶ [5] Ἡρόδοτος Ν' φησιν ὅτι οὐκ εἰς μόνος [6] Τίγρις", ἀλλὰ καὶ Λύκος καὶ εἶτος, οὐκ ὁ αὐτὸς μὲν, ὃν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ῥέων, ὁ αὐτὸς Ν' ὀνομαζόμενος.

988. Θαψῖτις] Οτι ἡ Θαψῖτις, λίμνη ἐστὶ νησώδης [7] καὶ μέση [8] Τίγριος, εἰς ἣν αὐτὸς μὲν πολλῷ φερόμενος τοῦ ῥεύματος, καὶ καὶ μικρὸν ἐκ λίμνης, ὡς οἱ παλαιοὶ φασι, εἰς βέρεθρον ἐμπεσών, καὶ ὅτι πολὺ ἐνεχθεὶς ὑπόγαιος, καὶ αἴθις ἀνῆκεν, καὶ διασώσας τὸ ῥεῖθρον ἀμικτὸς, Ἀλφ τῶν ὑγρῶν ἐξύπτατα, παραζέει τὸ [9] σῆμα" Φ Σεμιράμιδος, ὃς ἐν Λιβύῃ ἔχων τὸν Μεσοποταμίαν, ἔξιστον εἰς Φ Ὑφασικὸν κόλπον. ὁ Ν' [10] γεωγράφος φησὶ καὶ Ἀρσινὴν καλεῖσθαι Φ νησίτιν ταύτην Θαψῖτιν, καὶ πολλὰς ἔχειν ἰχθύας, ξύπλεειν δὲ τοὺς ἐδίτας, καὶ διαξέειν, καὶ ἄστατον ἔχειν τὸ ὕδωρ. λέγει Ν' καὶ ὅτι ὁρμῶσι Ἀλφδάλλειν αὐτὴν Φ Τίγριν, ὡς τι Φ λίμνην ἁλμυρὰν ὄσα καὶ ἀνιχθῶ, γλυκέιαν ἐν τούτῳ τῷ μέρει γίνεσθαι, καὶ ἰχθύων πλήρη.

Τίγρις] Οτι διατρέφουσι μὲν τὰς Ινδικὰς ποταμὸς Εὐφράτης καὶ Τίγρις· καὶ ὅτι μείζων Εὐφράτης Τίγριος ἔχοντος ὑπὸ Νιφάτα ὄρους, τὸ πλεῖον διήκειν χώραν. ἐνιχθεὶς Ν' δὲ Σελεύκειαν τὸ Φ βασιλέων χειμάδιον (ἐν Ἐκβατάνοις γὰρ διατρίβειν ἐκείνοι λέγονται) συνάπτει τῷ Εὐφράτῃ πλησίον, καὶ ποιεῖ Φ ἐκδέσιν Μεσοποταμίαν ἔσω αὐτῶν. μετ Ν' Φ ἐκ Διὸς Νιφάτου [10] Ἄκρου" ὄρους, ἐξ οὗ ὁ Εὐφράτης τὴν ἀρχὴν ἔχει, καὶ ὁ αὐτὸς μυθολογεῖ Ἀράξης. ἔχειν Ν' φησιν ὁ αὐτὸς [11] γεωγράφος Φ Εὐφράτου λόγ

1. γεγράφαι C. E. 2. Πίγρητος legendum est, judice BLANCARDO in ARRIANI lib. VII. de expedit. ALEX. ita & Πίγρεν infra legendum. 3. lib. V. de CYRI expeditione. 4. Ν' ἴδε N. SUIDAM. edidit apud XENOPHONTEM, in textu; at in margine Τίγρην. 5. Terpsich. LII. 6. apud HERODOTUM legitur Τίγρεν, pro quo alii codices habent Πίγρεϊ. 7. κλίνη μέσον MS S. STEPHANI. & μέσον pro μέσου habent C. E. S. σῶμα E. sed vitiose. 9. STRABO lib. XI. 10. Ἄκρος C. E. 11. STRABO lib. XI.

μέσον

μέσης τ Βαβυλῶνος, ἐν ᾗ ἡ Σεμιράμιδος κρηπὶς κῖται, σεῖ ὃ ξηλώσῃ.
ἡ [1] Ἡρόδοτος δέ φησιν ὅτι τὸ μέσον τ Βαβυλῶνος ὁ Εὐφράτης διείργει, ὃς ῥεῖ μὲ ἐξ [2] Ἀρμενίης μέγας ὢν, καὶ βαθὺς καὶ ταχύς, ἐξίησι δ εἰς τ Ἐρυθρὰν θάλασσαν. ὁ δ αὐτὸς καὶ ναυσὶ πρατὸν τ Εὐφράτην ἴσορρεῖ, καὶ ὅσην αὐτὸν δῆ Κιλικίας καὶ Ἀρμενίας φασί. τῷ δ ἑρπιμήλῳ Βαβυλῶνα μεγάλην ποτὲ γενομένην, ὕστερον ἐρημωθῆναί φασι. φασὶ δ καὶ τ τῆς Νίνου, πολὺ μείζω τ Βαβυλῶνος ὖσαν, ἀφανισθῆναι καὶ αὐτήν, καταλυθέντων ὑπὸ Περσῶν. ὃς δ μεγάλους σημεῖον τὸ τ κτίσιος ἐργάζεσθε. λέγεται γὸ Νίνου οἰκοδομῆσαι αὐτὴν ὁ τ Λασυρίων βασιλεὺς, μυριάδων λεγεωνάρων συμπάσῶν αὐτὴν ἐργαζομένων ἔτη ἕπτα ὀκτώ. σοφοὶ δ οἱ Βαβυλώνιοι, καὶ, ὡς [3] Ἡρόδοτος λέγει, παρ' αὐτοῖς οἱ Ἕλληνες ἔμαθον πόλον, καὶ γνώμονα, καὶ τὰ δώδεκα μέρη τ ἡμέρας.

992. Οὐκ ἀν Εὐφράτου καὶ Τίγριος ἔνδοθι γαῖα] Οτι κρυπὸν χῶμα τὸ, ὅσον δ Εὐφράτου καὶ Τίγριος ἐντός, ταύτην μέσην φασὶ ποταμῶν. διὸ γὸ τὸ ἀκόλουθον ὕστερ εἰπεῖν, ὅσον δ' ἔξω Εὐφράτου καὶ Τίγριος ἐντός, αὖτη λέγεται μέση ποταμῶν. Σημείωσαι δ ὅτι ὁ [4] γεωγράφος ἴσορρεῖ καὶ Εὐφράτην Μεσοποταμίαν δῆ, διὸ Κιλικοὶ νέμονται καὶ Λυσιτανοί.

994. Οὐ μὰν τοι κείνης γε νομὸς ὠνήσατο βώτης] Οτι ἐπαινῶν τ Μεσοποταμίαν γῆν, φησὶν ὡς ὅ τι τὸν νομὸν ἐκείνης ἀνὴρ βουκόλος μέμνηται, ἢ μάλιστ ἀγραύλοις ἐρεπτόμενος. ἄλλαι δ πάντες νομοὶ θυσὶν ἀγαθαὶ, καὶ ἄλλαι μάλιστ, ὡς καὶ ὁ τ Λαοδικέων γῆ ἅπασι, δῆλ τῷ τ πανταχῆ. λέγει δ καὶ ὅτι ὑδρώδης ὅλην πανταχῆ φυτοεργὸς ἀνὴρ ἀθεσίστατος. ἀγρὸς τε γὸ, φησὶν, ἐκεῖ ἀγαθὸς, καὶ πόαν αὔξει πολλὴν· καὶ οἱ νομοὶ εὐανθεῖς, καὶ ἡ τ ἀνδρῶν φύτλα κραλλίστη, καὶ ἀθηκάτοις ὁμοία. ταυτὸν δ εἰπεῖν δοκοῦσι, ἀλλὰ τὸ ἀξιοθήατον καὶ εὐθυμον. καὶ τ δῆ Ἀρμενίων δ καὶ Μαπανῶν χθόνα, σεῖς βοᾶται τ Μεσοποταμίας ὖσαν, καὶ ὅρισι σεμιλυμένην, λιπαρὰν καλεῖ, καὶ τὰς ἐκεῖ δ ἄνδρας ἀρνειὰς τε λέγει, καὶ λῆρον οὔ δεδιωτὰς, καὶ πόνοις ὡς καὶ τ Ἀραβικὸν δῆμον πόνα εἶπεν. ἐξ [5] Ὁμήρου δ ἡ τοιαύτη ἀφορμὴ, λιπαρὰς πόδας τὰς τ ἡρώων λέγοντος. τὸ δ ἀθεσίστατος, [7] Ὁμηρικὴ λάξις ἐστὶ, καὶ ἐξῆκται ἐν τοῖς εἰς τ Ὁμηρον. δηλοῖ δὲ τὸ ἀποδεδειμένον καὶ ὑποξύγιον.

995. Σύριγγι κεκάνυσται Πᾶνα γεραίρων] Οτι τ ποιητὴν σεμνύζειν, ὅτι φησὶ, δι σύριγγι κεκάνυσται Πᾶνα γεραίρων, μᾶλλον ἀχιλλέως ἐφάπτεται. κεκάνυσται δὲ τ ὀξύκερων φασὶν οἱ πυλαιοὶ, ὡς τ ὄνυχος ἐνταῦθα τ

1. Clio CLXXX. 2. Armenian c. 2. & HERODOTUS, loco dicto. 3. Euterp. CIX. 4. STRABO lib. IV. 5. HOMER. Odyss. K. v. LXXXII. 6 Iliad. Σ v. CCCCXLI. 7. Iliad. A. v. CCLXI. vide comment. EUSTATHII ibidem.

ἐξύπνια ἀηλιώντος, καθὰ καὶ ὅτε ἀκρωνυχίαν ὄρεως φαμβύ. ὃ φιλῶσι ἡ ἐκεῖνοι τὸ ὀδόεττον παύτιλο λέξιν, ὡς καὶ σκληρὰν, καὶ ὑδὲν ἀσῦο ἔχουσαν.

1005. Πρὸς ᾧ νότου, Βαβυλῶν] Οπ πρὸς νότον ἡ Μεσοποταμία ἡ Περσικὴ μητρόπολις Βαβυλών, ἱερὰ πόλις, τεῖχος περιβεβλημένη χαλκοῦν, κατὰ πύας, καὶ ποταμῷ περιρρεομένη. ταύτιλο, φησὶ, πᾶσαν τείχεσι ἀρχαίοις Σεμίραμις ἐστεφάνωσεν. ὅπερ γέ πνες, ὡς εἴρηται, καὶ χαλκοῦν αὐτῇ τεῖχος ἱδρύσατο, καὶ ἄλλα πολλὰ θαυμάσια, ἅτινα τῆ ἀνωτέρω ἐκπεπλήρωκεν, περὶ αὐτῆς ἐξήγηντο. καὶ ὅπῃ τῇ ἀκροπόλει ᾗ, φησὶ, βωμὸν τῷ Βήλῳ ἡ Σεμίραμις ἵδρυσε, χρυσῷ καὶ ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἀπείρασα. Βῶμος ᾗ λίθ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, υἱὸς Διὸς, (ἀφ᾽ ἧς καὶ πύλαι Βαβυλῶνος Βαλίδες) ἡ καὶ ὁ Ζεὺς αὐτὸς, κατὰ πνας. διὸ καὶ [1] Ηερόδοτος ἱερὸν ἦ) αὐτόθι λέγει Βήλου Διός. ὁ αὐτὸς ᾗ τῇ [2] Βαβυλωνίων χώρα τοσαύτιλο θαυμαζηρεῖ διώαμιν, ὥς τε αὐτὴ μὲ, φησὶ, τέσσαρας μιλίας ἡ ἐνιαυτὸ φέρει ἡ μέγα βασιλέα· ἡ ᾗ λοιπὴ πᾶσα Ασία τὲς λοιπὲς ὀκτὼ μιλίας. [3] Θέκριτος ᾗ ἀσφάλτῳ δείμασθαι ἡ Σεμίραμιν τὸ ἡ Βαβυλῶνος τεῖχός φασι, ἕτεροι ᾗ Σιλδύκειάν ποτε καλεῖσθαι ἡ τοιαύτιλο Βαβυλῶνά φασι, καὶ κτίσμα ἦ) Βαβυλῶνος ἀνδρὸς σοφωτάτου, παιδὸς [4] Μήνδυ". καὶ ἀρχαιοτέραν ἡ πόλιν ταύτιλο ἡ Σεμιράμιδος λέγουσιν ἔτεσι χιλίοις ὀκτακοσίοις. Ισέον ᾗ ὅτι συνετὸν μὲ γυναῖκα καὶ ἡ Σεμίραμιν ἡ ἰσχεία ἔχει, συνετωτέραν ἢ αὐτὴς ἡ Νίτωκριν, Βαβυλῶνος καὶ αὐτὸν βασιλεύσασαν. τὲς δὲ Πέρσας ὧν μητρόπολις ἡ Βαβυλών, Κτησίας ποτέ φησι καλεῖσθαι ὁ [5] Αξέριανὸς. ἄλλοι ᾗ καὶ τοιαῦτά πνα ἱστοροῦσιν, ὅτι Νίνε ἡ Σύρων βασιλέως ἡ Νιδὶ κτίσαντος, ἡ τότε γυνὴ ἡ ἄνδρα ὑβριζαλλομένην, Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ κτίζει ἐξ ὀπῆς πλίνθε καὶ ἀσφάλτε, καὶ λίθων λαξευτῶν, τετράγωνα μὲ πλάτος, ἐξαπήχεων ᾗ τὸ μῆκος· καὶ περιμετρον αὐτῆ διηρέψατο σταδίε [6] τ᾽ φ᾽ ε᾽". τὸ ᾗ τεῖχος εἰς ὕψος ἀνέτεινε γ᾽ πήχεων· ἓ τὸ πάχος ἐς πεντήκοντα πήχεις διήκησεν, ὡς καὶ τέθριππα ἐπ᾽ αὐτῆς ἐναντοδρομεῖν ἀλλήλοις. καὶ [7] πύργες τῆς πύλαις ἐπεσήσεν ὑψηλὰς, χαλκᾶς τε πύλας ποιήσασα, εἰς ὕψος τε ἀνατεινομένας πολὺ καὶ εἰς πλάτος ἀξιόλογον. ἔστι ᾗ καὶ δεξαμβολὴ μεγάλη, ἣ κῆπον ἐπήνεγκε θαυμαστὸν, ὃν παραδείσε κρεμαστὸν· ὃς τετράπλαγος μὲ ἦν, ἐκάστη ᾗ πλευρὰν εἶχε τετράπλεθρον. καὶ ἦν ἓν καὶ αὐτὸς τῶν ἑπτὰ κοσμικῶν θαυμάτων. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Βαβυλὼν

1. Clio CLXXXI. 2. Βαβυλωνία E. 3. idyll. XVI. v.c. 4. hæc apud STEPH. BYZ. cujus cod. MS exhibet Βίνυ pro Μίνδυ; teste HOLSTENIO. 5. lib. III. de expeditione CYRI. 6. π᾽ ε᾽ MS R. STEPH. τ᾽ κ᾽ ε᾽ legendum censet A. MATTHÆI. τ᾽ π᾽ ε᾽ C.E. τ᾽ ξ᾽ ε᾽ HILLUS edidit. male. 7. πύλας τῆς πύργους MS R. STEPHANI.

Λαβυκή. [1] Ηρόδοτος δὲ φησὶ τὴν Περσικὴν Βαβυλῶνα καὶ ταῦτά φησιν· ὅτι ἡ Ασσυρίας ὀνομαστότατον πόλισμα, καὶ ἰσχυρότατον, ἦν Βαβυλών, ἔνθα καὶ τὰ βασίλεια, ὅσα δὲ τετράγωνα κεῖται ἐν μεγάλῳ πεδίῳ, καὶ μίτωπον ἑκάτερον αὐτῆς, εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίων. ὡς τε ἓξ καὶ αὐτὸν ἡ ἅπασαν τὴν πόλεως, σταδίων τετρακόσια ὀγδοήκοντα. πύλαι δὲ πάντῃ τῆς τείχους ἑκατὸν, χάλκεαι πᾶσαι, ὡσαύτως καὶ οἱ σταθμοὶ, καὶ τὰ ὑπέρθυρα. καὶ σημείωται ὅτι ἡ μόνον ἑκατόμπυλοι Θῆβαι, ἀλλ' ἰδοὺ τοιαύτη καὶ ἡ Βαβυλών.

1010. Ακρόκομοι φοίνικας] Οτι ἡ Περσικὴ Βαβυλὼν πολλὰς ἀκροκόμους ἐπιφύσας φέρει φοίνικας. ἰδιότης δὲ ὅτι τοῦτο τὸ φυτὸν. καὶ λέγονται ἐπιφύσεις μὲν, οἷα ὀπλίνοντες τὰς κλάδους εἰς ὄροφον· ἀκρόκομοι δὲ, ὡς ἐκ κάτωθεν, ἀλλ' ἐν ἄκρῳ ἄνω κομῶντες. τοιοῦτον γὰρ τὸ δένδρον. Καὶ ὅρα ὅτι τῶν Καρῶν ἀκροκόμων λιχθέντων ἀφ' ἧς [2] ποιητὴς, ἐπὶ ὀπὶ φοίνικας τὸ φυτὸν ἡ λέξει ἔθετο, παρεξέσας αὐτὴν, καὶ λόγον δραμάτικος. φέρε δὴ, φησὶν, ἡ Βαβυλὼν καὶ χρυσᾶ τι χαριέστερον ἄλλο. ποῖον ἐκεῖνο; ὑγρᾶς βηρύλλου γλαυκὴν λίθον, φυομένην ἐκεῖ ἐν θεσσαλίαις, ὁρίπεδος ἔνδοθι πέτρης. τύπος γάρ τις ἐκεῖ ὀρίτης ἐκβάλλων μάρμαρον λίθον, ᾧ ἡ βήρυλλος ἐνδαιμονεύεται. τὸ δὲ ὀρίτης πλειοναστικὸν ἔχει τὸ ν', καὶ ἔστι ὅμοιον τῷ πωλίτης.

1012. Υγρᾶς βηρύλλου] Σημείωται δὲ ὅπως ἡ γλαυκὴν βήρυλλον, ὑγρὰν ἔφη, ὡς τὰ γλαυκὰ σωμάτων ὑγρὰ ἐξ ἀνάγκης, ἀφ' ὧν ἀφ' ὑγροῦ· ὅτι γε καὶ θαλάσσης ὑπῆρχεν τὸ γλαυκόν.

1016. Αλλ' ὁπόταν Αρμυρίων] Οτι ἐν τῷ, Αλλ' ὁπόταν Αρμυρίων ὀρέων ἀναπέρασεν ὀδύσσης, νοεῖται ἐκ τῶν συναλοιφῆς, ἤγουν ἐκ τοῦ κφρισμοῦ, ψιλοῦται τὰ Αρμυρίας ἡ ἀρχυσαν· εἰ καὶ τινες ἐρίζουσι θασυνέειν αὐτῷ.

1017. Μηλιχὰ τέμπεα δύεις] Οτι μὴ τὰς Αρμυρίους εἰς αὐγὰς, τὰ Μηλιχὰ εἰσι τέμπεα, ὅ ἐστιν ὑπὸ μέσοις ἢ σῦς Μήδων χώρα· ὅτου κλιθῆσα, καὶ [3] γεωγράφον, ἢ ὑπὸ Μήδου υἱὸς Μηλείας, ἢ τις λειποπάτρις δι' ἕφυτα γέγονεν· ἢ ὑπὸ αὐτῆς δὴ τὰ φυγάδος Μηλείας τὰ Αἴσης συγατρὸς, ἢ τινι ὁ Διονύσιος ὁμώνυμον τὰ γῆ ταύτῃ φασὶ· δεῖ δὲ μᾶλλον εἰπεῖν παράνυμον. ἀφεῖσα γὰρ τὰ Απηλιώτην ἡ Μήδεια, ἐκεῖ παρὰ τοῖς Μήδοις ἔμεινεν, ὄχ ἑκὰς Κόλχων, ἀλλὰ σχεδὸν ἐγγύς, καὶ τὰ γειτνίασιν τὰ τὰ ἀντιπέρα. ὧ λόγῳ καὶ ὁ Ιωνικὸς, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Τρκάνιος, γείτονες τὰ Εὐξείνου πόντου λέγουσι. Κόλχων γεμοῦν, φησὶν, εἰς γῆν ἐκ τῆς αὐτῆς [4] ἐξελαθεῖσ', ἀφ' ὧν τὰ πατρὸς μῆνιν, ὅτε καὶ τῇ χώρᾳ δέδωκε τὸ ἀπ' αὐτῆς

1. Clio CLXXVIII. 2. per ἡ ποιητὴ non intelligitur HOMERUS hoc loco, sed alius aliquis. 3. STRAB. lib. XI. 4. ἐλθεῖν Ζ.

κλειδῶσαι· αἰδοῖ, φησὶ, λιτῶσα τὴν Πανδιονίδων Αἰγέα, καὶ τὰς Ἀθήνας, ὅτι λυχνὰ φάρμακα τῷ τοῦ Αἰγέως υἱῷ τῷ Θησεῖ ἐβουλεύσατο. ἀλλ, φασὶ, ἀπ' ἐκείνης τῆς Μηδείας, οἷα σοφῆς φαρμακουργοῦ, ἔτι οἱ Μῆδοι πολυφάρμακοί εἰσιν. τὸ δὲ αἰδοῖ, σεμνῶς εἶπεν· ἡ γὰρ Ἥλιον ἐξυβρίσασα εἰς τὴν ὑροπίδα, τῷ ὄντι γὸ οὐκ ἐκοῦσα ἐκείνη, οὐδὲ δι' αἰδῶ, ἀλλὰ φεύγουσα βίαν ἔλιπε τὰς Ἀθήνας, διωχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Αἰγέως, ὅθεν τῷ Αἰγείδῃ Θησεῖ ἐπιβάλλουσι, καρασκευὴν θανάσιμα φάρμακα, ὑπνίκα ἐκεῖνος ἐκ Τροιζῆνος χρόνῳ ἐλθὼν μὴ ξίφος, καὶ τὰ πολλῶν τὰ πατρικῶν (ἃ καὶ ὁ [1] Λυκόφρων ἱστορεῖ) ἐνεφανίσῃ τῷ πατρὶ Αἰγεῖ πῶς καλὸς καὶ ἁρέπτων εἰς βασιλείαν· μικρὸν γὰρ ἂν λαθὼν ὑπὸ τοῦ Μηδείας ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ πατὴρ γνωρίσας τοῦ ἐκ πολλῆ δὴ ἀλαδοχῆ τοῦ βασιλείας ποθούμενον παῖδα φανούσης καὶ τοῦ ἀλαδεξόμενον εὐφρανθείς, ἀπώσατο τοῦ Μήδειαν, ἣν ἀλλ' ἔρωτα παιδοποιΐας [2] ἐπεισηγάγετο. φασὶ δὲ αὐτὴν, δυναστεύσασαν ἐν Μήδοις, καὶ ὅτι χρυσομυρίην τὴν ὄιν, ὑπνίκα φεύγοιτο, καταδῦσαι τὸ θηλυτελὲς τι τῶν ἐκεῖ, καὶ ἐν τοῖς φεσδοῖς καταριθεῖς ἔθνεσι τοῖς σκιπάσμασιν. Ἰσέον δὲ καὶ ὅτι ὑποί τις ὑπὸ σιλφίῳ ὀνομαζὸς παρὰ τοῖς Μήδοις λέγεται [3] γίνεσθαι, καλούμενον Μηδικόν· καὶ ὅτι οἱ Μῆδοι, καὶ [4] Μήδειοι λέγονται φερωνύμως, καθάπερ οἱ παρ' [5] Ὁμήρῳ Κίτειοι, καὶ ὅτι δεινοὶ τοῖς τοξείαις εἰσί· διὸ καὶ τοξοφορεῖς αὐτοὺς ἐρεῖ ὁ [6] Διονύσιος. καὶ ὅτι καὶ βοτάνη τις ἡ μέλισσα τοὺς ἵππους τέρφουσα, Μηδικὴ καὶ εἰσέτι καλεῖται, ὡς ἐν Μηδείᾳ τάχα πανάζουσα. ὅτι δὲ [7] κυριολεξίαν ἀνωτέρω εἴρηται τὸ, Μηδικὴ τίμπια, ἀλλοῖ ὁ Διονύσιος καταστέρα, [8] εἰπὼν λασίας ἠιαμενὰς τὰς ἐν Μήδοις πάντως γὸ ἔνθα λάσιος εἰαμενὴ, τιμπώδης ὁ τοιοῦτος τόπος, ἤτοι ἐλώδης, ἔστιν. εἰαμενὴ γὰρ ἔστιν οἱονεί τις ἐξειαμενὴ, τόπος ἀπολουθῶ καταῤῥυτος, ἢ καὶ εἰς βοτανῶν ἀνάδοσιν ὀπτιτδείως· περὶ τοῦ ἐαν, ὑφ' ὃ ἀπλῶς τὸ ἀναπίδωμι. φασὶ δὲ Μήδοις ἔθος εἶναι, βασιλέα αἱρεῖσθαι τὸν ἀνδρειότατον, καὶ γυναῖκας ἔχειν ὡς ἐλαφρὸς τοῦ πάντος. καὶ γυμνὰ δέ, φασὶν, ἄνδρας ἐλαφρονεῖς τοῦ πάντος τέρφεσθαι, συμφορὰν ἡγεῖται τὸ φεῦγειν, ἐν καὶ πλεῖστον πλείστοις νέμειν ἄνδρας. Ἰσέον δὲ ὅτι καὶ τὸ ἀφόμενον Νισαίων πεδίον ἔχει τι φερὲ τοῦ Μηδικὴ χώραν ἦν, φέρον ἵππους μεγάλους τοὺς λεγομένους Νισαίους.

1027. Οὐ μὲ ἐκὰς Κόλχων. Κόλχων] Ὅτι τὸ, ἵκετο ἡ Μήδεια ἐκὰς Κόλχων, Κόλχων γαμίλιον αἶαν ἱκάδα· ἐκ εἶπε, χρῆμά ἐστιν ἐπαναστροφῆς. ἔστι δὲ ἐπαναστροφὴ, ὅταν ἡ τελευταία λέξις τοῦ φεσότης ἐννοίας, ἀπὸ

1 ALEXANDRA v. CCCCXCIV. in quem locum videndus TZETZES. 2. ἐπεισηγάγετο c. 3 γινέσθαι c. 4. Μήδιοι STEPH. BYZANT. 5. Odyss. Δ. v. DXX. 6. v. MLXVII. 7. DIONYS. v. MXVII. 8. DIONYS. v. MXXXII.

γλίπτα

ἡμῖται τ' Δευτέρας· ὡς καὶ ἐνταῦθα τ' μιᾶς ἐννοίας λεξάσης εἰς τὸ Κόλχων, ἀπὸ τότε ἡ Δευτέρα ἤρξατο. ἐχρῶλωπίσατο δὲ καὶ ἀλλαχοῦ τῷ τοιούτῳ σχήματι ὁ Διονύσιος.

1019. Γαλοί τε, Μάρδοί τε, καὶ ἀνέρες Ἀστροπαταῖοι] Οτι βορειότατοι Μάνων οἱ Γαλοί, καὶ οἱ Μάρδοι, ἔθνος Τρηχάνιον, λιγυρῷ καὶ τοξότῃ ἀνδρὶ. ἔτι δὲ καὶ οἱ [1] Ἀστροπαταῖοι, ἀπὸ ἡγεμόνος τινὸς Ἀστροπάτου καλούμενοι· ὧν Ἀστροπατία ἡ χώρα, Δευτέρα μετὰ τ' Μηδείας λιγομένη· ἑξῆς δ' ἡ Μηδικὴ μετὰ, καὶ ἡ τὰ Ἐκβάτανα.

1031. Πέτρας, αἳ φύσιν ἀφεγγέα ναρκοιοῖσιν] Οτι πέτραι τινὲς Μηδικαὶ τ' ναρκοειδοῦς φύσει λίθου, ὃν καὶ ἀφεγγέα καλεῖ, ὡς ναρκώσης τῷ ἁπτομένῳ τὴν ἰσχύν τε καὶ χεῖρα, [2] καὶ ἀλγυνούσας. λέγει δ' καὶ τὰ τοίμια καλὰ εἶναι τοῖς Μήδοις, ἄδην βυθιζόντα μαλλοῖς. Καὶ ὅρα ὅτι τὸ ἄδην δι' ἑνὸς δ' καὶ ἔστι ὁμοίως τῷ [3] Ὁμήρῳ ἐξενίγκαν· ὃ καὶ διατείνουσι οἱ Ἀττικοὶ, ταυτὸν ὂν τῷ ἅλις. δὸ καί τις ἔφη, ἀλλὰ τόπων μὲ ἄδην, ἀντὶ τοῦ ἅλις.

1034. Ἀγχὶ πυλάων Κασπίων] Οτι οἱ Μῆδοι ἐπ' ἀνατολὴν τετραμμένοι ἄγχει τ' Κασπίδων δύσεως πυλῶν, αἳ τινες μέρος ὄσσα τ' Μηδίας χώρας, κλεῖδες καλοῦνται τ' Ἀσίας, ἀφ' ἧλιον τετράπται, ὑπὸ πύλας ὄσσε βαθυνομένας. ὄρη δὲ εἰσὶ αἱ Κάσπιαι πύλαι, μᾶλλον δὲ πύλαι ἀπεξηγμέναι καὶ κοῖλαι, ὡς ἐν τάξει πυλῶν, ὑπὸ τ' Κασπίων ἀνδρῶν, ἃ τ' Κασπίας δηλόσης, ὅτου καλύμεναι. πύλαι γὰρ οἷόν εἰσι τοῖς ἐκ βορρᾶ ἐφοδεύουσι Τρηχῖνες καὶ Κάσπιοι ἐκ νότου ὁδεύουσι, καὶ τοῖς ἐκεῖθεν αὖθις εἰς νότον φέρουσι Πέρσαις. ὅτου δ' καὶ ὁ τόπος ἐξέτασται, ὡς καὶ πύλας ὀνομάζεσθαι τὸν τόπον, κωλυόσας τὸν τ' βορείων ἐθνῶν ὅσοι τὰ ἐξ ἑναντίας ἀρῶσιν. ἔστι δ' καὶ ἄλλαι αἱ πύλαι γειότατον τόπον δηλοῦσι, καὶ ἐν τῇ περὶ Θερμοπυλῶν λόγῳ διείληπται. τῇ δ' πύλας εἰπόντι τὸν τοιοῦτον γειοτάτειαν, ἀκόλουθον τοῖς αὐτοῖς καὶ κλεῖδας εἰπεῖν. τὸ δὲ, Κασπίδες πύλαι, παρωνύμως καὶ αὐτὸ εἴληπται, οὐχ ὑποκορισικῶς, ὁποῖα πολλὰ ὁ Διονύσιος ἐτύπωσεν.

1039. Πυλέων μὲ ὑπαὶ πόδα Κασπίων Πάρδοι] Οτι ὑπὸ τ' πόδα τῆς Κασπίων πυλῶν οἱ Πάρδοι ναίουσιν, ἄνδρες Ἀρῖοι καὶ ἀγκυλότοξοι, καὶ παντοίῃ πολέμου δαήμονες, ὅ ὄξει τιχεῖται. ἅτινα ἐμιμήσατο τῷ περὶ αὐτῆς λόγῳ, φασὶ πλανηθέντα, ὑ γὰρ ἀρότερα ἰδύνατο αὔλακα, ἀφεζόντες ἄρυμα, ὑδὲ μὴν ἐρετμοῖς ἄλα τέμνοντες, ὑδὲ νέμοντι βόας· ἐκ δ' ἀμάθους ἔτι γυμνάζει τόξοις καὶ ἱπποσυάσι μέλον). ἀεὶ δ' παρ' αὐτοῖς

1. Ἀστροπατίωοι MS R. STEPH. 2. καὶ μὴ C. 3. Iliad. N. v. CCCXV.

δῦσις ὅπλων, καὶ δρόμου ἵππων ἀλλοπόδων. ὃ γὰρ Θέμις αὐτὸς δόξαν γνώσασθαι, πρὶν ἐνιδρῦσαι μόχθοις πολέμου. ἔχουσι δὲ ἐξ ἀρχῆς βίον δυρύκτητον. ὕστω δὲ ὁ Διονύσιος αὐξήσας τὰ κατ' αὐτὸν, ὅπλα τε καὶ σώματα ἐγκόμιον βασιλικὸν, λέγων, ἀλλὰ καὶ ἄνδρα τοιοῦτος ἐόντας Αὐσονίᾳ βασιλῆος ἐπιπρεσβεύειν ἀκωκή. φασὶ γὰρ τὸν Αὔγυσον κακῶς αὐτὸν ἀφοδεῦσαι, τῷ τοῦ Κρόνου ὕβριν ἀγαπαλαίσαντα, ὃν γενεηγὸν ὄντα Ρωμαίων οἱ Πάρθοι ἀνέλιον ἤθησαντες. ὕστω δέ φασι ταπεινωθῆναι αὐτὸν τότε, ὡς τι σφετέρας ἄξιον τὸν Αὔγυσον μὴ ἄλλως αὐτὸν βασιλέως ἑαυτοῖς ἐφιεσθαι, ἀλλ' ἢ γενέσθαι σύγκλητον τῶν Ρωμαίων. τοὺς δὲ Πάρθους, καὶ Παρθυαίους καλεῖσί τινες, καὶ φῦλον ἓν φασὶ Σκυθικὸν, μετοικῆσαι δὴ [1] Μηδίας ἐκ φυγῆς· δῆλα δὲ ὕστω κλεδόνα. Πάρθους γὰρ Σκύθαι τοὺς φυγάδας φασίν. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι παρὰ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι οἱ τῶν Παρθυαίων βασιλεῖς καὶ Αρσάκαι ἐκαλοῦντο, διὰ τιμὴν ἀρχαίας πάνυ βασιλέως γενναιοτάτου Αρσάκου, ὡς ἂν ἐκείνῳ τε εἶεν ἐν αὐτοῖς ἀοίδιμοι, καὶ αὐτῷ τῷ ἐκείνου γλώσσῃ ἐναρμόζοιντο. Σημείοται δὲ ὅτι νόμος γραφικὸς ὅντος, καὶ ἱστορίας ἀρτύειν τὴν γραφικὴν, εἰς χεῖρα γαμίαν, τὸ ἀλυδὲς, ὡς καὶ ἐν προοιμίοις εἴρηται, διὰ μὲ ἐπιλαβεῖν τοῦτο καὶ ὁ Διονύσιος, συχνὰ παραπλέκων τῇ φευκτήσει τὰ ἐξ ἱστορίων, πλὴν ἐν ὀλιγωτέροις, καὶ ὀλιγοχαράδροις, ἀφ' ὧν καὶ πλὴν ὅλως αὐτὴ φευκτήσιν συνοπτικὴν ἔχει, καὶ, ὡς οἱ λογικοὶ φασιν, ἐπιλευστικὴν, τὰ πάντα πολλὰ εἰς κομιδῆ βραχὺ συναλείφουσα, καὶ ἐγχειρίδιον οἷ ἔστιν τὸ φευκτήσεως. καὶ ὅτου μὲ τὰ περὶ τούτου ἀφ' ὧν μύθου εἰς πλὴν Ασίαν δίεσιν, καὶ τινὰ πλευρὰν τι χωρίον πλευσάσης, τῷ τε Ταύρῳ καὶ τῷ Νείλῳ, καὶ τῇ Ινδικῇ ὠκεανῷ, καὶ τῷ νοτίῳ, τότε δὴ πλατύτερον τοῖς ἱστορικοῖς ὑπεξέρχεται, ὡς ὅλον ἔκτε τὴν εἰς Αραβίαν λεχθέντων, καὶ τὴν περὶ Μηδίας ἱστορηθέντων, καὶ τὸ νῦν δὲ ἐκτιθέντων. ἐνηλαΐδη δὲ καὶ περὶ τότου ἐν τοῖς Λυδῶν λόγοις, καθ' ὁμοίαν ἀφήγησιν. ἐν τῷ ἑξῆς δὲ καὶ ἡ Ινδία ἱκανὴν αὐτῷ παρέξει ἀφήγησιν. αὖπον δὲ τότε, ὃ μόνον τὸ θερμαίνειν δοκεῖν αὐτὸν ἔχειν περὶ πλὴν Ασίαν, ἀλλὰ καὶ τὸ κινδυνῶν ἓν), εἰ μὴ ὕστε μεδώδευσε, βραχύσχον αὐτῷ παντελῶς γένεσθαι πλὴν ποίησιν, καὶ εἰς μικροτεχνίαν ἀποκλίναι, ἀφ' τὸ τῆς φευκτήσεως λίαν πάνυ στενὸν καὶ ὀλιγόχορον.

1055. Αινάαν] Οτι εὕρηται ὧδε τὸ ἀένασ δι' ἑνὸς ν', καὶ μὴ ἐκτάσεως τῆς ἀρχούσης. φησὶ γὰρ, καὶ πόθεν αἰνάαν ποταμῶν. ὕστω δὲ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς, [2] ἀενάοις ποταμοῖσι κατάῤῥυτος. καὶ ὅθεν [3] Θεοκρίτῳ δὲ εἴρη

1. vide STEPH. BYZ. in v. Παρθυαῖοι. ubi Μήδης legitur, pro quo Μήδους reponit HOLSTEN. 2. DIONYS. v. MCXXIV. 3. idyll. XXII. v. XXXVII.

τοιαύτη

τωῦτα χαρὰ, ἔνθα λέγ, Εὖεργ δ' ἀέναον κρηῦλω. ἐ μή τις τῶ σφ ἀντιχάρων αὐτοῦ μβ φαυλότητα, φυλάσσει μ' ἡ ἀλ τ δύο νν χαρὰ, διαπρύσσει ἡ τὸ πάσσ ἡ μέσσ ἀλ συνιζήσεως, ὡς κ ἐν τῇ ἀρχῇ τ ἀναπτυχῶν [1] Οπ παντ.

1056. Μᾶνοι γὰς τ' Ασίης βασιλεύτατον ἔθνος ἔχυσι] Οπ μάνοι οἱ Πέρσαι ἔθνος ἔχυσιν Ασίας βασιλεύτατον, κ μέγας ἀλ τῶτο ἐλέγατο βασιλεὺς ὁ τ Περσῶν, ὡς κ ὁ [2] κωμικὸς δηλοῖ. βασιλικώτατον δὲ τὸ τ Περσῶν ἔθνος, καλάμβυον ὕτω ὑπὸ Πέρσ ἡ ὑπ Μήδου. κτ δὲ ἄλλ, ὑπὸ Περσέως καὶ Ανδρομέδας, ὥς φησιν [3] Ηρόδοτος, λέγων ὅτι ὁ Περσεὺς ὁ Δανάης κ Διὸς ἀφίκετο ὀπὶ Κηφέα ἡ Βῶλ, κ ἔχων αὐτῶ γυναῖκα ἡ Ανδρομέδαν· κ γίνῃ Πέρσην, ἐξ ὧ ἡ ἐπωνυμίαν ἔσχον οἱ Πέρσαι, πάλαι ποτὲ Κηφῆνες ὑπὸ ἡ τούτου Κηφῆνος καλάμβυοι. λέγ δὲ ὁ Διονύσιος κ ὅτι ἀπείρετον ὄλβον οἱ Πέρσαι ἐκειδάλοντο, δόμβοι ἐν μεγάροισιν, ὅτε Μήονας κ Σαρδιήνες ἐπόρθησαν, καθελόντες ἡ Κροῖσον. κ δῆγμά φησι ἡ πλύτε, ὅτι χρύσια μ' τοῖς ἀνδράσι τὰ ὅπλα, χρύσια ἡ τοῖς ἵπποις τὰ χαλινά· χρυσοῖς ἡ πεδίλοις τὲς πόδας ἐκοσμήσαντο. πῶτα δὲ πολὺ φερτέρων τὲς Μήονας, ὅτοι τὲς Λυδὲς, πλησιωτάτες ἐόντες· ὅτε γε κ αἱ παρομοιάζομβαι αὐτοῖς Περσικαὶ ἐμοάδες, ὡς τινες φασὶν, ἀποδημα σύντελὲς ἦν. ἀσκεῖν ἡ λέγουσ) κ μεγαλοφωνίαν οἱ Πέρσαι, κ καῦμα κ ψύχος φέρειν, κ ὄμβρες, κ χιμαίρων ἀλοιάσεις, ὡς τι ἄμεινα φυλάσσειν τά τε ὅπλα κ τὸν ἐδητα. πυρῶσι ἡ τὸ πῦρ κ δι' αὐτὸ οἷα πυρφοιδῆ ὄντα. λέγεται δὲ Περσικὴ τις ἔτι) ᾠδὴ, ἣς τὰς ἀρετὰς ξ' διαειθμῆντται. τίμιοι ἡ παρὰ τοῖς Πέρσαις οἱ μάγοι, οἵ τε ὑῶσιν εἰς ποταμὸν, ἄ τε νίπτονται, ἄ τε λούονται. [4] Ηρόδοτος δέ φησι κ ὅτι Πέρσαι παιδεύεσι τὲς ἑαυτῶ παῖδας, ἀπὸ πενταετῶς, ἕως ἐτῶν κ', ἱππεύειν, κ τοξεύειν, κ ἀληθίζεσθαι. ἱστορεῖ ἡ κ νομάδας πάσης Πέρσας· κ συχνὰ ἔτι) λέγ γῶν Περσῶν. λέγεται δὲ κ σύμβολον ἔτι) ἀπασμᾶ ὅλων Πέρσαις, τὸ ἀριλέσθαι πλὺ πάραν τ κεφαλῆς. μεγάλοις ἡ ὄρεσι ἐλόρομός ἐστιν ἡ Περσὶς, νοτιωτέρα τ Κασπίων ἔσα πυλῶν, ἐκκομβύη μέχρι τ ὁμωνύμου Περσικῦ κόλπου. τὸ ἡ ἀρκτῷον αὐτῆς, τοῖς τ Μήδων φησὶ ὑποπίπτειν, ἄκρ τέμπια ὁ [5] Διονύσιος ἀνωτέρω ἔφη Μηδικά.

1069. Σάδαι] Οπ Σάδαι ἦσαν μ κ Αραβικοὶ, ὡς [6] σημαίνει, ὤκηνται δὲ κ ὧδε Περσικοί. μῦ ἐς οἱ Παπαρλάδαι, σὲι ὧν κατωτέρω

1. lib. 1. v. XXIV. 2. ARISTOPHANES in Pluto. 3. Polymn. LXI. 4. Clio CXXXVI. 5. v. MXVII. 6. vide comm. DCCCLIV.

ἔχουσι

ξαθήσεται. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς καὶ Ἰνδικὸν ἔθνος οἱ Σάδαι συνέσκηνται. ὅπου καὶ ἔθνος Θρᾳκικὸν Σάδοι, ὅθεν τὸν Βάκχης ὀπαδὸν Φρυγίᾳ διαλέκτῳ ἐξ οὗ καὶ ὁ Διόνυσος ἴακχε Σαβάζιος λέγεσθαι, ὅθεν καὶ Βάκχος ὁ αὐτός.

Τασκοί] Οπ. τὸ Τασκοί, ἔθνος Περσικὸν ὄνομα, βαρυτόνως φθεγγόμενοι· οἷς ἀγχιτέρμονες οἱ Πασαργάδαι, ἄριστοι Περσῶν, καθά [1] Ἡρόδοτος, παρ' οἷς Κύρου πάππου πλουτοῦντος, πύργον ὑψηλὸν εἶναι ἐν ᾧ διέτριψε, δίκην σύνδρων λιθοκιονομβώνων, κλίνην τε χρυσῆν ἔχοντα κοσμίαν τε τράπεζαν, καὶ πύλιν ὕλης ὁμοίας, καὶ κόσμον λιθοκόλλητον. φρουρουμένου δὲ καὶ ὑπὸ Ἀριστοβούλου, καλοῦσι Ἀλεξάνδρου, ἰσυλίδου δὲ ὁ πολλῷ ὕστερον. εἶχε δέ, φασί, καὶ ὀβελίσκαμμα Ἑλληνικὸν Περσικοῖς γράμμασιν,

[2] Ενθά δ' ἐγὼ κεῖμαι Κῦρος βασιλεὺς βασιλήων.

ἢν δὲ καὶ ἕτερόν τι τοιοῦτον,

Ὦ ἄνθρωπε, ἐγὼ Κῦρός εἰμι, ὁ τῷ ἀρχῷ τοῖς Πέρσαις κτησάμενος, καὶ τὴν Ασίας βασιλεύσας· μὴ οὖν φθονήσῃς μοι τῷ μνήματος.

καὶ τοῦτο μὲν ἁπλοῦν, καὶ γοργὸν κάλλιον δὲ τὸ ὅτι Δαρείου,

Φίλος ἦν τοῖς φίλοις. Ἱππεὺς καὶ τοξότης ἄριστος [3] ἐγκυμίου. Κυαξάρου ἐκράτησε. Πάντα τοιοῦτον ἀδυνάμιλλον.

Ισίων δὲ ὅπου τὸ μὲν ἐθνικόν, οἱ Πασαργάδαι· ἡ δὲ πόλις Ἰσυλικῶν, ἀπὸ Ἰσυλοῦ τοῦ, τοὺς δὲ Πασαργάδας ἔκτισεν ὁ Κῦρος. διερμηνεύεται δὲ ἡ πόλις χώρα ἢ γλῶσσαν Ελλυνίδα, Περσῶν κρατούσαν.

1073. Χοὰς μὲν Κῆρος ὄρη μέγας, χοὰς δὲ Χόασπις] Οπ. Κῆρος ποταμὸς Περσικός, ἔπι δὲ καὶ Χοάσπης Ινδὸν μὲν ὕδωρ ἕλκων, ὡς καὶ Ινδῶν ῥιζόμενος ποταμῷ, παραῤῥέον δὲ καὶ τὰ Σοῦσα· ἐξ οὗ καὶ μόνου ἔπινεν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς. καὶ ἦν βασιλικὸν ὕδωρ τὸ Χοάσπιον. οὗτος δέ φησι καὶ [4] Ἡρόδοτος, ὅπη τῶν ὑδάτων τῶν Χοάσπου ἀριθμὸν πολλαὶ ἅμαξαι ἀμφέπει τετράκυκλοι ὑποστεγασμέναι κομίζουσι εἰς ἀγγείοις ἀργυρέοις. ἔστι δέ, καθά [5] γεωγράφοι, καὶ ἕτερος ποταμὸς μέγας, ὑπὸ Αρμενίας ἔχων τὰς ἀρχάς, Κῆρος ποτὲ λεγόμενος, ὕστερον δὲ Κῦρος μετονομασθείς. τοῦ δὲ Σοῦσα ὕστερον λεγομένου. Διὸ τὸ μὲν τότε ἀσθενές· σοῦσα γὰρ ἐγχωρίως τὰ κρίνα. τὴν δὲ Περσικῶν ταύτην τὴν Σοῦσαν χώρας οἱ ἐγχώριοι, ἣ μόνον [6] Σούσιοι, ἀλλὰ καὶ Κισσίοι" λέγουσι. πάνυ δή, φασὶ, κομματηρὸς ὁ ἀὴρ τῇ Σουσίδι, καὶ ὕστατα ἐκπυροῦται, ὅς τι ἂν φθάνωσιν αἱ σταῦραι καὶ οἱ ὅροι ἐν τῷ Δηλαίωνι τοὺς ἰδίους, ἀλλὰ καταπλέγουσι. καὶ λιτρὰ δέ, ἤγουν ὕδατα εἰς τὸ λύσασθαι, φερόμενα

1. Clio CXXV. 2. sic PATINUS: ΕΝΘΑ Δ ΕΓΩ ΚΕΙΜΑΙ ΚΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΗΩΝ. 3. γινόμενος. E. 4. Clio CLXXXVIII. 5. STRAB. lib. XV. 6. Σῦσιοι. ἀλλὰ καὶ Σίσιοι MS R. STEPH. quod tamen non reponendum duxit idem STEPH.

ψυχρὰ,

ψυχρὰ, ἐκθερμαίνεται παρεχόμενα. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Μιμβρέπεν ἄρυ, τὰ Σῶσα, ἀφ' οὗ ἐκεῖ, ὡς εἰκὸς, τιμᾶσθαι τὸν Μέμνονα. λέγεται δὲ καὶ τὸν τῶν βασιλέων Περσῶν δυσεμβόλως αὐτόθι κεῖσθαι. καὶ ὁ τὴν πύλην ταύτην ἐλὼν ἐδόκει ἂν, κατὰ τὸν [1] Ἡρώδοτον λόγον, εἰσιέναι τὰ Διὶ ὠδὶ πλούτῳ.

1075. Εὐφρὼν Ἀχάτην] Ὁπ τὸν Ἀχάτην [2] ποταμὸν· ὅτι πολυρρᾶις τε ἐστὶ καὶ χοώδεσιν φησὶ, καὶ εὐφρὼν αὐτὸν καλεῖ, ἀφ' οὗ τὸ πάχος ἀκριδὶς ἐστὶ ὕδατος καὶ εὐθύτατον. φασὶ γὰρ ὅτι οἷα κύλινδρον ὅλον χθονὸς κεῖται, τυτθίστη ὡς χῶμα κυκλοειδὲς. τοιοῦτον γὰρ ὁ κύλινδρος. ἔοικε δὲ ὁ Ἀχάτης μὴ ἐχθρὰς ἔχειν πηγὰς καὶ κρουνὸς, μηδὲ εἰς ἀγκῶνας καὶ κλῶνας ἐλίσσεσθαί τε καὶ ῥέπεσθαι. φαίνεται δὲ καὶ μηδὲ πολὺς ἐών· διὸ τὸ ἄσπαστον. χειμάῤῥοῦς γὰρ, φασὶν, αὐτὸν ποταμὸς κατασύρων χαράδρας. λέγει δὲ καὶ τὰς ἐκεῖ χαρπὰς ἄλλην ἄλλος ἐπ' ἄλλοις, λιαρᾶς μεγαθύτητος ἐξ ἀνέμου. καὶ ἔστιν ἐνταῦθα γλυκεῖα λάξις τὸ, μεγαθύτης, μετενηχθεῖσα ὅτι τὸ ἀναίδητον. ὡς καὶ ὅτε ὁ [3] ποιητὴς ὅτι ὅπλον τὸ ταῦρον λέγει, καὶ τὴν χθόνα μελᾶνα. καὶ ἔστι τοῦτο μεταφορὰ πρόσωπον ἀπὸ τῶν ὀρώντων ὅτι τὰ ὁρώμενα. μεγάθυσι γὰρ πάντα καὶ μεγύουσι καὶ μελαίνει, ἃ τὰ ὄπλα, ἀπὸ τῆς γῆς, ἀπὸ οἱ χαρποὶ, ἀλλ' οἱ βλέποντες αὐτά.

1082. Ἦτοι μὲν παρὰ χοῦμα τὸ Περσικὸν ἀκεανοῦσι Καρμανοὶ] Ὁπ ἀπὸ τὴν Περσικὴν θάλασσαν μέχρι ἔθνους οἱ Καρμανοὶ, ἔνθα ποταμὸς ῥέουσι κατάφορον χρυσὸν καὶ μέταλλα δὲ εἰσὶν αὐτόθι ἀργύρου καὶ [4] χαλκοῦ καὶ μίλτου. καὶ ὅπερ δύο, κατὰ [5] μεσημβρίαν, τὸ μὲν [6] ἀρσενικὸν, ὅπερ οἱ τινὲς γλαῦκα φασὶν ἀρσενίκιον· τὸ δὲ, ἄλλο, γίνεται ἤ, φασὶν, αὐτόθι καὶ βίσεις πολλάκις [7] διπήχεις, κυκλοξόγκου τε καὶ μεγαλόξεστου. εἰς δημόσια δὲ καὶ γλαῦκαν ἐγχωρίαν ἡ Καρμανία ἐρμηνεύεται.

1086. Γεδρωσῶν ἔλαχε] Ὁπ ἀπὸ ἀνατολὰς τῆς Καρμανῶν ἐστὶ Γεδρωσῶν ἔλαχε γῆ, γένεσιν ἀκεανῆς μεγαλήτου. τότον δὲ χώρα Γεδρωσία, ὧν τε αὐτὸς ἀναλογώτερον καλοῦσι Γεδρωσιανὸς, καὶ [8] μεσημβρίαν. λέγουσι δὲ καὶ Γεδρωσιμοί. ἀκαρπία δὲ ἡ Γεδρωσία καταγελᾶσι λέγεται πολλάκις, καὶ ἀφ' οὗτο τοῖς αὐτόθι ἡ καρπὸν εἰς ἔτη πλείω ταμιεύσαι. ἀρωματοφόρος δὲ ἡ Γεδρωσία, καὶ μάλιστα νάρδῳ καὶ σμύρνῃ. καὶ ὁ φασὶ τοίνυν Ἀλεξάνδρῳ ὀδεύειν ἐκεῖ, τότοις ἐχέπτο ἀπὸ ὀφρύος τε καὶ κεφαλῆς. λέγει δὲ καὶ [9] Ἀρρίανὸς ὅτι ἐν τῇ ἐρημίᾳ τῆς Γεδρωσῶν πολλὰ νάρδου εἰσὶ σμύρνης. ἔχει δὲ καὶ νάρδῳ ξύλα πολλὰ καὶ εὐώδη.

1088. Ἰνδὸν παρ' ποταμὸν] Ὁπ ἀπὸ αὐτὸς τῆς Γεδρωσίας, ὁ Ἰνδὸς

1. Terpſich. XLIX. 2. lege κοῦμα. 3. HOMER. Il. N. v. CCLXV. 4. χρυσοῦ MS R. STEPH. 5. STRABON. lib. XV. 6. ἀρσενικὸν MS R. STEPH. 7. δίκηυς MS R. STEPH. 8. STRABON. lib. XV. 9. lib. VI. de expeditione ALEXANDRI.

μέγιστος ποταμὸς, ὃν Σκύθαι νότιοι παροικοῦσιν, οἱ καὶ Ινδοσκύθαι συμβάντως λεγόμενοι. Καὶ σημείωσαι ὅτι ὁ μόνον βόρειοι Σκύθαι, ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ὅτι Σκύθαι νότιοι. ἔχειν δέ φασι τὴν Ινδὸν, καθὰ καὶ ἡ Γάγγης, ἀρξάμενον ἀπὸ τῶν Καυκάσου ὄρους ἀρκτικῶς ἀνατολικῶς, λαβόντα τὸν ἔξω ἀπὸ νότου ὁρᾶν ἐλαύνοντα, κατέναντι δὲ Ερυθρᾶς θαλάσσης, ἤγει τὴν Ερυθραίαν καὶ Αἰθιοπικὴν ὠκεανῦ, εἶτα τὰ ἕῳα τῆς Περσικῆς κόλπου· καὶ σχίζεσθαι εἰς δύο στόματα διέχοντα ἀλλήλων σταδίους ᾳ' καὶ ω', ὡς καὶ [1] Αἴσχυλος ἱστορεῖ· ἃ δὴ στόματα ποιεῖσθαι τὴν Πατάλην οἷα νῆσον ἀπολαμβανόμενα καὶ ἐπαναλαμβάνει ὡς λόγῳ ἀξίαν, λέγων, μέσην ὁπόσην νῆσον, ὁποία ἂν καλῶσι Πατάλην. Σχίζεσθαι δέ, φασὶν, ὡς ἡ νῆσος αὕτη τὸ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα. καὶ δὴ καὶ Δέλτα τινὲς κατ' ὁμοιότητα σχήματος ἐκάλεσαν καὶ αὐτήν. φασὶ γοῦν [2] Αἴσχυλος, δίσχιζος ὤσιν ὁ Ινδὸς, καὶ Δέλτα ποιεῖ καὶ ἔστι ἐν τῇ κάτω Ινδῶν γῇ, τῷ Αἰγυπτίῳ Δέλτα παραπλήσιον. πόλις δ' ἐν αὐτῇ ἀξιόλογος τὰ Πάταλα, ἀφ' ὧν ἡ νῆσος Πάταλλη· ἔστι δέ, ὡς οἱ ἀκριβεῖς λέγουσι, πλὴν δ' καὶ βαρυτόνως Παταλήνη, ὡς Πειρήνη ἀναγινώσκουσι. ἡ δὲ μεγάθους καὶ ἡ ὀξύτης τοῦ Ινδοῦ ποταμοῦ δεῖγμα καὶ τοῦτό φασιν οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἐκλιπὼν τὸ οἰκεῖον ῥεῖθρον ποτὲ, καὶ εἰς πεδία πνὰ κοῖλα ἐκταπεὶς μενος, καὶ ὃν καταῤῥάξας, ἠφάνισε χώρα πλειόνων ἢ χιλίων πόλεων, σὺν τοῖς κώμαις.

1095. Ἐπὶ κλίσιν ἡλίου Ωρείτας τ', Ἀριβάς τε] Οτι ὡσεὶ δίσχιζος ὁ Ινδὸς ποταμὸς Ωρείτας, διὰ διηκόντων χαράδρων, ὡσεὶ ἀνταναστόντων τῶν ἐν τῷ Ωρείῳ τῆς Εὐβοίας Ωρεινῶν. ἐκείνοι γὰρ διὰ διηθήσης χάραδρος, διὰ συναίρεσιν. αὐτὸν δέ εἰσι καὶ Ἀριβεῖς, ὁμοίως τῷ ι' καὶ αὐτοὶ διηκόντων παραλληλόμενοι, ὥς τινες ἐν τοῖσιν α', Ἀραβας χάφασι, τάχα σκηνίτας τινὰς ὄντας, ὁποῖοι καὶ ἐν τῇ βαθυτέρᾳ Ἀραβίᾳ εἰσί. σκοπτέον δὲ μή ποτε καὶ Ἀριβεῖς ὀφείλουσι χράδιδα οἱ Ἀριβεῖς ἔτοι. μέμνηται γὰρ τοιούτου ἔθνους Ινδικῆς ὁ [3] γεωγράφος, λέγων, Ἀριβεῖς ὁμώνυμοι ποταμῷ Ἀριβεῖ, οἰκοῦσι αὐτὸν ἀπὸ τῆς Ωρειτῶν. ὁ δ' αὐτὸς καὶ τὸν Ωρείτας ἔθνος λέγει αὐτόνομον.

1096. Ἀραχώτας] Οτι τὸν Ἀραχώτας λινοχλαίνους λέγει, διὰ ἰδιότροπον ἴσως ἱματισμόν, ὥσπερ καὶ οἱ Μελάγχλαινοι ἔπαδον, ἐξ ἱματίων κλινθέντες καὶ αὐτοί. τὸν δ' Ἀραχώτας, τινὲς Ἀραχωτὲς φασιν ὀξυτόνως, λέγοντες ὅτι μὴ ἡ Ινδὸν οἱ Παροπαμισάδαι, εἶτα ὡσεὶ νότον, Ἀραχωτὸν ὡσεὶ ἑωσφόραν δ' τοῖς Παροπαμισάδαις παρέχειν] Αριστ.

1097. Παφπανισσὸν] Οτι βέλονται τινες Παφπάνισσον ὡσπαρεξυτόνως

1. in lib. rerum Indicarum. 2. lib.v. de expeditione ALEX. 3. STRABO lib.xv. λέγων

λήνας ὄρος Ινδικόν· ὑ μὲν Παρνισὸν, ὡς πολλὰ τῆδ' ἀντιγράφων ἔχυσι πολλοὶ δ' ἢ ὀξυόνυσι, καὶ ἀλλ' ἢ μ' γράφυσι Παρπαμισόν. ὁ δὲ [1] γεωγράφος Παροπαμισὸν γράφει πεντασυλλάβως, καὶ τὰς ἐκεῖ Παροπαμισάδας καλεῖ. τὰς δ' ὑπὸ τὰς πύλας ἢ τοιύτα ὄρυς ὁ Διονύσιος λέγ' πάντας ξυῶ ἐπωνυμίᾳ ἔδ) Ἀριλιώτας· καὶ ὑ χώρα αὐτῆδ' Ἀριανὴ, χῖ ἢ [2] γεωγράφος, λέγοντα ὅτι μὲ ἢ Ινδικὴν ὑ Ἀριανὴ μερεῖς· ἔνθα καὶ οἱ Ἀρβιτες, εἶτα Ωρεῖται, οἷς ἐριζᾶς Ἰχθυοφάγοι. ἐοίκασι δὲ ὅτω λέγεσθαι ὑπὸ [3] Ἀρίυ ποταμῦ, ὡς παρειμφαίνει [4] Ἀρρῖανὸς ἐν τοῖς ὠδὲ Ἀλεξάνδρε. [5] Ηρόδοτος δέ φησιν ὅτι καὶ οἱ Μῆδοί ποτε ἐκαλοῦντο Αριοι· ἀφικομένης δ' ἢ Μηδείας εἰς αὐτὸς, μεσβαλον τὸ ὄνομα. οἵδε δὲ καὶ τότως τὰς ἰδίως λεγομένης Ἀρείας, ὃς καὶ λέγ' τόξοις ἐσκεδάσθαι Μηδικοῖς. ὁ δ' Διονύσιός φησι καὶ ὅτι οἱ Ἀριανοὶ φαίνλω χρόνα οἰκῶσιν, ὑπὸ λεπῆ ψάμμῳ πλάθεσαν, καὶ ξώπτουσι δυσεῖαν, τετῖσι φυτοῖς χθαμαλοῖς καὶ δαμαιθέτοιν· ἄκρᾳ ὁ μὲ [6] ποιητὴς ξωπῖαι λέγ', ὁ δ' πολὺς ὄχλος, ξωπέκια. ἀλλὰ καὶ τοιαύτης ὕσης τ' ἐκεῖ γῆς, ὅμως εἰσὶ, φησὶν, αὐτοῖς ἄλλαι κέλευθοι ἐπαρκεῖς εἰς ζωλύ. κομίζει γὰ αὐτοῖς ὑ γῆ ἄλλον ὄλεον ἀκήρατον. πάντη γὰ λίθος ὀξὺν Ερυθρὸν κυραλίν, πάντη δ' ὑπὸ πέτρας αἱ φλέβες ὠδίνυσι χρυσῆς κυανῆς τε καλιὸ πάκα σωπφείρε. κἀντεῦθεν οἱ ἐγχώριοι ἐπιτεμνόμενοι, βιοτήσιον ὄνον ἔχυσι, ἄγυσι ἐξωνέοντται δ' αὐτῶν τὰ εἰς βίον. ἔστ δ' τὸ βιοτήσιον, ὅμοιον τῷ φιλοτήσιον καὶ νεοτήσιον. Ισέον δ' ὅτι χρυσὴν ὁμῶς καὶ κυανῆν ἢ σώπφειρον εἶπεν, ἐπειδὴ τοιαύτας πέμπει χρέας. τὸ δ' κυράλιον ἢ ἢ Γοργόν' αἷματος ὑποσάζει μυθεύεται, ἀφ' ἧς, οἷα κόρης ὕσης, ὑ κλῆσις τῷ λίθῳ ἐπιγένησεν.

1107. Ινδῶν ἐρατεινὴ πέπαται αἶα] Οτι ὑ ἢ Ινδῶν γῆ, ἔθνος μεγίσου πάντων καὶ αὐδαμονεςάτε, πασῶν ἐχάτη ὧδε τοῖς ἢ ὠκεανῆ κεῖται χείλεσιν, ἰῶ ὁ ἥλιος ἐρχόμενος ἀπῖσιν, ὅθι ἢ γῆν ἀνερχόμενος, τετῖσιν ἀνίσχων, ἀνατέλλων. δὸ καὶ θερμότατος παρ' αὐτοῖς ὁ ἥλιος τὸ ἐωθινὸν, ὡς φασιν οἱ παλαιοί· καὶ πολλῷ μᾶλλον ὑ ἐν μεσημβρίᾳ, χῖ ἢ Ελλάδα. καὶ ἀλλ' τοῦτο καὶ χεῶμα φέρυσι παραπλήσιον Λιβύοις. καὶ τοῦτο μὲ ὕσης. ὁ δ' Διονύσιος πολὺ ἔπεινον κατατείνων ἢ Ινδικῆς, φησὶ, δὸ τὸν τε χρόα οἱ ἐκεῖ κυανέεσι, θαυμάσιον λιπόντες, τείχας τε ποταίτας φρῶσιν, ὑακίνθῳ ὁμοίας· ὅθεν ὁ [7] ποιητής πυ φησὶν, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας, ἤτοι μελαίνας. μέλαν γὰ καὶ τὸ [8] ἄνθος". μελανόπεζας δὲ καὶ ἢ

1. STRABO lib. xv. 2. STRABON. lib. xv. 3. Ἀρίυ scribendum est ita enim habet ARRIANUS. 4. lib. iv. de expeditione ALEXANDRI. 5. Polymn. LXII. 6. HOMER. Iliad. Φ. v. DLIX. 7. HOMER. Odyſſ. Ζ. v. CCXXXI. 8. ὁ ὑάκινθος addunt c. E quod explicationis gratia apponitur.

Ινδῶν μάλιστα οἱ μεσημβρινοὶ, καὶ ἡ χρυσῆ ὄμοιοι τοῖς Αἰθίοψι, ἀφ' ἧς ἡ ὀπτιλείπειν ἡ ὀπτόπλας ἰκμάδα, ὀπτιμῶντος ἧ ἡλίου· ὅθεν καὶ ἐλοτειχίσιν. εἰσὶ δὲ καὶ μακρόβιοι καὶ οἱ μὲν, φησὶ, χρυσῦ μεταλλεύουσι ψηφῖδας, ἡ χρυσῦπτιν ψάμμον μακέλλαις λαχαίνοντες, ὃ ὅζιν ἀποίγοντες, σκάπτοντες ἐξ ὧ καὶ τὸ λάχανον. οἱ ἧ ἱστοὺς ὑφαίνουσι λινυρίας· οἱ ἧ ἐλεφάντων λάνας φριδέντας ἀποξύουσιν ὀδόντας, ὡς ἕτεροι ἐλεφάντων κέρατά φασιν. ἄλλοι ἧ, φησὶ, τῶν Ινδῶν ὅτι ἧ τῶν χειμαῤῥόων φεῤῥολαῖς, ἃ πεμμολαῖς, ἤγουν ἐκρύσσουσιν, ἃ βηρύλλια γλαυκιῶντα λίθον ἰχνεύουσιν, ἃ ἀδάμαντα μαρμαίροντα, ἃ χλωρὰ σμαραγίζοντα ἴασπιν, ἃ γλαυκὸν λίθον καθαρῶ τοπάζῳ, καὶ γλυκεραῖν ἀμέθυστον ὑακινθίνα πορφύροντα. Καὶ ὅρα ὅπως ἕκαστον λίθον μετ' ὀπτιθέτω πεφυκυίᾳ ἐξιλύσηκε, γλυκέος χρόαν, καὶ φαίζων καλῶς τὰ καλά. λίθος ἧ τὸ τόπαζον ἀφανὴς, ὃς καὶ τοπάζιον πετραπυλλάζων λίγεται, χρυσοειδὴς ἀπλάμπον φέγγος, ὃ μὴ ἡμέραν ἃ ἑξῆς ἰδεῖν ὑφαιρεῖται ἧ, φασὶ. νύκταρ ἧ ὁρῶσιν οἱ συλλέγοντες, καὶ φεικαθάλλοντες σμεῖα τῆ ὀρύγματι, μὴ ἡμέραν ἀνορύσσουσιν. ὅτε πυίοις λίθοις καταφύσας τὸν Ινδικὸν ὁ Διονύσιος, ἐπάγει ὀπφωνημαπικῶς, καὶ συντομίαν, ὅτι παντοῖον ὅλεον αὔξει, ποταμοῖς ὅσα καταῤῥεῖτος ἔνδα καὶ ἔνδα. ναὶ μὴν, φησὶ, καὶ οἱ λειμῶνες οἱ ἐκεῖ ἀεὶ κομῶσι πιπάλεις. ἄλλοθι μὲ γὰ κέγχρος σίῤῥεται, ἄλλοθι ἧ ὕλαι θάλλουσιν Ερυθραίκ καλάμη, ἧ ἀρωματικὴ δηλαδὴ· Ερυθραίκ λεγομένης ἀφ' τὸν τόν Ινδίαν ἕως καὶ εἰς τὴν Ερυθραῖον παράκειν ὠκεανόν. ὅθεν δῆλόν ὅτι καὶ ἐκ τῆ τόν Γαγγίτην χώρας, καθ' ἣν [1] Διονύσιον, φεῖ τὰ τέρματα ἔλκεσθαι τὴν Κωλιάδος γᾶς, ἤτοι τὴν Ταπροβάνης, ὅπου τὰ μέγιστα κήτη, ἄφθ αὐτὸς Ερυθραίκ πόντε εἶπε βοτά. καὶ ὕτω μὲν ὁ Διονύσιος. ἕτεροι ἧ καὶ πολυφάρμακον τὴν Ινδικὴν ἱστοῦσι, καὶ πολυήνεζον, καὶ πολυχρώματον, καὶ δίκαρπον, καὶ δίφορον, καὶ τὸς ἐκεῖσε ἄνδρας εὐμεγέθεις, καὶ πενταπήχεις τὸς πολλὸς, ἃ ὀλίγον ἀποδέοντας· ὧν καὶ ὁ βασιλεὺς Πῶρος ὑπὲρ πενταπήχεις ἱσόρηται. καὶ φιλοφόνοι ἧ οἱ Ινδοὶ λέγονται, καὶ φιλορχήμονες ὑπὸ Διονύσε. ἐλεύθεροι ἧ πάντες Ινδοὶ, καὶ ὐ πεδοῦλος Ινδός. εἰσὶ ἧ καὶ μελάντεροι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, πλὴν Αἰθιόπων, καὶ τὰ ἐς πόλεμον ἡνιαύσατοι. φασὶ ἧ καὶ σκιρτὰ παρ' Ινδοῖς γίνεσθαι ὑπνων φλοιῶν ξαινομένης βύσσου. ἐπανδεῖν ἧ καὶ ἀνδράσι ἀγελίοις ὡς ἔστιν καλλονῆ καὶ ἀρετῆ φερόμενον ἐκ τῆς φερβάτου. ἐξ ὧ, φασὶ, καὶ εὐθέτως σινδόνες ὑφαίνονται, τοτίσιν εὔμυτοι, ὡς καὶ ἐν Ιλιάδι γέγραπται· ὅστε ἐπίσημοι ἐλέγοντο οἱ συχνοί. λέγεται ἧ καὶ ὅπ ἰχθυοφαγῆσαι πολλοὶ τῆς Ινδῶν, ὠμὰς ἰχθύας σιτούμενοι. καὶ ὅπ τὰ ἑῶα τῆ Ινδίας, ἐρημία ὅτι ἀφ'

1. v. MCXLVII. &c.

τὴν

πλὼ φάμμον. καὶ ὅτι οἱ ἰχθυοφάγοι πλοῖα ποιοῦντα καλάμινα· καὶ ὅτι ἐν γόνῳ καλάμῳ πλοῖον ἀπαερίζει, ὡς φησιν [1] Ἡρόδοτος. ὧδε δὲ τ' ἀνατίφω [2] ξυδόντες καλάμια φασὶ τοιοῦτα· οἱ παλαιοὶ εἶζαι καλάμων μεγάλων καὶ τῇ φύσει καὶ τῇ ἐψήσει γλυκείας. καὶ πάλιν, κάλαμοι ποιοῦσι μέλι, μαλισσῶν μὴ ὄντων. τὸν δὲ φαγόντας ὠμὸν τοῦτο, μαθόντα. καὶ ἄλλως δὲ κάλαμοι ἀπὸ ὕδατι παρόντες ἐν Ινδίᾳ, ὡς ἐξέβη, καθὰ καὶ παρὰ τοῖς ἑσπερίοις Αἰθίοψι. ὧν καλάμων ἕκαστον γόνυ χωρεῖν λέγει· κοίνικας τρεῖς. λέγεται δὲ νόμον ἄριστον εἶναι παρ' Ινδοῖς, τὸ εὐρέντα τι ὀλέθριον, ἀνάγκην ἔχειν ἐξδείσειεν καὶ ἄκος τοῦ κακοῦ.

1118. Ἀναύρων] Οτι τὸν χειμάρρους καὶ ἐπὶ ἀναύρους λέγει, ἀφ' τὸ μὴ ὁμοίως τοῖς ἀεννάοις αὔρας ἀνιτιλεῖν.

1134. Γάγγης δ' εἰς αὐτὰς· ὁ δὲ Καύκασος ἐς πόλον ἄρκτιον] Οτι τὸ χῶμα τ' Ινδικῆς, ὡς καὶ ὁ [3] γεωγράφος φησί, τίσσαρσιν ἤρμοσται πλευραῖς, λοξαῖς πάσαις, ἑξάμορον ἀνιτιλοῦσαι. ὧν ἑσπερία μὲν, ἡ πρὸς τῷ Ινδῷ ποταμῷ· νοτία δὲ, ἡ πρὸς τ' Ερυθρὰν νεύουσα· ὁ δὲ Γάγγης, ἐφ' ἃ εἰς δὲ πόλον ἄρκτιον ὁ Καύκασος, ἤγαν, καὶ τ' [4] γεωγράφου, τὰ τ' Ταύρου ἔσχατα. Καὶ σημείωσαι ὅτι καὶ τ' Διονύσιον καὶ Ινδικὸς ὄζει Καύκασος, ὡς ἀνθεν εἴρηται. τὸ δὲ, πόλον ἄρκτιον, τ' ἀρκτικὸν δηλοῖ τόπον τ' ἀρετῆς, ὡς ἤδη σεσήμανται. ὅτι δὲ ὁ Γάγγης καὶ ὁ Ινδὸς μίγνυσι ποταμοῖς, καὶ αὐτὸ σεσήμανται. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐνταῦθα μὲν γεωμετρικὸν τετράγωνον χῶμα ὁ ἑρμῆς, τὰς ἀμφὶ σεις ὡς καὶ καὶ χασμὼν ἀγομένας ἔχων, ἀλλὰ καὶ ὁμοίας πως ἀλλήλαις δηλαδὴ ὄσας. μάλιστα δὲ, ὡς ὁ [5] γεωγράφος φησὶ, ἑρμῆς δὲ τετράγωνον σισκευάζων, ἀλλὰ τὰς μὲν δύο ἔχον ἐξείας, τὰς δὲ λοιπὰς ἀμβλείας τὰς ἀπεναντίας ἀλλήλαις, ὡς ἐν τοιαύτῃ παραλληλογράμμῳ. τοιοῦτος δὲ, φασὶ, χῶματος ὢν ὁ τὸ μέσον, ἀπὸ δηλονότι τετράγωνος, καὶ ὀρθογώνιος. καὶ ξύλινον δὲ ζωγρεῖον ὄρνιθος, ἤγαν κλεῖον, ὠδασκάλουν τ' φύσιν ὠδαλλάλα θέσεως τ' πλευρῶν, χῶμα ἀποτελεῖ. καὶ τοιοῦτος μὲν ὁ ἑρμῆς τὸ χῶμα. εὖρε δὲ καὶ ἰχθὺς λεγόμενος ἑρμῆς, ὡς καὶ [6] Αἰτίαις ἱστορεῖ, καὶ ἃ ἐν Θετταλῶν γλῶσσα παρελαλεῖ. ἔστι δὲ ἑρμῆς καὶ τις πρόχοος, ὃν τρέποντες ἐν ἰμάντι καὶ τύπτοντες ἐκτύπτειν, ἑρμῆς τ' ὀνοματοποιίαν καλεῖ-

1. Thal. XCVIII. 2. DIONYS. v. CMXXXVII. 3. STRABO lib. II. 4. STRAB. lib. VII. 5. STRABO lib. II. 6. deipnos.

μβωνος. [1] Απολλώνιος ἓν ἐν Αργοναυτικοῖς λέγει, ξόμβῳ καὶ πυμπάνῳ ὑπὸ Φρυγῶν τῷ Ρέᾳ ἰλάσκεσθαι. ἔστι δὲ καὶ φαρμακίδων τροχὸς ὁ ξόμβος παρὰ [2] Θεοκρίτῳ, καταγοητευόμενον ἐν τῇ τρίοδῳ. πτερὸς δὲ [3] ξύγξος γράφουσι λίαν τ' ὀ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Περιθῷ αἰθέριον ξύμβον φησὶν, ὃ ἐξ ἑροφλοῦ καὶ τροχοειδῶς κίνησιν. ὑπὸ τούτου δὲ καὶ τὰς κινήσεις ὁ [4] Απολλώνιος ξυμβόπας καλεῖ. καὶ τάλαι καὶ ἡ ὠδὴ τῇ Αἰλιανῷ κειμένη ἄπορον λέξιν, τὸ ἐξξυμβόνα, ἐκ τοιούτου τινὸς ἔοικε τ' ἀρχαίου. ἐν οἷς λέγει ὅτι ἑπτάδυα τὰ χρήσιμα, καὶ εἰς ἀσωτίαν ἐξξυμβόνα τὰ πιμώτατα.

1138. Δαρδανέες· τόδε λοξὸν] Οτι οἱ Δαρδανεῖς, Ινδικὸν ἔθνος· οἱ μὴν τοὺς Δάρδανοι, Τρωϊκόν.

1139. Τδάσπης] Οτι ὁ Τδάσπης (ποταμὸς δὲ καὶ οὗτος Ινδικὸς) πλωτὸς ὅτι ναυσὶν, εἰς ὃν Ακεσίνης ἐμβάλλει, λοξὸς ὑπὸ σκοπέλων φερόμενος· ὡσεὶ ἔ ὁ [5] γεωγράφος φησὶν, ὅτι Ακεσίνης ἐν τεττάρων σταδίων ἀναβαίνει πήχεις μ', ὧν οἱ μὲν κ' πληροῦσι μέχρι χείλους τὸ ῥεῖθρον, οἱ δὲ κ' ὑπερχέονται εἰς τὸ πεδίον, ὅθ' ἡ νησίζουσιν οἱ αἱ πόλεις, ὡς καὶ ἐν Λιγύπῃ. ἵδρυται γὰρ ὅτι χωμάτων. [6] Αἴθιοπες δὲ ἔτω φασὶν, ὁ Τδάσπης εἰς τ' Ακεσίνην ἐμβαλὼν τὸ πᾶν ὕδωρ, Ακεσίνην παρέχεται καλλίμορον. λέγει δὲ καὶ ὅτι αἱ τεσσαράκοντα τ' Αλεξάνδρου τειχῶν τμηθεῖσαι, καὶ ὅτι ζευγῶν ἀφικομένων σωτηρίαν ἐν τῷ Τδάσπῃ, καὶ ὠφθησαν ναυτικοί.

1140. Κώφης] Οτι καὶ ὁ Κώφης Ινδικός ὅτι ποταμὸς, ὃν ὁ Ηφαίστιος μὲν καὶ αὐτὸς ἐν τῇ καθόλου περιοδίᾳ βαρυτόνως ἐκφέρει, καὶ μὲν τ' σ', ὡς τὸ Χρύσης. Αριστόνικος δὲ, ὥς φασιν, ἐν πέμπτῳ περὶ Αλεξάνδρου, τ' Κωφῆνα, ὡς τ' Σωλιῆνα, φησίν. ὁ [7] γεωγράφος δὲ ὁμοίως τῇ Διονύσου ἐκφέρει, λέγων, Χοάσπης εἰς τ' Κώφην ἐμβάλλει. καὶ πάλιν, μὲν τ' Κώφην ὁ Ινδὸς, εἶτα ὁ Τδάσπης, εἶτα ὁ Ακεσίνης, καὶ ὕστατος ὁ Τπασις. τ' δὲ Τδάσπην πλωτὸν νήσοις ὁ Διονύσιος λέγει. οἱ δὲ παλαιοὶ μεταξὺ τ' πε Τπάνιος καὶ τ' [8] Τδάσπου ἔθνη μὲ κεῖσθαι λέγουσιν ἐννέα, πόλεις δὲ ὠκίσθαι εἰς πέντε.

1141. Ταξίλοι ἄνδρες] Οτι καὶ πολλὰ τ' ἀντιγράφων Ταξίλης γράφουσι τὸ Ινδικὸν ἔθνος, ἀλλ' ὁ γεωγράφος Ταξίλης γράφει διὰ τ' α, καὶ Τάξιλα τ' κατ' αὐτὸν πόλιν, μεγάλην αὐτὴν λέγων, καὶ εὐδαίμονα,

1. Argonaut. lib. I. v. MCXXXIX.
2. idyll. II. v. XXX. 3. hinc emendetur fragmentum EURIPIDIS e PERITHOO, hoc modo.
Σὶ τ' αὐθρωῦ, τ' ἐν αἰθερίῳ
Ῥόμβῳ πάντων φύσιν ἰμπλέκεσθ'. ὃν πέμει μὲν φῶς, ---
4. Argonaut. lib. IV v. CXLIV. 5. STRAB. lib. XV. 6. lib. VI. de expeditione ALEX.
7. STRABO lib. XV. 8. Χοάσπου MS R. STEPH.

καὶ

καὶ οὐνομωτάτην· καὶ τινα ἄνδρα [1] Τάξιλον ἱστορῶν αὐτῆς βασιλέα, καὶ λέγων ὅτι φιλανθρώπως αὐτὸς καὶ οἱ ἐκεῖ διεξάμενοι τ' Αλέξανδρον, ἔτυχον πλειόνων ἃ ἔδωκαν. διὸ καὶ φθονηθέντες οἱ Μακεδόνες ἔλεγον ὡς ἐκ εἴχεν Αλέξανδρος ὃς συνεργήσει, πρὶν Αλεξίωναι τ' Ινδόν.

1143. Πευκολέων. μᾶ τὸς δὲ, Διωνύσου διαπόντες Γαγγαρίδαι] Οπ ἔθνος Ινδικὸν οἱ Πευκολεῖς, ἄγχια φῦλα. πινὲς δ' Αλε τ' ν' χράφη Πευκολεῖς. Ινδοὶ δ' καὶ οἱ Γαγγαρίδαι, ὃς Διονύσῳ καλεῖ διαπόντας· ὅτι, φησὶ, χρυσὸν καταφέρουσι ὁ Τιβρὶς τε ποταμὸς ὁ καὶ ἀνωτέρω ἐρεῖς, καὶ ὁ Μάγαρσος, λαμπρότατοι ποταμοὶ, ἀπὸ Ημωδῶν ὀρῶν φερόμενοι ὅτι τ' Γαγγίτιδα χώραν, φέρε νότον εἰς τὸν μεσημβρινὸν Κωλιάδα νῆσον τετρασυλλάβως, ἃ Κωλίδα τετρασυλλάβως χρῶ συλλοπὴν. διὸ καὶ φερομένους εἰς τ' ὠκεανὸν φησιν, ὡς ὑπ' αὐτῆ νησιζομένῳ. καὶ δυσείμβατον αὐτοῖς εἶναι λέγει, διὸ καὶ καλεῖσθαι Λορνιν. τοῦτο δ', ἃ Αλε τὸ ὕψος· ἀπείρατος γάρ ἐστιν· ἃ διότι αὐτὴ φερομένη ὅτι τῷ ἡλίῳ βατή. διὸ καὶ ἃ φέρουσι τὰ πίλινα τ' τ' ἡλίῳ θέρμιον ἐκεῖ φερόμενον ἀνατέλλοντος. Ισέον δ' ὅτι Λορνις ὁ τόπος ἔστι λέγεται Αλε τ' ι'. διὸ δ' δυνατὸν καὶ Αλε τ' ο' λέγεσθαι αὐτῷ, εἶτα ὁ [2] Λυκόφρων Λορνὸν τινα λέγει λίμνην. καὶ φέρει τ' Αλεξάνδρειαν δ' χώραν τ' ἐνδεῖσαι φερὶ τόπων τούτων ἱστορεῖται τι ὀνομαζόμενον Λορνον, ὡς ὀρνέοις ἄβατον, ἐξ ἃ πνεῦμα φθορεποιὸν ἀναδιδόμενον, μικρὸν τι κυφοῦν, καταχλᾶται κάπα· ὑφ' ἃ φθείρει εἴτε παραπλὴν ὀσφρήσεται· κἂν ἰσαθύνητο, φασὶ, τὸ τοιοῦτον πνεῦμα ἔξω, ἐκ ἂν ᾠκίσθη ὁ τόπος. ὅμοιον δέ τι καὶ ἐν [3] Ιεραπόλει τ' Ασίας πνεῦμα ἱστορεῖται, ὃ πάντα τὰ ὀσφραινόμενα φθείρει, πλὴν εὐηνέχων· λέγεται δ' καὶ πέτρα τις Λορνος φερὶ τ' Ινδίαν, ἣν φ' ὁ Ηρακλῆς μὲ φερσβαλὼν εἰς τοὺς ἀπικρύδην, Αλέξανδρος δ' χρ' μίαν εἶλε φερσβολήν. ταύτης δ' τ' Λόρνε τὰς ἐξίζας ὁ Ινδὸς ποταμὸς καταρρέειν λέγεται. τὸς δ' ἐνδέντας δύο χρυσοφόρους ποταμοὺς, τ' Τιβρ καὶ τ' [4] Μάγαρσον, φασὶν ἐξιόντας τ' Ημωδῶν ὀρέων, ἄνω ἀνωτέρω Ημωδῶν ἔρη ὄρος ὁ [5] Διονύσου, ἀφανίζεσθαι, καὶ κρυβέντας ἐπ' ἴσσον ἀναλύειν ἐκλελοιπότας. πολὺς δ' ἐν τ' ἰσρείαις ὁ Ινδικὸς Τιβρις. δείκη τε δ' φασὶν, ἃ πέραν αὐτῆ, καὶ οἱ χρυσωρύχοι μύρμηκες αὐτῆ τε λέγοντας δ', καὶ ἄλλα δ' πολλὰ τῷ τόπῳ φερτερατεύονται. φασὶ δ' καὶ τ' Αλέξανδρον μέχρις αὐτῆ ἐλθόντα, φραιτέρῳ κωλυθῆναι φερελθεῖν, μαντείοις τι φερσίχοντα, καὶ Αλε τὸ ἀπαγορεῦσαι τ' στρατόν. οἱ φραιτέρῳ τ' Τιβρίδος ἐκεῖνόν φασι φερελθεῖν μέχρι καὶ εἰς Γάγγην, ὃν τινα Γάγγην μέ-

1. Ταξίλων C. B. 2. Alex. v. DCCIV. 3. ἱερᾷ MS R. STEPHANI. 4. Μίγαρ- 5. DIONYS. v. DCCXLVIII.

γιστον

γεσον τ' Χ[ρ] τ' ἀκμιθύων ποταμῶν ἰσορῶσιν, ἐκ τ' Ημωδῶν ὀρέων κατα-
φερόμενον. μεθ' ὃν Δύτερον ἔθ) λέγουσι τ' Ινδὸν, καὶ τρίτον καὶ τέταρτον
Ισρον καὶ Νεῖλον. φασὶ δ' καὶ ἱ ποταμὸς τὸς [1] ἀξιολογωτάτους εἰσέρ-
λειν εἰς τ' Ινδὸν, ὧν ὕστερον ἔθ) τ' Τπανιν· ὃς πάντας ὁ Ινδὸς ὑδρο-
δῶν, ὡς φησιν [2] Αρριανὸς, καὶ τῇ ἐπωνυμίᾳ κρατήσας, ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν.
τὸ δ' αὐτὸ πάσχειν λέγουσι καὶ τ' Τίγριν ὑπὸ ἄλλων πολλῶν ποταμῶν. διὸ
καὶ ἐν τῇ ἐκδολῇ Παστιτίγριν καλεῖσθαι, οἷα μὴ ἀπολὺν, ἀλλ' ὡς εἰπεῖν πα-
τῶν Τίγριν. Ισέον δ' ὅτι Χ[ρ] τ' [3] Ηρόδοτον καὶ Σκυδικὸς ποταμός τε
ὄζι, λεγόμενον Τπανις, ἀναπτύλλων ἐκ λίμνης μεγάλης, ἣ τις λέγεται
μήτηρ Τπάνιος, καθὰ δηλοῖ καὶ Μαιῶτις μήτηρ τ' Εὐξείνου. λέγει δ' ὁ
αὐτὸς καὶ ὅτι πέριξ τ' Σκυδικὴ τότε ποταμοῖς νέμονται ἵπποι ἄγχιοι λά-
χοί. καὶ ὅτι χρὴν ἐκδύσιν εἰς αὐτὸ ὕστερ πυρὰ, ὡς τε κρηνᾶ τ' Τπανι,
καὶ ταῦτα ἐκ ὀλίγου ὄντα ποταμόν. τ' δ' Ινδὸν ποταμὸν εὐρυπόρδαί τε
φασὶ καὶ ὑπὲρ πεντήκοντα σταδίους, ὅτε πλεῖστον, τὸ δ' ἐλάχιστον εἰς ἑπτὰ,
τότον λέγεται ζεῦξαι πλοίοις Αλέξανδρος, Ηφαιστίων γεφυρώσαντα.
[4] Αρριανὸς δέ φησιν ὅτι ἵνα μὲ γενότατος ὁ Ινδὸς, μ' σταδίους δέκα τὸν
αὐτὸ αἱ ὄχθαι· ἵνα δ' πλατύτατος, καὶ ἑκατόν. τὸ δ' Ημωδὸν ὄρος, ὃ
καὶ πλουσιωτικῶς λέγε τὰ Ημωδὰ, καὶ σφὸς αὐτῇ ὄζι τῇ ὠκεανῷ, πὸς
τ' πυλαιῶν σφπαρξώσιν, ὡς [5] σφείρηται. πολλὰ δ' ἐλάτη καὶ πόλυ
καὶ κέδρος φέρα τὰ Ημωδὰ, καὶ σελάχη ναυπηγήσιμα.

1153. Χῶρος πμένος τε καὶ ἱερὸς, ὃν ποτὶ Βάκχος] Οπ ὁ Θη-
βαῖος Διόνυσος, τὰς κελαινὰς Ινδὰς ὁλόσας ἀνῃρέτησε αὐτῷ, δύο στή-
λας ἔστησε σφὶ τὰ τ' γῆς τέρματα· καὶ αὖδις χαλκαλόων, ὃ ὄζι χαίρων,
εἰς Θήβας ἐκαινίζθη. Καὶ ὅρα ὅτι ὥσπερ κυανέους [6] ἀλλαχῶ εἶπε τὸς Αἰ-
θίοπας, ὕτως ἐνταῦθα κελαινὰς εἶπε τὰς Ινδάς. Δύνανται δ' πάντα καὶ
ὕτοι κυάνεοι λέγεσθαι, εἴπερ, ὡς ὁ [7] Διονύσιος φθάσας ἔφη, χρὰ κυανί-
σιν. εἶτα δηλοῦται καὶ ὅπως συμαίνοντος αὐτῷ, ἤγων συμμάχους, αἱ μὲ πι-
θεῖδες τ' Βάκχαις εἰς ἀσπίδας ἠλάσαντο, ἐς δ' σύδηρον οἱ σφεξῆς ἔπτο
δύσει· οἱ ζωσῆρες δ', καὶ οἱ τ' ἐλίνε, (ὅτοι τ' ἀμπέλε) ἕλικες, εἰς δρε-
κόντων ἀσφήματα, ὃ ὄζι σπείρας, ὀλκάς. ὅθεν καὶ σπερῶν λέγε τὸ σπει-
ραλέων, καὶ σπεῖρον ὀνομάζεται τὸ εἰς τότο χρησιμεῦον ὕφασμα. τ' δ' χό-
ρον ὃν ὁ Διονύσιος συμαίνων ἐπάτησε, θηκτὸν καὶ τιμήεντα καλεῖ, καὶ ἱε-
ρὸν· λέγων ὅτι ὁ τοιοῦτος τόπος Νυσαίαις ὁδὸς ἐκλήθη, ἣ τις ἀπὸ τ' Γάγ-
γην ὄζι, ἀπὸ τ' Αξεσαίκης Νύσσης κληθεῖσα, ἀφ' ἧς καὶ αὐτὸς ὁ Διόνυσος

1. ἀξιολογωτέρους C.E. 2. lib v. de expeditione ALEX. 3. Melp. LII. de expedit. ALEX. 4. lib. v. DCCXLVII. 5. vide comm. in v. DLXXXVI. 6. v. MCXI.

κληθεῖσα

κλείων δοκῶ. Νύσα ἡ χώρα ἐστὶ [1] μεγάλη, πόλις ἐν Ἰνδίᾳ, κτίσμα Διονύσου, καὶ ὄρος αὐτόθι Μηρός. ὅθεν περὶ τοῦς μύθοις [2] μηροραφὴς ὁ ἐπώδὸς Διόνυσος. [3] Ἡρόδοτος δὲ φησί τι τῶν Λιγυπτίων ἐκ μῦθον εἰσφορεῖ, λέγων ὅτι ὁ Ζεὺς ὁ Διόνυσον εἰς τὸν μηρὸν ἀνερράψατο, καὶ ὀνομάσαι εἰς Νύσαν τὴν ὑπὲρ Αἰγύπτου ἔσαν. ἄμεινον δὲ (ὡς φησιν ὁ [4] μεγασθένης) αὐτόθι ὑπὸ τῶν τελετάρχων. λοιμὸς γὰρ ὁ βίαιος ὁρὴν ἐπέσησε, καὶ τὰς ἀρούρας ἔφθειρεν. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Νύσαι, ὧν μία καὶ ἐν Θράκῃ, ἣν μνημονεύει Ὅμηρος ἐν τοῦς περὶ Λυκόργου τοῦ Ἡδωνοῦ. καὶ περὶ τὰς Τρίβαλλας δὲ Νύσα τις ἐστὶ, καὶ κώμη αὐτόθι Νυσαίων, καὶ ἄντρον χαρώνειον, ἐ πάνυ οἱ ἱερεῖς ἐγχοιμώμενοι, ἀλλ' ἐπιπίπτουσιν ἐξ ὀνείρων τοῦς νοσοῦσι τὰς θεραπείας. τοῦς δ' ἄλλοις ἄδυτος ὁ τόπος ἐστὶ, καὶ ἀλάδριον. [5] Ἀρρίανὸς δὲ λέγει καὶ ὅτι κισσὸς, ἄλλη τῆς Ἰνδικῆς γῆς μὴ φυόμενον, ἐνθὰ Νυσαίους φύεται· καὶ ὅτι εἰς τὸ Νυσαῖον ὄρος τὸ Μηρὸν ἐλθόντες οἱ Μακεδόνες, ἀδίλως τε κισσὸν εἶδον, καὶ στέφανος αὐτοῦ ἀπ' αὐτῶ ἐπαίσητο. καὶ ὅτι Νυσαίων φρέσεως τὸ Ἀλέξανδρον ἐν ὅπλοις ἰδόντες κεκοσμημένον ἐκ τὸ ὀρθῶ, ἐθαύμασάν τε τὸ ὄψιν, καὶ πιστόντες εἰς ἡλιῶ, ὅτι πολὺ σκιλὸ ἔχον. Ἰσέον δὲ ὅτι ἄλιν ὁ ἄμεινον κεῖται μὴ καὶ παρ' ἄλλοις, δοκεῖ δὲ χίνεσθαι περὶ τὸ ὑπαίθριον, ὅ ἐστιν ἀργεῖν, καὶ χαλάζειν, ὕφρ ὁ οἶνος Διόνυσος ἐστὶν. εἰδέναι δὲ χρὴ καὶ ὅτι πάντα τὰ περὶ Διόνυσον, καὶ τὰ περὶ Ἡρακλέους, ἄπτεσθαι φασι καὶ μυθώδη, καὶ κολακείας ἀναπλάσματα. πάντων δ', φασὶ, τὰ χρὴ [6] ἡμιόλιον· Περμηδίας ὑποδημάτων ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἡάδια Καυκάσου, οἱ Μακεδόνες κολακείᾳ τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον, μετέθηκαν τὴν λέγω Καύκασον εἰς τὴν ἑῴαν θάλασσαν, καλέσαντες Καύκασα ὄρη πάνυ ἐκεῖ Ἰνδικά. οἱ δ' αὐτοὶ κόλακες καὶ τὸ σπήλαιον ἐφεῦρον ἐν Παροπαμισάδαις τῆς Ἀλεξάνδρου διατριβούσης, Περμηδίου διαμετρήσαν αὐτὸ ἀπόφασιν. καὶ τὴν Ἡρακλέα ἐλθεῖν ἐκεῖ ἔλεγον εἰς λύσιν τῶν Περμηδίου· ἐναγόμενοι φεύγειν τὸν λόγον, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτόθι βοῦς ἐγκεκεντρῶσθαι ῥόπαλον, τὸ τῶν Ἡρακλέους ὁδόμετρον. ὡς τε τότε τὴν λόγην ἐφ' ἑκατέρας τέρμονας γῆς ἐλθεῖν τὸν Ἡρακλέα, καὶ εἶδ καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἀφ' οὗτοι χρὴ τὰς κόλακας ἐκ ἀπειπόντα ὅ τι τῶν Ἡρακλέους, ἀλλ' ὑδὲ μιμεῖ ὑδὲ τῶν Διονύσου, ἀφ' ὧ καὶ αὐτὸν ὁμοίως ἐκείνοις ὑποδημῶσαι. καὶ οἱ μὲν παλαιοὶ ταῦτα· εἰ δέ τι χρὴ σχεδιάζειν τοῦς κόλαξιν, οἰκήσεσθαι λῶ εἰς κολακείαν τὸ μὴ τοιαῦτα [7] πλάττειν, ἀλλὰ μᾶλλον ὑποσκῶν τὸν Ἡρακλέα καὶ τὸν Διονύσου τὰς ἐκδημίας, ὡς ἂν δοκοῖν ὁ κολακεύόμενος Ἀλέξανδρος

1. STRABON. lib. XI. 2. μηροραφὴς c. 3. Euterpe CXLVI. 4. STRABO lib. XI. 5. lib. V. de expeditione ALEXANDRI. 6. τῶν δισμῶν c. 7. πέπτω c.

εἰς τοιούτους ἀφικνεῖται τόπους, εἰς οὓς καὶ Ἡρακλῆς, καὶ Διόνυσος, οἱ μὲν Διὸς· οἱ δ' αὐτοὶ κόλακες, καὶ τὰς παλαιὰς, καὶ Καύκασον ὀνόμασαν ὑμᾶς τόν τε Παροπαμισὸν, καὶ τὸ Ἡμωδὸν, καὶ τὸ Ἰμαϊον, τὰ Ἰνδικὰ ὄρη. Ὅτε δὲ κόμπον Ἑλληνικὸν, ὡς καὶ φθάσαντες εἴπομεν, ἐὰν ἐξ Ἑλλάδος ἦσαν Ἡρακλῆς καὶ Διόνυσος, οἱ τὰς τῆς ἀνδραγαθίας θελγόντες τέρμονας. [1] Ἀρριανὸς δὲ τάδε γράφει· ὅτι τὰ εἰς Ἰνδοὺς τοῦ Διονύσου στρατεία. Διόνυσον πολεμῆσαι Ἰνδοῖς λόγος, ὃς πρῶτος μὲν ὧν Ἰνδοὺς στρατεύσας Διόνυσος. ὃ γὰρ δὴ ἔφασαν εὑρεῖν δοκεῖ καὶ τὸ Θηβαῖον τὰ τὰ Σεμέλης καὶ Κάδμου, ἔτι δὲν Ἀθηναίοις ἐν ταῖς τελεταῖς Διὸς καὶ Κόρης παῖδα σέβουσιν, ὃ μὲν ἄλλον ὀνομῶ Διόνυσον ἀρχαῖα ὄντα ἐνδεδυκότα.

11δδ. Τίνοι δὲ κατὰ χώραν ὑπέρκεινται ἄνδρες ἔασιν] Ὅτι καὶ ἐντεῦθεν τὸ τῆς ἱστορίας ὁμολογῶν συνοπτικὸν, τοὺς ὑπερτέρους κατὰ γῆν ἄνδρας μόνους λέγει θεωρήσασθαι. τοὺς γὰρ ἄλλους, οἳ ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ τὰς ἠπείρους πλανῶνται μυρίοι, τίς ἂν, φησὶν, ἀειραδίως ἀγοροῦσαι, ἀνηκοὺς ὄντας; ὅτι δὲ μόνοι πάντα ἀκοῦσαι δύνανται. εἶτα μαθηματικῶν φυσιολόγων καὶ διαλόγων τινὰ [2] ἐκδοὺς· θεωροφόρους τοῦ καιροῦ, καὶ εἰς ἔντονον θεσπέσιον συμπάντως κατασκευὴν ἢ θεόκτησιν, φησὶ δεῖν καὶ τὰ τῆς θεσπεσίας διμοίρας τορνοῦσθαι, καὶ βαδὺν οἷμον δεῖξαι ἀμετρήτοις θαλάσσης, καὶ τοῦ βίου ὑμᾶς πάντα ἀλφιτεκμήρασθαι, ἄρρα ἀλφείνατα· κληρώσασθαί τε ἐκείνοις ἀστέρων μοῖραν γῆς καὶ θαλάσσης· ὅθεν καὶ κατὰ τὸς ἀστέρας τὰς ἀλλαχόθι ἢ γῆν, ἄλλῃ ἀλλαχῇ, φησὶ, γῆ ἔκασα φύσιν ἔλαχεν. ἃ μὲν δὴ λόγῳ καὶ ἀρχαιόταται τῷ μοχθῷ, ἃ δὲ μέσην ἀμφοτέρων ἄλλα δὲ μιλτώδης, καὶ ἄλλη ἀλλοία. ὅτω γὰρ, φησὶν, ὁ Ζεὺς ἐφράσατο, ἐφ' οἷς γεωματρόμβους λέγει, Οὕτως ἀνθρώποις ἑτερεῖα πάντα τέτυκται. καὶ ἔστι τοῦτο τέταρτον ἢ πίμπλον τοῦ Διονυσίου γεωμικόν. Ὁρᾷ δὲ ὅτι τοῦ, ὅμοια πάντα τὰ κατὰ τὸν βίον τιθέμενοι, ἄρρα ἀλφείνατοι, ἄφρονες δὲ τῷ ἐγκοσμίων αἰτίαν ὁ Διονύσιος ἀνατίθησι. τὸ δὲ τορνωσάσθαι, ἐξ [3] Ὁμήρου εἴληπται, καὶ ὅλοι τὸ θεσπεσίαλασθαι. τὸ δὲ ἀρχαῖοι, χάριν καὶ ἀρχαιόταται, ἀλφὰ δὲ λάμβδα, κατὰ στοιχείων συγγένειαν. ὅτω γὰρ καὶ τὸ γίγνεσθαι, λίπτον, καὶ τὸ πνεύμονα, πλεύμονα φασὶν οἱ Ἀττικοί. τάχα δὲ καὶ αἱ ἀρχαῖαι τὰ ὑστέρα οἰκήματα ἐκ τοιαύτης παρωνομάσθησαν λέξεως, ὡς τοιαύτης γῆς μάλιστα εὐθέτους ἐχούσης ἀλφὰ τὴν [4] στεγανότητα, οἷς κατορύσσειν τοιαύτης οἰκήσεως. ἢ δὲ μᾶλλον θεσπεσίζων, ἄνδρας λέγει Ἀσυρίης γῆς, ἀντὶ δὲ Σινωπικῆς. Ἀσυρία γὰρ, κατὰ τὸν [5] Διονύσιον, ἡ σὺν

1. lib. VI. de expeditione ALEXAND. 4. στεγανότητα E. 5. DIONYS. v. DCCLXIV.
2. ἐκθοὺς E. 3. Iliad. Υ. v. CCLV. vide EUSTATHIUM in locum.

Σινώπη

Σινώπην γῆ κτ' Εὔξεινον, ὡς φασίκτισται. αὐτὸ δὲ τοῦτο Σινωπικὴ ἡ μίλτος λέγεται, κτ' τὸν παλαιὸν, ὃ ἀφ' τοῦ αὐτόθι γίνεσθαι, ἀλλὰ ἀφ' τοῦ ἐκεῖ φέρεσθαι ἐκπίπτων καταλεῖσθαι. ἀφ' τοῦτο δ' τάχα καὶ σινωπίδιον ἐσθῆτα οἱ τιθέμενοι τὸ τοιοῦτον χρῶμα φασίν. τῇ δὲ Σινωπικῇ μίλτῳ ὑάμιλλον εἶδ) καὶ ἡ Ἰσπεικλὼ λέγουσιν.

1181. Τμεῖς δ' ὦπιερί τι, καὶ εἰν ἀλὶ χαίρετε νῆσοι] Οπ γλυκεῖα ἡ καταφορὰ τῆ ποιήματος. ὡς γὰρ φασίν ἔχουσι τοῖς ἀψύχοις ὁμιλῶν ὁ Διονύσιος κτ' λόγον γλυκύτητος, χαίρετε, φησὶν, ὦ ὦπιερι, καὶ ὦ νῆσοι, καὶ ὦ τὰ καὶ τά. καὶ ὅλη πᾶσιν εἰς εὐχλὼ καταφέρων ἡ λόγον, ἐπεύχεται ἐκ τῆ κρείττονος, ἴσην ἔσεσθαι, ἐπάξιον αὐτῆ γενέσθαι τιμὴ τῆ ὕμνων ἀμοιβὴ, ὡς μέγα τι ἀνύσαντι. ὕμνος δὲ ἐνταῦθα, ἡ τῆ ἐκθέσεως φροντιζῶς διολογίαν καλεῖ, ἡ ἁπλῶς ὕπο τὰ ἑαυτῆ ἔπη. ἔστι γὰρ ὅτε ὁ ὕμνος καὶ ὅλως λέγεται, καὶ ὃ μόνον ὅλη ἔσθ' ἑπάνω. [1] Πίνδαρος ἓν τοῖς ἐσυτῆ ὀπικίοις, ὕμνος καλεῖ. καὶ [2] Αἰσχύλος δὲ ἐξ ἀνυπερβάσεως τὸ κακολογεῖν, ὑμνεῖν ἔφη, ἐν τῇ,

Τμνεῖδ' ὑπ' ἀρῶν φρενομόροις πολυῤῥόδοις.

καὶ τὸ ἁπλῶς δὲ θρυλλεῖσθαί τι, ὑμνεῖσθαι λέγεται. καὶ [3] Ησίοδος δὲ ἐπὶ ναυτιλίας ἔμμετρον λόγον, ὕμνον φησὶν, ἐν τῇ,

Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν.

[4] Εὐριπίδης δὲ καὶ ὅλη μαντείας νοεῖν ἡ ὕμνον δίδωσιν, ἔνθα τὸ ὑμνῳδεῖν ἀντὶ τῆ διακρίνειν πέφηνεν. φησὶ γὰρ ἐν Ιωνι,

——— ὀμφαλὸν
Μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνῳδὸς βροτοῖς.

τὸτε δὲ καὶ ἀντὶ τῆ [5] ἀμείτους ἄδειν νοεῖσθαι δύναται.

1. od. 11. Olymp. 2. ſeptem contra Thebas, v. VII. 3. opera & dies, v. DCLX. 4. Ion, v. VI. 5. ἰμμίτους & ita certe legendum; metrica enim antiqua fuere oracula. vide EURIPIDEM in Ione, v. VI. & XCIII. uti & doctiſſimi BARNESII notas in hunc locum poſteriorem.

ΤΕΛΟΣ.

VARIÆ LECTIONES DIONYSII.

EXPLICATIO NOTARUM.

1. Codices MSS Roberti Stephani.
2. 3. 4. 5. Quattuor codices MSS, in bibliotheca Bodleiana Oxon.
6. Codex MS in bibliotheca publica Cantabrigiensi.
7. Codex MS collegii Etonensis.
8. Paraphrastes.
9. Avienus.
10. Priscianus.
11. Eustathius.

V. 2. ἄχριτα] ἄπαντα 1. 7.
V. 5. μὲν] μὴ 1. 2. 3. 8.
V. 6. οὐρυτέρη] ὀξυτέρη 1. 5.
V. 7. εἰοικῦα] εἰκῦα 5. 6. 7.
V. 8. ἐπ'] ἐν 4. 5. 8.
V. 9. περῶτα μὴ οὖν] περῶτον μὴ 1. 11. περάτων μὴ 1. 2. 3. 8.
V. 10. ἤτοι] ἤ τοι 4.
V. 12. βορεώτατος] βορειότατος 1.
V. 14. Εὐρῶπην] Εὐρώπης 3. μέσον] μέσου 4.
V. 18. νοτιώτατον] νοτιώτερον 1. 2. 8. 11.
V. 27. ξῷ] δύῳ 1. 4.
V. 31. ἀρειμανίαν] ἀρειμανίων 11.
V. 33. ἔτεκ'] ἔτεκ' 1. 3. 7.
V. 35. αἰεὶ] πάντη 2. 3. 6.
V. 38. Αἰδιόπιον] Αἰδιόπων 1.
V. 39. αὐλὼν] ἀγκὼν 1. 10. 11.
V. 40. ἐκτέτατας] ἐκτέτατας 1.
V. 42. τόσος — τόσσα] τοῦ — τοῖα 1.
V. 43. ἔνθ' ἀπερύγατα] ἔνθα ἐρεύγεται 2. 3.
V. 45. ἤτοι μὴ] ἤτοι ὁ μὴ 6. φωτὸς] φωτὸν 2. 3. 4. 8. φωτὸς 4.
V. 47. δεύτερ — ὀλίγ] δεύτερον — ὀλίγον 2. 3. 4. 8. αὖτ'] ἕν 3. περιφερέστατος] περιφέρ 5. 9. 10. περιφερέστατον 2. 3. 4. 8.
V. 51. ἀπὸ] ὑπὸ 2. 3.
V. 54. Ἀξιαλικὸς] Ἀξιάλιος 2. 3. 4.
V. 55. πάντα] κλίτη 1.
V. 56. βαθυκύμων] βαθυκύμονες 2.
V. 59. πυλάρχων] ἐθνάρχοισιν 1. 2. 3.
V. 67. ἕδραμε κίων] ἕδραμεν ἄξων 1. 11.
V. 68. πυκινοῖσι] πυκνοῖσι 2.
V. 72. δ' ἔνθα] τ' ἔνθα 5. πανὸ] ἀεὶ 2. 3. 4.

v. 73. ἐπ᾽] ἐς 7.
v. 76. ἕλκετω] ἕρκετω 2. 3.
v. 77. ἠπείροιο] ἠπείροισι 1. 5. 6. 8. 10.
v. 80. Σικελικῆς] Σικελίης 1. 2. 3. 4.
v. 82. τῷ] τῷ 5. 6. 7.
ἐγχύδι] ἔνδοθι 1. 2. 3. 7. 11.
v. 83. μετ᾽ ἀρύεται] μετεκδίχεται 1. 2. 3. 4. μεταρύεται 7.
v. 85. αὐτὰρ ἔνερθεν] αὐτὰρ ὕπερθεν 2. 3. ὅς τ᾽ ἀπάνευθεν 5. 6.
v. 89. κάρηνον] μέτωπον 1.
v. 96. χῇ] ὅπῃ 5. 6.
v. 98. παρωκέπατε] παρωκέλιται 2.
ἄμπυστος] ἄπλετος 2. 3. 8.
v. 99. πελυτενὴς] πελυτελὴς 3.
πεδίδρομος] ὀπίδρομος 5. 6.
v. 104. κόντος] κόλπος 5. 11.
ὅπῃ] πρὸ 2. 3. 5. 6. 7.
ἐλίασιν] ὀδοῦσιν 5.
v. 106. ἔνδον] ἔνθ᾽ 5.
v. 107. ἐρχομβώλω] ἐρχομβώλῳ 1. 7.
v. 109. ἐκ δ᾽ ὀρέων Σικελῶν] ἐκ δ᾽ ὄρων Σικελῶν 10.
v. 114. κατεναντία] κατ᾽ ἐναντία 1. 2. 11.
κέεται] κεῖται 1. 3. 4. 6. 7.
v. 118. χάρακα] χάρηκα 2.
v. 122. ἐπορεύγεται] ἀπορεύγεται 2. 3. 4.
v. 127. σεσχοῖ] σεσθολῇ 1. 4. σεσχοῖς 2. 3.
v. 128. ὅπῃ νήσων] ὅπῃ μυχὰν 1. μυχὰ νήσων 1. 2. 4. 5.
v. 129. ζεφύρῳ] ζέφυρος 1. 10.
v. 131. πόρον] ξόον 1. 2. 3. 4. 7.
v. 140. Ἰὼ] Ἰνὼ 2. 3. 4. 5. 6. 7.
v. 146. ἐγχύδι] ἀνδράσι 1. 2. 3. 8.
v. 148. δ᾽ ἤτοι] δήτοι 1. 7.
v. 150. δύω ἀνέχεσι] δ᾽ ἀνέχεσι 6. 7.
v. 151. Η μὴ —] ἢ μὴ ὑπαντίη, τάω ἢ καλέουσι 1.
v. 155. ὀλκὰς — ἀνύσσῃ] ὠκὰδ᾽ — ἀνύσσει 1. ὀλκὰς ἀνύσσει 5.
v. 156. ἴδοις] ἴδῃ 4.
v. 157. τόγγῳ] τογγίῳ 3.
v. 159. ἰδὼ] εὐδὼ 3.
ἀλεχεαφέντα] ἀλεχεαφέντα 2. 3. 4. 6. 7.
μέση] μόνη 1. 9. 10.
v. 161. σῆμα] χῆμα 6.
v. 163. ὕδατα] ὄδματα 1.
v. 167. ὧδε] ἰνὶ 8.
v. 171. ἔχοις] ἔχεις 5.
v. 173. παῖ᾽ ἀγνώσαντι] παῖ γνώσαντι 2. 5. 8.
πραυσκόμῳ] πρασκόμῳ 2. 3. 4. 5.
τὰ ἔκασα] τάδε πάντα 4.
v. 178. ἄγχι] ἄχρι 1.
v. 182. ἢ] ἢ 2. 3.
v. 184. ὅπῃ] ὑπὸ 1. 2. 7.
v. 186. τοῖς δ᾽ ὅπῃ δὴ Νομ.] τοῖσι δ᾽ ὅπῃ Νομ. 1. 2. 3. 4.
ὧδε πίπτατε] ἀναπίπτατε 5.
v. 195. ἀμπίχει] ἀμπίχοι 5.
v. 199. ἕρκεται] ἕλκεται 1. 3. 4. 5. 6. 7.

ἄλλη]

ἄλλη] ἄλμη 1.
v. 200. βαρυομβρίη] πιπυσιμβρίη 5. 6.
v. 213. ἵππος] ἵππυρις 1. 9. 10.
ἦθος] ἔδος 1. 5. πέδον 6. 7.
v. 214. Ἀγχῖ δ', Μαρμαρίδαι ϖεγενευκότες Αἰγύπ[ι]οιο,
Γαίτηλοί τ' ἐρύ[σ]ϖδες] Ἀγχῖ δ', Μαρμαρίδαι ϖεγενευκότες Αἰγύπ[ι]οιο,
Κῆδεν δ' ἐς ἄυσμὰς, Λιβύης ὅθι φαίνεται ἀρχὴ,
Μάνδρῃ ἐρήρειστ', Σάλαδός τε ῥόον ταχὺ ἕλκει,
Ἔνθα Νιγίτιδος ἀγλαὸν ὕδωρ, Νίγειρ τ' αὖτὸς
Πύλασι, ὑλκὸν μυρίον Αἰθιόπεσσιν ἐλίσσων.
Γαίτηλοί τ' ἐρύ[σ]ϖδες, —— 1.
v. 215. ἐρύ[σ]ϖδες] ὅθι τοῖσι 5. ἀγχήχυοι] ἀγχήγενοι 1. Νίγκυτες] Νηήρυτες 2. Νήχυτες 3. 4.
v. 216. ὑπὲρ αἶαν] ὑπὸ γαῖαν 1. 5.
v. 217. ἀπείρετοι] ἀπείρονες 3. 4.
v. 219. παρὲκ] ἀεὶ 2. 4.
v. 224. ϛριφθέντι] ϛριφθέντα 1. 2. 3. 5. 10. ϛρέψαντι 1. ϛριφέντα 4.
v. 226. πλῆες] βάλλει 1. 5. 11.
v. 227. ὕδωσι] ὕδατι 1. 3. 11. λιπαρὸν] ἱερὸν 5.
v. 230. ὅς ῥά τε —] ὅς ῥά τε καὶ Λιβύης ὑποτέμνεται Ἀσίδα γαῖαν 5.
v. 233. διεσήσατο] σωτεσήσατο 1. 2. 5. 6.
v. 234. ἐπερήσατο] ἐπερήθησαν 1. 4. 5.
v. 238. γαίης] χέρσι 1.
v. 241. πάντα] τίκτα 1.
v. 244. βαθυχρήμνοιο] πολυχρήμνοιο 11.
v. 253. Σιφωνίδος ἄλμης] Σιφωνίδα λίμνην 2. 5.
v. 257. ἴδοιο] ἴδηαι 3.
v. 258. ἦχέ τε ἄκραι] ἦχέ τε μακραὶ 1. 2. 3. 4. 5. 6.
v. 260. Κασιώτιδα πόντῳ] Κασίπιδα χώρην 1. 4. Κασιώτιδα λίμνην 1.
v. 264. νενασμένον] λελασμένον 1. 11.
v. 266. οἳ δ'] τοί δ' 5. 6.
v. 267. ὠφείης] ἰμερτῆς 4. 10. ὕδατα] οἴδματα 2. 4.
v. 268. πόντον] κόλπον 1. 2. 5. 8.
v. 269. χεῖμα] τέρμα 6.
v. 270. ἐθέλεις] ἐθέλῃς 4.
v. 271. Λιβύης] Λιβύη 2. ξυσμὸς] ξεσμὸς 2. ξυμὸς 3.
v. 277. πῆλοι] πῆλει 2. 3. 4. πλευρῆς — ἀμφοτέρῃσι] — οἷς — οἷσι 3. 4.
v. 278. ὑπὸ] ὅθι 2. 3. 4. 5. 6. 7.
v. 283. τετραμμένον] τετυσμένον 1. τεταμμένον 1. 10. 11.
v. 285. ἀρειμανίων] ἰειδινίων 5. 11.
v. 292. ὑφίμενοι] ἐφίμενοι 1.

v. 293.

v. 293. ἀμέργονται] ἀμέλγονται I. 2. 3. 4. 11.
v. 294. τόνδε] τῶνδε 2. 3. 4. 6. 8.
v. 299. Ιερῷ] αὐτὸς 1. 4. 5. 6. ἄγχι] ἄχρι 4.
v. 302. νέμονται] κέχωνται 1. 2. 3. 5. 6. 7.
v. 306. αὐτῳ] ὀξῳ 5. 7.
v. 307. ἐς σόμα] ἔχατα 1. 4. 6. 7.
v. 308. Αλκιῶν] Αγαιῶν 1. Αγαιῶν 1. 3. 4.
v. 310. Ιπποπόδης τε, Γέλωνοι] ἱπποπόδης τε Γέλωνοι 9.
v. 313. χαμμῆ] χαμμῆς 1. 8.
v. 314. Αλδήσκοιο] Αλδήσκοιο 2. 3.
Παυπηκάπαο] Παυπηκάποια 2. 3.
v. 316. παρὲ] σὲ 4.
v. 317. ὑλυφαὶς] ὑλυφανὶς 1. 4.
v. 318. τε] ϑ 7.
v. 321. Νωείκι'] Ωείκι' 11.
ἐρυμνὰ] ἐριμνὰ 1. 11.
v. 324. πλευρῇσι] φρωλῇσι 1. 2. 3.
v. 329. λύκηις — ὁμοίη] λύκηις — ὅμοιϑ 4. 5. 7. 11. λύκηϑ — ὅμοιϑ 1.
v. 335. ἐανίρι] ἐανῖρον 1. 3. ἐανίραν 1. 6. 7. ἐανίρη 4.
v. 337. Ταρτησσὸς] Ταρτησσὸς 6. 7.
v. 339. μέσσῃ] μίσῳ 7.
αἰπὺ] ἄκρη 1. 3. 5.
v. 143. ὃ] οἳ 1. 4.
Απήνιον] Απήνιον 1.
v. 344. λήγει] τήμνει 1. τέμνει 1. 5. 7.
v. 353. ποταμοῖ] ποταμὸς 1.
v. 357. λιπαρὴν] ἱερὴν 1. 3. 4.
v. 358. ἀγνῆς] ἁγνὸν 1. 3. 5. 6. 7. 10.
v. 362. Βρίντοι] Βρίντιοι 9. 10. 11.
ἔασι] ἔασιν 1.
v. 364. παρφαίνεται] παρπλαται 1. 3.
v. 365. ὑπὸ] ὀπὶ 1. 3. 4.
ἐπέεσσι] ἐπ' ἔπεσσι 4. 5.
v. 366. ἐπ'] ἐς 5. 7.
Αὐσονίδαι] Αὐσονίης 1. 7.
σφετέρῃς μιχθέντες ἀνάσσῃ] σφετέρῃ μιχθέντες ἀνάσσῃ 11. σφετέρῃ πιθέντες ἀνάσσῃ 10. 11.
v. 369. ἱμερτὸν] αἰπεινὸν 5. 6.
v. 370. ἐπ'] ὑπ' 3.
v. 371. ἔνδα κεν] κεῖϑι δ' ἂν 4.
v. 374. μιναμψύες] μαρναμψύες 2.
v. 376. κεῖται] ναίει 1. 3. 4. 7.
v. 377. ὧϑ] ὃν 5. 6. 7.
v. 378. Καλαϑείϑ] Καλαυείϑ 11.
v. 379. Ικπύγων] Ικπυλίων 1.
v. 381. ἀγχέσπορον Αχυλῆϊον ἔνδα] ἀγχέσπορον Αχυλῆϊον ἔνϑα 8. 9.
v. 384. φρικὶ ϑεσπεσίῃ] ἄλμῃ] φρικὶ ὑπερεύγεται ἄλμῃ 1. 2. 5. φρικὶ ϑεσπεσίῃ] ἄλμῃ 1. 4. φρικὶ ὑπερύεται ἄλμῃ 1. 10. φρικὶ ὑπερεύγῃ] ἄλμῃ 3. 8.

v. 386.

v. 386. Υλλείων] Υλλίων 11.
v. 387. Βυλυμέων] Βυλήμων 1. 7. Βυλίνων 3.
v. 388. ἐπὶ] ποτὶ 1. 10.
v. 390. ἂν] αὖ 1. 2. 5. 7. κόλπον] χῶρον 1. 4. 7. ἐεικυῖα] ἐειμένα 1. 5.
v. 392. σκολιὸν ῥῆμα] σκολιῶν δίμας 1. 10.
v. 406. κοινὸν] ξυνὸν 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.
v. 407. ἐκελιπάτῳ] πολυδιήτῳ 1. 2. 5. 7. 11.
v. 409. τῆς ἐὸς μὴ] τῆς μὴ ἐὸς 1. ζαφόροιο] ζαφόρου 1. 2. 3. 6. 7. 11.
v. 412. Ἀσίηθεν] Ἀσίηθεν 1. 2. 3. 4. γαίηθεν 1. 5. 7. 11.
v. 413. ἠὲ] ἀλλ' 2. 3. 5. 6. 7.
v. 415. Ἀπεδανῆς] Ἀπεδανῶν 1. 2.
v. 418. Λακάνων] Λυκαώνων 1. 7.
v. 421. αὐγαὶς] ἠοῖ 1. 2. 3. 4. 5. 7.
v. 422. ἐλκομένη] ἑλκομένη 1. μὲ] πὲρ 5.
v. 423. νέρθε] ἐρέβευ 1. 4. 7. 8.
v. 426. τῷ] τοῖς 7.
v. 427. Μακηδονίης] Μακηδονίες 3. 7.
v. 430. ἐκτετάνυσται] ἐτεφάνωται 1. 2. 3. 4. 5. 7.
v. 431. εἰσὶν ὑπὸ] εἰσὶ μὲ 1. 2. 3. Ἀρακεώδη] Ἀρακίνθε 1. 2. 3. 5. 7.
v. 434. Τειτακῖνς] Τειτακείης 1. 2. 3. 9. 10.
v. 439. νιφόεντος] νιφόεντος 4.
v. 442. Λιλφώης] Λιλφίνης 1. Λιλφίνι 1. Λιλφίνῳ 1. Θρᾳκείλιται] περφίπ[α] 1. 4. 7.
v. 444. ὅθι] τόθι 5.
v. 449. ναίονται] φαίνου 1. 5. 6. 7. ἄλλαι] ἄλλη 1.
v. 450. ὑφαιτείων] ὑφ' ἑατείων 1. 2.
v. 451. ἐλατόεντα] ἐλατόεντα 1.
v. 452. ἐπ'] ἀπ' 1. ὀπὶ] ἐπὶ 2. 3.
v. 454. Ηερκλῆα] αἰγιάλοιο 1.
v. 456. Κοπηΐσιαν] Κοπηΐσσιαν 1.
v. 457. Γυμνήσιαι] Λιμνήσιαι 1. ὃ Βῦσος] δ' Ἔβυσος 9. 10.
v. 458. ἀπείρετος] ἐπήρατος 1. 2. 3. 7. 8.
v. 459. Κορσίδα] Κορσίκην 11.
v. 464. κοιρανίλω] κοιρανέειν 1.
v. 467. Τειτακίη] Τειτακείη 2. 3. 5. 6. 7.
v. 476. Αονίῳ] Αὐσονίῳ 5.
v. 480. Μῆνιξ] Μῆνιξ 1. 2. Κέρκινναι] Κέρκιναι 1. 2. 7. Κέρκιννα 1. 3. 5.
v. 482. ὅθι γαῖαν] μὲ πίπλω 1. 5.
v. 485. πειλίσσων] πηλίσσων 1. 11. πειλίσσων 1. 6. 7.
v. 487. Ιονίοιο] ἠιλίοια 1. 2. 3. 4. 7. 8.

v. 490. ἀλήπτῳ] ἀλήμενος 1. 2. 4. 5. 7. 8.
v. 493. φαίνοιντο] φαίνονθ' 7.
Ἀμβρακικὸν] Ἀμπρακικὸν 1. 2. 5. 6.
v. 496. Καλαύρῃ] Φωκίδι 5.
v. 497. ἀμφὶς ἑλίσσει] ἀμφιελίσσει 1. 6.
v. 498. Ἀμνισσῖο] Ἀμνισσοῦ 7.
v. 499. Καλαύρεια] Καλαύρεια 3. 5.
πτηχεῖα] πτερύγεια 1. 5. 7.
v. 500. ζόφον] νότον 1. 7.
v. 502. τὲ] γὴ 1. 7.
v. 505. πόδον] ἕδει 1. 2. 3. 4. γῆι 1.
v. 506. ἢ ! ἢ 2.
v. 510. ἐνὶ] ἐπὶ 3.
πόντῳ] κόλπῳ 1. 4. 5. 6. 8.
v. 511. ἐφύδρθεν] ὑπήνερθεν 11.
v. 516. ὅππι] ὅπου 3.
v. 518. ἐρεμνῶθ'] ἐρώνθ' 1. 2. 3. 4. 6. 7.
v. 522. ἔνθεν γὴ] ἔνθ' ἐνὶ γὴ 7.
v. 524. Καρυσάνδιον] Κυρσάνδιον 1. 2. 11.
v. 525. ἦσαν] ἔασιν 1.
v. 528. ἀρχομένῳ] ἐταμένῳ 1. 4. 7. 11.
v. 529. λειμόθεν] λειμῶνα 1. 2. 4. 5. 6. 7. 8.
v. 533. Καῖνος] Κῶος 1.
v. 535. ἀλλάσσει Πελλαναίῃ] ἀλλαξάτοιο Πελλανέως 1. 4. 5. 7. ἀλλαξάτοιο Πελασγικῆς 1. 3. 9.
v. 536. ἀναφαίνεται] ἀναφαίνεται 1. 7.
v. 538. μέλας] μέγας 3.
v. 539. βορέαι] βορέη 3.
v. 542. πολυάνεμος] μεγαλάνεμος 1. 4. 5. 7. 8.
v. 548. ἀκήρατον] ἐπήρατον 2. 4.
v. 549. ἀξὲ] ἀνὰ 1. 2. 7.
εὐθὺς] ἰθὺς 1. 5.
v. 551. λιξιτερῇ] λιξιτερῆι 1. 2. 7. 10. λιξιτερὴ 1. 4. 9.
v. 553. ἔκγονοι] ἔγγονοι 1. 2. 3. 5.
v. 554. ἀγακλέες] ἐυκλέες 2. 11.
v. 555. ἔδῃ] ἔδηι 1. ἕδει 1.
v. 557. ὀπποτέρη] ὁπποίη 1. 4. πρὰ] πρὸς 2. 4.
v. 558. βοοτρόφον] βιοτρόφον 1.
v. 559. πρὸς] παρὰ 4. 9. 10.
Ἰτεαλέες] Ἰτεαλέος 1.
v. 561. Γηγάνος] Γηγένης 2. 4.
ὑπ'] ἐπ' 1. 4. 10.
v. 563. γλύφλη] γλυφθλίου 1. 5. 7.
v. 564. παῦλις] ἔθνος 1. 2. 3. 5. 7.
v. 565. βοριώπιδας] βοριήπιδας 1. 2. 4.
ἀκτὰς] ἀχθὰς 1. 4. 5. 7.
v. 570. ἔνδε] ἔνθ' 4.
v. 571. Ἀμυντάων] Ἀμυντάων 5.
v. 572. πολίων] πτολίεσσι 1. 6. 7.
v. 575. Θρῆικας] Θρῆικες 1. 4. 5. 9. 11.
v. 579. χθὶ] ἀνὰ 5. 7.
v. 582. πόλεν] πόλιν 5.
v. 583. ἤματ' ὀμῷ] ἤματι ἀνὴ 1.
v. 587. βαθὺ] βαρὺ 1.
ζόφον] πόντον 5. 7.
v. 588. ἐστήκω] ἑστήκει 1. 7. ἑστήκει]

ἀμῶν] ἀῷ ὧν 5.
v. 599. τέτευχεν] τέτυχεν 3.
σεμιάκῳ] σεμιάκου 1. 7.
v. 600. ἐλεοτυμβίοισι] ἐλεοτυμβώων 3.
v. 601. ἀντιάσειαν] ἀντιάσειεν 1. 3. 6. 7.
ἀλαλήμενοι] ἀλήμενοι 7.
v. 603. ἂν] αὖ 6.
v. 604. τοῖς] χὴ 5. 7.
v. 606. ἔκταθεν] ἔβαθεν 2.
v. 611. ἀδυκία] ἀδικία 1. 8.
v. 612. ἐπόχῳ] ἐφέπει 1. 4.
v. 616. ὑπ'] ἐπ' 1.
v. 624. πυμάτοις] πύματον 1. 8.
πυρὶ] σὺν 11.
v. 626. κυλίνδει] κυλίει 11.
v. 627. πίλοι] πίλει 2. 3. 7.
v. 628. ὑλ' ἄπτει] ὑδὶ μὴ 1. 5. 6.
v. 629. ἀπείειτο] ἔσω ἔχον 1. 2. 4. 7. 10. 11.
v. 631. ἔνδοθι] εἰς ἄλα 1.
v. 635. ἀπείειτοι] ἀπείργοις 2.
v. 636. μέσσην] μέσῳ 1. 4. 5. 7.
ἀμφοτέρων] ἀμφοτέρας 1.
v. 638. μέσσα χαμαὶ] μέσσην μὲ 1. μέσσοις μὲ 6. 7.
v. 641. ὀρθότερον] ὀρθότατον 1. 4.
v. 642. ὀξυκάρηνον] ὑψικάρηνον 1. 6. 7. ὀρθόκραιρον 5. 10. 11.
v. 643. πολυχρόδες] πολυχρόες 1. 7.
v. 646. πάντ' ὀνόματ' εἴποι] πάντων ὄνομ' εἴποι 1. 2. 3. —— εἴπῃ 4. 7.
v. 649. ἔθεντο] ἔχυσι 1. 4. 7.
v. 655. ἰφθίμης] ἰφθίμων 11.
v. 656. Σαυρομάτησιν ἐπ'] Σαυρομάτῃσι μετ' 5.
v. 660. μυχὰ] μέσα 1. 2. 3. 5. 6. 7.
v. 666. κυμαίνοντος] χειμαίνοντος 11.
v. 667. ὑπὸ] ὑπὸ 1. 2. 4.
κρυμοῖο] κρυμνοῖο 5.
v. 668. φῶτες] χῶρον 1. 2. 4.
v. 670. πλεῖσον] πλεῖον 5. 11.
v. 671. ἰδίοις] ἐφῶντα 1. 2. 3. ἐφῶντο 1. ἐρῶσι 8.
v. 672. δὲ χὴ] ἢ χὴ 5.
v. 677. χειμερίαις] χειμερίῃ 5.
θύοντες] θυόντες 1. 2. 3. 4. 5.
v. 678. πυκνώσετα] βιασθήσεται 1.
v. 680. Σαυρομάτας] Σαυρομάτης 1. 2. 4. 5. 7.
v. 682. τ', Ὀρέστει] Ταρέστει 5.
v. 683. τὰς] ὡς 6.
v. 684. νοσφίσαντο] ἐνοσφίσαντο 6.
βαρέσι] ζυφέρῳ 1. 2. 4. 5. 11.
v. 685. ἐπιθιάσσας] ἐρχομένας 5.
v. 687. Ζύγοι τε Πελασγίδος] Ζύγοι τε Λακωνίδος 1.
v. 688. μὴ] κὴ 5. 6.
v. 690. πόντου] κόλπου 1. 2. 11.
v. 691. ὄρνιν] ὀρνιθῶν 2. 4.
v. 693. ἐπερείσεται] ἐπερεύσεται 11.
v. 699. ἔχοντες] ἄγοντες 3.

v. 702. Λιυάων] Σειλιωῶν 1. 4. 5. 7.
v. 703. νιϐεῖδας] νευεῖδας 3. 7. νιϐεῖδα 3. 4. 5. 6.
ὄπι] ὄπει 1. 3. 4. 5. 6.
v. 704. εὐοῖ] εὖ σοι 1. 6. 7. εὖ οἱ 1. 2. 4.
ὃ] ὃ ἐν 1. 5.
v. 707. καπαχράλαιμα] ἀμφιχάλαιμα 1. 2. 6. 7. μεταχάλαιμα 1.
v. 714. ἐρυθραίων τ' Αεκιγῶν] ἐρυθραίων Αριηῶν 2. 3. 4. 5. 6. 7.
v. 717. αἰδηείλιν] αἰδηείων 7.
v. 718. ϐελίδρομον] ϐέλεσσιν 11.
v. 721. ἂψ ὃ μετ' ἄρκτυς] ὀξὺ δ' ἐπ' ἄρκτυς 1. 4. 7. 11. μετ'] ἐπ' 8. 10.
ἄρκτυς] ἄρκτον 1. 5. 6.
v. 722. ἑλκομένῳν] ἑλκόμενος 1. 2. ἑλκόμενον 1.
v. 723. ἣ] ὃς 1.
v. 724. ἴδε'] ἰδὲ 2.
v. 726. μὲν] οἳ 1. 2. 3. 5. 6. 7.
v. 729. παρηλίνν] παρηλίη 4.
v. 730. Οὖννοι] Θῦννοι 11. Ωνοι 1. 4.
v. 733. Τάπυρσι] τ' Ακυρσι 1. 2. 5. 7. 8. 9. 10. 11.
σφίσιν] σφὶν 4. 6. 7.
v. 734. ἀφνειῶν] ἀφνειὸν 1. 4.
v. 737. κνημοῖς] κνήμης 7. Παρνησσῖο] Παρνησσῖο 5. 7. Παρπαμισσῖο 11.
v. 739. Αράξε] Αράξεω 1. 2. 3. 4.
v. 742. ἐμπιλάσαι] ἐμπιλάσαι 1. 4. 5. 7.
κακοξεινότερος] κακοξεινώτερος 7.
v. 746. ὄπι χαῖα] ὑπὲρ αἶαν 5.
v. 747. ἀλλ'] ἀνὰ 1. 5. 6. 7. μέσσην] μέσσης 1. 6. μέσσης 1. 2. 4.
v. 752. Φρῆσι] Φρῆνοι 1. 2. 5. 7. 11.
v. 753. ἅρια μῆλα] πώια μῆλα 1. 10.
v. 756. ποίης] χαίης 1.
v. 759. ϐέλ] ϐέλεσι 1. 4. 5.
v. 760. λελειμμένν] κεκλιμένν 1. 3. 7.
v. 763. παρὲ] ϐέλ 11.
v. 764. ἄχρι] ἄγχι 1. 2. 3. 6. 7. 11.
v. 773. ἔνθ' Αμαζονίδεσσιν] ἠδὲ δ' Αμαζονίδεσσιν 4. 5. 7.
v. 774. πεῖσαι] ἐνίσσι 1.
v. 776. ἀκηχεμένν] ἀκαχεμένν 6.
v. 780. ϐέλ] ϐέλεσι 1. 4. 10. κρυμώδιας] κρημνώδιας 4.
v. 785. ἑλκόμενα] ἑλκομένν 1.
v. 788. πίδον] γῆν 1. 5. 6. 7. 9. 10.
v. 791. σωμάτων] σώματος 1. 2. 4. 11.
χυλὸν] χυμὸν 11.
v. 800. πρὸς] ἐς 4.
v. 803. παρὲ] ϐέλ 2. 4. 11. ἔχει] ἔχοντες 5. 7.
v. 804. εἰσερῶντες] εἰσερῶσι 5. 7.

v. 807.

v. 807. ἡρπάξατο] ἀπηύρισεν 1. 3. 5. 6.
v. 809. ὀπηδέχει] ἀναδέχει 1. 4. 5. 6. 7.
v. 811. γεγαῦα] βεβαῦα 1. 5. 6.
v. 814. ζαθέης] ζαθέους 1. 3. 8.
v. 818. ἁλάπαξαν] ἐλάπαξαν 4.
v. 819. ἐπ᾽] ὑπ᾽ 1. 7.
v. 821. παρὰ]᾽ ὦδε 11.
v. 822. πατῖδες] ἔθνη 1.
v. 823. ἀγγέλοι] ἀγγέλλει 1. 11.
v. 828. νῆν] βωμῶν 1. 2. 3. 6. 8.
v. 829. ἐνὶ] ὀπὶ 3.
v. 834. εἰσαῖοις — τοὶ] εἰσαΐης — οἱ 2. 3.
ὕδωρ] ὕλιν 1. 4. 11.
v. 836. ἐν Ασκλ πλειθάοισι] ἐν Ασπιδι τελέσσει 5. 6. 7. ἐς Ασίδα πλειθάοισι 1.
v. 837. ἀμπελίον] ἄν πελίον 5.
v. 838. καχλάζοντος] παφλάζοντος 1. 6. 11.
v. 840. ἰξύι] ὀσφύι 11.
v. 841. ἐλισσόμθμαι] ἀμειβόμθμαι 1.
v. 842. τελέοιεν] τελέσσει 6. 7. τελέσσειεν 3. 5.
v. 843. παρθενικαὶ, νεοθηλέες] παρθενικαὶ νεοθηλέες, 1.
v. 844. ὦδε σμαραγοῦντες] ὦδε σμαραγοῦντες 1. 4. 7. παρασμαραγοῦντες 3.
v. 845. ὀπὶ] ὦδε 5.
κήδεσι] κήδεσσι 1. 4.
v. 846. μέλοντες] μέλωντες. 1. 9
v. 847. κεκλιμθίλοι] κεκλιμθῶσι 1. 5. 6. 10.
v. 850. Παμφύλων] Παμφυλίων 1. 3. 10. 11.
φημίζουσι] κεκλήσκουσι 2. 3.
v. 854. Παμφυλίδες] Παμφυλίδος 1. 5.
v. 857. ἀγκυλότοξοι] ἀργυρότοξοι 5. 6.
v. 859. Τερμωδὸς] Τιλμωδὸς 11. Τερμωδὸς 1. 7. 9. 10.
v. 864. κόλπος] πόντος 1. 5. 7.
v. 867. ἐρχομθίων] ἀρχομθίων 1. 8.
v. 872. νῶτα] νῶτον 5.
v. 874. γεγάασι] βεβάασι 1. 2. 6.
v. 877. Συείης] Συείων 1. 3. 5. 7.
v. 878. ὀπὶ ςρεπτῆς] ὀπίςρεπτῆς 1.
ὦδε μήκιες] ὦδε μήκιος 1. 2. 3. 4. 5. 7. 10.
v. 884. καταφράσσαιο] ὦδε φράσσαιο 7.
v. 885. κἂν] κὲν 4. 7.
v. 887. πλευρῆσι] πλευρῶσι 4. τετύχθω] τετάχθω 1. 5.
v. 889. γὸ] μὲ 1. 5.
v. 890. ἕως Ινδῶν] ἐς πόλιν 1. 3. 9.
v. 891. τοὶ ἐν] τό γ᾽ ἐν 2. 7. τελέοιτο] πιλέοιτο 2. 7.
v. 892. πῖλοι] πῖλει 2.
v. 893. οἶδματ᾽ Ερυθρῆς] οἶδμά τ᾽ Ερυθρὸν 1. 5.
v. 894. ἐπ᾽] ἐς 2. 4. 7.
v. 897. ἐγγύθεν] ἐς νότον 1. 4. 5. 7.

v. 899. ἐνέπουσι] κελεύσει 2. 3. 7.
v. 900. δύο] ὑπὸ 1. 2. 10.
v. 903. ἐμώνυμοι] ἐπώνυμοι 5.
v. 908. ἀλιδινέος] ἀλιμηδίος 1. 4. 5. 7. 8.
v. 909. πίεσν] χρεὼν 1. 2. 7. 9. 10. πόλον 5.
ἐφράσαντο] ἐφράζοντο 3.
v. 912. Σιδόνα] Σιδῶν 3.
ἀνθεμόεντα] ἀνημόεντα 1. 2. 5.
v. 916. Ποσειδῆια] Πασειδῆια 1. 7.
v. 921. πᾶσι] ἔνδα 5.
v. 922. Λένδριοι] Δένδρια 1. 5.
v. 923. ἴδυις] ἴδῃς 4.
v. 924. Ἀξιοῦσι] Ἀξιοῦσιν 1. 5. 10. 11.
κόλπου] πόντε 1. 10.
μύκατον] πύματον 1. 4. 7.
v. 926. ἄχει Σιλανῶν] ἄχειε Ελανῶν 1. 3. 5. 7. 8. 10. ἄχειε Ελάννῶν 1. 4. ἄγχε Σελανῶν 1.
v. 930. κελεύδους] κέλδδα 5.
v. 934. παπάων] γαιάων 1. 4. 7. 8. 10.
v. 937. σμύρνης, ἡ εὐόδμου] σμύρνης εὐώδεος, ἣ 1. 4. 7.
v. 940. αὐτὸν] αὐτὸς 4.
v. 941. γειναμένῳ] γεινομένῳ 1. φύετο] γένετο 1. 5.
v. 943. αὐτομάτοις] αὐτόματοι 1. 3. 8. αὐτομάτοις 5. λίμναι] κρῆναι 5.
v. 945. φύλλα] φῦλα 11. φέροντες] φέρουσι 1. 3. 7. 8.
v. 946. αὐτὰρ ὁ] αὐτὸς 5. μὴ νηεῖδα καπαμαδίλιν] νηεῖδες μὲ ἐπαμαδίες 1. 2. 4. 7. 8 — ἐπαμαδίλιν 11.
v. 948. ἀνεσείσατο] ἀνεδήσατο 1. 5.
v. 954. ἀρῆτοι] ἀρήτων 5. 7. ὑφῆ] ὑπὸ 1. 5. 7. ὀλὴ 1. 2. 3. 4. 8.
κλειτὺν] κλειτὼ 1. 2. 3. 4.
v. 956. Χαλδάσιοι] Χαλδάσιοι 1. 5. Χαλδάσιοι 2. 3. 4. 7. 9. 10. Ἀχαίης] Ἀδρίης 2.
v. 963. παραβαίνεται] ὑπερβαίνεται 2.
v. 964. καταρυλέουσιν] καταῤῥέουσιν 1. 5. 11.
v. 966. ἴδῃς] εἶδες 1. 7.
v. 967. οἷά τε] οἷ ἅτε 3.
v. 969. ἐπ᾽] ἐν 4. 5. 11.
v. 972. μίσχεις ἀλικλύσδιο] μίσχει πολυκλύσδιο 1.
v. 983. ποτιμᾶλ᾽] ποτιμὰς 3.
v. 984. φόρτιν, ἶσον ἴσον ἑλκύων] φορὸν ἴσον, ἐγγὺς ὀδεύων 1. 5. 8.
v. 985. ἰὼν] ἐὼν 1. 5. 7. ὁδεύσεις] ὁδεύων 1. 5.
v. 988. Θωνῆτης] Θωνίτης 2.
v. 989. πολλὸν] πολλὸς 7.
v. 994. ὠνόσατ᾽ο βόστρις] ὠνόσατο βοώτης 1. ὠνόσατό κε βόστρις 1. 3. 4.
v. 998. ὀλὴ κείνης] ἐπ᾽ ἐκείνης 7.
v. 1010. ἀκρήκομοι] ἀκρόκομοι 3.
v. 1011. ναὶ] νωῖ 4.
v. 1012. ᾗσι] ᾗδε 4.
v. 1019. Γηλοὶ] Γηροὶ 1. 2. 4. 9. 10.

Argon.

Ἀσπαμπτίωνι] Ἀσπαμπτίωνι 1. 5. 7.
V. 1024. φάρμακα ἐμέσαιο] φάρμακα μέσαιο 1. 7.
γόνῳ] γονῇ 1. 5. γονᾷ 7.
V. 1026. ἐμούνυμον] παρόνυμον 11.
V. 1030. ἐπ'] ὑπ' 2.
V. 1033. μυελοῖς] μυελῷ 1. 5. 7.
V. 1035. Καπηδών] Καπηδῶν 2. 4. 7.
V. 1037. ἐκτέτατ' ἐς βαφέων τε] ἐκτέτατ' βαφέων 3 1. 2. 3. 7.
V. 1038. Τραγυλίων] Τραγυλίου 1. 4
V. 1039. Καπηλίων] Καπηδίων 2. 4. 7.
V. 1044. νόμῳ] νόμοις 1.
V. 1045. ὑπάρχει] ὑπῆρχον 5.
V. 1049. πυλαῖσιν] πυλαῖσι 5.
V. 1055. ἀνδρῶν] ἀνδρῶν 11.
V. 1058. Σάρδιας] Σάρδιας 2. Σαρδίαν 5.
V. 1059. ὀδὸν] ἐν 4. 5.
V. 1060. χρύσια δ' αὖθ' ἵππ. — χαλκᾶ] χρυσῆοι δ' ἵππ. — χαλκοῖ 1. 4. ὀδὸν] ἐν 5. 7.
V. 1064. Καπηλίων] Καυκασίων 1. Καπηδών 5. 9.
V. 1065. ὁμωνύμοις] ἐπωνύμοις 4.
V. 1066. ὑπ'] ἐπ' 9.
V. 1067. ταξοφόρων] ταξοφόροις 5.
V. 1072. ἑλαιωλύμβοις] ἑλαιοτόμβοις 1. 2. 5. 7.
V. 1073. Χόαστις] Χοάστης 1. 9. 11.
V. 1084. Καρμανοὶ] Καρδανοὶ 7.
V. 1086. Γεδρωσῶν] Γεδρώσιων 2.
V. 1087. ἐκ] παρ' 5. 7.
V. 1090. λαλεύσταν] λαλεύστατος 1. λαλεύσταλ@ 5. 7.
V. 1096. Ἀειδὼς] Ἀραδὼς 1. 7. 9. 11.
Ἀρεχώτας] Ἀραχωτὸς 11.
V. 1097. Παρπανισσῶι] Παρπαμισσῶι 1. 11. Παρνισσῶι 1. 2. 11. Παρπανίσσου 1. 11. Παρπανσῶι 1.
V. 1099. λεπτῇ ψάμμῳ] λεπτὸς ψάμμου 1.
V. 1101. ζωῆσι] ζωοῖσι 1. 5. 7.
V. 1102. ἀκήραιον] ἀστέκτων 2.
V. 1104. ἐν] αὖ 1. 5. 7.
V. 1106. Τὸν ὑποτιμηθέντα] τοὺς ὑποτιμήσαντες 1. 7.
V. 1107. ἐρετικὸν πέπλατται] ἐραπὴ ἐξαπέπλατται 1. 2. 5. 7.
V. 1109. ἤν ἑά τ'] ἤ ποτ' 1.
V. 1111. ὑπὸ] ὀδὸν 2.
V. 1113. κράτεσφιν] κροτάφοισιν 1. 2. 5. 7.
V. 1117. ἀργυφέης] ἀργυφέας 7.
V. 1118. περιβολῆσιν] περιμολῆσιν 1. 5. 7. 11.
V. 1125. ναὶ] καὶ 5.
V. 1126. αὖτε] αὖδις 5. 7.
V. 1130. πούριοσιν] πειρωῆσιν 1. 10.
V. 1133. νόπον] νόπω@ 1. 5. 7.
V. 1134. ἄρκτων] ἄρκτον 4.
V. 1137. Ινδῦ] Ινδῶν 5.
V. 1138. Δαρδανέης] Δάρδανις 1. λαξὸν]

λοξὸν] πολλὸν 1.

V. 1139. συρόμενον Λίχητα πλωτὸς] συρόμενον Λίχητα πλωτὸν 1. 7.

V. 1141. Τοξίλοι] Ταξίλοι 1. 5. 10. 11.

V. 1142. Σκόθροι] Σκόθροι 1. Σκύθροι 1.

V. 1143. Πδυκαίων] Πευκαλέων 1. 4. 5. 7. 10.

V. 1144. Γαργαείδαι] Γανδυρίδαι 1. Γαρμανίδαι 5.

V. 1145. Μίγαρσος] Μάγαρσος 5. 10.

V. 1146. λαδεήτατοι] λαδεήτατος 14. λαυεήτατος 1. 7. ἀδεήτατ@ 2.

V. 1148. ἐλκόμενοι] ἐλκομβόλιν 1. 4. 9. 10.
πυρὶ] μὴ 1.

V. 1149. Λ' ὅτοι] Λότοι 1.2.4.7.

V. 1150. ταλαυοῖσι] ταχυῖσι 4.

V. 1156. αὐτόφωτα] ἕλκτα 4.

V. 1157. πολυγναμπῆς] πολυγναμπῆ 7.

V. 1158. τῆμος] ἦμος 1.2.4 ἀπήμησαν] ἀπῆκαν 1.

V. 1161. ὄφεσιν] ἔσεσιν 1.

V. 1164. σήσας] ἔρνους 1.2.4 5. 7.

V. 1169. πάντα] ταῦτα 5.

V. 1174. πόντοιο] ποταμοῖο 1. βαθείης] ἀπάσης 5.

V. 1176. ἀργυόδεσα] ἀργυλίδας 1. 11.

V. 1177. λάχε μαφίω] ὑσπλῆ 4.

V. 1178. ἄνδυῖ] ἄνδυσι 1.

V. 1179. ἐρράσατο] ἐδράσατο 5.

V. 1182. χεύματα] κύματα 5.

V. 1185. σκολιὸν] σκολιῶν 1.

NOTÆ

NOTÆ IN DIONYSIUM.

v. 6. ὑψιτέρῳ] ἐξιτέρῳ legit Janus Vlitius ex MS.

v. 9. πρώτα] Paraphraſtes in hunc verſum, notat Dionyſium fuiſſe Aſrum. idem teſtimonium ex paraphraſi Græcâ, quæ male creditur Dionyſii Halicarnaſſei, citat Lilius Giraldus. Paraphraſin a nobis editam Euſtratio cuidam adſcribit Catalogus Bibliothecæ Baroccianæ impreſſus.

v. 45. τίκτει] τίμοι, MS R. Stephani, & Priſcianus.

v. 66. πρωΐα] Paraphraſtes; πρωΐα δ' ἐστὶ τὰ πρόβολα, οἱονεὶ πρόϊα. Heſychius; πρωΐ, παρόν. lege πρόϊα.

v. 89. περπρώιος] περπρώϊος, codex vetus, teſte H. Stephano.

v. 109. ἐκ δ' ἠρίου Σικελοῦ] ἐκ δ' ὕρου Σικελῆ, Hillus, ex Ceporino.

v. 126. περχεῖτι] περχοῖτι, If. Voſſius.

v. 127. περχεῖ] περχοῖ, Salmaſius.

v. 128. τύπων] μυχῶν, If. Voſſius.

v. 129. Παζωρίδα] Heſychius; Παζωρίς, πόλις ἐν ὄρει Αυκίας. lege Παζωρίς.

v. 140. τῇ] τῇ. Etymologici auctor, in v. Βόσπορος.

v. 167. παρὰ] ἐπὶ, MS R. Steph.

v. 195. Τῶν δ' ἐπὶ Καρχηδὼν] verſum hunc ſic reddit Priſcianus;

Quas prope tendantur fines carthaginis alta.

pro *alta*, reſtituas *alma*, ad exprimendum πολυόρβην, in Dionyſio.

v. 215 ἀγχίγυοι] ἀγχίμαχοι, Stephanus Byzantius in v. Νίζηνες.

v. 219. Κίρνη] Paraphraſtes; ἡ δὲ Κίρνη νῆσὶ Αἰθιοπίας interpres Dionyſii nondum editus, ab If. Caſaubono citatus; ἡ Κίρνη νήσῳ ἐστὶ τῆς Αἰθιοπίας παρὰ τῷ ὠκεανῷ.

v. 220. Τῶν πάρος ἀφνειὸν Βλεμύων] Priſcianus;

Nec longe ſervent Blemyorum collibus agri.

lege *ſolibus*.

v. 223. ὑπ' Αἰθιόπων] Paraphraſtes; ἐπὶ τῶν Αἰθιόπων. lege ὑπὸ pro ἐπί.

v. 226. ἐπὶ δὲ] in Paraphraſi ſuper hunc locum pro Παλαιστικὴν, lege Παλαιστικόν.

v. 232. ἀεικεπρηὶς γὰρ ἀνδρῶν] Priſcianus;

---- *Sapientum corda virorum.*

forte legendum eſt *turba virorum*.

v. 271. Λιβύης] Λιβύη, Menagius. ibid. ῥυσμὸς] ῥυσμὸς. cod. MS. teſte Menagio. qui etiam obſervat, quod in commentario quodam in Dionyſium nondum edito, pro ῥυσμὸς, legitur ῥυθμὸς. & redditur ἐκβασις ἢ περιγραφή. eodem modo interpretatur hanc vocem Paraphraſtes, ad verſum Dionyſii DCXX.

v. 291. Φαίδωνα] Paraphraſtes; ἢ γὰρ ὑπὸ [ὁ Φαίδων] ἐξ Ηλὶς ἢ Ρόδος γένετο. hæc eadem verba ex antiquo Dionyſii Paraphraſte citat Holſtenius in Stephanum Byzantium.

v. 293. ἀμίργοντες] ἀμίλγοντες, Etymologici auctor in v. Ηλιάδες.

v. 295. ἀναφάνται] διαφάνται, Etymologici auctor in v. Λαπιθ.

v. 304. Σαμάται] Σαρμάται, MS Bodl. 2. quam lectionem approbat J. Gronovius in ſuis notis ſuper Stephanum Byzantium.

v. 308. Δακῶν] Αγαθῶν, MSS. Salmaſio teſte.

v. 321. Γίῤῥαι] Ῥῆτοι Tanaquillus Faber reſtituit.

v. 329. λυκὶς ὁμοίη] λύκοις ὁμοῖος, MSS. teſte Salmaſio.

v. 335. ἄκρη] ἄκρῃ, cod. MS H. Stephani.

v. 338. Κεμψοὶ] Κολχοὶ, Ceporinus.

v. 341. ὀρθὸν] hunc verſum cum ſequenti

quenti omittit Stephanus Byzantius in v. Ἀτίνιον.

v. 343. ἑ] ὦ, Steph. Byz. ibid. & MS H. Stephani.

v. 350. Ἀατίνων] in quodam MS H. Stephani, huic nomini ſuperſcriptum erat, τῶν Λογγοβάρδων.

v. 387. Βυλιμίων] Βυλινίων in quibuſdam exemplaribus. ſupra hoc nomen in uno H. Stephani codice, ſcriptum erat, Χρυβάτων.
ibid. ἀκτὰς] ἀκτῶς MS Eton.

v. 390. ἰεμυνδία] πιεμγία legit Is. Caſaubonus. quæ lectio, eodem judice, naturam loci exprimit, qui ab Athenæo ſic deſcribitur, Deipnoſ. xi. 2. Πολλὰς δὲ ὁ ἐν Ἰλλυρίοις τόπος διαζώσης ἐστὶν, ὁ καλούμενος Κύλικις· παρ' ᾧ ἐστι τὸ Καίδμης καὶ Ἁρμονίας μνημεῖον, ὡς ἱστορεῖ Φύλαρχος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν.

v. 444. ἱμερτῇ] judicent docti, an etiam μεγάλῃ, legerit Euſtathius.

v. 464. Κυισσίλῳ] Paraphraſtes ad hunc verſum, quædam è Callimacho citat, quæ hic ex Scholiis in Lycocophronem reſtituenda ſunt,
Ῥάγιον ἄξυ κικὼν Ιοκάϛυ Δικιδάου.

v. 469. Πιλωεὶς] Πιλωεὶς (inquit Etymologici auctor) τῶσε ἢ τόπος· Διονύσιος ὁ περιηγητής· γράφεται δὲ μακρῦ, ὡς τὸ,
Ἀκρα δ' οἱ Πάχυνος, Πιλωείς τι, Λύδη τι
καὶ μέγα, ὡς τὸ,
Πτιμόεσσα Πιλωεὶς, ἰε Αὐσονίων ἠρώσσα.
locus Dionyſii (inquit F. Sylburgius) non caret vitio. Si Πιλωεὶς legendum ſit, talis requiratur lectio,
------ Πιλωείς τ' ἀκτῖαι Λύδη τε.
vel additione in primo hemiſtichio facta,
Ἀκρα δ' οἱ τειλθὶ Παχυνὶς, Πιλωείς τι, Λύδη τε.

v. 494. Κίρκυρα] Dionyſii interpres MS citatus ab Is. Caſaub. in Strabonem ; Κίρκυρα δὲ δύο, ἡ μὲν Φαιακὶς, ἐν ἀρχῇ τῆ Ἀδριάτ· ἡ δὲ περὶ τὸ ἰόνιον, ἡ καλουμένη Μελίγουνος· (ſcriberat forte Μικρὰ) καὶ δύο νήσους ἔχει ἡ Φαιακίς. τὴ μὲν Λακίνθῳ, τὴ δὲ Σαμῷ· δὶς, φησὶ Καλλίμαχος. Ἀμφίδυμος Φαίακ.

v. 496. ἀλλάων] ἀλλοίων, Stephanus Byzantius in v. Χαλκὶς.

v. 497. Ἀχελῷος ἀμφὶς ἑλίσσει] in Paraphraſi, Ἐχρηματίσθη τῷ Δλκμήνῃ γῆι οἰκεῖται, ἢν γὰ οὔπω ᾖ. fabula hæc imperfecta ſuppleri poſſit ex Thucydidis libro II. ſect. CII.

v. 500. αὖθ' ἑτέρωθι] αὖ ἐπὶ τᾶδε, Steph. Byz. in v. Κάρπαθος. apud quem hic verſus vitioſe citatur ex Homero. ibid. ζόφον] τόνον, Avienus.

v. 511. Σηπιάδος] Gloſſæ; Σηπιὰς, Ἀκτὴ τόπου Ἀττικῆς. lege Ἀττικῆς.

v. 535. ἀλιζόητε Πελλωνίδες] ἀλιζόϊοι Πελασγίδες, Salmaſius, & Holſtenius.

v. 540. Πίσσῃσιν τ' ἴσῃσι] Priſcianus;
Panditurque hinc pelagus, tumidaque Tyrrhenus in undas
Ad boream : ſaxiſque viget Proconeſia in illa.
pro viget, lege riget.

v. 571. Ἀμοιτάων] Ναυηγάων, Mengius.

v. 592. Αἶψά κε] Καυλίδος, αἶψά κε τῆς μεγάλου ------, Salmaſius.

v. 599. περιμάκετος] ἰεμμάκετος, Ceporinus.

v. 600. Ὦι] οἱ, Phavorinus in v. ἰσμὸς.

v. 682. τ' Ορίτης] Τορίτης, Salmaſius.

v. 684. Βορίαο] ζεφύροιο, MSS. teſte Salmaſio.

v. 693. ἀπειρύγητος] ἀπειρύγατος, Stephanus Byzantius in v. Ἀρμικὴ.

v. 734. Δερκυλίων] Δερκιλίων, Holſtenius. Δερκίλιοί τε καὶ ἀγχίθυρον κλίμα Βίτρων, Salmaſius.

v. 737. Παρησσοῦ] Παρνησσοῦ, vel Παρνησσοῦ, Salmaſius.

v. 760. κιλλμένῃ] ſcribe in verſione Stephani, *ventis relicta*.

v. 763. ἰπικαδὲς] male hanc vocem interpretatur Paraphraſtes.

v. 775. Ἀσωπίδα] Ἀσπινίδα legit Priſcianus, ut videtur.

v. 829. πρίμῳ ἴσι πλοίῃσι] P. Petitus in diſſertatione de Amazonibus oſtendit πλοῖα hîc non ſignificare *navem*, ſed partem urbis Epheſi ita nominatam. vide Callimachi hymnum in Dianam.

v. 871. Ἴμπο] Ἰμάτιο, Ceporinus. uti & H. Stephanus.

v. 912. Βύβλον] hunc verſum ex Heſiodo citat Etymologici auctor in v. Βύβλος. ubi Διονύσιος reponendum pro Ἡσίοδος, cenſet Berkelius. notandum, quod in Etymologico Σιδὼν ἀπὸ μόνου legitur.

v. 918. αὐτὰρ ἰνὶ μαχῆσιν] poſt hunc verſum, quædam Dionyſii excidiſſe opinatur Holſtenius; cenſetque hemiſtichium illud quod ex Dionyſio citat Steph. Byzantius in v. Ἐμισα, in hoc loco reponendum eſſe. hemiſtichium hoc eſt;

Τὶς δ' πρὶς αἰζηὸς (ἀιζηὸν l. Holſten.) Ἐμίσων πόλιν ----

fragmentum hoc eſſe Dionyſii conſtat ex Avieni verſione.

Urbs medius Apamea debine conſurgit in arvis.
Et qua Thœbaam procul incunabula lucem
Prima fovent, Emiſa faſtigia celſa renident. &c.

v. 924. Ἀρβακιχῦ] Ἀρβακίῳ, Stephanus Byzantius in v. Ἀρβακία.

v. 926. ἄχρι Σιλαυῦ] ἄχρις Ελαυῦ, Salmaſius.

v. 945. κιναμώμων] in codice MS H. Stephani, ſcriptum erat, Κινάμωμον, τὸ τερηδόνιον. item Κινάμωμον. ἀμπίλῳ ὅμοιόν τ βλάστησιν· ἰὸν δέ τιν πεφυκέναι, ὑφ' ἑδονῆς κλαυθμυρίζει· ᾧ, ἰὸν ἀποπατήσῃς, ἀποτρίχει. eadem verba Paraphraſtes habet in hunc locum. vide comm. Euſtathii ad v. DCCCXXXIX.

v. 954. κλυτὸν] κλυτὸν, MS H. Steph.

v. 957. Χατεχμὶς ἰπαί] Priſcianus: *Chatramis atque Maca contra ſunt Perſidu aquor.*
forte Priſcianus (inquit Bochartus) in Dionyſio legerat, Χατεχμὶς ἰν Μάκαι, vel ἰν Μάκαις.

v. 959. Καλιβίωσι] Καλιβίωσι, Salmaſius & Lloidius.

v. 998. ἰπὶ] ἰπεὶ forte vera lectio, inquit H. Stephanus.

v. 1069. δὶ Ταπκοὶ] Ταωκοὶ, Salmaſius.

v. 1073. Κύρῳ] Κύρῳ, codd. veteres, teſte Salmaſio.
ibid. Χδαπις] Χδάπης, MS Salmaſii.

v. 1074. τὶ] δὶ, Salmaſii cod. MS.

v. 1096. Ωείβας τ', Αεβάς τι,] Αρβιας, Ωείβας τι Auctorem ſcripſiſſe certa fides eſt, inquit Salmaſius.

v. 1097. Παρπαπισσῦ] Παρνησσῦ, Salmaſius.

v. 1138. Δαρδανίης] Δαυδαρίης, Holſtenius.

v. 1141. Σάβᾳ] Σίβᾳ, Salmaſius.
ibid. Τοξῖλοι] Ταξῖλοι, Salmaſius.

v. 1143. Πευκαίων] Πευκαλίων, Salmaſius.

v. 1144. Γαργαλίδᾳ] Γαυδαλίδᾳ, Salmaſius.

v. 1148. ἦμι] ἄκρῃ, Salmaſius.

NOTÆ IN EUSTATHIUM.

Pag. 116. lin. 27. πάλαι] forte legendum eſt πάλαι, ut intelligatur annuli *pala*.

p. 119. col. 1. l. 8. 13. Dionyſ. v. XLVI.] *lege*, 13. lib. III. de expedit. Alexandri

ibid. col. 1. l. 8. 13. Dionyſ. v. XLVII.] *ſcribe*, 13. lib. III. de expeditione Alexandri.

p. 128. l. 21. Ρηγίνος] Ροδίνη reſtituendum eſt, inquit H. Valeſius.

ibid. col. 2. l. 5. MCCCLVI.] *ſcribe*, MCCCXII.

ibid. col. 2. l. 6. Ut Steph. Byz.] *lege*, vide notas Tho. de Pined. in Stephanum.

p. 132. l. 2. Αὐσονας] legendum eſt proculdubio Αὐσίδας.

ibid. col. 2. l. 2. CLII.] *ſcribe*, CIII.

p. 138. col. 2. l. 4. v. v.] *lege*, v. LXI.

p. 140. col. 2. l. 3. LXXXIX.] *lege*, LXXXVIII.

p. 141. col. 2. l. 2. Δ] *lege*, A.

p. 143. col. 1. l. 3. Δ. v. XXIV.] *ſcribe*, Δ. v. LXXXIV.

p. 145. l. 19. Μαξίκων] reſtituo Μαξίκων, inquit Valeſius ad Marcellinum.

p. 146. l. 15. ὑ ᾧ Δωτ.] ἐν ᾗ ᾧ Λαβδακῆται, legendum eſt, inquit Berkelius.

ibid. l. 22. ὑρλωῆται] potius ſcribendum ὑρλωύονται, inquit H. Steph.

p. 147. col. 2. l. 5. LXXXI.] *ſcribe*, CLXXXI.

p. 152. col. 2. l. 3. XIII.] *lege*, III.

p. 158. l. 31. MS R. Steph.] *lege*, ᾧ συνεχίσεται MS R. Steph. male pro ᾧ περιεχίσεται.

p. 164. col. 1. MS. R. Steph.] *adde*, facile crediderim Euſtathium ſcripſiſſe δυναῦται ᾧ μαξιτεύεται. H. Steph.

p. 166. col. 2. l. 8. XXXII.] *lege*, XXXIV.

p. 172. col. 1. l. 4. Erato, v.] *dele* v.

ibid. col. 2. l. 1. Terpſich. v.] *dele* v

p. 178. l. 32. ἱκάδας δὲ ᾧ Ρόδων] hæc è Steph Byz. deſumuntur, in v. Τάφος.

p. 182. l. 12. μαχεσὶ] lege μιχεσὶ. vide Vegetium.

p. 198. l. 16. φατὴ] *lege* φητὴ.

p. 200. col. 1. l. 3. DLXVII.] *l.* DCCLXVII.

p. 209 l. 3. ὑμῶν] Berkelius ὑμῶν legit.

ibid. col. 2. l. 5. T. v. CCCXXVI.] *lege*, N. v. XII.

p. 212. col. 2. l. 7. Holſtenio.] *adde*, Διονυσία legunt Iſ. Voſſius & Berkelius.

p. 217. l. 34. Ἀρριανὸς] lib. II. de expedit. Alexandri.

p. 218. l. 33. Βιρία] Βερία legas, inquit Berkelius.

p. 220. l. 36. DLXVII.] *lege*, DLXVI.

p. 223. l. 1. 546.] *ſcribe*, 596.

p. 225. col. 2. l. 1. XLV.] *lege*, XLVII.

p. 227. col. 2. l. 1. 8. lib. V. de expedit. Alexandri. 9. v. DCCCL.] *ſcribe*, 8. v. DCCCL. 9. lib. V. de expedit. Alexandri.

p. 230 col. 2. l. 2. LXXVII.] *ſcribe*, LXXI.

p. 234. col. 2. l. 2. ὑδὶ] *ſcribe*, ὕτι.

p. 237. l. 33. Τιμυεῖδο.] Τιμυεῖδο, H. Steph.

p. 243. l. 25. ἰὰν] ἰᾶν legatur, ait H. Steph.

p. 249. l. 6. Αττωνίαν] aliter Αττωνίαν, inquit Gisb. Cuperus.

ibid. col. 1. l. 5. MCXLI.] *lege*, MCCXL.

p. 250. l. 4 πῶς] πῆς, conjectura H. Stephani

ibid. l. 9. Δυγγίους] Δυγκίους, conject. H. Steph.

ibid. col. 1. l. 3. XV.] *lege*, XIII.

p. 252. l. 12. Κατυσίου] Κοτυσίου, Holſtenius & Berkelius.

p. 254. l. 19. Τάλλα] Berkelius legit Πάλλα, ex Steph Byz. in v. Θέα.

p. 256. l. 2. 857.] *ſcribe* 837.

p. 262. l. 3. Σιτάρη —— Σίναρη] *lege*, Πιτάρη & Πίναρη.

ibid. col. 1. l. 1. VIII.] *lege*, IX.

p. 264. l. 25. Σίλιον] Σίλιον. Berkelius.

p. 272. l. 30. Ακθ. Αζθ. reſtituit Berkelius.

p. 273. col. 2. l. 2. CCCCXLI.] *l.* CCXLI.

p. 276. col. 2. l. 1. Δ] *lege*, Δ.

p. 279. l. 23. λέγεται δὲ Περσικὸ τις &c.] Colomeſius in *Κειμηλίοις literariis*, cap. 1. hunc locum corruptum eſſe exiſtimat. quem vide.

p. 283. l. 1. Παρτικὸν] *lege*, Παρτικὸν.

Sup-

Supplementum lacunæ, quæ in Scholiis *Euſtathii* occurrit ad verſum *Dionyſii* DCCCLXXXIX, &c. è codice MS bibliothecæ *Claromontanæ* depromptum.

V. 889. Οἶδα γὸ ἐν πρώτοισιν] Οτι τὸ, ἐν ἀρχῇ λόγε, ϗ, πρὸ ὀλίγε ϗ, ἐν πρώτοις, λέγει, φησὶ γὰρ, οἶδα ἐμὲ ἐν πρώτοις ἀκόσας.

891. Εν πλευρῇσι] Οτι πλευρὰν εἶπον Σηλευκῶς, ϗ πλευρὸν ἑλληνέστερον. [1] λέγει ϗ πίζαν, ἢ αὐτὴν πλευρὰν, ἀπορῶν ἑτέρε κυρίε ὀνόματος· ἢ δ' αὐτὴν ϗ κρηπῖδα. [2] ἔφη ἐν τοῖς περὶ * τόπων. Εστι δὲ πλευρὰ, γραμμὴ ἐν σήμασι ἀρχόντων.

899. Ην Κοίλιν ἐνέπουσιν] Οτι ἢ Κοίλιν Συρίαν ἐπώνυμον ὅτω καλεῖσθαί φησι, τυτέσι Κοίλιν φερωνύμως λέγεσθαι, ὅτι αὐτὴν μέσην ϗ χθαμαλὴν κειμένην ἔχουσιν ὄρη δύο, τό, τε ἑωσφόριον Κάσιον πρὸς τῇ θαλάσσῃ κείμενον, ϗ ὁ ὑπὲρ Λίβανος, ὑφ' ὧν περίεχεται. ὅτω ϗ [3] Ομηρος τὴν Λακεδαίμονα κοίλην λέγει, ἀφ' τὸ περικεῖσθαι κυκλόθεν ὄρεσιν. Ο μέντοι [4] γεωγράφος ὅτω φησί· Λίβανος ϗ Αντιλίβανος ὄρη δύο ὡς ἂν παράλληλα, ποιοῦντα τὴν Κοίλην καλουμένην Συρίαν, τελευτῶντα ἐγγὺς τῆ Αραβικῆς ὀρῶν τῆς ὑπὲρ τὴ Δαμασκηνῶν χώρας, εἰς ἄλλα ὄρη χαλκοῦρα ϗ καλλίκαρπα, μικρὸν ὕπερθεν τῆς θαλάσσης ἀρχόμενα, Λίβανος μὲν τὸ κατὰ Τείπολιν, Αντιλίβανος δὲ τὸ κατὰ Σιδῶνα. καὶ ὁ μὲν γεωγράφος ταῦτα. Ο δὲ Διονύσιος ἢ Κοίλην Συρίαν ϗ πολύπολιν λέγει, ϗ πολλὰς ϗ ὀλβίους ἄνδρας ἔχουσαν. Καὶ χρᾶται ἐπαναλήψει, ἐπ' αὐτῆς εἰπών· ἐς νότον ἔρπει, ἐς νότον ἀντολίην τε. Ο δὲ [5] γεωγράφος λέγει ϗ ὅτι πᾶσα ἡ ὑπὲρ Σελευκείαν ϗ Αἴγυπτον ϗ Αραβίαν ἀνίσχουσα χώρα, Κοίλη Συρία λέγεται, ἰδίως δὲ ἡ τῆ Λιβάνε ϗ Αντιλιβάνε ἀφορισμένη. Συρία δὲ ἀπὸ Σύρε κέκληται. φασὶ γὰρ ὅτι Λιβύης υἱὸς Αγήνωρ, ἧ ϗ Τυρὸς, Φοίνιξ, ϗ Σύρος, ϗ Κίλιξ, ἀφ' ὧν ϗ αἱ χῶραι· ϗ Κάδμος, ὅπερ ἡ Καδμεία ἐπώνυμος.

904. Οἱ μὲν ἐπ' ἠπείρῳ] Οτι ἢ Κοίλης Συρίας οἱ μὲν ἐπ' Ηπείρε, ἦγον οἱ Ηπειρωτικοὶ, τέτῳ Σύριοι, τυτέσι [6] Σύριοι καλοῦνται· οἱ δὲ περὶ θάλασσαν Σύροι ὄντες ϗ αὐτοὶ, ὁμοῦ ϗ Φοινικές εἰσι τὴν ἐπωνυμίαν, γένος Ερυθραῖον. Λέγει δὲ ϗ [7] Ηρόδοτος τότε ἐκ τῆ ἐρυθρᾶς καλυμένης θαλάσσης ὑπερβάντας οἰκεῖν τὴ Συρίας τὰ περὶ θάλασσης, ϗ τῦτο τὸ χωρίον

1. EUSTATH. p. DXXXV. 2. EUST. DLXXXI. 4. STRABO lib. XVI. 5. ibid. p. CCCXXXII. * l. τύτε. 3. Iliad. B. v. 6. lege Σύροι. 7. Polymn. v. LXXXIX.

μέχρις Αἰγύπτου Παλαιστίνης καλεῖσθαι. ὅθεν καὶ δοκοῦσιν, ὡς ὁ Διονύσιος ὁ Σαμόθρηξ φησί, ἐπωνύμως ἅτοι φερωνύμως ὅτου λέγεσθαι, ὡς ταυτὸν ὂν Φοινικάς τε καὶ Ἐρυθραίους εἰπεῖν, ὥσπερ καὶ φοινικοῦν χρῶμα καὶ ἐρυθρόν. Καὶ μέν ἄλλοι Φοίνικας αὐτοὺς καλεῖσθαί φασιν ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος, ὡς εἴρηται ἤδη. Λέγεται δὲ καὶ [1] τὴν παλαιὰν Φοινίκην πᾶσαν ἡ ἀπ' Ὀρθωσίας μέχρι Πηλουσίου παραλία στενὴ καὶ ἀλιτενής. Ἰσέον δὲ ὅτι ἡ Κοίλη Συρία ἐκ Δαμασκοῦ ἑτέρας λέγεται, δηλονότι καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ὁ [1] Διονύσιος ἐρεῖ ὅτι Κοίλης Συρίας Δαμασκηνὴ ἑτέρα Συρία ἐλαχίστη μέχρι Σινώπης, ὅτι, ὡς φησὶν Ἀρτεμίδωρος, τὴν Ἀσσυρίαν εἶναί φησι. Ὁρᾷ δὲ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς τὴν Φρυγίαν καπικὴν ἢ μόνον Φρυγικὴν ἀλλὰ καὶ Φρυγίαν ἄνδρας φαμὲν, ὅταν καὶ ἄκρα Φρύγιον, καὶ τὸν ἐν Λυδίᾳ Λυδὸν καὶ Λυδίαν, καὶ τὸν ἐν Ἀρκαδίᾳ Ἀρκάδα τε καὶ Ἀρκαδίαν, ὅτου καὶ τὸν τῆς Συρίας, Σύρον τε καὶ Συρίαν λέγομεν. Τὸ δὲ Σύρος ἔστι καὶ θηλυκὸν εἰς ρά. λέγεται γὰρ καὶ Σύρα γλῶσσα.

907. Οἱ πρῶτοι νήσοις] Ὅτι Φοίνικες πρῶτοι νῆσον ἐπεράσαντο θαλάσσης, καθά φησι καὶ Ὅμηρος ναυτικωτάτης αὐτοὺς ἱστορῶν. Πρῶτοι δὲ τὴν [2] θάλασσαν ἐμπορίας ἐμνήσαντο, καὶ βαθὺν ὑγρὸν ἀστέρων πόρον ἐράσσαντο, ἄχρι ὅτου αὐτοὶ τὸν οὐρανὸν πόλοις, ὃ δὴ κύκλοις ἔταμον, τοῦτο γὸ Αἰγυπτίων εὕρημα, [2] ὡς φασίν τινες, διὰ ἀστρονομίαν, ἀλλ' ὅτι τοῖς ἠρτυθμυθμοῖς ἤδη καὶ θεοῖς Αἰγυπτίων ἠστρολογημθμοῖς φησὶν ἐμπορίαν ἡ Φοίνικες. ναυπηγώτατοι δὲ Φοινίκων Σιδώνιοι. Ὁ δὲ [3] Γεωγράφος ὅτι καὶ φησὶ τοῦτον φησὶν· ὥσπερ Αἰγυπτίων εὕρημα ἡ γεωμετρία ἐκ τῆς χωρογραφίας, ὧν ὁ Νεῖλος ἐφαίζεται συγχέων τὰς τῆς γῆς ὅρους ἐν ταῖς ἀναβάσεσιν, ὅτως ἐκ Φοινίκων εἰς Ἑλλήνας ἡ Ἀστρονομία ἦκεν πεπίστατας καὶ ἡ Ἀριθμητική. φιλόσοφοι γὰρ φησὶ Ἀστρολογίαν καὶ ἀριθμητικὴν οἱ Σιδώνιοι, ὡς ἐμπορικοὶ καὶ ναύκληροι ἀπὸ λογιστικῆς καὶ νυκτιπλοίας ἀρξάμενοι, στήσιν λοιπὸν μὲν τὰς φόρτους, ἄρσις δὲ σημαινόμενοι τὸ ἐν νυκτὶ πλοῦν, ἀρχὴν ἐντεῦθεν ἔχον, εἰς Ἀριθμητικὴν καὶ Ἀστρονομίαν. [4] Ἀρρίανὸς δὲ ἐν τοῖς φησὶ Ἀλέξανδρόν φησιν, ὅτι Φοίνικας μὲν φησὶ τὸ ὁλίγιον ἄρκτον μελετῶσι τὰς πορείας, οἱ δὲ ἄλλοι ἄνθρωποι φησὶ τὸ μείζω. Λέγει δὲ ἐκεῖνος ὁλίγιον μὲν τὴν κωνόσειραν, μεγάλην δὲ τὴν [6] ἑλίκην, ἀφ' ἧς καὶ οἱ Ἀχαιοὶ [7] ἑλίκωπες, ὡς οἱονταί τινες. Ἡρόδοτος δὲ σοφίζεται καὶ τὰ γράμματα μὴ ὄντα φησὶ τοῖς Ἕλλησιν, ἐκεῖθεν παραδεδῶσθαι ὑπὸ τῶν μετὰ Κάδμου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλθόντων Φοινίκων, καὶ Φοινίκια καλεῖσθαι.

910. Οἵ τ' Ἰόπην] Ὅτι πόλις Φοινίκης Ἰόπη, κληθεῖσα ὅτου ἢ ὑπὸ τοῦ

1. v. DCCCCLXXI. 2. EUSTATH. v. CCXXXII. 3. STRABO lib. XVII. 4. de Expedit. ALEX. lib. IV. 5. l. Ἀλεξάνδρου. 6. l. ἑλίκην. 7. l. ἑλίκωπις.

Ἰόπης,

Ἰώς, ἡ ἀπὸ τ Ἰόπης θυγατρὸς Αἰόλε, γυναικὸς δὲ Κηφέως, ἀφ' ἧς καὶ Κηφῆνες οἱ [1] Αἰγύπλιοι.

Γάζαν] Οπ Γάζα Φοινίκης, νυῦ δὲ Παλαιστίνης. ἐκλύθη δέ ποτε καὶ Ἄζα, ἣ ἀπὸ [2] Ἄζονος υἱῦ Ἡρακλέους, ἣ ὅπ Ζεὺς κτίσας αὐτὴν, κατέλιπεν αὐτόθι τὴν ἑαυτῦ [3] ἄζαν". καλῦσι δὲ ὅτως οἱ Πέρσαι τὰ χρήματα.

Ελαΐδα] Οπ Ελαῖς πόλις Φοινίκης ὅτω λέγεται, ἀφ' τὸ ἐλαιοφόρον εἶναι.

911. Καὶ Τύρον] Οπ νῆσός ποτε ἦν ἡ Τύρ, ἡ τότε δὴ χερσόνησος. ὠνόμασται δ ἀπὸ Τύρε τ Φοίνικος, ἣ ἀπὸ γυναικὸς Τυρῦς, ἧς καὶ Αγλαύρ ἡ Εὐρώπη, ἧς ἡ χώρα ἐπώνυμος. Σωθῆναι δ ἡ Τύρ χώματι φασὶ τ πτισαν, ὃ κατεσκεύασε πολιορκῶν Αλέξανδρ, ὅτε καὶ ἐνύπνιον Σάτυρος ὁρᾶσθαι ἐχρησίασεν τῷ βασιλεῖ κατ' ὀνείρε λοξότητα ὅτι σὺ Τύρ, τετίσῃ δωρεικᾶς, καὶ ὑπὲρ τ σὸ ἐξεσόμενα ἔσαι ἡ Τύρος. Τιμᾶται δ τ Ηρακλέα ὑπερβαλλόντως οἱ Τύριοι καὶ εἰσὶ πολύτεχνοι. Εσι δέ, φασὶ, καὶ πορφύρα καλλίστη ἡ Τυρία. [4] Ο δ Γεωγράφ φησὶ καὶ ὅτι μείζων δὴ μὴ Σιδὼν ἡ Τύρ, καὶ ὅτι ἀρχαιοτάτη, καὶ δύο λιμένας ἔχει, καὶ ὅτι σταλοί ποτε γηθόμενοι μικρὸν ἀπέλιπον τὸ ἄρδειν αὐτὴν ἀφανίσαι. καὶ ὅτι ἀνυχήσασα ὑπὸ τῆ τὸ Αλεξάνδρε πολιορκίᾳ, ὅμως ὕστερον καὶ αὐτὴν ἀνέλαβε ἀφ τ ναυτιλίας, καθ' ἣν ὑπηρτέρησι πάντων οἱ Φοίνικες. Εσι δ καὶ τ * Περσικὸν νῆσος Τύρ ὥσπερ καὶ Αραδος. Λέγεται δὲ ὅτι ἦεν Ηρακλέης ἐν Τύρῳ ἣν πλησίον κατασκαλασμένον, καὶ σῆλαι δύο χρυ [5] Ηρόδοτον, ἡ μὲν χρυσῆ ἀπίφθε, ἡ δὲ σμαράγδε λίθε λάμποντος τὰς νύκτας.

912. Σιδόνα ἀνθεμόεσσαν] Οπ πόλεις μετ' ὀπαδῶν ἐκφάζει οἷον εὐπόρως ἔχων τ ὀνομάζειν· λέγει δ Τύρον ὠγυγίλιν, Βηρυτὸν ἐρατεινὴν, Βύβλον ἀγχίαλον, Σιδόνα ἀνθεμόεσσαν, Τείπολιν λιπαρήν. Πρὶ μὲ ἦν τ Τύρε ἔθνηται τὸ ἀρχῆν. Η δὲ Σιδὼν, πρὶ ἦν χαείντα φησὶ ποταμὸν ῥέειν τ Βοσπλιῶν, πολυτέχνης ἔχει πολίτας καὶ καλλοτέχνης. ὑπ δὲ τοῦτοί εἰσιν οἱ Σιδόνιοι, δηλῶσι καὶ οἱ πρὸ τ [6] ποιητ παμποίκιλοι πέπλοι Σιδονίων ἔργα γυναικῶν, καὶ ὁ τ Εὐνὴς γῶν κρατὴς, ὃς κάλλιστα πάντων ἐπ' ἀΐαν. Τέτες δὲ Σιδονίες ἐποίκισε εἶναι πνές φασι Σιδονίαν πρὸ ἐν Περσικῷ κόλπῳ. Οἱ δὲ παλαιοὶ ἐναυπλογίας ἱστοῖων αὐτῶν) ἐντεῦθεν. οἱ μὲ γὰ τὲς καθ' ἡμᾶς Φοινικάς τε καὶ Σιδονίες ἀποίκισε φασὶ

1. Αἰγύπτιοι legit STEPH. BYZ. in v. Κῆφ. consule notas BERKELII, & THO. DE PINEDO in eum locum STEPHANI. 2. Ἄζονος STEPH. BYZ. legit in v. Γάζα. 3. Γάζαν STEPH. BYZ. ibid. ita certe legendum. *Gazam* enim esse Persicam vocem adnotarunt Q. CURTIUS, lib. III. ISIDORUS lib. XV. Orig. & SERVIUS ad lib. I. Æneid. 4. STRABO lib. XVI. *addendum est κάλπον. 5. Euterp. v. CLXXXIV. 6. HOMER. Iliad. Z. v. CCLXXXIX. & Ψ. v. DCCXLI.

σῆλ°

πρὸς τὸ ὠκεανὸν Σιδονίαν τε καὶ Φοινίκων, φερομένοντες καὶ αὐτὸ τὸ Φοίνικας λέγονται. Διότι, φασὶ, καὶ ἡ θάλασσα ἐρυθρὰ, ὡς ταυτὸν ὂν φοινικᾶ τε εἰπεῖν καὶ ἐρυθραῖον. οἱ δ' ἀνάπαλιν ἀποίκους ἐκείνης τότων πρὸ καθ' ἡμᾶς ἱστόρησαν. Περὶ δὲ τ Σιδῶνος ταύτης τ ἀεὶ πόλιν συνοικούσης φοινίκῃ, φέρεται ἱστορία. ὅτι Συγατὴρ Ἰοῦς ἡ Ἰνάχου, ταύτης δὲ καὶ Ποσειδῶνος Ἀγήνωρ, Βήλου καὶ Ἐνυάλιος. Βήλῳ δὲ Σίδη καὶ Αἴγυπτος καὶ Δαναός. Ὧν τ Σίδης μὲ παράνυμος ἡ Σιδών, τ Αἰγύπτῳ δὲ ἡ χώρα ὠνόμασται ἐκ Δαναοῦ δὲ οἱ Ἕλληνες, Δαναοί. Περιέρχεται δέ τε καὶ ὅτι ὁ Διονύσου Ὁμήρῳ ἀκολουθῶν τ Σιδῶνος πόλιν μὲ ἄρχουσαν ἐκτείνει, τὸ δὲ θρῆνον πλαγίαν συνέλλει, κἂν οἱ ὕστερον αὐτὸ διαφορήσαντες ἐκτείνουσιν. Ὅτι δὲ καὶ σοφὰ τὰ εἰς Ἀστρονομίαν καὶ Ἀριθμητικὴν εἰσιν οἱ Σιδώνιοι, ὡς ἐμπορικοὶ καὶ Ναυκληρικοὶ, ἀναγέγραπται. Λέγεται δὲ Φάμμος ὑαλίτης εἶναι τῆς Σιδωνίοις ὀπτήσεως εἰς χύσιν. [2] Ἡ δὲ Βηρυτὸς κτίσμα ὄζει Κρόνου, ἐκ μικρᾶς μεγάλη γενομένη καὶ ἰσχυρὰ, διὸ καὶ ὕστερ ἐκλήθη. [3] βηρυτὶ γὰρ τῇ Σύρων ἰσχὺν οἱ Φοίνικες λέγουσιν. Οἱ δὲ φασὶ διὰ τὸ εὔυδρον ὕστερ κληθῆναι αὐτήν. βάκχος γὰρ ὄμβρος παῖς καλεῖται τὸ φρέαρ. Φασὶ δὲ αὐτὴν ὑπὸ τ Τυράννου † Τρύφωνος κατασκαφῆναι ἀναπληρῶσαι ὑπὸ Ῥωμαίων, ὅτε ἀνασκῆναι καὶ κτισθῆναι. Οξυώνται δὲ Βηρυτὸς, ὡς *φευσύλλειον, καὶ τὸ Κωκυτὸς καὶ Ταρυτὸς. Μακρὸν ἔχει τὸ ῠ ἀπὸ Διονυσίου. Ἡ δὲ Βύβλος κτίσμα καὶ αὐτὴ Κρόνου, Ἀδώνιδος ἱερὰ, Κινύρᾳ βασίλειον ἀρχαιότατον, ὑπὸ Βύβλα τινὸς γραπτῆς, ἢ ὑπὸ Βύβλα γυναικὸς ὕστερ κληθεῖσα, ἢ ἀπὸ τὸ πάσης ἀρχαίας βύβλα καὶ τὰς παλαιὰς πόλι [4] καφαλῶ ἀσυλίαν ἐν αὐτῇ γένεσθαι, ἢ καὶ διότι Ισις τ Οσιριδος κλαύσασα ἐκεῖ τὸ τ κεφαλῆς ἀπόβλητο ἀπέβλητο ἀπόβλημα ἐκ βύβλου ὂν Αἰγυπτίας. φυτὸν δὲ ἡ βύβλος, καὶ τὰς παλαιὰς φυόμενον ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς ἕλεσι, ξηρόδους ψιλὰ, ὡς φασὶν ἐκεῖνοι, ἐπ' ἄκρῳ χάρτην ἔχουσα, φυομένη πολλὴ καὶ ἐν τοῖς κάτω μέρεσι τ Δέλτα, ἧς κρείττων, φασὶν, ἡ λεγομένη ἱερατική. Τῆς δὲ βύβλου τὸ κάτω ὅσον ὀπὶ πῆχυ τρώγεται, ὡς φησιν [5] Ηρόδοτος, πυγμῇ μάλιστα ἐν κλιβάνῳ ἀφανεῖ. Ζητητέον δὲ μήποτε ὑπὸ τ τοιαύτης βύβλου αἱ περγαμηναὶ ὑφαίνεσθαι, ἢ πλέκεσθαι, ἢ ἄλλως πῶς συντίθεσθαι, καὶ οἱ τῶν γραμμάτων φύλακες τοιαύτῃ ποτὲ κατασκευάζεσθαι, καὶ ἡ κλῆσις παρέμπτωσις καὶ εἰς ἡμᾶς, ἐναγκαλέντος τοῦ ῠ εἰς τὸ συγχεῖσθαι δύχερον. Εγίνετο δὲ καὶ πτύλλα ἐκ τοῦ φυτοῦ τ βύβλου. Οἱ γὰρ Αἰγύπτιοι ἱερεῖς βύβλινα λέγονται ποτὲ φορεῖν ὑποδήματα. Καὶ πλοῖον δὲ ναυπηγημένων αἱ Αρμονίαι βύβλου παρελύοντο, καὶ ἱστὸς δὲ πλοίοις ἐγίνοντο βύβλινα, καὶ πῶν ἐν Αβύδῳ δὲ τὸ

1. vide comment. in v. DCCCCVII. 2. vide STEPH. BYZ. in v Βηρυτὸς. 3. βηρὺτ legendum, judice BOCHARTO. † lege Τυφῶνος. * lege κυριτζούλλειον. 4. lege φυλακεῖν, ut STEPH. BYZANTIUS, in v. Βύβλος. 5. Euterp. XCII.

βύβλος γαφύραν, ὡς [1] Ηρόδοτός φησιν, Φοίνικας μὲν λευκολίνῳ ἐσθῆτι χρωμένους, Αἰγυπτίους δὲ βύβλῳ. Αἶνος δὲ Διονύσιος ἐν τοῖς περὶ Λιβυκῶν λέξιον ὑποχράφει σαφέστερον· ἡ δὲ φυτὸς φύεται περὶ βύβλα, ἔνθα περὶ φιλύρας φασὶν, ὅπ φυτὸν ἡ φιλύρα φλοιὸν ἔχον βύβλῳ παπύρῳ ὅμοιον, ἐξ οὗ καὶ τὰς στέφανος πλέκεσθαι. καὶ ταῦτα μὲν περὶ βύβλου.

914. Καὶ Τείπολιν λιπαρὴν] Η δὲ Τείπολις, ἣ ποτὲ συνοικὴς κεῖσθαι ἱστόρηται τῇ Θήβῃ λεγόμενον σφόπαον, ὅπου καλεῖσθαι λέγω τὸ ἔχειν ὑπερβολὴν ἐν τῇ πόλει Τύρῳ, καὶ Σιδῶνι, καὶ Αράδῳ, περὶ ἃς ἐν τοῖς περὶ γάμων εἴρηται. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Τειπόλεις λέγονται.

Ορθωσίαν τε, Μάραδόν τε] Οτι πόλις Φοινίκων καὶ ἡ Ορθωσὶς καὶ ἡ Μάραδος. Ισέον δὲ ὅτι τὴν Ορθωσίαν, Ορθωσίαν ὕστερ ἄλλοι φασὶν, καὶ ἴσως τῷ τοιούτῳ τρόπῳ ὁ Διονύσιος, ὡς περ τὴν πορθμίδα, ὅπου [2] πορθμίδα, καὶ τὰς Αμαζόνας [3] Αμαζονίδας, καὶ τὴν Ασίαν [4] Ασάδα, καὶ τὰς τῶν ὀρῶν κορυφὰς [5] κορυφίδας, καὶ τὴν Κασπίαν [6] Κασπίδα, ὅπου καὶ τὴν Ορθωσίαν Ορθωσίδα φησί. Μάραδος δὲ ὁ μόνον ἡ περὶ Φοινίκην αὕτη πόλις περὶ ἣν καὶ πεπαμένη ἔχει Μαραδίας λεγόμενον, ἀλλὰ καὶ Εὐρωπαία ἑτέρα ἐν τῇ τῶν Αχαρνάνων γῇ, ἐξ ἧς ὁ μουσικὸς Διόδωρος.

915. Λαοδίκειαν] Οτι ἡ Λαοδίκεια ἡ τῶν Φοινίκων ἀπὸ Λαοδίκης ὠνόμασται ἀδελφῆς Αντιόχου, ὡς μικρὸν κατωτέρω [7] ἐμδηλώσεται. Εστι δὲ καὶ ἑτέρα Λαοδίκεια Λυδίας, ἣν Αντίοχος ἔκτισε πρὸς Αντιόχειαν τὴν Σωτατονίκης, χρησμῶν δοθέντος ἐν ὀνείρασι τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ποιῆσαι τοῦτο. Πλὴν δὲ ἐν Φοινίκῃ Λαοδίκειαν, λευκὴν αὐτὴν φασί ποτε κληθῆναι καὶ [8] Ράμανδαν, ὅθι ποιμένι τις βληθεὶς κεραυνῷ ἀνεῖδε Ραμανδὰς, ἀφ' ὕψους ὁ Θεός. Ραμὰν γὰρ ἐγχώριον, τὸ ὕψος· [9] ἀδὰν δὲ ὁ Θεός. Διάφορος Λαοδίκεια, ὧν οὐσιωτάτη αὕτη ἡ Συριακή. Διαφορεῖται, δὲ ἡ πόλις αὕτη· καὶ γὰρ τετραπύλαιον Λαοδίκη λέγεται, καὶ χαρακτὴρ περιχωρεῖ Λαοδίκεια, ὡς Απάμη, Απάμεια, Εὐφράτη Εὐφράτεια, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

916. Καὶ Ποσειδῆια ἔρια] Οτι ὥσπερ ἔθος τῷ [10] Ομήρῳ ἐν Οδυσσείᾳ τὴν ἐν Φαίαξι Ποσειδῶνος λέγω τὸ ι' ἔτος τῶν τεπάτων ὑπὸ τῶν τέλος, ἤγουν ἡ συλλαβὴ, ὅτου καὶ ἐνταῦθα ἔθος τῷ Διονυσίῳ λέγοντι σεσαφηκῶς ὅτι Ποσειδῆια ἔρια, ἤγουν Ποσειδῶνος ἐστὶ περὶ τὰ ἐν Αντιοχείᾳ ἱερὰ τέμπεα, ὅ ἐστι περὶ τὰ Δάφνης ἀλσώδη δάσεσι καὶ κοιλώματα, περὶ ἃς μετ' ὀλίγον εἰρήσεται. Ποσειδῶνος λέγεται τετραπύλαιον καὶ τὸ ἐντὸς τῶν Ποσειδῶνος

1. Polymn. XXXIV. 2. DIONYS. v. CCCXLIV. 3. v. DCLV. 4. lege Ασίδα, ut DIONYS. v. CCXXXI. 5. v. DCCXIV. 6 v. DCCXLVIII. 7. vide comment. in v. DCCCCXVIII. 8 Ράμωθα legitur apud STEPH. BYZ. quem vide. 9 ἄδας apud STEPH. BYZ. 10. Odyſſ. Z. v. CCLXVI.

τέμβρον, τὸν μὲν ἄρχοντα ἔχον ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν λόγχην τοῦ θεοῦ, τὸν δὲ παραλήψαντα ἀφ' ἧς ἐ, τῇ ἀπιλεύσει ἧς τοῦ διφθόγγου ἑνὸς στοιχείου, ᾧ λόγχῃ ἐχρῆτο [1] Ὁππανὸς ἧς ἀλγεινόεις ἀπηκόντισας ἧς διφθόγγου εἰς μονόφθογγον ἀφ' ἧς ι' γράφει, ὡς [2] σεσιζύγιδι, τὸν παραλήψαντα. Διαλυθὲν δὲ εἰς τετρασυλλάβου τὸ τοιοῦτο ἐντελὲς Ποσειδῶνον εἰς πεντασυλλαβίαν γέγονεν. Ἐν οἷς ᾗ ὁ λιμὸς ἐκ ἧς λέλειμμαι, καὶ ἡ ἰδέα ἐκ ἧς εἴδως, καὶ αἱ χεῖρες ἐκ τῆς χειρῶν ξεκάδες, ᾗ τὰ χέμετλα τὰ ἐν τῇ χειμῶνι ὡς ὅτι τὸ πολὺ γινόμενα ἀπὸ [3] καύματος.

Τέμπια Δάφνης] Οπ χῑ ἧ ἰσοείαν ὑπέρκειται ἡ Αντόχυ μ' σαδία ἡ Δάφνη, κατοικία μὲν μετεία, ἄλσος δὲ μέγα ἔχουσα σωτηρίᾱς, ἣ κύκλῳ ὀγδήκοντα σαδίων ἀφεξῆς ἰδρυμένον πηγαίοις ὕδασιν. Ἐνθα ἐπαινοῦσι οἱ ἐγχώριοι, ὅτε καὶ τέμβρον ἄσυλον. Αξίωσὸς δὲ θεὸ τότων ὕτω χάρις Εν Δάφνῃ τῇ θεοῦ Αντόχειαν ἄλσος τι ἱερὸν Απόλλωνος, καὶ αὐτὴ ἐκείνη ἡ Δάφνη Λάδωνος, ἣ φεύγουσα ἡ ἐρασὴν Απόλλωνος, ἤυξατο ἡ ὑπὸ γῆν ἀφανισμὸν, καὶ ἔπυχε ἧς εὐχῶν. Αλλοι δὲ θεὶ αὐτῆς ὕτω φασί. Δάφνη ἐπ' Αντοχείᾳ ἡ ποτὲ πόλις Ηρακλείας, οἷς ἦν πολλὰς κυπαιρεῖσὸς ἐρύτων Σέλευκος ὁ Νικήτωρ, ἵς ἐγγὺς τὸ ἧ Επιφανῆς Αντόχυ βασιλεῖον. Τοῦτ' ἐν σημεῖος ἐκέκωσιν ὅτι τειαίνης, ὧς τι τοὺς Αντόχως ἐγχάλλει, ΟΙ ΖΗΣΑΝΤΕΣ ΑΝΕΣΤΗΣΑΝ ΕΝ ΘΕΩ ΣΩΤΗΡΙ. Σημείουται δὲ ὅπ αὖτη μὴ ἡ Δάφνη ἐνικᾶς λέγεται. Περὶ τῆ Πλουσιακῆ καὶ ἧ Νείλε γέ-ματη χωρίον τι &c.

1. halieut. Δ. v. LXXIII. 2. vide comment. in v. DCCCIII. 3. lege χιμάτων.

EDI-

EDITIONES DIONYSII,

Quæ noſtram hanc præceſſerunt.

Dionyſius, Latine. Antonio Becharia interprete. Venet. MCCCCLXXVII. 4to.
Carmine Latino Heroico, per Priſcianum. Venet. MCCCCLXXXII.
Latine, Becharia interprete. Venet. MCCCCXCVIII. 4to.
Carmine Latino Heroico, per Priſcianum, cum notis Joachimi Camerarii. Vien. MDXII. 4to.
Græce. Venetiis, MDXIII. 8vo.
Carmine Latino Heroico, per Priſcianum. Venet. MDXVIII. 8vo.
Carmine Latino Heroico, per Priſcianum. Florentiæ, MDXIX. 8vo.
Græce & Carmine Latino Heroico, per Priſcianum, cum notis C. Calcagnini. Baſ. MDXXII. 8vo.
Græce & Latine, (interprete Joanne Camerte monacho Franciſcano) cum notis Jacobi Ceporini. Baſil. MDXXIII. 8vo.
Græce & Carmine Latino Heroico, per Andream Papium. Colon. MDXXX. 8vo.
Latine, Antonio Becharia interprete. Baſileæ, MDXXXIV. 4to.
Carmine Latino Heroico, per Simonem Lemnium. Venet. MDXLIII.
Græce, cum Comment. Euſtathii, & variis Lectionibus, per Rob. Stephanum. Pariſ. MDXLVII. 4to.
Græce & Latine, cum notis Jacobi Ceporini. Baſil. MDXLVII. 8vo.
Carmine Latino Heroico, per Priſcianum. Lugduni, circa annum MDL.
Græce & Latine. Antuerp. MDLIII. 8vo.
Græce, cum notis Guil. Morelii. Pariſ. MDLVI.
Latine, cum Comment. Euſtathii Latine verſis, & notis per Abelem Matthæum. Pariſ. MDLVI. 4to.
Latine, cum Commentariis Euſtathii Latine verſis, per Bernardum Bertrandum. apud Oporinum MDLVI. 8vo.
Græce, cum notis Guil. Morelii. Pariſ. MDLIX. 4to.
Græce & Latine, cum notis Jacobi Ceporini. Baſil. MDLXI. 8vo.
Græce, cum variis lectionibus, per H. Stephanum. Pariſ. MDLXVI. fol.
Græce & Carmine Latino Heroico, per Andr. Papium, cum notis ejuſdem. adjecta eſt verſio Priſciani, cum notis Papii. Ant. MDLXXV. 8vo.
Carmine Latino Heroico, per Andr. Papium. Antuerp. MDLXXVI. 8vo.
Græce & Latine, (interprete H. Stephano,) cum comment. Euſtathii, & notis variorum, per H. Steph. Pariſ. MDLXXVII. 4to.
Græce & Latine, cum notis Jacobi Ceporini, & Verſione Priſciani. Baſ. MDLXXXV. 8vo.
Carmine Latino Heroico, per Rufum Feſtum Avienum, cum notis Pithœi. Pariſ. MDXC.
Græce & Latine, cum variis lectionibus, per Jac. Lectium. Aureliæ Allobrogum, MDCVI. fol.
Græce. Cantabrigiæ, MDCXXXIII. 8vo.

Carmine Latino Heroico, per Rufum Feſtum Avienum. Madriti, MDCXXXIV. ſi *Joanni Harduino*, notis in Plinium, fides. nobis enim videre non contigit.

Græce & Latine, cum Tabulis Geographicis, & notis Guilielmi Hill. Londini, MDCLVIII. 8*vo*.

Græce. Londini, MDCLXVIII. 8*vo*.

Græce, cum verſione Papii, & notis variorum, ex recenſione Tanaq. Fabri. Salmurii, MDCLXXVI. 8*vo*.

Græce & Latine, cum Euſtathii Comment. tabulis Geographicis & notis Guil. Hill. Londini, MDCLXXXVIII. 8*vo*.

MSS CODICES,

Quorum lectionibus variantibus, ſive etiam Gloſſis & commentariis, aucta eſt hæc Editio.

Codex Baroccianus, in Bibliotheca Bodleiana, num. 78. continens textum Dionyſii.

Codex alter, Bodleianus NE. num. 2. 16. in quo nudus textus Dionyſii.

Codex in Bibliotheca Publica Cantabrigienſi; in quo Dionyſii textus, una cum Euſtathii commentariis. hunc litera *C.* deſignamus.

Codex Collegii Etonenſis; in quo item textus Dionyſii, & Euſtathii commentarii: quem notamus litera *E.*

Codex in Archivis Laudinis, in Bibliotheca Bodleiana, C. num. 31. continens textum Dionyſii, & interſperſas paſſim Gloſſas interlineares. hujus nota α.

Codex inter Baroccianos, num. 147. continens textum Dionyſii, ac Gloſſas interlineares, una cum luculenta Paraphraſi; quam integram in verſus priores 1011. (reliqua enim infelici neſcio quo caſu periit) jam demum in publicum emiſimus. nota hujus eſt β.

PERIE-

PERIEGESIS
PRISCIANI

ANDREAS PAPIUS

LECTORI.

CUM Dionyſii Alexandrini de ſitu orbis poëma, una cum Latina interpretatione mea, hortatu C. V. Lævini Torrentii avunculi ac Mæcenatis mei, in lucem emitterem; operæ pretium facturus videbar, ſi antiquam ex eodem auctore verſionem, ſeu Priſciani, ſeu Fannii, ſeu alterius cujuſcumque, tamquam acceſſionem adjungerem. duas fere ob cauſas. unam, quod eodem eſſet argumento: alteram, quod multis partibus caſtigatiorem, opera mea. in manus hominum venturam confiderem. Sed nonnihil me commovebat, quod cogitabam fore quibus hic labor non admodum probaretur. dictitaturos enim aliquos, meliori cuipiam ſcriptori utilius tantumdem operæ impendi potuiſſe. nam hunc, neque ob eximiam aliquam elegantiam vehementer expetendum, neque quod eruditionem promittat, quæ non aliunde copioſius parari poſſit. præterea jam aliquoties haud negligenter editum. iis me prius hoc loco purgandum putavi, quam de caſtigatione mea quidquam agendum. Primum igitur, ad auctorem quod attinet, quamvis optimo cuique beneficium maximo, ſine dubio, fructu ac laude præſtatur; tamen interdum neque deteriori, cum ſine incommodo noſtro poteſt, negandum eſſe, vel eorum exempla omnibus perſuadere debent, quos hoc tempore manum ſcriptoribus, haud paulo me hercule hoc noſtro & impolitioribus, & inutilioribus, admovere videmus. Alterum multo eſt levius. frequenti enim editione adeo non eſt factus emendatior, ut quoties editus eſt, toties pene corruptum eſſe recipere auſim: non prioribus modo vitiis propagatis, ſed novis etiam inde, ut ſolet, exortis. Nam qui exemplar illud primi nobis adornarunt, e quo expreſſa fere ſunt ea, quæ paſſim recenter excuſa reperiuntur, ſive Aldinum id eſt, ſive (quod non arbitror, nam antiquius nullum adhuc tale vidi) Aldino paulo ſuperius, cum interpretationem novis interdum verſibus auxere, tum in opuſculo caſtigando ita ſunt verſati, ut non obſcure, quam in ſuis tantummodo ſcriptis libertatem alius uſurparet, ipſi in alienis ſibi permiſerint. more majorum, hoc eſt illius temporis. quo præſtantiſſimos etiam auctores ſemidocti, ut plurimum, correctores pro ſua libidine tractabant: quæ vitioſa erant non tam ex veterum codicum (quos habebant ſæpe præclariſſimos) fide atque auctoritate reſtituentes, quam ſuo arbitrio magis etiam vitiantes: tum pleraque quæ proba erant malo judicio tamquam ſuſpecta removentes. ſuaque in eorum locum ſufficientes. quæ omnia lectorem facile latebant, cum nudus duntaxat textus ederetur, nullis adjectis notis, nullis mutandi rationibus redditis. Ejus rei plurima quidem exempla jamdudum ab aliis obſervata ſunt, qui in repurgandis auctorum ſcriptis operam poſuerunt: ſed nullum hoc noſtro, etſi in auctore minoris momenti, clarius adnotari potuiſſe, fidem facile ſum factus iis. quibus hanc editionem videre contiget. In qua adornanda, quibus cudicibus ſim adjutus, paucis explicabo. Primum omnium duobus me exemplaribus inſtruxit bibliotheca Caroli Langii, magno litterarum damno, ante biennium defuncti: altero perveruſto (impreſſo Venetiis anno CIↃ. CCCC. LXXXII. Aldino altero; in quo C. Langius e manuſcripto codice varietates

 lectionum

lectionum adnotarat. De manuſcripti illius lectionibus & Veneto libro editionem plane jam adornaveram; cum ecce mihi tertium exemplar, ſed mutilum, ſuppeditat collegium trilingue Buſlidianum: & quartum poſtea magnis in litteras & omnem antiquitatem meritis clariſſimus, familiaris meus Ludovicus Carrio I. C. quod e bibliotheca Gemblacenſi apud ſe habebat. Hæc duo cum e prioribus illis multas caſtigationes adjuverunt, tum novas non paucas addiderunt: nonnulla etiam quemadmodum de conjectura erant a me reſtituta, ut ſuis locis admoneo, confirmaſſe, teſtis eſt amiciſſimus Antonius Hurnius, eleganti ingenio juvenis, qui in eis conferendis auxilio mihi fuit. His exemplaribus adjutus, quantum potui, operam dedi ut Priſciani hanc, ſeu Fannii eſt, interpretationem integritati ſuæ reſtituerem. Quæ paſſim præter Dionyſium adjicit, unde petita ſint, (e Solino autem omnia ſunt,) ne quid deſiderares, admonui. Quid effecerim, benigne lector, tuum erit judicium. vale. III. KAL. Sextiles, Lovanii.

NOTARUM EXPLICATIO.

A. Aldinus codex.
V. Venetus.
L. Langianus MS.
C. Carrionis MS.
B. Buſlidianus MS.

PE-

*PERIEGESIS PRISCIANI.

NAturæ genitor, quæ mundum continet omnem,
Annue, rex cœli, poſitum telluris & undæ,
In quas imperium mortalibus ipſe dediſti,
Materiæ tantæ me promere carmine digno.
Incipiens terræ tractus, pontique meatus,
Et fluvios canere, atque urbes, populoſque per orbem
Diſcretos; late refluum memorare parabo
Oceanum: tellus quo cingitur æquore tota,
Inſula ceu ſeſe diffundens littore vaſto.
Non tamen aſſiduo teres undique margine circum
Clauditur hæc, bifido ſed brachia littore pandens
Arctatur rapidos curſus ad ſolis utrimque,
Aſſimilis fundæ. ſed quamvis corpore toto
Una ſit hæc, homines tres dicunt eſſe diremtas.
Et primam Libyen; poſt, Europen; Aſiamque.
Sed Libyam Europæ diſcernit finibus amplis
Linea, quam obliquant Gades atque oſtia Nili:
Qua boreæ excurrit Memphitis terra ſub axes,
Atque locum vovit Spartano fama Canopo.
Sed terras aquilo qua frigore damnat iniquo,
Europen Aſiæ Tanaïs disjungit ab oris:
Sauromatas linquens Scythiam qui gurgite vaſto

A. PAPII NOTÆ.

* Libellum hunc (ſicut & de ponderibus & menſuris poëma) Priſciano aliquando attributum, docti viri Rhemnio Fannio tranſcripſerunt, qua auctoritate non ſatis ſcio, de hoc præſertim opuſculo. nam & Caroli Langii MS codex Priſciano inſcribebat, hoc titulo, *Periegeſis Priſciani*: & reliqua omnia exemplaria C, V. A, conſentiebant. quorum ſingulorum inſcriptionibus referendis non eſt cur tempus teramus. De Buſlidiano ideo nihil teſtari poſſum, quod in eo nec caput erat, nec pedes. Ita igitur Aldinam inſcriptionem ſequor, ut integram per me ſuam ſibi ſententiam relinqui ſciant, qui Fannii eſſe malunt: ſi modo id firmis rationibus conſtituere poſſunt. Mequidem, cui nulla illorum argumenta cognoſcere licuit, cum omnium codicum quos citavi conſenſus, tum illud ſatis tuetur, quod non videam cur Priſcianum talis poëmatis pudere debeat.

V. 4. *Materiæ tantæ.*] Sic A, & V. Sed L. *materiam tantam* rectius; niſi C, quod editum eſt juvare videretur. in eo ſic ſcribitur, *Materie tanta me promere carmina digna.*

Perſtringit, præcepſque ruit Mæotida poſcens.
At medius finis jam jam declinis ad auſtrum eſt,
Quas Helleſponti fauces dixere priores:
Sed magis auſtralis ſunt terminus oſtia Nili.
Per mare ſic fluvioſque duos diſcernitur orbis.
Aſt alii terris malunt diſcernere terras.
Finibus eſt Aſiæ (latus arctum) lingua ſupernis,
Caſpia quam mediam faciunt atque æquora ponti
Euxini: locus hic diſcrimen dicitur eſſe
Europes Aſiæ disjungens ruribus arva.
Aſt alius finis longiſſimus exit in auſtros,
Qui ſecat Ægypti terras æquorque Sabæum:
Separat hic Libyen, Aſiæ confinia rumpens.
Talia mortales perhibent diſcrimina terræ.
Circuit oceani gurges tamen undique vaſtus:
Qui, quamvis unus ſit, plurima nomina ſumit.
Finibus Heſperiis Atlanticus ille vocatur:
At boreæ qua gens fervens Arimaſpa ſub armis,
Dicitur ille piger, nec non Saturnius: idem
Mortuus eſt aliis, minimo quod lumine ſolis
Perfruitur: tarde radios nam ſuſcipit ortus,
Nubibus & craſſis premitur, nimbiſque gravatur.
Unde tamen primo conſcendit lumine Titan,
Eôumque vocant atque Indum nomine pontum.
Sed qua devexus calidum polus excipit auſtrum,
Æthiopumque ſimul pelagus rubrumque vocatur:
Qua deſerta patet tellus ardore peruſta.
Circuit oceanus ſic totum maximus orbem,
Nominibus variis celebratus & æquore tanto.

A. PAPII NOTÆ.

23. *Perſtringit*] Edidi ex L. quamvis C, A, V, habeant *praſtringit*. quia Tanain per Scythas fluere, & verum eſt, & ipſe Dionyſius indicat, dum ait --- ὃς Σκυθίλιν τε.

24. *Declinis*] Sic recte L, C. In A, & V, *declivis*.

27. *Duos*] Sic L, C, Tanain nimirum & Nilum. A, & V, *patens*, etiam non male.

30. *Æquora*] Sic L, C. Male A, & V, *aquore*.

32. *Europes Aſia*] L, C. Sed A, & V, *Europæ atque Aſiæ* falſo

40. *Pervens*] Sic L, C. In A, & V, apertum vitium, *ferens*.

42. *Mortuus &c.*] Sic C, V, & L. etſi quædam in eodem male. Sic enim totus verſus eſt in L, *Mortuus eſt alius minimo quos* &c. In A, *mortuus aſt* corrupte.

43. *Ortus*] C, *orbis*.

45. *Tamen*] Sic C, & V, ad quem modum eadem particula verſu 37 paulo ante eſt uſus. A, *autem*. nec diſſentiebat L. niſi quid Langii diligentiam fugit. nam *autem* falſum eſſe puto.

50. *Circuit*] Ab hoc verſu incipiunt chartæ exemplaris Buſlidiani.

Hinc

Hinc atque inde ſinus penetrabilis efficit ille
Exiguos multos, dirimens mare, quattuor amplos.
Perſecat Heſperiam primus, qui porgitur undis,
Pamphylumque latus Libyæ portendit ab oris.
Hoc minor eſt, reliquis major, quem Caſpia tellus
Suſcipit intrantem vaſtis aquilonis ab undis,
Nomine Saturni quod Tethys poſſidet æquor:
Caſpius iſte ſinus ſimul Hyrcanuſque vocatur.
At duo, qui veniunt auſtralis ab æquore ponti,
Hic ſupra currens mare Perſidis efficit altum,
E regione ſitus qua Caſpia volvitur unda:
Fluctuat aſt alter Panchæaque littora pulſat,
Euxini contra pelagus protentus in auſtros.
Hoſce ſinus perhibent, quos Tethyos efficit unda,
Majores: nam ſunt alii multique minores.
Nunc maris Heſperii luſtrabo carmine tractus,
Flexibus in variis qui frangitur æquore pontus,
Has ſtringens pelago terras, circumfluus illis;
Montibus & radens ſuppoſtaſque urbibus oras.
Adſis o numen, ſtudiorum præſul & artis,
Ordine principium capiens Atlantis ab unda:
Herculeo celebrant qua metæ munere Gades,
Cœliferaſque tenens Atlas ſtat monte columnas.
Eſt primus vaſtis qui pontus Ibericus undis

A. PAPII NOTÆ.

54. *Perſecat Heſperiam*] Sic C, B, V, A, & nihil differebat L. optime. miror itaq; unde Morelius (qui interpretationem hanc Rhemnio tribuit) edat *Heſperium*: & in variis lectionibus Dionyſii, quod ibi Codd. nonnulli habent —ἄλλα τίμνει, hinc probet. errat ſane. nam Priſcianum, ſi quid omnino hinc peti poſſet, ἄλλα τίμνει, legiſſe rectius judices.

56. *Hoc minor*] Edere cogitabam hunc locum antea ut in A, & V. exſtabat, mutata tantum diſpunctione, hoc modo; *Hic minor eſt, reliquis major*, &c. quod ita requireret loci ſententia: addita emendatione, *Hoc minor eſt*. Sic enim clariora & concinniora omnia fore videbam. nam Caſpius ſinus eſt, ut ait Dionyſius, —ὃς-τοπλείων ἅπαν περιρίσατο ἄλλων. Eam conjecturam poſtea confirmarunt C. & B. hic quidem ſine ullo alterius ſcripturæ veſtigio: ille autem *hic* in ordine verborum habebat. & eadem manu ſupra adſcriptum *hoc*, ſicut & alias aliquando.

68. *Qui*] Sic L, C, B. *quo* A, V, non recte.

69. *Has ſtringens*] Sic C. optime. Reliqui libri omnes *aſtringens*, male.

70. *Suppoſtaſque*] Et hunc locum ita reſtitueram ex conjectura: quam communiter C, & B, comprobarunt. A, & V, habebant *ſuppoſtas*. L, *appoſtaſque*. particulam *que* ex L, petieram. *ſuppoſtas* autem ex A, V. retinueram. quod mallem oras montibus urbibuſque ſuppoſtas quam appoſtas dici. etſi *appoſtaſque* editurus eram, nuſquam enim conjecturis tantum tribuo, ut eas recipere in textum audeam, niſi ab exemplaribus adjuventur.

73. *Qua*] Sic C, B. *quam* A, V.

Dividit

Dividit Europen Libya, communis utrique.
Hinc atque hinc ſtatuæ ſunt. ambæ littora cernunt,
Hæc Libyes, hæc Europes, adverſa tuendo.
Gallicus hinc gurges, qui Celtica littora pulſat,
Excipit. hinc ſequitur Ligurum cognomine dictus:
Qua domini rerum terris crevere Latinis,
Ad Petram Leucen aquilonis ab axe reductis,
Quæ freta Sicaniæ concludit littore curvo.
Inſula ſed Cyrnos propriis pulſatur ab undis,
Inter Sardinium pelagus Celtumque refuſis.
Inde ſalis tumidus Tyrrheni volvitur æſtus,
Ad partes vergens auſtrales. excipit iſtum
Sicaniæ gurges, ſolis deflexus ad ortus:
Qui procul effuſus Pachyni diſtenditur oris.
Ad Cretæ ſummam, quæ prominet æquore, rupem:
Qua Gortyna potens, mediis qua Phæſtus in arvis.
Arietis hanc rupem ſimulantem vertice frontem,
Pro merito Graii criû dixere metopon.
Hoc mare Gargani concludit Iapygis ora.
Illinc incipiens extenditur Adria vaſtus,
Ad boream penetrans pelago, ſolemque cadentem:
Ionius pariter ſinus hic perhibetur ab orbe.
Dividit & geminas diverſis partibus oras,
Quas tamen extremas conjungit terminus unus.
Ad dextram partem protenditur Illyris alma;

A. PAPII NOTÆ.

77. *Statua*] Sic omnes codices præter A, in quo eſt *Hela*, ut plurimis poſtea ſequentibus ſcio: quibus omnibus Aldinorum temeritas pro *ſtatuis*, *ſtelis* ſupponit. ea fortaſſe cauſa quod *ſtatuas* male *ſtatuas* reddi ſibi perſuaſerant.

79. *Hinc*] Sic L, B, C. *hunc* A, V.

80. *Hinc*] L, B. Ceteri *hunc*.

82. *Reductis*] Sic L, C. Male A, V, *reductas*. ad terras enim Latinas, non Ligufticum gurgitem refertur.

85. *Inter Sardinium*] In A. erat *Intra Sardum*. In V, *intra Sardinium*. In B, *Inter Sardonum*. In L, *Inter Sardinhm*. In C. *inter Sardinium*, & eadem manu ſupra *di* adſcriptum *do*. Igitur *Sardum* ab iis, quibus id ſolum Latine dici poſſe videbatur, e *Sardonium* eſſe corruptum putarim. ſed *Sardinium* an *Sardonium* ſcribendum ſit haud queam ſtatuere. *Sardinium* quidem plures codices habent: *Sardonum* autem, quod eſt in B, vitium eſt pro *Sardonium*. *Inter* vero ſine dubio ſcribendum eſt.

87. *Iſtum*] Sic V, B. *Ipſum* C. *Illum* A.

89. *Qui procul* &c.] Sic L, C, B, niſi quod B habet *effuſis*. Secundam ſyllabam *Pachynus* fere breviat interpres imitatione Græca. Aldini enim libri ſcripturam *Pachyni tenditur oris*, & Veneti cum ea pene congruentem *Pachynis tenditur oris*, pro adulterinis habeo.

90. *Ad Cretæ* &c.] Sic L. C. B. Male A. *Cretæn ſummam qua*. & V, *Ad Cretæn ſummam, qua*. Summam rupem *ἀκρῶς* intelligendum, frequenter etiam *ſummam* duntaxat vocat.

Poſt

Poſt hanc Dalmatiæ populorum Martia tellus.
At lævam Auſoniæ porrectus continet iſthmos,
Quem tria circumdant maria undique littore curvo:
Tyrrhenum, Siculum, nec non ſimul Adria vaſtus:
Finibus at propriis exceptant ſingula ventos:
Tyrrhenum zephyro, Siculum ſed tunditur auſtro,
Adria ſuccurrens eôo frangitur euro.
At poſt Sicaniam tractu diffunditur alto
Ad Syrtin pelagus, Lybicis quæ cingitur oris,
Majorem: poſt quam minor excipit æquora longe.
Atque ſinu gemino reſonantia littora pulſant.
Finibus a Siculis Cretæum provolat æquor,
Ad ſolis veniens ortus, Salmonida poſcens,
Dicitur eôus qui Cretæ terminus eſſe.
Poſt hanc eſt geminum mare vaſtum fluctibus atris,
Flatibus Iſmarici boreæ quod tunditur acris,
Qui ruit adverſus celſæ de partibus arcti.
Quod prius eſt Pharium perhibent; hoc littora tangit
Præcipitis Caſii montis: poſt unda ſecunda
Sidonium eſt pelagus: penetrat qua gurgite pontus
Iſſicus, arctôas ad partes æquore vergens;
Non longe rectus: Cilicum nam frangitur oris.
Hinc zephyros poſcens, veluti draco flectitur undis,
Qui juga montivagus vaſtat, ſilvaſque fatigat.
Partibus extremis Pamphylia clauditur iſto:
Atque Chelidoniæ rupes cinguntur eodem.
At procul hunc zephyrus finit Patareïde ſumma.
Poſt hæc arctôas ad partes adſpice rurſus
Ægæum, ſuperat qui fluctibus æquora cuncta;
Diſperſas vaſto qui gurgite Cycladas ambit:

A. PAPII NOTÆ.

102. *At*] Ita C, B. Ceteri *ad*, male.

107. *Succurrens*] Sic omnes. ſed L, *ſuccreſcens*.

116. *Flatibus* &c.] Sic C, L, B; niſi quod in L, pro *quod*, *eras qua*. A, *ſubtilius Iſ. b. q. r. aeris, Quod ruit*.

118. *Hoc* &c.] Sic A, V. ſed C, B, hoc. L, *hæc littora tangunt. ſuſpicor* legendum ut C, B. *Hæc* autem refert unam.

124. *Qui*] Ita L, C, B. male. A. V. *quod*,

130. *Qui gurgite Cycladas ambit*] Sic L. C, B, V. Aldus hic edit *ſparſas qui gurgite cingit*, quod citra controverſiam a ſciolis corruptum eſt e Græco, in quo Σποράδων eſſe mentionem videbant, non Κυκλάδων. quaſi non & in eodem utræque ſint mari: & ita vicinæ, omnibuſque modis ſimiles, ut tantum non & appellationibus confundantur. Certe eadem utrique pulcerrime & conveniunt, & attribuuntur a ſcriptoribus. ut cum Virgilius *ſparſaſque per æquor Cycladas* dicit, venuſtiſſime illis applicat quod manifeſte

alioquin

Terminat hunc Imbros pariter Tenedoſque coërcens,
Anguſta trahitur qua fauce Propontidis unda:
Aſia quam ſupra populis diſtenditur amplis
Ad notiam partem, qua latus ducitur iſthmos.
Threïcius ſequitur poſt Boſporus, oſtia Ponti:
Hoc nullum perhibent terras anguſtius orbis
Eſſe fretum dirimens: hic ſunt Symplegades arctæ.
Panditur hinc Ponti pelagus Titanis ad ortus;
Quod petit obliquo boream ſolemque meatu.
Hinc atque hinc medio procurrunt æquore colles.
Unus, qui veniens Aſiæ de parte Carambis,
Dicitur auſtralis: ſed contra finibus alter
Prominet Europæ, hunc criû dixere metopon.
Ergo conveniunt adverſi, gurgite tanto
Diſtantes quantum ternis tranſire diebus
Evaleat navis. bimarem ſic æquore Pontum
Adſpicias, ſimilem cornu quo flectitur arcus
Nervo curvatus diſtento. dextera nervum
Aſſimilat: recto trahitur nam linea ductu,
Extra quam boream quod ſcandit ſola Carambis:
Sed formam cornu geminatis flexibus edit
Littus quod Pontum cingit ſub parte ſiniſtra.
In quam Mæotis penetrans aquilonis ad axes,
Quam Scythiæ gentes circumdant undique ripis,
Et matrem Ponti perhibent Mæotidis undam;
Scilicet hinc Ponti vis exit gurgite multo

A. PAPII NOTÆ.

alioquin e Sporadum nomine ſumtum eſt. item quod Horatius (*Cycladas nitentes* & *fulgentes* vocans) Cycladibus, noſter Dionyſius eadem de cauſa Sporadibus accommodat, cum ait, Νῆσοι δ' ἐξείης Σποράδες περιμαιμακῶσιν Οἷον ὅτ' ἀστερόεσσα &c.

138. *Hinc*] Sic L, C, B. Optime *hinc*, id eſt, e Thracio Boſporo. Ex δὲ τῷ ἀγόμενος. Male A, & V, *hic*.

140. *Procurrunt*] L, C, B, optime. A, V, *percurrunt*.

142. *Auſtralis*] Sic L. Ceteri *auſtrali*.

147. *Cornu quo* &c.] Sic L. Reliqui *cornu quod flectitur arcus Nervo curvati diſtento*. ſi non corrupte, certe impedita admodum conſtructione.

150. *Quod ſcandit*] Sic C, & B. Ceteri *quo ſcandit*. neutra lectio ſatis mihi facit: illam tamen, quod ſenſum aliquem habeat, ſi *extra quam* interpretemur *prater quam*, potius expreſſi. Legendum puto, *Extra quam, boream qua ſcandit, ſola Carambis*.

154. *Scythia gentes*] Ita L. C. B. optime. Sic Virgil. *At non qua Scythia gentes*. A, V. *Scbytica*.

156. *Hinc Ponti vis*] Sic optime L, C, B, nec longe recedit V. *Hic Ponti vis*. Peſſime A, *Hic Ponti vix*. Quid enim ſibi vult *Ponti torrens*? Porro *hinc* e Græco pulcerrime expreſſum eſt, ἐκ τῆς γάρ. Quod in B, eſt *vis exigit aquare multo*, neſcio an merito poſſit exigi, etſi nullius exemplaris conſenſu adjuvatur. *exigit* ſic accipio ut *exigitur*, tamquam *ſe exigit* ſignificet.

Cimmerium

Cimmerium torrens per Boſporon: hic ubi Taurum
Cimmerii gelidis habitant ſub finibus imum.
Hæc maris eſt ſpecies, ſplendens hæc forma profundi.
Nunc tibi telluris regiones carmine pandam,
Ut cernas animo non viſas lumine terras,
Atque docens alios lauderis pectore docto.
Incipiens Libye, tenuiſque a Tethyos undis,
Oceanus Tyrias qua pulſat gurgite Gades,
Tenditur ad notias partes, & ſolis ad ortus.
Et menſæ formam reddit menſoribus artis,
Quam tradunt terræ non æquam margine cuncta.
Terminat hæc fines rubri prope littora ponti
Latos: Æthiopum populos quos poſſidet alter:
Quem calidis juxta terris paſcuntur Erembi:
Has pelli ſimiles pardi dixere priores:
Namque ſolum ſqualens urbes diſtinguit opacas.
Hac ſitis, hac humor latos variatur in agros.
Sed ſummam Libyen habitant ad Tethyos undas,
(Alcidæ qua ſunt ſtatuæ) Mauruſia plebes.
Poſt hos immenſæ Nomadum de ſemine gentes:
Atque Maſæſylii, nec non Maſylia proles.
Saltibus hos duris aſper ſilviſque vagantes
Victus alit ſæva quæſitus cæde ferarum:
Scilicet ignaros terras perfindere raſtris;
Agricolaſque boves plauſtris domitare ſonoris:
Namque errant nemorum per dumos more ferarum.
Quos prope tenduntur fines Carthaginis altæ;
Perpetuas Tyriis celebrat quæ condita laudes:
Qua regnans felix Dido per ſecula vivit,

A. PAPII NOTÆ.

158. *Imum*] Ita L. C, B. Inepte A, & V, *unum*.

163. *Libye*] Sic L, C. Male B, A, V, *Libya*.

164. *Qua*] Sic L, C, B. Sed A, V, *qui*, male.

166. 167. *Et menſa &c. Quam tradunt &c.*] Hi duo verſus ſic in A, & V, leguntur, *Et meſſit formam reddit meſoribus arcis, Quam tradunt terra non aqua margine cinctam*. niſi quod V, *menſoribus* habet. Quidam rectius paulo priorem verſum ſic ediderunt, *Et menſa formam reddit menſoribus arcta*. Ego e tribus Codd. conſentientibus L, C, B, priorem ita reſtitui ut neminem improbaturum puto. alterum edo ex ſolo C, cui partim aſſentiebatur & B. in quo erat, *non aquam margine cuncta*. In L, eſt *non aqua margine cincta*, quæ lectio probari poſſet, niſi ab illa vinceretur.

169. *Populos*] Sic omnes libri. *populos* igitur nominandi caſu poſuit.

171. *Has*] Sic L, C, B. Male A, V, *Hos*. ad terras enim Eremborum, non Erembos pertinet.

180. *Perfindere raſtris*] Ita L, C, B. Sed A, V, *proſcindere aratru*, neſcio unde petitum.

Atque pudicitiam non perdit carmine falſo.
Hanc minor inſequitur Syrtis. majorque ſecunda:
Qua tumor immenſus Tyrrheni pellitur æſtus:
Acceſſuſque furit, ficciſque receſſus arenis.
Eſt inter Syrtes urbs eſt quam nomine dicunt
Eſſe Nean polin. hanc ſupra juſtiſſima fertur
Hoſpitiis gaudens gens degere Lotophagorum.
Hos licet ad fines deſertas cernere terras
Extinctis populis Naſamonum Marte Latino.
Asbyſtæ poſt hos terrarum jura tenentes
In medio: ſummus Libycis & gentibus Ammon:
Nec non Cyrene clarorum mater equorum;
Urbis Amyclææ populus quam condidit olim.
Marmaridæ poſt hos Ægypti ad flumina vertunt:
Gætulique ſuper ſunt, vicinique Nigretes.
Continuo poſt hos ſequitur Phauruſia tellus.
Hanc habitant juxta Garamantes Debride clari:
Quæ ſuperat cunctas urbs miro munere fontis,
Frigore qui noctis fervet calefactus & umbris,
At ſolis friget radiis glacialis & igni.
Omnibus extrema populis clauduntur in ora
Æthiopes: Libyes ubi finit littora Cerne,
Occanum nimio quæ pulſat ſole calentem.

A. PAPII NOTÆ.

186. *Carmine falſo*] Sic C, B, Virgilii nimirum. Notum eſt enim & epigramma illud, in quo Didô Virgilii hanc injuriam quæritur. A, V, in eundem ſenſum, *carmine fillo*. Quod autem in L, erat *erimine fuſſo*, quam edidimus ſcripturam adjuvat. nam *fuſo* ad *falſo* proxime accedit. alioqui plane rejicienda eſt ea lectio. non enim exiſtimo interpretem alludere ad illud Virgilii voluiſſe. *Hæc uni forſan potuit ſuccumbere culpæ. Anna (fatebor enim) ſoror &c.*

189. *Acceſſuſque &c.*] Sic L, C, B, niſi quod C, *Acceſſumque* habebat. Male A, V, *Acceſſoque ſa. h. q. receptat ab.* Illa enim ſcriptura pulcerrimè exprimit Græcas dictiones πλημμυρὶς, ἔμπαλιν.

191. *Nean polin*] Sic L, C. Minus recte B, A, V, *Neapolin*.

196. *Summus*] Sic L, C, B. ſed L, etiam *eſt* ante *ſummus* habebat: ſic, *In medio eſt ſummus &c.* Minus recte A, V, *In medio ſummus*.

198. *Tapulus*] Sic L, C, B. Sed A, V, *prolet falſo*.

199. *Ægypti ad flumina vertunt*] Sic C, B. optime. Langianus codex, *Ægypti ad flumina vergunt*. nec hoc male: ſed *vertunt* præſerò. ſic Virgilius, *Et ſeptemgemini turbant trepida oſtia Nili*. quaſi *ſe turbant*. Adjuvant & V, A, edendo, *Ægyptia flumina vertunt*. vix enim dubitare debemus quin ex *Ægypti* ad fluxerit *Ægyptia*.

200. *Super ſunt*] Neſcio unde L, C, B, V, conſtanter ſcribant unica dictione *ſuperſunt*.

202. *Debride*] Sic L, C, B. Male A, V, *Debrire*. De hac urbe & fonte Solinus polyhiſtor. cap. XXXI.

207. *Littora*] Sic L, C, B. Male A, V, *littore*.

Nec

Nec longe fervent Blemyorum collibus agri.
Hinc fluvii pinguis deſcendunt flumina Nili.
Partibus a Libycis, qui currens ſolis ad ortus,
Siris ab Æthiopum populis cognomine fertur:
Verſum cultores Nilum dixere Syenes.
Hinc boreæ currens ad partes flumine pingui,
Fertilis Ægypti terras fœcundat opimas,
Septenoque ferit Pellæum gurgite pontum.
Non alius tantum fluviorum ditat arenas,
Atque trahens limum complectitur ubere campos.
Hic latis Libyen Aſiæ diſterminat oris:
Hæc ortus cernit, videt auſtros illa calentes.
Hunc habitant juxta ſapientum corda virorum,
Diſpoſuere vias qui vitæ mente potenti:
Et primi dederant ſulcos & ſemina terris,
Obliquos ſolis tractantes pectore curſus.
Horum telluris fines nunc carmine dicam,
Et formam, celebrat quam gloria magna per orbem.
Hæc igitur latis diffuſa patescit in arvis
Fertilis, & ſuperans alias pinguedine glebæ.
Marginibus laterum formatur at undique ternis:
Lata quidem boreæ ſub littore tenditur oris:
Aſt ortus anguſta petit ſummamque Syenem;
Qua celſi mediam montes utrimque coërcent:
Irrigui per quam deſcendunt flumina Nili.
Hanc habitant homines multi, pariterque opulenti.
Qui veteris claræque colunt ſub mœnia Thebes,
Quam perhibent centum portas habuiſſe priores;
Filius Auroræ Memnon qua regna tenebat.
Hic ſunt & ſeptem mediis in finibus urbes,
Quas celebrat totum diſcurrens fama per orbem.
Et quicumque maris vivunt prope littora vaſti,
Qua lacus eſt ingens liquidæ Serbonidis undæ.
Ad cujus zephyrum Macetum ſunt mœnia regis:
Et Pharos Idothees ſcopuli Pallenidis alti.

A. PAPII NOTÆ.

232. *Qua*] Sic L, C, B, rectius tum A. V, *Quam*.

240. *Vaſti*] Sic L, C, B. ſed A, V, *uaſta*.

242. *Macetum*] Ita L, C, B, V. cum ic. tum inferius verſu 433, pro quo ere maluit Aldus *Macedum*. Ego tamen illam ſcripturam genuinam habeo: & Macedones appellatos fuiſſe Macetas ſuſpicor, ex his Euſtathii verbis, ſcholio in Dionyſii verſum 427, Ἤ τις μᾶλλον Μακεδονίαν Μακίην λεγομένην, ἐξ ἧς ὁ Μακεδὼν Μακίνιος λαὸς γένετο.

Poſt urbs ſub Caſio Peluſi vergit ad ortum:
Navigiis populus duris quam poſſidet aptus.
Non tamen eſt Libyes ponendus finibus iſte:
Scilicet eôæ Nili qui continet oras,
Nili, quem circum floret mirabilis arbor
Extinguitque ſitim pomo cui nomen adipſos.
Hæc facies Libyes. hic claudit terminus illam.
Sunt tamen huic aliæ gentes: quæ littore ſummo
Tethyos, aut mediis habitant telluris in arvis,
Et gratas circum ripas Tritonidis undæ:
Hic lapis, Heliotropius qui nomine vero
Dicitur, eſt: vertit radios nam ſolis in unda,
Si quis eum fuſa labris immergat aënis,
Sanguineaque rubens reſplendet luce coloris.
Purior at ſoli renitet mudatus ab undis.
Si placet Europes quoque me tibi dicere formam,
Haud taceam. ſimilis Libyæ eſt: ſed vergit ad arctos:
Finibus & pariter diſtentis pergit ad ortus.
Linea namque Aſiæ ſimilis disjungit utramque.
Hæc notias ſpectat partes, aquilonis at illa.
Aſt ambas unam ſi terras eſſe putemus,
Aſſimulent conum laterum compagibus æquis:

A. PAPII NOTÆ.

248. 249. *Nili, quem* &c. *Extinguitque* &c.] Solinus ſub finem cap. XXXIIII.

249. *Extinguitque*] Sic L, C, B. Male A, V, *extinguit quæ*. Id nimirum non viderant. qui deeſſe hic quædam, quæ Dionyſius habet, viderant.

251. *Huic*] Sic L, C, B. Corrupte A, V, *hic*.

254. *Hic lapis Heliotropius qui nomine vero Dicitur, eſt*:] A, *Hic lapis heliotropius eſt qui nomine vero Dicitur, invertit*. nec diſſentiebat L, præterquam quod pro *invertit* habet *hic vertit*. C, B, *Hic lapis heliotropius qui nomine vero Dicitur eſt, vertit*. niſi quod B, *heliotropium* ſcribit. V, *Hic lapis heliotropius qui nomine vero dicitur convertit*. Quidquid horum amplectaris, non potes quin aliquo modo in quantitatem *heliotropius* admittas. Ego C, B, ſum ſecutus, quibuſcum & V, toto priore verſu convenit. Vocem autem *heliotropius*, e duntaxat elemento addito, ita immutari video, ut in hexametrum carmen commodiſſime recipiatur: Si nimirum *eelioiropius* ſcribatur, tamquam a Græco ἠλιοτρόπιος. Nam ſi Græcis licet nunc ἥλιος, nunc ἅλως, ut quoque loco commodum eſt, eſſerre; quidni & nobis liceat, dum Græcis utendum eſt, Græcam in iis libertatem uſurpare? Librarios quidem nihil facilius quam geminatum *e* (ſi modo Priſciano ita placuit) latere potuiſſe quis non videt, conſueta vocis ejuſdem orthographia deceptos? ſequenti verſu ſive quis *invertit*, ſive *eſt*, *vertit*, ſive, ut L, *hic vertit*, legat, non contendam. Hæc e Solini capite XXIX. poſt medium deſumta ſunt.

257. *Sanguineaque*] Sic C, B. Sed L, A, V, *Sanguineique*.

258. *Soli*] L, B, *ſole*.

259. *Tibi dicere*] Sic L, C, B. Abſurde A, *nunc dicem*, ſed operarum vitio. V, enim habet *nunc dicere*, falſo.

Cuju

Cujus ad occaſus eſt ſummum, lata ſub ortu.
Sic Europa tibi facili dignoſcitur arte.
Ad cujus ſummum prope metas Herculis alti,
Magnanimæ gentes, dederat quîs nomen Iberus,
Ad ſpatium multum terrarum rura colentes,
Oceanum boreo contingunt frigore durum:
Scrutanturque decus pulcrum ſapientibus auri.
Quos tamen haud maculat præſens nec dejicit abſens.
Qua ſunt Germani bellaces, atque Britanni.
Saltibus Hercyniis Germania ſubjacet atrox:
Hæc tergo ſimilis taurino dicitur eſſe.
Et paſcit volucres, mirum, fulgentibus alis,
Quîs ducibus noctu cernuntur flexa viarum.
Pyrrhenes ſequitur mons. poſt hunc Celtica tellus,
Eridani fontis contingens rauca fluenta:
Hic Phaethonta ſuum caræ luxere ſorores:
Hic electra legunt alnis ſtillantia Celtæ,
Succina quæ memorant, mellis vinive colore;
Quæ paleas rapiunt tractu frondeſque caducas.
Poſt hos Tyrrheni. quos juxta ſolis ab ortu
Incipiunt Alpes: quibus exit gurgite vaſto
Oceani rumpens glacialis littora Rhenus.
Hunc prope conſurgit fons Iſtri flumine longo:
Qui poſcens ortus Euxini pervenit undas,
Irriguam Peucen amplexus gurgite quino.
Cujus in arctôas eſt partes barbara tellus,
Innumeras gentes gremio complexa reducto,
Cui finem faciunt Mæotidis oſtia vaſtæ.
Hinc ſunt Germanique truces, & Sarmata bellax,
Atque Getæ, nec non Baſtarnæ ſemina gentis,
Dacorumque manus, & Martia pectora Alani,
Atque dromon Tauri retinentes fortis Achilli,
Anguſtum & longum Mæotidis oſtia juxta.

A. PAPII NOTÆ.

272. *Scrutanturque*] Sic L, C, B. Apertum vitium eſt in A. V, *ſcrutatur-que.*

277. *Et paſcit* &c.] Solinus. cap. XIII. in principio.

279. *Poſt hunc Celtica*] L, C, B, & ex carminis. In A, V, *poſt hunc eſt.*

289. *Ortus Euxini pervenit undas*] Sic L, C, B. pulcerrime. In A, erat *ortum Euxini percurrit in undas*, ab emendatoribus lectione corrupta. Nam V, bona fide vitium repræſentabat, ſic, *ortus Euxini pervenit in undas.*

291. *In Arctoas*] C, B, *ad arctoas.*

294. *Hinc*] L, *Hic*, nec male. *Hinc* autem pro *ab hac parte*, boreali nimirum, hoc loco accipiendum.

295. *Atque Getæ*] Sic L, C, B, V. Sed A. *at quod* operarum vitio.

Hos

Hos equites ſupra celeres funduntur Alani:
Atque Melanchlænum populus metuendus in arcu.
Poſt, Hippemolgi ſunt, Hippopodeſque potentes,
Atque Geloni, cum Neuris, pictique Agathyrſi:
Hic ubi deſcendit porrecta Boryſthenis unda,
Euxinumque ſubit criû prope tracta metopon.
E regione jacet locus hic Symplegados arctæ.
Hic ſunt Aldeſci quoque, Panticapique fluenta:
Dividui currunt Ripæis montibus ambo.
Immiſcent qua ſe Ponti glacialibus undis,
Naſcitur electrum præfulgens luce nitenti,
Menſe ſolet primo qualis ſplendeſcere luna.
Hos adamanta legunt juxta fortes Agathyrſi.
Tot dirimit gentes Aquilonis partibus Iſter.
Hujus ad auſtrales terras Gerrhæque feroces,
Noriciique colunt bellaces, Pannoniique,
Et Myſi Thracum boreis in finibus orti:
In quorum terris, quas Ponti præfluit unda,
Ignipotens oleo commiſto gignitur herba,
Medica cui nomen: cujus compeſcere flammas
Si quis aqua cupiat, plus ignem paſcit in illa:
Pulveris hunc jactus potis eſt extinguere ſolus.
Thraces arant poſt hos latiſſima rura tenentes:
Quæ torrens ſtringit finitque Propontidis unda,

A. PAPII NOTÆ

299. *Funduntur Alani*] Sic A. nec differebat L. Ceteri codd. C, B, V, habent *Agavi*: quæ ſcriptura cum quibuſdam exemplaribus Græcis facit, quæ verſu 308 legunt φῦλον Ἀγαυῶν. ut credibile ſit perantiquam eam varietatem Græcorum codicum eſſe, etſi ab Euſtathio non agnoſcitur. Nam Priſcianum exiſtimo, ut quod ſentio eloquar, *Agavi*, non *Alani* ſcriptum reliquiſſe. tanti apud me eſt duorum illorum MSS auctoritas. Langiano quidem plurimum etiam, ut meretur, tribuo: ſed nimirum quoties variare adnotatum eſt. nam omniſſumne aliquid aliquando fuerit ſcire non poſſum, cum aliena fide, ut admonui, exemplar hoc citem.

302. *Geloni*] Sic L, A, V. Sed C, B, *Gelonus*. nec male.

306. *Aldeſci*] Sic A, V. Sed L, C, B, *Ardiſci*.

311. *Fortes Agathyrſi*] Sic L, C, B, V. Aldus edit *algentes*, cum *algentes* edere conſtituiſſet, ſtudio exprimendæ vocis Græcæ ψυχρὸν Ἀγαθύρσους. audacter, ut ſolet, genuina dictione loco mota.

315. *Myſi*] A, *Maſi*, nec diſſentiebat L. appellatione Latinis nociore.

316. *In quorum*, &c.] Vide Solinum. cap. XXIII. in fine.

316. *Præfluit unda*] L, C, B. rectius quam A, V, *perfluit*.

319. *Cupiat*] Sic C, B. & Solini verba adjuvant, *ſi abruere aqua geſtiat*. Libenter autem Priſcianus quæ de Solino transfert paribus verbis exprimit. L, A, V, *capiat*; nec male ſortaſſis.

Arque

Atque Helleſponti fauces, Ægæus & altus.
Naſcitur hic ſcopulis Pallenæ gemma refulgens,
Aſterium perhibent. ſtellis certare putatur.
Et flammæ ſimilis ſplendenti lumine lychnis.
Hi ripas Iſtri porrectas undique cingunt.
Europæ reliquas nunc cernere partes adſpice ternas,
Phœbæos vergens quibus eminet illa ſub ortus.
Prima eſt, Hiſpanum quæ frangit littore pontum.
Altera, Tyrrhenum quæ pulſat molibus æquor.
Tertia, quæ Graios circumflua gurgite paſcit.
Sed tamen oceanum contingit Iberica tellus
Occiduum : Calpen qua ſummam ſuſtinet unam
Herculis e ſtatuis : quam ſupra dives & alta
Terteſſus ; Cempſique, ſedent qui collibus imis
Pyrrhenes, cœlum qui tangit vertice ſummo.
Aſt ambas inter, tellus jacet Auſonidarum :
Limite quam recto mediam ſecat Apenninus.
Qui mons, incipiens boreis ex Alpibus altus,
In freta Sicaniæ porrectas terminat oras.
Hunc urbes circum, populi, genteſque frequentant :
Quos breviter retegam noſtro tibi carmine cunctos.
Tyrrheni primum fortes. juxtaque Pelaſgi ;
Cyllenes quondam propria qui ſede relicta
Tyrrhenis ſocias petierunt navibus arces.
Hos prope ſunt omni ſuperantes laude Latini.
Quorum per terras decurrit in æquora Tibris
Regius, irriguo dirimit qui gurgite Romam ;

A. PAPII NOTÆ.

323. *Ægæus & altus*] Sic L, C, B, A, V. Sed A, V, puncto poſt *Ægæus* poſito, & ſequentis verſus initio ita edito, *Naſcitur hic ſcopulus*, occaſionem vitii poſterioribus dederunt : inter quos Morelium ſic edidiſſe video, *& bis Naſcitur hic ſcopulis.*

324. *Pallena*] Sic ſcribo ex C, V, B. in quibus erat *Pallene.* L, *his ſcopulis Palarea.* A, *Pallenes*, e Græco.

327. *Hi*] Sic L, C, B. Male A, V, *ne. Cingunt*] Sic L. C, B. Male A, V, *cingunt.*

330. *Littore*] Sic L, C, B. Sed A, V, *littora*, inepte.

333. *Tamen*] *Tamen* pro *autem* poſuit.

334. *Calpen*] Sic L, C, B. Male A, V, *Calpa. Qua*] C, B. *qui.*

335. *Statuis*] Sic ubique L, C, B, V quum A, conſtanter habeat *Helis.*

338. *Inter*] Sic C, B. Reliqui *intra.*

348. *Terras* &c.] Sic L, C, B. Sed A, V, *terram diſcurrit.* Poſt hunc verſum in Aldina editione ſequitur hic. *Ante alios Tiybru fluvios præſtantior omnes.* qui abeſt ab omnibus codd. L, C, B, V. Neque dubium quin eum Priſcianus præter legem acquiſiverit per correctores Aldinianos, per quas perſonas nullo jure Romano poterat. Itaque adimendum illi putavi, ut non paucos etiam alios, de quibus ſuis locis admonebo.

Romam, quæ genitrix regum dominatur in orbem.
Poſt hos pingue ſolum ſequitur, Campania dives.
Hic ubi Parthenopes domus eſt caſtiſſima, frugum
Fertilis: hanc pontus propriis exceperat undis.
Ad notон eſt, longe ſupra Sirenida rupem,
Picentis Silari gurges, ſpectabile flumen.
Hunc habitant prope Leucani, Brettique coloni,
Ad Leucen petram longiſſima rura tenentes.
Hinc eſt ad boream zephyri quæ ſumma vocatur:
Sub qua ſunt Locri celeres, qui tempore priſco
Illuc reginam propriam venere ſecuti:
Auſoniamque tenent, qua currit flumen Alecis.
Mœnia cernuntur Metaponti deinde, Crotonque,
Quam pulcer gratam præterfluit Æſarus urbem.
Ulterius pergens hinc templa Lacinia cernes.
Poſt hæc eſt Sybaris, periit quæ numinis ira,
Præponens hominum tumulos cœleſtibus aris:
Ponere qui priſcis auſi certamina ſoli.
Samnites medio complectitur Itala tellus
In gremio: Marſoſque ſimul. tunc deinde Tarentum
Tangitur æquoribus, quod munivere Lacones.
Continuo Calabræ telluris rura ſequuntur.
Uſque Hyrii ſummam ſed tendit lapygis ora:
Qua ſalis Adriaci trahitur vaſtiſſimus æſtus,
Atque ſinum penetrans Aquileium, colligit undas.
Alta Tegeſtræon poſtremæ mœnia terræ,
Qua ſinus Ionius finitur gurgite laſſo.
Hi ſunt Auſoniæ populi genteſque potentes.
Flexilis hinc pontus convertens vergit ad ortus,
Atque Liburnorum terras, Hylleſque feroces,

A. PAPII NOTÆ

355. *Picentis*] Sic C, B. Adjuvat & V, in quo *Dicentis* vitioſe legitur. A, *Peucentis*.

356. *Brettique*] Sic L, B, & C, in quo eſt *Bretique*. A, V, *Brutiique*.

357. *Leucen petram*] Sic L, C, B. In A, *Leucopetram*.

360. *Illuc*] C, *Iſthuc* recte: nec multo aliter B, *Iſthuc*.

367. *Ponere qui priſcis auſi certamina ſoli*] Hunc verſum nec intelligo, nec ſtatuere poſſum, an de Sybaritis, an Samnitibus potius ſit accipiendus. Itaque ut in A, legitur, reliqui, varietatibus exemplarium hic adnotatis, ſi quid alicui fortaſſis in mentem venire poſſit. L, habet *Poſcere qui piſcis*. C, *Poſcere qui piſcis*, ſed primo eraſo. B, *Poſcere qui Piſis*, & ſupra *Piſ* adnotatum eſt *civitas*. V, *Poſtere qui priſcis*.

372. *Sed*] Sic C, B, V. Reliqui *ſi*

379. *Hylleſque*] Id enim ſibi velle video, tam C, B, ſcribendo *Hylleſque* quam A, V, *Hylliſque*. L, habet *Hyl-leſque*.

380 Bulimeos

Bulimeon pariter præſtringens littora currit:
Et venit Illyrias late porrectus ad arces:
Qua tollunt montes excelſa Ceraunia ſummos.
Cernitur hic tumulus, qui Cadmi dicitur eſſe
Harmoniæque ſimul. namque hic ſerpentibus illi
Corpora poſt tempus longum mutaſſe feruntur,
In ſenio: poſtquam patriam Thebaſque relinquunt.
Hic illos aliud poſuerunt numina monſtrum:
Namque duo tumuli concurrunt peſte futura,
Significant quoties ſæviſſima damna colonis.
Hæc regio fontem mirandæ concipit undæ,
Quem merito veteres dixerunt nomine Sacrum.
Nam gelidus ſuperat cunctarum frigus aquarum:
Accenſaſque faces ſi quis prope duxerit undam,
Extinguit flammas; recipit ſed rurſus eaſdem,
Admoveat dextra cum extinctam lampada fonti.
Sed ſupra Thracen, nec non Epiron, ad auſtros,
Principium terræ doctiſſima Græcia ſumit:
Adſcendens multum, geminatoque æquore cincta,
Ægæo Siculoque: movent quæ flamine venti
Diverſo: Siculum zephyrus tenet, eurus at altum
Ægæum. ſequitur Pelopis poſt inſula lata;
Conſimilis platani folio; quod muris acutam
Æquiparat caudam: cujus jacet iſthmos imago,
Hellados ad boream ſibimet confinia jungens:
Latior at tellus, folium ceu flexile, circum
Cingitur æquoribus. zephyrumque Triphyllidis arva
Excipiunt: per quam deſcendit flumine pulcro
Alphæus; qui Meſſeni diſcinditur undis

A. PAPII NOTÆ.

382. *Qua* &c.] Sic L. Reliqui omnes libri male, *Quas tollunt montes excelſa Ceraunia ſummas.*

387. *Hic*] Sic L, C, B. Reliqui *hinc.*

389. *Significant*] Sic L, C, B. Male A, V, *ſignificat.*

390. *Hæc regio* &c.] Solinus cap. xi. ſub initium.

396. *Nec non Epiron, ad auſtros*] Sic L, C. B, V. Solum A, exemplar, *quaque Oricon accipit auſtros.* ad ſententiam quidem utrum legas nihil intereſt. nam Oricos Epiri portus eſt. neque neſciebant id fortaſſis hemiſtichii illius fabricatores: ſed non ſatis eſſe putabant eodem ſenſu transferri, niſi & verba, quæ præſertim propria ſunt, retinerentur. Idem & ante verſu 130 fecerant: & toto paſſim libro frequentia occurrunt exempla.

399. *Qua*] Sic L. C, B. Male A, V, *q'a.*

406. *Zephyrumque Triphyllidis*] Sic A. nec diſſentiebat L, niſi (quod magis puto) Langium fugit. Nam C, B, V, omittunt *que:* eamque veram eſſe ſcripturam puto. In quibuſdam etiam Græcis codicibus producebatur prima dictionis τριφυλλίδος ſyllaba.

Eurotæ: terris ambo naſcuntur Aſeis:
Hic tamen Eleos, & dividit ille Laconas.
Hic mediis habitant late telluris in arvis
Arcades Apidanei ſub ſcopulis Erymanthi:
Qua Melas, atque Crathis fluvii, qua currit Iäon,
Tenditur atque vetus qua longo gurgite Ladon.
Hic merulos nerhibent albos, mirabile dictu:
Hic naſci lapidem, qui tacto accenſus ab igni
Extingui nequitur; quem Graii nomine vero
Asbeſtum memorant. ferri nitet ille colore.
Juxta eſt Argivûm tellus, pariterque Laconum:
Ortus Argivi, verguntque Lacones ad auſtros.
Æquoribus geminis iſthmos pulſatur utrimque:
Hoc Ephyren contra zephyrus, ſed verberat illud
Eurus; in immenſum quæ mergitur unda profundum,
Nomine quam Danaï dixere Saronida priſco.
Attica ſed tellus poſt iſthmum ſolis ad ortum eſt.
Hinc Orithyiam Boreas rapuiſſe puellam
Traditur. hic Iliſſus aquis devolvitur amnis.
Bœotum ſequitur finis: quo dicitur unda
Eſſe poteſtatis diverſæ. namque duobus
Fluminibus mutat vervecum lana colorem:
Hoc fuſcat niveas; hoc albat gurgite nigras.
Locridis inde ſolum ſequitur regionis, & ora
Theſſalis, & tellus Macetum cum mœnibus altis:
Sub cujus ſcopulis tangentes vertice cœlum
Speluncæ veteris ſervant inſignia cladis:
Finibus in mediis terrarum namque videntur
Oſtrea muricibus ficcata latentibus eſſe:
Diluvium latebras dederat quod piſcibus illas.

A. PAPII NOTÆ.

410. *Et*] Sic L, C, B, V. In A, *at*.

412. *Apidanei*] Sic L, C, V. Sed A, *Apidanees*, e Græco. *Scopulis*] Sic L, C, B. Sed A, V, *ſcopulos*, falſo.

415. *Hic &c.*] Solinus cap. XII. paulo ante medium.

416. *Lapidem*] Sic L, C, B. Abſurde A, V, *linum*.

420 *Verguntque Lacones*] Sic L, C, B. Sed A, V, *que* omittunt.

422. *Contra zephyrus*] Sic L, C, B. Sed A, V, *contra eſt*.

423. *Qua mergitur*] Sic C, B, V. In L, *qua vergitur*. In A, *qua mergitur*.

428. *Quo*] Sic L, C, B. Falſo A, V, *qua*.

429. *Eſſe &c.*] Solinus. ſub finem cap. XII.

433. *Macetum*] Sic L, C. B, V. de quo diximus verſu 242.

434. *Scopulis*] Sic C, B, recte. Reliqui *ſcopulos*; ut *tangentes* non ad *ſpelunca* pertineat, ſed ad *ſcopulos*. Hic verſus, ſicut & 7 ſubſequentes e Solino, cap. XIV. poſt principium.

Concipit

Concipit & parit hic naturæ munere gemma,
Quam pæaniten perhibent, prægnantibus iſta
Auxilium confert, facilis relevamine partus.
Cernitur hinc niveas attollens vertice rupes
Æmus Threïcius. quem contra tenditur agris
Ad zephyrum regio Dodones lata feracis.
Ad cujus notias partes, ſub rupe Aracynthi,
Ætolæ gentis ſunt belli laude potentis
Campi: quos medios Acheloïa perſecat unda,
Et mare Trinacrium perrumpit Echinadas inter.
Regna Cephallenæ prope ſunt ſapientis Ulyſſi.
Iſta galactiten ripis oſtendit in altis:
Uberibus prodeſt, nec non infantibus idem:
Et ſi quis terat hunc, albeſcit lacte liqueſcens.
Hunc fluvium juxta, præclaros ſolis ad ortus,
Phocis ad arctôos ventos extenditur ingens,
Donec contingat calida oſtia Thermopylarum,
Sub juga Parnaſſi: Cephiſſos gurgite magno
Quam mediam dirimit, deſcendens murmure vaſto:
Qua templum Phœbi memorabile Delphica ſedes.
Nunc magno nobis ſunt inſulæ ore canendæ,
Quas homines toto diſperſas æquore cernunt.
Eſt igitur ponto tellus circumflua prima,
Cui nomen Gadis. ſtatuas hæc Herculis inter
A Tyriis colitur, Cotinuſa vocata vetuſtis.
Continuoque jacent Gymneſiæ. has Baleares

A. PAPII NOTÆ.

439. *Gemma*] Sic L, B, V. Sed C, A, *gemmam*. Quam edidi genuina ſcriptura eſt. nam ſi *gemmam* legas, quomodo *hic* deſignabit Macedoniam, cum præcedat *tellus Macetum*: neque appellatio ulla maſculina ſit in uſu, ad quam interpres referre ſe poſſit. Deinde, ut poſſet, tamen duæ illæ voces conjunctæ *concipit* & *parit* aliud quiddam præ ſe ferunt: quod quale ſit, Solini locus, qui hic exprimitur, docebit. Is ſine cap. XIV. varie quidem legitur tam in MSS quam impreſſis codicibus. Sed hic locus diſſenſionem librorum ita pulcre componit, ut Solino mutuum hoc non ſine fœnere Priſcianus reſtituat. Vera igitur lectio eſt, *hunc eundem & concipere, & parere, & parturientibus opitulari. fama prodiga eſt.* quamvis aliter Martinus Antonius Delrio edidit.

443. *Æmus Threïcius*] Hic verſus cum ſequentibus nonnullis uſque ad 510. e chartis Buſlidianis perierant.

448. *Inter*] Sic L, C. Male A, V, *intra*.

450. *Iſta*] C, *Iſto*. non male, quamvis non *Acheloïus*, ſed *Acheloïa unda* præcedit.

451. *Uberibus* &c.] Solinus cap. XII. ſub initium.

462. *Statuas*] Sic L, C, V, Sed A, ſuo more *ſtelas*.

464. *Gymneſia*] Sic L, C, Sed A, V, *Gymnaſia*.

Romani memorant. hinc frangitur æquor Ebuſo.
Sardiniæ poſt quam pelago circumflua tellus
Fontibus e liquidis præbet miracula mundo:
Quod ſanant oculis ægros; damnantque nefando
Perjuros furto, quos tacto flumine cæcant.
Poſt quam non longe cernuntur littora Cyrni:
Corſida quam pariter, geminato nomine, dicunt.
Hanc ſolam perhibent catochiten gignere terram.
Corporibus lapis hic, ceu glutine tactus, adhæret.
Nulla tamen tellus altiſſima robora ſilvæ
Sic alibi generat. dehinc rupes Æolidarum;
Quas ſeptem numero perhibent, cognomine Plotas:
Quippe viam ratibus pelago dant undique vaſto.
Trinacriæ poſt has moles diſtenditur ampla:
Cardinibus ternis laterum quam terminat actus,
Procurrens Pachyno longe, clauſtriſque Pelori,
Exterrenſque rates Lilybæi cautibus aſpris.
Eminet ad zephyrum Lilybe: Pachynuſque ſub ortum:
Adſpicit Auſoniam boreæque Pelorus ad axes.

A. PAPII NOTÆ

465. *Frangitur æquor Ebuſo*] Ita ſolum Carrionis exemplar; ſed, meo calculo, veriſſime: nam vulgare illud *æquore Ebuſos*, quod in A, erat, non repugnante L; & quemadmodum V. habet, *æquore Buſos*, ſimpliciter dicam. inepta ſunt. maria enim inſulis frangi, non mari inſulas, dicimus.

467. *Fontibus* &c.] Solinus. cap. IX.

468. *Quod ſanant oculis ægros: damnantque nefando*] Sic pulcerrime L, C. Ut e loco Solini, unde hæc deſumta ſunt, quivis intelligere poteſt. Peſſime A, V, *Quod ſanant ægros, pandunt damnantque*. Sequenti autem verſu, ejuſdem loci Solini auctoritate inductus, pro *flumine* legendum puto *lumine*. ait Solinus, *lumina aquis attrectat*. non igitur quavis ratione fontem attigiſſe ſufficit: ſed oculis eſt admovendus. ut fidei fiat indicium. tum quis, de fonte cum loquitur, fluminis appellationem adhibuit?

472. *Hanc ſolam* &c.] Solinus. cap. VIII.

473. *Tactus*] Sic L, C. Falſo A, V, *tectus*. Nam quod in V, eſt *rectus*, eodem tendit. reprehendere tamen illam ſcripturam nullo modo velim. ſed malo, lapidem tactum adhærere corporibus, ceu glutine; quam lapidem, ceu glutine tectum, adhærere corporibus, dicere. quid? quod ea ſcriptura, nequid negligam, propius exprimit Solini verba? qui ait, *ut cum ipſis hæreat a quibus tangitur*. nam id ſtudioſe interpres facit.

474. *Altiſſima* &c.] L, C, ut edidi, *altiſſima robora ſilva*, *Sic alibi generat*. V, *latiſſima robora ſilva Sic habili generat*. quam ſcripturam A, ſequitur, voce tantum *ſilva* in *ſilva* mutata propter *habili*. Quid legendum ſit omnes facile vident, niſi quod *altiſſima* an *latiſſima* ſcribas nihil intereſt. Illud uno verbo addam, particulam *tamen* idem hic eſſe quod *autem*. quo ſenſu verſu 45 a me reſtituta eſt: & toto libello millies occurrit: quod aliquibus locis admoneo.

478. *Hæc*] Sic L, C. Male A, V, *hoc*.

480. *Clauſtriſque Telori*] Sic L, C. Male A, V, *caſtriſque*. Virgil.

——— *rareſcent clauſtra Telori.*

Qua

Qua mare vix ſuperant haud æquum mille periclis,
Anguſtum, rapido quod frangit gurgite ſaxa.
Traditur hic pelagi diruptas viribus olim
Excepiſſe fretum terras, cogente ruina.
Plurima ſunt iſthic totum memoranda per orbem.
Dianæ fons eſt, Camerina gignitur unda:
Quem ſi quis manibus non caſtis hauſerit umquam,
Lætifico triſtis non miſcet pocula Baccho.
Hæc eadem montem mirandum ſuſtinet Ætnam:
Vertice qui ſummo rigida nive temperat ignem,
Nec ſuperant flammæ frigus, nec frigora flammas.
At ſalis hic Acragas miracula poſſidet unus,
Naturas in quo proprias mutare videntur
Ignis & unda: ſalem namque illum ſolvere flammæ,
Unda ſolet crepitus illi conjuncta movere.
Hic & Haleſinus fons eſt, mitiſſimus undis:
Tibia quem extollit. cantu ſaltare putatur
Muſicus, & ripis lætans excurrere plenis.
Cernitur egregius lapis hic, cui nomen achates:
Hoc dederat fluvius cujus generatur ad undas:
Hanc ſimulacra vides venis oſtendere gemmam.
Æquoris at Siculi, quod vaſtis funditur undis,
Ad notos, eſt pontus Libyæ, Syrtiſque vadoſa
Major. at ulterius ſi pergas, cerne minorem
Occiduam: juxta quam Meninx inſula fulget,
Et Cercinna ſimul, Libyca ſtatione patentes.
Adria qua penetrat, venias ſi parte ſiniſtra,

A. PAPII NOTÆ.

488. *Plurima &c.*] Solinus. cap. x.

489. *Dianæ*] Sic L, C, V, nominandi caſu, optime. In A, *Diana* corrupte.

490. *Quem ſiquis manibus*] Sic C, V, A. In L, eſt *ſiqua*. Locum e Solini cap. x. huc adſcribam, & corrigam. *Dianam, qui ad Camerinam fluit, niſi habitus pudica hauſerit, non cohibet in corpus unum latex vineus, & latex aqua.* ſic enim expreſſit Aldus. exemplaria MSS quædam, *ſi habitus impudica hauſerit non coibunt*: quædam, *ſi habitus pudica hauſerit non coibunt*. e libris legendum puto, nulla pene mutatione, *ſi habitus impudice hauſerit*, aut *niſi habitus pudice hauſerit, non coibunt*. nam Delrionis conjectura non video quî probari poſſit, ſine ulla cauſa *habitus* in *manus* mutantis; deinde ex *hauſerit*, illius mutationis neceſſitate, *hauſerint* facientis. Quod ſi *habitus pudica* aut *impudica* pudicam aut impudicam ullo modo ſignificare poſſet, nihil in Solino quidem mutarem: Sed hic *ſiqua*, ut L, habet, legerem.

492. *Mirandum*] Sic L, C. Minus recte A, V, *mirandam*.

496. *Videntur*] Sic L. Sed C, A, V, *videtur*.

510. *Qua*] Sic L, C, & B, codex, qui ad hunc verſum rurſus redit. In A, V, *quas*. male.

Atque

Atque legas Calabrum littus; tunc inſula magni
Oſtendit ſeſe Diomedis nomine dicta:
Quo profugus quondam victor conceſſerat ille,
Conjugis inceſtæ per fraudes Ægialeæ.
Ioniam pergens Abſyrtidas æquor ad ortus
Circuit: has olim Colchi tenuere feroces,
Laſſi dum fruſtra Medeæ furta ſequuntur.
Continuo poſt hæſce Liburnidas adſpicis altas.
Ad notias partes, hinc ſæva Ceraunia nautis
Inſulæ Ambraciæ contra cernuntur in alto;
Et Corcyra potens; Ithaces atque aſpera tellus;
Et quas oblimat rivis Acheloïus amnis,
Flumine torrenti præceliam Chalcida linquens.
Sed multæ Amniſi boreæ ſub parte videntur,
Ægylaque, inde Cythera, Calauria dura colonis:
Ad radios vergit ſed Carpathus. hanc prope Crete
Pinguis & umbroſis extendens collibus Iden,
Ante ortus ſolis perhibent quam fulgere ſole.
Gignitur hic alimos. quam ſi quis mordeat herbam,
Compeſcit damnumque famis rabiemque diurnam.
At Rhodos Ægyptum contra jacet, inſula dives,

A. PAPII NOTÆ.

513. *Conceſſerat*] L, *conſederat.*

514. *Ægialea*] Sic C, B, quod malo, quam *Ægialia* quod habent A, V.

517. *Furta*] B, *fruſta*, quæ Abſyrto conciſo fecerat.

525. *Calauria*] Sic L. B. C. Sed A, V, *Calabria*, male.

526. *Ad radios vergit*] In A. *Ad notias vergit.* corrupte, ſine dubio, ex Græca lectionis varietate *νοτὶ βλέπει.* nam L, C, B, V. una ſcriptura habent *Ad radios*, neque dubium quin ita ſcripſerit interpres, ſive lectione aliqua, quam neque in ſuis exemplaribus R. Steph. repererit, nec Euſtathius viderit, uſus eſt: ſive (quod magis puto) locum, ut in Græco quidem legitur, in ſpeciem manifeſte falſam transferre arbitrio ſuo voluit. eadem id ſibi libertate permittens, qua nunc adjicit nunc omittit plurima, quaque verſus aliquot paulo poſt ſequentes alio atque e Dionyſio debuiſſet ordine tranſtulit.

527. *Idæ*] Sic C, B, V. Sed A, *Idam.* Addit hunc verſum e Solini cap. XVI. & duos item ſequentes.

531. *At Rhodos* &c.] Novem verſus hinc ſequentes, quo ordine a me collocati ſunt, in omnibus exemplaribus reperiuntur. neque reprehendi ea collocatio merito poteſt, etſi alia in Dionyſio eſt: quam Aldus exprimere volens hunc verſuum facit ordinem.

At Rhodos Ægyptum contra jacet inſula dives,
Nubila quam numquam verterunt lumina ſolu:
Nam purus cæra poſitur telluris ad ortus
Poſthac ſunt terna, citra Patareïdæ ſumma,
Fama Chelidonias celebrat quas nomine terras.
Suniadas contra quoque ſummum rupis, Abantas
Supra, ſunt Salamis nec non Ægina: ſed ortus

Cernentem

Suniados contra quoque ſummum rupis, ad ortus:
Nubila qua numquam verterunt lumina ſolis:
Nam purus caræ potitur telluris. Abantas
Supra ſunt Salamis nec non Ægina. ſed ortus
Cernentem Cyprum pontus Pamphylius ambit.
Poſt hæc ſunt ternæ citra Patareida ſummam,
Fama Chelidonias celebrat quas nomine terras.
Non procul eſt Arados, Phœnices æquore cincta.
Ægæi vero diverſis partibus alti,
Ad fauces arctas multæ ſunt inſulæ Abydi:
Confines Aſiæ dextræ, Europeſque ſiniſtræ:
Ad boream tamen hæ pertendunt ordine longo.
Europes Macris agnoſcit Abantias oram,
Et celſa Scyrus, Peparethus, ſacraque Lemnos,
Fertilis atque Thaſos, ſimul Imbros, poſt Corybantum
Mœnibus antiquis Samothracia cernitur alta.
Aſt Aſiæ partem quæ tangunt æquore primæ,

A. PAPII NOTÆ.

(ernentem Cyprum pontus Pamphylius ambit.

Nec procul eſt Arados Phœnices æquore cincta.

In iis eum, qui in hoc numero ſecundus eſt, ſic edidi.

Nubila qua numquam verterunt lumina ſolis,

ex L, B. Carrionis liber habebat,

Nubila qua numquam vetuerunt lumine ſolis,

non longe recedens ab eleganti lectione V,

Nubila quam numquam vetuerunt lumine ſolis.

In quarto verſu, pro eo quod in A, & V, eſt *citra Patareida ſumma.* & in C, *citra Patareïda ſumma*, edidi ex L, B, *citra Patareïda ſummam.*

533. *Nubila* &c.] Et hic verſus e Solini cap. XVI. eſt.

537. *Poſt hæc*] Sic L, C, B, V. Male A. *Poſthæc.*

541. *Inſula Abydi*] Sic L, C, B, V, pulcerrime. ut mirer qua fronte Alidinus ille depravator, quicumque fuerit. ſubſtituerit *Seſtos Abydos*, cum rectiſſime ſe omnia haberent. Senſus enim eſt, toto paſſim Ægæo mari, uſque ad arctas fauces Abydi, multæ ſunt inſulæ. Id quidem eſt, non ſolum integerrimum interpretis locum ſine judicio corrumpere: ſed ipſius etiam Græci auctoris ſententiam, ad quam hæc mutaſſe vult videri, non intelligere. Non enim Seſti atque Abydi, ut in iſtarum inſularum numero habeantur, (nam qui poſſint, quæ ne inſulæ ſunt quidem) Dionyſius meminit: ſed ut locum, ad quem uſque inſularum hunc tractum pervenire dicit, deſignet. Interpres, qui ut utriuſque mentionem faciat non laborat, omiſſa Seſto, alteram tantum urbem, & quidem celebriorem, nominat. exemplo Virgilii.

Pontus & oſtriferi fauces tentantur Abydi.

542. *Dextra* &c.] Sic L, C, B, V. Male A, *Dextra, Europeſque ſiniſtra.*

543. *Tamen hæ*] Sic L, C, B, V. In A. *qua ſe* corrupte; quod non viderent *tamen* idem eſſe quod *autem.*

545. *Celſa*] Sic L, C, B. Male A, V, *celſam.*

548. *Qua tangunt æquore prima*] Sic L, C, B. In A, *qua tangunt aquora primam.* In V, *qua tangunt æquore primam.*

Delon circumdant: has dicunt Cycladas esse.
Continuo Sporadas ceu stellas adspicis almas,
Ioniasque simul: quas inter Caunus, & altæ
Sunt Samos atque Chios celebratæ nomine claro.
Æolicæ post, & Lesbus, Teneduque sequuntur.
Et sinus inde melas Helles prorumpit in æquor.
Panditur hinc pelagus, tumidaque Propontide fervet
Ad boream: saxisque viget Proconesus in illa.
Est etiam lævis Euxini partibus una,
Quam Leucen perhibent, adversa Borysthenis amni,
Pascit aves quoniam multas candore nivali.
Hic animas perhibent heroum laude potentes
Degere securas, virtutis munere pulcro.
Cimmerium recta sed si quis Bosporon ibit,
Cernitur huic, dextra vastæ Mæotidis unda,
Insula mole gravi stans, Alopeccea lata.
Post quam Phænagoren Hermonassamque nepotes
Egregiæ quondam coluerunt gentis Ionum.
Insulæ hæ celebres pelagi sunt nomine claro.
Ast alias refluum circumdat Tethyos æquor:
Quarum demonstrem positum regionis, & oras.
Æthiopes habitant Erythiam pectore justi,
Atlantem juxta longævi. finibus olim
Venit hyperboreis quæ gens, post fata peremti
Geryonis, domuit quem virtus Herculis ingens.
Sed summam contra sacram, cognomine dicunt

A. PAPII NOTÆ.

551. *Ioniasque*] Sic C, B. Male A, V, *Ionidasque*. nam in ea voce secunda longa est.

557. *Euxini partibus*] Sic L, C, B, V. In A, accesserat *in* hoc modo. *Euxini in partibus.*

558. *Amni*] Sic L, C, B. Sed A, V, *amnis.*

563. *Huic*] Sic L, C, B. Male A, V, *hinc.*

564. *Mole gravi stans Alopeccea lata*] Sic L, optime, nisi fallor. Reliqui omnes C, B, V, A, *gravis trans Alopecea lata*, quod ego non intelligo: miror tamen exemplarium consensum. Dionysius quidem non Alopecen insulam intelligit, ut Priscianus accepit: sed Tauricam Cherroneson, in qua sunt Hermonassa, & Phænagore, quam Phanagoriam Plinius appellat. sic enim Eustathius accipit. Priscianum autem de Taurica Chersonesone cogitasse quidem, ex eo intelligere licet, quod ἓς ἴστι non *in qua*, sed *post quam* transtulit. quo magis legendum puto, *gravi stans Alopeccea lata.*

569. *Et oras*] Sic L, C, B. Male A, V, *ad oras.*

571. *Longævi*] Post hanc vocem, duo hæc hemistichia

——scilicet illos
Μακρόβιους Græci dixerunt,——

addiderunt Aldinæ editionis magistri, cum ab omnibus libris L, C, B, V, absint; neque Priscianum certe sunt.

574. *Sacram*] Sic L, C, B. Melius quam A, V, *sacrum.*

575 Quam

Quam caput Europæ, ſunt ſtanni pondere plenæ
Heſperides. populus tenuit quas fortis Iberi.
Aſt aliæ oceani juxta boreotidas actas
Sunt geminæ; Rhenique Britannides oſtia cernunt:
Hic etenim laſſo perrumpit Tethya curſu.
Has tamen haud valeat ſpatio ſuperare per orbem
Inſula. perfulget nigro ſplendore Gagates
Hic lapis, ardeſcens hauſtu perfuſus aquarum;
Aſt oleo perdens flammas, mirabile viiu:
Attritas rapit hic teneras, ceu ſuccina, frondes.
Nec ſpatio diſtant Neſidum littora longe:
In quibus uxores Amnitum Bacchica ſacra
Concelebrant, hederæ foliis tectæque corymbis.
Oceani tranans hic navibus æquor apertum,
Ad Thulen venies: quæ nocte dieque relucet
Titanis radiis, cum curru ſcandit ad axes
Signiferi, boreas ſuccendens lampade partes.
At navem pelago flectenti aquilonis ab oris
Ad ſolem calido referentem lumen ab ortu,
Aurea ſpectetur tibi pinguibus inſula glebis.
Hinc tepidos proram convertens navis ad auſtros
Taprobanen venies: generat quæ magna elephantes
Per fines Aſiæ. jacet hæc ſub ſidere cancri.
Littoribus cujus ſaliunt denſiſſima cete,

A. PAPII NOTÆ.

577. *Boreotidas actas*] Sic L, C, recte. In A, V, *Boreetidas*. in hoc etiam *archas* pro *actas*, quemadmodum quidem Græci Codd. hic habent.

580. *Has tamen haud valeat*] Sic L, C, B. In A, V, *habeat*. Hic etiam *tamen* ſignificat *autem*.

585. *Nec ſpatio* &c.] Ut hunc verſum edo legitur in C, B, V. In A, *Neſiadum ſpatio nec diſtant littora longe*, adnotatis e L, varietatibus *Neriadum* & *longe*. Sed de vocum ordine, quod mirer, nihil. ego tamen non poſſum quin ſuſpicer in L, ita fuiſſe, *Nec ſpatio diſtant Neridum littora longe*: & Aldinas, quia Νηρεϊδων in Græco reperiebant, mutaſſe ordinem, non animadvertentes tantumdem Νηρεϊδων appellatione ſignificari, eamque Græcis multo eſſe frequentiorem quam Νηρηϊδων & fieri poſſe ut ita in Græco exemplari Priſciani ſcriptum fuerit.

587. *Concelebrant* &c.] Poſt hunc verſum hi quattuor in Aldina editione acceſſerant.

Non ſic Biſtonides Abſynthi ad flumina Thraces
Exertis celebrant clamoribus ὑπερεύ-
ιλω.
Non ſic, præruptо qua currit gurgite Ganges,
Indi ſolemneis ejulas peragunt Dio-
ηſo.

quos eodem jure, quo ſuperiores aliquos, ejeci, etſi digreſſionem, quæ in Dionyſio eſt, continent. Adulterinos enim eſſe probant reliqui omnes libri, a quibus abſunt, L, C, B, V.

591. *Succendens*] Sic C, B. Etſi quod in A, V, eſt *ſuccedens*, reprehendi non poteſt.

Quæ paſcit vaſtum mare rubrum, montibus æqua:
Tenditur horribilis quorum per tergа per armos
Spina, ferens cladem fatumque ſub ore feroci:
Quippe ſolent pariter navem ſorbere viroſque.
Nam mala tam pelagus quam terra merentibus offert.
Ulterius pergas ſi poſt Carmanida ſummam,
Ogyris occurrat. qua dicitur eſſe ſepulcrum
Regis Erythræi: dederat qui nomina ponto.
Perſicus inde ſinus penetratur & Icaron offert:
Inſula quæ fertur nimium placare Dianam.
Tot ſunt ingentes, quas claudit Tethyos unda,
Inſulæ: aſt aliæ diverſis partibus orbis
Diſperſæ plures famam latuere minores,
Duris difficiles nautis, vel portubus aptæ.
Quarum non facile eſt mihi promere nomina verſu.
Aſt Aſiæ fines ambarum linea monſtrat,
Et formam, contra poſitarum in imagine coni.
Paulatim trahitur tamen hæc orientis ad oras:
Oceanus ſtatuas Bacchi qua tangere fertur,
Finibus Indorum poſtremis. gurgite torrens
Qua Ganges liquido Nyſſæos irrigat agros.
Non tamen eſt ſpatio ſimilis telluris apertæ.
Scilicet ambabus penetrabilis unus in illis
Funditur oceani ſinus & diſterminat ambas:
Aſt Aſiæ gremio triplex mare confluit undis:
Hyrcanum, pariter Parthum, ſimul atque Sabæum;
Hæc notion, at boreos Hyrcanum vergit ad axes,
Gurgitis Euxini vicinum. multa virorum
Millia quod circum degunt, per littora Ponti.
Amborum medius campis diſtenditur iſthmos.

A. PAPII NOTÆ.

604. *Carmanida*] L, C, B, *Carminida.*

605. *Occurrat*] Sic B, A, V. Sed L, *occurrit*, & C, *occurret.*

611. *Famam*] Sic L, C, B. In A, V, *fama.*

612. *Duris difficiles* &c.] In A, V, *Auris difficiles nautis vel portubus aptæ.* In L, C, B, *Duris difficiles nautis.* reliqua parte verſus variant: nam L. habet *& pontibus aptæ.* C, quem ſecutus ſum *vel portubus aptæ*, quemadmodum etiam A, V, ſcribunt. B, *& pontibus aptæ.*

614. *Ambarum*] Sic L, C, B. Male A, V, *amborum.*

617. *Statuas*] Sic L, C, B, V. In A, *Helas.*

620. *Tamen*] Sic L, C, B. Male A, V, *tantum.*

621. *Penetrabilis*] Sic L, C, B. Male A, V, *penetralibus.*

622. *Funditur*] Sic L, C, B, V. Male A, *finditur.*

623. *Confluit*] V, *Confugit.*

624. *Parthum*] Sic L, C, B. Sed A, V, *Perſum*, falſo.

628. *Diſtenditur*] Sic L. Reliqui omnes *diſcernitur.*

Aſt

Aſt Aſiam qui mons excelſus dividit omnem,
Incipit a mediis terræ Pamphylidis oris,
Et longis ſeſe ſpatiis producit ad Indos:
Nunc obliqua means, nunc recto limite currens:
Vertice quem torvo perhibent cognomine Taurum.
Cornua nam ſummus ſcopulis imitatur acutis,
Multifiduſque ſuos colles huc ſpargit & illuc.
Ex hoc innumeri deſcendunt fontibus amnes:
In partes euri, zephyri, boreæque, vel auſtri.
Quis memorare queat fluviorum nomina cuncta?
Non tamen eſt unum montis cognomen ubique,
Sed varii flexus variantur nomine multo:
Singula ſed propriis ſunt nomina nota colonis.
Nunc igitur gentes illum populoſque tenentes,
Qui celebres, memorem; ſed felix numen adeſto.
Mæotæ primi tangunt Mæotidis undas;
Sauromatæque truces, gens aſpera Martis in armis:
Sanguis Amazonidum fortis quos protulit olim,
Sauromatis mixtæ quæ, Thermodonte relicto,
Ingentes genuere viros, belloque potentes:
Innumeras habitant qui ſilvas, gurgite vaſto
Inter quas Tanaïs Mæotidis intima pulſat,
Europen fluvio dirimens Aſiamque reflexo:
Europen zephyris, Aſiam ſub partibus ortus.
Caucaſiis exit cujus fons montibus altis,
Murmure cum vaſto Scythiæ per plana refuſus.
Hunc tamen, immenſo torrentem flumine, vertit
In glaciem boreas horrendo flamine ſævus.
Heu miſeros homines, habitant qui finibus illis,
Aëre damnati triſti nimioque rigore,
Quo pereunt pecudes pariter, populique virorum,

A. PAPII NOTÆ.

643. *Qui celebres, memorem*] Video in editione Morelii hæc ita habere, *Qui celebres minorem?* tamquam & *qui* adverbium ſit, & tota oratio interrogandi modo exaudiri debeat: male. Quod, etſi diſpungendi rationem, quam liberrime ubique ſuo arbitrio mutare cuivis liceat, & ego certe toto opere merito mihi permiſi, tantum attingam, uno aut altero exemplo, ne quem fortaſſe fallat, docebo. Ad eumdem igitur modum loquitur paulo ante, verſu 569,

Quarum demonſtrem poſitum regionis & oras:

& mox, 694,

Hoc igitur pelagus qua gentes undique cingunt,
Incipient numerem primis aquilonis ab ortu.

652. *Zephyris*] Sic L, C, B. Sed A, V, *zephyro*, male.

653. *Caucaſiis*] L, *Ripaïs*, non male.

Ni propere linquant ſua rura furentibus euris.
Hi Tanain habitant fluvium prope Sauromatarum.
Cui ſunt vicini Sindi quoque, Cimmeriique.
Poſt hos Cercetii: juxta quos Axenus altis
Fluctuat æquoribus: nec non Oretæque feroces:
Et qui Trojanæ poſt prælia gentis Achæi
Aſcalaphi regis victricia ſigna ſequentes,
Diſpulſi ventis iſtas venere ſub oras.
Poſt hos Heniochi, genuit quos Græcia tellus:
Et Zygii juxta vivunt regione ſub una.
Intima ſed Ponti, poſt fines Tyndaridarum,
Ægypto miſſi Colchi tenuere coloni:
Caucaſii montis prope collem, & Caſpia ponti
Littora: qua celeres deſcendunt Phaſidis undæ,
Circæoſque ſecant campos atque æquora Ponti:
Naſcitur Armenii fluvius qui vertice montis.
Ad cujus partes boreas, & ſolis ad ortus,
Euxinum dirimens & Caſpia littora late,
Diffuſus ſpatium per longum panditur iſthmos.
Quem juxta terras habitant orientis Iberes:
Pyrrhenes quondam celſo qui monte relicto,
Huc advenerunt Hyrcanis bella ferentes.
Hic Camaritarum gens eſt, cariſſima Baccho.
Fluctibus hanc propter perſævit Caſpius æſtus:
Undique quem tereti concludit margine tellus.
Sed mare non valeat tribus illud menſibus ulla,
Scilicet immenſum, navis tranſire profundo.
Hoc tamen exacuit pars una ſub axibus æquor,
Qua tractum refugæ miſcetur Tethyos undæ.
Multa quidem generat vivis miracula rerum:

A. PAPII NOTÆ.

663. *Axenus*] Miror in tribus codd. L, C, B, conſtanter ſcribi *Euxinus*.

666. *Aſcalaphi*] Sic C, B, nec multum differt L, *Aſcolaphi*. A, V, *Aſcalpi*. Aſcalaphi quidem nomen legimus, ſed Troia occiſi: cui & epitaphium inter heroas Homericos Ariſtoteles poſuit. Sed hunc alium eodem nomine fuiſſe neceſſe eſt, etſi nihil de eo mihi conſtat: neque Euſtathius de hoc Aretiade rege quod ſtatuat habet. quo magis miror eum Priſciano tam familiariter, etiam de nomine, innotuiſſe.

687. *Tractum*] Sic L, C, B, V. Male A, *tractim*.

690 Sed

Sed tamen egregio cryſtalli pondere gemmam,
Atque, malos lemures quod pellit munus, iaſpin;
Nocturni manes fugitant quam membra tuentem.
Hoc igitur pelagus quæ gentes undique cingunt,
Incipiens numerem primis aquilonis ab oris,
Quæ vergunt zephyro, quas Caſpia littora claudunt.
Primi ſunt Scythiæ populi, Saturnia juxta
Æquora viventes, Hyrcanique oſtia ponti.
Quos ſupra gryphes ditiſſima rura ſmaragdo,
Qualem non alius terrarum poſſidet orbis,
Atque aurum ſibimet defendunt pondere puro.
Omnia ſed duri ſuperans audacia lucri,
Adverſus volucres heu commovet arma virorum:
Prælia nam faciunt Arimaſpi gryphibus hoſtes.
Hic & cryſtalli perlucet maxima moles.
Hinc Unnus ſequitur. poſt fortis Caſpia proles.
Hinc ſunt Albani bellaces Marte feroci:
Unde canes nati ſuperant genus omne ferarum.
Magnus Alexander miſſum ſibi viderat inde
Victorem barrique canem, rapidique leonis.
Poſt hos Caduſi duriſſima rura colentes.
Et prope ſunt Mardi. ſequiturque Hyrcania plebes.
Hinc Apyri: per quos Mardus devolvitur amnis:
Dercebius bibit hunc præter Bactruſque fluentem,
Per quos Hyrcanum currens deſcendit in æquor.
Sed Bactri mediis habitant telluris in arvis,
Parneſſum late prope montem rura tenentes:
Dercebii vero ſub Caſpia littora vergunt.
Poſt hos Maſſagetæ trans flumen Araxis, ad ortum,
Hoſpitibus ſævi cunctis, belloque feroces:

A. PAPII NOTÆ.

690. *Sed tamen egregio*] Sic L, C, B, V, niſi quod in L, eſt *egregiam*. Senſus autem & clariſſimus & e Græco pulcerrime expreſſus eſt hic. cum multa rerum miracula generat; tum vero cryſtalli gemmam egregio pondere. Nihil igitur opus erat locum pervertere, ut in A, factum video: in quo eſt *Gignit enim egregiam*.

692. *Fugitant quam*] Sic C, B, & ex parte L, qui *fugiant quam* ſcribit. In A, & V, *fugitant quem*.

698. *Quos ſupra* &c.] Hæc e Solini cap. XIX. petita ſunt, ante finem.

705. *Unnus*] Sic A, V. In L, *Thunnus*. C, *Tinus*. B, *Thynus*. in quibus omnibus veſtigia ſunt Græcæ lectionis Θύννοι.

707. *Unde canes* &c.] E Solini cap. XIX. paulo poſt principium.

710. *Poſt hos Caduſi duriſſima rura colentes*] Sic edo ex C, B, V, & L. Sed in hoc pro *colentes* erat *tenentes*: quæ permutatio lubrica eſt. In A, *Poſt hos calcantes duriſſima rura Caduſi*, toto verſu in gratiam quantitatis primæ ſyllabæ in *Caduſi* perturbato.

716. *Parneſſum*] L, C, B, *Parpeſſum*.

720 Non

Non Bacchi donum, Cereris nec munera norunt:
Sed lac commixtum potant cum ſanguine equino.
Hos juxta boream vergit Choraſmia proles.
Sugdias hanc ſequitur: rapidus quam dividit Oxus,
Emodum montem qui linquens Caſpida rumpit.
Inde Sacæ nimium certis gens mira ſagittis:
Flumen Iaxartem juxta quibus arva coluntur.
Et Tochari, Phrurique, & plurima millia Serum.
Illis nulla boum, pecoris nec paſcua curæ:
Veſtibus utuntur, texunt quas floribus ipſi,
Quos tenuant lectos deſertis finibus ipſi.
Aſt alia Scythiæ gens eſt extrema per arva.
Quos prope ſunt triſtes ventis & frigore terræ:
Namque nives ſemper pulſant has grandine mixtæ.
Caſpius his populis luſtratur pontus & oris.
Adſpice poſt Colchos nunc & poſt Phaſidis undas,
Occaſum verſus, populos in littore ponti
Euxini denſos uſque ad Chalcedonis arva:
Boſporus anguſtat ſcopulis quæ Thracius urgens.
Buzeres primi. quos juxta terra Vechirum.
Macrones poſt hos pariter, Philyreſque ſequuntur:
Moſſynique domos præbent quîs lignea tecta:
Turribus arboreis habitantes unde vocantur.
Hinc pecorum dives nimium gens eſt Tibarenûm.
Hanc prope ſunt Chalybes, duriſſima rura colentes:
Quos labor exercet ſævus ferrique metalla.
Vicinos iſtis campos terramque patentem
Aſſyrii complent populi: qua gurgite vaſto
Inter Amazonidas Thermodon, Martius amnis,
Armenium linquens montem, deſcendit in æquor.

A. PAPII NOTÆ.

720. *Nec*] L, *Non.*

722. *Boream vergit*] Sic B, A, V. Et C, *vergit boream.* In L. *vergit borea.*

727. *Phrurique*] V, *Phrunique*, e quibuſdam Græcis codicibus.

729. *Ipſi*] L, *ipſis.*

731. *Extrema*] Sic L, C, B, recte. ἔσχατοι enim Græce eſt. In A, & V, *externa*, male.

734. *Populi*] Sic L, C, B. Male A, V, *populus.*

737. *Denſos*] Sic L, C, B. pulcerrime expreſſa voce Græca πυκνούς. Male A, V, *damus hos.*

739. *Buzeres*] Sic L. In A, *Byzares. Vechirum*] Sic L. C, B, V. Sed A, *Bechirum.*

743. *Hinc pecorum dives nimium gens eſt Tibarenûm*] Sic C, B. quæ genuina Priſciani ſcriptura eſt. ad eum modum & alibi dictione *nimium* abutitur, ut verſu 608 *nimium placare Dianam.* Quod igitur A, V, habent, *Hinc pecorum eſt dives nimirum gens Tibarenûm*, paulo elegantius fortaſſe: ſed tamen falſum eſt, mea ſententia.

750 Huc

Huc Aſiæ quondam devenit alumna Sinope:
Ex qua cognomen ceperunt mœnia clara.
Illius fluvii gelidas prope frigore ripas,
Invenies lapidem cryſtalli, pondere puro,
Conſimilemque gelu, nec non ſplendore nitenti.
Gemma micans illic perlucet iaſpidis albæ.
Iris continuo liquidus decurrit in æquor.
Poſt Halys eſt fluvius: boreæ qui currit in oras,
Atque Carambidis irrumpit prope littora Pontum,
Armeniis primas qui montibus accipit undas.
Paphlagones poſt hos, Mariandynique ſequuntur,
Bithynique viri, pinguiſſima rura colentes:
Qua Rhebas pulcer gratiſſima flumina volvit,
Rhebas, qui rapidi decurrit ad oſtia Ponti.
Tot populi terras habitant per littora Ponti:
Nam prius expoſita Scythiæ ſunt ſemina gentis.
Nunc Aſiæ regio contingens littora nobis
Dicatur: partes calidas quæ currit ad auſtri,
Atque Helleſpontum tranſit Syriæque receſſus,
Poſcit & Arrabiam, quæ florent ubere terræ.
Sunt Chalcedonii primi, poſt oſtia Ponti,
Mœnia Byzantis qui cernunt optima contra,
Romaniſque pie regnis dominantia mundo.
Bebrycii poſt hos, & Myſia montibus alta,

A. PAPII NOTÆ

750. *Huc Aſiæ* &c.] Sic L, C, B. V. temere igitur, ſuo more, Aldiniani corruperunt totum hunc verſum. *Huc quondam Aſopi devenit alumna Sinope.* ut etiam verſ. 130, 396, 710. & plurimos alios.

754. *Nitenti*] Sic A, V, C. ſed L, B. *nitentem.*

756. *Decurrit*] Sic C, B. melius quam A, V, *percurrit.*

757. *Quæ currit in oras*] Sic L, C, B. Ecſi, quemadmodum A, V. legebant, *in ortus*, nolim reprehendere: cum & Virgilium ita locutum eſſe libro III Georgicorum videam, *non eure tuos, neque ſolis ad ortus.* quamquam de illo loco dupliciter reſponderi poſſe ſcio: partim, quod *eurі ortus* proprie dicere licerat, quemadmodum *zephyri occaſus, ſeptemtriones borea, auſtri meridiem:* partim, quod ſolis mentio accedens id leniat. Sed tamen *eurі ortus* dixiſſe poëtam puto, tamquam unde eurus oritur. ſicut eodem loco meridiem deſignans, ait, *unde nigerrimus auſter Naſcitur.*

764. *Tot populi* &c.] Hic verſus e L, C, huc acceſſit. cum nec in A, nec V, nec in ipſo (quod miror) Buſſidiano extaret. Sequens quidem hunc ante ſe plane requirebat: & miror Aldinorum, tot locis ſuperfluum, officium hoc uno defuiſſe. Exprimit autem hunc Græcum,

Τόσσοι μὲν πόντοιο περικλύζουσι ἀκτὰς.

767. *Qua currit*] A, V, *decurrit.* L, *qua currit.* unde conjeceram legendum *qua currit*, quod C, B, probant.

769. *Qua florent*] Quid ſi *eua florent*, aut *qua florent* legamus, ut ad ſolam Arabiam pertineat.

771. *Byzantii*] Sic C, B. Reliqui *Byzanti.*

Qua Cius egregia decurrens murmurat unda:
Qua nymphas comitem perhibent rapuiſſe potentis
Alcidæ puerum, triſtiſſima fata gementis.
Hinc Helleſpontum pertenditur angulus ingens,
Qua brevior Phrygiæ pars eſt: nam latior intus
Sangarii ripis fluvii vicina rapacis.
Tenditur hæc potius Titanis pinguis ad ortus:
Altera ad occaſus, altæ ſub montibus Idæ,
Altaque qua cecidit præclaro nomine Troja,
Ad Xanthi liquidas nec non Simoëntis ad undas.
Poſt hæc Æoliæ tellus prætenditur oræ,
Fluctibus Ægæi primis quæ tunditur alti.
Inde tenet terras, pelagus prope, ſanguis Ionum:
Per quas Mæander pinguis deſcendit in æquor,
Inter Miletum currens latamque Prienem.
Ad latus iſtorum boreum ſunt mœnia clara:
Urbs Epheſus, claudit quam grato littore pontus.
Poſt has Mæoniæ tellus: quæ vergit ad ortus.
Et Tmoli colles, fluvius quibus aurifer exit
Pactolus: cujus prope ripas tempore verno
Si ſedeas, dulci capiaris pectora cantu
Cygnorum, paſcunt quos herbæ flumina circum.
Nam florent Aſiæ per campos plurima prata:
Sed magis ad fluvium Mæandri, gurgite miti
Quem juxta volvens ſe murmurat unda Cayſtri.
Poſt hos ſunt Lycii: quos Xanthus dividit amnis,
Ad mare vergentes: qui Tauri cornua cernunt,
Uſque ad Pamphylos, perhibent quem nomine Cragum.
Illic aſpicies Aſpendum: mœnia cujus
Eurymedon amnis radit vicina profundo.
Continuoque jacent aliæ Pamphylides urbes:
Corycus, Pergeque calens, & celſa Phaſelis.
Has ſupra mediis habitant telluris in arvis,
Ad partes ortus, gens dura Lycaonis armis.
Poſt has Piſidum pinguiſſima rura coluntur:

A. PAPII NOTÆ

777. *Pertenditur*] C, B, *protenditur*.

782. *Altaq; qua cecidit præclaro nomine Troja*] Sic pulcerrime L, & B. præterquam quod in hoc *qua cecidit* erat. A, V, *Altera qua cecidit præclaro nomine terra*. eodemque modo & C, niſi quod *qua cecidit* habet.

795. *Flumina*] Sic L, C, B. Male A. V, *flumine*.

801. *Pamphylos*] Sic C, B. Sed A, V, *Pamphylios*.

802. *Illic*] L, *Illinc*.

Telmeſſus,

Telmeſſus, Lyrbe, nec non clariſſima Selge,
Gentis Amyclææ pulcerrima mœnia quondam.
Hinc ſinus eſt longus Cilicum, qui vergit ad ortus,
Euxini penetrans vicinas æquoris undas.
Hunc Aſiæ perhibent anguſtis partibus eſſe.
Cui tamen immenſo fluvii ſe gurgite miſcent,
Per longum Pyramus ſpatium, Pinaruſque voluti,
Flexilis & Cydnus, dirimit qui flumine Tarſon.
Hinc aliæ Cilicum ſunt celſis mœnibus urbes:
Lyrneſſus, Malloſque ſimul vicina profundo,
Atque Soli medio terrarum fine locati.
Commagena dehinc regio, Syriæque ſequuntur
Urbes, diſpoſitæ per longi littora flexus.
Nam Caſii montis qua prominet ora per æquor,
Vergit in occaſus diffuſis tractibus unda.
Nunc reliquas Aſiæ partes tibi carmine pandam,
Quadrati lateris qua clauditur undique forma:
Et ſpatiis campos longis protendit in ortum.
Scis etenim memoraſſe tibi, quod collibus altis
Per totam mediis mons ingens tenditur actu,
Qui fines Aſiæ nigros producit ad Indos:
Hoc eſto laterum boreum tibi. Nilus ad oras
Heſperias finit. ſed Tethys ſolis ab ortu
Indica concludit. rubrum mare terminat auſtrum.
Adſpice nunc igitur dum finem verſibus ortus
Pervenio, retegens tibi veris omnia rebus,
Incipiens Syriæ terris, qua parte reliqui.
Quæ, pelagus ſupra, ſub ſolem, vergit ad auſtros,

A. PAPII NOTÆ.

809. *Telmeſſus*] Sic L, C, B, & quædam exemplaria Græca: quæ etſi non probantur Euſtathio, tamen Priſcianum ita legiſſe ex horum codd. conſenſu mihi fit veriſimile. A, V, *Terneſſus.*

813. *Hunc Aſia*] L. *Hanc Aſiam.*

816. *Qui*] Sic L, C. B. Incongrue A, V. *qua.* Poſt hunc verſum tres hi in ſolo A, reperiuntur,

Cui nomen poſuit audacia Bellerophontis,
Quando Meduſæum valuit franare caballum,
Atque in equo volucri per ſublimem aëra ferri.

quos qui adſuit, duplici nomine ridendum ſe propinavit: & quod adſuit, & quod tam ineptos adſuit. Abſunt igitur ab L, C, B, V. & a nobis omittuntur.

817. *Alia*] Sic L, C, B. Sed A, V, *Aſia.* male.

819. *Locati*] B, *Locata.*

824. *Reliquas*] Sic L, C, B. male A, V, *aliquas.*

828. *Actu*] Sic A, V. In L, eſt *arctus.* C, *arcu.* B, *architos.* Iuto legendum *actus.*

829. *Qui*] Sic L, C, B. Male A, V. *Quod.*

831. *Ab ortu*] C, *ad ortus.* B, *ad ortum.*

Urbibus & multis habitatur : nomine priſco
Quæ Cava vulgatur, mediam quia collibus altis
Atque humilem Libanus claudit protentus in ortum,
Occaſumque petens Caſius: multiſque virorum
Incolitur populis locupletibus alma diremtis.
Namque alii mediis habitant telluris in arvis,
Hoſque Syros proprie perhibent: ſed littora juxta
Phœnices vivunt, veteri cognomine dicti.
Quos miſit quondam mare rubrum laudibus auctos,
Chaldæo nimium decoratam ſanguine gentem :
Arcaniſque dei celebratam legibus unam.
Qui pelagus primi tentantes navibus altis,
Disjunctas gentes docuerunt jungere mercem:
Et primi ſtellis numeros nomenque dedere,
Atque oculis (mirum) voces ſentire figuris.
Hi muros Iopes, Gazan, quoque Elaïda complent,
Antiquamque Tyrum, Beryti & mœnia gratæ,
Vicinamque mari Byblin, Sidonaque pulcram,
Quam juxta liquido Boſtrenus gurgite currit:
Et pinguem Tripolin, nec non Orthoſida ſacram,
Laodicen pariter poſitam prope littus amœnum,
Et Poſidi turres, & Daphnes optima tempe.

A. PAPII NOTÆ.

838. *Qua Cava vulgatur*] Poſt hæc verba accedebant in A. hæc duo hemiſtichia,

——quam Κοίλην nomine Græco
Dixerunt veteres. ——

æque neceſſaria atque illa, quæ paulo ſuperius verſu 571 induximus,

——ſcilicet illos
Μαχρόβιους Graci dixerunt. ——

neque hæc ergo L, C, B, V, agnoſcunt. Quod ſequitur, *mediam quia collibus altis*, expreſſi ex V, cujus lectio aptior mihi viſa eſt, quam vel L, *medium quam*, vel A, *media eſt qua*. Proximo deinde verſu malim legere *Atque humilem*, quam *Aſt humilem*. nam ita & omnia cohærent concinnius: & pulcerrime totum illud Græcum exprimitur,

——— ὄρεϊκ' ἄρ' ἀὐλὴν
Μέσσην ἠχμαλέην. ———

hanc conjecturam confirmarunt poſtea C. B. in quibus eſt,

——mediam quia collibus altis
Atque humilem. ——

itaque ſic edo.

847. *Hoſque Syros*] Sic C, B, V. Sed L, *Hos Syros*. A, *Hos Syrios*.

848. *Qui*]Sic L,C,B.Male A,V, *Quos*.

850. *Dedere*] C, B, *dederunt*.

851. *Voces ſentire figuris*] L. *vocis ſentire figuras*. non male.

852. *Gazan quoque Elaïda*] Sic L, C, V. In A. *Gazamque & Elaida*.

858. *Et Poſidi*] Hunc verſum in ſolo A, ſequebatur iſte,

Hic etiam Antiochus nomen dedit Antiochea.

qui omnium, quos adſcititios notavi, maxime erat neceſſarius. nam reliqui partim ne ex Græco quidem auctore erant: ut,

——ſcilicet illos
Μαχρόβιους Graci dixerunt. —— &
——quam Κοίλην nomine Graco
Dixerunt veteres:

partim

Terrarum mediis Apameæ mœnia claræ:
Ad cujus partes eôas currit Orontes,
Antiochi medius dirimit qui gurgite regna.
Hæc omnis pingui tellus eſt ubere læta,
Arboribus pariter pecorique & commoda viti.
Ad cujus fines veniens quos terminat auſter,
Arrabii cernes extremi littora ponti:
Qui Syriam medius diſterminat Arrabiamque,
Et tangit, vergens orientem verſus Elanos.
Dives Arabs poſt quos latiſſima poſſidet arva,
Quæ protenta diu cinguntur ab æquore Perſo,
Arrabioque, ferit zephyrus quod flamine ſævo:
Perſica nam flatus eôi littora turbant.
Ora ſed hæc auſtro tendit ſubjecta per ortus,
Fluctibus oceani pulſatur & undique rubri.
Hanc quoque deſcribam tenui ratione recenſens:
Nam populos paſcit felices divite terra,
Floribus & variis miracula præbet odoris.
Namque thyo, myrrhaque viget, cum thuris odore,
Et caſia, nec non & cannæ dulcis odore:
Cinnama præterea jucundæ naribus auræ
Fertilis hæc generat tellus, aurique metalla:
Veſtibus auratis quare gens utitur illa.
His, pueros ſervans, molochites ſplendet arenis:
Androdamaſque lapis compeſcens pectoris iras.
Sed Libani montis ſunt poſt declivia primi,
Felices opibus, Nabataei nomine dicti.
Chaulaſii poſt hos atque Agrees, inde propinquat
Chatramis, atque Macæ contra ſunt Perſidis æquor:
Minnæique maris prope rubri littora vivunt:
Atque Sabæ poſt hos, nec non habitant Cletabeni.
Arrabiæ populi celebres hi nomine claro.

A. PAPII NOTÆ.

partim e Græco quidem, ſed quibus digreſſiones a propoſito tantum continerentur; quas ubique ſtudio Priſcianus omittit, ſuis alibi in locum ſuffectis id damni facile compenſans. Hic autem deſcriptionis aliquid continebat: cujus nihil uſpiam Priſcianus alibi, quod meminerim, omittit.

862. *Pingui*] Sic L, C, B. Male A, & V, *pinguis*.

867. *Elanos*] L, B. *Alanos*.

875. *Nam populos paſcit*] Sic L,C,B. Male A, V. *Paſcere nam populos*.

877. *Myrrhaque*] L, C, *ſmirnaque*.

878. *Et caſia* &c.] Totus hic verſus abeſt a B.

882. *Hu pueros* &c.] Solinus ſub finem cap. xxxv.

886. *Chaulaſique*] Sic L, C, B. Sed V, *(hablaſique*. A, *(halbaſique*.

887. *Maca*] Sic L,C,B. Reliqui *Saca*.

Sunt tamen & plures alii. nam maxima tellus.
Trans iſtam, zephyri ſub partes, degit Erembûm
Speluncis genus infelix, & rebus egenum.
Qui ſolis radiis nigreſcunt corpus aduſti,
Diſperſique dolent luſtrantes more ferarum:
Non Arabis ſimiles opulentis. ſcilicet æqua
Omnibus eſſe poteſt numquam fortuna bonorum.
Poſt Libani montes populi ſunt, ſolis ad ortus,
Alterius Syriæ: quæ tendit ad uſque Sinopen.
Cappadoces mediis habitant in finibus hujus:
Terminus Aſſyrios ſed claudit Ponticus, ille
Thermodon pelagi qua pulſat gurgite fluctus.
Cujus ab eôo decurrit limite vaſtis
Viribus Euphrates, deſcendens montibus aſpris
Armeniæ, longuſque notон pertendit: & inde
Ad ſolem flexus, Babylonis dividit urbem:
Littora deinde ruens perrumpit Perſidis undæ,
Extrema fluvii ſub parte Teredona radens.
Hujus ad auroram ripis devolvitur altis
Tigris, aqua ſuperant quem flumina nulla rapaci.
Sed tantum diſtat, quantum vix ſeptimus ortus
Conficiat pedibus ſpatii properantibus ire.
Atque lacu medius Thonites intrat, & exit:
Nec violatur aqua quamvis penetrabilis illa,
Ocyor atque vadis emergens cedit amaris.
Hoc tamen omne ſolum fluvius quod cingit uterque
Indigenæ populi pro re dixere Medamnam:
Quod medias amnes has terras flumine cingunt,
Agricolis pariter paſtoribus atque feracem.
Ubere nam læto florent ibi ſemina cuncta,
Herbarumque toris, & gramine læta vireſcunt:
Et variis rami complentur fructibus alti.
Gens quoque præfulget claris in laudibus illa.

A. PAPII NOTÆ.

893. *Egenum*] C, B, V, *egenis.*
898. *Montes*] C, B, *montem.*
902. *Qua*] C, B, *qui.*
911. *Diſtat*] Sic L, C. Sed B, *diſtant.* A, V, *ſuperat.*
913. *Lacu*] Sic L, C. B, V. In A, *lacum.*
914. *Illa*] L, *ille.*
917. *Medamnam*] Sic L, C, & B, quamvis hic *Medanam* habebat. A, V, *Medamnem.*
920. *Florent ibi ſemina cuncta*] L, *florentia ſemina cuncta.* A, V, *florenti.* unde conjeceram legendum *florent ibi.* quam conjecturam approbant C, B, e quibus ſic edidi.
921. *Gramine*] Sic recte L, C. Male fortaſſis A, V, B, *gramina.*

Nam

Nam peperit multos celſa virtute potentes,
Atque deo ſimiles, licet ut mortalibus eſſe.
Armenii juxta quam ſunt aquilonis ad axes,
Comminus & fortes quos ſentit Mars Matieni:
Quos prope concludunt Euphraten collibus albis
Montes, divitiis pariter belloque potentes,
Ad partes auſtri Babylon: quam mœnibus olim
Mirandis poſuit firmiſque Semiramis urbem.
Cujus in arce domum ſplendentem fecerat auro:
Quam ſimul argentum varie decoravit, eburque.
Hoc quoque pingue ſolum palmarum divite ſilva,
Quod fert berylli munus, pretioſius auro,
Berylli lapidem liquidum, glaucique coloris,
Per loca quæ tendunt Aſianæ ad mœnia petræ.
At ſupra Babylona vides & flamina vaſta
Ciſſos, Meſſabataſque, Chalonitaſque feroces.
Armenios montes ſi linquens ibis ad ortus,
Medica noſcetur tibi tellus: cujus ad axes
Geli ſunt, Mardique, viri ſimul Atropateni.
Ad notον inde habitant Medorum rura tenentes.
Medea huc fugiens dederat cognomina terræ.
Hinc Medi varios uſus novere veneni.
Quorum per multas ſpatium diffunditur oras.

A. PAPII NOTÆ.

525. *Atque deo* &c.] Tres hi verſus uta me ſunt editi, ita prorſus in B. leguntur; a quo non valde diſſentiunt L, C, V. nam L, in tertio *fortis* habet. C. in ſecundo *qua ſunt*. V, in primo *Atque adeo ſimiles*. Reliqua cum B, conveniunt. Ab Aldo corruptiſſime ſunt expreſſi hoc modo,

Atque adeo ſimiles diu immortalibus illos.
Quam juxta Armenii putarunt aquilonis ad axes:
Et fortis prope quos ſavit Mavors Matieni.

937. *Qua tendunt Aſiana ad mœnia petræ*] Sic omnes libri L, B, C, V. præter A. in quo iterum, Græcæ vocis retinendæ ſtudio, una vox totum verſum immutat. edit igitur, *qua prorſus penetrant Ophietida petram*. Corruptam de induſtria eam eſſe lectionem, non eſt quod prolixe probem. tot jam exempla ſimilis relligionis, ſeu impudentia potius eſt, occurrerunt, ut vel uno verbo id admonenti quivis facile credere debeat.

938. *Vides & flamina vaſta*] Sic V, quæ lectio ſenſum aliquem habet: L. *undaſcit flumine vaſto*. C. *vide ſcit flumina vaſta*. B, *undoſcit flumina vaſta*. nullo ſenſu. A, *vides aquilonis ad oras*, clariſſima quidem ſententia: ſed, ut conſuevit, falſo. fortaſſe legendum eſt, *vides ad flamina vaſta*: id eſt ad boream, ut *flamina vaſta* boream ſignificent. ſed ea conjectura neque admodum eſt firma; neque veterum librorum fidem ſatis ſequitur.

942. *Geli*] Sic C, B. Sed L, A, V, *Geri*. ut nonnulla etiam exemplaria Græca.

944. *Huc*] Sic L, B, optime. C, A, V, *hinc*, male. quod ex *huc* corruptum eſſe puto.

Hæc

Hæc generat Narciſſiten oriente ſub ipſo,
Qui lapis eſt fuſcus: complent hanc undique ſilvæ,
Inter quas homines pecuaria ditia paſcunt,
Caſpiadas tangunt portas qui ſolis ab ortu:
Rupibus hæ celſis Aſiæ ſunt clauſtra potentiſ.
Qua via ſub boream duplex ſe ſcindit & auſtrum:
Hæc regit ad Perſas, Hyrcanos ducit at illa.
Sub colles imos habitant, poſt Caſpia clauſtra,
Martia gens Parthi, telis arcuque potentes.
Vivere qui ſpoliis gaudent, raptuque nefando:
Quapropter bellis homines vexantur in orbe,
Atque optata perit multo pax ſanguine mundi.
Poſt hos eſt Perſis, circumdata montibus altis,
Aſſiduis florens regnis & divite cenſu,
Ex quo perdomuit Lydorum mœnia Sardes.
Cingitur excelſis hæc undique collibus omnis,
Advergens auſtros, poſt Caſpia clauſtra: petenſque
Quod proprio pelagus celebrat cognomine latum.
Atque tripartitis habitatur finibus illa.
Namque colunt alii, rigidæ ſub partibus arcti,
Terras quas Medi nemoroſis montibus umbrant:
Aſt alii mediæ vivunt regionis in arvis:
Littora poſtremi tangunt auſtralia Perſæ.
Prima parte Sabæ, mediuſque Paſargada, poſt hunc
Taſcorum telis habitat gens fortis & arcu:
Quique tenent populi diviſos Perſidis agros.
Amnibus hæc multis recreatur, & ubere pingui.
Hinc Coros immenſus profunditur: inde Choaſpis
Fonte cadens Indo, qui ſtringit gurgite Suſas:
In cujus ripis præclarus fulget achates,
Pondere conſimilis volvit quos unda cylindris.
Fertilis hæc tellus fœcundis paſcitur auris:
Nam ventis ſemper floreſcunt rura ſecundis.

A. PAPII NOTÆ.

953. *Hæc regit ad Perſas*] Sic L, C, B. Male A, V, *Hæc regio Perſas.*

956. *Raptuque nefando*] Sic L, C, V. Sed B, *raptoque nefando.* A, *raptuque ſuperbo.*

957. *Quapropter*] C, B, *Qua propter.*

970. *Mediuſque*] Sic L, C, B. Sed A, V, *mediſque.* male.

972. *Quique*] Sic L, C, B. Male A, V, *Quinque. Diviſos*] L, *diverſos.*

975. *Suſas*] Sic L, C, B. Sed A, V, *Suſa.*

977. *Conſimilis volvit quas unda cylindris*] Sic C, B, V, & L, niſi quod in hoc eſt *conſimili.* A, *conſimilemq; quem proterit unda cylindris.*

980 Hæc

Hæc eadem gemmis nimium decoratur honeſtis,
Quarum quis varias vires, quis nomina dicat?
Tecolithum memorem, juſto cognomine dictum,
Qui lapides renum tritus potuſque reſolvit:
Myrrhitemque, bonum nardi cum reddat odorem.
Hic aëtites eſt: ſonitum cui ſpiritus addit
Arcanum crepitans, prægnantibus utilis ægris.
Nec non pyrites, digitos qui ſtrictus adurit.
Gemmaque quæ radios emittit candida ſolis.
Atque ſelenites, lunaris imagine lucis
Qui decus & minuit proprii ſplendoris & auget.
Reſpice nunc reliquas Aſiæ ſub finibus oras.
Perſidis ad pontum Carmani, ſolis ab ortu;
Littora pars habitant, mediæ pars limina terræ.
Gedroſi poſt hos tendunt orientis ad ignes,
Oceanum juxta: radiis propioribus inde
Eſt Scythiæ tellus auſtralis, flumen ad Indum,
Qui ponto rapidus rubro contrarius exit:
Gurgite nam celeri rectus decurrit ad auſtrum,
Caucaſiis oriens primum de montibus altis:
Dividua cujus Patalene cingitur unda.
Separat innumeras & vaſto gurgite gentes.
Ad partes rapidi qua vergunt lumina ſolis,
Oritas, Aribaſque ſimul, linique Arachotas
Utentes lænis, & Satraïdas ſimul omnes,
Parpanei montis ſub celſa rupe, Arienos
Nomine communi. qui terras ubere nullo
Florentes habitant, ſqualent nam ſentibus aſpris;

A. PAPII NOTÆ.

980. *Hæc eadem* &c.] Hæc omnia e Aldini cap. XXXVIII. ſtatim a medio usque ad finem.

982. *Tecolithum*] B. C. *Techolithum*, ſpirata ſecunda ſyllaba, præter lineæ Græcæ regulam: in qua, a remedio quod præſtat, nomen invenit, ἀπὸ τοῦ τὰ νεφρὰ θεραπεύειν. Miror igitur eſſe qui a Solino ſcribat *Techolithos*, non minus pene vitioſe quam, quod ipſemet reprehendit, *Tegolitus*.

985. *Hic aëtites eſt*] Sic L, C, optime. Male B. *Hic echites eſt*. Male & *Hic eſt aëtites*.

986. *Utilis ægris*] C, B, *utilis ille*.

988. *Emittit*] L, *imitatur*.

990. *Qui*] Ita L, C, B. Male A, V, *Quod*.

994 *Ignes*] Sic L, C, B. Sed A, V, *iguem*.

1002. *Ad partes*] B, C, *Ad partem*.

1003. *Aribaſque*] B, C, & L, *Aritaſque*.

1004. *Lanis, & Satraïdas*] Sic C, B, V. adjuvat & L, *lineis & Satrachitas*. Male A, *chlanis atque Atraïdas*.

1005. *Parpanei montis*] Sic L, B. adjuvat C, in quo *Parpani*, & V, in quo *Pampanei* ſcribitur. nam Aldini codicis lectio *Parneſi* e Græca quorumdam exemplarium ſcriptura Παρνησσοῦ fluxit.

Curalii lapidem qui rubrum littore carpunt,
Sapphirique decus nigri flavique coloris
Saxorum cædunt venis, hac merce beati.
Indorum terras hinc Tethyos æquora claudunt,
Quas primo Titan adſcendens lumine cernit.
Unde color populis niger eſt flagrantibus ortu,
Atque gerunt ſimiles hyacintho fronte capillos.
Effodiunt alii terras, aurique metallum:
Aſt alii texunt tenuiſſima tegmina lini:
Vel dentes ſtringunt elephantis ab ore revulſos:
Scrutantur ripis alii torrentibus imbri
Berylli gemmas glauci, nitidumque adamanta,
Atque aura viridi legitur quæ ſplendet Iaſpis,
Curaliique decus liquidi, gratique topazi.
Purpureoque amethyſtos ineſt ſuffuſa colore.
Divitias magnas ſic tellus illa miniſtrat.
Aſſiduiſque rigant hanc totam fontibus amnes:
Arboribuſque viget variis, milioque frequenti,
Et pretio rubræ perfloret arundinis illa.
Hic alii ſuperant procero corpore tantum,
Inſiliant equitum faciles ut more Elephantos:
Aſt alii vivunt ſapienti pectore nudi,
Luminibuſque vident rectis, mirabile, ſolem:
Et radios oculis, & ſacra mente retractant,
Signaque concipiunt arcana luce futuri.
Pſittacus hic viridis, decoratus torque rubenti,
Naſcitur, humanæ ſimulat qui verbera linguæ.
Nunc age, te fluvios, montes, formamque docebo
Ipſius terræ, populos, genteſque beatas.
Marginibus ternis tellus hæc clauditur omnis,
Obliquatque latus per cunctas linea partes.
Heſperios fines immanis terminat Indus;

A. PAPII NOTÆ.

1010. *Hac*] Sic C, B. pulcerrime. Male reliqui *ac*.

1011. *Indorum*] Sic L, C, B. Male A, V, *In quorum*. quod poſtea quidam in *Is quorum* porro corruperunt.

1013. *Ortu*] Sic L, C. B. Male A, V, *ortus*.

1024. *Aſſiduiſque rigant*] Sic L, C, B. Abſurde A, V, *Aſſiduus rigant*.

1027. *Hic*] Sic B, C. Reliqui *Hinc*, minus recte. Hæc omnia e Solini cap. LIII. deſcripta ſunt.

1028. *Inſiliant* &c.] Sic L, C, B. & V. ſed hoc *elephantis* habet. A, *Inſiliant ut more equitum faciles elephanti*. falſo.

1033. *Viridi*] Sic B, C, V. optime A, *viridi*.

1039. *Heſperios* &c] Hic ultimus eſt verſus ſchedarum Buſtidianarum.

1040 A

At notios pelagus concludit gurgite rubrum:
Sed Ganges ortus, & Caucaſus excipit arctum.
Hanc homines habitant multi diteſque colendam,
Nominibus variis diſcreti & finibus amplis.
Dardanei ripas contingunt fluminis Indi:
Hic ubi præcipitem ſcopuli fundunt Aceſinem,
Huncque capax claſſis venientem volvit Hydaſpes:
Tertius hos ſequitur ſplendenti gurgite Cophes.
Taxilus inter quos habitat, cum gente Sabarum.
Hinc Scodri poſt hos ſunt, Peucaleique feroces,
Gargaridæque truces: auri qua pondus honeſtum
Devolvens Hypaniſque vehit, rapiduſque Magarſus:
Quos capit Emodo miſſos Gangetica monte
Tellus, porrigitur quæ ad terræ Colidis auſtros,
Oceani tangens pelagus ſub collibus altis,
Quos volucres metuunt celeri contingere penna,
Unde locis Graii poſuerunt nomen Aornin.
Hic via, quam celebrat nomen, Dionyſia, Bacchi,
Cui ſtatuas dederat victoria finibus illis.
Hic Tylos eſt, ſuperans vaſtæ miracula terræ,
Inſula. namque viret cunctis in partibus anni;
Nec foliis nudat ramos autumnus in illa;
Aſſidueque tenet flores genus arboris omne.
Hic adamas fulget limphantia pectora ſanans,
Et prohibens miſeris occulti damna veneni:
Quem minime valeat ferrum ſuperare, nec ignis:
Frangitur hircino maceratus ſanguine tantum,

A. PAPII NOTÆ.

1044. *Dardanei*] Sic L, C, V. In A, eſt *Dardaneet*, e Græco.

1048. *Taxilus*] Sic L, C. In A, V. *Taxilus*.

1049. *Scodri*] Sic C. V. adjuvat quod in L, eſt *Codri*. A, ut in quibuſdam Græcis *Scothri*. *Peucaleique*] Sic A, C. Sed L, *Pencaleique*. V, *Peucaneique*.

1050. *Gargaridaque*] Sic L, C. In A, V, *Gangaridaque*. *Honeſtum*] Sic L, C. Sed A, V. *oniſtum*.

1051. *Magarſus*] Sic C. Sed A, *Meſarſus*. L, *Nigircus*.

1057. *Hic via quam celebrat*] In Alcino libro & hic verſus in Græci vocabuli Νυσσαῖων gratiam temere immutatus eſt,

Hic via qua nomen celebrat Nyſſæa Lyæi.

veram lectionem retinent reliqui libri L, C, V, plane conſentientes: niſi quod V, pro *quam* habeat *qua*, minimi momenti diſcrimine. Quid enim refert, Bacchi nomen viam celebrat, an via celebrat nomen Bacchi, dicamus?

1058. *Statuas*] Sic L, C, V. Sed A, ut ſolet, *ſtelas*.

1059. *Hic Tylos eſt* &c.] Solinus eadem cap. LIII. recenſet.

1062. *Flores genus*] C, *Florens genus*.

1063. *Hic adamas* &c.] Sic L, C, V. Falſo A, *Hic fulget limphata adamas qui pectora ſanans*.

Sed tepido, fractis multis incudibus ante.
Hic juxta poſitus magnetem viribus arcet
Occultis ferri raptu: vel tractibus ante
Admotum retrahit, defendens robore miro.
Hic lychnis lucem ſimulat ſplendore lucernæ:
Hinc meruit nomen præclaro lumine dignum.
Tot ſunt per terras vulgatæ nomine gentes.
Nam reliquas quæ mens valeat mortalis in orbe
Diſperſas numerare tibi, ſine numine magno,
Quod bene diſpoſuit terras pontique profundum,
Sideribus variis decorans cœleſtia templa,
Et multis recreans gratiſque coloribus arva,
Munera per populos tribuens diverſa virorum.
Sed vos terrarum tractus gaudete per ævum,
Et quæcumque mari circumdatur inſula vaſto,
Oceanuſque ſimul, nec non penetrabilis unda,
Quam gremio tellus ſinuoſo ſuſcipit alma:
Et fluvii, monteſque, lacus quos continet orbis.
Nam pelagi partes percurri carmine vaſtas;
Et terræ pariter regiones finibus amplis.
Omnipotens pro quo genitor mihi præmia donet.

A. PAPII NOTÆ.

1068. *Hic juxta &c.*] Horum trium verſuum tertius tantum in V, extat, hoc modo. *Admotum retrahi defendens robore miro.* In A, ſoli primus & tertius ita,

Hic juxta poſitus Magontini viribus arcet:
Ad motum retrahit defendens robore miro.

In L, ſic omnes reperiebantur,

Hic juxta poſitus magnetem viribus arcet
Occultis ferrum raptu: vel tractibus ante
Ad motum retrahit, defendens robore miro.

quos, collato Solini loco, cum plane perſpexiſſem, emendavi in ſecundo *ferri raptu.* quod approbavit C, in quo ad verbum, ut edidi, habetur,

Hic juxta poſitus magnetem viribus arcet
Occultis ferri raptu: vel tractibus ante
Admotum retrahit, defendens robore miro.

Buſſidianum nihil hic adjumenti nobis deferre potuit: in quo, quidquid verſu 1039 ſequitur, deſideravimus.

1072. *Lumine*] Sic L, optime. Male C, A, V, *nomine.*

1074. *Orbe*] Sic L, C. Male A, V, *orbem.*

7078. *Gratiſque*] Sic L, C. Male A, V, *variiſque.*

1084. *Et fluvii, monteſque, lacus*] In C, V. In A, eſt, *Et montes, fluvii, atque lacus.*

FINIS.

VARIÆ LECTIONES
PERIEGESEΩS PRISCIANI
E CODICE MS BODLEIANO.

PERIEGESIS PRISCIANI] Incipit PERIEGESIS PRISCIANI grammatici.
V. 4. Materiæ tantæ] materie tanta.
18. Axes] axe.
30. Quam mediam] quod medium.
42. Eſt] aſt.
51. Et] ab.
55. Portendit] pertendit.
56. Hoc] hic.
64. Protentus] portentus.
68. Flexibus] fluxibus.
73. Gades] Gadis.
74. Tenens Atlas ſtat] tenet ſtans Atlas.
80. Hinc] hunc.
87. Iſtum] æſtum.
88. Deflexus] defluxus.
89. Pachyni] Pachynis.
94. Ora] oras.
96. Cadentem] calentem.
111. Sinu gemino] ſinus geminos.
112. Provolat] tenditur.
137. Hic] his.
139. Quod] qui.
167. Æquam margine cuncta] æqua margine cinctam.
172. Diſtinguit] diſjungit.
176. Immenſæ] immenſæ. *& ita ſemper in ſequentibus ſcribitur.*
199. Hos] hæc.
201. Phauruſia] Mauruſia.
202. Debride] Debrite.
228. Glebæ] glebas.
229. At] ad.
233. Per] poſt.
238. Hic] hinc.
256. Immergat] inmergat.
260. Vergit] pergit.
265. Aſſimulent] aſſimulant.
273. Haud] haut. *ita & in ſequentibus.*
291. In] ad.
299. Alani] Agavi.
301. Hippemolgi] Hippomolgi.
302. Geloni] Gelonus.
306. Aldeſci] Ardiſci.
311. Fortes] fontes.
321. Latiſſima] altiſſima.
324. Hic] his.
355. Silari] Silaris.
358. Zephyri] zephyrus.
367. Ponere qui priſcis] poſcere qui Piſis.
382. Qua] quas. Summos] ſummas.
389. Quoties] quotiens.
398. Geminatoque æquore] geminoque ſub æquore.
417. Graii] Graio.
425. Iſthmum] iſthmon.
430. Mutat] vertit.
434. Scopulis] ſcopulos.
441. Relevamine] revelamine.
449. Ulyſſi] Ulyxi.
456. Parnaſſi] Parnaſi.
465. Æquor Ebuſo] æquore Buſos.
466. Sardiniæ] Sardoniæ.
468. Quod] qui.

483. Boreæque] boreamque.
495. At ſalis hic Acragas] hic ſalis Acragas.
503. Meninx] Menix.
514. Inceſtæ] incertæ.
515. Abſyrtidas] ad Syrtidas.
544. Agnoſcit] contingit.
547. Alta] aucta.
555. Fervet] fervens.
564. Gravi] gravis.
570. Erythiam] Erythriam.
588. Hic] hinc.
590. Curru] currus.
604. Carmanida] Carminida.
612. Portubus] pontibus.
657. Miſeros] miſeri.
662. Sindi] Indi.
663. Axenus] Euxinus.
680. Pyrrhenes] Pyrrhenæ.
705. Unnus] Thynus.
713. Dercebius] Dercevius, *ut & infra* Dercevii.
716. Parneſſum] Parpeſſum.
732. Quos] quas.
756. Decurrit] percurrit.
777. Pertenditur] protenditur.
781. Occaſus] occaſum.
797. Miti] noto.
801. Pamphylos] Pamphylios.
805. Corycus] Corycium.
812. Undas] oras.
839. Ortum] ortus.
850. Nomenque] numenque.
854. Byblin] Byblum.
867. Elanos] Alanos.
893. Egenum] egenis.
938. Vides & flamina vaſta] undeſcunt flumina vaſta.
945. Novere] movere.
949. Pecuaria ditia] pecora præditia.
952. Et] ad.
974. Choaſpis] Choaſpes.
986. Ægris] ille.
988. Emittit] imitatur.
992. Carmani] Carmini.
1002. Partes] partem.
1003. Aribaſque] Aritaſque.
1008. Curalii] curalli. Rubrum] rubro.
1061. Autumnus] auctumnus.
1073. Vulgatæ] vulgato.

VARIÆ LECTIONES
PERIEGESEΩS PRISCIANI
E COD. MS COLL. CORPORIS CHRISTI OXON.

PERIEGESIS PRISCIANI] Deſcriptio orbis terrarum & maris PRISCIANI grammatici ſecundum DIONYSIUM.
V. 4. Materiæ tantæ] Materia tanta.
10. Non] nec.
14. Tres] tris.
33. Longiſſimus] longiſſimos.
42. Eſt] aſt.
55. Portendit] pertendit.
56. Hoc] hic.
58. Tethys] Thetis. *ut & ſæpe in ſequentibus.*
62. Situs] ſitum.
69. Has ſtringens] aſtringens.

73. Ga-

73. Gades] Gadis.
74. Tenens Atlas ſtat] tenet ſtans Atlas.
80. Dictus] dignus.
96. Cadentem] calentem.
112. Provolat] tenditur.
116. Quod] qua.
118. Prius eſt] propius. Hæc littora tangit] hæc littora tangunt.
127. Hunc] hinc.
131. Coërcens] coërcet.
147. Aſpicias] aſpicies.
153. Quam] qua. Aquilonis] aquilones.
167. Æquam margine cuncta] æqua margine cinctam.
168. Fines] finis.
172. Diſtinguit] diſjungit.
183. Carthaginis] Karthaginis.
190. Syrtes] Syrtis.
199. Hos] hæc.
201. Phauruſia] Maurusia.
202. Debride] Debrite.
233. Irrigui] inrigui. *ut & in ſequentibus.*
235. Claræque] clarique.
241. Serbonidis] Tritonidis.
258. Soli] ſole.
261. Diſtentis] diſtendens.
265. Aſſimulent] aſſimulant.
291. Partes] partis.
297. Dromon] dromen.
299. Supra] juxta. Alani] Agani. *lege* Agavi.
301. Hippemolgi] Hippomelgi.
302. Geloni] Gelonus.
306. Aldeſci] Ardiſci.
317. Commiſto] commixto.
320. Jactus] tactus.
321. Latiſſima] altiſſima.
347. Hos prope ſunt omni ſup.] hos omnes prope ſunt ſuperantes.
355. Silari] Silaris.
358. Zephyri] zephyrus.
378. Ortus] oram.
379. Hylleſque] Hylliſque.
382. Qua] quas. Summos] ſummas.
389. Quoties] quotiens.
395. Dextra cum extinctam lampada] dextram cum extincta lampade.
398. Geminatoque æquore] geminoque ſub æquore.
423. Quæ mergitur] quæ vergitur.
425. Iſthmum] iſthmon.
430. Mutat] vertit.
434. Scopulis] ſcopulos.
439. Munere] munera.
441. Relevamine] revelamine.
449. Ulyſſi] Ulyxi.
450. Iſta] iſte.
456. Parnaſſi] Parnaſi.
457. Vaſto] magno.
466. Sardiniæ] Sardoniæ.
468. Quod] qui.
483. Boreæque] boreamque.
495. At ſalis hic Acragas] hic ſalis Acragas.
496. Videntur] videtur.
508. Meninx] Menix.
512. Oſtendet] oſtendat.
515. Abſyrtidas] ac Syrtidas.
528. Quam fulgere] fulgeſcere.
544. Agnoſcit] contingit.
547. Alta] aucta.
553. Lesbus, Teneduſque] Leſbos, Tenedoſque.
555. Fervet] fervens.
562. Recta] rectam.
570. Erythiam] Erythriam.
581. Gagates] Gagatis.
590. Curru ſcandit] currus candet.
602. Navem] navim.
604. Carmanida] Carminida.
605. Occurrat] occurrit.
607. Inde] ille.
609. Claudit] cingit.
612. Portubus] pontibus.
625. At] hoc.

631. Lon-

631. Longis] longe.
653. Caucaſius] Rhipæis.
663. Axenus] Euxinus.
666. Aſcalaphi] Aſcolaphi.
687. Hoc] hæc.
692. Fugitant] fugiant.
705. Unnus] Thymus.
710. Colentes] tenentes.
716. Parneſſum] Parpeſſum.
722. Boream vergit] vergit borea.
728. Pecoris] pecorum.
730. Deſertis finibus] deſerti funibus.
736. Verſus] verſum.
737. Arva] ora.
739. Buzeres] Buſeres.
741. Præbent] perhibent.
746. Patentem] potentem.
752. Gelidas] rigidas.
754. Nitenti] nitentem.
756. Decurrit] percurrit.
758. Irrumpit] inrumpit.
777. Pertenditur] protenditur.
781. Occaſus] occaſum.
794. Pectora] pectore.
797. Miti] noto.
801. Pamphylios] Pamphylos.
813. Hunc Aſiæ] hanc Aſiam.
819. Soli medio] Soli in medio. Locati] vocati.
828. Actu] arctus.
838. Quia] quam.
842. Alii] almæ.
850. Nomenque dedere] numenque dederunt.
867. Elanos] Alanos.
879. Jucundæ] jocundæ.
898. Montes] montem.
903. Vaſtis] vaſtus.
905. Pertendit : &] protenditur.
911. Diſtat] diſtant.
914. Illa] ille.
949. Pecuaria ditia] pecora præditia.
972. Diviſos] diverſos.
974. Choaſpis] Choaſpes.
977. Conſimilis] conſimili.
982. Memorem] admemorem.
986. Ægris] ille.
988. Emittit] imitatur.
1002. Partes] partem.
1003. Aribaſque] Aritaſque.
1008. Rubrum] rubro.
1011. Æquora] æquore.
1039. Immanis] inmanis.
1049. Scodri] Codri. Peucaleique] Pencaleique.
1051. Vehit] trahit.
1054. Tangens] tendens.
1062. Aſſidueque tenet flores genus arboris omne] aſſiduuſque tenet flos germen arboris omne.
1075. Nunnine] nomine.
1077. Decorans] decorat.
1080. Sed] nunc.
1084. Monteſque] montiſque.
1086. Regiones] regionis.

INDEX
VOCABULORUM OMNIUM QUÆ IN DIONYSIO REPERIUNTUR.

A A. 750.
Ἀβαρπὰς 520.
Ἀβάντων 511.
ἄβραὶ 1154.
ἀβρεσίων 968.
Ἄβυδος 516.
Ἀγάθυρσοι 310.
Ἀγαθύρσοισ 319.
ἀγαλλέες 554.
ἀγαλλόμεναι 953.
ἀγάῤῥοον 198, 325.
ἀγαυῶν 334, 350, 564, 571, 822, 1020.
ἄγε 589.
ἀγήτορ@ 561.
ἀγκύλον 640.
ἀγκύλ@ 123, 1040.
ἀγκυλότοξοι 857.
ἀγκὼν 809.
ἀγκῶνας 979.
ἀγλαὰ 241, 934.
ἀγλαὸν 816, 838.
ἀγνῆς 358.
ἀγνώστοντι 173.
ἄγοντ 651.
ἀγορεύων 885.
ἀγορεύσοι 1168.
ἀγορεύσω 345.
ἄγυσα 387.
ἄγυσι 578.
ἀγχαύλοισι 996.
ἀγχαύλων 672.
Ἀγχέες 956.
ἄγχησι 1050.
ἄγχια 1142.
ἀγχόνιμοι 187.
ἀγχέμαχοι 1002.
ἄγχι 38, 120, 178, 180, 214, 299, 362, 457, 510, 570, 652, 728, 732, 767, 793, 876, 956, 975, 1067.
Ἀχιλλέια 875.
ἀγχίαλοι 823.
ἀγχιάλοιο 880.
ἀγχίαλον 912.
ἀγχίγυοι 215, 959.
ἀγχίπορον 381.
ἀγχόθι 289, 765.
ἀγχῦ 185, 282, 418.
ἄγων 433.
ἀδάμαντα 318, 1119.
ἀδινχία 611.
ἄδῖνι 1033.
Ἀδριάδι 100.
Ἀδριάδος 481.
Ἀδριὰς 92, 102, 380.
ἀεὶ 78, 1125.
ἀείδειν 1.
ἀεικία 189.
ἀειρόμεν@ 594.
ἀεσφαρὲς 583.
ἄελλη 677.
ἀελλοπόδων 1047.
ἀενάοις 1124.
ἀενάων 1055.
ἀέξει 723, 1123.
ἀέξειν 229, 922, 998.
ἀέξεται 317, 691, 1126.
ἀεξομένης 835.
ἀζόμενοι 454.
ἀηδὲς 529.
ἄπτας 844.
ἄπτας 676.
Ἀθαμαντίδος 515.

ἀθαρέ-

ἀθανάτοισι 1000.
ἀθεέλατατο 997.
ἀθέσφατος 23.
Αθηναίη 818.
Αθηνης 342.
ἀθρήσειας 209, 319, 667, 851.
αἰ 517, 614, 615, 616, 618.
αἲ 154, 396, 448, 525.
αἶα 96, 305, 339, 927, 971, 1086, 1102, 1107.
αἶαν 205, 216, 394, 399, 686, 731, 898, 911, 1027.
Αἰγαίη 403.
Αἰγαίη 401.
Αἰγαίης 326.
Αἰγαίοιο 513, 801.
Αἰγαίῳ 131, 821.
αἰγείεσιν 292.
Αἰγιαλείης 486.
Αἰγίνης 512.
Αἴγυλα 499.
Αἰγυπτίης 505.
Αἰγύπτιοι 12, 24, 214. 227, 689.
αἴδε 554.
αἰδοῖ 1025.
αἰδοήσειεν 172.
αἰεὶ 35, 149, 669, 936, 1046, 1078.
Αἰέταο 1022.
αἴης 20, 25, 46, 121, 138, 230, 553, 627, 661, 687, 805, 957, 1038, 1080, 1148.
Αἰκτίνης 490.
αἰολαλέων 220.
αἰόλοι 595.
αἰολείλω 717.
Αἰολοπῆς 218, 559.
Αἰολοπίων 179.
Αἰολόπων 38
Αἰολόπων 223.
αἴολων 595.
αἰμάτι 745.
Αἶμα 428.
αἰνῆς 771.
αἰόλα 754.
Αἰολίδος 820.
Αἰολίδων 536.
αἰολόμητις 207.
Αἰόλα 461, 462, 463.
αἰπεινὴ 521.
αἰπὺ 49.
αἰπὺν 306, 371.
αἰρεῖ 1053.
αἶσαν 374, 525.
Αἰσάρη 370.
Αἰτωλῶν 432.
αἰχμὴ 210.
αἰψα 592.
ἀκαμάτῃ 27.
ἀκάνθης 599.
Ακεσίνεω 1138.
ἀκκηχεμόφιν 776.
ἀκμητασίων 945.
ἀκμήτων 548, 1102.
ἄκμοσι 770.
ἀκόντων 1046.
ἀκύτῃ 191.
ἀκύδοσα 889.
ἄκρα 469.
ἄκραι 258.
ἄκρη 124, 176, 335, 364.
ἄκρῃσι 111, 129, 561.
ἄκρης 87, 507, 606, 785.
ἄκριτα 2.
ἀκρεόκομοι 1010.
ἀκροπόλιῖ 1007.
ἀκροχάλιξ 948.
ἄκρῳ 405.
ἄκρων 598.
Ακταίοιο 1023.
ἀκτὰς 243, 387, 565.
ἀκτὴ 523.
ἀκτίνεσσι 1110
ἀκτίνων 585.
Ακυλλίου 381.
ἀκωκὴ 1052.
ἄλα 34, 44, 45, 87, 115, 226, 348, 352, 567, 588, 716, 735, 783, 824, 847, 1043.
Αλαιοὶ 305.
Αλαιῶν 308.
ἀλάπαξαν 818.
Αλβανοὶ 731.
ἄλγε' 967.
ἀλγινόεντα 1176.
Αλθίσκοιο 314.
ἀλέγοντας 210.
ἀλέγοντες 712.
Αλλίου 872.

Αλικος 367.
ἀλμοσύνης 716.
ἀλόπεδος 490.
ἀλὶ 125, 144, 458, 461, 542, 554, 605, 1181.
ἀλιγκία 1131.
ἀλίγκιον 621, 628.
ἀλίδηλος 908.
ἀλικλύσιο 972.
ἀλιτροῖς 604.
ἀλκήεντες 305, 682.
Αλκηίοιο 494.
ἀλλ' 10, &c.
ἀλλὰ 5, &c.
ἄλλα 436, 723.
ἄλλαι 449, 555, 565, 616, 854, 1159.
ἀλλάσσω 496.
ἄλλη 106, 199, 950, 968, 1178.
ἀλλήλῃσι 145.
ἀλλήλοισι 1079.
ἄλλη 394, 935, 1011.
ἄλλοθι 616, 1126.
ἄλλοι 19, 23, 33, 57, 265, 758, 1070, 1118, 1167.
ἀλλοῖαι 1179.
ἀλλοίῃ 1175.
ἄλλοις 725.
ἄλλοισι 885.
ἄλλον 257, 991, 1102.
ἄλλος 23, 54, 225, 750.
ἄλλοτι 60, 202, 640.
ἄλλυδις 225, 436, 449.
ἄλλων 47, 51, 143, 240, 353, 545, 742.
ἄλμη 76, 92, 380, 384.
ἅλμη 122.
ἅλμης 253, 608, 729.
ἁλμυρὴν 81.
ἁλὸς 48, 51, 58, 376, 719, 728, 879, 893, 897, 905, 975, 981, 1133.
ἁλόχῳ 486.
ἁλίων) 1167.
Ἅλπης 295, 344.
Αλύζη 336.
Αλυος 784.
Αλφειὸς 410.
Αλφεῶ 374.
ἀλωσιμβρίῃ 775.
ἀλφιβίοιο 601, 967.
ἀλφιβίοιος 207, 873.
ἅμα 304, 903, 1136.
Αμαζονίδες 828.
Αμαζονίδεσσι 773.
Αμαζονίδων 655.
ἀμαιμακέτης 1051.
ἀμάλλαις 358.
ἀμάξης 191.
Αμβρακίῃσιν 493.
ἀμέδυσεν 1122.
ἀμείλιχος 721.
ἀμέργοι) 293.
ἀμητοῖο 1171.
ἀμήτοιο 194.
ἄμμι 446, 840.
ἄμματα 157.
Αμνισοῖο 498.
Αμνισίων 571.
ἀμοιβὴ 1186.
ἀμπεδίον 837.
ἀμπέχῃ 195.
ἄμπωτις 203.
Αμυκλαίοιο 13.
Αμυκλαίων 213, 377, 413, 213, 860.
ἀμύμονες 560.
ἀμώμονος 1022.
ἀμφ' 26, 243, 267, 558.
ἀμφέλκει) 268.
ἀμφὶ 345, 385, 394, 596, 878, 965, 1061.
ἀμφιβέβηκε 638.
ἀμφιέλικτον 466, 718.
ἀμφιλαφὴς 460.
ἀμφινέμων) 127, 164, 635.
ἀμφιρύτης 452.
ἀμφὶς 497, 525.
ἀμφιτείταις 99.
ἀμφιτείτη 706, 862.
ἀμφιτείτης 51, 134, 169, 201, 297, 324, 481, 614, 1065.
ἀμφοτέρωτι 245.
ἀμφοτέρας 276.
ἀμφοτεράων 71, 279, 620.

ἀμφοτέρῃσι 277.
ἀμφοτέροισι 245.
ἀμφοτέρωθεν 395.
ἀμφοτέρων 204, 339, 636, 735, 826, 1177.
ἄμφω 51, 154, 274, 396, 412.
ἂν 156, &c.
ἀν' 188.
ἀνὰ 193, 266, 290, 546, 577, 729, 939, 1046.
ἀναβολύζεσι 412.
ἀνάγκῃσι 527.
ἀναιδείας 144
ἀναίνον 753.
ἀνάκτων 355.
ἀναλύει 446.
ἀναπέπα 109.
ἀνάσσεις 366.
ἀνάχων 989.
ἀναψυχων 1118.
ἀναφαίνει 295, 488, 536.
ἄνδιχα 340, 354, 890.
ἀνδράσι 42, 349, 449, 463, 465, 603, 649, 699, 723, 792, 829, 949, 969. 1123.
ἄνδρες 165, 181, 247, 261, 362, 730, 779, 797, 902, 1029, 1135, 1141, 1166.
ἀνδρὶ 173.
ἀνδρῶν 2, 97, 209, 213, 232, 337, 432, 453, 505, 571, 616, 906, 999, 1109.
ἀνελκόμενον 790.
ἀνέμοιο 557, 1078.
ἀνέμοις 883.
ἀνέμοισι 760.
ἄνεμον 101, 401, 929.
ἀνεμώλια 751.
ἀνέμων 464, 670.
ἀνέρες 263, 309, 674, 741, 1002, 1019.
ἀνερχομένῳ 400, 928.
ἀνερχόμενον 400.
ἀνερχόμενος 1109.
ἀνεσείσατο 948.
ἀνθάζεσι 579.
ἄνθεσιν 120, 985.
ἀνέχεσι 150, 220.
ἀνὴρ 896, 986, 997.
ἀνήρπασε 425.
ἄνθεα 754.
ἄνθεϊ 1178.
ἀνθεμόεσσαν 912.
ἄνθεσι 756.
ἄνθρωποι 8.
ἀνθρώπεις 1180.
ἀνθρώπεισι 36, 257, 451, 554, 656, 840.
ἀνθρώπων 455, 529, 705, 873.
ἀνίοντι 1083.
ἀννεφέλοιο 531.
ἀντ' 548.
ἄντα 429, 504, 542.
ἀντάξιος 1186.
ἀντέλλουσαν 250.
ἀντίμω 980.
ἀντία 53, 566.
ἀντιάσειαν 601.
ἀντικρὺ 421.
Αντίοχία 917.
Αντιόχοιο 917, 920.
ἀντιπειραίαν 962.
ἀντιπίρωι 804
ἀντιπίρωθεν 571.
ἀντολίη 590.
ἀντολίην 110, 149, 175, 222, 272, 278, 295, 299, 419, 437, 506, 695, 698, 812, 830, 856, 865, 888, 898, 919, 926, 976, 1034, 1086.
ἀντολίην δ' 260, 506, 739, 931.
ἀντολίης 147, 622.
ἀνύσειε 986.
ἀνύσῃ 155.
ἄνω 20.
ἀνώτερος 52.
ἀοικήτῳ 39.
ἀοικήτων 944.
Αοτίῳ 456.
Αοργιν 1151.

ἀπ

ἀπ' 10, &c.
ἀπαὶ 51.
Απαμείνης 918.
ἄπαξ 628.
ἀπάνευθε 529, 708, 1084.
ἀπάνευθεν 873.
ἁπάντων 142, 983.
ἅπασαι 527.
ἅπασαν 41.
ἁπάσης 170.
ἅπασι 969.
ἀπόδραμον 489.
ἀπειρέσιαι 613.
ἀπειρεσίη 550.
ἀπειρεσίησι 443.
ἀπειρέσιοι 57, 165, 644.
ἀπειρεσίου 977, 1137.
ἀπειρεσίων 514.
ἀπείριτοι 217, 616, 635.
ἀπείριτον 659, 666, 1030.
ἀπείριτος 4, 430, 458, 629, 1062.
ἀπείρονα 323.
ἀπείρων 119.
Απίννιον 343.
ἀπονόσφιση 778.
ἀπορέγεται 43, 95, 567, 981.
ἀπροϊδήτοις 194.
ἀπτηχθέα 699.
ἀπήμαντοι 673.
ἁπλώας 675.
ἁπλωέα 768.
Απλωσαν 415.
ἁπλώσαντο 235.
ἀπὸ 445, &c.
ἀποκινδάμῳ 48.
Απόλλων 444, 817.
Απόλλωνι 527, 817.
ἀποξύνοι 1117.
ἀποπαίη 121.
ἀπόσσεσθαι 657.
ἀπτέμνε 230, 354, 661, 1094.
ἀπτεμνόμενοι 1106.
ἀπτομένῃ 1133.
ἀποφθιμένων 209.
ἀπῶλεσε 210.
ἄρ' 899.
ἄρα 549, 965.
Αράβων 927, 968.
Αραβος 510.
ἀραιμέων 757.
Αρακύνθε 431.
Αράξη 739.
Αραχώτας 1096.
Αργείων 418.
ἀργιόδοντα 1176.
ἀργυρέης 497.
ἀργυροδίνης 433, 1140.
ἀργύρῳ 1008.
ἀργυφέες 1117.
Αρεῖ 1153.
Αρειμανέων 31, 285.
Αρι 654, 1004.
ἀρετὴ 548.
ἀρετῆς 548.
Αρίοι 731, 1040.
ἄρμῃ 1130.
ἀρηρὼς 28.
Αρης 377.
Αρητιάδη 685.
Αριβας 1096.
ἀείδηλα 650.
Αριμῶες 1098.
Αριμῶν 714.
ἀείδμοι 263.
Αριμασπῶν 31.
ἀριστερὴν 232.
ἀριστήοισι 547.
ἀριφραδέως 1168.
Αρκάδες 415.
ἄρκτος 130, 271, 471, 721, 1066.
ἄρκτων 582, 1134.
ἀρκτῴοιο 519.
Αρμῦλοι 1002.
Αρμύλοιο 694, 773, 786, 978.
Αρμενίων 1016.
Αρμονίης 391.
ἁρξάμενα 63, 786.
ἀρξαμένη 176.
ἀρξάμενοι 79.
ἀρξάμενον 639.
ἀρξάμενος 346, 694, 727, 895, 1091.
ἄρσις 418, 998.
ἀρότης 190, 234.
ἀρόω 1041.
ἄρυρα 426, 437, 764.
ἄρυραι 950.
ἀρύρας 1042.
Αρχαδίη 930.
Αρχαδίη 929.

Αρχα-

Ἀξεσάιλω 960.
Ἀξεσάινς 178, 802, 925.
Ἀξεσάικός 54.
Ἀξεσάικῆ 24, 924.
Ἀξεσάιον 632.
ἀξεσαλέσοσι 1006.
ἄρτι 445.
ἀρχὴ 70, 295, 396. 399, 477.
ἀρχομένης 318.
ἀρχομένοισι 69.
ἀρχόμενον 344.
ἀρχόμενος 1.
ἀρχομένω 528.
ἄς 435.
Ἀσθέσαι 211.
Ἀσίηθεν 412.
Ἀσίδα 231, 274, 662.
Ἀσίδι 836.
Ἀσίδος 20, 138, 230, 627, 661, 1080.
Ἀσίη 630.
Ἀσιηγλέων 593.
Ἀσίην 9, 890.
Ἀσίης 14, 22, 518, 525, 615, 620, 638, 799, 865, 880, 1056.
Ἀσιήτιδος 25, 1036.
ἀσκήσασα 1008.
ἀσπάζεται 250.
Ἀσσυνδεν 852.
ἄσσοντα 138, 186.
ἄσσοτεν 387, 712, 1057.
ἄσσοτος 98, 200, 305, 488, 636, 809, 920.
ἀσσύδας 1155.
Ἀσσυρίης 772, 1178.
Ἀσσύριοι 979.
ἀσσυρίων 194.
ἄστυ 321.
ἀσύφηλον 328.
ἀσὴς 328.
ἄσπρα 531, 1173.
ἄσπρων 717, 909.
ἄσυ 264, 382, 509, 524, 816.
ἄσχετος 474.
Ἀσωπίδα 775.
ἄτ' 341.
ἀτὰρ 47, 196.
ἄτε 4, 193, 896.
ἀτίμησαν 1158.
Ἄτλαντος 559.
Ἀτλάντων 66.
Ἄτλας 30.
Ἀτροπατηνοὶ 1019.
Ἀτῆικὸν 423.
αὖ 23, 33, 208, 799.
αὐαλέον 966.
αὐγὰς 84, 199, 231, 263, 384, 421, 423, 471, 487, 508, 662, 861, 894, 970, 983, 1017, 1080, 1087, 1107, 1134.
αὐγὴ 317.
αὐδήσαιμι 238, 881, 1054.
αὖδε 500, 1060.
αὖδες 93, 130.
αὔλακι 1042.
αὔλακος 235.
αὔλιον 192.
αὐλῶν 39, 136.
Αὐσονίδης 78.
Αὐσονίην 366, 383, 472.
Αὐσονίων 333, 467.
Αὐσονὶς 1052.
Αὐσονὶς 210, 339.
Αὐσονίων 98.
αὖτ' 47.
αὐτὰρ 30, 36, 84, 85, 103, 471, 561. 892, 918, 946, 958, 970, 1007, 1014.
αὐτὰς 1030.
αὖτε 60, 202, 615, 640, 1126.
αὐτὴ 596.
αὐτὴὸ 899.
αὐτῆς 238, 307, 325, 500, 802, 876, 1128.
αὐτίκα 483.
αὖτις 586.
αὐτόθι 349.
αὐτοὶ 323, 653, 673, 952, 1170, 1172.
αὐτοῖς 603, 730.
αὐτομάτοις 43.
αὐτὸν 940.
αὐτὸς 444, 741, 1161.
αὐτῶ 589.

αὐτῷ 219.
αὐχῆ 1186.
αὖτως 193, 967.
αὐχμήεντα 182.
ἀφ' 63, 870.
ἀφαυρὸν 106.
ἀφαυρῷ 33.
ἀφγγέα 1031.
ἀφεὶς 870.
ἀφίκανε 484.
ἀφίκοντο 698.
ἀφνειὴ 258.
ἀφνειοὶ 564, 955, 1004.
ἀφνειὸν 356.
ἀφνειῶν 734.
ἀφραδίῃσι 1158.
Ἀφροδίτης 484, 509.
ἀφρὸν 539.
Ἀχαιοὶ 682.
ἀχάτιν 1075.
Ἀχελῶϊ 433, 497.
Ἀχιλλῆϊ 306, 545.
ἄχνη 300, 693, 981.
ἄχρι 110, 388, 639, 764, 879, 926, 1034, 1068.
ἄχρις 118.
ἄψ 721.
Ἀψίνθιον 575.
Ἀψύρτῳ 488.

B.

Βαβυλὼν 1005.
Βαβυλῶνα 980.
Βαβυλῶνι 1014.
βαθεῖαν 1025.
βαθείης 973, 1174.
βαθὺ 326.
βαθυδίνην 632, 1149.
βαθύκρημνοι 618.
βαθυκρήμνοιο 244, 849.
βαθυκρήμνῳ 880.
βαθυκύμονα 56.
βαθὺν 587, 909, 1171.
βαθυνομίας 1035.
βαθυρρόος 3.
βαθὺς 513.
βαιὸν 622.
βαιοτέρη 199.
βαιοτέρης 810.
βάκτρου 736.
βάκτρων 734.
βάκχε 704.
βάκχευ 700.
βάκχον 1153.
βάκχῳ 572.
βαλέειν 229, 791.
βάλλει 352, 735, 748, 783.
βάλλειν 751.
βάλλων 43, 631.
βαλόντες 703.
βαλὼν 840.
βάντες 348.
βάρβαρα 752.
βαρυγδούπων 770.
βαρύνεται 124.
βαρυομβρίη 200.
βαρυόμενος 126.
βασιλεύτατον 1056.
βασιλεύτατος 353.
βασιλῆϊ 685.
βασιλῆος 462, 607, 1052.
βασίλειαι 304.
βεβαῖα 6, 862.
βέβηκε 242, 273.
βεβηκότος 572.
βεβηκὼς 445.
βεβριθὸς 358.
βεβριθότα 1033.
Βέβρυκας 805.
βελέων 1047.
Βελλεροφόντης 871.
βεχείων 765.
βίλλῳ 1007.
βιρύλλι 1012, 1119.
βιρυτῆ 911.
βίοτας 546.
βιοτήσεται 1183.
βιοτὴν 532.
βιοτοὶ 793.
βίον 964.
βίος 709.
βιοτήσιον 1106.
βιότοιο 189, 233, 1050.
βίς 162.
βισσοίδες 576.
βίῳ 1172.
βλεμύων 220.
βλοσυρῶπις 123.
βοὰς 753.
βοείῃ 287.
βοῖ 197.
βοιωτῇσι 426.
βουτείρων 558.

βολαῖσι 108.
βορέαο 48, 113, 346, 519, 532, 666, 684, 727, 1014.
βορέαθεν 79.
βορέην 17, 31, 93, 119, 140, 160, 163, 225, 275, 302, 364, 466, 473, 539, 633, 634, 645, 695, 746, 1001, 1018, 1037.
βορέην δὲ 137, 149, 438, 609, 785.
Βορέης 425.
βορείηδας 243.
βορείαδος 297.
βορείης 343.
βορειότατος 12.
βορειότεραι 498.
βορειοτίρη 152.
βορειοτίρην 826.
βορειότεροι 320, 322.
βορειότερον 891.
βορείη 283.
βορειάδας 585.
Βορεάδαις 311, 542.
Βόσπορον 549.
βοτάρι 140, 167.
βόσκονθ' 218.
βόσκον) 188.
Βοτρηοῖο 913.
βοτὴ 597.
βικολέονται 193.
βυλῆσι 486.
Βυλιμέων 387.
Βῦσος 457.
βότης 994.
βοῶν 192, 1044.
βράδιον 34.
Βρέντοι 362.
Βρετανίδες 566.
Βρετανίσι 569.
Βρεττανοὶ 284.
βρητὸ 26.
Βύζλον 912.
Βυζάντιον 804.
Βύζηρις 765.
βωμοὶ 611.

Γ.

Γ, 465.
Γάγγην 577, 710, 1152.
Γάγγης 625, 1134.
Γαγγίτιδα 1147.
Γάδειρα 11, 65, 451, 456.
Γαδειρίθεν 176.
Γάζαν 910.
γαῖα 74, 179, 418, 746, 792, 956, 992, 1063, 1123.
γαῖαν 1, 41, 91, 231, 276, 323, 351, 383, 482, 662, 676, 678, 768, 803, 886, 920, 1018, 1026, 1070, 1084, 1133, 1166.
γαιάων 882.
γαίη 605.
γαίης 15, 117, 152, 185, 238, 294, 378, 409, 639, 705, 754, 820, 1036, 1111, 1128, 1164.
Γαίτυλοι 215.
γάλα 745.
Γαλάτης 74.
γὰρ 3, &c.
Γαράμαντες 217.
Γαργαείδαι 1144.
γε 423, 650.
γεάασι 57, 320, 506, 613, 874, 906.
γεαῦα 811.
γεαῦτες 206, 680, 823.
γεγαῶτες 1078.
γεγαὼς 249.
Γεδρωσῶν 1086.
γεηαμβὼ 941.
γεηομόρσιο 190.
γείτονα 634.
γείτων 335, 863, 1087.
Γελανοὶ 310.
γελιλὼ 423, 638.
γλυλὼ 705.
γλυφῆς 906, 1021.
γλύφλι 563.
γλύφλην 1114, 1144.
γλύφλης 1044.
γλύος 213, 232, 367, 392, 453, 654, 672, 968, 1044, 1054.

γεράοσι

γεφύροι 374.
γεφύρων 995.
γηραιὸς 172.
Γερμανοὶ 304.
Γερμανῶν 285.
Γέτται 321.
Γέται 304.
Γηλοὶ 1019.
γῆρας 393.
Γηρυόν 561.
γίγνεται 397.
γλαυκὴν 1012, 1119.
γλαυκήσαντα 1121.
γλυκερὴν 1122.
γλυκερῇ 528.
γλυκὺς 1053.
γναθῶνα 184, 281.
γόνον 454.
γόνῳ 1024.
Γόρτυνα 88.
γραμμῇ 313.
γραμμῆς 160.
γραμμῆσι 11, 236.
Γυμνήσιαι 457.
γυμνὸν 965.
γυναῖκας 839.
γυναῖκες 570, 579.

Δ.

Δ' 9, &c.
δαήμονες 974, 1041.
δαιδαλέῳ 1145.
δαίμων 605, 704, 969.
δαῖτα 445.
δάκρυ 293.
Δακῶν 305.
Δαλματίη 97.
Δαρδανίης 1138.
δάσσατο 8.
δασσάτην 1100.
Δάφνης 916.
δὲ 7, &c.
δεδαηκότες 769.
δεδαημένοι 262.
δεδαῶτες 1004.
δεδεγμένοι 701.
δεδίασιν 1028.
δειλαίη 373.
δεινὸν 791.
δέκτο 775.
δελφῖνες 442.
δένδρεσι 922.
δεξιὰ 158, 518.
δεξιτερῇ 551.
δεξιτερὴν 96.
Δερκέτεω 738.
Δερκεῖον 734.
Δέσποτα 47.
δέχεται 107, 1139.
δὴ 142, &c.
δῆτα 483, 782, 1017.
δῆλον 526.
Δημήτερα 523.
δῆμον 952.
δῆσεν 685, 699, 1051.
δίκτυα 222, 978.
δι' 531.
διὰ 14, &c.
διαγκρεμέντα 159.
διαγράψαιμι 707.
διακρίναντες 1173.
διαμὶς 5, 903, 1136.
διάνδιχα 315, 1070, 1084.
διασὲ 5.
διασσὸν 1066.
διαχέοντες 1042.
διαχάζωσ 1120.
διμασήσαντο 236.
διπλόησαν 233.
διπτυχμήραντο 1172.
διφαμίξαντο 26, 50.
διχάλλαισιν 156.
δίψομαι 650.
δίνεις 824.
δινῆται 595.
δίνῳ 567.
δίνῃς 497.
δίνῃσι 832.
Διομήδεα 483.
Διόνυσον 940.
Διονύτῳ 623.
Διονύσῳ 578.
Διὸς 78, 210, 255, 372, 447, 454, 501, 547, 871.
διοτὰ 1092.
διοτῇ 566.
διοτὸς 95.
διοτῇ 400, 928.
διοτὴν 161.
δίπλακα 182.
δικναίλιν 853.
Δικναίης 509.
Δικνύσιον 842.
Δικνύσης 1143.
δνοφερῇ

δνοφερῇ 121.
δοιαὶ 112, 420.
δολιχὴ 971.
δολιχοῖσι 888.
δολιχὸν 307.
δόμον 371, 1007.
δονέεσι 845.
δονεύμεναι 396.
δόρποιο 1048.
δορυκτήτε 1050.
δοῦπος 1046.
δυρατέες 767.
δράκοντες 441.
δρακόντων 1156.
δράκων 123.
δρόμον 237, 306.
δρόμος 1047.
δρύα 193.
δρυμὰ 492.
δρυμοῖο 286.
δρυσὶ 503.
δυώρτιαι 715, 1169.
δυώοντες 1095.
δυώοντος 1095.
δυώων 989.
δύο 108, 395, 633, 900, 1164.
δυσκὼς 669.
δυσκέλαδος 1150.
δυσκίνητος 759.
δύση 662, 762, 879.
δυσμενέων 600.
δύω 150, 479.
Δωδώνης 430.
δώματα 288.
δῶρα 463.
δῶρον 547.

E.

Ἐ 7, 641, 850.
ἔασι 362, 365, 479, 533, 566, 761, 797, 1029, 1166.
ἑδαρύνετο 942.
ἕδμον 985.
ἐγγύθεν 155, 319, 785, 897.
ἐγγύθι 54, 82, 146, 316, 368, 376, 500, 1081.
ἐγγὺς 690, 905, 982.
ἐγείρεται 202.
ἐγήγοντο 655.
ἐγκέχυται 70, 86, 164.
ἐγὼ 556, 741.
ἐδάκνων 190.
ἔδηλον 356.
ἔδειξαν 1171.
ἐδέξατο 792.
ἕδος 495, 840, 877.
ἑδραμε 67.
ἕδρανον 534.
ἐδωδὴ 743.
ἐεδομήν 1112.
ἐεικόμην 157.
ἑεκάστη 598.
ἐεργόμενος 405.
ἑῆλω 250.
ἕλω 1028.
ἐθείρας 947, 1113.
ἐθέλεις 270.
ἐθέλουσιν 778.
ἔθεντο 224, 516, 649, 964, 1057.
ἔθνεα 185, 383, 650, 653, 752, 763, 864, 1020, 1094, 1128.
ἔθνος 282, 350, 485, 697, 1056.
εἰ 270, &c.
εἰαμενῇσι 1032.
εἶαρος 528, 833.
εἶδεϊ 621, 1131.
εἴδεται 531.
Εἰδοθείης 259.
εἰδόμην 756.
εἰδομένη 404.
εἶδος 170, 175, 628.
εἰδώλοισι 725.
εἶεν 158, 718, 1062, 1186.
εἶης 172.
εἰλεῖται 162, 925.
εἰλιγμὸς 226.
εἰλίσσεσθαι 546.
εἶμασι 755.
εἰν 125, &c.
εἰναλίλιν 610.
εἰναλίοις 408.
εἶνεκ' 33.
εἰοικῶς 7.
εἶπον 646.
εἰπὼν 889.
Εἰραφιώτιν 576.
εἰς 44, 87, 101, 177, 226, 352, 384, 392,

392, 508, 567, 676.
εἰς 28, 52, 101, 629.
εἰσαῦθις 834.
εἰσαῦχξ 471.
εἴσατο 1007.
εἰσαφίκοιο 609.
εἰσυλάσσεις 482.
εἰσίτη 950, 1029.
εἰσὶ 51, 143, 461, 465, 526, 728, 758, 854, 979, 1035, 1089, 1101.
εἶσι 431, 800.
εἰσόδιο 826.
εἰσορόωντες 804.
εἰσορόωσα 419.
ἐκ 48, &c.
ἐκὰς 1027, 1032.
ἕκαστα 173.
ἐκάτη 101, 401, 557, 929, 1175.
ἐκάτῃ 647.
ἑκάτην 886.
ἑκάτῳ 1173.
ἐκάτερθεν 514.
ἑκατόμπυλον 249.
ἐκγεγαῶντες 1021.
ἔκγονοι 553, 687.
ἐκείνας 628.
ἐκείνη 460, 935.
ἐκείνῃσι 719.
ἐκείνης 654.
ἐκεῖνο 341.
ἐκεῖνοι 262.
ἐκείνῳ 256, 990.
ἐκείνῳ 3
ἐκκέχυ) 583.
ἐκληρώσαντο 1173.
ἐκοσμήσαντο 1061.
ἐκταδίοισι 643.
ἐκτέτατ' 1037.
ἐκτετάνυσται 430, 772.
ἐκτέτατται 40, 308, 332, 468, 759.
ἐκτόθεν 606.
ἐκτὸς 160.
ἐκυκλώσαντο 356.
Ελαΐδα 910.
ἐλάατη 586.
ἐλαυνόμεναι 113.
ἐλαυνόμενοι 1072.
ἐλαύνων 984, 1090.
ἐλέγχοι 750.
ἐλέφαντι 1008.
ἐλεφάντων 593, 1116.
ἔλθῃ 670.
ἕλικες 1157.
ἑλίνοιο 1157.
ἑλίξας 979.
ἑλίσσει 198, 492, 733.
ἑλίσσεται 71, 123, 125, 388, 747.
ἑλιχθόωσαι 841.
ἑλισσόμενοι 108, 600.
ἑλισσόμενος 15, 301, 352, 434, 692.
ἑλίσσων 55, 104, 630.
ἕλκεται 76, 103, 166, 988, 1086, 1163.
ἑλκόμεναι 785.
ἑλκομένη 422, 438, 722, 972, 1065.
ἑλκόμενοι 1148.
ἑλκόμενον 244, 622.
ἑλκόμενος 119.
ἕλκων 42, 1074.
Ελλάδος 399, 406.
ἔλλαχ' 401, 929, 935, 1175.
ἔλλαχε 463, 548, 647.
ἔλλαχον 264.
Ελλης 515.
Ελλήσποντον 325, 538. 800, 809, 821.
Ελλήσποντος 17.
ἕλωνται 712.
ἔμεν 562.
ἐμεῦ 889.
ἐμήσατο 1024.
ἔμμεναι 111.
ἔμμορε 239.
ἐμνήσαντο 908.
ἐμόγησαν 489.
ἔμοιγε 895.
ἔμπεδα 1172.
ἐμπλάσαι 742.
ἔμπης 1051, 1101.
ἐμπεῖν 710.
ἐμπεῖναι 908.
ἐμπάσῃσι 725.
ἐμοῦ 355.
ἐν 3, &c.
ἐναλίγκια 133.
ἐναλίγκιη 1178.
ἐναλίγκιος 228.
ἐναντίαι 154.
ἐναντίον 516.

ἐναίσιμα

ἐνάλλαξεν 873.
ἔνδοθεν 507, 1085.
ἔνδοθι 43, 137, 508, 551, 631, 810, 992, 1013.
ἔνδον 106.
ἐνέποιμι 1128.
ἐνέποιτε 62.
ἐνίστημι 105, 111, 287, 562, 788, 899, 993.
ἔνιφθι 85, 989.
ἐνίχθετο 141.
ἔνθ' 43, &c.
ἔνθα 12, &c.
ἐνθάδε 453.
ἔνθεν 221, 425, 522, 809.
ἐνὶ 448, &c.
ἐνίαυεν 391.
ἐνίαυειν 619.
ἐννεάετια 224, 952.
ἐννεάετηρος 397.
ἐννεάει 651, 957.
ἐννεάκις 453, 910. 1088.
ἔννεπε 447.
ἐννεάμηνος 141.
ἐννύχιαι 574.
ἐνοίκια 668.
ἐντὸς 514.
Ενυάλιος 773.
Ενυαλίε 654.
Ενυαλίων 97.
ἐξ 670, 1078.
ἐξαλάπαξαν 1058.
ἐξαῦτις 989.
ἐξεγρόμενος 658.
ἐξείης 76, 81, 112, 198, 216, 294, 298, 303, 368, 378, 457, 487, 491, 518, 530, 730, 783, 854, 874, 1142.
ἐξενίσαμεν 701.
ἐξενίποιμι 556, 799.
ἔξοχα 262, 837, 933.
ἔξοχον 935.
ἔοικε 405, 628.
ἐοικότα 598.
ἐοικὼς 162.
ἑοῖς 359.
ἐόντα 156.
ἐόντας 1051.
ἐόντες 690, 905.
ἑορτὴν 1158.
ἑός 1028.
ἑοῦσι 106, 141, 160.
ἑοῦσιν 154.
ἑοῦσιν 7.
ἐπ' 8, &c.
ἐπαρκέες 1101.
ἐπασύτερος 680.
ἐπάσσω 1154.
ἐπεβήσετο 1162.
ἐπέβραμον 1184.
ἐπὶ 114, 602.
ἐπιμήσονται 234, 907.
ἔπεσσι 84, 1017.
ἐπεσσύμενος 1052.
ἐπέφνεν 122, 693.
ἐπίχθι 612.
ἐπίχθιοι 680.
ἐπίκρατον 351, 509, 617, 1099.
ἐπικρίδες 1010.
ἐπικτείμοι 758, 1079.
ἐπὶν 11, &c.
ἔπι 140, 186.
ἐπιβήσεμεν 1092.
ἐπιβήνες 965.
ἐπιβήνοι 1042.
ἐπικάλυπτε 695.
ἐπικλείναι 181, 1151.
ἐπικλάδον 763.
ἐπιμάσσει 722, 866.
ἐπιμάσσεται 713.
ἐπιμερμήρισι 784.
ἐπιμεμήκασιν 896.
ἐπιναιετάουσι 686, 697, 822.
ἐπιπρὸ 276.
ἐπιπροβέβηκε 128.
ἐπιπροΐασι 49, 794.
ἐπιρρέει 838.
ἐπισταμένως 885.
ἐπιτρέψετε 59, 85, 584.
ἐπίτροπον 75.
ἐπιτύλεται 298.
ἐπιτρέχει 809.
ἐπιτροχάει 203, 665.
ἐπιτροχάουσι 148.
ἐπιτραίνεντες 428.
ἐπιτρέχει 1110.
ἐπιτρέωσιν 443.
ἐπιχθονίοισι 459, 1093.
ἔπλετο 142, 228, 520, 921.

ἐπόλμουν 817.
ἐπολίσατο 377, 859.
ἑπτὰ 226, 465.
ἐπτάπολιν 251.
ἑπταπόρῳ 264.
ἐπωνυμίαν 647.
ἐπωνυμίῳ 543, 905, 955, 1098.
ἐπωνυμίῃσι 28.
ἐπώνυμοι 465.
ἐπώνυμον 261, 779, 899.
ἐπώνυμος 917.
ἐραννὸν 911.
ἐρατὴν 777.
ἐρατεινὴ 1107.
ἐρατεινῆς 802, 925.
ἐρατεινὸν 794, 925.
ἐρατεινότατος 410.
ἔργα 769, 916, 1109.
ἔργον 757.
ἔργων 883.
ἐρεείνω 713.
ἐρείδεται 399.
ἐρείδων 406.
Ἐρετριέων 180, 963.
ἐρετμοῖς 1043.
ἐρεύγεται 81, 300, 631.
ἐρεχθόμενον 539.
ἐρέω 58, 726.
ἐρημαίας 546.
ἐρημαίνω 290.
ἐρήμης 754.
ἐρημωθέντα 208.
ἐρηρέδαι 395.
ἐρυθρεμέτῃ 578.
ἐρίβρομον 576.
ἐρίβωλον 398.
ἐρισθενέα 1018.
ἐρικυδέα 248, 390.
ἐρικυδέα 1021.
ἐρίσαι 757.
Ἐρεχθέος 286.
Ἐρμώνασσα 552.
ἔρπει 23, 93, 174, 272, 897.
ἕρπειν 123, 147, 222, 496.
ἐρρίζωται 80.
ἐρρίζωται 491.
Ἐρυθραίης 558.
Ἐρυθραίης 958, 1089.
Ἐρυθραῖοι 906.
Ἐρυθραίοις 932.
Ἐρυθραῖον 38.
Ἐρυθραὶς 607.
Ἐρυθραὶς 597, 711, 1127.
Ἐρυθραίων 714.
Ἐρυθρῆς 893, 1133.
ἐρυθρῆς 1103.
Ἐρυμάνθου 415.
ἐρυμνὰ 321.
ἐρυμνὸν 385.
ἐρυμνῶν 245.
ἔρχεται 136, 139, 199.
ἔρχομαι 711.
ἐρχομένων 192, 585.
ἐρχομένου 107.
ἐρχομένων 1037.
ἐρχομένῳ 125.
ἐρχομένων 867.
ἐρῶ 601.
ἐς 16, &c.
ἑσλὸν 654.
ἑσλῶν 333.
ἐσίνδιο 826.
ἐσσῖν 171.
Ἐσσερίδας 563.
ἐσσερίου 45, 348, 479, 813.
ἐσσερίης 58.
ἐσσερίοις 1132.
ἐσσέριον 93, 278, 402, 892.
ἐσσέρι 30.
ἐσσερίᾳ 901.
ἐσσέρι 63, 335.
ἔστ᾽ 436, 1140, 1142.
ἑσσομένῳσι 685.
ἐσσομένῳ 665.
ἑστῶσι 65, 624.
ἐστεμμένῃ 408.
ἐστεφάνωσε 1006.
ἐστεφάνωται 4.
ἐστεφάνων 555.
ἔστιν 947.
ἑστιοῦχα 468.
ἐστήρικται 204, 495, 551.
ἐστήσαντο 702, 1160.
ἑστῶσης 770.
ὅτι 52, &c.
ἐστραμμένα 272, 879.
ἔσω 882.
ἑταίρας 759.
ἑταῖρον 29.

ἑτα-

ἐκατόντα 65, 451.
ἑκατόνς 135.
ἕκαστος 46, 79, 104, 253, 862.
ἑκάτερος 741.
ἑκατόνυσος 946.
ἑκάτοσσι 365.
ἑκατὸν 939.
ἕκτορα 613.
ἑκτὼρ 810.
ἑκτόρι 105, 117, 258, 478, 676, 814.
ἑκτόρος 478, 971.
ἕκτορος 50.
ἑκτορέη 1180.
ἕκτορ 134, 570.
ἑκτόρεον 136, 621, 738, 944.
ἑκτόρεος 500, 951.
ἑκτόρων 180.
ἑκτόρεος 618.
ἐὺ 1004.
εὐανδίας 999.
εἶδοτος 241, 502, 921.
εὐζωμάμπῃσι 1115.
εὐηγεῖ 581.
εὐθὺς 549.
εὔϊππος 213.
εὐκνημίδιλω 869.
εὔκτιτος 552.
εὐλαίμων 241.
Εὐξείνοιο 21, 541, 681, 696, 863.
Εὐξείνε 55, 300, 635, 693, 763.
Εὐξείνῳ 312.
εὐόδμε 937.
εὐοῖ 704.
εὐρέα 1, 268.
εὐρείης 267.
εὔρεσιο 930.
εὗρον 102, 403.
εὗρε 646.
εὐρέρεω 940.
εὐρεῖτλω 1152.
εὐρείτης 353, 984.
εὐρείτε 848.
εὐρὺ 243, 819.
Εὐρυμέδοντος 852
εὐρυμεδέσα 92.
εὐρυπάτη 458, 596.
εὐρυτέρας 613.
εὐρυτέρον 6, 811.
εὐρυτέρλω 105, 737.
εὐρυτέρη 200.
εὐρύτερον 179.
εὐρυχόρου 537, 825.
Εὐρυπύλης 152, 280, 562, 615.
Εὐρώπην 9, 14, 73, 661, 662.
Εὐρώπης 10, 22, 70, 270, 331, 517, 520.
Εὐρώπῃ 411.
εὐσφάνου 369.
εὖτ' 528.
εὔτε 842, 1023.
εὐφραδίης 1054.
εὔφρασον 171.
Εὐφρήτεω 977, 1003.
Εὐφρήτε 992.
εὖτ' 489, 528.
εὔτε 396, 842, 1023.
εὐωπὸν 1075.
ἐφ' 348, 406, 538, 738, 800, 809, 913.
ἐφελκόμενος 832.
Ἐφεσον 827.
ἐφέασι 996.
ἐφημίξαντο 90, 456, 1159.
ἐφήμως 33.
ἐφημοσύνῃσι 777.
ἐφράσατο 1179.
ἐφράσαντο 909.
ἐφύπερθε 215.
ἐφύπερθεν 97, 511.
Ἐφύρης 421.
ἐφύτευσε 792.
ἔχῃ 10, 106, 129, 161, 648.
ἔχῃν 1174.
ἔχθει 949.
ἐχθρὸν 725.
Ἐχεκλῆς 435.
ἔχεσι 171.
ἔχοντες 323, 686, 699, 1084.
ἔχουσα 75, 815, 898, 1064.
ἔχουσαι 480, 617.
ἔχουσι 247, 251, 261, 274, 466, 480, 597, 611, 668, 766, 779, 803, 900, 902, 952, 967,

967, 1018, 1056, 1106, 1135.
ἦεν 136, 514.
ἑωυτὸν 697.
ἑωυτοῦ 111.
ἑῶσι 892.
ἑῶν 28, 42, 147, 1169.
ἕως 890.

Z.

Ζᾶδης 814.
Ζεὺς 940, 1179.
ζεφυρίτιδος 346, 727.
ζεφύρου 29, 254, 429, 470, 646, 962.
ζέφυρον 102, 122, 402, 930.
ζεύξει 129, 364.
Ζηνὸς 777.
ζῆρον 421, 500.
Ζήτου 687.
ζωῇσι 1101.
ζώματα 703.
ζωδιῶσα 400, 928.
ζωστῆρες 1157.

H.

Ἡ 58, 80, 87, 268, 421, 550, 723.
ἡ 61, &c.
ἡ 73, &c.
ἡ 248.
ἢ 263, &c.
ἠγεμονεύει 629.
ἠδ' 252, 310, 1008.
ἠδὲ 499, 760.
ἤδη 120, 762, 894, 1184, 1185.
ἠλυθαῖς 317.
ἠὲ 672.
ἠελίοιο 6, 84, 237, 582, 590, 970, 980, 1095.
ἠελίοισι 40.
ἥλιος 1110.
ἠλίῳ 34.
ἠλίῳ 1083.
ἠερέαται 724.
ἤερος 531.
ἤθεα 294, 378, 409, 705, 820.
ἤθεσι 252, 787, 915.
ἠλάσκει 675.
Ηλείων 413.
ἠλέκτροιο 293.
ἤλεκτρῳ 317.
ἦλθε 207.
ἦλθον 366, 945.
Ηλιάδης 291.
ἠλιβάτοισι 598, 691.
ἠλίβατος 68, 1150.
ἠλιβάτῳ 535.
ἠλιβάτων 389.
ἠλλάξαντο 392.
ἠλλάξαντο 1154.
ἦμαρ 583.
ἦμαρ 155, 985.
ἡμῖνες 672.
Ημωδῖο 1146.
Ημωδὸν 748.
Ημωδῶν 1162.
ἦν 50, &c.
ἠνεμόεντα 1128.
ἠνεμόεντι 831.
ἠνεμόεντος 1091.
ἠνεμόεσσα 472, 521, 855.
ἠνεμοέσσαν 815.
Ηνίοχοι 687.
ἦπαρ 105.
ἠὲσι 575.
ἤπειροι 1181.
ἠπείρου 77, 218, 283, 736, 973, 1081, 1174.
ἠπείρους 629.
ἠπείροισι 8, 19.
ἤπερον 188, 251, 287, 717, 1185.
ἤπερῳ 407, 430.
ἠπείρῳ 139, 170.
ἤπειρος 59, 95, 266, 1166.
ἠπείρῳ 876, 904.
ἠπείρων 280, 621, 1185.
ἠπειρῶται 1085.
ἠπειρώτιδι 88.
ἦπυ 1119.
Ηρακλῆα 454.
Ηρακλῆϊ 64, 790, 808.
Ηρη 818.
Ηρης 141, 371, 534.
Ηριδανοῖο 289.

ἠπάξατο 807.
ἠρείτης 1022.
ἦρον 484, 871.
ἤρων 543, 545, 816.
ἦς 205, &c.
ἦσι 435.
ἥυζεν 838.
ἧπις 106.
ἤτοι 10, &c.
ἠϋδίξατο 22, 94.
Ηφαίστοιο 522.
ἠχῇ 574.
ἠχήσασα 1046.
ἦχι 67, 176, 258, 283, 311, 357, 417, 441, 474, 806, 858, 917, 1036.
ἠῶ 243, 250, 332, 437.
ἠῶλιν 588.
ἠῶσιν 1163.
ἠῶον 37.
ἠῶς 901.

Θ.

Θ' 15, &c.
Θάλασσαι 474.
Θαλάσσαι 112, 420.
Θάλασσαν 707.
Θαλάσσῃ 49, 400, 928.
Θαλάσσης 21, 37, 83, 143, 178, 252, 299, 326, 540, 696, 863, 876, 907, 915, 958, 1068, 1089, 1171, 1184.
Θαλποθύνοισι 966.
Θάσσον 523.
Θαῦμα 65, 829, 935.
Θαύματ' 723.
Θεᾷ 828.
Θεᾶς 275.
Θεῖον 840.
Θεῖος 1145.
Θεμείλια 1170.
Θεμις 751, 1048.
Θεαὶ 394, 1169.
Θεοῖο 610.
Θεὸς 212, 442, 1158.
Θεσπέσις 559.
Θεύσῃ 492.
Θεράποντα 808.
Θεράποντες 1143.
Θερμοπυλάων 438.
Θερμώδοντος 657, 975.
Θερμώδων 774.
Θέσιν 394.
Θέσπας 933.
Θέσφατον 556, 886.
Θεσπίσιο 938.
Θεσπέσιον 1112.
Θεσπίσῃ 424.
Θεσπιῶν 427.
Θέσφατον 257.
Θεσσαλοὶ 623.
Θέλω 148, 249.
Θηκατὰ 463.
Θηκτὸν 841.
Θηκτὸς 513, 1152.
Θήκατο 605, 969.
Θῆρες 193, 967.
Θήλω 189.
Θῆρας 385.
Θῆτες 597.
Θηὸς 878.
Θηήσκοντας 671.
Θηητὸς 1169.
Θοὰ 376.
Θοὸν 693, 981.
Θόλῳ 581.
Θοῶν 740.
Θοάτιον 991.
Θρῆικες 323.
Θρηϊκὴν 524.
Θρηϊκὶς 140, 429, 764.
Θρῆικος 575.
Θρηΐκων 322.
Θρήκην 398.
Θυγατρὸς 1022.
Θυελλῆς 951.
Θυμαίνων 1154.
Θύμιες 352, 353, 354.
Θυμῷ 237.
Θυνόντων 1048.
Θύειν 441.
Θύϊς 936.
Θύοντες 677.
Θύϊ 937.
Θύρσοι 1156.
Θύρσους 948.
Θωπῆτις 988.

I.

Ἀξέρτιο 749.
ιτιαν 724, 782, 1120.
Ἀιαν 416.
Ἀιμιλιὰς 69.
Ἀίρων 282, 332, 334, 485, 564, 697.
Ἀὶ 724.
Ἀλάνε 683.
Ἀλάρ 819.
Ἀλὲ 1100.
Ἀλλιαν 1053.
Ἄλτε 966.
Ἀλῆ 502, 503.
Ἀλῆν 814.
Ἄλλο 257, 371, 671, 813, 991.
Ἄλλος 156, 390, 478, 923, 1075.
Ἄλρας 857.
Ἄλρα 342.
Ἀλρῶν 149.
Ἀλῶν 279, 708.
Ἀμβρ 871.
Ἀρὰ 572, 916, 1182.
Ἀρὸ 1005.
Ἀρὸν 88.
Ἀρὸς 448, 702, 788.
Ἀρὸς 298, 747, 1153.
Ἀτωνίων 505.
Ἀτυγίλιν 91, 482.
Ἀτῦγων 379.
Ἄυτε 538.
Ἀυάκης 495.
Ἀυξάνω 585.
Ἀυὸ 159.
Ἀυτομιμβύον 341.
Ἀυτοπάτης 235.
Ἀυτόματον 651.
Ἄχεον 609, 610.
Ἀχθόλιν 287.
Ἀχώδης 1027.
Ἄιατο 1026.
Ἄιαιο 592.
Ἄιαντο 393, 560.
Ἀιάσονται 853.
Ἀιάκια 447.
Ἄιαν 815, 816, 817, 818.
Ἀιεσσῖο 424, 1023.
Ἀκυρωτὸν 388.
Ἀλλοῖς 96.
Ἀνὼ 229.
Ἀμεῖον 136.
Ἀμεῖος 524.
Ἀμεμέντα 806.
Ἀμεμένη 947.
Ἀμεμένος 234.
Ἀμεμένοντα 534.
Ἀμεῖον 1053.
Ἀμερτὼ 354.
Ἀμερτῆς 537.
Ἀμερτὸν 369.
Ἀμαρτὲς 845.
Ἀμαρτὸ 444.
Ἀὸ 712.
Ἄσας 31, 416.
Ἀσθενὸν 37.
Ἀσθενὸς 893.
Ἀσθὸς 578.
Ἀσθὸν 1074, 1088.
Ἀσθας 1132.
Ἀσθῶ 1137.
Ἀσθῶν 625, 639, 701, 890, 1107, 1161.
Ἀξομαι 894.
Ἀξύος 840.
Ἀσύλιν 94.
Ἀσύτατα 487.
Ἀόντ 95, 539, 549.
Ἀόντας 868.
Ἀύπη 910.
Ἄσσαι 525.
Ἀσχεσίρης 827.
Ἀπαιμολγοὶ 309.
Ἀπάδοτος 813.
Ἄπαυσι 1060.
Ἀπάποδες 310.
Ἄπῳ 869.
Ἀπαυσμάων 974.
Ἀπαυσμύησι 1045.
Ἀποτάδεα 462.
Ἄπτα 870.
Ἄπτας 678.
Ἄπτων 744, 1047.
Ἄρ 562.
Ἀρις 783.
Ἄσην 969.
Ἄσμα 420.
Ἀσμοῖο 423.
Ἀσμὰς 20, 98, 138, 405, 636, 695, 696.
Ἀσμᾷ 386.
Ἀσμαφιτᾶ 113.
Ἀσμαῖα 1165.
Ἀσμητᾶ

Ισμηνῆ 393.
ἰσόδρομος 120.
ἴσον 274, 984.
ἄσον 277.
ἰσοφαείζει 569.
Ιοπκὸς 119.
Ιοσδ 118.
ἴσάμβος 446.
ἰσαμβῶν 464.
ἴσους 1116.
Ισρον 330.
Ισρ☉ 298, 299.
Ισρυ 320.
Ιταλῶν 77.
ἰταλῶν 778.
ἰφθίμης 655.
ἴφθιμος 986.
ἰφθίμη 483.
ἴφια 753.
ἴχνεσι 641.
ἰχνεύσι 1118.
ἴχνια 490.
ἴχθ☉ 274, 406, 651.
Ιὼ 140.
ἰὼν 985.
Ιωνίδες 533.
Ιωνίδος 553.
Ιώναν 822.

K.

Καβειλίων 1165.
καδδὲ 414.
Καδδόσιοι 732.
Κάδμοιο 391.
καδ' 834.
καδαρσῖο 590, 1121.
καδαρσὶν 352, 781, 783.
καδήμενος 833.
καὶ 1, &c.
καίπερ 7.
καικὰ 605.
καικεῖθι 372.
καικῇ 677.
καικὴν 189.
καικοῖο 397.
καικοξεινότεροι 742.
καικόφεγγος 486.
καλὰ 1033.
καλάμοιο 937, 1127.
Καλαβείδος 378.
καλὰς 947.
Καλαύρια 499.
καλέοντες 904.
καλέουσι 32, 37, 38, 153, 165, 402, 435, 459, 543, 576, 1093.
καλεῦσι 865.
καλὴν 1105.
καλλικόμοισι 503.
καλλιρόοιο 246.
καλλιῤῥόῃ 289.
καλλίσην 1000.
κάλλιστον 796.
καλὸς 328.
καλυπτόμενος 68.
Καμαριτάων 700.
καμάτου 771.
Καμπανῶν 357.
κάμψῃς 588.
κᾶν 885.
καναχηδὰ 644.
καναχηδὸν 145.
Κανδίδα 13.
κανὸν 611.
Καπιτωλίχαι 974.
Καραμβίδος 785.
Κάραμβιν 151.
Κάραμβις 159.
κάρηα 562, 1049.
κάρηνον 89.
καρήατα 110.
καρκίνος 595.
Καρμανίδος 606.
Καρμανοὶ 1083.
Κάρπαθος 500.
καρποὶ 1079.
καρπὸν 922.
καρπῶν 997.
κάρτερος 377.
Καρχηδὼν 195, 196, 197.
κασὶς 939.
κασίου 116, 880, 901.
Κασιόπεια 260.
Κάασσα 761.
Καασσάνδρων 1064.
Καασσάνδρου 1035, 1039.
Καασσάνδρα 748.
Καασσάνδρος 729.
Καασσὴ 706.
Καασσὴν 49.
Καασσὶς 21, 53, 696, 719.
Κάασσοι 730.
Καασσίοισι 738.
καασσίτερον 563.

κατ᾽ 840, 1167.
κατὰ 96, 327, 438, 450, 572, 579, 595, 622, 649, 688, 692, 872, 987, 1026, 1051, 1166.
καταβραίζειν 604.
καταγράψαιμι 707.
καταδέξαντος 1124.
κατάδικτος 183.
καταιώρη 296, 919.
καταφράσσαιτο 884.
κατηναντία 114, 313, 957.
κατηναντίον 1089.
κατήφειον 943.
κατήφηται 221, 246, 824.
κατηχέμβιον 440.
κατήλυθε 1165.
κάτω 990, 1077.
καταμαθεῖν 946.
καταμυχέουσι 964.
Καυκασίας 714.
Καυκασίοισι 663.
Καύκασος 1134.
Καυκάσου 690, 1091.
Καΰνος 533.
Καΰστρε 837.
καχλάζοντος 838.
κε 275, &c.
κέγχρῳ 1126.
κεῖθεν 92, 225, 364, 384, 536, 591, 861, 927.
κεῖθι 292, 314, 392, 538, 545, 567, 851, 872.
κείμβιον 1076.
κεῖνα 604, 798.
κείνῃσι 287, 395.
κείνης 994, 998, 1021.
κείνῃσι 674.
κεῖτο 839, 891.
κείνοις 191, 601, 757.
κείνοισι 648.
κεῖνον 22, 208, 390, 579, 668, 1025.
κεῖνος 125, 142, 864, 1094.
κείνῃ 130, 780.
κείνῳ 133.
κείνων 705, 1059.
κεῖνται 114, 518.
κεῖται 336, 376, 810, 814, 915.
κεκασμένον 256.
κεκασμένος 40.
κεκλιμένην 847.
κεκλιμένοι 1003.
κεκριμένοι 1137.
κελάδοντος 739.
κελαινοτέρῃ 1177.
κελαινῶν 179, 1161.
κελαρύζει 440, 832.
κέλευθοι 148, 1101.
κέλευθον 884, 1159.
κέλευθος 473, 1036.
κελεύθους 6, 62, 233, 930, 1055.
Κιλίκων 288, 292
Κιμμοὶ 338.
κὲν 238, &c.
κέον 72.
Κιμμερίοις 389, 492.
κιμμερίοισι 162.
κιμμερίων 161.
Κιμμερίπι 682.
Κέρκινναν 480.
Κέρκυρα 494.
Κέρκης 219.
κεραύνια 995.
κεύσω 270.
Κεφαλλήνων 436.
κέχυται 284.
κήτεα 597.
Κηφισοῦ 440.
κηώδεα 941.
κηώεσσα 936.
κικλήσκεται 30, 223.
κικλήσκουσι 115, 205, 343, 389, 422, 641.
Κιλίκων 118, 121, 862, 874.
Κιμμερίοις 168, 681.
Κιμμέριον 549.
Κιμμερίῃ 167.
κινυμώμων 945.
κινώπετα 544.
Κίος 806.
Κιρκαίης 692.
Κισσοὶ 1015.
κισσοῦο 573.
κισσῷ 947.
κιχήσεται 280.
κίων 67.
Κλάρε 445.
κλείουσι 151.

κλιτὰ μυκὰ 959.
κλῃζομένην 456.
κλισίδες 1036.
κλισίη 585, 615, 1095.
κλισπὸν 954.
κλονέοντων 464.
κλονέωσι 678.
κλύζετ' 509, 932.
κνημῖδας 714.
κνημοῖς 737.
κνωσώντες 611.
κοίλην 414, 899.
κοινὴν 406.
κοιρανέων 464.
κοιρανέοντες 78.
κόλπῳ 56, 408.
κόλποιο 24.
κόλποις 359, 408.
κόλπον 390.
κόλπος 54, 119, 125, 538, 864.
κόλπῳ 508, 924.
κόλπως 43, 631.
Κόλχοι 689.
Κόλχων 489, 762, 1027.
κολωπαὶ 150, 220.
κολώνης 388, 591, 879.
κομίζει 1102.
Κομμαγηνὸν 877.
κομόωσι 950, 1125.
Κόρης 1075.
Κορύδα 459.
Κορυδάλλιον 524.
κορύμβοις 573.
κορυσσομένης 201.
κορύσσων 103.
κορυφαὶ 408.
κορυφῆς 511.
κόσμεω 1160.
Κοτυήσσῃ 456.
κραναλίοιο 1103.
Κράγον 870.
Κραῖδης 416.
κραιπνᾶῖο 552, 986.
κραιπνὸς 986.
κρανέων 522.
κράτεσφιν 1173.
κρῆναι 1183.
κρηπῖδα 332.
Κρήσιος 87.
Κρήτη 501.
Κρήτης 109, 111.
κριοῖο 89.
κριῶ 90, 153, 312.
Κεγνίδαο 789.
Κρονίης 48, 728.
Κρόνιον 32.
Κρόνιον ♃ 369.
κρυμοῖο 667.
κρυμὸς 669.
κρυμώδεας 780.
κρύ ♃ 670.
κρύσταλλον 724.
κρυστάλλῳ 781.
κτεάνων 965.
κυανεμβολίδ ♃ 469.
κυανέας 144.
κυανέαων 513.
κυανέης 586.
κυανέσσι 1111.
κυκλὰς 1105.
κυκλοτερὲς 183.
Κύδνος 868.
κύεσι 529.
Κύθηρα 499.
κύμασι 720.
Κυνηγέλης 526.
κύκλον 595, 841.
κύκλων 834.
κυνέῃσι 626.
κυνηγεσιμόσιον 397.
κύπειρον 1076.
Κυπρίδι 348.
κῦμα 131, 326.
κυρτοῖσιν 540 706.
κυμαίνοντας 681.
κυμαίνοντος 666.
κύμασι 932.
κύματ' 183, 761.
κύνα 789.
Κύφεος 508.
Κυφιὴν 213.
Κύπρον 81.
Κύπρος 458.
κυρτὸς 85.
κώκυσεν 291.
Καπαδόκης 592.
Καπύδης 1148.
κῶμαι 578.
κώπη 277, 621.
Κώρυκος 855.
Κώρης 1140.

Λ.

Λαβέσπατοι 1146.
λαβρόπνοον 1080.
Λάδων 417.
λαιῆς

λαὸς 517.
Λακεδαιμόνιος 371.
Λακεδαιμονίων 418.
λαὸς 859.
Λαοδίκην 915.
λαρὸν 936.
λασίοις 1032.
λασίους 942.
Λασίων 350.
λαχαίνοντες 1115.
λάχῃ 1177.
λάχον 525.
λέγοντες 704.
λειμῶνες 826, 1125.
λειμωνίδος 756.
λείψεται 676.
λελειμμένη 760.
λεπτῇ 1099.
Λέσβε 537.
λευκὴ 285, 544.
Λευκοὶ 362.
λευκὴ 1176.
λευκὸν 79, 363, 543.
λευκὸν 626, 745, 774.
λεύκῃ 344.
Λῆμνον 522.
Λιμνάων 702, 1155.
λιμοῦτο 1078.
λίβα 231, 634.
Λιβύαν 901, 954, 970.
λιβάνου 938.
λιβάνῳ 950.
Λιβύηθεν 263.
Λιβύη 10, 174.
Λιβύηθεν 46, 222.
Λιβύῃ 9, 25, 73, 230, 231.
Λιβύης 71, 104, 268, 269, 271, 273.
Λιβυκοῖο 212.
Λιβυκὸς 477.
Λιβυφρίδας 387.
Λιβυφρίδες 491.
Λιβυσσίδος 614.
Λιβυσσῶν 480.
Λιβύων 196.
λιγύθροος 574.
λιγυφλὼ 834.
Λιγυσταὶ 76.
λιγύφθογγος 529.
λίθων 781, 1012, 1119, 1121.
λίθος 328, 1103.
Λιλύβη 469, 470.
λίμναι 943.
λίμνη 987.
λίμνῃσι 16.
λίμνης 163, 267, 303, 307, 550, 652.
λιπαρήας 1136.
λιποχλαίνης 1056.
λιπαρὴ 494, 502, 813, 921.
λιπαρῷ 793, 914, 1001.
λιπαρῆσι 824.
λιπαρὸν 227, 357, 393, 858.
λίπα 870, 1025.
λίστον 895.
λιπόπτερος 1112.
λιπὼν 748.
λίγος 882.
λοιπὸν 331, 881, 1080.
Λοκρὶς 426.
Λοκροὶ 365.
Λοκρῶν 29.
λοξαὶ 148.
λοξῇσι 1131.
λοξοῖσι 59.
λοξὸν 11, 237, 640, 1138.
λοξοτέρῃ 584.
λυγρὰ 1024.
λυγροῖς 602.
λυθλίσι 846.
Λυκάονες 857.
Λύκιοι 847.
λυκαὶν 963.
Λύρνησσος 859.
Λυρνησσὸς 875.
λύσατο 939.
λυγρὸς 329.
Λωτοφάγοι 206.

M.

Μαιάνδριον 837.
Μαίανδρος 824.
μαιμώωντο 1156.
μαιμῶσι 189.
Μαιῶται 653.
Μαιώτιδα 16.
Μαιώτιδος 163, 303, 551, 652, 660.
μαιόμενοι 1109, 1186.

μακέλησι 1115.
Μακεδονίης 427.
Μακεδόνιον 254.
μακρῇσι 475.
μακροῖσι 637.
μακροῖσιν 560.
Μάκρις 520.
μακρὸν 66, 109, 110,
μακρὸς 23,865,979.
Μάκρωνες 766.
μάλ' 303.
μάλα 360,398,742, 952, 1098.
μαλακοῖσι 953.
μαλερῇσι 40.
μαλλοῖς 942, 1033.
Μαλλὸς 875.
μὰν 839.
Μάραθον 914.
Μάρδοι 732, 1019.
Μάρδος 734.
Μαριανδυνῶν 788.
Μαρμαρίδαι 214.
μαρμαίροντ' 1120.
μαρμαίρων 329.
Μαρσῶν 376.
Μασσυσύλιοι 187.
Μασσαγέται 740.
Μασσαλίη 75.
μαχεόντεσ 490.
Μασυλῆις 187.
Μαυρούσιος 185.
Ματιηνοὶ 1002.
μὲ 715.
μέγ' 935.
μέγα 65, 78, 372, 432, 440, 602, 700.
μεγαθύμων 282.
μεγακήτεος 1087.
μεγάλη 812.
μεγάλῃ 592, 827.
μεγάλης 507, 719.
μεγαλήτορες 658.
μεγάλοιο 255, 454, 501.
μεγάλοισι 1063.
μεγαλίθρονος 790.
μεγάλῳ 510.
μεγαλώνυμος 860.
μέγαν 355, 789, 821, 1007.
μεγάροισι 1057.
Μέγαρσος 1145.
μέγας 1073, 1163, 1178.
μέγιθος 240, 504, 568, 596, 627.
μεγίστη 961.
μεγίστοις 44.
μὲν 294, 368.
μενδήων 949.
μείζως 57.
Μελάγχλαινοι 309.
μέλαθρα 208.
μέλαθρον 255, 357.
μελαινέων 709.
μελαίνεται 966.
μελαμφύλλοιο 573.
μελανδίνιον 577.
μέλας 416, 538.
μελιοσταγὲς 327.
μελίφρονος 743.
μέλοντο 648.
μέλονται 846, 1045.
Μέμνων 250.
μὲν 9, &c.
μένυσιν 674.
μέμμερον 350.
μέσα 246.
μεσάτη 204.
μεσάτιν 251, 856.
μέσῃ 159, 268.
μεσηγὺ 21, 24, 825, 924.
μέσην 340,375,414, 868, 920, 980, 1092.
Μεσηνίη 411.
μεσήπειροι 211,1068.
μέσοι 1141.
μεσόεσσον 17.
μέσσα 638, 987.
Μεσσαβάται 1015.
μέσσαι 150.
μέσσας 266.
μεσσατίης 296.
μέσσῃ 339.
μέσσην 278, 900, 993.
μέσσης 351, 439, 659, 823, 973.
μέσσῃσι 918.
μέσσον 14, 450, 466, 636, 747.
μέσσος 71, 735.
μέσσῃ 432.
μέσσων 434.
μέσῳ 379, 586, 802.

μετ'

μετ' 42, &c.
μὴ 9, &c.
μεταδήμιος 744.
μεταλλεύειν 1114.
Μεταπόντιοι 368.
μετεκλέχθαι 74.
μετεκίαθε 485.
μετήλυδες 689.
μετεωδῶσαι 197.
μετήσπασθαι 716.
μέτωπον 90, 153.
μετώπῳ 312.
μέχρι 86, 244, 850.
μέχρις 972, 1065.
μηδ' 883.
Μηδικὴ 1017.
Μήδων 1020, 1067.
μηδ' 741.
μηκέτι 750.
μηκίστου 801.
μῆκος 283, 519.
μηκύνεται 417, 971.
μῆλα 753, 922, 942.
μήλοις 996.
μὴν 5, 91, 423, 1011.
μηναμβώς 374.
μιλώνης 318.
Μίνυγξ 480.
μῖνυν 1028.
Μιονίη 830.
Μιονίλιον 1058.
μιρὰς 940.
μιτ' 741.
μητέρα 165, 356, 593.
μία 101, 336.
μίαν 7, 276, 647.
μίγνυται 656.
Μιλήτῳ 445, 825.
μίλτῳ 1178.
μὶν 32, 90, 181, 543, 726, 776, 933, 1151.
Μινυαῖοι 959.
μίσγεται 312.
μίσγοντες 745.
μιχθέντες 366.
μνήσομαι 3.
μογερὰς 769.
μοὶ 279, &c.
μοῖραν 969, 1174.
μορμύρεται 82.
μορμύρει 315, 664.
μορμύρων 134.
μορφὴ 169, 269.
μορφὴν 239, 1177.
μόσσυνας 766.
μῦνοι 1056, 1057, 1169.
μῦσι 447.
μῦσται 62, 651.
μυσῶν 715.
μόχθοισι 1049.
μυθήσομαι 170, 933.
μῦθος 144, 197.
μύθῳ 896.
μυκηθμὸς 192.
μυκείζουσι 404.
μυρία 605.
μυρίοι 1168.
μυρίον 166.
Μυσίδα 805.
Μυσοὶ 322.
μυχὰ 117, 622, 660, 988.
μυχάτοις 382.
μύχατον 924.
μυχοῖσι 217.
μυχὸν 93, 147, 177, 688.
μυχὸς 12.
μωμύσατο 342.

N.

NAcατᾶοι 955.
ναίεται 1111.
ναίεις 373.
ναιετῆρες 455.
ναὶ 91, 1011.
ναιετάοντες 351, 659, 903, 1030, 1099, 1136.
ναιετάουσι 232, 248, 265, 414, 553, 689, 793, 847, 856.
ναιόμενα 617.
ναιομένῃσι 913.
ναιόμενον 370.
ναίοντα 449.
ναίοντες 363.
ναίουσι 168, 206, 217, 253, 306, 338, 558, 564, 729, 732, 740, 769, 955, 958, 974, 1020, 1066, 1070, 1083, 1141, 1144.
ναμπτίῳ 1031.

Νεοπραίων 209.
ναῦται 115.
ναύται 473, 618.
ναυτικὸς 262.
νεᾶδες 346.
νεᾶδας 703.
νεᾶδες 1155.
νεᾶτ' 843.
νέατ' 205.
νείατον 274.
Νείλειο 264.
Νεῖλον 224.
Νεῖλος 892.
Νείλῳ 11, 18, 221, 246.
Νείλῳ 228.
νιφὰς 33.
νέμεται 77, 184, 281, 285, 302, 652, 726, 736, 749, 758, 787, 835, 934, 960, 1015.
νέμοντες 1033.
ναυσιθόῳ 1032.
ναυσιθόου 284.
νέσσαι 381.
νέφεα 87.
νεφέλαι 843.
νέον 528.
νέρθε 423.
νεύματι 517.
νεύρῳς 158.
Νεύρους 310.
νεφέεσσι 68.
νεφέλησι 35.
νέφη 532.
νῆα 603.
νῆες 907, 1039, 1043.
νῆί 492, 581, 588, 708, 720.
νῆιδες 94.
νήισσυτο 349.
νηὸν 257, 828.
νηὸν 482, 603.
νηυσὶ χον 1045.
Νηυσὶν 495.
νηυσὶν 570.
νηυσὶς 479.
νῆσον 437, 461, 493, 507, 530, 533, 554, 566, 616, 1181.
νήσων 569.
νήσοισι 60, 132.
νῆσον 414, 483, 581, 589, 592, 1092, 1093.
νῆσος 4, 403, 542, 550.
νῆτα 452.
νῆτες 563, 612.
νῆυσι 128, 435, 448, 488, 496, 514, 536, 944.
νηυσὶ 617.
νήχοτος 126.
νηῶ 444.
νηῶν 709.
Νίζοντες 215.
νηφόντος 439.
Νομαδῶν 186.
νόμευσι 572.
νομεὺς 994, 999.
νομῷ 943, 1044.
νόος 715.
νοσφίζει 25.
νοσφίζεσι 19.
νόσφιν 716.
νόσφισαν το 684.
νοσφίσῃσι 252.
νοσῶ 931.
νοσφιλα 104, 586.
νοσῶν 51, 273, 591.
νόστον 1088.
νόστον 17, 801, 893, 1133.
νοσῶν 633.
νοστησ τον 18.
νοσῶν τιρον 55, 923, 1064.
νόσῳσιν 684.
νόστον 23, 39, 84, 102, 139, 174, 175, 275, 321, 360, 398, 419, 431, 477, 492, 645, 800, 898, 979, 1005, 1020, 1037, 1068, 1090, 1148.
νόστε 290.
νόστες 583.
νόμφη 807.
νῶϊ 58, 170, 367, 650, 799, 950.
Νυκτείου 626.
Νυκτείλιν 1159.
νωδὸς 124.

Νεείκεϊ 321.
νῶτα 420, 872.
νῶτον 692.
νώτων 599.

Ξ.

Αἰνοντες 754.
Ξάνθοιο 683.
Ξάνθε 848.
Ξάνθῳ 819.
ξηρῇσι 203.
ξυνῇ 1098.
ξυνήσασι 154.

O.

Ὁ 29, &c.
ὁ 343.
ὀλέαν 410, 642, 795.
ὀλεύσας 985.
ὀλεύσῃς 1016.
ὀλεῶν 800, 831, 923, 982.
ὀλίγης 986.
ὀλὸν 580, 586, 717.
ὀλόντες 1117.
ὀλοιόμεναι 291.
Ὀλυμπιὸς 207.
ὄλυνθ 936.
ὄμον 136, 895.
ὄν 36, 117, 144, 416, 444, 610, 869, 1144.
οἱ 57, &c.
οἳ 51, &c.
οἷα 317, 328, 781, 843, 967, 1076.
οἰγόμενος 146.
οἶδμα 37, 52, 83, 103, 109, 540, 981, 1184.
οἴδματ' 893, 1133.
οἰζύος 771.
οἶκον 355, 649.
οἶμον 861, 923, 1064, 1171.
οἶνος 744.
οἴνῳ 948.
οἶον 531.
οἷος 273.
οἷων 672.
οἰωνοῖσι 1150.
ὅις 741, &c.
οἷσθα 889.
οἷσι 1087.
οἴσων 740.
ὄλεσσι 247, 902, 1135.
ὀλίσσων 927.
ὄλλον 229, 712, 949, 1057, 1102, 1123.
ὄλλος 1062.
ὄλλῳ 968.
ὄλλυ 1063.
ὀλίγῃ 240.
ὀλίγος 47.
ὀλίζονος 239.
ὁμαδὸς 155.
ὁμοῖ 55, 101, 198, 387, 433, 733.
ὁμοὶ 192, 442, 443, 488, 599, 878.
ὁμοῖ 473.
ὁμοίη 175, 329.
ὁμοίῃ 181, 1000.
ὁμοῖ 307, 583, 832.
ὁμόσσον 649, 686.
ὁμόφρων 1132.
ὁμόφρων 435.
ὁμώνυμοι 903, 1136.
ὁμώνυμον 1026.
ὁμωνύμῳ 1065.
ὁμῶς 1098.
ὀν 140, 391.
ὀνίσσεαι 839.
ὀξὺ 243, 278.
ὀξυκέρλινον 642.
ὀξυωδέσσι 177.
ὀξύτερον 990.
ὄπα 834.
ὄπη 516.
ὀπηδεῖ 403, 547.
ὀπὸτ' 481, 1016.
ὀπότερα 587, 670.
ὀππότ' 393, 481.
ὁπποτ' 485, 1058, 1161.
ὁπποτέρῃ 557.
ὁπποῖόν 171.
ὄργια 1160.
ὀρεσιῴων 963.
ὄρεσσι 315, 528.
Ορέστα 682.
ὀρέων 61, 109, 900, 976, 1055, 1162.
ὀρθὸν 114, 167, 313, 341, 1090.
ὀρθότερον 641.
Ορθωσίῃ 914.
ὀρίζει 14, 636.

ἐείζων 920.
ἐρμηθεὶς 609.
ἔρμιν 75, 195, 480. 516, 617.
ἐρμῶνθ' 518.
ἔρνιθες 944.
ἐρύμβμαι 572.
ἐρύμβμοι 1147.
ἔρυνται 574.
ἐρύγκες 286.
ὄρον 22.
Οεύντης 919.
ὄρος 288, 340, 638, 748, 890.
ἐρόωντα 633, 634.
ἐρόωντας 498.
ἐρόωσα 73, 160, 472.
ἐρόωσιν 149.
ἐρχεῦνται 841.
ἐς 15, &c.
ὅσα 726.
ὅση 386.
ὅσοι 248, 365, 728.
ὅσον 155, 363, 985.
ὅσσαρ 70.
ὅσσ' 650.
ὅσσας 496.
ὅσση 992.
ὅσσοι 251, 252.
ὅσσον 128, 460, 515.
ὅσσος 1097.
ὅς τις 741, 995.
ὅτ' 531, 1154.
ὀτρηρὸν 808.
ἀ 5, &c.
ὔ 290.
ὐδ' 240, &c.
ὐδαίε 789.
ὔδατ 180, 423, 804, 963.
ὐδὲ 240, &c.
ὐκ 171, &c.
ὖν 9, 242.
ὔνικ' 899.
ὔνικα 466, 544, 642.
Οὔνοι 730.
ὔνομ' 648.
ὔνομα 224, 526, 619, 870, 988.
ὐνόμαθ' 42.
ὐνόματ' 646.
ὕποτε 771.
ὐρανίῃσι 594.
ὐρανίων 909.
ὔρανον 67.
ὔρια 678, 717, 805, 849, 951, 1038, 1128.
ὔριος 124, 694, 773, 786, 880, 978, 1146.
ὔρισι 245, 598, 625, 643, 663, 691, 1003, 1063, 1067.
ὐρέων 389.
ὔρσιαι 26.
ὗσγ 10, 135, 178.
ὗς 210.
ὔτ' 229.
ὕτε 229.
ὕτε 270, 756.
ὕτης 460.
ὕτυ 575, 577.
ὕτυς 41, 1180.
ὀφέλλει 133.
ὀφθάλμοισι 671.
ὀφίπτδος 1013.
ὄφιον 392.
ὄφρα 171.
ὄχ 575.
ὄχθας 780.

Π.

Πάγίντα 667.
παῖδες 31, 292, 564, 600, 658, 822.
παιπαλοέντων 976.
παισὶ 188, 577.
Παχτωλὸς 831.
παλαιγβύεων 816.
πάλιν 272, 979, 989.
Παλλιώης 327.
Παλλιώδος 259.
παλιῶαι 1049.
πάμπαν 329.
παμφαινόωντα 318.
Παμφυλίδες 854.
Παμφυλίδος 46, 639.
Παμφύλοι 127.
Παμφυλίη 508.
Παμφύλων 850.
Πᾶνες 995.
Παυδιονίδαο 1024.
Παυελλήνων 333.
Παυγύοιοι 322.
πάντ' 345, 646.

πάντα 241, 650, 726, 941, 1160, 1169, 1172, 1180.
πάντας 1098.
πάντη 27, 596, 1047, 1103, 1104.
Παντικάπαιον 314.
παντοίῳ 997.
παντοῖον 1123.
παντοίης 1041.
παύσαιτο 218.
πάρ 29, &c.
περὶ 72, &c.
περιθρώσκοντες 286.
περὶ 260, 565.
περικίκλυται 386, 442, 927.
περιμιξάων 118.
περιπίπτῃ 98, 146, 186, 339, 820.
περισύρεται 384.
περιχαίζουσα 89.
περιφαίτῃ 364, 963.
παρδαλέη 181.
παρεπάσσατο 776.
πάρτοι 544.
παρήμυον 1067.
παρθενικὴ 843.
Παρθενόπης 358, 359.
Πάρθοι 1040.
Παρθένοιο 737.
Παρνάσσου 439.
πάρ 140, 220.
Παφλαγονίῃ 1097.
πεζεταίρας 380.
πεζεταίρῳ 253, 729, 827.
πεζεταίρης 799.
πᾶσα 4, 5, 124, 921.
πᾶσαι 300, 386, 890, 1005.
Πασάργαδαι 1069.
πάσας 58.
πάσασθαι 1048.
πασάων 356, 448, 934, 1108.
πασέων 619.
πάσης 137, 622, 638, 719, 1184.
πάσῃσι 569, 1131.
πᾶσι 991.
πατρῴης 574.
Πατρόκλοιο 1093.
Πατρηΐδαι 129.
Πατρηΐδος 507.
πάτρηθεν 657.
πάτρης 778.
πατρὸς 1028.
πατρῴοι 710.
πάντα 771.
Παρλαγόνες 787.
πάχεϊ 781.
πάχεντες 35.
Πάχυν 469, 471.
Παχυῖ 86.
πέδιλα 1061.
πεδίοιο 692.
πεδίοισι 637, 665, 888.
πεδίον 432, 872, 1009.
πέδον 97, 227, 337, 357, 426, 441, 467, 494, 505, 522, 788, 858.
πέζα 931, 1081.
πέζαν 61, 535, 894, 1162.
πέζης 504.
πείρασι 382.
πείρατα 238.
πελάγεσσι 59.
πύλας 681, 1136, 1181.
Πελασγίδος 534, 687.
Πελασγῶν 347.
πέλει 70, 240, 271, 550, 596, 620, 998.
πελέδνῳ 798.
πέλεται 12.
Πελληναίς 535.
πέλει 277, 627, 892.
Πέλοπος 403.
Πελορίς 808.
Πελωρὶς 469, 472.
πεντηκοντόρους 301.
πεντημερίδι 938.
Πεπάρηθος 52.
πεπηγότα 32.
πεπηγότος 316.
πεπλωθῆσαι 1100.
πέπλοισι 953.
πεπλάμενον 888.
πέπρωται 523, 540, 1107.
πῆς 70, &c.
πραπίδεσι 493.
πρηΐδεσσι 608.
Πέργῃ 855.
πέρην 739.
πρήν-

πήδας 478, 581, 708, 980.
πηδήσας 720.
πεῖ 64, &c.
πεκάμεν 132, 475.
πεκεγομένοι 420.
πεκδόσκεν 383.
πεκλίδρομε 41.
πεκλίνετω 407.
πεκίδρομοι 461.
πεκίδρομον 718.
πεκίδρομος 5, 60, 99, 862, 1063.
πεκλήϊον 157.
πεκκίονες 153, 993.
πεκοπίτω 797.
πεκρύπτω 407.
πεκυμένοι 878.
πεκυμένος 599.
πεκυνεύεται 94.
πεκυναικτύπει 330, 679.
πεκυπαφανῦσαι 530.
πεκυπαίνεσι 1071.
πέπλοιον 466.
πέπωκε 961.
πέρτυσον 13.
πεσόημον 556.
πεσσοπόνοσι 245.
πεσσόρει 864.
πεστήμενος 861.
πεσύσοχος 987.
πεσῦσα 960.
πεσῦσσον 504, 588, 820, 1009.
Πέρσας 1053.
Περσίδα 1070.
Περσῶν 929.
Περσίδες 608, 957, 981, 1038, 1084.
Περσικὸν 52, 632, 1082.
Πέρσις 930, 1063.
πέσοι 871.
πεσόντας 373.
πεπλοις 1125.
πεπλῳ 404.
πέσται 395.
πέστας 144, 1031, 1035.
πέστων 79, 260, 360, 363.
πέστως 1013, 1076.
πέστῳσι 964, 1104.
Πέτρηνέων 1143.
Πέτραντίνε 361.
πεπλάσντα 678.
Πεύκων 301.
πεφύσει 1010.
πηγαὶ 663.
Πήγασος 869.
πηγαῖον 289.
πηγετὸν 667.
Πηλέως 261.
πῆμ 792.
παιᾶνα 227.
Πηνείοιο 867.
πίονα 952.
πίονες 1004.
ποτάται 1113.
ποτάτοιο 221.
πόδας 226, 660.
Ποδαλείων 858.
πόδας 44.
ποδήκεσι 887, 1130.
πεφασεύμενος 173.
πεφυγβόνται 657.
πεχολώσας 145.
πεχολώσῃ 1026.
πλάκα 1105.
πλατυμῶνα 626.
πλατύνοιο 404.
πλατὺ 278.
πλατυὺ 131.
πλατὺς 139, 664.
πλῆκτα 961.
πλῆκτοι 265.
πλῆκτον 670.
πλῆκτες 948.
πλέονας 44.
πλεόνων 866.
πλουτῶς 346, 727.
πλουτῶν 277.
πλουτῶσι 72, 242, 324, 468, 815, 833, 887, 891, 1075, 1130.
πλεῖσον 892, 958.
πλεῖστη 100.
πλαμαυρίδα 107.
πλαμαυρὶς 202.
Πλαστὶ 465.
πλοτὸς 1139.
πνεῖ 684.
πνεῦσι 113.
ποιῶ 1014.
πόδα 338, 1039.
πόδας 814.
πόδων 1061.
ποῖ 168.
ποῖ 560.

πόνῳ 999, 1014.
πόνε 756, 835.
πολέμοιο 701, 1041.
πολέμοισι 857.
πολέμου 1049.
πόλιες 427, 854, 858, 874, 877.
πολίες 1071.
πολίων 1094.
πολίων 61.
πόλιας 2.
πολιῆς 879.
πόλιν 205, 258, 827.
πόλιος 118.
πόλις 204, 1005.
πολίων 356, 886.
πολλὰ 303, 345, 723.
πολλαὶ 498, 874.
πολλάχι 603.
πολλάχις 444.
πολλὰ 502.
πολλᾶ 212.
πολλοὶ 580, 716.
πολλῆσι 28.
πολλοὶ 167, 247, 711, 836, 902, 1009, 1135.
πολλὸν 120, 147, 360, 398, 400, 539, 862, 928, 949, 989.
πολλὸς 39, 147.
πόλυν 236, 582, 1134.
πολυηλώκτοι 476.
πολυηνέμπας 1157.
πολυκλείδαλα 755.
πολυκράτεϊ 195.
πολυΐππων 308.
πολυκλύσιο 86, 143, 863.
πολυκλέα 934.
πολύπολιν 898.
πολύρρῆνες 767.
πολὺς 222, 630.
πολυστιχέων 66.
πολυσμὸς 643.
πολυφάρμακοι 1029.
πολυφλοίσβοιο 326.
πολυώνυμος 542.
ποντιάων 883.
πόντοιο 131, 166, 688, 795, 797, 1174.
πόντον 1, 32, 196, 268, 381, 434, 600, 690.
πόντος 69, 82, 104, 146, 359, 629.
πόντου 55, 107, 158, 165, 316, 382, 597, 634, 711, 1182.
Πόντος 763.
πόντῳ 448, 510.
πορθμίδες 344.
πορθμίδος 80.
πορθμὸς 142.
πόρου 487.
πόσιν 58, 106, 131, 279, 331, 448, 481, 541, 799, 881, 909, 924, 1055, 1080, 1185.
πόρος 134, 161, 477, 513, 570, 589, 721.
πόρυς 708.
πόρτις 141.
πορφυρέουσιν 1122.
Ποσειδάων 817.
Ποσειδᾶα 916.
ποτ' 207, 290, 377, 425, 683, 775, 807, 860.
ποταμοὶ 644, 951, 1071, 1183.
ποταμοῖο 780, 784, 848, 852, 1077.
ποταμοῖσι 991, 1124.
ποταμὸν 330, 679, 1088.
ποταμῷ 311, 977, 1003, 1137.
ποταμὸς 2, 886, 1128.
ποταμῶν 228, 353, 410, 866, 983, 993, 1055, 1146.
ποτὶ 191, 348, 489, 656, 698, 700, 828, 869, 1153.
ποτὶ 297, 421, 429, 500, 693, 801.
πότμον 561.
πρὸ 87.
πρόμυτεὺς 99, 340.
πρόμυθος 829.
πρῶτα 66, 116.
Πρίαμος 825.

πρὶν 860, 1049.
πριάνται 1117.
προβολῆς 1013.
προβολῆσι 1118.
προῖσι 774, 806, 990.
προλελεγμένα 798.
προνένευκε 1149.
προνενευκότες 214.
πρόπαρ 1003.
προπάροιθε 312, 591, 606, 923.
προπάροιθεν 1016.
Προποντίδος 137, 324, 540.
προρρίζους 89.
πρυμνήσι 1147.
πρὸς 6, &c.
πρόσθε 479, 511.
προτέροις 365.
πρότερον 196.
προτέρω 112, 588, 606, 923.
προτέρων 455.
προτέρωσε 478, 580.
προφερέστατος 47.
προχοάων 52.
πρόχυσις 772.
προχοαὶ 361.
πρόχοῃ 127.
πρόχοῆς 722.
πρόχοῆσι 126, 200, 290, 301, 316, 367, 370, 411, 614, 749, 807, 847, 887, 982, 1172.
πρόχυσις 772.
πρῶνες 900.
πρῶτ' 347.
πρῶτα 9, 765, 803, 1069, 1170.
πρώτῃσι 115, 525.
πρώτῃσι 1110.
πρῶτος 36, 176.
πρώτιστος 45, 69.
πρῶτοι 233, 234, 236, 728, 907, 908, 954.
πρώτοισι 889.
πρῶτον 978.
πτελέης 829.
πτολίεθρα 436.
πτολίεθρον 254, 261, 369, 512, 779, 851, 918.
πτυχὴ 439, 1097.
πυδώνῃ 441.
πυκινοῖσι 68.
πυλάων 1034.
πυλέων 1039, 1064.
πυμάτῃ 334, 1108.
πυμάτῳ 184, 281.
πυμάτης 219.
πυμάτοις 624.
πῦρ 583.
Πυραίμοιο 867.
πυρὸς 329.
Πυρῤῥιωνίδαο 288, 338.
Πυῤῥιώνιθεν 698.
πώεα 1033.
πῶμα 734.

P.

Ῥα 15, &c.
ῥέα 280, 345, 1169.
ῥέεθρα 412, 806.
ῥέεθρον 49, 794.
ῥέες 416.
ῥέῃσι 707.
ῥεῖαν 1074.
ῥέοντι 819.
ῥέουσι 644.
Ῥῆας 794, 795, 796.
ῥηϊδίων 619.
ῥηϊδίως 881.
Ῥῆνε 296, 566.
Ῥήνῳ 298.
ῥηοτόμοιο 132.
Ῥιπαίοις 315.
ῥιπλῃ 429, 470, 645, 962.
ῥιπῇσι 674.
ῥοαὶ 784.
Ῥόδος 505.
ῥόμβε 1131.
ῥόον 352, 555, 587, 624, 783, 801, 852, 984, 990, 1023, 1090.
ῥόος 27, 74, 85, 284, 424, 612, 977, 1163.
ῥοφητῆναν 337.
ῥύσια 527.
ῥυσμὸς 271, 620.
ῥυσμῶ 1175.
ῥυτῆρες 740.
Ῥώμῃσι 354, 355.
ῥώπεσσι 1100.

Σ.

Σάλαι 959, 1069, 1141.

σαγγαρίοιο

Σαγγαρίου 811.
Σάκαι 750.
Σαλαμὶς 512.
Σαλμωνίδος 110.
Σαμάται 304.
Σάμος 524, 534.
σαπρόφορος 1105.
Σάρδιας 1058.
Σαρδόνιος 82.
Σαρδὼ 458.
Σαρωνίδα 422.
Σατραῖδας 1097.
Σαυῖται 375.
Σαυρομάται 680.
Σαυροματῶν 15, 653.
Σαυρομάτῃσι 656.
σάφα 884.
σὲ 270.
Σεμνίδα 360.
Σιλανῶν 926.
Σίλλυι 860.
σιλήνης 720.
Σιμόεντα 1006.
Σιρβωνίδος 293.
σῆμα 18, 129, 161.
σημῆια 158.
Συρῶν 752.
Σκὶς 516.
σκολόεντα 791.
σόβηρον 1155.
σοβέειν 769.
σοβέῃσι 476.
Σιδόνα 912.
Σιδονίλλω 117.
Σικελὴ 102, 402.
Σικελῇ 100, 401.
Σικελλὼ 344.
Σικελῆς 103.
Σικελικῆς 80.
Σικελὸς 85.
Σικελῶν 109.
Σιλάριον 361.
Σιμόεντι 819.
Σιμόεντος 683.
Σινδὸ 681.
Σινοπίτιδι 255.
Σινώπην 775.
Σινώπης 972.
Σῖριες 223.
σίτειον 743.
σκηρῆσι 35.
σκηροῖσι 1067.
σκηῇ 98.
σκιὼν 481, 541.
σκιὼς 161.
σκόμβρου 844.
Σκόδροι 1142.
σκολιὰς 62.
σκολιὸ 474.
σκολιῆσι 1072.
σκολιοῖο 868.
σκολιὸν 392, 861, 1185.
σκοπέλων 1138.
σκοπαὶ 259.
σκοπὰς 327.
σκοπιὴ 415, 431.
Σκύθαι 164, 728, 758, 1088.
Σκυθίλλω 16.
Σκυθῖναι 798.
Σκυθικοῖο 587.
Σκυθικοῖσι 665.
Σκυρὶς 521.
σμαραγεῦντας 844.
Σμύρνης 937.
Σόλοι 875.
Σογδιὰς 747.
Σανιάδος 511.
Σόσων 1074.
σοφὴς 342.
σπέρμα 1156.
σπιλάδεσσι 475.
Σποράδες 530.
Σποράδεσσι 132.
σπόρον 235.
σπόρμης 341.
σταχύων 358.
στενὰ 865.
στενὴ 474.
στενὸν 307.
στενότατος 142.
στενωπῶν 515.
στερὸς 136, 405.
στεφάχουσα 373.
στεφάνωσαι 573.
στήθεσσι 703, 845.
στῆλαι 64, 72, 623.
στῆλας 1164.
στηλέων 185, 282, 336, 450.
στῆσας 1164.
στῖλα 514.
στοιχηδὸν 63.
στόμα 11, 18, 140, 303, 307, 438, 608, 729, 803, 975.
στόματ' 1092.
στόματος 602, 795, 1060.

στόμα-

σήματος 764.
σημάτων 226, 791.
σπεῖδ 384.
σπείλω 122.
σπεῖσε 878.
σπενδεῖς 591.
σπενδέντα 224.
σπένδεται 594.
σπένδηγγα 162.
σπένδηγγι 584, 648.
στρωλῶ 768.
σὺ 447.
Σύζυγις 373.
Σύνιτες 223, 244.
σφὼ 188, &c.
σωίσαι 396.
σωφρονιστήριον 853.
σώρεται 16, 380, 433, 796.
Σωσὼ 897.
Σωσίδιον 895.
Σωσὼ 802, 877, 925, 971.
Σώσων 904.
σώτηγι 995.
συγγράφω 475.
συζήμιον 1139.
συζήθρω 46, 137, 660.
σύρσοι 1077.
Σύρτηδος 477.
Σύρτων 104.
Σύρτης 198.
σφενδόνη 7.
σφετέρη 776.
σφετέρης 366.
σφὶ 677, 751, 759, 1048.
σφὶν 394, 669, 743, 965, 1062, 1102.
σφισὶ 347, 733.
σφυρὸν 557.
σφῶν 368.
χάτλοι 668.
χῆμα 242, 269, 277, 620, 718, 887, 1128.
χρίμενω 411.
χωλὴ 474.

T.

T' 49, &c.
τὰ 173, &c.
ταὶ 465.
ταῖς 428, 533.
τάμης 568.
ταμὼν 580.
Τάναϊν 679.
Τάνιτες 14, 660.
Ταπυρσάνλω 593.
ταπῶν 1091.
Τάπυροι 733.
Τάρας 376.
Ταρὼν 868, 869.
ταρὼν 870.
Ταρπηνὸς 337.
ταὶς 489.
Τασκοὶ 1069.
Τάυρη 306.
Ταῦρον 641.
Ταυροπόλειο 610.
Ταῦρε 168, 849.
τεκεφαιὶς 842.
ταύτας 276.
τάχα 885.
ταχεροῖσι 1150.
τάων 204, 556, 568, 826.
τὶ 1, &c.
Τεγεατέων 382.
τείνεται 117.
τείχεσι 1006.
τεκμαίρεται 101, 135, 178.
τελεθάεσι 1079.
τελέθοιεν 673.
τελεθόωσι 836, 1127.
τελέθων 211.
τελείεται 1081.
τελέσιον 842.
τελέσσετο 891.
τελέσσι 572.
τελέσθω 798.
τέμενω 13, 212.
τέμεσι 340, 413.
τέμενος 890.
τέμενος 781.
τέμενα 219, 916, 1017.
Τενέδοιο 537.
Τένεδον 135.
τερέατα 604.
τέρας 394.
Τερμόδων 982.
τέρμα 273, 280.
τέρμασι 64, 452.
τέρμαθα 1148, 1164.
Τερμισσὸς 859.
τερπνὸς 191.
τέτευγμένα 302, 379.
τέτευ-

τιθεμενος 174.
τετιμυσμένη 311.
τετιμυσμένον 311.
τετιμυσμένος 225.
τετύνυσαι 75, 91, 812, 830.
τέτυκται 20.
τετραμμένα 449.
τετραμμένη 931.
τετραμμένοι 1034.
τετραμμένον 283.
τετραμμένος 53, 130, 299, 926.
τέτυχε 599.
τετύκοντο 828.
τέτυκται 182, 269, 544, 602, 1176, 1180.
τετύχθω 887.
τεύχεα 1059.
τεύχεσι 755.
τῇ 82, &c.
τηλεθάουσι 1079.
τηλεθόωσα 503.
τηλεθόωσι 1127.
τηλόθεν 107, 129, 867.
τηλόθι 664.
ἡμεας 122, 584, 870, 942, 1158.
τήμος δὲ 34, &c.
τήν 151, &c.
τῆς 138, &c.
τῇσι 467, &c.
Τηλεμαχοὶ 767.
Τίκτω 992.
Τίκτει 984, 988.
τίθενται 745.
τιθέων 501.
τίκτει 45.
τιμήεις 1153.
τιμήεντα 755.
τιμήεντι 256.
τιμήεσσα 501.
τιμήεσσαν 355.
τιμῶ 548.
τιμῆς 239.
τὶς 20, &c.
τίς 646.
τίνεται 92, 138, 177, 180.
τινύμεθα 519.
τινυσόμεθα 116.
τινύμενος 637.
τμήγεσι 1043.
τμηθεῖσα 476.
Τμώλῳ 831.
τὸ 52, &c.
τόδε 831.
τόδε 179, 300, 380, 563, 635, 764, 1138.
τοὶ 159, &c.
τοῖα 26.
τοῖν 169, 269, 998.
τοῖος 272.
τοιοῦτον 279.
τοίπερ 904.
τοῖς 186, &c.
τοῖσι 76, &c.
τομεῦσι 100.
τὸν 74, &c.
τὸν δὲ 294.
τόξα 750.
τοξεύτης 751.
Τοξίλεω 1141.
τόξοισι 1045.
τόξῳ 157.
τοξοφόρων 1067.
τοπάζε 1121.
τοσσοῦτον 694, 786.
τοῦνεκα 157.
τορνώσαντο 1170.
τόσσον 460.
τόσσα 42, 383, 960.
τόσσας 612.
τραπέπον 363.
τόσσι 56, 320, 330, 679, 761, 797, 1166.
τόσσον 627, 985, 1034.
τόσσος 42, 721, 1062.
τῦ 127, &c.
τύνεκα 90, 279, 658, 1151, 1159.
τύνεκεν 950, 1029.
τὺς 368, &c.
τῦτο 547.
Τύχαροι 752.
τραπεζίῳ 175.
τρεῖς 507.
τρηχέα 499.
τρηχέαν 732.
τριλλίζων 485.
Τρωικὴν 467.
Τρωικήν 434.
τριπόλεσι 442.
Τρίπολιν 914.
τρισὶ 468.
τριοσὶν 331.
τριοσῆσι 8, 99, 242.
τριοσσὶ

τριοντὸς 630.
τεττάτης 720.
τεῖτον 155.
τείτος 1140.
Τειπωνίδος 267.
Τριφυλλίδος 409.
τετχθὰ 1066.
τύμβον 390, 391.
τύμβος 607.
Τωνδαριδάων 688.
τύπον 270.
Τύρσιν 911.
Τυρρήνοὶ 347.
Τυρρήνοῖσι 349.
Τυρσηνὴ 102.
Τυρσηνῇ 100.
Τυρσηνίδος 83, 201, 294.
τυτθὸν 926.
τυτθὸς 44.
τῷ 124, &c.
τῷδ' 51, &c.
τὼς 125, 1178.

Υ.

Υακίνθῳ 1112.
ὑγρὰ 532.
ὑγρῆς 1012.
ὑγρὸς 416, 919.
ὕδατι 227, 417, 738, 811, 913, 943, 987, 1132.
Υδάτινης 1139.
ὕδατα 163, 221, 246, 267, 296, 314, 1182.
ὑδατόεσσαν 782.
ὕδατος 300.
ὕδωρ 81, 166, 311, 515, 626, 774, 796, 834, 838, 866, 1074.
ὑάδι 1160.
ὗες 489.
ὗες 77, 560.
ὗλαι 1127.
Υλαν 807.
ὕλη 460.
ὕλιν 188, 659, 996.
Υλλέων 386.
ὑμεῖς 62, 1181.
ὕμνων 1185.
ὑπ' 223, 561, 616, 831, 1066, 1083.
ὑπαὶ 197, 338, 674, 962, 1039.
Υπαις 1145.
ὑπεδέξατο 359.
ὑπείρ 34, 897.
ὑπειράλιοι 1085.
ὑπειράλιον 851.
ὑπὲς 103, &c.
ὕπερθεν 30.
ὑπέντηδε 336.
ὑπερνοτίη 151.
ὑπέρτατοι 1166.
ὑπέρτατος 20.
ὑπερτέτατοι 18.
ὑπηρέμια 1122.
ὑπὸ 66, &c.
ὑπουργὸς 342.
ὑπὸς δέξαντες 675.
ὑποξύσα 61, 385.
ὑποξύσει 1117.
Τείοιο 379.
Τείη 380.
Τρηχινίλλω 50, 735.
Τρηχίνιοι 733.
Τρηχινίοις 713.
Τρηχινίοισι 699.
Τρηχίνιον 632, 690.
Τρηχινίης 1038.
ὑπαλλαγὴ 121.
ὑσπίλιο 567.
ὑσπίλης 982.
ὑσπίλοισι 625.
ὕσπιον 297.
ὕστατον 118.
ὑφιστείων 450.
ὑφήμβροι 292.
ὑφόωσι 1116.
ὑψόθι 134.

Φ.

Φάεθοντα 291.
φαίνει 34.
φαίνεται 36, 96, 451, 590, 849.
Φαιναγόρη 552.
φαίνετ' 977.
φαίνοιντο 493.
φαίνονται 259, 361, 512.
Φαισὼν 88.
φαρέτρης 446.
φαρίλλω 115.
φάρμακ' 1024.
Φάσηλις 855.
Φάσηλος 762.

φᾶσι 691.
φάτις 545.
Φαυρώσιοι 216.
φερβέμεναι 922.
φέρβοντες 1050.
φέρβουσι 1044.
φέρει 1011, 1145.
φέρεσθαι 145.
φέρεται 27, 424, 984.
φέροντες 945.
φέρουσα 241.
φημίζουσι 850
φῆμις 391.
φίλατο 704.
φίλον 494.
φιλόξενοι 206.
φιλοξείνῳ 462.
φιλότητος 655, 777.
Φίλυρες 766.
φλέβες 1104.
φλοιὸ 329.
Φοίνικες 905.
φοίνικας 1010.
Φοινίκης 510.
Φοινίκων 196, 453.
φολίδεσσι 183, 443.
φορέει 715.
φορέοιτο 883.
φορέοντες 750.
φορέουσι 1113.
φράζεο 130, 331, 762, 894, 1080. 1128.
φραστέμμεναι 237.
φρεσὶ 704, 882.
φρίσσουσι 112.
Φρῦγες 752.
Φρυγίης 810.
φύει 724.
φύεται 328, 1013.
φύετο 941.
φῦλ' 345.
φύλα 2, 138, 186, 285, 302, 347, 376, 379, 726, 765, 798, 934, 960, 1142, 1161.
φύλλα 945.
φύλλῳ 407.
φῦλον 308, 700.
φύσει 1031.
φύσιν 1175.
φ.στόωντος 114.
φύτλιν 1000.
φυτόϛῳ 997.
Φωκὶς 437.
φῶτας 1026.
φῶτες 459, 635, 668, 761, 1151.
φωτῶν 1059, 1094.

X.

Χαλάσσει 956.
χαίρετε 1181.
χαλάζαις 760.
χαλκοκαμῖνος 484.
χαλκὸν 1060.
χάλκεϛῳ 67.
χαλκοφώνου 789.
Χαλκίδες 803.
Χαλκίδος 496.
Χαλκὶς 764.
Χάλυβες 768.
Χαλωνῖται 1015.
χαράδραι 1077.
χαείοντος 370, 913.
χαρίσατο 337.
χαείστερον 1011.
χάρις 883.
χάσμα 602.
Χατραμὶς 957.
χείλεσι 1108.
χεῖλος 763, 821.
χειμερίῳ 782.
χειμερίοις 677, 760.
χειμερίῳ 1077.
χεῖρα 96.
χειρὸς 517.
Χελιδόνιαι 506.
Χελιδονίων 128.
χερσὶ 790.
χέρσον 388.
χεῦμα 297, 440, 559, 693, 1082, 1165.
χεύματα 1182.
χθαμαλῷ 900.
χθόνα 19, 265, 375, 386, 413, 414, 688, 793, 847, 856, 939, 1001, 1046, 1074, 1099.
χθονὶ 796, 860.
χθονὸς 39, 103, 229, 636, 772, 823, 1076.
χθὼν 4, 759.
χονδάδεος 428.
Χίος 535.
χιτῶνας 845.

χαὼν 669.
χλωρὰ 1120.
χθαμὰς 1073
χορεστάσιας 842
χορὸς 527.
χρὴ 1111.
χρὴ 1059
χρὴ 756.
χρυσαυγὴς 293.
χρύσια 1059, 1060.
χρυσῆς 446.
χρυσήλω 589.
χρυσῆς 1105.
χρυσῆις 953.
χρυσῆ 840, 1011, 1114, 1144.
χρυσὴν 832.
χρυσῷ 256, 951, 1008, 1061.
χρὼς 966.
χυλὸν 791.
χώραν 118.
Χωράσμασι 746.
χώρη 776, 921.
χωρίου 676, 737, 1030, 1147.
χαρὶς 1073.

χεῖρον 208, 579, 649, 702, 1012, 1025.
χεῖρος 1153.
χέρη 870.
χυσαμένου 372.

Ψ.

Ψαμάθοισι 203.
ψαμάθῳ 212.
ψάμμον 1115.
ψάμμῳ 1100.
ψευδέντος 896.
ψυχὰς 546.
ψυχῆς 712.
ψυχὴ 669.
ψυχοῖς 319.
ψυχὸς 284.
ψυχῷ 168.

Ω.

Ὦ 62.
ῷ 167.
ὠγυγίη 523.
ὠγυγίου 249, 911.
ὠγύγιος 417.
Ὠγυγίς 607.
ὠδίνουσι 1104.
ὠκεανοῖο 3, 27, 56, 63, 177, 335, 452, 555, 565, 580, 587, 612, 624, 722, 932, 1082, 1108, 1163, 1182.
ὠκεανὸν 1149.
ὠκεανὸς 41, 630, 893.
ὠκεανῦ 284, 1087.
ὠκεανῷ 219, 266.
ὤκυρος 983.
ὠκὺ 1090.
ὄλεσε 1161.
ὧν 216.
ὄνον 1106.
ὠνόσατο 994.
Ὠξος 747.
Ὠρείθυιαν 425.
ὥρη 833.
Ὠρικύλου 399.
Ὠρίτας 1096.
ὠρύεται 83.
ὡς 123, 579.
ὡς 108.
οὗτος 271.

INDEX AUCTORUM
IN COMMENTARIIS
EUSTATHII.

Asteriscus notat epistolam; figuræ, numerum commentariorum.

A.

Ἀθηναῖος 479, 1134.
Ἀθηνόδωρος 215.
Αἰλιανὸς 39, 492, 1134.
— ἐν τοῖς περὶ στρατηγίας 453.
Αἰσχύλος 31, 69. 92, 414, 739, 767, 791, 1181.
Ἀλέξανδρος *.
Ἀλέξανδρος ὁ Ἐφέσιος 558.
Ἀλέξανδρος ὁ ἐν Λύκῳ 591.
Ἀλκαῖος 306.
Ἀμασεὺς Γεωγράφος [Στράβων] * 7.
Ἀναξίμανδρος *.
Ἀπολλόδωρος 384.
Ἀπολλώνιος 321, 384, 803, 1134.
— ἐν Ἀργοναυτικοῖς 1134.
— ὁ ποιητὴς 32.
Ἄρατος * 288.
Ἀρίσταρχος 747.
Ἀριστοτέλης 76, 226, 262, 298, 373, 557, 867, 939, 976.
— ἐν πέμπτῳ περὶ Ἀλεξάνδρου 1140
Ἀρχίας 14, 66, 140, 222, 270, 322, 378, 391, 414, 451, 453, 498, 511, 517, 525, 530, 549, 558, 647, 669, 767, 772, 775, 783, 791, 793, 803, 805, 809, 828, 847, 861, 867, 874, 939, 976, 1005, 1086, 1088, 1096, 1139, 1143, 1153.
— ἐν τοῖς περὶ Ἀλεξάνδρου 976, 1097.
Ἀρχέας 498.
Ἀρχέλοχος 533, 767.

Γ.

Γεωγράφος [Στράβων] * 7, 11, 38, 64, 88, 140, 144, 195, 198, 218, 226, 254, 258, 288, 298, 304, 306, 321, 322, 357, 358, 362, 364, 369, 373, 378, 409, 414, 419, 423, 431, 437, 451, 453, 457, 458, 467, 476, 479, 498, 513, 525, 533, 546, 558, 566, 596, 609, 647, 663, 680, 689, 692, 695, 730, 759, 766, 767, 772, 783, 787, 805, 815, 820, 828, 830, 837, 847, 852, 855, 857, 859, 867, 874, 918,

918, 936, 970, 988, 990, 992, 1017, 1073, 1082, 1086, 1095, 1096, 1134, 1139, 1140, 1141, 1153, 1166.

Γράψας τὰ ἐθνικὰ [Στράβων Βυζάντιος] 11, 38, 66, 78, 260, 305, 310, 513, 530, 625, 694, 787, 815, 916, 927, 954.

Δ.

Δαΐδ 666.

Δαμαπίλιος ὁ γράψας τὸ δρᾶμα Σωσάνιδος 976.

Δημόκριτος *.

Δικαίαρχος 767.

Διόδωρος 375, 467, 689, 772, 791.

Διονύσιος Σάμιος *

Διονύσιος Φιλαδελφεύς*

Δίων 209, 350.

Δῦρις 828.

E.

Ἐθνικὰ [Στράβωνος Βυζαντίου] 524, 859.

Ἐθνικῶν ἀπαγραφεὺς 954.

Ἐθνικῶν κατακλυσμὸς 382.

Εἰρατοσθένης * 321.

Ἐπίγραμμα 823, 1069.

Ἐπιμενίδης ὁ ποιήσας δι' ἐτῶν χιλιάδας 88.

Ἐρατοσθένης * 1, 218, 775, 867.

Ἑρμείας ὁ Πλατωνικὸς 423.

Ἑρμογένης * 401.

Εὔδοξος * 694.

Εὐεπίδης 80, 229, 347, 403, 820.

— ἐν Ἰωνι 1181.

— ἐν Ῥήσῳ 270.

— ἐν Πειρίθῳ 1134.

Εὐφορίων 558.

Ἔφορος 513.

H.

Ἡρόδοτος 1, 7, 14, 31, 41, 48, 66, 140, 144, 147, 163, 175, 180, 185, 211, 213, 217, 218, 222, 226, 232, 242, 260, 262, 267, 270, 298, 304, 305, 309, 310, 311, 322, 323, 347, 364, 378, 398, 409, 414, 419, 423, 431, 437, 511, 513, 517, 520, 525, 533, 538, 561, 566, 581, 620, 653, 669, 689, 694, 721, 739, 749, 752, 764, 772, 784, 793, 809, 823, 830, 854, 857, 874, 916, 933, 939, 976, 988, 1005, 1056, 1069, 1073, 1097, 1107, 1143, 1153.

Ἡρωδιανὸς 215, 566.

— ἐν τῇ καθόλου προσῳδίᾳ 457, 504, 533, 1140.

— ἐν τῷ περὶ παθῶν 859.

Ἡσίοδος * 498, 638, 666, 707, 927, 1181.

Θ.

Θαλῆς *.

Θαυμάζων Ἡρόδοτος 248.

Θεῖα χαρὰ 195.

Θεοδίκτης 855.

Θεόκριτος 121, 232, 350, 511, 805, 823, 956, 1005, 1055, 1134.

I.

Ἰουλιανὸς 976.
— ἐν τῇ τῶν αὐτῶ λόγων 304.
Ἱππαρχ@ 473.
Ἱστίαι 270
Ἱστορία ἱερὰ 322.

K.

Καλλίμαχ@ 414.
Κωμικὸς [Αριστοφάνης] 374, 520, 530, 764, 809, 1056.
— ἐν βατράχοις 337.
— ἐν ὄρνισι 347.
— ἐν Δυσκράτῃ 525.
Κωμῳδία [Αριστοφάνης] 525.

Λ.

Λεξικὸν Λαπτικὸν 384.
Λιβάνι@ 39, 815.
Λυκιανὸς *.
Λύσιππος 492.
Λυκόφρων 76, 92, 157, 218, 248, 259, 270, 306, 327, 347, 414, 423, 444, 457, 467, 483, 508, 511, 524, 525, 530, 536, 620, 692, 767, 809, 854, 1017, 1143.

N.

Νικίας. 175.

Ξ.

Ξενοφῶν 242, 322, 766, 772, 787, 976.
— ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς 775.

O.

Ὁμηρ@ * 1, 64, 75, 88, 117, 135, 140, 144, 185, 239, 260, 270, 321, 358, 369, 373, 378, 409, 444, 461, 467, 473, 483, 520, 524, 525, 530, 533, 566, 599, 620, 638, 680, 707, 739, 749, 767, 809, 830, 857, 867, 927, 994, 1017, 1031, 1153, 1166.
— ὁ ποιητὴς 38, 66, 112, 135, 157, 347, 378, 419, 451, 467, 483, 492, 533, 581, 769, 809, 994, 1010, 1097, 1107.
— ἐν Ἰλιάδι 135, 248, 527, 919, 1107.
— ἐν Ὀδυσσείᾳ 144, 205, 428, 458, 492, 498, 525, 647, 680, 739.
— Α τῆς Ὀδυσσείας 66, 179.
— Ω τῆς Ὀδυσσείας 492.
— τὰ εἰς ἡ Ὁμηρου [Εὐσταθίου παρεκβολαὶ] 994.
— τὰ εἰς τὴν Ἰλιάδα 302.
— τὰ εἰς τὴν Ὀδύσσειαν 66, 112, 163, 180, 259, 420, 431, 461, 479, 591, 725.
Ὀππιανὸς 270, 772, 803.
— ἐν ἁλιευτικοῖς 538, 1055.
Ὀρφεὺς ἐν τῷ περὶ Διὸς καὶ Ἥρας 1.
Οὐράνι@ 38.

Π.

Παρθένι@ ὁ τὰς μεταμορφώσεις γράψας λατινιστὶ 420.

Παυ-

Παυσανίας 525.
Πίνδαρος * 1, 64, 66, 144, 172, 211, 213, 403, 409, 426, 467, 508, 511, 530, 805, 809, 820, 1181.
— ὁ γλυκὺς λυρικὸς *.
— ὁ Θηβαία λύρα *.
Πλάτων *.
Πλούταρχος 285, 775.
Ποιητὴς τις 476.
Πολύζηλος 187, 321.
Πορφύριος 939.
Ποσειδώνιος 1.
Πτολεμαῖος 48, 298, 568, 591, 718, 721.

P.

Ρήτωρ [Ηλιόδωρος] 180.

Σ.

Σιβύλλα 467.
Συμμαχέτου οἰκονομικὴ ἱστορία 730.
Σοφοκλῆς 145, 148, 419.
Σταφύλιος 533.
Σωφρόνιος 384.

T.

Τιμόθεος ὁ κιθαρῳδὸς 520.

Φ.

Φίλων 752.
Φωκυλίδης 530.

X.

Χάραξ 687, 689.
Χρησμὸς 473, 524, 591, 803, 86

Auctores citati à Paraphraſte.

Εὐκλείδης 175.
Ησίοδος 672.
Καλλίμαχος 464.
Μάρων 113.
Ομηρος 67, 113.
— ὁ ποιητὴς 442, 540, 872.
Πτολεμαῖος 718.

TEAOΣ

Auctores citati in Supplemento Eustathii.

Διονύσιος ἐν τοῖς περὶ Ἀπι-		Ἡρόδοτος	904, 907, 911,
κῶν λέξεων	912.		912.
ιανὸς	907.	Ὅμηρος	916.
χάρης	899, 907, 911.	Ὀππιανὸς	916.

uctores à Paraphraste citati, qui in indice omittuntur.

Μένανδρος ὁ Βορυσθενίτης 311.
Χάραξ, qui corrupte vocatur Γάραξ 687.

ERRATA.

P. 22. lin. 27. *Αἰολικὸν.* P. 36. l. 34. *ἐ.* P. 110. l. 31. *ὐδν.* P. 132. l. 24. *ἐξῆχθαι.* P. 146. l. 8. *πάχυσσι.* P. 169. l. 5. *Θρᾴξ.* P. 171. l. 1. *πολυτιμῆ.* P. 185. l. 27. *Σικελικὰ.* P. 238. l. 30. *σὺν παρεξιοῦσιν.* P. 256. l. 25. *ἀὴρ.* In Priſciano. P. 17. l. 14. Tarteſſius. In Indice. *ἀσελγάζειν.*

FINIS.